

Giới thiệu Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert

Ban đầu một bình dầu thơm một bộ áo, trang bị toàn bộ nhờ rút...

Cái gì?

Chương 1 liền chết?

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Thụy Mỹ Nhân

Phương Cửu cảm thấy mình nhân sinh cũng đặc sắc, bởi vì có một nửa thời gian hắn đều đứng ở thế giới đình phong.

Tối hôm trước, hắn vinh hoạch Oscar ảnh đế!

Tối hôm qua, hắn cưới thế giới Siêu Mẫu Wenika làm hắn thứ sáu phòng Thái Thái!

Huy hoàng như vậy nhân sinh, nếu nói Phương Cửu còn có cái gì không hài lòng địa phương, cái kia chính là gần nhất hắn vận khí không tốt lắm, mỗi lần tại mơ tới quan trọng địa phương, không phải là bị chuông báo đánh thức cũng là bị ngen nước tiểu tỉnh.

Cái này không...

Vừa mới Nhập Mộng tại Đại Đường cái nào đó trong thanh lâu ăn chơi đàng điếm, một trận ồn ào tiếng bước chân liền đem hắn từ trong lúc ngủ mơ kéo về đến hiện thực.

"Mụ, đi cái đường cần đem lâu rung sụp sao?" Phương Cửu mang theo một bụng oán khí chậm rãi mở hai mắt ra.

Một tấm tinh xảo khuôn mặt nhỏ lập tức tại trước mắt hắn rõ ràng, gương mặt kia là như thế gần kề, thậm chí có thể rõ rệt cảm giác được đối phương thổi ra nhiệt khí.

"Cái này. . ." Phương Cửu sững sờ, hô hấp lập tức dồn dập lên, bởi vì cùng hắn cùng giường chung gối đúng là một cái mười sáu mười bảy tuổi tuyệt sắc mỹ nữ.

"Mụ, ta sẽ không phải còn đang nằm mơ đi!" Phương Cửu dùng sức nuốt một chút nước bọt, ánh mắt không tự giác hướng phía dưới dời đi, chỉ gặp nữ tử trước ngực mông lớn mông lớn tuyết trắng da thịt lộ tại mỏng manh bên ngoài đệm chăn mặt, trắng diệp hắn hoa mắt, miệng đắng lưỡi khô.

Tuy nhiên qua trong giây lát, Phương Cửu tâm bành trướng dục hỏa liền biến mất hầu như không còn, bởi vì hắn bất thành linh ý thức được, ngoài cửa ồn ào tiếng bước chân đã là càng ngày càng gần.

"Chẳng lẽ bên ngoài người là hướng về phía nơi này?" Phương Cửu nhướng mày, hip hai mắt phòng nghỉ môn nhìn lại.

Nếu bên ngoài người thật sự là hướng hắn tại đây đến, lấy tình huống trước mắt đến xem, hôm nay việc này tuyệt đối không phải dễ dàng như vậy giải quyết.

Trừ phi...

Đây là một giấc mộng!

Nhưng trước mắt hết thảy là chân thật như vậy, thực biết là một giấc mộng sao?

Phương Cửu thực sự không thể tin được!

Lúc này, ngoài cửa ồn ào tiếng bước chân bất thành linh trì trệ, Phương Cửu tâm khảm đi theo co rút lại.

Sau một khắc, chỉ nghe phanh một tiếng vang thật lớn, cửa phòng bị người hung hăng đá văng. Cái này khiến Phương Cửu tâm trong nháy mắt chìm đến cốc, bên cạnh ngủ say thiếu nữ cũng lập tức kinh sợ ngồi mà lên, đồng thời vội vội vàng vàng theo âm thanh phương hướng trông đi qua.

Đầu tiên đập vào mi mắt là một cái trung niên nữ tử, người này nhìn qua tuổi hơn bốn mươi, trên mặt nếp nhăn nơi khoé mắt không ngừng mà co quắp, trong mắt càng là lóng lánh ngăn chặn không được nộ hỏa.

Nàng trong phòng đứng vững, ánh mắt như là mũi tên nhìn chằm chằm Phuong Cửu, hơn nửa ngày mới từ trong kẽ răng gạt ra một đạo âm lãnh cùng cực âm thanh: "Người thật sự là có gan!"

Ngẩn ngui năm chữ, nhưng là để cho Phuong Cửu minh bạch, người này đã giận tới cực điểm.

Ở sau lưng nàng còn đi theo ba cái như gấu cường tráng đại hán, lại sau khi thì là bảy tám cái trang điểm dày đặc nữ tử. Mọi người tại Trung Niên Nữ Tử sau lưng xếp thành hình quạt hai nhóm, trận thế đó là tương đối đủ.

Đổi mặt như thế chiến trận, Phuong Cửu sắc mặt thay đổi trong nháy mắt, chạy khăng định là chạy không thoát, muốn giải thích càng là không biết nên từ đâu giải thích, dù sao hẳn có thể cảm giác được, mình bây giờ toàn thân không mảnh vải che thân, dù cho trong đầu không có cùng bên cạnh thiếu nữ phát sinh quan hệ trí nhớ, mà dù sao bị bắt cái hiện hành.

Ngược lại thiếu nữ kia khi nhìn rõ người tới về sau, nhất thời buông lỏng một hơi, chỉ là mang theo ánh mắt không giải thích được nhìn qua những người kia, gấp giọng nói: "Mụ mụ, phát sinh chuyện gì?"

Trung Niên Nữ Tử còn chưa mở miệng, phía sau nàng một tên tráng hán đã là giận không thể tha thứ hồng: "Nghênh Nguyệt, chúng ta đều bị tên tiểu súc sinh này cho lừa gạt, hẳn tối hôm qua dùng Ngân Phiếu cũng là giả!"

"Năm ngàn lượng Ngân Phiếu cũng là giả?" Nghênh Nguyệt giật mình.

"Cũng là giả, nếu không phải mụ mụ cùng Tiền Trang Vạn chương quý quan hệ rất tốt, này lại chỉ sợ tất cả mọi người muốn bị đưa vào trong nha môn!"

"Làm sao lại dạng này!" Nghênh Nguyệt kinh ngạc nhìn qua Phuong Cửu, thanh tịnh nước mắt yên lặng từ khóe mắt nàng chảy xuống.

Ngay tại vài giây đồng hồ trước đó, nàng còn cảm thấy mình là cái may mắn nữ nhân, bởi vì bên cạnh nam tử không chỉ có tướng mạo tuấn lãng, với lại hài hước, có tài văn chương.

Trọng yếu nhất là, hẳn tốn hao trọng kim chuộc thân cho mình, còn đáp ứng cưới chính mình về nhà!

Nhưng bây giờ...

Chính mình vừa mới cảm hết thầy đều giao cho hẳn, đạt được nhưng là dạng này một cái như là sấm sét giữa trời quang kết quả.

Càng nghĩ, Nghênh Nguyệt càng là thương tâm, tuyệt vọng, toàn bộ thế giới cũng bắt đầu biến hình thành xoay tròn, tựa hồ có vô số ma quỷ đang tại bên tai nàng không chỗ ở thét chói tai vang lên!

"Không! Đây không phải thật!" ?

Nghênh Nguyệt ngắt đi, Trung Niên Nữ Tử mặt mũi co lại, sắc mặt trong nháy mắt âm trầm cơ hồ có thể chảy ra nước. Tuy nhiên nàng dường như Nghênh Nguyệt nhiều năm chính là vì kiếm một món hời, nhưng hai người ở chung nhiều năm, nàng đối với Nghênh Nguyệt vẫn là có nhất định cảm tình, trước đó Nghênh Nguyệt có thể bị chuộc thân, trong nội tâm nàng vẫn là rất cao hứng.

Nhưng bây giờ tiền không chỉ có không có kiếm được tiền, Nghênh Nguyệt còn mất đi thân thể, trên tinh thần càng là chịu đến trí mạng đả kích, cái này khiến nàng trong lòng sôi trào mãnh liệt nộ hỏa rốt cuộc áp chế không nổi.

"Đánh cho ta đoạn hẳn tứ chi!" Từ trong hàm răng gạt ra âm thanh như là chuông tang đồng dạng tại gian phòng bên trong vang lên. Sau lưng đã sớm kìm nén không được nộ hỏa ba cái kia trắng hán lập tức như là ngà lang hướng Phuong Cửu bỏ nhào qua.

Cái này khiến Phuong Cửu quá sợ hãi, rốt cuộc không lo được chính mình còn trần như nhộng, hướng thẳng đến bên cạnh thân cách đó không xa này kích động nửa đẩy lấy cửa sổ xông tới.

Tuy nhiên hẳn không biết cửa sổ cách xa mặt đất đến cao bao nhiêu, nhưng từ ngoài cửa sổ ẩn ẩn truyền đến ồn ào âm thanh đến xem, hiển nhiên cũng không phải là phi thường cao, nhảy đi xuống nhiều nhất đánh ngã cái não chấn động, tuyệt đối so với để cho người ta cắt đứt tứ chi mạnh gấp trăm lần.

Có thể Phuong Cửu ý nghĩ tuy tốt, tốc độ cũng không chậm, thậm chí còn trước một bước vọt tới cửa sổ miệng, ngay tại lúc hẳn sẽ đoạt cửa sổ mà chạy trong nháy mắt.

Một cỗ vô cùng không rõ dự cảm trong nháy mắt đánh lên trong lòng hẳn, ngay sau đó, một cây lại đen vừa thô Thiết Bồng liền mang theo đâm rách phong thanh âm hướng hẳn cái ốt luân quá tới.

"Không tốt..." Phuong Cửu cảm thấy cực giật mình, bản năng muốn trốn tránh, nhưng hẳn thân thể nhưng lại xa xa vô pháp đuổi theo ý thức.

"Xoạt!"

Một tiếng chói tai xương vỡ âm thanh tại Phuong Cửu vang lên bên tai, hẳn chỉ cảm thấy đầu như là bị sét đánh một chút, sau đó toàn bộ thế giới liền xoay tròn, tuy nhiên bên tai liên tiếp tiếng kinh hô lại như cũ nghe được rõ ràng.

"Triệu Tử, ngươi làm sao hướng về đầu người bên trên đánh a!"

"Chết, chết..."

"Máu..."

"Mụ mụ, làm sao bây giờ a..."

"..."

Mọi người lao nhao nói, Phương Cửu cảm thấy ngạc nhiên: "Ta sợ hãi sao? Nhưng ta vì sao cảm giác không thấy đau đớn?"

Vừa nghĩ đến đây, Phương Cửu không cam lòng đi không chế tứ chi, lại lòng như tro nguội phát hiện, tứ chi căn bản không nhận hấn không chế!

"Chẳng lẽ ta thật muốn chết?" Hoảng sợ, tuyệt vọng các loại cảm xúc tiêu cực trong nháy mắt tràn vào Phương Cửu não hải, chuyện cũ từng màn càng là như là ngược lại có điện Ảnh Nhất ở trong đầu hấn nhanh chóng hiện lên.

Nhưng mà...

Ngay tại Phương Cửu hoàn toàn tuyệt vọng, mọi người chung quanh càng là đã bắt đầu thương thảo nên xử lý như thế nào hấn thì thể thì không ai chú ý tới, Phương Cửu hơi hơi rung động tay trái bất thành linh tuôn ra một đạo màu sắc sắc sỡ lưu quang.

Ngay sau đó, đồng tử đã bắt đầu chậm rãi tan rã Phương Cửu bất thành linh phát hiện, một cái màu sắc sắc sỡ màn hình giả lập hiện ra tại trước mắt hấn, trong màn hình là một cái Russia Đại Luân Bàn, luân bàn cùng chia ba mươi sáu nghiên cứu, phân biệt trưng bày lấy xe đạp, đồng hồ, Bàn Chải Đánh Răng các loại loạn thất bát tao phim hoạt hình đồ án.

Sau một khắc, luân bàn bên trên kim đồng hồ phi thường quý dị tự hành nhanh chóng chuyển động đứng lên, vền vẹn một hai giây về sau, kim đồng hồ đứng ở một cái hồng sắc đào tâm phim hoạt hình trên đồ án.

Ngay sau đó, một cái lớn nhỏ cỡ nắm tay, lóe kim sắc quang mang hồng sắc đào tâm từ màn hình giả lập bên trong nhảy ra, sau đó hóa thành một đạo lưu quang, bay thẳng Phương Cửu mi tâm, mà vây quanh ở bên cạnh mọi người đối với cái này lại như cũ không có chút nào phát giác.

Về phần Phương Cửu, hấn tuy nhiên nhìn thấy đầy hết thảy, thế nhưng là giờ phút này đầu hấn cũng đã không có cách nào làm ra bất luận cái gì suy nghĩ.

Hấn hiện tại cảm giác rất mệt mỏi, rất mệt mỏi, chỉ muốn nhắm mắt lại tĩnh cư như vậy ngủ thật say...

Tuy nhiên ngay tại hấn hoàn toàn ngủ say trước một giây, Nghênh Nguyệt mang theo tiếng khóc nức nở âm thanh bất thành linh truyền vào hấn trong tai: "Mụ mụ, liền để ta đi tiễn hấn sau cùng đoạn đường đi..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Trốn!

Vẫn là gian kia Cổ Nhã gian phòng.

"Ừm?"

Đang đang nằm mơ Phương Cửu bỗng nhiên mở ra hai mắt, một tấm tinh xảo khuôn mặt nhỏ lập tức thu vào hấn tầm mắt.

"Nghênh Nguyệt?" Phương Cửu giật mình, lại nhìn cảnh vật chung quanh, khắp khuôn mặt là không thể tin: "Cái này là chuyện gì xảy ra? Ta không phải chết sao? Chẳng lẽ trước đó hết thảy cũng là đang nằm mơ?"

"Không, hấn không phải là nằm mơ!" Phương Cửu nhướng mày, lập tức phủ định ý nghĩ này, vừa rồi phát sinh hết thảy là như vậy chân thực, tuyệt đối với không thể nào là nằm mơ!

"Chẳng lẽ là báo hiệu loại hình đồ vật?"

Vừa nghĩ đến đây, Phương Cửu đầu lông mày vẩy một cái, sắc mặt trong nháy mắt trở nên khó xem đứng lên.

Nếu thật là báo hiệu loại hình đồ vật, như vậy đón lấy...

Phương Cửu đã không dám tiếp tục nghĩ, trong đầu chỉ còn lại có một cái âm thanh!

Trốn!

Nhất định phải nhanh lên chạy trốn!

Vừa rồi đã bị đánh chết qua một lần, dù cho đối phương có thể là thất thủ giết lầm, nhưng Phương Cửu cũng không dám để mạng lại cuộc, ai biết chết lại một lần vẫn sẽ hay không xuất hiện như thế không thể tưởng tượng sự tình.

Không có bất kỳ cái gì do dự, Phương Cửu đưa tay kéo qua khoác lên chân giường nơi quần áo, một bên luống cuống tay chân hướng về trên thân bộ, một bên hướng phía bên cạnh thân cách đó không xa cửa sổ chạy tới.

Bất quá khi Phương Cửu đẩy ra này kích động nửa đẩy lấy cửa sổ về sau, cả cá nhân lại như là thạch điêu cương tại nguyên chỗ, không phải là bởi vì cửa sổ tới mặt đất khoảng cách so với hần trong dự đoán cao hơn rất nhiều, ước chừng có mười ba mười bốn mét, mà chính là bởi vì trước mắt này phiến thanh tịnh hồ nước!

"Tây Hồ! Thế nào lại là Tây Hồ!"

Phương Cửu trong lòng kinh hãi không thôi, hần từ nhỏ tại bên Tây Hồ lớn lên, đối với Tây Hồ cùng xung quanh hoàn cảnh đó là tương đối quen thuộc!

Nhưng bây giờ...

Tây Hồ ngược lại là không có bao nhiêu biến hóa, mà xung quanh hoàn cảnh lại xuất hiện long trời lở đất biến hóa.

Từ hần chỗ đứng vị trí nhìn lại, không nhìn thấy những cao đó thẳng nhập Vân cao ốc cao ốc, chỉ có thể nhìn thấy một loạt cỏ hương cỏ sắc thấp bé kiến trúc đứng lặng tại Tây Hồ bờ bên kia.

Về phần hần bên này, bởi vì khoảng cách gần, cho nên nhìn càng thêm thêm rõ ràng.

Không có quy hoạch chỉnh tề rừng cây, không có người Sơn Nhân biên du khách, nhựa đường đường sá cũng thay đổi thành gạch xanh đường, đường phố trên đường người đi đường cách ăn mặc càng trở nên phi thường phong cách cổ xưa, nam mỗi cái khăn vấn đầu bào áo, nữ thì ăn mặc váy ngắn, hai loại ăn mặc phong cách trừ Điện Ảnh và Truyền Hình Thành bên trong có thể trải qua thường gặp được bên ngoài, người hiện đại đã có rất ít người sẽ ở đầu đường như thế cách ăn mặc.

"Chẳng lẽ..."

Phương Cửu đầu lông mày ngửa mặt lên, trong đầu đột ngột dâng lên một cái làm hần không dám tin ý nghĩ, tuy nhiên giờ này khắc này hiển nhiên không phải nghiệm chứng trong đầu ý nghĩ thời điểm tốt.

Tay hần khẽ chống, trực tiếp trèo lên bệ cửa sổ...

"Công tử!" Một tiếng kinh hô sau lưng Phương Cửu vang lên, tuy nhiên Phương Cửu cũng không để ý gì tới sẽ, vẫn như cũ hướng ra phía ngoài trèo đi. Tại hần vừa rồi xuống giường thời điểm, nếu đã phát hiện Nghênh Nguyệt tỉnh lại, tuy nhiên Nghênh Nguyệt không có lên tiếng, hần cũng không muốn nói nhiều, dù sao giữa hai người phát sinh sự tình thực sự không thích hợp tiến hành giao lưu.

Nhưng để hần vạn lần không ngờ là, khi hần tiểu nửa người tại leo ra cửa sổ trong nháy mắt, Nghênh Nguyệt tiện tay kéo qua một kiện áo mỏng treo tại trên thân liền vội vàng hấp tấp hướng hần chạy tới, căn bản không khiêng kỵ chính mình tư mặt bộ vị sẽ hay không bại lộ tại hần trong ánh mắt.

Sau một khắc.

Một cái nhìn như bắt lực đầu ngón tay lại bạo phát ra như là như sắt thép lực lượng, một mực níu lại Phương Cửu cánh tay phải, dù cho Phương Cửu sử xuất bú sữa thoải mái, cũng không tránh thoát.

"Công tử, ngươi đừng làm chuyện điên rồ a!" Nghênh Nguyệt âm thanh mang theo tiếng khóc nức nở.

"Ta không có làm chuyện điên rồ, ngươi mau buông tay a!" Phương Cửu gấp giọng nói.

Nghênh Nguyệt quật cường lắc đầu: "Quá nguy hiểm, ngươi không lên, ta tuyệt không buông tay!"

Nghe vậy, đơn thuốc tâm không tự giác xẹt qua một đạo dòng nước ấm, hần có thể cảm giác được Nghênh Nguyệt trong lời nói đầy côi lòng lo lắng tình.

Có thể chính là bởi vậy, nhưng là để cho hần càng thêm hồ đồ, chính mình rõ ràng cùng không quen biết, còn phát sinh như vậy xấu hổ sự tình, thế nhưng là nàng vì sao lại quan tâm như vậy chính mình?

Chẳng lẽ là bởi vì suất khí bề ngoài? Vương Bá khí chất? Hay là giàu có thể Dịch Quốc tiền tài? Cho nên một ngụ chung tình?

Có thể những này chính mình toàn diện không có a,

Chính mình cũng là một cái vừa tốt nghiệp phổ thông đại học sinh, với lại không xe không nhà, trước mắt càng là ở vào chờ đợi vào nghề bên trong.

Đừng nói Nghênh Nguyệt xinh đẹp như vậy nữ hài, chỉ sợ có chút tư sắc một chút nữ hài cũng sẽ không đối với mình con mắt cùng nhau nhìn.

Một thời gian, Phương Cửu trong lòng trăm bề không được hiểu biết, tuy nhiên muốn chạy trốn dục vọng lại không có chút nào hạ thấp.

Lúc này, một đạo trầm thấp tiếng rống bất thành linh từ đằng xa truyền tới: "Không tốt, này tiểu tử muốn từ cửa sổ chạy trốn!"

"Ủm?" Phương Cửu giật mình, lập tức phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ gặp lúc trước gặp qua ba cái kia trắng hán đang từ đằng xa hướng hán tại đây cuộn cuộn mà tới, tại ba người sau lưng còn theo sát lấy một cái trung niên nữ tử, chính là bị Nghênh Nguyệt gọi là mẹ mẹ nữ nhân.

Trong nháy mắt, Phương Cửu sắc mặt trong nháy mắt thay đổi đến vô cùng khó coi, bởi vì vì là bọn họ xuất hiện, không chỉ có biểu thị hiện tại đã không có bất cứ cơ hội nào chạy trốn, còn biểu thị vừa rồi nếu như trực tiếp đi Cửa chính, nói không chừng hiện tại đã quang minh chính đại rời đi, dù sao từ đối phương vội vàng chạy đến bộ dáng đến xem, cái này bên trong nhất định tồn tại nhất định chênh lệch thời gian!

"Ai!" Phương Cửu hồi hận thở dài, nhưng việc đã đến nước này, hán cũng chỉ có thể xoay người bò lại trong phòng.

Mà cho đến lúc này, Nghênh Nguyệt mới buông ra bắt lấy Phương Cửu tay, đồng thời cũng mới ý thức được tùy tiện khoác tại chính mình trên thân áo mỏng cần bản không đủ để che lấp thân thể, mảng lớn mảng lớn tuyết Bạch da thịt giờ phút này đều bại lộ tại Phương Cửu trước mắt.

"A!" Nghênh Nguyệt khuôn mặt đỏ lên, lập tức như là chấn kinh Thổ Tráng chạy đến trên giường, chui vào chăn bên trong, chỉ lộ ra hai cái đen lúng liếng mắt to nhìn xem Phương Cửu.

Tuyệt vời như vậy hình ảnh nếu là đặt ở thường ngày, Phương Cửu tuyệt đối sẽ kích động máu mũi phun tung tóe, nhưng bây giờ hán cần bản không có nhân hạ thoải mái chú ý những này, đầy não từ đầu nghĩ đến cái kia như thế nào giải quyết trước mắt sự tình.

"Năm ngàn Ngân Lượng, vạn chương quỹ, giả Ngân Phiếu, Nha Môn, mẹ mẹ..." Trước đó đạt được các loại tin tức không ngừng tại Phương Cửu trong đầu thoáng hiện.

Đã nhưng đã chạy không thoát, Phương Cửu biết mình chỉ có thể làm rõ mạch suy nghĩ, đối một loại phương pháp tới giải quyết.

Mấy giây về sau, Phương Cửu lông mày căng thẳng, đối trên giường Nghênh Nguyệt gấp giọng nói: "Nghênh Nguyệt, hiện tại là năm nào tháng?"

"Thời đại?" Nghênh Nguyệt trong mắt lóe lên một tia nghi hoặc, nhưng vẫn là lập tức hồi đáp: "Hiện tại là Vĩnh Huy hai năm, tháng chín, công tử, có vấn đề gì sao?"

"Vĩnh huy hai năm? Chẳng lẽ ta xuyên việt đến Đường Triều?" Phương Cửu khẽ giật mình, lần nữa gấp giọng hỏi: "Nơi này chính là Phụng Tê lâu?"

"Đúng vậy a!" Nghênh Nguyệt gật gật đầu.

Nghe vậy, Phương Cửu sắc mặt bình tĩnh, nhưng trong lòng đã là nổi lên cuồng phong bạo vũ.

Hán tối hôm qua trong mộng cũng là đi vào Đường Triều Phụng Tê trong lâu ăn chơi đàng điếm, trắng trợn tiêu xài, bắt quá bây giờ lộ ra nhưng đã không còn là mộng cảnh, mà chính là chân chính xuyên việt đến nơi đây!

Một thời gian, Phương Cửu thực sự có chút khó mà tiếp nhận sự thật này...

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Dầu thơm

Tuy nhiên lại thế nào khó mà tiếp nhận, Phương Cửu giờ phút này cũng không có cách nào thay đổi gì, với lại tại mình bạch chính mình là xuyên việt về sau, hán hiện tại không phải Thường Thanh sở, chính mình chỗ cần mặt đối với sự tình, đã cũng không phải là chỉ là cùng Nghênh Nguyệt ở giữa chuyện nam nữ, mà chính là liên lụy đến năm ngàn lượng bạc đại sự.

Mức như thế cự đại một khoản tiền, tuyệt đối liên quan đến lấy sinh tử, huống chi tiền giả tuyệt đối mang ý nghĩa tội chết!

Cho nên Phương Cửu tâm thần tại ngắn ngủi hỗn loạn về sau, rất nhanh liền khôi phục lại, bắt đầu ở trên thân trở mình tìm đứng lên. Hy vọng có thể tìm tới một chút Ngân Phiếu, dạng này một hồi chỉ ít cũng có thể để cho đối phương nộ hỏa biến mất một chút.

Thế nhưng là...

Phương Cửu lật khắp toàn thân, lại ngay cả một lượng bạc vụn đều không tìm được, đục trên thân dưới chỉ có một cái ngọc giới chỉ, với lại giới chỉ Thủy Sắc còn rất bình thường, hiển nhiên giá trị không mấy đồng tiền!

Tuy nhiên dù cho dạng này, Phương Cửu hay là chuẩn bị cầm giới chỉ lấy xuống nộp lên trên, để tránh những người kia tự mình động thủ, như thế chính mình đầu ngón tay nói không chừng liền phải tao ương!

Có thể Phương Cửu hải đến mấy lần, lại phát hiện giới chỉ như là sinh trưởng ở đầu ngón tay bên trên, căn bản lấy không xuống.

Như thế tình huống để cho Phương Cửu quá sợ hãi, hẳn có thể không muốn bởi vì một cái không đáng tiền giới chỉ mà thiếu một ngón tay.

Lại lần nữa dùng lực, Phương Cửu thậm chí cầm bú sữa thoải mái đều xuất ra, nhưng là giới chỉ còn là vô pháp lấy xuống, ngược lại có một nói lưu quang bất thành linh từ trong giới chỉ tuôn ra, ngay sau đó, tại Phương Cửu trước mắt xuất hiện một cái màu sắc sặc sỡ màn hình giả lập.

"Đây là..." Phương Cửu giạt mình, não trung lập lập tức có một tia hiểu ra: "Chẳng lẽ ta lần nữa phục sinh cũng là bởi vì nó?"

Vừa nghĩ đến đây, Phương Cửu vui mừng quá đỗi, tuy nhiên qua trong giây lát, hẳn biến sắc, ánh mắt lập tức chuyển hướng một bên Ngêng Ngêng Nguyệt, phát hiện năng tựa hồ cũng không có phát giác được màn hình giả lập tồn tại, Phương Cửu lúc này mới tiến đưa một hơi, ánh mắt lần nữa rơi vào màn hình giả lập phía trên.

Tại màn hình giả lập bên trái, là Nhất Hệ liệt số liệu.

Chủ ký sinh: Phương Cửu

Tích phân: 7

Thương Thành: Chưa mở ra

Hệ thống đẳng cấp: Cấp một

Liếc mắt qua, phát hiện không có cái gì thực chất tính nội dung, Phương Cửu ánh mắt lập tức phải dời.

Tại màn hình trung ương, vẫn là cái kia quen thuộc Russia Đại Luân Bàn, luân bàn lớn nhất trung tâm rút thưởng cái nút bên trên cũng vẫn như cũ có vậy được bắt mắt lần đầu rút thưởng miễn phí sáu chữ to, duy nhất xuất hiện biến hóa là luân bàn ngăn chứa số so trước đó giảm rất nhiều, hiện tại chỉ có chỉ là sáu nghìn cứu.

Đối với cái này, Phương Cửu cũng không biết nguyên nhân, cũng không có thời gian đi nghiên cứu, hẳn giờ phút này chú ý lực đã toàn bộ tập trung đến luân bàn bên trên một cái nén bạc bộ dáng phim hoạt hình trên đồ án.

"Hy vọng có thể rút đến!" Phương Cửu trong lòng âm thầm cầu nguyện, tuy nhiên hẳn không biết rút trúng nén bạc sau khi cổ thể năng đạt được bao nhiêu tiền, nhưng so sánh nó Bàn Chải Đánh Răng, đầu thơm, Đàn ghi-ta, Pin cùng thư tịch hiển nhiên muốn tốt rất nhiều.

"Hô!"

Hít sâu một cái khí, Phương Cửu trong lòng lần nữa cầu nguyện một chút, chợt duỗi ra ngón tay hung hăng đâm tại luân bàn trung tâm rút thưởng cái nút bên trên.

Sau một khắc, luân bàn bên trên kim đồng hồ phi tốc chuyển động đứng lên, mấy giây về sau kim đồng hồ vận tốc quay rõ ràng giảm bớt, sau đó tại Phương Cửu phức tạp con mắt Quang Trung, kim đồng hồ sau cùng đứng ở đầu thơm phim hoạt hình trên đồ án.

Ngay sau đó, một bình ngón cái lớn nhỏ lam sắc dầu thơm xuất hiện tại màn hình dưới góc phải trong hòm item.

"Ai! Vì sao không phải nén bạc đây!" Phương Cửu trong lòng rất là thất vọng, nhưng việc đã đến nước này, hẳn cũng chỉ có thể tiếp nhận, chỉ là...

Nên như thế nào cầm dầu thơm lấy ra? Chẳng lẽ lấy tay trực tiếp nhặt?

Ý tưởng như vậy mặc dù có chút không Khả Tư đề nghị, nhưng Phương Cửu vẫn là thử nghiệm vờn tay, tay hẳn vừa mới đụng phải màn hình giả lập, trong màn hình tựa hồ khác có không gian, tay xuyên thấu qua màn hình trực tiếp luồn vào đi, từ đó lấy ra một bình ngón cái lớn nhỏ lam sắc dầu thơm.

Ngay sau đó, một đoạn tin tức liên tràn vào hần não hải, cái này khiến Phương Cửu đầu tiên là sửng sò, tiếp theo sắc mặt biến đến cổ quái đứng lên, sau cùng trong đầu chỉ còn lại có một cái suy nghĩ: "Tại sao có thể có loại này đồ vật!"

Tràn vào não Trung Tín hơi thở biểu hiện, bình này dầu thơm tên là mị hoặc dầu thơm,

Sử dụng sau khi nhưng đối với quanh thân mười mét phạm vi bên trong nam tính sinh ra mê hoặc trí mạng, hiệu quả tiếp tục một giờ, có thể sử dụng ba lần!

Tuy nhiên cảm thấy rất là không Khả Tư đề nghị, nhưng Phương Cửu vẫn là cẩn thận từng li từng tí cầm mị hoặc dầu thơm chặt chẽ nắm ở lòng bàn tay, sau đó lúc này mới thần sắc quái dị lại lần nữa xem lên màn hình giả lập. Tuy nhiên màn hình giả lập thượng trình hiện nội dung cũng không nhiều, hắn một phen nghiên cứu một chút đến, trừ tìm tới mở ra cùng quan bề màn hình giả lập biện pháp bên ngoài, lại không càng nhiều thực chất tính thu hoạch.

Tuy nhiên dù cho dạng này, Phương Cửu tâm tình vẫn là tốt hơn nhiều, dù sao có trong tay cái này mai Thần Kỳ Giới Chỉ, chỉ cần có thể vượt qua trước mắt cửa này, như vậy đón lấy thật có thể nói là Trời cao mặc Chìm bay, biển rộng mặc cá nhảy!

Lúc này, một trận ồn ào tiếng bước chân từ dưới lầu truyền tới, so Phương Cửu trong dự đoán muốn trễ một chút, đối với cái này, Phương Cửu một chút suy tư, liền nghĩ mình bạch bên trong bởi vì. Trước đó hắn nhảy cửa sổ chạy trốn bị phát hiện, hiển nhiên để cho đối phương tỉnh táo một chút, không tiếp tục vội vã trực tiếp chạy đến, mà chính là làm tiếp tốt vạn toàn chuẩn bị mới chạy tới.

Phương Cửu đoán xác thực không sai, Tú Bà tại sau khi trở về làm ra chuyện thứ nhất, cũng là phái người cầm Phụng Tê lâu sở hữu có thể chạy trốn lối ra toàn bộ giữ vững, lúc này mới dẫn người hướng phòng của hắn chạy đến.

Đến tận đây, cũng làm cho Phương Cửu so với một lần trước nhiều một ít thờ dốt thời gian, tuy nhiên cũng không có cỡ nào ra bao nhiêu.

Rất nhanh, ồn ào tiếng bước chân liền càng phát ra rõ rệt đứng lên, ngay sau đó, cùng lần trước một dạng, cửa phòng bị người hung hăng đá văng, khác biệt duy nhất là, lần này giống như ở sau lưng nàng nữ tử ít một chút, chỉ có chút ít hai người.

Mọi người tại gian phòng trung ương đứng vững, Tú Bà lời kịch cũng vẫn không có bao nhiêu biến hóa, nhìn qua Phương Cửu tức giận nói: "Tiểu tử thôi, ngươi tốt lớn mật!"

Phương Cửu cố tự trấn định mắt nhìn mọi người, chợt quay đầu nhìn về Nghênh Nguyệt, trầm giọng nói: "Nghênh Nguyệt, ngươi đi ra ngoài trước, ta cùng bọn họ có lời nói!"

Hắn cùng Nghênh Nguyệt tiếp xúc thời gian tuy nhiên không dài, nhưng thật thích cái này thiện lương mỹ lệ nữ hài, cho nên thực tình không nguyện ý lần nữa đối mặt nàng này tuyệt vọng ánh mắt.

Dù sao năm ngàn lượng lớn như vậy một khoản tiền, Phương Cửu dùng đầu ngón chân đều có thể đoán được, tiền chịu Định Đô tiêu vào Nghênh Nguyệt trên thân, với lại cũng có thể là vì nàng chuộc thân đồng thời hái đầu nàng đó.

Mà đối với một cái Thanh Lâu Nữ Tử tới nói, đầu đó liên quan đến lấy nàng vận mệnh, chuộc thân càng là cơ hồ đồng đẳng với lần thứ hai tàn sinh!

Tú Bà hiển nhiên không nghĩ tới Phương Cửu còn có như vậy tâm tư, trên mặt lộ ra một tia kinh ngạc, tuy nhiên vẫn gật đầu nói: "Nghênh Nguyệt, ngươi đi ra ngoài trước chờ lấy!"

"Ta..." Nghênh Nguyệt nhìn xem Tú Bà, lại nhìn xem Phương Cửu, nhiều lần muốn mở miệng hỏi một chút đến phát sinh cái gì sự tình, nhưng trong phòng giương cung bạt kiếm bầu không khí thực sự ép tới nàng không dám nói lời nào, sau cùng đành phải ngoan ngoãn ra khỏi phòng.

Mất thấy Nghênh Nguyệt rời đi, Tú Bà sau lưng một cái nữ tử lập tức đóng cửa lại, Tú Bà băng lãnh âm thanh lúc này mới vang lên: "Có cái gì muốn nói mau nói, nếu là nói không nên lời cái nguyên cớ, ta đánh trước đoạn ngươi một cái chân!"

"Bảo mẫu, đừng như thế sinh khí, ngươi là người làm ăn, vì là là tiền, mà ta hiện tại lại chạy không, sự tình chắc chắn sẽ có biện pháp giải quyết!" Phương Cửu trấn định nói ra, tâm lý nhưng là khẩn trương tới cực điểm.

Tú Bà lạnh hừ một tiếng nói: "Nếu biết ta vì là là tiền, vậy còn không nhanh đưa tiền lấy ra!"

"Tiền ta hiện tại xác thực không có..." Phương Cửu lắc đầu, vừa muốn tiếp tục nói đi xuống, Tú Bà mặt mũi nhảy một cái, âm thanh trong nháy mắt đề cao mấy chục cái đề-xi-ben: "Không có tiền? Vậy ta liền đánh tới ngươi có tiền mới thôi!"

Phương Cửu giật mình, vội vàng khoát tay một cái nói: "Đừng! Ta lời còn chưa nói hết!"

"Mụ mụ, chớ cùng hán nói nhảm, để cho ta trước tiên đánh hán một hồi lại nói!" Một cái tráng hán tức giận nói, tuy nhiên Tú Bà cũng không để ý gì tới sẽ, chỉ là âm hiểm nhìn qua Phương Cửu, nói: "Có phải hay không muốn từ bản thân tiền đề chỗ nào?"

Phương Cửu vẫn là lắc đầu, nói: "Ta xác thực không có tiền, nhưng ta có thể cho ngươi kiếm tiền, với lại rất nhanh liền có thể cho ngươi kiếm lời đủ năm ngàn lượng!"

Nghe vậy, ở đây mọi người giống như là nghe được cái gì cực kỳ tốt cười cười lời nói, nhao nhao lạnh cười đứng lên, bên trong một cái nữ tử lạnh hừ một tiếng, khinh thường nói: "Chỉ bằng ngươi cái này Tên lừa đảo?"

Khác một cái tráng hán cũng là ghen ghét cười lạnh nói: "Ngươi cũng là bán thịt, đòi này đều bán không ra nhiều tiền như vậy!"

Hiển nhiên căn bản không tin hấn lời nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Hương Thủy Hữu Độc

Đối với mọi người phản ứng, Phương Cửu sớm đã nghĩ đến, cho nên đồng thời không sinh khí. Chỉ là hấn vạn lần không ngờ, Tú Bà tại ngăn ngửi sau khi trầm mặc, vậy mà ra ý người liệu nói ra: "Đã nguoi như thế có tự tin, vậy ta liền cho nguoi một cơ hội..."

Nghe vậy, Phương Cửu đầu tiên là sững sờ, tiếp theo đại hỉ, hấn trên mặt mọi người thì nhao nhao lộ ra không hiểu.

"Mụ mụ, hấn cũng là cái lừa gạt!"

"Mụ mụ, không thể tin tưởng hấn lời nói a..."

"..."

Mọi người lao nhao nói, không khỏi nhanh ngay tại Tú Bà băng lãnh con mắt Quang Trung ngậm miệng lại.

"Bắt đầu đi, nếu nguoi có thể chứng minh chính mình cũng liền thôi, nếu là chứng minh không, ta trước hết cắt ngang chân nguoi, sau đó đem nguoi tiễn đưa đi Nha Môn, hậu quả nguoi hấn là mình bạch!" Tú Bà âm thanh lạnh lùng nói.

Phương Cửu tâm lý rất rõ ràng, tiền giả tại Đại Đường tuyệt đối mang ý nghĩa tử hình, cho nên cơ hội lần này rất là trọng yếu.

"Cái kia chứng minh như thế nào đâu? Là hướng về năng quán thấu vượt mức quy định kinh doanh thù đoạn? Vẫn là..." Một cái lại một cái ý nghĩ tại Phương Cửu trong đầu không ngừng hiện lên, sau đó lại bị hấn nhanh chóng phủ định.

Làm một cái người xuyên việt, trong đầu hấn có rất nhiều kiếm tiền biện pháp, nhưng những biện pháp này đều cần thời gian để chứng minh, mà hấn hiện tại thiếu nhất cũng là thời gian...

Mất thấy Phương Cửu nửa ngày đều không có động tĩnh, Tú Bà sắc mặt nhất thời đậm đen tới: "Làm sao? Chẳng lẽ nguoi lời mới vừa nói cũng là giả?"

Phương Cửu gạt mình, vội vàng nói: "Là thật, ta cái này chứng minh, chỉ là..." Phương Cửu trên mặt lộ ra một vòng ngưng nghịu.

"Chỉ là cái gì?" Tú Bà mắt nhú lại, âm thanh lạnh cơ hồ có thể đông cứng không khí.

"Tốt, không có vấn đề gì!" Phương Cửu sắc mặt bình tĩnh lác đầu, nhưng trong lòng thì đang không ngừng tự an ủi mình: "Danh tiếng mà thôi, không có gì lớn không, có mệnh mới có tương lai..."

Hạ quyết định quyết tâm, Phương Cửu hướng lui về phía sau hai bước, bên trong một cái mặt đầy râu góc rạ trắng hán thấy thế, lập tức dẫn theo Thiết Bồng hướng về hấn bức tới: "Tiểu tử thú, nguoi có phải hay không lại muốn đùa giỡn hoa chiêu gì!"

Phương Cửu nhàn nhạt liếc hấn liếc một chút, chợt cắn răng một cái, yên lặng cầm nắm trong lòng bàn tay mị hoặc dầu thơm hướng về chính mình trên thân phun một cái, sau đó cổ nén buồn nôn, đối trắng hấn ném cái mị nhãn!

Nếu Phương Cửu thật không muốn làm ra ném mị nhãn như thế buồn nôn động tác, nhưng có chút động tác không làm, đón lấy chỗ phát sinh sự tình chỉ sợ sẽ rất khó giải thích rõ ràng!

Trong nháy mắt, mọi người lông mày cũng không khỏi nhăn đứng lên, Tú Bà cái trán càng là trong nháy mắt gạt ra tam điều hắc tuyến, bọn họ thực sự không nghĩ tới, xem đứng lên coi như tuần lễ Phương Cửu vậy mà lại làm ra như thế buồn nôn động tác, hơn nữa còn là đối một cái cao lớn thô kệch nam nhân, mà Phương Cửu chính mình cũng rõ ràng, mị hoặc dầu thơm dùng tại chính mình trên thân, vậy thì thật là giết địch một ngàn tự tổn tám trăm, nhưng bây giờ hấn đã không có nó biện pháp.

Sau một khắc, mọi người vốn cho là Phương Cửu buồn nôn động tác tuyệt đối sẽ đưa tới này cái đại hấn hành hung một trận, có thể để cho bọn họ tuyệt đối không ngờ rằng là...

Này cái đại hán đầu tiên là sừng sò, tiếp theo vậy mà quay về Phương Cửu một cái mị nhân...

Trong nháy mắt, mọi người trong lòng lập tức có một vạn đầu * lao nhanh mà qua, Phương Cửu càng là có loại bị con chó cảm giác, bất quá hán vẫn là cố nén thân thể khó chịu, đối Tú Bà nói: "Bảo muội, người hán là nhìn thấy, ta đối với nam nhân Lục sát thương nếu cũng không so nữ nhân kém, cho nên..."

Phương Cửu không có nói đi xuống, nhưng Tú Bà nhưng là gây hiểu ý hán, bất quá... Nam nhân đối với nam nhân, dù cho nàng là mở thanh lâu, trong lúc nhất thời cũng không chịu nhận!

Mà đúng lúc này, phía sau một trận to khỏe nuốt nước miếng âm thanh gây nên Tú Bà chú ý, nàng quay đầu nhìn lại, trong nháy mắt mắt tròn, chỉ gặp này hai cái lưng hùm vai gấu đại hán cũng hàm tình mạch mạch nhìn qua Phương Cửu, ánh mắt kia, chân chính là chó gặp xương cốt!

"Cái này. . . Cái này đến là chuyện gì xảy ra?" Tú Bà chau mày, chết sống đều không nghĩ ra Phương Cửu đến là thi cái gì yêu pháp, vậy mà có thể đem ba cái nam nhân mẽ thành cái dạng này.

Tuy nhiên qua trong giây lát, nàng dường như nghĩ đến cái gì, ở bên cạnh một cái nữ tử bên tai nhỏ giọng nói vài lời, này nữ lập tức mang theo quái dị thần sắc đi ra ngoài.

Không bao lâu, một đạo có chút không cao hứng giọng nam từ môn ngoại truyền tiến đến: "Đến là cái gì sự tình, gấp gấp như vậy a?"

Đang khi nói chuyện, một cái quần áo lộn xộn, thủy nhãn mông lung tuổi trẻ nam tử đi tới, miệng bên trong còn bất mãn nói lầm bầm "Dương Thiên muội, người cũng thật..."

Hán lời còn chưa nói hết, nhìn về phía Phương Cửu ánh mắt đột ngột sáng lên, tuy nhiên qua trong giây lát, trong mắt của hán liền hiện lên một vòng không che giấu được đồ kỵ.

"Đây là ta người!" Nam tử phần nộ rống một tiếng, xông đi lên liền cùng cái kia gốc râu cầm nam điên cuồng tranh đoạt đứng lên.

Thấy thế, một cái nữ tử từ cả kinh trong tay lụa kích động đều rơi, lỗ lỗ, lăn đến mặt đất!

Tú Bà cũng hoàn toàn được, một bên đầu: "Đông Mai, ta... Ta không mất viễn thị đi!"

Đông Mai dùng sức cổ họng cổ họng nước miếng, run giọng nói: "Không có... Không mất viễn thị!"

Khác một cái nữ tử thực sự chịu đựng không nổi trước mắt buồn nôn hình ảnh, lớn tiếng nói: "Người là người hay là quỷ? Người đến tại bọn họ trên thân làm cái gì tay chân?"

Phương Cửu giờ phút này cũng là có khổ nói không nên lời, nhưng vẫn là giả trang ra một bộ cũng tự hào bộ dáng, lớn tiếng nói: "Con mắt ta đáng đáp đập mắt, định lực hơi kém điểm nam tử chỉ cần ném cái mị nhân liền có thể xong!"

"..."

Ở đây chúng nữ tử nhất thời im lặng, xem ánh mắt của hán mấy như giống như gặp quỷ, tuy nhiên Tú Bà dù sao trải qua mưa to gió lớn, rất nhanh liền khôi phục lại.

Tuy nhiên Phương Cửu mê hoặc nam nhân thủ đoạn thực sự có chút quỷ dị, tuy nhiên nhưng cũng để cho nàng mình bạch Phương Cửu tự thân cự đại giá trị, cho nên tại ngắn ngủi do dự về sau, nàng tâm trung lập lập tức liền có quyết định.

Vậy thì là tìm kiếm nghĩ cách cảm yêu quý Long Dương Chi Hào Bành vương phủ Tam Công Tử mời đến, đến lúc đó chỉ cần Phương Cửu có thể đem giải quyết, không chỉ có thể đạt được bạc, nói không chừng còn có thể cùng Bành vương phủ dựng Thượng Quan hệ.

Muốn đến nơi này, Tú Bà thần sắc không khỏi đẹp mắt một chút, nhưng trước mắt cay mắt hình ảnh nàng vẫn còn có chút không chịu nhận.

Hít sâu một cái khí, Tú Bà trầm giọng quát: "Trừ Phương Cửu, người khác đi ra ngoài cho ta!"

Thế nhưng là, mị hoặc dầu thơm hiệu quả lộ ra nhưng đã cường đại đến có thể bị tiêu diệt lý trí cấp độ, cho nên nàng lời nói căn bản không quản dùng.

Không có xử lý Pháp chi dưới, Tú Bà đành phải gọi tới một chúng nữ tử, phỉ tốt khí lực lớn đi mới đưa bốn người làm đi ra.

Không bao lâu, gian phòng bên trong cũng chỉ còn lại có Phương Cửu, Tú Bà cùng cùng đi nàng hai cái phong trần nữ tử.

"Người... Thật cũng để cho ta ngoài ý muốn bên ngoài!" Tú Bà nhìn chăm chăm Phương Cửu xem hơn nửa ngày, bất thành linh cười đứng lên.

Phương Cửu xấu hổ cười một tiếng, nói: "Ngài quá khen!"

"Nghĩ ngợi thật tốt đi, mấy ngày nữa ta sẽ nghĩ biện pháp cảm Bành vương phủ Lý công tử mời đến, đến lúc đó người cần phải toàn lực ứng phó nha!" Tú Bà âm thanh bình thản nói ra, nhưng nghe tại Phương Cửu trong tai lại như sấm sét giữa trời quang vào đầu rơi xuống, cả kinh hán sau khi cú không khỏi căng thẳng.

"Nhanh như vậy ta muốn tiếp khách?" Phương Cửu nhất thời có loại thiên cầu cảm giác, thật mẹ nó nghiệm chứng câu nói kia, tự gây nghiệt thì không thể sống a!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Mời quý

Đón lấy ba ngày, Phương Tê lâu rất nhiều nhân tâm tình đều phi thường phức tạp, bên trong Tú Bà cả ngày đều đang suy tư như thế nào cảm Phương Cửu giá trị lợi dụng đến Tồi Đại Hóa, đồng thời hướng về thành Hàng Châu bên trong rất nhiều không nhìn trúng Phương Tê lâu cấp bậc Quan to Quyền quý phải tiền đưa Thiếp mời.

Mà ba cái kia lưng hùm vai gấu trắng hán cái này mấy Thiên Tắc cơ hồ ngày đêm đều tại hoài nghi mình nhân sinh.

Thường ngày bọn họ ánh mắt chung quy bao giờ cũng khóa chặt tại trong lâu xinh đẹp nhất mấy cái cô nương trên thân, nhưng bây giờ, phạm có khách nhân đến cửa, bọn họ đều sẽ như là mới biết yêu thiếu nữ một dạng, giấu ở tích chỗ rẽ vụng trộm xem những cái kia công tử ca, muốn biết mình ở sâu trong nội tâm là có hay không giấu lấy ma quỷ.

Mới đầu, bọn họ mặc kệ nhìn cái gì dạng công tử ca, đều sinh ra không mấy may hứng thú, nhưng nhìn đến mức quá nhiều, nghĩ đến sâu, bất tri bất giác ở giữa vậy mà thật tại mấy cái bộ dáng tuấn tiêu công tử ca trên thân tìm tới dị dạng cảm giác, hoảng sợ đến bọn họ cái này mấy Thiên Lý nhìn thấy nam nhân liền như là giống như gặp quỷ.

Về phần Phương Cửu, hắn cũng không biết chính mình kém chút hồ cảm ba cái Thuận Gia Môn cho uốn cong, hắn đang bị bức ép lấy viết xuống một phần năm ngàn lượng phiếu nợ về sau, liền được đưa tới lầu hai một gian không cửa sổ gian phòng bên trong quan đứng lên, trong vòng một ngày chỉ có sau buổi cơm trưa mới có thể tại trong hậu viện hoạt động nửa giờ, hơn thời gian toàn bộ bị giam trong phòng.

Nếu không giam giữ Phương Cửu, hắn cũng không có chỗ có thể trốn, bởi vì Đường Triều với hắn mà nói dù sao cũng là cái mạch Sinh Thế giới, với lại hắn hiện tại đã biết, muốn đi nó địa phương cũng không phải nói đi liền có thể đi được, nhất định phải ủng Hữu Tướng quan hành văn chứng minh, mà Phương Cửu dạng này một cái Tam Vô nhân viên, trừ phi vào rừng làm cướp, nếu không tùy tiện rời đi lời nói, trên cơ bản là nửa bước khó đi!

Giờ phút này, Phương Cửu đang buồn bực ngán ngẩm nằm ở trên giường, lười biếng nhìn trước mắt màn hình giả lập.

Đi qua ba ngày nghiên cứu, hắn đã đem trong tay cái viên kia Thần Kỳ Giới Chỉ nghiên cứu không sai biệt lắm.

Giới chỉ trước mắt công năng cũng duy nhất, cũng là rút thương, mà rút thương cần thiết tích phân nơi phát ra cũng rất đơn giản, vậy thì là ở tại Phương Tê trong lâu, mỗi phút đồng hồ có thể thu hoạch được một điểm tích phân.

Nhưng mà...

Cũng chính là bởi vậy, để cho Phương Cửu hiện tại phiền não không thôi, bởi vì hắn mặc dù không có chân chính rời đi Phương Tê lâu, nhưng đi qua ba lần hậu viện, có thể tại trong hậu viện căn bản vô pháp thu hoạch được tích phân, bởi vậy có thể suy đoán ra, đi bên ngoài nó địa phương, cũng rất có thể vô pháp thu hoạch được tích phân.

"Chẳng lẽ cái này giới chỉ nhất định phải đem ta trói chặt tại Phương Tê trong lâu?" Phương Cửu có chút không cam lòng nghĩ đến, hắn xuyên việt đến đây, cũng không muốn cả một đời chờ đợi tại trong thanh lâu.

Hắn cũng muốn thi cái trạng nguyên, làm cái Vương gia hay là trêu đùa một chút tiếp qua mấy năm muốn vinh đăng Đại Bảo Vô Tắc Thiên, có thể đây hết thảy nếu là không có trong tay cái này mai Thần Kỳ Giới Chỉ trợ giúp, hiển nhiên rất khó làm đến.

Đang nghĩ ngợi, tạch tạch tạch mở khóa âm thanh bất thành linh vang lên, Phương Cửu nhướng mày, mắt nhìn màn hình giả lập bên trên tích phân, biểu hiện 4 393, so ăn cơm buổi trưa trước tình một đêm 5 con cờ nào 198, đối tính được thời gian cũng liền qua hơn ba cái giờ, hiển nhiên còn chưa tới ăn cơm tối thời điểm.

"Sớm như vậy tôi sẽ không phải là..." Phương Cửu nhướng mày, trong lòng đột ngột dâng lên một cỗ dự cảm bất tường.

Àm!

Cửa bị đẩy ra, Tú Bà cầm một chồng giấy Tuyên Thành đi tới, nhìn thấy Phương Cửu về sau, lập tức rục rờ cười đứng lên: "Tiểu Cửu a, mấy ngày nay ăn ở còn thói quen a?"

"Rất tốt!" Phương Cửu da cười nhạt nói ra, hần hiện tại đại khái đã đoán được Tú Bà ý đồ đến.

"Không có vấn đề liên tốt!" Tú Bà thần sắc cổ quái cười cười, chợt cầm trong tay này xếp giấy Tuyên Thành đưa ra tới: "Tối nay ta mời rất nhiều khách quý, cái này thượng diện cầm bọn họ các loại thói quen ham mê đều ghi chép lại, ngươi tốt nhất nghiên cứu một chút, cũng đừng phụ lòng ta hi vọng!"

Phương Cửu ứng phó gật gật đầu, chợt tiếp nhận này xếp giấy Tuyên Thành theo tay vừa lộn, sắc mặt lập tức đậm đen tới.

Trên tuyên chỉ ghi chép đúng là thói quen ham mê, chỉ là mẹ nó cái gì Trương công tử thích nhất sau khi đi vào kiêu, Vương công tử ham chơi nhất song phi, với lại đáng giận nhất là, bên trên lại còn có sinh động như thật bức họa, tựa hồ sợ hần không biết nên làm sao bày tư thế một dạng!

Trong nháy mắt,

Phương Cửu tuy nhiên đã là cảm tâm tuân ra sờ hữu cảm xúc tiêu cực đều dề xuống, nhưng bên cạnh Tú Bà vẫn là cảm giác được, nàng nhướn mày, trầm giọng nói: "Tiểu Cửu, ngươi cho nhớ nhớ kỹ cho ta, tối nay ta mời đều thị phi thường trọng yếu khách nhân, cho nên đừng trách ta đem xấu nói trước, ngươi nếu là làm hư, hậu quả chính ngươi rõ ràng!"

Phương Cửu minh bạch nàng nói tới hậu quả, nhưng cũng minh bạch một cái khác hậu quả, tuy nhiên giờ phút này hiển nhiên không phải cánh tay xoay bấp dùi thời điểm, cho nên đành phải ứng phó gật đầu nói: "Ta biết hậu quả là cái gì, chắc chắn sẽ không cho ngươi làm hư!"

"Biết liên tốt! Vậy ta ban đêm liền nhìn ngươi biểu hiện!" Tú Bà hải lòng cười cười, chợt quay người rời đi.

Rất nhanh, cửa phòng lần nữa từ bên ngoài khóa lại, Phương Cửu lạnh lùng liếc mắt trên bàn này xếp giấy Tuyên Thành, một con giận nằm ngang ở ở ngực.

Hần biết...

Mình không thể lại như thế bị động, nhất định phải chủ động xuất kích, nếu không..

Phương Cửu Hậu Đình Hoa không tự giác căng thẳng, có chút không dám tiếp tục nghĩ!

Một bên khác.

Tú Bà rời Khai Phương cửu phòng sau khi liên hướng về gian phòng của mình bước nhanh tới, một cái vóc người gầy Tiểu Nam Từ Minh lộ ra đã ở nàng cửa gian phòng các loại lâu ngày. Thấy một lần nàng đi tới, nam tử lập tức nghênh đón.

"Kế hoạch chấp hành thế nào?" Tú Bà hỏi.

Nam tử cười hắc hắc nói: "Mụ mụ, đến cho đến trước mắt, hết thấy cũng rất thuận lợi. Trương Sư gia Từ công tử, ty hộ nhà Vương công tử cùng Tiền Trang vạn công tử đều đã xác định tối nay muốn tới!"

Tú Bà cười ha ha một tiếng, móc ra một khối bạc vụn đưa đi qua: "Không tệ, ngươi lần này sự tình xử lý rất xinh đẹp!"

Nam tử mặt mày hớn hờ tiếp nhận bạc vụn, nói cảm tạ: "Cảm ơn mụ mụ! Nếu như không có nó sự tình lời nói, vậy ta liền đi xuống trước!"

Tú Bà gật gật đầu, nam tử lui ra khỏi phòng, trống trải gian phòng bên trong chỉ còn lại có Tú Bà một người lẳng lặng ngồi tại trên ghế, ngón tay vô ý thức tại trên mặt bàn đập.

Không biết qua bao lâu, tiếng đập cửa bất thình lình vang lên, Tú Bà vội vàng nói: "Tiến vào!"

Một cái tráng hán đẩy cửa đi tới, lão mụ lập tức đứng dậy, gấp gấp hỏi: "Bành vương phủ bên kia có cái gì tin tức sao?"

Tráng hán lắc đầu: "Trước mắt còn không có cái gì tin tức, bất quá hần sẽ cố gắng đem Tam Công Tử mang tới!"

Tú Bà suy tư một chút, hỏi: "Ngươi tìm người, có thể tin được không?"

Tráng hán nói: "Mụ mụ, ngươi yên tâm đi, hần mặc dù chỉ là cái hạ nhân, nhưng đã hầu hạ Tam Công Tử nhiều năm, chút chuyện nhỏ này vẫn có thể chen mồm vào được!"

Tú Bà rất là hải lòng, nói: "Ngươi một hồi tiếp tục nhìn chăm chăm, có cái gì sự tình đệ nhất thời gian hướng về ta báo cáo, Tam Công Tử thế nhưng là tối nay quan trọng!"

"Ngươi yên tâm, Nghiêm Hồ hiện tại liền Bành vương phủ bên ngoài chờ lấy đầu, có cái gì tin tức khẳng định sẽ đệ nhất thời gian đưa tới!" Tráng hán nói, trên mặt hiện lên một chút do dự, nhưng sau cùng vẫn là không nhịn được mở miệng nói: "Mụ mụ, có cái sự tình ta không biết nên nói không nên nói..."

"Nói đi!"

"Ta thực sự cảm thấy cái kia Phương Cừ không đáng tin, dù sao hán... Hán..." Tráng hán không có tiếp tục nói đi xuống, nhưng ý tứ lộ ra nhưng đã biểu đạt rất rõ ràng.

Tú Bà thần bí cười một tiếng, phản hồi: "Người cảm thấy Nghênh Nguyệt thế nào?"

Tráng hán không có bất kỳ cái gì do dự, lập tức khen: "Phi thường xinh đẹp, với lại Cẩm Kỳ Thư Họa mọi thứ tinh thông, nếu như không phải là bị Phương Cừ cái kia súc sinh cho chà đạp, hái đồ thời điểm tuyệt đối có thể chấn kinh tứ phương!"

Tú Bà gật gù đầu: "Nghênh Nguyệt thật có cái này năng lực, tuy nhiên dù cho không có đầu đồ, muốn đến những cái kia công tử ca cũng tuyệt đối sẽ kinh sợ vì là thiên nhân! Cho nên người cũng đừng mù quan tâm!"

"Về phần Phương Cừ cái kia Tiểu Lừa Đảo, như không phải Tam Công Tử tốt cái này một cái, người thật sự cho rằng ta sẽ hiếm có hán?" Tú Bà lạnh lạnh cười đứng lên.

Tráng hán khuôn mặt Thượng Biểu tình phức tạp, một nửa là hồ đồ, một nửa là bội phục, liên tục vuốt mõng ngựa nói: "Mụ mụ, ngài trí tuệ thật sự là sâu như đại hải a! Tại ngài lãnh đạo dưới, chúng ta Phụng Tê lâu nhất định sẽ nổi danh Tứ Hải!"

Tú Bà hừ một tiếng, ra hiệu không tin, nhưng vẫn là rót đầy một chén rượu, uống xuống!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Vào đêm

Vào đêm, vô luận Cổ Kim, dù sao là giải trí trang sở bận rộn nhất thời điểm.

Giờ phút này, Tú Bà ăn mặc ngắn nấp, tại trong đại sảnh cười nghênh đến cửa các tân khách. Cửa ra vào hai cái ăn mặc trắng bôi bàn đã huấn luyện vài ngày, khí độ bên trong lộ ra điểm một chút bất phàm.

Trong đại sảnh cô nương bọn họ càng là mỗi cái cảm ép hương tư lỵ Tì Y lấy ra, trông mong ngóng nhìn tới nay đến khách mời.

Trong các nàng tuyệt phần lớn người, đã có thật lâu không có tiếp đãi qua chân chính Quan to Quyền quý, nguyên nhân đồng thời không phải là các nàng tư sắc quá kém, mà chính là Phụng Tê lâu chỗ đầu này hoa ngõ hẻm trong tồn tại rất nhiều dưới tam lưu hầm lò quán, dẫn đến cả con đường hoàn cảnh có chút không chỉ ý người, gián tiếp kéo kém Phụng Tê lâu cấp bậc, mà hồ đối diện Thanh Hoa ngõ hẻm nhưng là một mảnh phần hoa lộng lẫy, một tòa tòa nhà cao ngất thanh lâu xây Kim Bích huy hoàng, giống như cung điện.

Đối với quyền quý người giàu tới nói, càng là phú quý địa phương, càng là có thể hiển lộ rõ ràng bọn họ thân phận, cho nên tại bất tri bất giác ở giữa, chân chính Quan to Quyền quý bọn họ cơ bản đã sẽ không ở hoa ngõ hẻm trong xuất hiện, Phụng Tê lâu cũng liền theo thời gian dần dần xê chiều, đại đa số thời điểm tiếp đãi cũng là một ít thương Người bán hàng rong, có đôi khi thậm chí sẽ có một ít người bình thường đến đây.

Đương nhiên, hôm nay là một ngoại lệ, giờ khắc này ở Phụng Tê cửa lâu, đã đậu đầy đại lớn nhỏ Tiểu Hoa lệ xe ngựa, tuy nhiên trong đại sảnh chúng khách hàng, nhưng là tâm tình khác nhau. Bên trong phần lớn người đang nhìn trong đại sảnh hoàn cảnh về sau, sắc mặt liền có chút khó coi, còn có chút người ngược lại đối với cái này rất là hiếu kỳ, muốn nhìn một chút cái này bất nhập lưu thanh lâu đến có gì khí, dám đến nhà đưa thiệp.

Thời gian từng giây từng phút đi qua, trong đại sảnh khách nhân cũng càng ngày càng nhiều, tuy nhiên Tú Bà vẫn như cũ thỉnh thoảng hướng phía cửa nhìn liếc một chút, bởi vì mấy cái kia lớn nhất có thân phận đám công tử ca còn chưa tới.

Lúc này, một cái bàn từ vòng qua trước cửa ngăn cách đi tới, đi theo phía sau mấy cái lỗ mũi hương lên trời tùy tùng.

Tú Bà sớm đã mong mỏi cùng trông mong, lập tức về mặt vui cười nghênh đón: "Từ công tử, nhanh... Nhanh mời vào bên trong!"

"Người tiền đưa thiệp mời nói, tới nay nơi này có ta thích đồ vật, đến là cái gì đồ vật?" Bàn từ chấp tay chậm rãi bước, lời nói bên trong lộ ra tài trí hơn người.

Tú Bà không dám thất lễ, lập tức vừa cười vừa nói: "Lão nô dám mặt dày mảy dạn đến Từ công tử ngài phủ thượng đưa thiệp, vậy khẳng định là có chuẩn bị mà đến, đương nhiên, tại trước mặt ngài ta cũng không dám giấu diếm, lão nô năm đó thu dưỡng một cái nữ hài, năm nay đã có mười sáu, không chỉ có Cẩm Kỳ Thư Họa mọi thứ tinh thông, vậy nhưng người bộ dáng tại thành Hàng Châu bên trong càng là tuyệt đối tìm không ra cái thứ hai

tới."

"Mà như thế giai nhân tuyệt sắc há có thể tiện nghi những người bình thường đó, cho nên lão nô suy đi nghĩ lại, sau cùng liền nghĩ đến trên phố thịnh truyền Từ công tử ngài là một vị yêu mỹ nhân không yêu giang sơn chân quân tử, với lại tuổi nhỏ tiền nhiều, địa vị cao thượng, nếu là không mời ngài tới nhìn trước cho thỏa chí, há không khiến người ta lên án!"

Lần này mộng ngựa tuy nhiên rõ ràng điểm, nhưng là chính trúng bàn từ ý muốn. Bàn từ tuy nhiên xuất sinh hiển quý, nhưng bên trên có hai cái huynh trưởng, trong nhà nếu đồng thời không được coi trọng, cho nên dần dà liền hoàn toàn phóng túng chính mình, đồng thời cả ngày lấy bình giám mỹ nhân làm vui, càng là từ phó làm gương nước mỹ công tử.

"Ân, không tệ, vậy ta liền rửa mắt mà đợi!" Bàn từ hài lòng cười cười, theo Tú Bà đi vào đại sảnh bên hông phòng cao thượng.

Sớm đã các loại lâu ngày hai cái cô nương lập tức đi vào tiếp khách, Tú Bà lúc này mới chà chà cái trán mồ hôi đi tới.

"Ừm? Vương công tử?"

Vừa ra phòng cao thượng, Tú Bà nhãn tình sáng lên, lập tức bước nhanh nghênh đón, có thể không đợi tới gần người kia, một cái đầu đầy mồ hôi gầy Tiểu Nam từ liền ngăn lại nàng đường đi: "Mụ mụ, Hồ ca cương..."

Hắn lời còn chưa nói hết, Tú Bà tức giận phát phát tay, cả giận nói: "Không thấy được ta đang bận đó sao? Có cái gì sự tình một hồi lại nói!"

Này cái nam tử lại không rời đi, nói: "Mụ mụ, thật sự là việc gấp, Thanh Nhạc quán những người kia tới không!"

"Chuyện gì xảy ra? Thanh Nhạc quán người ra vấn đề gì?" Tú Bà sửng sốt, tiếp theo sắc mặt đại biến, Thanh Nhạc quán là thành Hàng Châu bên trong nổi danh nhất Thanh Quan quán, Tú Bà vì là hôm nay, thế nhưng là do dự thật lâu mới hạ quyết định quyết tâm đại xuất huyết một lần,

Cầm bọn họ mời đến trú trện, với lại tại trần ra đi thiếp mời bên trên đã viết rõ việc này, nếu Thanh Nhạc quán người không đến, đối với Phụng Tề lâu danh tiếng nhưng là sẽ tạo thành trí mạng đã kích, về sau lại muốn mời cái gì Quan to Quyền quý đến đây chỉ sợ cũng rất khó!

Tuy nhiên tại ngăn ngại thất thần về sau, Tú Bà vẫn là cường tự cầm trong lòng nộ hỏa áp xuống tới, nói: "Ngươi đi đem Hồ Từ tìm cho ta đến, một hồi để cho hắn tại hậu viện chờ ta!"

Nói, Tú Bà hít sâu một cái khí, đang sắc mặt nghiêm chỉnh, vội vàng hướng trên mặt đã là có chút không vui Vương công tử đi đến.

Không bao lâu, Tú Bà cầm Vương công tử an bài tại một chỗ phòng cao thượng về sau, liền vội vàng vàng hướng về hậu viện tiến đến, người còn chưa tới, nàng phần nộ âm thanh đã tại trong hậu viện quanh quẩn đứng lên: "Hồ Từ, ngươi là thế nào làm việc? Thanh Nhạc quán người vì cái gì bất thành linh không đến!"

"Là Vạn Hoa Lâu giờ trò quý, chúng nó uy hiếp Thanh Nhạc quán người, nếu là dám đến chúng ta tại đây biểu diễn, về sau cũng không cần bọn họ người, Thanh Nhạc quán không dám đắc tội bọn họ, cho nên..." Viện bên trong một cái tráng hán sắc mặt khó coi nói ra, hắn cái trán tràn đầy mồ hôi, hiển nhiên là vội vàng gấp trở về.

"Vậy ngươi vì sao không sớm một chút nói cho ta biết!" Tú Bà mặt đỏ nói ra.

"Ta một thu đến tin tức liền để Triệu Tứ gấp trở về!" Tráng hán rất là gấp Trương Thuyết nói, bên cạnh gầy lùn nam tử vội vàng gật đầu.

"Vậy ngươi liền không có khuyên một chút?" Tú Bà cả giận nói.

"Ta khuyên, nhưng vô dụng a, Vạn Hoa Lâu bối cảnh thâm hậu, bọn họ căn bản không dám đắc tội, cho nên liền gấp bồi bồi thường tiền đặt cọc!" Nói, tráng hán cầm một cái trĩu nặng túi tiền lấy ra, Tú Bà đưa tay đón, nhưng là tay run lên, túi tiền rơi tại mặt đất, nàng lại cũng không nhận được trong lòng ngực nộ hỏa, bỗng nhiên cho tráng hán một cái bạt tai, chưởng ấn lập tức ở hắn trên mặt hiện lên.

Tú Bà nghi tư bên trong gào thét: "Chút chuyện nhỏ như vậy đều xử lý không tốt, ta muốn ngươi để làm gì? Muốn ngươi để làm gì?"

Tráng hán không dám cãi lại, cúi đầu không nói.

Tú Bà lại mắng vài câu, lúc này mới cường tự cầm trong lòng nộ hỏa đè xuống, nhưng run rẩy thanh âm bên trong vẫn là lộ ra không che giấu được phần nộ: "Còn sửng sốt tại cái này làm gì, tranh thủ thời gian cho ta đi tìm người, sở hữu Thanh Quan quán đều đi, vô luận bao nhiêu tiền đều cho ta đem người mời đến!"

Tráng hán gật gật đầu, lập tức chạy vội mà ra, Tú Bà lại ngẫm lại, có chút không yên lòng đối với cái kia gầy lùn nam tử nói: "Triệu Tứ, ngươi cũng đi tìm tìm, thực sự không được, tìm cho ta điểm Tân Nhân trở về chống đỡ tràng diện!"

Nhưng mà...

Tiểu nửa cái canh giờ đi qua, lại có mấy vị bối cảnh thâm hậu khách nhân trước sau đến, có thể Triệu Tứ hai người nhưng vẫn là không thấy tăm hơi, mà tại trong đại sảnh hơi âm phần mấy cái kia thanh quan nhân cũng bồi vì đằng sau còn muốn đi chợ, trước sau rời đi, chỉ có một người nguyện ý cỡ nào hát hai bài tiểu khúc, sau bồi vì thời gian quan hệ cũng nhất định phải rời đi.

Một thời gian, Tú Bà gấp sát đầu mẻ trán, nhưng là không có chút nào biện pháp.

Không bao lâu, mắt thấy sau cùng cái kia thanh quan nhân cũng sẽ hát thôi, Triệu Tứ hai người lúc này mới vội vàng chạy về, chỉ là hai người sắc mặt như cùng chết Cha một dạng khó coi, sau lưng bọn họ chỉ đi theo ba cái vô luận tư sắc vẫn là ăn mặc đều phi thường phổ thông nữ tử, trên thân thậm chí còn có mảnh vá, chợt liếc một chút nhìn qua rất là có chút rùng mình.

"Mụ mụ, ta chạy biến nội thành sở hữu Thanh Quan quán, có thể... Thế nhưng là..." Tráng hán nói, cúi đầu xuống, không dám nói đi xuống. Triệu Tứ sắc mặt tái nhợt đứng ở một bên, căn bản không dám đối mặt Tú Bà ánh mắt.

"Người... Các người..."

Tú Bà mặt đỏ tới mang tai, chỉ hai người, khí hơn nửa ngày đều nói không nên lời một câu.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Lên đài

Nhưng mà...

Tức thì tức, Tú Bà nhưng cũng biết Đạo Trong đại sảnh tuyệt không thể Thiếu Thanh Quan nhân trợ hứng.

Chỉ là ba cái kia nữ tử bộ dáng, thực sự để cho Tú Bà rất là xoắn xuýt.

Lúc này, một cái nữ tử nhắc nhở: "Mụ mụ, trên đài tiêu khúc đã hát xong!"

Tú Bà khê cần mồi, đưa tay chỉ hướng bên trong một cái bộ dáng coi như tập hợp Hoạt Nữ tử nói: "Người đi lên!"

Người kia gật gật đầu, hướng phía trên đài đi đến, có thể nàng chưa kịp lên đài, rất nhiều khách mời trên mặt liền lộ ra vẻ không vui.

Bọn họ tuy nhiên nhìn quen Thanh Nhạc quán loại này cấp bậc biểu diễn, có thể đồng thời không có nghĩa là có thể bị người tùy tiện lừa gạt.

Tú Bà thấy thế, ruột trong nháy mắt này cơ hồ đều muốn hỏi hận Thanh, một bên Triệu Tứ càng là dọa đến sắc mặt tái nhợt, biết mình phải ngã nắm móc, đành phải bổ cứu nói: "Mụ mụ, nếu không hấn hai cá nhân liền quên đi!"

Tú Bà vừa trừng mắt, cả giận nói: "Muốn người nói, chẳng lẽ ta nhìn không ra sao?"

Triệu Tứ cúi đầu xuống, không dám ngôn ngữ, nhưng hấn bên cạnh thân tráng hán nhưng là tựa hồ nghĩ đến cái gì, ánh mắt bất thành linh sáng lên, gấp giọng nói: "Mụ mụ, Đỗ Quyên tỷ... Đỗ Quyên tỷ Cẩm Kỳ trước kia thế nhưng là danh chân Hàng Châu!"

Nghe vậy, Tú Bà hỏi hận tại chính mình trên ót hung hăng đập một bàn tay, chợt đỏ mắt nói: "Nhanh... Mau đưa nàng kêu đến!"

Tráng hán gật gật đầu, vội vàng hướng lầu hai chạy như điên.

Rất nhanh, tráng hán tại lầu hai lầu hành lang tích chỗ rẽ nhìn thấy Đỗ Quyên, tại nàng bên cạnh còn đứng lấy một cái tuổi trẻ nam tử, mà cái này cái nam tử chính là mấy ngày nay bên trong, hấn hàng đêm trong con ác mộng tất nhiên sẽ xuất hiện chủ giác —— Phương Cửu.

Ngày đó phát sinh sự tình gần như sắp muốn đem hấn giày vò điên, như có khả năng, hấn đôi này đều không muốn lại nhìn thấy Phương Cửu, thậm chí không muốn được nghe lại Phương Cửu cái này tên, bất quá bây giờ tình huống lộ ra nhưng đã không phải do hấn.

"Hô!"

Hít sâu một cái khí, tráng hán cảnh giác mắt nhìn Phương Cửu, chợt bước nhanh đi vào Đỗ Quyên trước người.

"Đỗ Quyên tỷ, mụ mụ gọi người đi qua!"

"Chuyện gì?" Đỗ Quyên xinh đẹp tuyệt trần cau lại. Nàng tuy nhiên lúc tuổi còn trẻ từng tại Phương Tê trong lầu làm qua sự tình, nhưng tại ba năm trước

đây liền đã dùng tích góp cảm thân thể chuộc về, không hề rời đi chỉ là bởi vì như cùng hần tuổi già phong trần nữ tử, không biết nên đi nơi nào.

Cho nên hiện tại người tuy nhiên lưu tại Phụng Tê trong lầu, bình thường lại cũng chỉ là phụ trách cô nương bọn họ ẩm thực sinh hoạt thường ngày, căn bản sẽ không chạm đến những cái kia để cho nàng cảm ghét sự tình.

Đương nhiên, tới nay nàng miễn vì khó tiếp nhận một hạng người khác cũng không nguyện ý làm sự tình, vậy thì là trông coi Phụng Cửu, đồng thời hiện trường dạy bảo hần một chút tất yếu quy củ, nếu không đi vào Dạ chỉ sau khi nàng là căn bản sẽ không xuất hiện ở đây.

Tráng hán biết nàng tình huống, cho nên sợ nàng hiểu lầm, vội vàng nói: "Mụ mụ không có dừng ý tứ, là Thanh Nhạc quán người bất thành linh tới không, cho nên muốn để người trước tiên chống đi tới!"

Đỗ Quyên lông mày hơi hơi buông lỏng, trên mặt lại lộ ra một vòng ngưng nghịu: "Có thể ta đã nhiều năm không có chạm qua Cẩm, chỉ sợ là không cách nào lại lên đài diễn nghệ thuật, người trở lại nói cho mụ mụ đi!"

Tráng hán vẻ mặt đưa đám nói: "Đỗ Quyên tỷ người liền tha ta đi, mụ mụ hiện tại đã hoàn toàn gấp mắt đỏ, ta muốn là như thế này nói cho nàng, quay đầu nàng nhất định cảm ta chân cất ngang!"

"Thôi, này ta liền tự mình đi nói đi!" Đỗ Quyên thở dài, chợt đưa tay chỉ hướng Phụng Cửu: "Người giúp ta xem trọng hần, đừng để cho hần chạy loạn!"

Tráng hán giật mình, sắc mặt hoa một chút thay đổi Bạch như giấy dán cửa sổ, cầu xin tha thứ: "Ta thân tỷ tỷ, người cũng đừng hại ta, ta... Ta sợ hãi hần!" Nói đến một câu cuối cùng, tráng hán cơ hồ đều muốn khóc lên.

Đỗ Quyên sửng sốt, ngược lại dường như nghĩ đến cái gì, trên mặt không khỏi lộ ra một vòng cổ quái nụ cười, chợt đối phương cửu nói: "Tiểu gia hỏa, người thật là đi, xem để người ta hoảng sợ thành cái dạng gì!"

Phụng Cửu bĩu môi nói: "Này nhưng không trách được ta, là chính hần trong lòng có quỷ!" Phụng Cửu ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong lòng cũng thị phi thường kinh ngạc, hần thực sự không nghĩ tới mị hoặc dầu thơm hiệu quả vậy mà cho trước mắt cái này tráng hán tạo thành như thế cự đại tâm lý bóng mờ,

Tuy nhiên điều này cũng làm cho hần càng thêm an tâm một chút.

Hần đã nghĩ kỹ, nếu là tới nay Tú Bà thật mạnh bách hần đi đón khách, vậy hần liền dùng tay mị hoặc dầu thơm thật tốt đại náo một trận, đến lúc đó cái nào đó bối cảnh thâm hậu công tử ca bị uốn cong tin tức truyền đi, Phụng Tê lâu tất nhiên vô pháp mở tiếp nữa, chớ nói chỉ là để cho hần đi đón khách.

Không bao lâu.

Phụng Cửu hộ tống Đỗ Quyên liền đến đến Tú Bà bên cạnh thân, tuy nhiên Tú Bà chỉ là nhàn nhạt liếc hần liếc một chút, liền vô cùng lo lắng bắt lấy Đỗ Quyên tay nói: "Ta tốt Đỗ Quyên, lần này người có thể nhất định phải giúp ta một chút a!"

"Có thể ta đã nhiều năm không có chạm qua Cẩm a, thật sẽ không đánh!" Ngăn chặn rất là có vẻ khó xử.

"Người năm đó Cẩm Kỳ cao như vậy, hiện tại khẳng định cũng không kém đi đâu, người đi lên trước, dù cho đánh lại kém, ta cũng không trách người!" Tú Bà vội la lên.

Bên cạnh mọi người cũng là nhao nhao thuyết phục: "Đỗ Quyên tỷ, người không thể thấy chết không cứu a!"

"Đỗ Quyên tỷ, người nhất định có thể..."

"Đỗ Quyên tỷ..."

"..."

Lúc này, một đạo có chút lo lắng âm thanh bất thành linh vang lên: "Mụ mụ, cái kia thanh quan nhân hạ xuống!"

Tú Bà giật mình, cơ hồ là để cầu cứu ngữ khí nói ra: "Đỗ Quyên, lần này người nhất định phải giúp ta một chút, liền lần này!"

Đỗ Quyên vì sao từng gặp qua Tú Bà bộ dáng như vậy qua, cảm thấy không khỏi mềm nhũn, thế nhưng là vừa nghĩ tới chính mình lạnh nhạt Cẩm Kỳ, trong nội tâm nàng vẫn còn có chút do dự.

Đúng lúc này, Phụng Cửu nhưng trong lòng thì làm ra một cái quyết định, người không nguyện ý bên trên? Ta nguyện ý a! Hần hiện tại có thể đang lo không có cơ hội triển lãm chính mình giá trị.

Đánh đàn, hần có lẽ sẽ không, nhưng làm một cái người xuyên việt, Phụng Cửu trong lòng có vô số loại biện pháp chấn trụ ở đây những này công tử ca, đồng thời để cho bọn họ thật tốt mở mở nhãn giới, để cho bọn họ biết cái gì gọi là tương lai, cái gì gọi là rung động, cái gì gọi là kinh điển!

Đồng thời cũng làm cho Tú Bà biết, coi hần là thành một cái bán rẻ tiếng cười gả tới nuôi nấng là một kiện buồn cười biết bao sự tình.

"Hô!"

Hít sâu một cái khí, Phuong Cửu sống lưng luôn luôn, khí thể tự nhiên sinh ra.

Sau một khắc, tại ánh mắt mọi người đều tụ tập tại Đỗ Quyên trên thân thời điểm, Phuong Cửu đã mở rộng bước chân, lên đài mà lên.

"Người kia là ai?"

"Như thế nào là cái nam nhân?"

"Ngay cả tốt điểm Thanh Quan đều mời không nổi, đây cũng quá lừa gạt người đi!"

"Lãng phí thời gian, thật không nên tới loại này phá địa phương!"

"..."

Liên tiếp tiếng nghị luận lập tức tại trong đại sảnh vang lên, mà cho đến lúc này Tú Bà các loại nhân tài phát hiện Phuong Cửu đã lên đài, đồng thời ngồi tại Cầm sau cái bàn mặt bò đoàn bên trên, cúi đầu nghiên cứu bàn thượng cổ Cầm.

Trong nháy mắt, Tú Bà bọn người sắc mặt đồng loạt biến đổi, khó coi tới cực điểm.

"Hắn đang làm gì?"

"Hắn làm sao đi lên?" .

"Làm sao bây giờ?"

Tú Bà bọn người ai cũng không rõ Phuong Cửu đây là muốn làm gì, nhưng là chỉ riêng khán đài Hạ Tân khách không vui sắc mặt, liền biết sự tình muốn hỏng.

Bất thành linh...

Một cái áo trắng công tử giậm dừ đứng dậy, bãi xuống ống tay áo bước nhanh mà rời đi, ngay sau đó liền như là cỡ nào Naomi Cốt Bài, lại có mấy người trước sau mặt đen lên đứng đứng lên, hiển nhiên Phuong Cửu lên đài đã để bọn họ đối với đẳng sau tiết mục hoàn toàn mất đi kiên nhẫn.

Dù sao lấy kinh thường lớn, ngay cả thanh quan nhân cấp bậc đều như thế bất nhập lưu, rất là còn để cho nam tử lên đài, có thể thấy được Tú Bà dán bên trong nói rõ kinh hi cũng tuyệt đối không đáng vừa nhìn.

"Nhanh... Mau đưa hắn lấy xuống!" Tú Bà giờ chân lấy hô, nàng hiện tại thật đã nhanh sắp điên.

Triệu Tứ mấy người lập tức hướng về Phuong Cửu chạy tới, mà đúng lúc này, chỉ nghe đằng một tiếng, Phuong Cửu tại cổ cầm bên trên hung hăng một nhóm, cười nhìn lên trước mắt mọi người, cất cao giọng nói: "Mọi người tốt, nơi này là nam nhân thế giới, nơi này là nữ nhân thiên đường, nơi này là mộng tưởng chỗ vui chơi, nơi này là Hàng Châu người thích nhất tới địa phương, ta là Phuong Cửu, để cho ta dẫn dắt mọi người đi vào Tiên Giới, cảm thụ Tiên Giới lộng lầy!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Phàm Nhân Tu Tiên Truyện

Mặc dù chỉ là một cái phổ phổ thông thông mở đầu, nhưng đây chỉ là đối với người hiện đại mà nói, ở đây đám công tử ca có thể chưa từng nghe qua như thế Nhu Ti thuận hoạt còn mang theo từng tia từng tia thú vị lời đạo đầu, trong lòng không khỏi tới một tia hứng thú.

Phuong Cửu vội vàng rên sất khi còn nóng, quay đầu đối với hướng hắn chạy tới Triệu Tứ bọn người lớn tiếng nói: "Mấy vị xem đứng lên hắn không phải là tùy tiện người, nhưng làm sao tùy tiện đứng lên không phải người đâu? Không thấy được ta đang làm gì sao?"

Nghe vậy, dưới đài mọi người đệ nhất thời gian đồng thời không có quá nhiều phản ứng, không khỏi nhanh liền có người trở lại vị, vỗ bàn đứng dậy nói: "Tốt một câu tùy tiện đứng lên không phải người!"

Ngay sau đó, giống như hỏa tinh bay vào thùng dầu, dưới đài lập tức vang lên liên tiếp tiếng khen: "Nói hay lắm!" "Cái này vài câu nói chân diệu!"

Trong nháy mắt, không khí trong đại sảnh lập tức tiết trời ảm đạm, Triệu Tứ bọn người nhưng là như là rơi vào hầm băng, tiến cũng không được, thối cũng không xong, không biết làm sao đứng tại nguyên chỗ, rất là xấu hổ.

Phương Cửu cười lạnh liếc mắt mấy người, chợt không tiếp tục để ý bọn họ, quay lại chính đề, nói: "Tốt, vừa rồi ta nói qua, muốn dẫn dắt chư vị đi vào Tiên Giới, có thể là vì sao Tiên Giới đâu?"

"Đúng vậy a như thế nào Tiên Giới?" Dưới đài mấy vị trí công tử trăm miệng một lời hỏi.

Phương Cửu thần bí mặt cười một tiếng, chợt ngón tay tại cổ cảm bên trên đăng phát một chút, lúc này mới không nhanh không chậm nói ra: "Nếu muốn biết như thế nào Tiên Giới, như vậy thì muốn từ một cái bên cạnh ngọn núi Tiểu Thôn nói lên!"

Phương Cửu điều chỉnh một chút ngữ khí, dùng một loại mờ mịt mà là lướt âm thanh giảng thuật nói: "Vạn năm trước, một cái tên là Hàn Lập Thiếu Niên Lang nghe được năm năm một lần Thất Huyền môn tuyển nhận nội môn đệ tử, mà đúng lúc, Thiếu Niên Lang tam thúc vừa lúc Thất Huyền môn ngoại môn đệ tử, có tư cách đệ cử 7 đến 12 tuổi hải đồng đi tham gia nội môn đệ tử khảo nghiệm..."

Phương Cửu không chậm không nhanh kể, mà giảng thuật nội dung, chính là từng tại trên internet Hồng Cực Nhất Thi 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》.

Sở dĩ giảng thuật cuốn sách này, một là Phương Cửu cũng ưa thích quyển sách này, đồng thời nhìn qua không chỉ ba lần, đối với bên trong cho nên sự tình lễ kỷ ức vẫn còn mới mẻ, tuy nhiên vô pháp Thông Thiên phục chế toàn văn, nhưng căn cứ từ mình lời nói cảm quyển sách này nói ra vẫn là dư xài.

Hai, thì là tại Đường Triều, vô luận đế vương Quyền Thần vẫn là phổ thông người dân, đối với Thần Tiên Thế Giới đều có một loại không khỏi hướng tới, mà 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》 bên trong có sự đang dễ dàng thỏa mãn bọn họ nguyện vọng.

Ba, đương nhiên cũng là trọng yếu nhất một điểm, quyển sách này có sự đầy đủ đặc sắc, đồng thời đi qua đến hàng vạn mà tính người nghiệm chứng!

Bất quá...

《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》 khúc dạo đầu vẫn là tồn tại nhất định tỉ vết, tình tiết không đủ thoải mái chấp trùng, cho nên dù cho Phương Cửu đã tận lực sắp mở thiên bình thân không thủ vị tình tiết bản tóm tắt hóa, có thể hiệu quả vẫn như cũ không phải quá tốt, dưới đài rất nhiều công tử ca trên mặt đã không có lúc bắt đầu loại kia hứng thú dạt dào biểu lộ.

Cái này khiến đã lui về một bên Triệu Tứ các loại nhân tâm dưới nhất thời lạnh cười đứng lên, một mặt xem trò vui chờ lấy Phương Cửu bị quét rác xuống đài, ngược lại là một bên Tú Bà nhìn về phía Phương Cửu ánh mắt có vẻ hơi phức tạp, tuy nhiên Phương Cửu không có được năng động ý liền một mình lên sân khấu, để cho năng tức giận không thôi.

Nhưng để năng tuyệt đối không ngờ rằng là, Phương Cửu trên đài không chỉ có không có chọc ra cái gì cái sọt đến, ngược lại còn đem không lai cục diện, càng là thay năng giải quyết khẩn cấp.

Chỉ là...

Phương Cửu giảng cổ sự này thực sự có chút quá mức bình thản, chỉ sợ muốn không bao lâu, dưới đài đám công tử ca liền không muốn nghe!

Đến lúc đó năng lại phải đối mặt không người có thể dùng xấu hổ cục diện, dù sao một cái hồi lâu không động vào Cẩm Đổ Quyền căn bản không có khả năng kiên trì cả đêm, coi như có thể kiên trì được, cũng sẽ để cho những cái kia đám công tử ca sinh lòng bất mãn, sẽ còn đối với Phương Tê lâu danh tiếng tạo thành trí mạng ảnh hưởng.

"Xem ra chỉ có thể để cho Nghênh Nguyệt sớm ra sân!" Tú Bà cắn răng một cái, trong lòng làm ra quyết định, đồng thời yên lặng cảm Triệu Tứ bọn người lần nữa phái đi ra, để cho bọn họ vô luận như thế nào đều muốn mời một ít cao cấp thanh quan nhân trở về.

Dù sao hiện tại thời gian còn sớm, dù cho Nghênh Nguyệt sớm đăng tràng có thể đem bầu không khí sống động,

Thậm chí nhắc lên một lượng ba cao trào, nhưng mà phía sau còn có khắp trường thời gian muốn vượt qua!

Bất quá...

Triệu Tứ bọn người vừa rồi đi không lâu, cũng liền hai ba phút thời gian.

Tú Bà nhìn về phía Phương Cửu ánh mắt liền thay đổi, con mắt Quang Trung lộ ra một tia ngoài ý muốn, bởi vì làm Phương Cửu giảng đến Hàn Lập nhặt được một cái thần bí cái bình, đồng thời tại trong lúc ngủ mơ bị bình Tử Di tượng bừng tỉnh về sau, năng kinh ngạc phát hiện mình tại bất tri bất giác bên trong lại có vẻ mong đợi, lại khán đài dưới mọi người, những cái kia đám công tử ca ánh mắt cũng biến thành nghiêm túc đứng lên.

Mà khi Phương Cửu giảng đến Hàn Lập cùng sư phụ Mặc đại phu đạo kiểm giao nhau, trong đại sảnh trừ Phương Cửu âm thanh bên ngoài, chỉ có gấp rút tiếng thờ dốc, tất cả mọi người tại vì Hàn Lập nên như thế nào đối phó thâm bất khả trắc Mặc đại phu mà lo lắng, cũng vì Mặc đại phu vô si mà phần nộ.

Về phần Tú Bà, giờ phút này cũng là nghe được sùng sốt một chút, toàn thân lông tóc đều theo cổ sự Trung Hàn lập nhất cử nhất động mà không ngừng co rút lại, hiển nhiên cổ sự hoàn toàn bắt lấy nàng tâm.

Hơn nửa ngày, Tú Bà mới đột nhiên tỉnh táo lại, lại nhìn Phương Cửu ánh mắt trong nháy mắt trở nên phức tạp đứng lên.

Cổ sự này là chính hấn muốn?

Làm sao có khả năng? Hấn làm sao có khả năng sẽ có loại bản lĩnh này?

Tú Bà không dám tin!

Một bên Đỗ Quyên cũng giật mình không thôi!

Chỉ có yên lặng trốn ở lầu hai lầu hành lang nơi Nghênh Nguyệt cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn bao nhiêu, ngược lại để cho nàng hồi tưởng lại đêm hôm đó Phương Cửu giảng 《Cô Bé Lọ Lem》.

Đó là một cái phi thường mỹ lệ rung động lòng người cổ sự, một cái cùng nàng tình cảnh rất tương tự cổ sự, cũng chính là bởi vì cổ sự này, để cho nàng đối với sinh hoạt trần ngập hi vọng cùng ảo tưởng, cũng làm cho nàng tại bất tri bất giác ở giữa bị Phương Cửu dỗ ngon dỗ ngọt công phá sau cùng một tia phòng tuyến, đồng ý để cho hấn chuộc thân.

Nàng mặc dù là cái Thanh Lâu Nữ Tử, nhưng cũng không phải người nào muốn thay nàng chuộc thân liền có thể chuộc đến, đầu tiên nhất định phải đi qua Tú Bà đồng ý, lần còn nhất định phải đi qua nàng đồng ý, nếu không dù cho có tiền nữa cũng làm trứng, trừ phi tới cùng.

"Ai!" Hoi hoi thờ dài, Nghênh Nguyệt ánh mắt phức tạp nhìn mắt dưới lầu Phương Cửu, quay người trở lại chính mình trong phòng, chỉ để lại một giọt trong suốt nước mắt nhẹ nhàng rơi xuống...

Thời gian từng giây từng phút đi qua, trong nháy mắt nửa cái canh giờ đã qua.

Phương Cửu giờ phút này đã là giảng miệng đắng lưỡi khô, nhưng dưới đài đám công tử ca lại như cũ thần thái phi dương, nghe được say sưa ngon lành.

Bất thành linh.

Hậu viện cửa hông lộ bộ một vang, ồn ào tiếng bước chân lập tức tràn vào đại sảnh. Ngay sau đó, Triệu Tứ một mặt hưng phấn đi vào đại sảnh, sau lưng hấn còn đi theo mười mấy ăn mặc ngăn nắp nữ tử, bọn nữ tử mỗi cái trang phục lộng lẫy, nếu như giờ phút này có công tử ca đem ánh mắt dời qua đến, liền có thể phát hiện những nữ tử chính là thành Hằng Châu bên trong cùng Thanh Nhạc quán đủ Danh Thi đề lầu thanh quan nhân.

Bất quá...

Triệu Tứ trên mặt vẻ hưng phấn chỉ tiếp tục một hai giây liền trở nên cương cứng rắn đứng lên.

"Hấn làm sao còn không có bị đuổi đi xuống dưới? Không nên a! Một cái phá cổ sự có nghe hay sao như vậy?" Triệu Tứ một mặt mộng ép nhìn qua Phương Cửu.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Diên cuồng

Hơn nửa ngày.

Triệu Tứ thần sắc mới khôi phục lại, đi đến Tú Bà bên cạnh, thấp giọng nói: "Mụ mụ, ta đem Thi Nhạc lầu người tìm đến!" Biểu lộ lại lộ ra từng tia từng tia đắc ý.

Dù sao có thể tại như thế khản yếu quan đầu, cảm danh chấn Hằng Châu Thi Nhạc lầu thanh quan nhân tại ngắn ngủi nửa cái canh giờ bên trong mời đến, dù cho bất kể hấn một cái công lớn, sau đó Tú Bà cũng sẽ không lại đem nộ hỏa phát tiết đến trên đầu của hấn.

Thế nhưng là...

Tú Bà chỉ là nhìn không chuyển mắt nhìn qua Phương Cừ, tựa hồ hoàn toàn không có nghe được hần âm thanh.

"Mụ mụ..." Triệu Tứ lần nữa hô một tiếng, âm thanh cũng không khỏi xách cao một chút.

Tú Bà lúc này mới như ở trong mộng mới tỉnh, ngay cả bận bịu xoay đầu lại, chỉ là trên mặt lại mang theo một vòng cổ quái hồng nhuận phon phớt.

"Ngươi... Ngươi trở về... Đúng, người tìm thế nào!" Tú Bà thấy là Triệu Tứ, thần sắc lúc này mới vì đó khẽ giật mình, nghĩ đến trước đó dặn dò sự tình.

Triệu Tứ gật gật đầu, có chút đắc ý nói ra: "Ta đem Thi Nhạc lầu người mời đến!"

"Thi Nhạc lầu?" Tú Bà đầu lông mày ngửa mặt lên, hướng phía sau hần nhìn liếc một chút, trên mặt lập tức hiện ra một vòng không che giấu được vui mừng: "Không sai! Không sai! Ngươi làm rất tốt!"

"Mụ mụ, vậy bây giờ là để cho Thi Nhạc lầu người lập tức lên đài vẫn là?" Triệu Tứ liếc mắt Phương Cừ, thấp giọng nói.

Tú Bà một chút suy tư, nói: "Ngươi đi nói cho Thi Nhạc lầu Thanh Quan, Phương Cừ sau khi xuống tới, các nàng lập ngay lập tức đi, đúng, ngươi thuận tiện thông báo một chút Nghênh Nguyệt, để cho nàng chuẩn bị sẵn sàng, một hồi bầu không khí đứng lên, ta lúc nào cũng có thể để cho nàng ra trận!"

Triệu Tứ gật gật đầu, lập tức rời đi, Tú Bà cũng bước nhanh vây quanh trước sân khấu, đối Phương Cừ yên lặng khoa tay múa chân một cái thủ thế.

Phương Cừ lập tức hiểu ngầm, nói thật ra, thao thao bất tuyệt giảng hơn nửa canh giờ, hần không chỉ có chút mệt mỏi, trong bụng càng là kim nén ngâm cứt, chột cũng không lo được giảng ở đâu, ngón tay tại cổ cầm bên trên hung hăng một nhóm, cất cao giọng nói: "Dự Tri hậu sự như thế nào, xin nghe lần sau phân giải!"

Nói, Phương Cừ hóa thành một trận cuồng phong, hướng thẳng đến hậu viện nhà xí chạy như bay, mà thẳng đến Phương Cừ bóng lưng hoàn toàn biến mất, dưới đài đám công tử ca mới liên tiếp kịp phản ứng, nhao nhao đứng người lên gọi hô đứng lên: "Con chó, nói đến đang đặc sắc địa phương, ngươi chạy cái rắm a!"

"Mụ, Hàn Lập đến cướp được người ta Phi Kiếm không? Ngươi ngược lại là nói xong a!"

"Không được, con hàng này nếu là không nói xong, ta tối nay khẳng định ngủ không được!"

"Cho lão tử đi ra tiếp tục!"

"Thảo mẹ ngươi..."

"..."

Đình tai nhức óc chữi rửa âm thanh, tiếng gào liên tiếp, rất nhiều người càng là e sợ cho bất loạn, liên tục đánh ra lấy cái bàn, toàn bộ đại sảnh trong nhảy mất rơi vào sôi trào khắp chốn ở trong. Cái này khiến Tú Bà nhất thời giật mình, tuy nhiên âm thanh thực sự quá ồn ào, nàng chỉ cảm thấy trong tai ông ông tác hưởng, căn bản nghe không rõ những người này đến lại nói cái gì.

Bất quá...

Theo ánh mắt mọi người nhìn lại, phát hiện bọn họ ánh mắt chỉ phương hướng, chính là Thi Nhạc lầu một đám Thanh Quan chỗ vị trí.

"Mấy năm không tiếp xúc qua Thi Nhạc lầu Thanh Quan, chẳng lẽ các nàng danh khí đã lớn đến để cho người ta điên cuồng trình độ?" Tú Bà trong lòng đã kinh sợ vừa vui, vội vàng chạy đến Thi Nhạc lầu những Thanh Quan đó thân người bên cạnh, vội vàng nói: "Cô nương bọn họ, tất cả nhanh lên một chút, cũng đừng làm cho bọn công tử chờ sốt ruột!"

Nói, Tú Bà ánh mắt nhanh chóng tại những này thanh quan nhân trên mặt đảo qua, trong lòng nhất thời thảm thán không thôi: "Khó quá bọn họ như vậy điên cuồng, từng cái đáng đáp thật đúng là đủ xinh đẹp!"

Lúc này, bên trong ba cái tương đối lớn tuổi thanh quan nhân thấp giọng nói chuyện với nhau vài câu, chột nhẹ xoay eo thon hướng phía trên đài đi đến.

Bất quá...

Tiếng gào lại vẫn không có dừng lại, ngược lại càng thêm điên cuồng đứng lên.

Đứng trên đài ba cái thanh quan nhân đối mặt liếc một chút, khuôn mặt bên trên không khỏi hiện ra một mặt triều hồng.

Các nàng chỗ Thi Nhạc lầu tuy nhiên tại thành Hàng Châu bên trong tiếng tăm lừng lẫy, nhưng cũng có rất ít người sẽ bởi vì các nàng đến mà vì đó điên cuồng, đặc biệt giờ phút này dưới đài mọi người cũng không phải phổ thông người bình thường,

Bên trong rất nhiều công tử các nàng đều nhận biết, vậy cũng là thân phận hiển hách quyền quý con em.

Một thời gian, ba người đều trong lòng âm thầm dồn hết đủ sức để làm, chuẩn bị toàn lực ứng phó.

Nhưng mà...

Ngay tại ba người ai vào chỗ nấy, bên trong một cái Phụng Nhãn thiếu nữ vừa muốn gây dây đàn thời khắc, một cái âm trà bất thành linh từ trong đám người bay ra ngoài, sau đó tại khoảng cách nàng không đủ một mét nơi địa phương đánh ngã thành phần vụn, nước trà tung tóe đầy đất.

"A!"

Phụng Nhãn thiếu nữ dọa đến kinh hô một tiếng, khuôn mặt nhỏ trong nháy mắt trở nên hoàn toàn trắng bệch.

Nàng gặp qua điên cuồng, thế nhưng là thật không có gặp qua như thế điên cuồng.

Đặc biệt giờ phút này còn không có chính thức bắt đầu biểu diễn đâu, thật sự tất yếu phải như thế điên cuồng sao? Lại nói bất kể như thế nào cũng không có hướng người thất lạc âm trà cái này một thuyết pháp a!

Tuy nhiên qua trong giây lát, nàng liền cảm giác được tựa hồ chỗ nào có chút không đúng sức lực, chợt dựng thẳng lên lỗ tai tinh tế nghe xong.

"Lăn xuống..."

"Đề cho... Đi ra..."

"... Hàn Lập..."

"... Hàn... Lập..."

"..."

Thiếu nữ tuy nhiên bởi vì ồn ào âm thanh nghe được không đủ rõ ràng, nhưng vẫn là trong nháy mắt mình bạch dưới đài mọi người ý tứ, cái này căn bản không phải bởi vì các nàng đến mà điên cuồng, phần mà chính là muốn các nàng lăn xuống đi, bọn họ đòi người là Hàn Lập!

Về phần Hàn Lập là ai, nàng không biết, nhưng nàng biết mình một khắc đều không muốn đợi ở chỗ này nữa.

Không có chút nào do dự, Phụng Nhãn nữ tử lập tức mặt đen lên đứng dậy rồi đi, cái này khiến Tú Bà giật mình, không rõ ràng cho lắm vội vàng chạy đi qua: "Các ngươi đừng sinh khí a, bọn họ có thể là nhìn thấy các ngươi rất cao hứng, cho nên mới..."

Tú Bà lời còn chưa nói hết, Phụng Nhãn nữ tử tức giận ngắt lời nói: "Bọn họ đòi người là Hàn Lập, không phải chúng ta!"

"Hàn Lập?" Tú Bà sửng sốt, tiếp theo không tự giác quay đầu nhìn về hậu viện phương hướng nhìn lại.

"Chẳng lẽ bọn họ còn muốn nghe cổ sự?" Tú Bà ngạc nhiên, tuy nhiên Phụng Cửu kể chuyện xưa thật cũng đặc sắc, nhưng dưới cái nhìn của nàng cũng chỉ là đặc sắc mà thôi, vô luận như thế nào cũng đến không khiến người ta phát cuồng hoàn cảnh a.

Có thể nàng đồng thời không có có ý biết đến chính mình là cái nữ nhân, mà Phụng Cửu chỗ kể chuyện xưa đối với nam tính sức hấp dẫn xa so với nữ tính mạnh hơn rất nhiều, rất nhiều!

Huống chi Đường Triều giải trí phương thức vốn cũng không đủ phong phú, mà Thi Nhạc lâu biểu diễn dù cho lại xuất sắc, cũng là liên miên bất tận, những này đám công tử ca đã sớm nhìn chán, cho nên vô luận là thuyết thư loại này mới lạ giải trí phương thức, vẫn là cổ sự bản thân đặc sắc trình độ, đều tuyệt đối có thể đạt tới để cho người ta điên cuồng trình độ.

Một thời gian, Tú Bà sắc mặt biến đổi không chừng: "Chẳng lẽ tiếp tục đem hán gọi trở về nói cổ sự?"

Tuy nhiên làm như thế xác thực sẽ lắng lại trong đại sảnh rối loạn, nhưng nàng chuẩn bị nhiều ngày, đồng thời phí chỉ tâm huyết cảm thành Hàng Châu bên trong có Tiền có Thế đám công tử ca tề tụ một đường, trừ muốn lợi dụng Phụng Cửu cùng không có trình diện Bành vương phủ Tam Công Tử cùng một tuyến bên ngoài, trọng yếu nhất con mắt muốn cảm Nghênh Nguyệt đẩy đi ra.

Dù sao Nghênh Nguyệt cùng Phụng Cửu ở giữa sự tình trước mắt cũng không có truyền ra, nhưng nếu là thời gian lâu dài, vậy thì không nhất định, đến lúc đó nàng trăm cay nghìn đắng bồi dưỡng Nghênh Nguyệt coi như không đáng tiền.

Muốn đến nơi này, nàng cắn răng một cái, cất bước hướng trên đài đi đến!

Chương 10: Tương phản

Tú Bà không biết mình là làm sao từ đài bên trên xuống tới, nhưng nàng biết bát trà nện ở trên mặt cảm giác rất đau, đau vô cùng!

Tuy nhiên nhất làm cho trong nội tâm nàng phần nộ lại không thể làm gì là, vừa rồi Vương công tử bọn người vậy mà trực tiếp uy hiếp nàng, nếu là không tại một nền nhang bên trong đem Phung Cửu tìm trở về tiếp tục kể chuyện xưa, ngày mai nàng cái này Phung Tê lâu cũng không cần mở.

Không có xử lý Pháp chi dưới, Tú Bà đành phải để cho phái người đi tìm Phung Cửu.

Thế nhưng là...

Để cho Tú Bà hận đến nghiền răng là, Phung Cửu cái này đáng chết gia hỏa vậy mà ngồi xổm ở trong nhà xí chết sống cũng là không ra, dù cho nàng tự mình trình diện cũng giống vậy.

Có như vậy trong nháy mắt, Tú Bà thật nghĩ một cái Hóa Tướng nhà xí ngay tiếp theo Phung Cửu trực tiếp cho đốt, lấy hiểu biết mối hận trong lòng.

Tuy nhiên cái này suy nghĩ nàng cũng chỉ dám ở trong đầu suy nghĩ một chút, giết người nhưng là muốn đền mạng, huống chi chúng vị trí công tử ca còn tại trong đại sảnh chờ lấy đây.

Lo lắng lại các loại một Tiểu Hội, Tú Bà cuối cùng nhìn không được mở miệng lần nữa nói: "Tiểu Cửu a, ngươi tốt không, những khách nhân đều chờ ngươi đấy!" Giọng nói của nàng tuy nhiên rất bình thản, nhưng là cá nhân đều có thể nghe được, bên trong xen lẫn một cổ át không chế trụ nỗi nộ hỏa.

"Nhanh! Lập tức liền tốt!" Phung Cửu không kiên nhẫn âm thanh từ trong nhà xí truyền ra.

Nghe vậy.

Một cái nữ tử thực sự không thể nhìn được nữa, nói: "Quá đáng giận, hần mỗi lần đều nói nhanh, cái này đều lần thứ năm, rõ ràng cho thấy cố ý!"

"Mụ mụ, để cho ta đi vào đem cái này đáng chết gia hỏa cho bắt tới đi!" Triệu Tứ nắm chặt quyền đầu, trên mặt bấp thịt không được co quắp.

Tú Bà sắc mặt cũng khó coi tới cực điểm, nhưng vẫn là lắc đầu: "Lại . . . chờ một chút..." Nói lời này thì nàng cơ hồ muốn đem một cái răng ngà đều cắn nát.

Đúng lúc này, theo phù phù một vang, Phung Cửu thoải mái âm thanh từ bên trong truyền tới: "Thoải mái! Thật sự là thoải mái!"

Ngoài cửa một đám nam nữ cái trán lập tức toát ra tam điều hắc tuyến, bất quá trong lòng khó chịu thuộc về khó chịu, nhưng Phung Cửu cuối cùng đi vệ sinh hoàn tất, vẫn là để bọn họ bao nhiêu buông lỏng một hơi.

Có thể liền tại mọi người coi là Phung Cửu lập tức liền ra tới thời điểm, hần âm thanh vang lên lần nữa: "Cho ta lấy chút giấy Tuyên Thành đến, cái này đáng chết Trúc Thiêm tử là người dùng sao?"

Trong nháy mắt, cửa ra vào mọi người từng cái khí kém chút ngất đi!

Trúc Thiêm tử không phải người dùng?

Bọn họ đều dùng cả một đời a!

Mà người mẹ nó hai ngày trước giống như vô dụng một dạng?

Khi đó làm sao không gặp người nói nhao nhao!

Bọn họ thật sự là khí hổng, hận không thể cầm Phung Cửu bắt tới bạo đánh một hồi mới dễ chịu, Tú Bà càng là giận lòng mảy đều tại run rẩy, nàng thật muốn thân thủ bóp chết Phung Cửu gia hỏa này.

Phải biết giấy Tuyên Thành thế nhưng là cực đắt đỏ, một Tiểu Trưong muốn lấy lòng mấy lượng bạc, có đôi khi thậm chí có tiền cũng mua không được, mà nghe Phung Cửu ý tứ nhưng là phải dùng giấy Tuyên Thành chùi đít, cũng là Đương Kim Thánh Thượng chỉ sợ đều không xa xỉ như vậy a!

Thế nhưng là...

Trong đại sảnh khách quý hiện tại cũng đang chờ Phung Cửu, Tú Bà trong lòng lại giận, giờ phút này lại cũng không dám làm loạn, đành phải cắn chặt hai hàm răng trắng ngà, rất là thương tiếc đối với bên cạnh Triệu Tứ nói: "Đi phòng ta lấy một tấm... Không... Lấy bên trên hai Trưong Tuyên giấy tới!"

Không bao lâu, tại Thiên Hô Vạn Hoán bên trong, cầm tới giấy Tuyên Thành Phung Cửu cuối cùng vừa lòng thỏa ý từ trong nhà xí đi tới, đối với cửa ra vào một đám nam nữ cơ hồ có thể ăn người ánh mắt chỉ coi làm như không thấy.

Dù sao đây hết thầy cũng là hấn cố ý, cũng là để cho Tú Bà biết hấn tầm quan trọng!

Đương nhiên, Phương Cửu dám ngông cuồng như thế, nguyên nhân rất đơn giản, trong đại sảnh ồn ào âm thanh hấn sớm đã nghe được, cho nên hấn tin tưởng từ hôm nay bắt đầu, Phương Tê lâu trong ngắn hạn chỉ sợ là không thể rời bỏ hấn!

...

Quay về đến đại sảnh, mọi người thấy Phương Cửu đến, ồn ào âm thanh lập tức im bật mà dừng, ngay sau đó cũng không biết là ai trống một chút chuông, một giây sau, tiếng vỗ tay cùng tiếng hoan hô lập tức tại trong đại sảnh quanh quẩn đứng lên, thật lâu không ngừng.

Một đám mặt đen lên định rồi đi Thi Nhạc lâu Quan nhân gặp tình huống như vậy, sắc mặt trong nháy mắt trở nên khó coi tới cực điểm. Đồng dạng là lên đài hiển nghệ thuật, tương phản lại là như thế kịch liệt,

Mặt mũi này đánh cho đau nhức a!

Tuy nhiên cũng chính là bởi vậy, câu lên Thi Nhạc lâu Thanh Quan bọn họ mãnh liệt lòng hiếu kỳ. Bọn họ cũng muốn biết, đi lên sân khấu này cái nam tử đến có tài đức gì, vậy mà có thể đem một đám bồi cảnh thâm hậu đám công tử ca hoàn toàn chinh phục.

Ý tưởng này vừa ra, Thi Nhạc lâu mọi người cũng không vội mà rời đi, nhao nhao đối xử lạnh nhạt nhìn chăm chú lên Phương Cửu.

Không bao lâu, theo đài thượng cô Cẩm đăng một vang, dưới đài trong nháy mắt yên tĩnh chỉ còn lại có tiếng hít thở, Phương Cửu mỉm cười, sinh động như thật tiếp tục giảng đứng lên: "Lại nói này Hàn Lập đối với tu tiên giả hứng thú đã là càng lúc càng lớn, đây nào từ cũng là sát nhân đoạt bảo suy nghĩ, chỉ là phi kiếm kia..."

Một phút đồng hồ sau...

Thi Nhạc lâu một cái Thanh Quan nghẹn ngào cười lạnh nói: "Ta khi hấn có cái gì đại năng nhện, nguyên lai cũng là kể chuyện xưa mà thôi!"

Hấn Thanh Quan cũng nhao nhao cười lạnh không thôi, tỏ vẻ ra là trong lòng khinh thường.

Sau năm phút...

Rất nhiều Thi Nhạc lâu Thanh Quan nhìn về phía Phương Cửu ánh mắt đều xuất hiện biến hóa, bởi vì các nàng bất thành linh phát hiện Phương Cửu kể chuyện xưa thật cũng đặc sắc, để cho người ta có một loại muốn ngừng mà không được cảm giác!

Sau mười phút...

Sở hữu Thi Nhạc lâu thanh quan nhân đều nghe được mê mẩn, tuy nhiên các nàng là từ đó đồ nghe, nhưng cái này chính như xem phim truyền hình, chỉ cần phim truyền hình đầy đủ đặc sắc, vô luận là cái nào một tụ, đều khả năng hấp dẫn một nhóm lớn Khán giả.

Nửa giờ sau khi...

Thi Nhạc lâu người Y Y nổi buồn rồi đi, chỉ là rời đi thì miệng bên trong còn đang không ngừng nghị luận Hàn Lập, Phi Kiếm...

Thời gian từng giây từng phút đi qua, bất tri bất giác ở giữa đã là quá trưa đêm.

Thế nhưng là...

Dưới đài đám công tử ca vẫn là nghe như si như say.

Tuy nhiên Phương Cửu nhưng là không kiên trì nổi, liên tiếp nói ba bốn giờ, hấn cảm giác mình cổ họng đều nhanh muốn bốc khói.

Cho nên một chút suy nghĩ, Phương Cửu trong lòng liền làm ra quyết định: "Làm một cái tu tiên người mới, Hàn Lập đối với Thăng Tiên đại hội đó là hoàn toàn không biết gì cả, tốt ở bên cạnh Ngô chín thay hấn hỏi ra trong lòng nghi hoặc!" Nói đến đây, Phương Cửu hơi hơi một hồi, ngón tay một nhóm cô cầm, cất cao giọng nói: "Dự Tri hậu sự như thế nào, xin nghe lần sau phân giải!"

"Đừng a, tiếp tục a!" Dưới đài nấy cái công tử ca lập tức mắc kệ, hiển nhiên vẫn là chưa từng nghe qua nghị luận.

Phương Cửu mỉm cười nói: "Ta tuy nhiên còn muốn tiếp tục giảng, nhưng bây giờ canh giờ đã không còn sớm, với lại chư vị hấn là cảm giác được ta cuồng hống đã có chút cảm, nếu là tiếp tục nữa, ngày mai chỉ sợ cũng không có giảng!"

Nghe vậy, những người kia tuy nhiên không có cam lòng, nhưng nghĩ đến nếu là ngày mai không có nghe, cái kia còn đến, đành phải gật đầu đồng ý.

Rất nhanh, ở đây đám công tử ca nhao nhao tán đi, bên trong phần lớn người trực tiếp dẹp đường Hồi Phủ, số ít mấy người thì lựa chọn lưu lại qua đêm.

Đối với cái này, Tú Bà tuy nhiên cười rạng rỡ đón đưa tới lui, chỉ là ai nấy đều thấy được đến, nàng này nụ cười nhất định so với khóc còn khó xem.

Bởi vì..

Phuong Cửu cố sự để cho nàng tối nay sở hữu kế hoạch tất cả đều ngâm nước nóng, với lại lưu lại qua đêm công tử ca vậy mà dùng một cái bàn tay liền có thể đem đi qua, đây quả thực cũng là tài trần trụi đánh nàng khuôn mặt a!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mỏ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Giận dữ

Hôm sau.

Phuong Cửu tỉnh lại sau giấc ngủ, cũng không biết mình tới ngủ đến mấy điểm, tuy nhiên vừa mới mở mắt, ngoài cửa ầm ầm truyền đến đối thoại âm thanh liền lập tức để cho lỗ tai hắn dựng thẳng lên tới.

"Hạ Cúc, ngươi biết không? Chúng ta Phụng Tê lâu hòa?"

"A! Chuyện gì xảy ra?"

"Ta vừa rồi tiếp Đỗ Quyên tỷ đi Tập Thị mua thức ăn, trên đường đi phát hiện rất nhiều người đều đang nghị luận chúng ta Phụng Tê lâu!"

"Còn có việc này? Biết là nguyên nhân gì sao?"

"Nghe được không rõ lắm, tuy nhiên xác thực nghe được rất nhiều người đang lặng lẽ nói chúng ta Phụng Tê lâu, hơn nữa nhìn hướng về thị lực ta đều có chút thay đổi!"

"A. . ."

Nghe hai người đối thoại, trong phòng Phuong Cửu cười bĩu môi: "Cái gì gọi là Phụng Tê lâu hòa, là ta cố sự hòa có được hay không!"

Chỉ là. . .

Để cho hắn có chút nhớ nhưng không rõ là, tối hôm qua tới Phụng Tê lâu cơ bản cũng là trong thành Hàng Châu tại to mắt lớn công tử ca, làm sao tỉnh lại sau giấc ngủ thậm chí ngay cả trên chợ đều truyền ra.

Tuy nhiên không nghĩ ra, Phuong Cửu cũng lười suy nghĩ loại chuyện vặt vãnh này, thói quen xoa xoa trên ngón tay giới chỉ, một cái màu sắc sắc sỡ màn hình giả lập lập tức hiện ra tại trước mắt hắn.

"Àn, còn kém sáu ngàn tích phân liền có thể rút một lần thưởng!" Phuong Cửu lên cái lưng môi, chậm rãi ngồi dậy. Mà đúng lúc này, hắn đồng tử bất thành linh co rút lại, thân thể trong nháy mắt cứng đờ.

"Ta chiều hôm qua nhìn lên đội mới 4 393 tích phân, nhưng bây giờ lại có 59 32 tích phân, không nên a! Đây chính là trọn vẹn trưởng hơn một ngàn năm trăm tích phân, nếu là thời gian sử dụng ở giữa đối hạ xuống, đây chính là một ngày một đêm a!"

Phuong Cửu cũng không tin tưởng mình cái này ngủ một giấc một ngày một đêm, dù sao những cái kia muốn nghe sách đám công tử ca cũng sẽ không tùy tiện buông tha hắn.

Cho nên. . .

Phuong Cửu một chút suy tư, hô hấp liền lập tức trở nên dồn dập lên: "Vừa rồi ngoài cửa nữ tử nói qua, nàng mới tiếp Đỗ Quyên tỷ mua thức ăn trở về, bởi vậy có thể suy đoán ra, hiện tại tối đa cũng tuy nhiên giữa trưa, mà hôm qua ta một lần cuối cùng xem xét tích phân thời điểm cũng chính là tại trước cơm tối."

"Như thế tính được, lần trước tới hiện tại tối đa cũng liền qua mười hai cái giờ, đối thành tích phân cũng chính là 720, cho nên, thêm ra tới này chừng bảy trăm tích phân. . ."

Nghĩ đến cái này, Phuong Cửu đầu lông mày ngửa mặt lên, ánh mắt dần dần sáng lên: "Chẳng lẽ bởi vì ta tối hôm qua kể chuyện xưa, cho nên cho ta khen thưởng hơn bảy trăm tích phân?"

Càng nghĩ càng thấy đến hẳn là chuyện như thế, chỉ là. . .

Đến là bởi vì kể chuyện xưa hành động này cho hẳn khen thưởng tích phân, vẫn là cố sự giảng đầy đủ đặc sắc, hay là nó cái gì nhân tố cho hẳn khen thưởng tích phân, Phương Cửu nhất thời bán hội còn vô pháp đoán được.

Tuy nhiên cái này cũng không trọng yếu, dù sao tới nay hẳn còn muốn tiếp tục giảng, đến lúc đó cảm quan trọng số liệu từng cái ghi lại, trên cơ bản liền có thể phân tích ra bên trong bởi vì.

Trong lúc nhất thời, Phương Cửu hận không thể Thời Gian Gia Tốc, lập tức thay đổi đến tối, như thế hẳn cũng tốt nghiên cứu một chút như thế nào nhanh chóng thu hoạch tích phân, dù sao sử dụng tới một lần mị hoặc dầu thơm về sau, hẳn nhưng là đối với luân bản bên trên phần thưởng hiếm có gấp đây.

Lúc này, tạch tạch tạch mở khóa âm thanh bất tỉnh linh vang lên, Phương Cửu quay đầu nhìn lại, chỉ gặp một cái mười ba mười bốn tuổi tiểu cô nương bụng khay đi tới, tại trên khay mặt trưng bày một bàn nước luộc rau cùng một bàn ướp Cù Cải, cộng thêm một bát Tiểu Mễ cơm.

Phương Cửu chỉ là nhìn một chút, rất tốt tâm tình liền lập tức thiếu một nửa, như thế thanh đạm thức ăn hẳn đã ăn được mấy ngày, thực sự có chút khó mà nuốt xuống, bất quá hẳn cũng biết, Đường Triều thức ăn hơn phân nửa đều đã Chung Nấu làm chủ, huống chi mình lại thiếu Tú Bà như vậy một số tiền lớn, có thể có những này ăn đã coi như là không sai.

"Phương công tử, ăn cơm!" Tiến đến tiểu cô nương rất là ôn nhu nói ra.

"Biết, người thả trên bàn đi!" Phương Cửu gật gật đầu.

Tiểu cô nương cầm đồ ăn đặt lên bàn sau khi cũng không có rời đi, ngược lại nhìn qua Phương Cửu muốn nói lại thôi, hơn nửa ngày mới có hơi thẹn thùng nói ra: "Phương công tử, người hôm qua kể chuyện xưa thật là dễ nghe!"

"Ồ?" Phương Cửu cũng sờ,

Trong nháy mắt cười rộ lên: "Có phải hay không muốn biết đằng sau cố sự?"

Tiểu cô nương mặt đỏ lên, bận bịu không mất gật gật đầu.

Phương Cửu lại nói: "Cũng là không nói cho người nghe!"

Tiểu cô nương miết miệng, sáng giọng: "Quý hẹp hòi!"

Phương Cửu cười ha ha một tiếng, tại tiểu cô nương trên đầu sờ sờ, nói: "Người tên là gì?"

"Các tỷ tỷ đều để ta Thu Hương!" Tiểu cô nương chớp chớp đáng yêu mắt to.

Phương Cửu nhất thời ngạc nhiên, trong đầu không khỏi hiện ra Đường Bá Hổ điểm Thu Hương điện ảnh hình ảnh, mà trước mắt cái này tiểu Thu Hương rõ ràng cũng là mỹ nhân bại hoại, Phương Cửu không cần đoán liền biết, năng khẳng định cũng như Nghênh Nguyệt, từ nhỏ bị Tú Bà thu dưỡng, để bồi dưỡng thành thanh lâu Đầu Bài.

Vừa nghĩ tới Nghênh Nguyệt, Phương Cửu trong lòng không khỏi có chút áy náy, hẳn đã nghe nói, Nghênh Nguyệt mấy ngày nay luôn luôn lấy nước mắt rửa mặt, trên tinh thần chịu đến đã kích nghiêm trọng.

"Ai!" Phương Cửu bắt lực thở dài, lấy hẳn tình huống bây giờ, căn bản không có cách nào vì là Nghênh Nguyệt làm cái gì.

"Phương công tử, người làm sao?" Tiểu Thu Hương nghiêng cái đầu nhỏ.

"Không có việc gì!" Phương Cửu lắc đầu, cảm trong lòng phiền sự tình toàn bộ ném ra ngoài não bên ngoài, chợt cười ha ha nói ra: "Nhìn người cũng ưa thích nghe cố sự, như vậy đi, ta kể cho người cái liên quan tới Công Chúa Bạch Tuyết cố sự có được hay không?"

"Công Chúa Bạch Tuyết? Đó là cái gì cố sự?" Thu Hương ánh mắt tròn to lớn.

"Đó là cái tiểu nữ hài đều thích nghe cố sự!" Phương Cửu mỉm cười, nói: "Người khẳng định cũng sẽ thích vô cùng."

Nói, Phương Cửu cân nhắc một chút ngôn ngữ, chợt sinh động như thật nói về tới: "Tại một cái tại xa xôi một cái trong quốc gia, ở một cái quốc vương cùng Vương Hậu, bọn họ khát vọng có một đứa bé. . ."

Vén vén chỉ là chỉ chốc lát, Thu Hương thanh tịnh như nước trong mắt liền tách ra chói mắt hào quang, lộ ra thuộc về nàng cái này niên cấp tính trẻ con nụ cười, cái này khiến Phương Cửu trong lòng không khỏi đau xót, trong đầu đồng thời hiện ra một cái mảnh liệt nguyện vọng, nếu có thể lời nói, nhất định phải giúp trước mắt tiểu cô nương này thoát ly thanh lâu mảnh này Khổ Hải!

Cùng lúc đó, tại Tây Hồ bờ bên kia phồn hoa lộng lẫy Thanh Hoa ngõ hẻm trong, tối hôm qua phát sinh ở Phương Tê trong lầu sự tình, đã ở chỗ này truyền ra.

Bất quá. . .

Vô luận là quy mô, khu vực vẫn là hoàn cảnh, Phụng Tê lâu cùng Thanh Hoa ngõ hẻm trong rất nhiều thanh lâu so ra, dù là được xưng là dưới tam lưu hãm lò quán cũng không đủ, cho nên những thanh lâu đó bên trong Tú Bà đang nghe sự tình về sau, tuy nhiên trong lòng có nhỏ nhỏ kinh ngạc, lại cũng không chấp nhận.

Dù sao Thanh Hoa ngõ hẻm trong thanh lâu ký hiệu lấy cấp bậc cùng thân phận, dù cho những công tử ca kia bọn họ nhất thời hưng khởi, hai ngày này có thể sẽ đi Phụng Tê trong lâu nghe cổ sự, có thể cổ sự luôn luôn kết thúc thời điểm, đến lúc kia lấy Phụng Tê lâu cấp bậc, lại như thế nào có thể lưu được những cái kia tự kiểm chế thân phận đám công tử ca.

Huống chi tới hôm qua khách nhân tuy nhiên so thường ngày ít một chút, nhưng cũng vãn vẹn chỉ là ít một chút điểm mà thôi, đối bọn nó cũng không có sinh ra bao lớn ảnh hưởng.

Đương nhiên, đây chỉ là Thanh Hoa ngõ hẻm trong tuyệt đại đa số Tú Bà ý nghĩ, Vạn Hoa Lâu Tú Bà Hoa tỷ giờ phút này chính là một khuôn mặt khó chịu ngồi trong phòng, từ biết được Phụng Tê lâu tin tức về sau, sắc mặt nàng liền không có đẹp mắt qua.

Nguyên nhân rất đơn giản, nàng đối với Phụng Tê lâu Tú Bà Dương mục có khắc cốt ghi tâm hận ý, trước kia nàng tại hoa ngõ hẻm mở thanh lâu, Dương mục liền dùng các loại thủ đoạn đối với nàng tiến hành chèn ép, còn mạnh hơn đi đào đi nàng trong lâu rất nhiều cô nương, có thể nói là đoạn nàng tài lộ, sau cùng làm cho nàng bất đắc dĩ phía dưới chỉ có thể Tương Thanh lâu dời đến bờ hồ bên kia Thanh Hoa ngõ hẻm.

Mà khi đó Thanh Hoa ngõ hẻm hoàn cảnh phi thường ác liệt, so với hiện tại hoa ngõ hẻm cũng không biết kém bao nhiêu lần, căn bản không có Phú Gia Công Tử nguyện ý tiến về, thường xuyên sẽ còn gặp phải du côn lưu manh uy hiếp cùng bắt chẹt.

Tuy nhiên nàng vận khí rất tốt, mấy năm về sau Thanh Hoa ngõ hẻm trọng kiến, sở hữu cấp cao lần thanh lâu đều tụ tập tại Thanh Hoa ngõ hẻm trong, mà nàng cũng đúng lúc kết bạn Phủ Thứ Sử Nhị Công Tử, khiến cho Vạn Hoa Lâu không gần như chỉ ở Thanh Hoa ngõ hẻm trong đứng vững gót chân, vẫn phải lấy lần nữa xây dựng thêm.

Tuy nhiên Vạn Hoa Lâu hiện tại đã không còn chân chính thuộc về nàng một người, nhưng cái này cũng không hề trọng yếu, có Thứ Sử Phủ Nhị Công Tử ở sau lưng chỗ dựa, nàng cuối cùng đã được như nguyện báo thù, không chỉ có trả lại cầm Phụng Tê lâu rất nhiều cô nương tốt đào đi qua, thậm chí mấy năm trước Dương mục muốn cầm Phụng Tê lâu dời đến Thanh Hoa ngõ hẻm, cũng làm cho nàng một tay cho quấy nhiễu.

Mà bây giờ, thỉnh thoảng khi dễ một chút Phụng Tê lâu, đã trở thành nàng nhàn rồi vui mừng nhất thứ.

Liền như là tới hôm qua Thanh Nhạc quán sự tình, dù cho Dương mục biết là nàng động tay chân, thì tính sao, cũng không phải chỉ có thể trông mong chịu đựng.

Nhưng để cho nàng vạn vạn không nghĩ đến là, vốn hẳn nên hưng hăng thất lạc một lần khuôn mặt Phụng Tê lâu cuối cùng nhưng là một tiếng hét làm kinh người, thậm chí còn tại trong thành Hàng Châu gây nên oanh động không nhỏ.

Bất quá. . .

Đối với những này, Hoa tỷ trong lòng mặc dù là cực khó chịu, nhưng cũng vãn vẹn chỉ là khó chịu mà thôi, giờ khắc này ở nàng trong đầu suy nghĩ nhưng là một chuyện khác tình.

Không bao lâu, Hoa tỷ bất thành linh quay đầu, đối với sau lưng một cái nam tử nói: "Người đi thông tri tất cả gia công tử, liền nói Lạc Thủy trích hồng tiệc rượu sớm đến tối nay!"

Người kia sững sờ, mặt lộ vẻ khó xử nói: "Mụ mụ, như vậy không tốt đâu, bọn công tử đều biết Lạc Thủy trích hồng tiệc rượu là. . ."

"Cho người đi liền đi, lấy ở đâu nói nhảm nhiều như vậy!" Hoa tỷ tức giận ngắt lời nói.

Người kia không nói thêm gì nữa, lập tức rời đi, Hoa tỷ lúc này mới chậm rãi đứng người lên, đi đến phía trước cửa sổ, nhìn qua Bích Ba đập dòn Tây Hồ, tự lẩm bẩm: "Có lẽ, cái này chưa chắc không phải một cái cơ hội tốt!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 12: Vạn Hoa Lâu phát lực

Mặt trời chiều ngã về tây.

Khoảng cách vào đêm đã là không đủ một canh giờ.

Giờ phút này, Vạn Hoa Lâu một đám nam nữ vội túi bụi, một xe lại một xe tốt nhất mỹ tửu không ngừng bị công nhân chuyển vào hậu viện, cửa ra vào đèn lồng cũng đổi thành mới, liền ngay cả lầu hành lang, mái hiên nơi treo lụa đỏ cũng toàn bộ rực rỡ hẳn lên.

Toàn bộ Vạn Hoa Lâu đều dào dạt tại một mảnh vui mừng bên trong, phảng phất muốn gả khuê nữ một dạng.

Bất quá. . .

Vẹn vẹn chỉ là những này, Hoa tỷ vẫn còn bất mãn đủ, giờ phút này nàng đang tại đại sảnh chỉ huy mọi người một lần nữa dựng một cái bồn hoa, giá đỡ bốn phía cùng tường sau bồn hoa tất cả đều là buổi chiều vừa mới ngắt lấy, vì thế nàng thế nhưng là trọn vẹn hoa năm mươi lượng bạc.

Đổi thành gia đình, số tiền kia thế nhưng là đầy đủ ăn uống đã nhiều năm, mà bồn hoa lại chỉ có thể dùng một đêm, quả nhiên là xa xỉ tới cực điểm.

Không bao lâu, một tòa rực rỡ màu sắc bồn hoa cuối cùng hiện ra trong đại sảnh, Hoa tỷ tinh tế kiểm tra một lần, phát hiện không có gì mao bệnh, lúc này mới hài lòng gật gật đầu, đối những công nhân kia nói: "Vất vả các ngươi, hậu viện đã đem com chuẩn bị tốt, nhanh đi ăn đi!" Những công nhân kia vì là đầy nhanh tốc độ, giữa trưa thế nhưng là ngay cả một miếng com cũng chưa ăn.

Lúc này, một tên trắng hán đi tới, sau lưng hắn còn đi theo hai đội tổng cộng mười sáu mười bảy cái thanh xuân nữ tử, nữ tử quần áo chia làm hai màu, theo thứ tự là thanh sắc cùng màu trắng, chính là Thi Nhạc lầu cùng Thanh Nguyệt quán người.

Dưới tình huống bình thường, Thanh Nhạc quán hoạ theo đề lầu Thanh Quan bọn họ là sẽ không xuất hiện tại cùng một trường hợp, cái này như là sau khi thành phố làng giải trí bên trong vương không thấy Vương Tiềm quy tắc một dạng, hai nhà cũng đều là trong thành Hàng Châu đình phong Bạt Tụy tồn tại, trong bóng tối đấu tranh càng phi thường kịch liệt, nếu như không có vô cùng cường ngạnh bối cảnh, căn bản không có khả năng cầm hai nhà Thanh Quan đồng thời mời tới.

Mà đây cũng chính là Hoa tỷ cái thứ hai đòn sát thủ, đương nhiên nàng còn có cái thứ ba đòn sát thủ, cái kia chính là cầm hai nhà sùng đều mời đi theo, cái này ở đời sau có thể nói là Đại Già cấp tồn tại, căn bản sẽ không xuất hiện tại trường hợp.

Như không phải đảm Sứ phủ Nhị Công Tử danh hào phi thường tốt lắm, đừng nói là hai nhà sùng, cũng là bên trong một nhà sùng, chỉ sợ có tiền đều rất khó mời đến.

Đương nhiên, Hoa tỷ sở dĩ làm như thế, bên ngoài nhìn như là tại cùng Phượng Tê lầu phân cao thấp, nhưng kì thực chân chính con mắt không chỉ có riêng chỉ là muốn diệt vừa diệt Phượng Tê lầu uy phong, trong lòng nàng, một cái dưới tam lưu Phượng Tê lầu cũng không đáng giá nàng như thế tổn kém.

Nàng sớm tại vài ngày trước liền nhận được tin tức, kinh thành có quan viên sẽ ở gần nhất mấy ngày bên trong đến Hàng Châu, lúc này sớm trước tiên đem thanh thế cùng đề tài tạo đứng lên, đến lúc đó lớn tiếng dọa người, nhưng là sẽ càng có cơ hội tiếp đãi những cái kia quan ở kinh thành, từ đó đáng lên chính mình vũ khí bí mật.

Dù sao, hướng qua phía sau có người ngon ngọt về sau, Hoa tỷ cũng không muốn buông tha để cho mình càng tiến một bước cơ hội tốt.

Cùng lúc đó.

Tại Tây Hồ bờ bên kia Phượng Tê lầu, cũng là một mảnh bận rộn cảnh tượng.

Tuy nhiên Phượng Tê lầu cũng không so Vạn Hoa Lâu tài đại khí thô, Dương mục chỉ là trong đại sảnh cỡ nào thêm một chút bàn băng ghế, lại tiến vào một chút tửu thủy cùng thực vật, tại nó phương diện đồng thời làm cái gì cải biến, cũng không dư thừa tiền nhân rồi đi thay đổi gì.

Dù sao tối hôm qua một màn đã để nàng minh bạch, những công tử ca kia bọn họ chỉ sợ chỉ muốn nghe Phượng Cửu cổ sự, cho nên cũng sẽ không cần lại dùng tiền mời thanh quan nhân tới biểu diễn.

Đương nhiên, ăn một hồ khôn ngoan nhìn xa trông rộng, nàng hôm nay đã nghĩ rõ ràng nên như thế nào cầm Phượng Cửu giá trị lợi dụng Tối Đại Hóa.

Phượng Cửu nói cổ sự, bản thân cũng không thể vì nàng mang đến thực chất tính ích lợi, nhưng lại có thể dẫn tới không ít Phú Gia Công Tử, cho nên nàng suy đi nghĩ lại, cuối cùng liền đem suy nghĩ đánh vào như thế nào cầm những công tử ca kia lưu lại qua đêm vấn đề này.

Tuy nhiên Phượng Tê lầu vô luận là hoàn cảnh vẫn là các cô nương tư sắc đều không có chút không hết ý người, động lòng người dựa vào y phục ngựa dựa vào cái yên, nàng không tin chính mình trong lầu các cô nương cách ăn mặc xinh đẹp về sau, lại dùng bên trên một điểm nho nhỏ thủ đoạn, còn lưu không được những tuổi trẻ khí thịnh đó đám công tử ca.

Cho nên, Dương mục sáng nay sau khi rời giường, liền căn răng xuất ra năm mươi lượng bạc vì là các cô nương mua thêm một nhóm thượng thừa Sơn và Phấn, đồng thời tự mình chỉ đạo các nàng Hóa Trang làm đẹp,

Đã hi vọng tối nay có thể đủ nhiều lưu một chút khách nhân qua đêm.

Nhưng mà, ngay tại Dương mộ đầy cõi lòng ước mơ chỉ đạo lấy các cô nương Hóa Trang làm đẹp thời điểm, một trận gấp rút tiếng bước chân bất thành linh ở ngoài cửa vang lên, ngay sau đó Triệu Tứ liền lao đảo xông vào trong phòng.

"Mụ mụ, không. . . Không tốt, Vạn Hoa Lâu lại cho chúng ta dưới ngáng chân!" Triệu Tứ gấp đồ bùng cả khuôn mặt.

Dương mộ giật mình, gấp giọng nói: "Lưu Vạn Hoa, nàng đang làm gì đó?" Lưu Vạn Hoa chính là Hoa tỷ tên thật.

Triệu Tứ một mặt phẫn nộ: "Nàng đem Lạc Thủy cô nương trích hồng tiệc rượu sớm đến tối nay, với lại thanh thế tạo phi thường to lớn, hôm nay chúng ta sợ là đều toi công bận rộn, ban đêm chắc chắn sẽ không có bao nhiêu khách nhân tới!"

Nghe vậy, Dương mộ sắc mặt trong nháy mắt trở nên vô cùng tái nhợt, cầm bột nước hộp tay trái càng là không chế không nổi run rẩy lên.

"Loảng xoảng!"

Dương mộ trong tay bột nước hộp rơi trên mặt đất, nàng mặt mũi vầy một cái, một chân đạp lên, trong kẽ răng lúc này mới gian nan gạt ra một đạo cơ hồ có thể đông cứng không khí âm thanh: "Lưu Vạn Hoa. . . Ta và ngươi không xong!"

Rất nhanh.

Lạc Thủy trích hồng tiệc rượu sớm sự tình ngay tại Phụng Tê trong lâu truyền ra.

Nguyên bản tinh thần vô cùng phấn chấn, ăn mặc tịnh lệ các cô nương từng cái giống như là đầu bại gà trống, trở nên mặt ủ mày chau đứng lên.

Tuy nhiên Phụng Cửu cố sự cũng đặc sắc cũng rất có sức hấp dẫn, nhưng không ai tin tưởng lại so với danh chấn Hàng Châu Lạc Thủy cô nương càng có sức hấp dẫn, phải biết Vạn Hoa Lâu sớm tại mấy tháng trước kia liền vì là Lạc Thủy tạo lên thanh thế, mà trích hồng tiệc rượu lại thuộc về thanh lâu trọng đại nhất buổi lễ long trọng một trong, cơ bản hai ba tháng mới có thể tại trong thành Hàng Châu cái nào đó trong thanh lâu xuất hiện một lần, cho nên chỉ sợ có chút thân phận Phú Gia Công Tử đều không muốn tùy tiện bỏ lỡ.

"Ai! Uổng phí hết tốt nhất Sơn và Phấn!" Một cô nương về mặt cầu xin nói ra.

"Xem ra chỉ có thể chờ đợi đêm mai!" Bên cạnh một cô nương thở dài.

"Cũng không biết đêm mai những Phú Gia Công Tử đó vẫn sẽ hay không tới. . ."

"Coi như còn nguyện ý đến, chỉ sợ Phụng Cửu cố sự cũng phải nói xong, nào có cố sự có thể nói liên tục vài ngày!"

Hắn nữ tử nhất thời yên lặng.

Lúc này, Phụng Cửu trong phòng ăn xong cơm tối, cuối cùng được thả ra, tuy nhiên vừa ra khỏi cửa, hắn cũng cảm giác được không khí trong đại sảnh có chút không đúng.

"Phát sinh chuyện gì? Làm sao cả đám đều về mặt cầu xin?" Phụng Cửu đi xuống thang lầu, không hiểu hỏi.

"Còn không phải Vạn Hoa Lâu cố ý ép buộc chúng ta sao!" Một nữ tử thở dài, sau đó cho Phụng Cửu nói về tới.

Rất nhanh, Phụng Cửu liền minh bạch phát sinh sự tình gì, bất quá hắn nhưng trong lòng thì xem thường.

Không phải hắn quá mức tự tin, mà chính là từ tối hôm qua những công tử ca kia biểu hiện đến xem, 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》 hấp dẫn chỉ sợ tuyệt đối không thể so với Lạc Thủy cô nương trích hồng tiệc rượu kém bao nhiêu.

Dù cho tối nay tới không bao nhiêu người, chỉ sợ đêm mai trong đại sảnh cũng sẽ kín người hết chỗ.

"Tốt, đều đừng suy nghĩ nhiều, tối nay tới khách nhân chắc chắn sẽ không so tối hôm qua ít hơn nhiều!" Phụng Cửu tràn đầy tự tin nói ra.

"Hy vọng đi!" Các cô nương hiển nhiên không phải cũng tin tưởng hắn lời nói.

Phụng Cửu cười cười, không còn giải thích cái gì, hết thấy chờ đêm xuống, tự nhiên sẽ công bố!

Chương 13: Thư sinh

Thanh lâu.

Từ xưa đến nay cũng là kinh doanh da thịt sinh ý địa phương, nhưng ở tin tức lời đồn phương thức đối lập lạc hậu Đường Triều, nhưng cũng là Văn Học trong truyền bá không thể thiếu một cái nơi chốn, thậm chí là trọng yếu nhất một cái nơi chốn.

Với lại càng là cấp bậc Cao Thanh lâu, Văn Nhân Mặc Khách càng là ưa thích tiến về, bởi vì chỉ có tại thanh lâu loại này dòng người dày đặc phương lưu lại một thủ tác phẩm xuất sắc, vậy hẳn mới có cơ hội dương danh lập vạn.

Bởi vậy, tại màn đêm buông xuống trước đó, rất nhiều không có tên tuổi nghèo hèn thư sinh liền sớm chạy tới Vạn Hoa Lâu, tuy nhiên bọn họ xấu hổ vì trong ví tiền trống tuếch, thậm chí có người ngay cả mấy cái tiền đồng đều móc không ra, nhưng vô luận là bậc nào cấp bậc thanh lâu, chỉ cần tại buổi lễ long trọng trong lúc đó, cũng sẽ không đem bọn hắn cự tuyệt ở ngoài cửa, ngược lại sẽ cố ý tại nơi hẻo lánh nơi vì bọn họ chừa lại một chút ngòi vào, đồng thời tặng kèm một chút mỹ thực.

Đương nhiên, muốn có được những này số lượng không nhiều ghê, coi như nhất định phải sớm trình diện, tuy nhiên khi nào trình diện đối với Lạc Phách Thư Sinh mà nói thế nhưng là một môn học vấn, đi quá đã sớm lộ ra làm mất thân phận, sẽ gặp người lên án, mà đi quá muộn, thì trên cơ bản không có khả năng đạt được ngòi vào.

Giờ phút này, tuy nhiên khoảng cách vào đêm còn có một thời gian ngắn, tuy nhiên tại Vạn Hoa Lâu trước cửa cũng đã tụ tập bảy tám cái nghèo hèn thư sinh, bọn họ nhìn như tới rất sớm, lại kì thực đã không có chỗ ngồi, trừ phi bọn họ chịu đi vào tiêu phí!

"Ai! Ta vốn có một tác phẩm xuất sắc muốn hiến cho Lạc Thủy cô nương, đáng tiếc hôm nay sợ là đi vào không được nàng tai!" Một vị thư sinh trung niên thật sâu nhìn mắt mấy bước xa Vạn Hoa Lâu, nhin không được thở dài.

Bên cạnh một cái áo lam thư sinh cũng là tiếng buồn bã quá thay nói: "Lạc Thủy cô nương tiên tư, như không thể tận mắt nhìn thấy, quả thật tiếc nuối a, tiếc nuối!"

"Vương Huynh nói đúng, Lạc Thủy cô nương tiên tư, nhất định bình sinh hiếm thấy, giống như như ta trong thơ vẽ ra!" Nói đến đây, nam tử một hồi, âm thanh trong nháy mắt bất cao mấy chục cái đề-xi-ben: "Cửu Huyền Chi Nữ Thái Hoa Y, Như Lâm Điều Hà Lạc Thủy Y, Chích Đẳng Kim Thế Chuyển Luân Hồi, Hà Tu Minh Nhật Lai Tương Kiến!"

"Thơ hay! Thơ hay!"

"Ngụy huynh đại tài a, lại có như thế tác phẩm xuất sắc, vậy ta cũng không ngại phun một cái vì là nhanh. . ."

". . ."

Nghe một bài lại một bài Rầm chó không kêu thơ ở bên tai bao quanh, Vạn Hoa Lâu trước hai cái cửa hài nhi cảm giác mình liền như là ăn một bụng cứt một dạng.

Bọn họ làm sao không biết những này thư sinh mục đích, cũng là cố ý lớn tiếng niệm cho giờ phút này ra vào Vạn Hoa Lâu khách nhân, để nhìn có người Tuệ Nhân thức Châu, thưởng thức bọn họ tài hoa, sau đó mời bọn họ đi vào tiêu phí một hồi.

Tuy nhiên loại chuyện này tuy nhiên thường có phát sinh, nhưng lấy trước mắt mấy cái này thư sinh mức độ, hai cái cửa hài nhi thực sự không dám lấy lòng.

Dù sao bọn họ mặc dù chỉ là Đồng Tử, nhưng ở Hoa tử yêu cầu dưới, cũng thoảng qua nắm giữ một chút học vấn.

Bởi vậy, hai người chỉ là nghe một lát, khuôn mặt liền bắt đầu đổi xanh.

Ngươi cứ nói đi!

Bên trong cái kia áo lam thư sinh thơ: "Vạn Hoa Lâu Trung Lâu, Lạc Thủy Thủy Lạc Y. Hồ Trung Lạc Thủy Hiện, Miên Miên Tự Hữu Tinh."

Cái này căn bản là nói nhảm su a, vì là đối với chữ tình tế một chút, mặt chữ bên trên Mao Ý nghĩ đều không có, đừng nói là thư sinh, chỉ sợ sẽ là để cho Dã Cầu sủa bên trên hai tiếng, cũng liền cái này đức hạnh.

Cũng may cửa ra vào tụ tập thư sinh cũng không nhiều, làm hai người thực sự có chút không thể nhịn được nữa thời điểm, các thư sinh cuối cùng từng cái cầm thơ ngâm xong, đồng thời rất là thất vọng phát hiện, vậy mà không có gây nên bất luận cái gì Phú Gia Công Tử chú ý. Bên trong cái kia áo lam thư sinh lúc này mới nói sang chuyện khác: "Tất nhiên chúng ta hôm nay cùng Lạc Thủy cô nương vô duyên, sao không đi Phượng Tê lâu ngồi xuống, nghe nói nơi đó có một kỳ nhân, có thể thuật vạn vật biến hóa, luân hồi sự ảo diệu!"

Nghe vậy, cái kia hai cái cửa hải nhi cuối cùng một hơi không có đình chỉ, cười ra tiếng.

Cái gì chó má kỳ nhân, rõ ràng cũng là một cái Quy Nô, sau đó nói một cái phá cổ sự mà thôi.

Làm sao tại trong miệng các người, liền biến thành ngon miệng thuật vạn vật biến hóa, luân hồi sự ảo diệu kỳ nhân, cũng không sợ truyền đi cười rơi người khác Đại Nha.

Trong lúc nhất thời, hai người thực sự đối với mấy cái này thư sinh im lặng tới cực điểm!

Tuy nhiên những kia thư sinh tuy nhiên chú ý tới Đồng Tử vô lễ cử động.

Nhưng từng cái lại tự kiểm chế thân phận, chỉ coi không nhìn thấy.

"Ồ? Còn có như thế kỳ nhân?" Một cái nam tử nói.

"Ta sáng nay cũng có nghe nói, hẳn là thật có sự tình!" Bên cạnh một người nói.

"Hừ, bất quá chỉ là một cái khiêu lương tiểu sừ thôi, các người cũng không sợ bôi nhọ thân phận!" Một cái bạch bào thư sinh khinh thường nói.

Cái này khiến chung quanh thư sinh nhất thời giật mình, nhao nhao hỏi: "Kiều huynh, chỉ giáo cho?"

"Hừ, người khác có lẽ không biết được, nhưng ta nhất thanh nhị sở, Vương Huynh trong miệng nói tới này kỳ nhân bất quá chỉ là một chút tiện Quy Nô thôi, chúng ta đây bụng Kinh Luân người, há có thể tự cam đoạ lạc, lắng nghe như thế Tiện Nô ngôn ngữ!"

Nghe vậy, này hai cái cửa hải nhi âm thầm gật đầu đồng ý, nghe lâu như vậy, cuối cùng có người xem như nói một câu tiếng người.

Tuy nhiên qua trong giây lát, hai người trong đầu liền tung ra một câu tục ngữ: "Thà xông Diêm Vương Điện, mặc phiên thư sinh kiểm!"

Lúc trước còn xưng Phuong Cửu là lạ người cái kia áo lam thư sinh cho nên ngay cả do dự đều không có do dự một chút, lập tức trở mặt: "Cay đắng đến Dương công tử nhắc nhở, nếu không ta cái này một thân danh dự sợ là muốn hủy ở một cái Tiện Nô trong tay, không được, ngày khác ta nhất định phải lên môn lý luận. . ."

Hắn thư sinh cũng đây khuôn mặt không cam lòng nói đến, tựa như đi nghe Phuong Cửu cổ sự, cũng là đối bọn hắn lớn nhất vũ nhục.

. . .

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, bất tri bất giác ở giữa sắc trời cũng là dần dần đen xuống.

Tiếng động lớn tiếng cười, vui đùa âm ỉ âm thanh tại Vạn Hoa Lâu trùng cái này liên tục, hai ba trăm bình đại sảnh càng là đã kín người hết chỗ, tuy nhiên Hoa tỷ đôi mi thanh tú nhưng vẫn là hơi hơi nhú lại, bởi vì thời gian đã không còn sớm, thế nhưng là Tiền Trang Vạn công tử, ty hộ nhà Tam Công Tử mấy cái thân phận tôn quý khách quen vẫn còn không có trình diện, cái này khiến nàng rất là không nghĩ ra.

Đặc biệt là ty hộ nhà Tam Công Tử, hẳn nhưng là tự khoe là giám mỹ công tử, mà Lạc Thủy cô nương trích hồng tiệc rượu trọng yếu như vậy sự tình, hẳn không có lý do gì không trình diện a.

Đương nhiên, nàng cũng không biết, giờ khắc này ở Phượng Tê trong lầu, tuy nhiên chỉ có chút ít tám, chín tên khách nhân, nhưng mấy người kia chính là nàng nhớ thương mấy vị kia con em quyền quý.

"Lại nói này Hàn Lập, phát hiện Lục sư huynh phát hiện hắn chỗ ẩn thân, bị buộc rơi vào đường cùng, đành phải té ra Bảo Phù. . ."

Tuy nhiên trước mắt người nghe thực sự ít có chút đáng thương, nhưng trên đài Phuong Cửu vẫn là sinh động như thật kể.

Không bao lâu, làm Phuong Cửu giảng đến Hàn Lập nhiều lần biến nguy thành an, cuối cùng một kích trí mạng, cầm Lục sư huynh chém thành hai khúc thời điểm, Vương Bàn Tử huyết dịch sôi trào, không chế không nổi nắm chặt quyền đầu, suy nghĩ lung tung đứng lên: "Tốt một cái thần kỳ Bảo Phù, đúng là có thể phun lôi phun lửa, ta nếu có thể có loại bảo vật này, thiên hạ chưa chắc không thể một lần xông!"

Bên cạnh mấy người cũng là như là đánh máu gà, đây mặt ửng đỏ, hận không thể chính mình phụ đến trên thân Hàn Lập, giết hắn một cái thống khoái!

Thế nhưng là bọn họ tuy nhiên nghe được tâm thần dập dờn, lại không biết một bên Dương mục như cùng chết Cha một dạng, sắc mặt khó coi tới cực điểm.

Vì là trước mắt cái này rải rác mấy cái thân thể công tử ca, Dương mục thế nhưng là cảm những người bình thường đó cùng Tiểu Thương Người bán hàng rong toàn bộ cự tuyệt ở ngoài cửa, mà mấy người kia lại mẹ nó ngay cả chút đồ nhắm đều không điểm, cái này khiến Dương mục nhất định có loại thiên cẩu cảm giác.

Có thể trong nội tâm nàng lại giận, lại khí cũng đành phải chịu đựng, nàng không dám đắc tội trước mắt những công tử ca này, nhưng mà đứng tại lầu hai lầu hành lang nơi rất nhiều các cô nương nhưng là nhìn không được, nhao nhao phàn nàn đứng lên: "Đáng chết Phuong Cửu, cứ như vậy mấy người, tùy

tiện giảng vài câu kết thúc!"

"Đúng đây, tranh thủ thời gian kết thúc đi, bọn họ liền nhìn cũng không nhìn chúng ta liếc một chút!"

"Mụ mụ cũng thật sự là, nhất định phải đem những tiểu đồ thương Người bán hàng rong cự tuyệt ở ngoài cửa, ta đều hai ngày không có nhận khách nhân, Bào Đệ vẫn chờ dùng tiền đâu!"

"Nếu không chúng ta cho mụ mụ đề nghị một chút, cho Phương Cửu đơn độc đưa ra một căn phòng đi kể chuyện xưa?"

"Tôi nay mụ mụ chỉ sợ là sẽ không đồng ý, chỉ có thể chờ đợi đêm mai!"

"Ai . ."

". . ."

Các cô nương lao nhao nói. Mà đúng lúc này, không có bất kỳ cái gì dấu hiệu, Phương Cửu chính đối diện một cái Đại Mập Mạp bất thành linh bỗng nhiên đứng người lên, sau đó lấy cơ hồ đạt tới một trăm hai mươi đề-xi-ben âm thanh quát: "Tốt, đừng nói!"

Cự đại âm thanh nhất thời hoảng sợ Phương Cửu nhảy một cái, cũng đồng thời cầm Dương mụ cùng trong lâu các cô nương hoảng sợ không nhẹ.

"Chuyện gì xảy ra?"

"Phát sinh sự tình gì?"

"Vương công tử đây là làm sao?"

". . ."

Tất cả mọi người vốn là một mặt không hiểu, Dương mụ trong lòng càng là tràn ngập nghi hoặc, bắt quá vẫn là ngay đầu tiên gạt ra nụ cười, chạy tới: "Vương công tử, ngài đây là làm sao. . ."

Nhưng mà. . .

Không đợi Dương mụ chạy tới, Vương Bàn Tử đã là vô thanh vô tức trước một bước rồi đi đại sảnh, hần mấy người cũng theo sát sau khi.

Rất nhanh, theo một trận ồn ào tiếng vỗ ngựa vang lên, mấy chiếc xe ngựa nhanh như chớp biến mất tại hoa ngõ hẻm cuối cùng, chỉ để lại Dương mụ một mặt mộng ép đứng tại Phụng Tê cửa lâu, hoàn toàn không biết là chuyện gì xảy ra!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Rời đi

Không ai biết Vương Bàn Tử đến là trúng cái gì gió? Bất thành linh cảm Phương Cửu cố sự kêu dừng sau khi liền vội vàng rời đi!

Nhưng là. . .

Phụng Tê lầu chung quanh hầm lò trong quán một đám nam nữ lại cầm đầy hết thầy thu hết mất.

"Các người xem, Vương công tử bọn họ đi, còn giống như có chút tức giận. . ."

"Ha-Ha, lần này Phụng Tê lầu phải có náo nhiệt xem!"

"Các người nói, bọn họ có phải hay không trở lại tìm người đi. . ."

"Có khả năng, nói không chừng một hồi liền dẫn người tới cảm Phụng Tê lầu cho mang ra!"

"Nếu là thật dạng này, vậy coi như thoải mái, chúng ta về sau sinh ý khẳng định rất tốt làm rất nhiều!"

"Tuy nhiên tối hôm qua đến là thế nào một chuyện? Sáng nay thế nhưng là truyền xôn xao, nói Phụng Tê trong lâu có một cao nhân, cố sự giảng đó là nhất tuyệt!"

"Ngu xuẩn, cái này cũng nhìn không ra a? Khẳng định là Phụng Tê lâu người mình tại phía sau giờ trò quý! Ngươi lại còn coi một cái phá cố sự có thể đem những cái kia mất quá đình công tử ca nhốt chặt? Thật sự là trò cười!"

". . ."

Trên đường một đám cười trên nỗi đau của người khác nam nữ không ngừng mà nghị luận, mà Phụng Tê trong lâu giờ phút này bầu không khí cũng là kiềm chế tới cực điểm!

"Mụ mụ, đến phát sinh chuyện gì?"

Nhìn thấy Dương mụ trở lại đại sảnh, một đám nam nữ lập tức vây đi qua.

Dương mụ mặt đen lên, không để ý đến những người kia, mà chính là đi thẳng tới Phụng Cửu trước người, trầm giọng nói: "Nói! Ngươi vừa rồi đến làm gì?"

"Ta có thể làm gì, cũng là kể chuyện xưa thôi!" Phụng Cửu buông buông tay, một mặt ủy khuất.

"Đồ hỗn trướng, ngươi nếu là không có làm cái gì, Vương công tử bọn họ làm sao lại tức giận như vậy?"

Phụng Cửu về mặt đau khổ nói: "Ta thật sự là không có làm cái gì a? Huống chi ngươi không phải cũng ở bên cạnh nhìn xem đó sao? Với lại bọn họ tựa hồ cũng không có sinh khí a, bất quá chỉ là đi gấp điểm a!"

"Còn dám ngụy biện!" Dương mụ giận không thể tha thứ, lớn tiếng nói: "Có ai không! Cho ta đem hán nhốt vào kho cũi bên trong!"

Mấy cái như lang như hổ trắng hán lập tức cầm Phụng Cửu vây quanh, bên cạnh còn đứng lấy mấy cái thùng nước eo Mập Nữ, hiển nhiên là sợ Phụng Cửu mị nhãn giết !

Phụng Cửu bất đắc dĩ thờ dài, chợt đẩy ra khoác lên trên vai hán mấy cái tay, nói: "Đừng đụng ta, chính ta sẽ đi!"

Nói, Phụng Cửu một mặt khó chịu mở rộng bước chân, trong lòng đồng thời nhanh chóng tự hỏi vừa rồi đến là thế nào chuyện?

Rõ ràng chính mình cố sự cũng không có vấn đề, với lại Hàn Lập đại chiến Lục sư huynh một đoạn này tình tiết cũng không có bất luận cái gì nghĩa rộng hàm nghĩa, càng không có bất luận cái gì liên quan đến tôn giáo, chính trị kiêng kỵ.

Làm sao cái kia mập mập bất thành linh tự ngừng đâu? Với lại khẩu khí còn như vậy không tốt!

Là phát sinh sự tình gì? Vẫn là chính mình trong lúc vô tình thật chọc tới hán?

Phụng Cửu yên lặng tự hỏi. . .

Bất thành linh!

Hán đầu lông mày ngửa mặt lên, trong đầu không khỏi hiện ra Đỗ Quyên tỷ tối hôm qua giới thiệu với hán khách mỗi lúc nói câu nào: "Cái kia lớn nhất béo nam tử tên là Vương Nghĩa Sơn, là ty hộ nhà Tam Công Tử, từ nhỏ nuôi dưỡng từ bé, làm lên sự tình tới không biết lớn nhỏ, rất là ngông cuồng, cho nên tuyệt đối không nên đắc tội hán!"

Nghĩ đến cái này, Phụng Cửu nhãn tình sáng lên, trong đầu mạch suy nghĩ trong nháy mắt rõ ràng: "Thì ra là thế. . . Xem ra vấn đề căn nguyên không phải xuất hiện ở trên người của ta, mà chính là Vương Nghĩa Sơn cái tên mập mập kia nói chuyện khẩu khí vốn là như thế, về phần bọn hán vừa rồi vội vàng rời đi, tính toán thời gian, tựa hồ Lạc Thủy cô nương trích hồng tiệc rượu muốn bắt đầu. . ."

Vừa nghĩ đến đây, Phụng Cửu khoe miệng không tự giác hiện ra một đạo quỷ dị đường vòng cung: "Cũng dám lung tung hướng về lão tử trên thân vung nổi, như vậy một hồi cũng đừng trách ta không khách khí!"

Rất nhanh.

Phụng Cửu bị giam tiến vào kho cũi, mà trong đại sảnh thì có vẻ hơi khu loạn.

"Mụ mụ, hiện tại làm sao bây giờ a?"

"Mụ mụ, ngươi xem có muốn hay không chúng ta hiện tại liền đi cho Vương công tử bọn họ chịu nhận lỗi?"

"Lần này tốt, đắc tội nhiều như vậy hoàn toàn khó để từ, về sau sợ là không có một ngày tốt lành qua. . ."

"Sớm biết ngày đó nên trực tiếp cầm Phụng Cửu từ trên đài kéo xuống đến,

Cũng sẽ không phát sinh loại chuyện này. . ."

"Ai. . ."

Liên tiếp âm thanh không ngừng tại Dương mộ vang lên bên tai, sắc mặt nàng thay đổi trong nháy mắt, nhưng là luôn luôn không có mở miệng.

Tuy nhiên Phương Cửu có thể trong khoảng thời gian ngắn làm rõ mạch suy nghĩ, đánh giá ra sự tình ngọn nguồn, nhưng Dương mộ cùng hẳn mọi người lại không được, bởi vì các nàng thiếu khuyết đối với 《Phẩm Nhân Tu Tiên Truyện》 lòng tin tuyệt đối.

Nếu như thiếu khuyết phần này tự tin, như vậy thì tuyệt đối vô pháp nghĩ rõ ràng Vương Nghĩa Sơn bọn người vì sao nửa đường kêu dừng Phương Cửu cố sự, sau đó vội vàng rời đi.

Đương nhiên, giờ phút này thân ở kho cũi Trung Phương cửu cũng sẽ không chủ động cho Dương mộ các nàng giải thích cái gì, hẳn vẫn chờ xem kịch vui đây.

Chỉ chớp lát, Dương mộ bất thành linh thờ dài, cả người trong nháy mắt này phảng phất đều Lão Thập tuổi: "Tất nhiên việc đã đến nước này, ta cũng chỉ có thể đi trước chịu nhận lỗi, các người đều thành thành thật thật tại cái này đợi, ai cũng không cho phép rời đi, nghe được sao?"

"Nghe được!" Mọi người trả lời.

"Tốt, Triệu Tứ, người đi dẫn ngựa xe, chúng ta cái này đi vương ty hộ phủ thượng!"

Nói, Dương mộ bước nhanh về đến phòng, từ dưới giường trong rương lấy ra ba tấm trăm lượng mệnh giá Ngân Phiếu, không khỏi nhanh, nàng cắn răng một cái, lại lấy ra hai tấm, lúc này mới quay người rời đi.

Cùng lúc đó.

Giờ phút này Vạn Hoa Lâu thế nhưng là phi thường náo nhiệt, đặc biệt khi Thi Nhạc lầu cùng Thanh Nhạc quán hai cái sừng đăng tràng về sau, không khí trong đại sảnh nhất thời bị dẫn bạo, liền ngay cả một mực đang cửa ra vào bồi hồi mấy cái Lạc Phách Thư Sinh cũng bị bốc lên tâm tình, hận không thể lập tức đi vào ngâm một câu thơ mới mới hiện lộ ra thống khoái.

Một cái áo lam thư sinh buồn bã nói: "Ai, chúng ta tuy nhiên vô duyên đồng tai đồng nhạc, nhưng có thể ở chỗ này chứng kiến như vậy buổi lễ long trọng, cũng là chuyện đi này không tệ!"

"Ngụy huynh nói đúng, chúng ta nghiên cứu học vấn người, cầu được là Ý Cảnh, đi vào ngược lại mất lịch sự tao nhã!" Bên cạnh một người nói.

Lúc này. . .

Mấy chiếc xe ngựa trùng trùng điệp điệp từ đằng xa đi tới, đứng ở Vạn Hoa Lâu trước cửa.

Đồng Tử thấy một lần xuống xe người, lập tức chất đầy nụ cười nghênh đón: "Vương công tử, Vạn công tử, Hứa công tử. . . Người xem như tới a, muội muội nay thế nhưng là luôn luôn lâm bẩm các người đây!"

"Ừm!" Vương Bàn Tử nhẹ nhàng gật gật đầu, hoàn toàn như trước đây ngẩng lên cái cằm, chấp tay hướng bên trong đi vào.

Cửa ra vào thư sinh thấy thế, trong mắt vốn là hiện lên một vòng nhỏ không thể thấy hăm mộ, bên trong cái kia nam tử áo lam càng là há mồm liên ra: "Oanh Oanh Yên Yên Vũ Nhạc Thanh, Tri Tri Mộ Mộ Tổng Quy Lai, Nhược Vấn Quân Tử Hà Xử Tại, Viễn Cận Văn Danh Môn Trung Hiện!"

Nam tử áo lam âm thanh rất lớn, trong nháy mắt gây nên Vương Bàn Tử bọn người chú ý, tuy nhiên mấy người đối với loại chuyện này sớm đã nhìn lắm thành quen, đương nhiên mình bạch nam tử áo lam ý đồ ở đâu.

Bất quá bọn hắn mấy người cũng không có gì hứng thú mời những cái kia không có tên tuổi thư sinh cùng nhau hưởng thụ!

Nhưng mà. . .

Ngay tại Vương Bàn Tử sẽ đi vào đại môn trong nháy mắt, hần mắt nhỏ nhỏ giọt nhất chuyển, sau đó quay đầu đối với bên cạnh dẫn đường Đồng Tử nói: "Đi đem vừa rồi ngâm thơ người kia mang cho ta tới!"

"Thật sự là đâm nhắm cút chó!" Đồng Tử yên lặng liếc mắt cái kia áo lam thư sinh, lập tức gật gật đầu, nhanh chóng chạy tới.

Rất nhanh, áo lam thư sinh ở bên cạnh bằng hữu hăm mộ trong ánh mắt đi vào Vương Bàn Tử bên người.

"Biết viết chữ sao?" Vương Bàn Tử nhàn nhạt hỏi.

"Gia Sư chính là Lâm Tú Tài, viết chữ đương nhiên không nói chơi!" Nam tử áo lam ngạo nghễ nói.

Vương Bàn Tử nhú nhú mày, hẳn rất chán ghét sách người loại kia tự cho mình thanh cao bộ dáng, tuy nhiên vừa nghĩ tới dưới tay mình mấy cái kia giá

áo túi com trừ sẽ ý thể hiệp người bên ngoài, chữ lớn căn bản không biết một cái, liền cường tự nhịn xuống, nói: "Chữ viết được nhanh sao?"

Áo lam thư sinh sững sờ, không rõ Vương Bàn Tử vì sao có câu hỏi này, nhưng vẫn là ngay đầu tiên gật gật đầu: "Ta thuở nhỏ no bụng Thi Thư, viết chữ nhanh cũng là ta sở trường, liền xem công tử ngài. . ."

"Nhanh là được! Cùng ta vào đi!" Vương Bàn Tử không kiên nhẫn ngắt lời nói.

Áo lam thư sinh sắc mặt vui vẻ, vội vàng rút ra thắt lưng tằm, giống như sau lưng Vương Bàn Tử đi vào. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Trích hồng tiệc rượu

Tuy nhiên lúc này Vạn Hoa Lâu đã là không còn chỗ ngồi, tuy nhiên Vương Bàn Tử các loại một đám hoàn khổ đệ tử thân phận dù sao có chỗ khác biệt, Hoa tử tại nhận được tin tức về sau, trước tiên liền cho bọn hắn tại lầu hai đưa ra một cái tầm mắt phi thường tốt phòng đơn.

Ngồi trong phòng, Vương Bàn Tử chỉ là lãnh đạm liếc mắt bởi vì quá mức hưng phấn mà đỏ bừng cả khuôn mặt áo lam thư sinh, liền cùng bên cạnh mấy cái đám công tử ca phối hợp trò chuyện.

"Mụ, này Hoa Tà cũng quá không phải thứ gì, nhất định phải đem Lạc Thủy trích hồng tiệc rượu sớm cho tới hôm nay, các ngươi là không biết, vừa rồi ta rõ ràng thoải mái tới cực điểm, vẫn còn muốn đích thân kêu dừng, cái loại cảm giác này nhất định so thiên cầu còn bất bất hơn!"

"Cũng liền Vương Huynh ngươi có như thế định lực, vừa rồi nếu như không phải ngươi tại, chúng ta chỉ sợ đều vong còn có cái này một chuyện vật tình!"

"Đúng đấy, ta vừa rồi cũng nghe được mê mẩn, nào còn nhớ cái gì trích hồng tiệc rượu a. . ."

"Ha-Ha, người trong đồng đạo. . ."

"Một hồi xong, chúng ta tiếp tục đi Phụng Tê lầu?"

"Ta cũng đang có ý này!"

"Tốt! Vậy thì như thế định!"

". . ."

Nghe Vương Bàn Tử bọn người đối thoại, áo lam thư sinh trong lòng thất kinh không thôi: "Chẳng lẽ vừa rồi mấy vị này công tử ca cũng là tại Phụng Tê trong lầu nghe cổ sự? Này cổ sự thật có dễ nghe như vậy?"

Cùng lúc đó.

Hoa tử vinh quang đầy mặt đi vào Lạc Thủy cô nương gian phòng.

"Lạc Thủy a, giờ lành cũng nhanh đến, ngươi chuẩn bị kỹ càng sao?" Hoa tử cười mỉm hỏi.

"Chuẩn bị kỹ càng, chỉ là có chút khẩn trương!" Lạc Thủy mỉm cười.

"Không cần khẩn trương, mụ mụ đều đã vì ngươi an bài tốt, một hồi thuận tự nhiên là tốt!"

"Ân, ta biết!"

"Đúng, một hồi Phú Thi thời điểm, tốt nhất ném hoa cho Lâm Diệp công tử, hắn tuy nhiên trước mắt danh khí không kịp Thạch, Dương Nhiễm bọn người, nhưng Gia Thế Bối Cảnh phong phú, với lại người lại tuổi trẻ tuấn tú, cùng ngươi ở giữa nhất định có thể truyền ra một đoạn giai thoại!"

"Ân, ta biết được!" Lạc Thủy ngượng ngùng gật gật đầu.

"Tốt! Vậy chúng ta liền xuống đi thôi!"

...

Không bao lâu, Hoa tử diu lấy Lạc Thủy chậm rãi ra khỏi phòng, mấy cái mắt sắc nam tử nhất thời kêu lên.

"Oa! Đi ra! Đi ra!"

"Là Lạc Thủy cô nương!"

"Mang theo mạng che mặt đều xinh đẹp như vậy a. . ."

"Cũng là không biết tối nay người nào có cái này phúc phận!"

Đại sảnh lại một lần nữa rơi vào sôi trào bên trong, tất cả mọi người buông xuống trong tay sự tỉnh, con mắt chăm chú khóa chặt tại Lạc Thủy cô nương trên thân.

Rất nhanh, tại vô số nam nhân trong tiếng thét chói tai, Lạc Thủy ngồi tại chính giữa bồn hoa một tấm đỏ trên ghế, Hoa tử thì vinh quang đầy mặt đứng tại Lạc Thủy chéo phía trước, đối mọi người dưới đài lớn tiếng nói: "Giờ lành đã đến! Vung hoa!"

Trên bồn hoa khoảng trống lập tức cánh hoa bay tán loạn, dưới đài tiếng thét chói tai, tiếng hoan hô trong nháy mắt này nhất thời đạt tới huyền ảo trình độ.

Hơn nửa ngày, tiếng thét chói tai cùng tiếng hoan hô mới nhỏ một chút, mà Hoa tử cũng mới tiếp tục cười nói: "Hạng thứ nhất, Phú Thi hái màn!"

Nàng vừa dứt tiếng, lập tức liền có một người trung niên nam tử đem người mà ra, đi đến Lạc Thủy chính đối diện, sau đó rất là ưu nhã cười nói: "Kẻ hèn này Dương Nhiễm, đứng có một thơ hiến cho Lạc Thủy cô nương!"

Nói, nam tử một tay đặt sau lưng, cao giọng nói: "Tình Nhược Hoa Hồng Diễm Trung Diễm, Hoa Tự Phong Lạc Khúc Trung Nhiễm, Nhược Vãn Thủy Nhan Khai Tâm Tiểu, Diệc Thi Diệc Khúc Diệc Tại Tiền."

"Thơ hay! Thơ hay!"

"Dương huynh đại tài a!"

"Không hổ là Dương tú tài, lần này tài hoa đương thời hiếm thấy a!"

". . ."

Dưới đài vang lên một mảnh tiếng khen, Dương Nhiễm mỉm cười, chấp tay đi đến bồn hoa một bên.

Ngay sau đó, một cái lại một người thư sinh bộ dáng nam tử trước sau tiến lên Phú Thi,

Bọn họ chỗ ngâm mỗi một bài thơ đều tràn ngập vận vị, tuyệt đối tính cả tác phẩm xuất sắc, so với Vương Bàn Tử trong phòng áo lam thư sinh chỗ ngâm mấy bài thơ tới nói, đó là mạnh không chỉ gấp trăm lần.

Cái này khiến nguyên bản tự tin hoàn toàn,

Ý muốn lên đài hiến thơ áo lam thư sinh nhất thời sinh lòng thoái ý!

Chỉ chớp lát, đã không còn người tiến lên Phú Thi, Dương mục cười nhìn mắt đứng bồn hoa một bên này mấy tên nam tử, chợt cầm một cái Hoa Cầu giao cho Lạc Thủy.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người ngừng thở, bởi vì Lạc Thủy cô nương cầm Hoa Cầu vút cho ai, ai liền có cơ hội lấy xuống Lạc Thủy cô nương tầng thứ nhất mạng che mặt, đồng thời hần thơ sẽ cùng Lạc Thủy cô nương làm bạn, đồng thời bị phiếu lên treo ở Vạn Hoa Lâu bên trong, mà đây đối với một cái văn nhân mà nói, cơ hồ cũng là nổi danh tốt nhất đường tắt!

Hoi hoì do dự một chút, Lạc Thủy ngượng ngùng đứng người lên, sau đó tại tất cả mọi người trong ánh mắt, cầm Hoa Cầu vút cho một cái phi thường trẻ tuổi công tử ca, chính là Hoa tử trước đó nói tới Lâm Diệp công tử.

Trong lúc nhất thời, có người hoan hỉ có người sầu, Lâm Diệp công tử cao hưng miệng đều ngoác đến mang tai bên trên, mà hần mấy người thì hơi có vẻ xấu hổ quay người trở lại chính mình chỗ ngồi.

Không bao lâu, Lạc Thủy cô nương trên mặt tầng thứ nhất màu sa bị Lâm Diệp bóc đi, Hoa tử tiếp theo sau khi tuyên bố hạng thứ hai: "Kim Sa Lộ Hồng".

Cái này một hạng so đầu là tài lực, ra giá cao nhất người kia sẽ có hạnh bóc đi Lạc Thủy cô nương trên mặt đệ nhị tầng Kim Sa!

Mà trong thành Hàng Châu nhà phong phú nhất người là người nào, ở đây đám công tử ca đều nhất thanh nhị sở, bởi vậy rất nhiều người đều không tự

giác nhìn về phía lầu hai một căn phòng, Hoa tỷ cũng đồng dạng yên lặng liếc mắt Vương Bàn Tử bọn người chỗ gian phòng.

"Vạn công tử, có hay không hứng thú hái một lần Kim Sa?" Gian phòng bên trong một cái nam tử cười nói.

"Quên, ta đối với hái Kim Sa không có gì hứng thú, một hồi vẫn là cùng các ngươì đi nghe cổ sự đi!" Vạn công tử lắc đầu.

Người kia mỉm cười, không nói nữa, mà dưới đài nhưng là kịch liệt cạnh tranh đứng lên.

"Năm trăm lượng. . ."

"Tám trăm lượng. . ."

"Một ngàn lượng. . ."

"Một ngàn hai trăm hai. . ."

". . ."

Sau cùng, giá cả bị Lâm Diệp hô ngừng tại một ngàn năm trăm hai bên trên. Tuy nhiên cái giá tiền này đã là hiếm thấy vô cùng, thậm chí gần ba năm bên trong trích hồng tiệc rượu bên trong đều không có xuất hiện qua cao hơn này giá cả, nhưng là. . .

Hoa tỷ trong lòng vẫn là không tự giác sinh ra một tia nghi hoặc, vì sao Vương Bàn Tử bọn họ những người đó tới nay trở nên vô cùng yên tĩnh, dựa theo ngày xưa tình huống đến xem, bọn họ dù cho sau cùng không phải ra giá cao nhất người kia, nhưng cũng tuyệt đối sẽ đi ra đến một chút náo nhiệt, hô mấy cái giá cao.

Tuy nhiên giờ phút này hiển nhiên không có nhiều thời gian như vậy cung cấp năng suy nghĩ, bởi vì sau cùng một hạng muốn bắt đầu, cái kia chính là vạn dặm trích hồng.

Nhưng mà Lâm Diệp liên tiếp lấy xuống hai sa, hiện tại cơ hồ đã là không có cái gì lo lắng, dù sao vạn dặm trích hồng mặc dù là để cho Lạc Thủy tại ra giá cao nhất trong ba người lựa chọn một người, tuy nhiên dưới tình huống bình thường đều sẽ lựa chọn ra giá cao nhất người kia.

Không ra bất kỳ người sở liệu, sau cùng Lâm Diệp dương dương đắc ý đi đến bồn hoa phía trên, tại vô số người trong ánh mắt lấy xuống Lạc Thủy trên mặt tầng cuối cùng Hồng Sa, lộ ra Lạc Thủy cô nương chân dung.

"Thật xinh đẹp. . ."

"Lâm Công Tử thật sự là có phúc lớn a!"

"Ai, thật sự là tiện sát người bên ngoài a!"

". . ."

Liên tiếp tiếng nghị luận không ngừng vang lên, trên lầu Vương Bàn Tử mấy người cũng nhin không được tán thưởng đứng lên.

"Thật là một cái Tuyệt Sắc Vưu Vật a!"

"Vạn huynh lần này sợ là hối hận đi!"

"Ha-Ha, quả thật có chút hối hận! Tuy nhiên các ngươì không phải cũng giống nhau sao!"

"Ai! Tâm lý quả thật có chút khó chịu, thôi, không nói việc này, đi! Chúng ta nghe cổ sự đi!"

Mấy người đứng dậy, Vương Bàn Tử không quên đối với nam tử áo lam nói: "Người cùng chúng ta cùng đi!"

"Ta cũng đi?" Áo lam thư sinh ngạc nhiên.

"Cần ta lại một lần nữa một lần sao?" Vương Bàn Tử vừa trừng mắt, cái này lập tức hoảng sợ áo lam thư sinh nhảy một cái.

Hắn là thật không muốn rời đi, dù sao đây chính là lần đầu tiên tới Vạn Hoa Lâu loại này cấp cao lần trường hợp, với lại trên bàn còn có nhiều như vậy thực vật chưa từng động tới, như thế rời đi thật sự là đáng tiếc cùng cực.

Mà dù sao cần người miệng mềm bắt người tay ngắn, tại cái này gần phân nửa canh giờ bên trong, hắn nhưng là không ít hưởng thụ trên bàn mỹ tửu món ngon.

"Thôi, Phượng Tê lầu nếu cũng không tính quá kém!" Áo lam thư sinh tự mình an ủi một câu, chợt vội vàng đi theo mọi người ra khỏi phòng

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Trang bức không thành

Rất nhanh, mấy người liền xuống đến đại sảnh.

"Vương Huynh? Làm sao? Nhanh như vậy muốn đi?" Một cái công tử áo trắng cười chào đón.

"Như là đã gặp qua Lạc Thủy cô nương, tiếp tục lưu lại cũng không có việc gì tình có thể làm!" Vương Bàn Tử nói.

"Ha-Ha, Kiều huynh người là không biết, Vương Huynh đây là khẩn cấp đi nghe cổ sự!" Bên cạnh Vạn công tử cười chen miệng nói.

"Nghe cổ sự? Phượng Tê lâu?" Công tử áo trắng đầu lông mày hướng lên.

"Đúng vậy a chúng ta vào đêm thời điểm liền nghe hơn một lúc thần, nếu không phải tối nay có Lạc Thủy cô nương trích hồng tiệc rượu, sợ là chúng ta này lại còn nghe đâu, này cổ sự quả thực cực kỳ ngoạn mục, đương thời hiếm thấy a!" Vạn công tử vừa cười vừa nói.

"Vạn huynh, này cổ sự coi là thật như thế đặc sắc?" Công tử áo trắng có chút không tin, nhưng mà hần lời còn chưa dứt, bên cạnh trên bàn một cái nam tử liền đứng dậy kháng nghị nói: "Vạn huynh, các người cũng quá không trọng nghĩa đi, sao có thể vụng trộm đi đây!"

"Đúng đây, không phải đều nói được không? Ngày mai cùng đi a!" Bàn kia người còn lại nói.

"Như thế rất tốt, chúng ta lại đi nghe, chẳng phải là thiếu kiều đoạn?"

"Đúng đây, Vương Huynh, Vạn huynh, các người cũng quá không có suy nghĩ!"

"Không được, hiện tại liền đi Phượng Tê lâu, ta cũng không muốn nghe cái tàn khuyết cổ sự!"

"Ta cũng đi!"

"Đi! Cùng đi!"

Trong lúc nhất thời, nguyên bản vẫn còn ở sống phóng túng bàn kia người lập tức vọt xuống bên cạnh phong trần nữ tử, nhanh chóng rời đi. Vương Bàn Tử bọn người thì nhao nhao tức giận trừng mắt Vạn công tử, ý kia rất rõ ràng, lần này tốt, một hồi đi qua còn muốn từ đầu đem trước đó này một đoạn cổ sự nghe một lần.

Chỉ chớp lát, Vương Bàn Tử mấy người cũng rời đi, mà bọn họ rời đi tuy nhiên cùng toàn bộ đại sảnh nhân số so ra có vẻ hơi cơ hồ hơi, nhưng lại cũng gây nên không ít người chú ý.

"Vương Nghĩa Sơn bọn họ làm sao sớm như vậy liền đi?"

"Không biết a!"

"Tựa như là nghe cái gì cổ sự?"

"A! Đáng chết gia hỏa, đi cũng không gọi ta!"

". . ."

Không bao lâu, theo một bàn lại một bàn bọn công tử rời đi, tin tức dần dần trong đại sảnh truyền ra.

Cái này khiến trong đại sảnh những cái kia tối hôm qua đi qua Phượng Tê lâu đám công tử ca nhất thời chửi ầm lên đứng lên, bởi vì giữa trưa có người buông tha ý, nói tối nay tất cả mọi người đi trước tham gia Lạc Thủy cô nương trích hồng tiệc rượu, đêm mai lại cùng đi Phượng Tê lâu nghe cổ sự, dạng này nội dung cốt truyện liền sẽ không xuất hiện gián đoạn.

Nhưng bây giờ. . .

Vương Bàn Tử đám người kia vậy mà bắt thủ quy củ, mà bọn họ nếu là ngày mai lại đi, nội dung cốt truyện bên trên tất nhiên sẽ xuất hiện thiếu thốn, mà 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》tốt như vậy cổ sự bọn họ đời này thế nhưng là chưa từng nghe thấy, cho nên đối bọn họ hần tối nói, dù là chỉ là thiếu nghe

một câu nói cũng là một loại tàn nhẫn, chứ nói chi là thiếu nghe một đoạn lớn nội dung cốt truyện.

Bởi vậy, không có chút nào do dự, tối hôm qua đi qua Phượng Tê lầu đám công tử ca nhao nhao tính tiền rồi đi, mà không đi qua Phượng Tê lầu đám công tử ca cũng bị câu lên mãnh liệt hứng thú, chuẩn bị đi qua tìm tòi hư thực.

Cùng lúc đó.

Tại Lạc Thủy cô nương trong phòng.

"Mụ mụ, mời dùng trà!" Lạc Thủy khom người hiến trà, bên cạnh Lâm Diệp cũng là học theo.

Tuy nhiên Lâm Diệp vô luận là thân phận vẫn là địa vị so với Hoa tỷ dạng này một cái Tú Bà đó là cao không biết bao nhiêu, nhưng thanh lâu có thanh lâu quy củ, hiếu tâm trà là tuyệt đối miễn không.

"Tốt khuê nữ!"

Hoa tỷ nâng chung trà lên uống một cái, chợt từ trong ngực móc ra năm tấm trăm lượng mệnh giá Ngân Phiếu, nhét vào Lạc Thủy trong lòng bàn tay.

"Cám . . . cảm ơn mụ mụ!" Lạc Thủy kinh hi nói, nàng nhưng từ không nghĩ tới Hoa tỷ vậy mà lại cho mình nhiều tiền như vậy. Bên cạnh Lâm Diệp cũng là thật bất ngờ xem Hoa tỷ liếc một chút.

Dù sao trong thanh lâu thu nhập phân phối, dưới tình huống bình thường có chín thành sẽ tiến vào Tú Bà trong túi quần, mà tại trích hồng tiệc rượu ngày ấy, tuy nhiên thích hợp sẽ thêm cho một chút, nhưng một hai trăm hai cũng liền đến cùng, giống Hoa tỷ hào phóng như vậy, vừa ra tay cũng là trọn vẹn năm trăm lượng, sợ là toàn bộ Hàng Châu thậm chí toàn bộ Đại Đường chỉ sợ đều không có mấy cái.

Đương nhiên, Lạc Thủy và Lâm Diệp hai người cũng không biết Hoa tỷ tâm tư, nàng tuy nhiên đối với tối nay trích hồng tiệc rượu hiệu quả rất là hài lòng, bởi vì Lâm Diệp ngay cả hái ba sa cái đề tài này đã đầy đủ tại sau này mấy ngày quấy trong thành Hàng Châu sở hữu dân chúng lỗ tai, nhưng duy chỉ có một chút không hài lòng, cái kia chính là đề tài bên trong rất có thể không có nàng tồn tại, mà cái này năm trăm lượng Ngân Phiếu chính là nàng đối với mình đầu tư!

"Cám ơn cái gì, người thế nhưng là nữ nhi của ta a!" Hoa tỷ cười sò sò Lạc Thủy đầu, chợt chậm rãi đứng người lên, nói: "Tốt, các người chậm rãi chuyện vẫn đi, ta đi ra ngoài trước!"

Nói, Hoa tỷ hướng ngoài phòng đi đến, mà đúng lúc này, gấp rút tiếng bước chân bất thành linh ở ngoài cửa vang lên, ngay sau đó một thiếu nữ liền lao vào xông tới: "Mụ mụ, không tốt!"

Hoa tỷ mặt tối sầm, lúc này cho thiếu nữ một bạt tai, cả giận nói: "Nói vớ nói vẩn cái gì? Không biết hôm nay là Lạc Thủy Ngày Đại Hi sao?"

Thiếu nữ rất là ủy khuất bụm mặt gò má, nức nở nói: "Chi . . . Chi là những khách nhân đều đi!"

"Đi?" Hoa tỷ không hiểu, tiến lên mấy bước đi ra ngoài, vừa nhìn phía dưới, đầu ông một tiếng, tại chỗ mấy móc hồng.

Người đâu?

Làm sao toàn bộ không?

Vừa rồi đại sảnh rõ ràng còn kín người hết chỗ a!

Cái này đến là thế nào chuyện?

Hơn nửa ngày, Hoa tỷ mới tỉnh táo lại, chỉ có điều khuôn mặt đã trở nên giống sáp một dạng vàng, bờ môi đều trắng bệch, toàn thân càng là không chế không nổi phát run.

"Nói cho ta biết, những khách nhân hiện tại cũng đi thi sao?" Từ trong hàm răng gạt ra âm thanh mấy như đỉnh núi tuyết phía trên phá tới gió lạnh.

Tiểu cô nương thấp cái đầu nhỏ, khiếp khiếp nói: "Được. . . Tựa như là đi Phượng Tê lầu!"

"Cái gì? Phượng Tê lầu?" Hoa tỷ biến sắc, trong lồng ngực bành trướng nộ hỏa tại trong chớp nhoáng này rốt cuộc nhìn không được, một bàn tay trực tiếp cầm tiểu cô nương đập ngã trên mặt đất, nghi tư bên trong gầm hét lên: "Trọng yếu như vậy sự tình, người vì sao hiện tại mới nói cho ta biết? Vì sao?"

Tiểu cô nương nằm rạp trên mặt đất không dám găm âm thanh, mà cho đến lúc này trong phòng Lâm Diệp cùng Lạc Thủy mới cảm giác được tình huống có chút không đúng sức lực, vội vàng chạy đến, chỉ có điều hai người vừa ra gian phòng, liền hoàn toàn mất trọn tròn.

Đặc biệt là Lâm Diệp, giống như trên đầu bị người đánh Nhất Côn giống như, nhất thời trở nên ngầy người như phồng, miệng liên tục rung động, nhưng là một câu nói đều nói không ra.

Phải biết một ngàn năm trăm lượng bạc cũng không phải một cái số lượng nhỏ, cho dù hần Lâm Diệp nhà hùng hậu, số tiền kia cũng không phải tùy tiện

liền có thể lấy ra, mà hần hôm nay bỏ được hoa nhiều như vậy tiền, có thể không hề chi chi là muốn trích hồng nếm thức ăn tươi, càng nhiều là muốn gia tăng danh khí, đề cao thân phận và địa vị, đôi một câu nói cũng là về sau có thể tốt hơn đi trang bức!

Nhưng bây giờ, ép còn không có Trang đâu?

Người ngược lại là chạy trước xong?

Lâm Diệp muốn chết tâm đều có!

Tốt xấu các người để cho ta đem ép gán xong lại đi cũng được a!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Trở về

Thanh Hoa ngô hèm.

Một cỗ lại một chiếc xe ngựa trước sau từ Vạn Hoa Lâu cửa ra vào nhanh chóng đi, cái này khiến nguyên bản vẫn còn ở nghị luận Vạn Hoa Lâu nhà khác Tú Bà đám người nhất thời lo ngại!

"Đây là chuyện gì xảy ra?"

"Làm sao toàn bộ đi?"

"Vạn Hoa Lâu phát sinh chuyện gì?"

"Chẳng lẽ trích hồng tiệc rượu xuất hiện tình huống?"

"Khẳng định xảy ra vấn đề, nếu không không có khả năng toàn bộ đi!"

"Ha-Ha, lần này có trò vui xem!"

"Hắc hắc. . ."

Tất cả mọi người là một bộ xem náo nhiệt không chê chuyện lớn biểu lộ, đương nhiên, tâm lý càng là miễn không đồng nhất phiến cười trên nỗi đau của người khác. Dù sao đồng hành là oan gia, đối thủ càng là không may, bọn họ càng là cao hứng.

Cùng lúc đó.

Tại hoa ngô hèm cuối cùng, một chiếc xe ngựa từ nơi xa đi tới, đứng ở Phượng Tê cửa lầu, ngay sau đó, Dương Mụ sắc mặt tái nhợt xuống xe.

Nàng tại rời đi cái này nửa canh giờ bên trong, không sai biệt lắm cảm Vương Bàn Từ bọn người phủ thượng đều báỉ phòng một lần, có thể không so bì kịch là, khi biết thân phận nàng về sau, đúng là không có một nhà để cho nàng bước vào phủ uyển đại môn, có rất người càng là liền nói chuyện cơ hội cũng không cho nàng, trực tiếp chửi ầm lên đưa nàng cho đánh tới.

Có thể nói, dọc theo con đường này, Dương Mụ là đi đến đâu, bị ghét bỏ đến đâu.

Như không phải nàng cũng minh bạch thân phận của mình hèn mọn, không nhận những quyền quý kia chờ thấy, nàng thật sự là hận không thể cảm những cái kia canh công chân chó cắt đứt.

Có thể mặc dù không dám ở những công tử ca kia phủ thượng nổi giận, nhưng nàng biết mình nhất định phải tìm một chỗ thật tốt phát tiết một phen, nếu không lửa giận trong lòng tuyệt đối sẽ đem nàng cho đốt sống chết tươi.

Đi vào Phượng Tê lầu, lo lắng chờ đợi một đám nam nữ lập tức vây tới.

"Mụ mụ, ngài đây là làm sao?"

"Mụ mụ, ngài sắc mặt làm sao. . ."

"Mụ mụ, có phải hay không phát sinh cái gì không chuyện tốt?"

"Mụ mụ, ngài. . ."

Các cô nương hỏi vài câu, cũng không dám hỏi lại, bởi vì các nàng rất nhanh liền cảm giác được, Dương Mụ giờ phút này nộ hỏa hiển nhiên đã đến bạo phát biên giới.

Trong lúc nhất thời, không khí trong đại sảnh vô cùng kiềm chế, rất nhiều người ngay cả đại khí cũng không dám thở một chút, sợ Dương Mụ cảm nộ hỏa đốt tới trên đầu của hân, vậy coi như oan uổng chết.

Nửa ngày.

Dương Mụ liên tiếp làm mấy lần hít sâu, lúc này mới mặt đen lên nói ra: "Phương Cửu vẫn còn ở kho củi bên trong sao?"

"Tại! Tại! Mai tử cùng Phương tử cũng tại cửa phòng củi miệng trông coi đây!" Một tên tráng hán vội vàng trả lời.

Dương Mụ gật gù đầu, chợt cất bước hướng phía hậu viện đi đến. Người khác liếc nhau, cũng liền bận bịu theo tới.

Không bao lâu.

Àm!

Theo một tiếng vang trầm, kho củi đại môn bị người hung hăng đẩy ra, đèn lồng bên trong đông đưa hỏa quang trong nháy mắt thấp sáng cả ở giữa kho củi.

Ngay sau đó, Dương Mụ tràn ngập nộ hỏa âm thanh liền vang lên: "Tiểu tử thú! còn không tranh thủ thời gian lăn tới đây cho ta!" Trong mắt nàng nộ hỏa, giờ phút này so đèn lồng bên trong hỏa diễm càng thêm tràn đầy.

Cái này khiến Phương Cửu nhất thời vì thế mà kinh ngạc, hân nguyên bản vẫn chờ Dương Mụ dẫn người tới quỳ liếm hân giày đầu, thậm chí trong lòng đã làm ra quyết định, nếu là không giảm đi một ngàn lượng nợ nần, như vậy tới nay cũng đừng nghĩ để cho hân rời đi nơi này, về phần cho những công tử ca kia bọn họ thuyết thư, càng là không bàn nữa!

Nhưng bây giờ. . .

Kịch bản rõ ràng không đúng!

Phương Cửu không biết là chính mình trước đó suy nghĩ ra chỗ sơ suất? Vẫn là làm sao một chuyện! Nhưng hân nhìn ra được, đã là hai mắt đỏ bừng Dương Mụ đó là chân nộ tới cực điểm, không mang theo bất luận cái gì làm bộ!

"Chẳng lẽ ta thật có ở đây không chú ý ở giữa chộc tới Vương công tử? Không nên a!" Phương Cửu nghi ngờ không thôi, chợt vội vàng mở miệng nói: "Dương Mụ, ta thật chộc tới Vương công tử?"

"Người có hay không chộc tới Vương công tử đã không trọng yếu, trọng yếu là ta hiện tại tâm tình phi thường không tốt, liền muốn bắt người để lộ để lộ hỏa!" Dương Mụ âm thanh bởi kém mà cao, thời gian dần qua gào thét đứng lên: "Cho ta đem hân kéo tới!"

Hai cái như lang như hổ Phi Nữ lập tức nhào tới, cầm Phương Cửu kéo tới Dương Mụ trước người.

"Dương Mụ, ngài tâm tình không tốt cũng không phải ta tạo thành, làm gì bắt ta xuất khí a!" Phương Cửu vẻ mặt đau khổ nói.

"Ta nguyện ý!" Dương Mụ lạnh lùng quay về một câu, chợt chậm rãi giơ tay lên. . .

Lúc này, bên cạnh Triệu Tứ cười gằn, liền tranh thủ gây gỗ trong tay dâng ra đến, nói: "Mụ mụ, dùng cái này đánh, tay không thương!"

"Ta đi mẹ nó. . ." Phương Cửu trong lòng nhất thời có một vạn đầu * lao nhanh mà qua.

Nguyên bản coi như bị Dương Mụ đánh mấy lần để lộ để lộ hỏa, này tới đa cũng cũng là chút da ngoại thương, dù sao chỉ bằng Dương Mụ này tay chân lèo khèo, căn bản không sử dụng ra được bao lớn sức lực.

Nhưng bây giờ để cho Triệu Tứ cái này con chó một pha trộn, cái này đã không phải là có đau hay không vấn đề, mà chính là có thể hay không đầu roi máu chảy, thương căn động cốt sự tình.

"Mụ, đừng để cho ta tìm tới cơ hội, nếu không ta không phải đào người da không thành!" Phương Cửu phần nộ trừng mắt cười trên nỗi đau của người khác Triệu Tứ, chợt trong lòng vội vàng khẩn cầu Dương Mụ tuyệt đối đừng cầm cây kia cây gỗ, nếu không thật có khả năng người chết a!

Thế nhưng là, Phương Cửu cầu nguyện căn bản không có mây may tác dụng, Dương Mụ chỉ là hơi do dự một chút dưới, liền từ Triệu Tứ trong tay đem cây kia chừng nửa từ lớn bằng cánh tay cây gỗ tiếp nhận đi, sau đó. . .

Dương Mỵ cánh tay chậm rãi nâng lên. . .

Bên cạnh mọi người tại trong chớp nhoáng này cũng đều không tự giác ngừng thở!

Sau một khắc.

Ngay tại rất nhiều trong mắt người đều lộ ra vẻ không đành lòng thời điểm, một trận ồn ào tiếng bước chân bất thành linh trong đại sảnh vang lên, ngay sau đó, một đạo rất là phách lối âm thanh liên truyền tới: "Người đâu? Đều mẹ hấn chết hết sao?"

Dương Mỵ nhướng mày, đối với thanh bằng một nữ tử nói: "Đi xem một chút là ai đang nháo sự tình?"

Nữ tử kia điểm một chút, vội vàng chạy đến đại sảnh, mấy giây về sau, nữ tử liền thấp thỏm lo âu chạy về đến, phảng phất ngày tận thế muốn tới.

"Mụ mụ, không. . . Không tốt, là Vương công tử bọn họ, hấn. . . Hấn còn mang thật nhiều người!"

"Cái gì?" Dương Mỵ quá sợ hãi, tay run một cái, cây gậy rơi trên mặt đất, tuy nhiên nàng đã không lo được đi nhặt cái gì cây gậy, vội vàng hướng đại sảnh chạy tới, người khác cũng là biến sắc, nhao nhao đi theo Dương Mỵ mà đi.

Chỉ chớp lát.

Cửa phòng củi miệng cũng chỉ còn lại có Phương Cửu cùng trông coi hấn hai cái Mập Nửu. Bên trong một cái Mập Nửu mặt mũi tràn đầy lo lắng nhìn qua đại sảnh phương hướng, một người khác thì cười nói: "Tiểu tử, vận khí không tệ a, vậy mà tránh thoát một kiếp này!"

"Vận khí ta luôn luôn không sai!" Phương Cửu cười hắc hắc.

"Hi vọng như thế!" Đây Mập Nửu có thâm ý khác liếc mắt đại sảnh phương hướng, nói: "Đi bên trong phòng chứa củi đợi đi, ta phải nhốt môn!"

Phương Cửu rất nghe lời gật gật đầu, cất bước hướng bên trong phòng chứa củi đi đến, tuy nhiên khoe miệng lại tại trong lúc lơ đãng lộ ra một vòng cực quỷ dị đường vòng cung.

PS: Tìm sưu tầm!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Ra giá

Trong đại sảnh.

Dương Mỵ mới vừa vào đến, một trái tim trong nháy mắt liền chìm đến cốc.

Bởi vì nàng thấy rất rõ ràng, ở đây rất nhiều công tử ca trên mặt đều treo không che giấu được phần nộ.

"Đáng chết Phương Cửu, hấn đến làm cái gì a!" Dương Mỵ ở trong lòng nghĩ tư bên trong gầm thét, có thể trên mặt nhưng vẫn là ngay đầu tiên cường tự gạt ra một vòng có chút cứng ngắc nụ cười, chợt bước nhanh nghênh đón: "Vương công tử, Mã công tử, Từ công tử. . . Các người đều tới a, nhanh. . . Mau mời ngồi. . ."

Nói, Dương Mỵ không lo được đi lau trên trán đã chảy ra từng tia từng tia mồ hôi, vội vàng cấp mấy vị ấm công tử ca châm trà đổ nước.

Một cái công tử ca uống hớp trà, ngữ khí không phải quá tốt hỏi: "Cái kia kể chuyện xưa người đâu?"

Nghe vậy, Dương Mỵ sắc mặt tái đi, há mồm liền muốn nói mình không biết người kia, có thể lời đến khóe miệng, nhưng cũng không dám như thế ngay thẳng phũ phàng sạch quan hệ, đành phải kiên trì nói: "Hấn. . . Hấn bị ta quan. . ."

Nói đến đây, ngoài cửa bất thành linh truyền đến một trận chửi rủa âm thanh: "Tức chết ta! Cái này nha cũng quá không phải thứ gì đi. . ." Ngay sau đó, một hàng bảy tám tên công tử ca liền trùng trùng điệp điệp đi tới, trên mặt đều mang một vòng không che giấu được âm giận.

"Diệp công tử? Tê gia huynh đệ? Bọn họ làm sao cũng tới?" Dương Mụ trừng to mắt, nàng thực sự nghĩ mãi mà không rõ Phurong Cửu trước đó đến tại chính mình mí mắt dưới làm gì thương Thiên hại Lý sự tình, vậy mà lại chọc tới nhiều người như vậy!

Nhưng mà. . .

Cái này còn vền vẹn chỉ là vừa mới bắt đầu!

Năm sáu giây sau, Từ công tử một hàng bảy người hùng hùng hổ hổ đi tới!

Nửa phút đồng hồ sau, Tê Công Tử một hàng mười một người mặt đen lên đi tới!

Lại qua mười mấy giây, Diệp công tử một hàng năm người sắc mặt tái nhợt đi tới!

. . .

Không bao lâu, nguyên bản coi như trống trải đại sảnh nhất thời có vẻ hơi chật chội, thế nhưng là đám công tử ca lại như cũ như là như nước chảy, vẫn còn ở liên tục không ngừng đi đến tiến vào. Tuy nhiên càng là đằng sau tiến đến người, trên mặt bọn họ sắc mặt giận dữ càng là nồng đậm, có rất người càng là đặt tới nghiền răng nghiền lợi trình độ.

Trong lúc nhất thời, Dương Mụ cảm thấy cái gì đều xong, không có người nào có thể cứu cho nàng, cứu được Phurong Tê lâu. Mà cùng nàng cùng nhau đi vào đại sảnh những cô nương kia cùng Quy Nô bọn họ, giờ phút này tình huống so với nàng cũng không tốt gì, từng cái sắc mặt trắng bệch, trong mắt lộ ra hoảng sợ, phảng phất tận thế sắp xảy ra.

"Làm sao bây giờ a?"

"Đều do Phurong Cửu, lần này chúng ta đều muốn đi theo không may!"

"Nếu không, chúng ta dứt khoát trực tiếp đem Phurong Cửu giao ra đi. . ."

". . ."

Mấy cái tiểu cô nương tại đám người đằng sau yên lặng nói thầm lách, tuy nhiên lại không có bất luận cái gì thực chất hành động, ngược lại một bên Triệu Tử đang nghe các nàng lời nói sau khi ánh mắt không khỏi sáng lên, cúi xuống thân thể yên lặng trở về tới hậu viện.

Ngay tại lúc Triệu Tử rời đi không đến mười mấy giây sau, một cái công tử áo trắng bỗng nhiên trên bàn hưng hăng đập một bàn tay, sau đó giận không thể tha thứ quát: "Cái này mẹ hần đến là cái quý gì địa phương, gia ngôi lâu như vậy, làm sao ngay cả cái bưng trà đổ nước người đều không có!"

Bên cạnh một cái có điểm giống chó săn nam tử lập tức đưa tay chỉ hướng các cô nương vị trí chỗ ở, tức giận quát: "Đều đâm tại này giả chết đâu? Còn không tranh thủ thời gian hầu hạ tiến lên!"

Nghe vậy, các cô nương từng cái dọa đến hoa dung thất sắc, lại cũng chỉ đến kiên trì đi cho những cái kia nhập tọa đám công tử ca bưng trà đổ nước.

Đây hết thấy xem ở những cái kia mới tới nơi đây công tử ca trong mắt, nhất thời có chút lớn không nơi yên sống nhìn, thậm chí đối với trong truyền thuyết cái kia Kinh Thiên Địa Khiếp Quý Thần cổ sự cũng đều thiếu một phần hứng thú.

Lúc này, Vương Bàn Tử đang quát một ly trà về sau, cuối cùng các loại có chút không kiên nhẫn, rất là không vui đối với Dương Mụ hỏi: "Cũng chờ thời gian dài như vậy, làm sao còn không bắt đầu?"

"Ủm?" Dương Mụ sững sờ, ngạc nhiên nói: "Bắt đầu cái gì?"

Wang Bàn Tử bên cạnh thân một người nhất thời giận: "Cảm tình gia tại cái này ngồi lâu như vậy, người mẹ nó ngay cả chúng ta tới nơi này muốn làm gì cũng không biết?"

Dương Mụ rất muốn gật đầu,

Nói mình không biết, có thể lời đến khóe miệng lại áp ứng làm sao cũng nói không ra miệng.

Người kia thấy thế, nhất thời khí liền không đánh một chỗ đến, lúc này chỉ Dương Mụ cái mũi mắng lên: "Mụ nội nó, nếu không phải này cổ sự nói thật sự là đủ đặc sắc, liền như người loại này ngốc bẹ Tú Bà, gia sẽ đến như người loại này địa phương rách nát?"

Nghe vậy, Dương Mụ không chỉ có không có tức giận, ngược lại hô hấp trì trệ, cả kinh nói: "Các người tới đây là muốn nghe Tiểu Cửu kể chuyện xưa?"

"Mụ, người coi gia là chuyên tới thăm người?" Người kia tức giận quát: "Cho ta Ma Lư điểm, mau đem cái kia nói cổ sự người tìm đến!"

Nghe hán kiều nói này, Dương Mụ như là Lôi Oanh công tặc, hoàn toàn ngây người.

Chẳng lẽ trước mắt những này mặt mũi tràn đầy sát khí công tử ca cũng là tới nghe cổ sự?

Cái này. . . Đây cũng quá giả đi!

Một cái phá cổ sự thật có lớn như thế mị lực?

Nhưng bọn hần vì sao cũng là một mặt phần nộ?

Tú Bà nghĩ mãi mà không rõ, có thể nàng cũng lười suy nghĩ minh bạch những này, nàng hiện tại trong đầu chỉ có một thanh âm, cái kia chính là nhanh lên đem Phuong Cửu kêu đến hầu hạ những công tử ca này bọn họ.

Không có bất kỳ cái gì do dự, Dương Mụ liền vội vàng gạt đầu cúi người đối người kia nói: "Ta cái này đi đem Tiểu Cửu kêu đến, cái này đi!"

Nói, Dương Mụ trong nháy mắt này, cả người phảng phất đều tuổi trẻ mười tuổi, mấy chục mét khoảng cách trong chớp mắt, đi vào trong hậu viện.

Thế nhưng là. . .

Khi nàng vừa vào hậu viện, kếm chút dọa đến Bệnh Tim đều đi ra, chỉ gặp Triệu Tứ cầm một cây cây gỗ chính đối Phuong Cửu điệu võ dương oai: "Tiểu tử thôi, gia nhìn ngươi không vừa mắt thật lâu, ta hiện tại cho ngươi một lựa chọn, là để cho ta cắt ngang ngươi một cái chân vẫn là. . ."

Hần lòi còn chưa dứt, chỉ nghe ba một tiếng vang trầm, một cái xoay tròn bàn tay hung hăng quất vào hần trên ót, một tát này dùng lực cực mãnh mẽ, thẳng đánh Triệu Tứ mắt nổi đom đóm, trời đất quay cuồng, đầu tựa vào mặt đất.

Đây hết thấy phát sinh thực sự quá nhanh, không chỉ có Phuong Cửu không có phản ứng tới, này hai cái Mập Nữu cũng không có kịp phản ứng.

Tuy nhiên chờ đợi thấy rõ động thủ đánh người là Dương Mụ về sau, này hai cái Mập Nữu đã đến bên miệng lời nói lại cứng rắn sinh cổ họng trở lại trong bụng. Phuong Cửu thì một mặt cười lạnh nhìn xem Dương Mụ, trong lòng của hắn thế nhưng là phi thường rõ ràng, Dương Mụ tại sao lại làm như vậy.

Thế nhưng là trong lòng của hắn rõ ràng, cũng không biểu thị người khác cũng rõ ràng.

Triệu Tứ chậm rãi từ dưới đất bò dậy, vô cùng ngạc nhiên nhìn qua Dương Mụ: "Mụ mụ, ngươi. . ."

"Ba!"

Lại là một bàn tay quất vào Triệu Tứ trên mặt: "Phuong công tử cũng là như ngươi loại này hạ nhân có thể điệu võ điệu uy sao?"

Lần này, Triệu Tứ hoàn toàn được, này hai cái Mập Nữu cũng là trợn mắt hốc mồm, thực sự không biết là chuyện gì xảy ra, rõ ràng tại chừng mười phút đồng hồ trước, Dương Mụ còn không nói lời gì chuẩn bị cầm Phuong Cửu để lộ để lộ hóa đây.

Nhưng bây giờ. . .

Không chỉ có thái độ xuất hiện một trăm tám mươi độ Đại Chuyển Biến, thậm chí ngay cả xưng hô đều biến thành Phuong công tử.

"Cái này mẹ nó đang đùa ta chơi a!" Triệu Tứ trong lòng gào thét, Dương Mụ nhưng là cũng không nhìn hắn cái nào, rất là nhiệt tình nói với Phuong Cửu: "Phuong công tử a, vừa rồi có nhiều đắc tội, ngươi có thể nhất định phải rộng lòng tha thứ a!"

"Yên tâm đi, ta là người có cái ưu điểm lớn nhất, cái kia chính là không mang thù!" Phuong Cửu mỉm cười, quay người hướng bên cạnh kho cúi đi đến.

Dương Mụ gạt mình, vội vàng hô: "Phuong công tử, ngươi đi đâu?"

"Hồi kho cúi a!" Phuong Cửu đương nhiên nói.

"Đừng a, bọn công tử đều ở đại sảnh chờ ngươi đây!"

"Nhưng ta hiện tại chân cũng đau, eo cũng đau, toàn thân trên dưới đều đau. . ." Phuong Cửu lời còn chưa nói hết, Dương Mụ lập tức từ trong ngực móc ra một chồng Ngân Phiếu, cũng không nhìn có bao nhiêu mở đầu, trực tiếp nhét vào Phuong Cửu trong tay.

Phuong Cửu cười cầm Ngân Phiếu thu vào trong ngực, nói: "Thân thể tựa hồ không thể nào đau, nhưng thật lâu đều không ra khỏi cửa!"

Dương Mụ làm sao không minh bạch ý hắn, trên mặt nhất thời lộ ra một vòng gãy dựa, tuy nhiên vừa nghĩ tới giờ phút này đại sảnh tình huống, cuối cùng cắn răng nói: "Ngày mai bắt đầu, ban ngày ngươi có thể tùy tiện ra ngoài, nhưng tuyệt đối không thể tự tiện ra khỏi thành!"

"Được!" Phuong Cửu gạt gạt đầu. Dương Mụ nhưng là có chút không yên lòng, lại đối này hai cái Mập Nữu nói: "Từ hiện tại bắt đầu, các ngươi cũng là Phuong công tử nha hoàn, vô luận Phuong công tử ở đâu, các ngươi đều muốn thiếp thân hầu hạ tốt hắn, hiểu chưa?"

Hai cái Mập Nữu vô cùng ngạc nhiên, nhưng vẫn là gật gật đầu.

"Ngươi xem hiện tại có thể ra ngoài sao?" Dương Mụ có chút lo lắng nói ra.

Phuong Cửu lắc đầu, buồn bã nói: "Ta rất lâu không gặp Nghênh Nguyệt!"

Nghe vậy, Dương Mụ do dự đều không do dự một chút, quả quyết nói: "Người khác ta đều có thể cho ngơoi, nhưng Nghênh Nguyệt tuyệt đối không được!"

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Bán băng ghế

Phuong Cửu xưa nay không là một cái tham lam người, nhưng cũng không phải một cái tùy tiện liền có thể giải quyết người.

Cho nên tại Nghênh Nguyệt sự tình bên trên hẳn cùng Dương Mụ mặc dù không có đạt được chung nhận thức, nhưng lại tại nó trên phương diện vì chính mình tranh đến không ít quyền lợi.

"Được, ta đáp ứng người, Thu Hương trước hết tặng cho người làm sai sử nha hoàn, nhưng người tuyệt đối không thể làm loạn!" Dương Mụ mắt đỏ, cắn răng nói ra.

"Yên tâm đi, ta cũng không phải cảm thù!" Phuong Cửu cười ha ha một tiếng, chợt như là khai hoàn trở về quốc vương, hướng phía đại sảnh đi đến.

Nhưng mà. . .

Vừa mới đi vào đại sảnh, Phuong Cửu liền sững sờ.

Tất cả đều là người, người đông tấp nập!

"Ai u, chớ đẩy a!"

"Tê Huynh, người mẹ nó liền không thể tìm một chỗ tọa hạ sao?"

"Móa, có địa phương ngồi, ta sẽ đứng đấy sao?"

"Uy, người dẫm lên ta chân?"

". . ."

Chừng hai trăm mét vuông đại sảnh, giờ phút này đen ngịt tất cả đều là người, liền ngay cả lầu hai lầu hành lang nơi đều đứng đầy người, nhưng mà cái này cũng chưa hết, bởi vì rõ ràng còn có không ít người bị ngăn tại ngoài cửa, vào không được! Hùng hùng hổ hổ âm thanh xa mấy bức tường đều có thể nghe được.

Gặp này tình huống, Dương Mụ miệng há giống như cái rương miệng lớn như vậy, lập tức liền sững sờ, tiếp theo nàng cổ họng hai ba ngụm nước bọt, tựa như là trong cổ họng phát khô giống như. Nàng bây giờ không có nghĩ đến, chính mình vừa rồi tại trong hậu viện liền ngốc như vậy một lát, có thể đại sảnh nhân số vậy mà tại ngắn như vậy thời gian bên trong trở mình không chỉ gấp hai ba lần!

Bên cạnh Triệu Tử giờ phút này càng là hoàn toàn mất trọn tròn, bồn hời, nguyên bản hẳn cũng bởi vì Dương Mụ vừa rồi hướng về Phuong Cửu thỏa hiệp mà cảm thấy phần nộ cùng ủy khuất, nhưng bây giờ. . .

Hắn chỉ cảm thấy hình như có ngàn vạn cân cự thạch đặt ở ở ngực, ép tới hắn thở không nổi, bởi vì từ trước mắt tình huống này đến xem, hắn căn bản không cần nghĩ liền biết, đón lấy hắn tuyệt đối không có ngày sống dễ chịu!

Về phần này hai cái Mặc Nữ, giờ phút này thì hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, các nàng tại Phượng Tê trong lâu ngốc nhiều năm như vậy, còn cho tới bây giờ chưa thấy qua thịnh huống như thế!

Nhưng mà làm cho này trận rầm rộ chủ giác, Phuong Cửu vừa nhìn thấy trong đại sảnh lại có nhiều người như vậy, nhất thời kém chút té xỉu đi qua. Nhiều người như vậy, hắn thật không biết nên như thế nào đi kể chuyện xưa?

Phải biết lập tức thế nhưng là tại Đường Triều, một cái không có Microphone cùng âm hưởng thời đại, mà muốn dựa vào cổ họng cho nhiều như vậy người kể chuyện xưa, không có một cái rương Kim Tăng Tử cổ họng bảo bối, cái này mẹ hấn căn bản không có khả năng a!

"Mau nhìn. . ."

"Người kia đi ra!"

"A? Nguyên lai cũng là như thế một cái bình thường gia hỏa, ta còn tưởng là có ba đầu sáu tay đây!"

"Đúng vậy a bất thành linh cảm giác có chút thất vọng!"

". . ."

Trong đại sảnh nghị luận âm ỹ, Phương Cửu nghe vào trong tai, lại không bất kỳ phản ứng nào, hấn hiện tại trong đầu chỉ muốn một sự kiện, cái kia chính là nên như thế nào cầm cố sự nói tiếp, còn muốn cho tất cả mọi người có thể nghe được rõ ràng.

Tuy nhiên Phương Cửu suy đi nghĩ lại, nhưng cũng nghĩ không ra cái gì tốt biện pháp đến, trừ phi có người cho hấn một cái khuếch đại âm thanh loa, tuy nhiên điều này hiển nhiên là kiện không có khả năng sự tình!

"Chẳng lẽ nhất định phải giật ra cuống họng hơ? Có thể dạng này không nói ta kiên trì không vài phút, chỉ sợ cổ sự có thể nghe tính cũng sẽ giảm mạnh a!" Phương Cửu nhú mày suy tư.

Lúc này, một đạo có chút tức hỏn hỏn tiếng la bất thành linh truyền vào Phương Cửu trong tai: "Mụ, ai bảo chỗ ngồi, ta ra năm mươi lượng!"

"Ừm?" Phương Cửu đầu lông mày ngửa mặt lên, trong đầu nhất thời có một cái chú ý.

"Đương Mụ. . ." Phương Cửu tiến đến Dương Mụ bên tai, nhỏ giọng thăm thì đứng lên.

Chỉ chớp lát, Dương Mụ một mặt mờ mịt nhìn qua Phương Cửu: "Ngươi muốn chúng nó làm gì?"

"Ta tự có tác dụng, tuyệt đối sẽ không hại ngươi!" Phương Cửu rất là thành khẩn nói ra.

"Được rồi, tuy nhiên ngươi chờ chút có thể nhất định phải toàn lực ứng phó a!" Dương Mụ một chút do dự, liền gật gật đầu. Chợt mang theo Triệu Tứ cùng này hai cái Mập Nửu quay người hướng hậu viện đi đến.

Không bao lâu, tại tất cả mọi người ánh mắt không giải thích được bên trong, từng cái ghế đầu bị Dương Mụ mấy người từ hậu viện dời ra ngoài,

Chất đống tại sân khấu một bên.

Mà lúc này, Phương Cửu cũng mới bước nhanh chân, đi đến chính giữa sân khấu.

Trong nháy mắt, không có người lại đi chú ý những cái kia bị dời ra ngoài ghế đầu đến có tác dụng gì, tất cả mọi người ánh mắt đều tập trung ở Phương Cửu trên thân, phần lớn người trong mắt tràn ngập chờ mong, nhưng vẫn là có bộ phận nhỏ mắt người lộ nghi vấn cùng khinh thường.

Đương nhiên, cái này một phần nhỏ cũng là mới tới nơi đây, chưa từng nghe qua Phương Cửu cổ sự, hiện tại tới đây trên cơ bản cũng nhiều là bị bằng hữu ngành sinh sinh cho kéo tới.

Lúc này. . .

"Đăng!"

Theo một đạo quen thuộc Huyền Âm vang lên, trong đại sảnh ồ ào âm thanh nhất thời nhỏ rất nhiều, Phương Cửu âm thanh cũng đúng lúc đó vang lên: "Cảm tạ Chư Vị Công Tử tới nay quang lâm ta Phương Tê lâu, vừa rồi ta nhìn một chút, tựa hồ toàn bộ trong thành Hàng Châu ưa thích cổ sự, yêu thích Văn Học, có phẩm vị, hiểu sinh hoạt người đều cơ bản đến đông đủ! Tuy nhiên duy chỉ có liên thiếu một loại người. . ."

"Người nào?" Hàng phía trước mấy cái công tử ca trăm miệng một lời nói.

"Đương nhiên là sẽ kể chuyện xưa người!" Phương Cửu cười nói: "Bất quá ta vừa đến, cái này đầy đủ!"

Dưới đài nhất thời vang lên một mảnh tiếng cười, không ít người khen: "Có chút ý tứ nha!"

"Tốt, không cần nói nhảm nhiều lời, đón lấy liền để chúng ta tiến vào. . . Ghế đầu một cái mười lượng thế giới! A! Nhìn ta cái miệng này, không cần thận lại tới một câu nói nhảm, không qua đi sắp xếp khách nhân bên trong nếu có nghe không rõ, ta chỗ này có ghế đầu bán ra, một cái mười lượng nha!" Phương Cửu cười đánh cái quảng cáo, mọi người dưới đài nhưng căn bản không có coi là chuyện đáng kể, dù sao bọn họ ra sao thân phận, dù cho nghe không rõ, cũng không có khả năng tự hạ thân phận đi ngồi những cái kia ghế đầu, hơn nữa còn mẹ nó một cái mười lượng, nhất định hắc tốt!

Mà một bên Dương Mụ nghe Phương Cửu kiểu nói này, cái trán trong nháy mắt toát ra ba cái hắc tuyến, ruột cơ hồ đều nhanh hỏn hận Thanh.

Bán ghế?

Một cái mười lượng?

Đây con mẹ nó nếu là truyền đi?

Phượng Tê lâu tuyệt đối sẽ trở thành toàn bộ thành Hàng Châu trò cười!

Nhưng bây giờ lại dọn đi hiển nhiên đã tới không kịp, Dương Mục duy nhất có thể làm cũng chỉ có rời những cái kia ghế đầu xa một chút.

Lúc này. . .

Phượng Cửu âm thanh vang lên lần nữa, tuy nhiên ngữ khí hiển nhiên đã đi qua điều chỉnh, thâm trầm mà mang theo điểm một chút mờ mịt: "Lại nói này Thăng Tiên đại hội, thế nhưng là Hà Quốc mười năm một lần, sở hữu tuổi trẻ tu tiên giả bá nhập tu tiên đại phái tốt nhất cơ hội tốt, tuy nhiên muốn người tham gia Thăng Tiên đại hội, ngũ hành cơ sở công pháp nhất định phải qua tầng cảnh giới thứ bảy. . ."

Nghe Phượng Cửu như thế mới mở miệng, hôm qua rất nhiều tới đây nghe qua cổ sự người nhất thời buông lỏng một hơi, bởi vì Phượng Cửu giờ phút này chính là từ hôm qua đoạn kết địa phương nói về, bất quá đối với đại bộ phận người mới tới nói, nhưng là nghe một đầu hơi nước!

Thăng Tiên đại hội?

Vô hình cơ sở công pháp?

Tầng cảnh giới thứ bảy?

Đây đều là cái gì đồ chơi?

Rất nhiều mới tới đám công tử ca đó là nghe cái đàn độn u mê, tuy nhiên cũng chính là những này lạ lẫm mà tràn ngập cảm giác thần bí từ ngữ, để bọn hắn nhất thời tới một tia hứng thú.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người lẳng lặng nghe Phượng Cửu cổ sự, với lại càng nghe càng là có vị, duy chỉ có Vương Bàn Tử bên cạnh cái kia áo lam thư sinh, giờ phút này tâm lý nhất định cảm Phượng Cửu tổ tông mười tám đời đều nể mặt mấy lần.

"Thảo mẹ nó, nói chậm một chút có thể chết à. . ." Áo lam thư sinh dưới ngòi bút như bay, có thể mặc dù như thế, vẫn là theo không kịp Phượng Cửu thuyết thư tốc độ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mỗ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Rút thưởng

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Trong nháy mắt đã là đến rạng sáng, Phượng Cửu một hơi giảng đến bây giờ, thể xác tinh thần sớm đã có chút mỏi mệt không chịu nổi, chột vè sau mặt nội dung cốt truyện còn chưa nghĩ kỹ làm lấy cớ, kết thúc tối nay cổ sự.

Đến tận đây, những khách nhân cũng vô pháp cưỡng cầu nữa cái gì, đành phải nhao nhao rời đi, không khỏi nhiều người hiển nhiên còn chưa đã ngứa, vừa đi vừa cùng người chung quanh đàm luận « Phàm Nhân Tu Tiên Truyện ».

"Cái này cổ sự thật sự là quá đặc sắc!"

"Đúng vậy a ta đều nghe được mê mẩn!"

"Ta trước đó bất quá chỉ là muốn đến này tham gia náo nhiệt, người nào muốn cái này cổ sự vậy mà so trong truyền thuyết còn đặc sắc nhiều, đặc biệt là này Ngự Kiểm Thuật, chỉ là ngắm lại cũng làm người ta tâm thần thanh thần!"

"Ta lại cảm thấy này Luyện Đan Chi Thuật thần diệu vô biên, nếu là có thể học một hai, thật là tốt bao nhiêu a!"

"Ha-Ha, ta đối với này Luyện Đan Thuật cũng là cực hướng tới, đúng, ngươi ngày mai lại đến chứ?"

"Đương nhiên tới a, tốt như vậy cố sự sao có thể bỏ lỡ!"

"Này ta hai hẹn thời gian ngày mai cùng một chỗ tới?"

"Tốt, tuy nhiên ngày mai nhất định phải sớm một chút đến, ngồi ở phía sau thực sự quá mệt nó khó chịu, nhiều khi đều nghe không rõ!"

"Đúng vậy a vì huynh ta cũng thâm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ, đến mức càng về sau còn muốn mua cái ghế đầu đi hàng phía trước nghe đầu, nhưng ai biết mệt nó vậy mà bán xong!"

"Ha-Ha. . ."

Cùng loại đối thoại đồng dạng phát sinh ở chung quanh người khác trên thân, 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》có thể nói là hoàn toàn chinh phục tới nay ở đây sở hữu đám công tử ca, bất quá. . .

Tới nay lưu lại khách nhân lại như cũ lác đác không có mấy, tuy nhiên so tới hôm qua nhiều hơn một chút, nhưng cũng không có thêm ra mấy cái, cái này khiến những cái kia mong mỏi cùng trông mong lại không được tuyển chọn cô nương thất vọng tới cực điểm.

Dù sao làm phong trần nữ tử, các nàng ăn cũng là thanh xuân cơm, nếu là ở tuổi già sắc suy trước đó không có tích lũy ra đầy đủ tích góp, chờ đợi bọn họ chỉ có bị thương cùng bất lực.

Cho nên trong lâu các cô nương mặc dù không có bất kỳ một cái nào người là trời sinh liền nguyện ý đi bán rẻ tiếng cười tiếp khách, có thể sinh hoạt cũng là như thế, một đời lại một đời phong trần nữ tử cũng là như thế, từ xưa đến nay bao nhiêu năm càng là không ai có thể thay đổi cái này tình huống, bởi vậy các nàng duy nhất có thể làm cũng là thừa dịp còn trẻ tận lực cỡ nào kiếm lời một điểm tiền.

Phượng Cửu làm một cái người xuyên việt, đương nhiên minh bạch các nàng lòng chưa xót cùng bất đắc dĩ, có thể minh bạch thuộc về minh bạch, hẳn hiện tại cũng không có gì tốt biện pháp đi trợ giúp các nàng!

...

Chỉ chớp lát.

Phượng Cửu kéo lấy mỗi một thân thể trở lại trong phòng.

Bất quá. . .

Mới vừa vào cửa, Phượng Cửu trên mặt vẽ một môi liền quét sạch sành sanh, ngón tay bạch không chấm đất tại ngọc giới bên trên một túm. Màu sắc sắc sỡ màn hình giả lập lập tức hiện ra tại trước mắt hắn.

Sau một khắc.

Phượng Cửu đầu tiên là sững sờ, tiếp theo tim đập nhanh hơn, miệng đắng lưỡi khô, cả người hoàn toàn cứng tại tại chỗ, chỉ có một đôi mắt long lánh chói mắt hào quang.

"Vậy mà đạt tới 9981, cái này có thể trọn vẹn gia tăng hơn ba ngàn tích phân a!"

Phượng Cửu con người kịch liệt co lại lấy, cả người hiện tại kịch động nhất định đều muốn bay lên, hẳn tuy nhiên sớm đã dự liệu được tới nay kể chuyện xưa tuyệt đối sẽ gia tăng không ít tích phân, có thể tuyệt đối không ngờ rằng vậy mà lại gia tăng nhiều như vậy tích phân.

Phải biết những này tích phân nếu là đổi thành thời gian, đây chính là cần tại Phượng Tê trong lâu trọn vẹn ngọc đủ hai ngày hai đêm còn nhiều mấy giờ mới được.

"Hô!"

Liên tiếp hít sâu mấy khẩu khí, Phượng Cửu tâm tình kịch động lúc này mới hơi hơi bình phục một chút. Tuy nhiên trên mặt nhưng vẫn là treo không che giấu được vẻ vui thích.

Bởi vì hiện tại tích phân đã tăng tới 9981, nói cách khác, còn có mười chín điểm chuông liền có thể rút thưởng, cái này khiến hắn vô pháp không kích động.

Về phần cái kia tích phân thu hoạch vấn đề, nếu sớm tại Vương Bàn Tử bọn họ một hàng chín người tại tới nay lần thứ nhất tới về sau, hẳn tại kho cũi bên trong liền đã tìm tòi đến đáp án, chỉ có điều khi đó hắn còn không phải cũng xác định.

Bất quá bây giờ có hai phần số liệu ẩn chứng với nhau, trong lòng của hắn liền có hết sức rõ ràng đáp án.

Ngoài định mức tích phân thu hoạch nếu cũng không khó, chỉ cần để cho những khách nhân này đứng lên, hưng phấn lên, đồng thời đạt tới trình độ nhất định, như thế liền có thể đạt được ngoài định mức tích phân, tuy nhiên để cho Phượng Cửu có chút bất mãn ý là, tựa hồ một người chỉ có thể cống hiến

mười điểm ngoài định mức tích phân!

Về phần có thể cung cấp bao nhiêu lần, Phương Cửu trước mắt còn vô pháp xác định, dù sao hấn hết thấy mới nói hai đêm thượng thư.

...

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Tích phân số tự cũng đang từ từ phát sinh biến hóa!

"9986. . ."

"9991. . ."

"9995. . ."

". . ."

Nhìn thấy trên màn hình tích phân mỗi xuất hiện một lần biến hóa, Phương Cửu trái tim đều sẽ không tự giác hưng hăng co lại một chút.

Cái này mười mấy phút thời gian tuy nhiên không hề dài, thậm chí có thể nói là phi thường ngắn ngủi, nhưng đối với lo lắng chờ đợi Phương Cửu tới nói, nhưng là vô cùng dài đằng đặc, nhất định có loại một ngày bằng một năm cảm giác.

Lúc này, theo trên màn hình tích phân lại một lần nữa xuất hiện biến hóa, Phương Cửu ánh mắt nhất thời trừng lớn, bên trong đồng thời tách ra vô cùng hưng phấn quang mang.

"10000! Cuối cùng có thể rút thưởng!" Phương Cửu reo hò một tiếng, ánh mắt vội vàng phải dời, rơi vào trong màn hình cái kia Russia Đại Luân Bàn bên trên.

"Hy vọng có thể rút đến cái thứ tốt!" Phương Cửu hưng phấn xoa xoa tay, chợt duỗi tay ra, hưng hăng đặt tại luân bàn trung ương rút thưởng cái nút bên trên.

Sau một khắc.

Kim đồng hồ cũng không có lập tức chuyển động, ngược lại luân bàn bên trên này sáu cái phim hoạt hình đồ án bất thành linh trở nên bắt đầu mơ hồ, ngay sau đó, Bàn Chải Đánh Răng, dầu thơm, Đàn ghi-ta các loại sáu cái đồ án toàn bộ biến mất, ngược lại biến thành xe đạp, Kính Viễn Vọng, loa, thư tịch, Quạt Điện cùng Giấy thể thao phim hoạt hình đồ án.

"Chẳng lẽ mỗi lần rút thưởng thời điểm, phần thưởng đồ án đều sẽ xuất hiện biến hóa?" Phương Cửu đầu lông mày ngửa mặt lên, âm thầm nghĩ tới.

Lúc này, luân bàn bên trên kim đồng hồ cuối cùng bắt đầu động, Phương Cửu lập tức thu hồi tâm tư, nhìn không chuyển mắt nhìn chằm chằm luân bàn.

Quạt Điện qua. . .

Giấy thể thao qua. . .

Xe đạp qua. . .

Kim đồng hồ cuối cùng bắt đầu trở nên chậm, Phương Cửu tâm cũng theo đó càng phát ra khẩn trương lên, tuy nhiên hấn không rõ ràng rút đến phần thưởng cuối cùng sẽ có cái gì đặc thù công năng, nhưng tương đối mà nói, hiển nhiên cái kia loa đối với hấn trước mắt tình cảnh tựa hồ nhất có trợ giúp.

Thế nhưng là. . .

Ngay tại kim đồng hồ sẽ phải đứng ở loa trên đồ án thời điểm, bỗng nhiên lại cơ hồ hơi hướng về phía trước xê dịch một chút như vậy.

Nhưng mà chính là một chút như vậy, kim đồng hồ cuối cùng lại đứng ở thư tịch phim hoạt hình trên đồ án.

"Cũng coi như không tệ đi, chí ít nhìn so rút trúng một đôi Giấy thể thao mạnh hơn không ít!" Phương Cửu trong lòng tự mình an ủi một chút, chợt từ màn hình dưới góc phải trong hòm ítem lấy ra một bản lớn chừng bàn tay số.

"Đây là?" Phương Cửu cúi đầu vừa nhìn, mắt nhất thời lộ ra một vòng nồng đậm vui mừng, hấn thực sự không nghĩ tới chính mình vậy mà rút trúng như thế hữu dụng phần thưởng!

Còn không chờ hấn cao hứng vài giây đồng hồ, cả người tại chỗ liền mất trọn tròn, bởi vì khi hấn lật ra quyển kia sổ trong nháy mắt, nhưng là xuất hiện mười phần quỹ dị một màn.

Quyển kia sổ vậy mà liền tại hấn dưới mí mắt hư không tiêu thất. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Người tới

Hôm sau.

Ngày ba sào, Phương Cửu lại một lần bị ngoài cửa tiếng nói chuyện cho đánh thức.

"Thu Hương, các người đang đợi Phương công tử sao?"

"Đúng vậy a!"

"Có thể thương lượng với người cái sự tình sao?"

"Chuyện gì?"

"Ta nghe nói mụ mụ đồng ý để cho Phương Cửu ban ngày tùy ý đi ra ngoài, người nhìn ta đã đã nhiều năm không có từng đi ra ngoài. . ."

"Từ Quyên tỷ, ta cũng có đã nhiều năm không có từng đi ra ngoài. . ."

"Hảo Muội Muội, người liền đáp ứng một lần tỷ tỷ đi!"

"Có thể việc này là mụ mụ định, ta nói cũng không tính a!"

". . ."

Nghe ngoài cửa đối thoại âm thanh, Phương Cửu hơi hơi thở dài, hần hiện tại đối với trong thanh lâu quy củ cũng là biết một chút, bên trong có một hạng cũng là không được Tú Bà đồng ý, bất kỳ cái gì người không được tự tiện rời đi, nếu không sẽ chịu đến phi thường nghiêm khắc trừng phạt.

Cho nên đối với trong lâu các cô nương tới nói, có thể đi ra ngoài một chuyến, đó là phi thường cơ hội khó được, vì vậy đối với có người hướng về Thu Hương đưa ra loại này thỉnh cầu, hần cũng không cảm thấy kỳ quái.

Chỉ là. . .

Hần cùng trong lâu hần cô nương cũng không phải là rất quen thuộc, cho nên dù cho Thu Hương cùng Dương Mục đều đồng ý, hần cũng không định mang những cái kia không liên hệ người ra ngoài.

Đó cũng không phải hần vô tình, mà chính là lần này ra ngoài, hần nhưng là có phi thường trọng yếu sự tình đi làm.

Chỉ chốc lát.

Phương Cửu rửa mặt hoàn tất, đẩy cửa phòng ra đi ra ngoài, ngoài cửa chỉ có Thu Hương cùng Mai tỷ cùng Phương tỷ này hai cái Mập Nử, về phần trước đó nói chuyện người kia hiển nhiên chẳng biết lúc nào đã rời đi.

"Phương công tử, người thật là có thể ngủ, thái dương đều phơi cái mông!" Tiểu Thu Hương nhìn thấy Phương Cửu, lập tức cười chào đón, trên mặt lộ ra hai cái đáng yêu nhỏ bé.

"Có phải hay không chờ sốt ruột?" Phương Cửu cười sờ sờ Thu Hương cái đầu nhỏ.

"Ừm!" Thu Hương đỏ mặt, gật gật đầu.

"Tất nhiên chờ sốt ruột, vậy chúng ta bây giờ liền lên đường đi, hôm nay chúng ta thật tốt đi dạo một vòng Hàng Châu, thuận tiện dẫn người đi ăn được ăn!" Phương Cửu cười nói.

Thu Hương lập tức hưng phấn nhảy dựng lên: "Quá tốt, ta muốn ăn trộn, còn có. . . Còn có Thanh Tinh com!" Bên cạnh Mai tỷ cùng Phương tỷ hai người trên mặt mặc dù không có biểu lộ ra bất kỳ biến hóa nào, thế nhưng là mắt chỗ sâu lại đồng dạng long lánh hưng phấn quang mang.

Ba người các nàng nếu sớm tại trời chưa sáng thời điểm liền đã tới đây các loại, vì là cũng là có thể theo Phương Cửu ra ngoài du ngoạn một vòng.

Không bao lâu.

Bốn người liền xuống lầu, đi vào cửa chính, mà đúng lúc này, Dương Mụ âm thanh bất thành linh từ phía sau truyền tới: "Phương công tử, người đây là muốn ra ngoài?"

Đang khi nói chuyện, Dương Mụ cười mỉm đi tới, tại trong tay nàng còn nâng thật dày một chồng thiệp mời.

"Đúng vậy a đang chuẩn bị ra ngoài đi một vòng, người sẽ không phải lật lọng đi!" Phương Cửu mỉm cười nói.

"Trong mắt người, chẳng lẽ mụ mụ ta là loại kia lật lọng người sao?" Dương Mụ ra vẻ sinh khí nói ra.

"Này đến không phải!" Phương Cửu lắc đầu, nói thật, tuy nhiên Dương Mụ có rất nhiều địa phương để cho hán phi thường không hài lòng, nhưng chỉ bằng có thể nhanh chóng thực hiện lời hứa điểm này, liền để Phương Cửu đối với nàng ấn tượng đối mới không ít.

"Ta gọi lại người nếu cũng không có cái đại sự gì, chỉ là sáng nay rất nhiều phủ thượng đều đưa tới Thiếp mời, chính người nhìn một chút đi!" Dương Mụ cười cầm trong tay thiệp mời đưa qua.

"Ồ? Nhiều như vậy cũng là cho ta?" Phương Cửu sững sờ, tiếp nhận thiệp mời nhìn.

Tờ thứ nhất là ty muối Trương gia Trương Thuận công tử viết, chữ không phải rất dễ nhìn, nhưng viết cũng chân thành: Từ tối hôm qua nghe huynh đài giảng cổ sự, vì huynh ta đêm không thể say giấc, ăn chưa hết hứng, chỉ nguyện vọng có thể cùng huynh đài tâm tình một phen! Nếu huynh đài chịu đến dự, vì huynh thiết yếu Thượng Mỹ tửu món ngon đón lấy!

Phương Cửu cười lắc đầu, mở ra tấm thứ hai thiệp mời, thiệp mời nội dung rất đơn giản, nhưng khí thế phi thường đủ: Ta đã ở Gia Hòa lâu chuẩn bị Giai Yến, buổi trưa đến đây dự tiệc!

Tấm thứ ba thiệp mời: Hôm qua nghe huynh đài cổ sự, giống như đối với Luyện Đan Chi Thuật có chỗ tinh thông,

Nguyện vọng tại phủ thượng nói chuyện một hai. . .

Phương Cửu liên tiếp xem bảy, tám tấm thiệp mời liền không lại nhìn xuống, bởi vì những này thiệp mời bên trên nội dung cơ bản cũng là cơ bản giống nhau, muốn mời hẳn đi phủ thượng một lần.

Đối với cái này, Phương Cửu đó là thật đánh tâm lý cao hứng, bởi vì cái này đã không chỉ là đối với hắn một loại tán thành, càng là thân phận của hắn tăng lên một loại biểu tượng.

Phải biết Đường Triều dòng dõi khái niệm thế nhưng là vô cùng nghiêm trọng, hắn một cái trong thanh lâu cùng loại Quy Nô thấp hèn tồn tại, có thể làm cho những này Hào Môn Thế Gia con em lấy oán, đây tuyệt đối là một loại vinh hạnh lớn lao, nếu là gặp được người bình thường trên thân, chỉ sợ sớm đã cao hứng sắp điên.

Bất quá đối với Phương Cửu tới nói, hiện tại vô luận là ai thiệp mời, cũng là tuyệt đối không thể tiếp nhận.

Nguyên nhân rất đơn giản, nếu là tiếp nhận bên trong một cái một người Thiếp mời, như vậy chắc chắn hoàn toàn đắc tội người khác. Mà loại chuyện ngu xuẩn này Phương Cửu cũng sẽ không đi làm, hắn còn muốn sống thêm mấy năm nữa!

Nghĩ đến cái này, Phương Cửu không chút do dự cầm thiệp mời trả về cho Dương Mụ, giống như cười mà không phải cười nói ra: "Dương Mụ, lúc này người mới đưa thiệp mời cho ta, sợ là trong lòng người sớm đã có dự định đi!" Hắn cũng không tin tưởng Dương Mụ thông minh như vậy người sẽ nghĩ không ra cái này bên trong lợi hại quan hệ.

Dương Mụ có chút ngoài ý muốn xem Phương Cửu liếc một chút, cười nói: "Không nghĩ tới tiểu tử người vẫn rất thông minh à, tốt, đi chơi các người đi, nhớ kỹ về sớm một chút, cũng đừng làm ban đêm chính sự!"

"Yên tâm đi!" Phương Cửu gật gật đầu, chợt mở rộng bước chân hướng ra phía ngoài đi đến.

Nhưng vào lúc này, cửa ra vào bất thành linh truyền đến một trận ồn ào âm thanh, ngay sau đó hai cái mặt mũi bầm dập Đồng Tử liền bị ném vào tới.

Phương Cửu cùng Dương Mụ bốn người sững sờ, đã thấy bốn năm cái ăn mặc ngăn nắp đại hán khí điểm phách lối đi tới, nhìn qua có thể biết ngay cũng là chút tay chân loại hình nhân vật.

Những đại hán này đi vào cửa, một người cầm đầu cười hắc hắc, đối Dương Mụ nói: "Chúng ta là Vạn Hoa Lâu người, lần này tới, cũng là muốn nhìn người một chút bọn họ Phụng Tề lâu đến là ăn cái gì hùng tâm bảo tử gan, dám làm hư quy củ!"

Phương Cửu không rõ bọn họ trong miệng quy củ là cái gì, nhưng lại rất rõ ràng bọn họ tại sao lại tìm tới cửa, về phần Dương Mụ, giờ phút này sắc mặt càng là âm trầm cơ hồ có thể chảy ra nước.

Nàng nếu đã sớm đoán được Vạn Hoa Lâu người sẽ tìm tới cửa, có thể vạn vạn không nghĩ đến tới đã vậy còn quá nhanh, nàng còn không có làm tốt

vạn toàn chuẩn bị ứng đối.

Tuy nhiên không có chuẩn bị, cũng không biểu thị nàng sẽ sợ sợ trước mắt mấy cái này chó săn!

"Người tới, cho ta đem bọn hần ném ra bên ngoài!" Dương Mụ mặt đen lên, trầm giọng nói.

Cách đó không xa Triệu Tứ đám người nhất thời giật mình, Vạn Hoa Lâu người tới tuy ít, nhưng người ta bối cảnh đó là mọi người đều biết, dù cho mấy người kia chỉ là chút chó săn, nhưng Đả Cầu cũng phải nhìn chủ nhân, dù sao sau cùng thường thường cống hắc oa cũng là bọn họ những này hạ nhân.

Có thể giờ phút này hiển nhiên đã không phải do bọn họ, Triệu Tứ mấy người trong lòng lại là khiếp đảm, lại cũng chỉ được đến đến đây, tuy nhiên mấy người hai mặt nhìn nhau, nhưng là không có người nào dám dẫn đầu động thủ.

Thấy thế, Vạn Hoa Lâu cầm đầu cái kia tráng hán phốc phốc một chút cười ra tiếng: "Chỉ những thứ này mặt hàng cũng muốn đem chúng ta ném ra bên ngoài? Thật sự là không ngại mất mặt!" Đang khi nói chuyện tráng hán cất bước tiến lên, một chân cầm Triệu Tứ cho đập bay ra ngoài, sau đó trở tay lại là một cái cái tát, rút một tên khác tráng hán miệng mũi bốc lên máu, lại như cũ không dám hoàn thủ.

Trong lúc nhất thời, Dương Mụ khí toàn thân phát run, nhưng lại không biết nên nói cái gì là tốt!

Lúc này, một đạo trầm thấp giọng nữ bất thành linh từ ngoài cửa vang lên: "Tốt, một đám không nghe lời hạ nhân mà thôi, tùy tiện quản giáo quản giáo là được!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mỗ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Đánh nện

Nương theo lấy câu này một câu hai ý nghĩa lời nói, một cái cách ăn mặc rất là yêu điểm Trung Niên Nữ Tử bước vào đại môn, người này nhìn qua ngoài ba mươi, sắc mặt trắng nõn, ánh mắt rất lớn, khoe miệng có khóa mỹ nhân chí.

Tuy nhiên tuế nguyệt tại trên mặt nàng lưu lại rất nhiều ma diệt không đi dấu vết, nhưng vẫn là có thể nhìn ra được, người này lúc tuổi còn trẻ tuyệt đối là cái họa thủy cấp mỹ nữ.

Nàng tại mấy tráng hán kia trước người đứng vững, chậm rãi nói: "Dương Nhược Liên, chúng ta thế nhưng là rất lâu không gặp!" Nàng âm thanh mặc dù nhu hòa, nhưng lại lộ ra một cỗ nhiệt nhân tâm phách hàn ý.

"Ta tình nguyện cả một đời cũng không thấy ngươi, nói đi, ngươi hôm nay tới này đến muốn làm gì!" Dương Mụ cảm tức nhìn Hoa tỷ.

"Ta muốn làm gì?" Hoa tỷ hừ lạnh một tiếng, ánh mắt dần dần nheo lại, nói: "Ta còn muốn hỏi ngươi đây? Hôm qua ta Vạn Hoa Lâu buổi lễ long trọng, ngươi lại cầm khách nhân toàn bộ dẫn tới đây đến, chẳng lẽ ngươi vong quy củ vẫn cảm thấy ta Vạn Hoa Lâu dễ khi dễ?" Nói xong lời cuối cùng một câu nói thời điểm, Hoa tỷ âm thanh đột ngột nâng cao mấy chục cái đề-xi-ben, khắc nghiệt khí tức càng là không tự giác từ trên người nàng phun ra ngoài.

Tuy nhiên Dương Mụ cũng không có chịu đến ảnh hưởng chút nào, vẫn như cũ trợn mắt nhìn nhau, trầm giọng nói: "Vậy ngươi muốn thế nào?"

Nàng nếu sớm tại tối hôm qua chậm chút thời điểm, liền đã nghe nói Vạn Hoa Lâu người đi nhà trống xấu hổ sự tình, với lại nghe nói Lâm Diệp công tử càng là dưới con nóng giận sai người cầm Vạn Hoa Lâu nện cái nhào nhọt, đồng thời ngay cả trích hồng tiệc rượu sổ sách đều không kết liền thờ phỉ phỉ đi.

Cái này nhưng đề Dương Mụ tối hôm qua mừng thầm thời gian thật dài, tuy nhiên thoải mái thuộc về thoải mái, nàng cũng minh bạch Hoa tỷ tuyệt đối sẽ cầm bút trưởng này tính tới trên đầu mình.

Dù sao thanh lâu cùng thanh lâu ở giữa vẫn là có bất thành văn quy củ, tại mỗ gia thanh lâu cử hành buổi lễ long trọng thời điểm, nó thanh lâu là không được đến khi lại cử hành buổi lễ long trọng, cũng không thể sử dụng các loại thủ đoạn cưỡng ép ôm khách.

Cho nên, mặc dù tối hôm qua sự tình ngoài ý muốn thành phần rất cao, nhưng trong mắt người ngoài nhưng là nàng Dương Mụ sử dụng thủ đoạn, phá hư quy củ, đồng thời còn hung hăng rút Vạn Hoa Lâu một cái vang dội cái tát.

Bất quá. . .

Hai người vốn là đối thủ một mất một còn, Hoa tử tại trong âm thầm càng là không ít cho Phụng Tê lâu giờ trò, cho nên bây giờ có thể hung hăng quát nạt Lưu Vạn Hoa một bạt tai, Dương Mục thể nhưng là vui vẻ đây!

Đương nhiên, Dương Mục đánh tâm lý nếu cũng không muốn cùng Hoa tử hoàn toàn vạch mặt, chỉ bất quá bây giờ việc đã đến nước này, hiển nhiên đã không có cách nào lại thay đổi cái gì, cầu tình dưới lời nói lấy hai người quan hệ càng là không làm được, bởi vậy nàng hiện tại duy nhất có thể làm cũng là kiên trì đi lên khiêng.

Nhưng mà chính là Dương Mục cái này kiên cường thái độ, nhưng là để cho Hoa tử càng xem càng là khó chịu, phải biết tại nàng trước khi đến, nguyên bản còn tưởng rằng Dương Mục vừa thấy được nàng liền sẽ chịu thua đồng thời đưa ra bồi thường! Nhưng bây giờ. . .

Phía sau không ai chỗ dựa vẫn còn dám cường ép trang bức!

Cái này khiến Hoa tử huyết dịch khắp người giống như là sôi trào nước sôi, mang theo một cỗ không thể chịu đựng tức giận, luôn luôn chảy tới đầu ngón tay.

"Nguyên bản ta cũng không muốn đánh, tuy nhiên nhìn thấy người cái này làm cho người buồn nôn bộ dáng, ta hiện tại đổi chủ ý." Hoa tử cắn chặt hai hàm răng trắng ngà nói.

"Đập cho ta!"

Một tiếng quát chói tai vang lên, ngoài cửa lập tức lần nữa tràn vào tới bảy tám hung thần ác sát đại hán, bọn họ không có chút nào do dự, lập tức bắt đầu hất bần nện băng ghế, có càng là truy đuổi lên trong lầu các cô nương tới.

Trong lúc nhất thời, tiếng thét chói tai, tiếng gọi ầm ĩ, tiếng khóc vang vọng toàn bộ đại sảnh. Phụng Cửu thấy tình thế không ổn, trước tiên liền lôi kéo Thu Hương trốn đến một bên trong góc, mà nguyên lai luôn luôn không dám hoàn thù Triệu Tử mấy cái tráng hán gặp này tình huống, sắc mặt nhất thời đại biến, nhao nhao hướng những cái kia đánh nện tráng hán nhào tới.

Tuy nhiên bọn họ là gan không lớn, thậm chí cũng là hiệp yếu sợ mạnh mặt hàng, nhưng bọn họ cũng biết nặng nhẹ, trước đó không động thủ bọn họ còn có thể giải thích vì là không muốn cho Dương Mục rước lấy mầm tai vạ, nhưng bây giờ tình huống này nếu là còn chưa động thủ, chờ đợi bọn họ thể nhưng là vô cùng hậu quả nghiêm trọng.

Phải biết bọn họ những này nam tử đều là Dương Mục dùng tiền mua được tiện hộ, không có bất kỳ cái gì nhân sinh tự do, Dương Mục có thể tùy ý mua bán bọn họ, bởi vậy tại loại này khăn yếu quan đầu nếu là còn khiếp đảm lui lại,

Này tất nhiên sẽ hoàn toàn chọc giận Dương Mục, đến lúc đó Dương Mục rất có thể dưới cơn nóng giận liền đem bọn họ bán đi hắc vùng mỏ, này kết cục nhưng so sánh bị tại chỗ đánh chết ở chỗ này còn bị thảm hơn cỡ nào!

Bất quá. . .

Mặc dù mấy người đã là liều chết tương bác, nhưng bọn họ nhân số cũng không chiếm ưu, chiến đấu lực càng là không kém chỉ có một cái cấp bậc.

Vén vén chỉ là mấy hơi thở ở giữa, Triệu Tử bọn người liền bị dẫn đầu phá huyết Lưu, ngã trên mặt đất lảo đảo không thôi. Thấy một bên Dương Mục sắc mặt lúc xanh lúc trắng, nhưng là không có chút nào biện pháp.

Không bao lâu, đại sảnh đã bị nện loạn thất bát tao, một chút có chút tư sắc cô nương tức thì bị những tráng hán đó bắt được Hoa tử bên cạnh, mà cho đến lúc này, Dương Mục mới rốt cục ý thức được Hoa tử đến đánh ra sao chủ ý, khuôn mặt nhất thời trở nên sắc mặt như tro tàn!

"Lưu Vạn Hoa, đem ta người buông ra!" Dương Mục mặt đỏ, nổi điên hướng Lưu Vạn Hoa bỏ nhào qua, nhưng là còn không có mở rộng bước chân liền bị hai cái tráng hán gắt gao cho đè lại, căn bản không thể động đậy!

"Người nếu là có bản sự, liền chính mình tới đoạt đi!" Hoa tử lạnh lùng liếc mắt Dương Mục, chợt ánh mắt bắt đầu ở bên cạnh các cô nương trên mặt nhanh chóng bắt đầu đánh giá.

Khi nàng ánh mắt di động đến Nghênh Nguyệt trên mặt thời điểm, nhất thời vui mừng như uống rượu, nhin không được khen: "Ai ư, không nghĩ tới người cái chỗ chết tiết này lại còn ẩn nấp Kim Hoa a! Không sai! Không sai!"

Nói, Hoa tử nhẹ nhàng tại Nghênh Nguyệt trên gương mặt xinh đẹp xoa bóp nói: "Tiểu mỹ nhân, về sau người liền theo mụ mụ ta, ta bảo đảm để người được sống cuộc sống tốt, so ở chỗ này cái địa phương rách nát mạnh gấp trăm lần!"

Nghênh Nguyệt mặt không biểu tình nhìn xem trước người Hoa tử, không nói gì, tuy nhiên trốn ở một bên Phụng Cửu nhưng là nhạy cảm phát giác được, Nghênh Nguyệt từ khi bị cưỡng ép đưa đến đại sảnh về sau, ánh mắt vẫn như có như không ở trên người hắn di động tới. Cái này khiến Phụng Cửu trong lòng như là đổ nhào ngũ vị bình, đó là đủ kiểu phức tạp!

Lúc này, Hoa tử bên cạnh một cái như là Cầu Hùng cường tráng nam tử bất thành linh ở một tiếng, ánh mắt rơi vào trốn ở Phụng Cửu sau lưng âm thầm phát run Thu Hương trên thân.

"Mụ mụ, nơi đó còn cất giấu một kẻ tốt lành!" Cái kia tráng hán cười hắc hắc, nịnh nọt nói ra.

Nghe vậy, Hoa tỷ vội vàng quay đầu nhìn lại, đôi nàng thấy rõ Thu Hương khách nhân bộ dáng về sau, ánh mắt nhất thời sáng lên, gấp giọng nói: "Nhanh. . . Mau đưa nàng mang cho ta tới!"

Cái kia tráng hán gật gật đầu, hai ba bước liền đi tới Phuong Cửu trước người, nhưng là thấy Phuong Cửu vậy mà không có chủ động tránh ra, sắc mặt lúc này trầm xuống, đưa tay liền hướng Phuong Cửu cổ áo xách đến, quát: "Thằng nhãi con muốn ăn đòn có phải không? Còn không cho ta cút ngay!"

Đang khi nói chuyện, tráng hán đã là bắt được Phuong Cửu cổ áo, nhưng lại tại hán sẽ phát lực cầm Phuong Cửu ném ra bên ngoài trong nháy mắt, nhưng là bất thành linh cảm giác cổ tay đau xót, ngay sau đó ở ngực bỗng nhiên bị một cổ đại lực đẩy một chút, thân thể liền không bị khống chế ngã về phía sau đi, sau đó đặt mông té ngồi trên mặt đất.

Trong lúc nhất thời, tráng hán hoàn toàn được, Hoa tỷ rất là ngoài ý muốn mắt nhìn Phuong Cửu, trong mắt người khác thì hoặc nhiều hoặc ít đều toát ra một vòng không thể tin.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Thái Cực Quyền

Đại sảnh.

Nhất thời không tiếng động.

Cùng cái kia như gấu cường tráng đại hán so ra, Phuong Cửu thân thể là như vậy nhỏ gầy, nhất định cũng là hài nhi cùng Thành Nhân ở giữa chênh lệch.

Nhưng đề người tuyệt đối không ngờ rằng là, cuối cùng bị quật ngã đúng là cái kia tráng hán! Cái này đề người ta làm sao không kinh sợ? Làm sao không quái lạ?

Tuy nhiên tại ngắn ngủi kinh ngạc về sau, Hoa tỷ liền dẫn đầu tỉnh táo lại, phản nộ quát: "Đều thất thần làm gì, muốn cho người chế giễu hay sao?"

Nghe vậy, chung quanh không trẻ trung Hán lập tức mắt lộ ra hung quang, nhao nhao hướng Phuong Cửu bức tới, tuy nhiên còn chưa chờ bọn họ tới gần Phuong Cửu, cái kia bị quật ngã đại hán đã là mặt đỏ tới mang tai đứng lên, nhìn về phía Phuong Cửu ánh mắt càng là giống như là nhìn người chết, hiển nhiên đã là thẹn quá hoá giận.

"Đi chết đi!" Tráng hán gầm thét một tiếng, huy quyền liền hướng Phuong Cửu trên mặt đập tới.

Nhưng mà làm cho tất cả mọi người không hiểu là, Phuong Cửu đúng là không tránh không tránh, tựa như dọa sợ, đứng tại chỗ trực lăng lăng nhìn qua này mấy như chủy sắt quyền đầu cách hán khuôn mặt càng ngày càng gần. . .

Sau một khắc.

"Cẩn thận!" Cách đó không xa mấy cái Thanh Lâu Nữ Tử lập tức che miệng kinh hô lên, trong mắt đều lộ ra vẻ không đành lòng, Nghênh Nguyệt càng là trực tiếp quay đầu chỗ khác, rất sợ nhìn đến đón lấy này tàn nhẫn một màn.

Nhưng lại tại tất cả mọi người coi là Phuong Cửu sẽ bị đánh nát xương mũi thời điểm, Phuong Cửu bất thành linh động, khoe miệng của hán nhấc lên một chút, lộ ra một vòng nụ cười quỷ dị.

Đối diện tráng hán thấy thế, cảm thấy không tự giác run lên, tâm càng là bản năng sinh ra một cỗ cực dữ cảm bất tường. Hán vô ý thức muốn đi nhận cánh tay, lại rõ ràng thì đã trễ, chỉ thấy Phuong Cửu đầu hơi hơi lệch ra, sau đó lấy nhanh chóng như sét không kịp che tai tư thế đưa tay bắt hán lại vùng ra cánh tay phải, sau đó bỗng nhiên kéo một phát.

Tráng hán thân thể lập tức không bị khống chế xông về phía trước, tuy nhiên vừa bước ra một bước, dưới chân liền bị Phuong Cửu nhất câu, cự đại thân thể liền đả động mà lên, như là chuông trụ hung hăng đụng sau lưng Phuong Cửu trên tường, trực tiếp đã hôn mê.

Đây hết thấy phát sinh thực sự quá nhanh, rất nhiều người đều không có kịp phản ứng là thế nào một chuyện, chỉ thấy cái kia tráng hán giống như chó chết trợn trắng mắt, ngã trên mặt đất.

Trong lúc nhất thời, ở đây tất cả mọi người nhìn về phía Phuong Cửu ánh mắt đều thay đổi, nếu như nói lần thứ nhất Phuong Cửu cầm cái kia tráng hán

đạp đổ trên mặt đất thuộc về vận khí, nhưng lúc này đây bọn họ nhưng là thấy thật sự rõ ràng, Phương Cửu đó là dùng bên trên xảo kính, hơn nữa còn là một loại phi thường cao minh xảo kính.

"Cao thủ!"

Không ít người tâm trong nháy mắt đối Phương Cửu có như vậy đánh giá, những cái kia hơi đi tới tráng hán trên mặt cũng theo đó xuất hiện vẻ cảnh giác, không còn bởi vì Phương Cửu nhỏ gầy thân thể mà khinh thị hán. Tuy nhiên nhưng cũng hoàn toàn chọc giận bọn họ, tuy nhiên Phương Cửu lộ chiêu này xác thực phi thường kinh diễm, có thể Phương Cửu dù sao thể đơn lực bạc, bọn họ cũng không tin tưởng mình nhiều người như vậy, còn làm tuy nhiên Phương Cửu một người.

"Vây quanh đánh!"

Cầm đầu một tên tráng hán lên tiếng hô, hơn người lập tức phân tán ra đến, cầm Phương Cửu vây quanh ở trung ương, sau đó lúc này mới cùng nhau tiến lên khởi xướng tiến công.

Trong lúc nhất thời, quyền như gió, chân như điện, Phương Cửu chung quanh đó là loạn thành một bầy, không ai có thể thấy rõ tình hình chiến đấu đến như thế nào, tuy nhiên tất cả mọi người tâm đều rõ ràng, tại nhiều như vậy người vây công dưới, Phương Cửu dù cho Vô Thần phụ thể chỉ sợ cũng kiên trì không bao lâu.

Thế nhưng là. . .

Mười mấy giây đi qua, tình hình chiến đấu lại như cũ giằng co không xong, cái này khiến Hoa tử trên mặt nhất thời hiện ra một vòng không kiên nhẫn, rất là bất mãn quát: "Một đám phế vật, nhiều người như vậy ngay cả một người đều đánh không lại sao?"

Lại qua mười mấy giây, vốn đã mặt xám như tro Dương Mục ở một tiếng, ánh mắt rất là ngoài ý muốn rơi vào một cái bay rớt ra ngoài trên người thanh niên lực lưỡng.

Chênh lệch thời gian không nhiều lại qua nửa phút, ở đây tất cả mọi người trên mặt đều lộ ra vẻ kinh ngạc, tiểu Thu Hương trong mắt càng là khảm đầy vô số kim quang long lánh ngôi sao nhỏ, bởi vì giờ khắc này tại Phương Cửu chung quanh, lại có ba cái tráng hán ngã trên mặt đất rên thống khổ lấy.

"Cái này. . ."

Mọi người tại đây nhất thời ngạc nhiên, bọn họ đều không thể lý giải cái này đến là thế nào một chuyện? Là Phương Cửu thật quá mạnh? Vẫn là những tráng hán này quá yếu?

Không phải đều nói loạn quyền đánh chết sư phụ già sao?

Nhưng bây giờ. . .

Vốn nên cái kia trong chớp mắt liền có thể kết thúc chiến đấu,

Hiện tại không chỉ có vẫn còn tiếp tục, với lại Phương Cửu lại còn càng đánh càng hăng, đánh chung quanh những tráng hán đó không có chút nào sức hoàn thủ.

Không bao lâu, theo cái cuối cùng tráng hán bị Phương Cửu một cái Tứ Lưỡng Bạt Thiên Cân quăng bay ra đi, đại sảnh nhất thời rơi vào một mảnh quỷ dị trong yên tĩnh.

Hoa tử tại thời khắc này là hoàn toàn được, nàng bây giờ không có nghĩ đến, bảy tám cái như trâu cường tráng đại hán vậy mà lại để cho một cái như là thư sinh bộ dáng nam tử gầy yếu cho giải quyết.

Dương Mục nhìn về phía Phương Cửu ánh mắt cũng là như là giống như gặp quỷ, phải biết mấy ngày nay nàng vì phòng ngừa Phương Cửu chạy trốn, thế nhưng là để cho Phương tử cùng Mai tử hai cái Mập Nữu ngày đêm trông coi, mà bây giờ. . .

Mặt mũi này đánh cho, người ta liên tiếp quật ngược bảy tám cái tráng hán cũng chỉ là lưu chút mồ hôi, nếu là thật sự muốn chạy trốn, há lại hai cái cao lớn thô kệch nữ nhân có thể ngăn được?

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người nhìn về phía Phương Cửu ánh mắt đều tràn ngập rung động, mà ngã trên mặt đất những tráng hán đó càng là một mặt kinh động như gặp thiên nhân, bọn họ hôm nay xem như kiến thức đến cái gì gọi là chân chính cao thủ!

Bất quá. . .

Vẫn là có mấy người ngã xuống đất tráng hán tâm cực không phục, bởi vì Phương Cửu cũng không có dựa vào tự thân lực lượng cường đại đem bọn họ quật ngược trên mặt đất, mà chính là dựa vào một loại mượn lực đả lực mưu lợi thủ pháp đem bọn họ từng cái quật ngã.

"Tiểu tử thú, người đùa giỡn đến là công phu gì?" Một cái khuôn mặt có mặt sẹo tráng hán từ dưới đất bò dậy, thở hổn hển đối Phương Cửu rống to.

Hắn thực sự quá oan uổng, bởi vì vừa rồi hắn căn bản cũng không phải là Phương Cửu đồ nhào trên mặt đất, mà chính là đồng bạn một quyền vung ra, bị Phương Cửu tay vòng một chút, quyền đầu liền không khỏi đập nện tại trên mặt hắn, đem hắn đồ nhào trên mặt đất.

Nghe được mặt thẹo tra hỏi, tất cả mọi người không tự giác nín hơi nhìn chăm chú, bọn họ cũng phi thường muốn biết Phương Cửu vừa rồi đến dùng là công phu gì, vậy mà như thế lại hại!

Cảm nhận được nhiều đám nóng rực ánh mắt tập thân thể, Phương Cửu mỉm cười, cất cao giọng nói: "Thái Cực Quyền!" Ngắn ngủi ba chữ, từ tự nhiên nhưng một cỗ khí thế tự nhiên sinh ra.

"Thái Cực Quyền?"

Tất cả mọi người trên mặt đều lộ ra một vòng nghi hoặc, hiển nhiên chưa từng nghe qua môn công phu này. Nhưng cái này cũng không hề ảnh hưởng bọn họ cảm thấy Thái Cực Quyền là một loại cực kỳ cao to bên trên võ công tuyệt học!

"Tiểu tử, ta thừa nhận ngươi Thái Cực Quyền lợi hại, nhưng vừa rồi ta chỉ là chưa quen thuộc ngươi phương pháp, đòn lấy lão tử sẽ để cho ngươi kiến thức một chút cái gì gọi là nhất lực hàng thập. . ." Mặt thẹo cảm tức nhìn Phương Cửu nói, nhưng mà hắn lời còn chưa nói hết, một bóng người bất thành linh lấy trăm mét bắn vọt tốc độ từ hắn sau lưng đánh tới, sau đó bay lên một chân, trực tiếp đem hắn đạp lên trên mặt đất.

"Con mẹ nó ngươi dám đánh ta?"

Ngã trên mặt đất mặt thẹo quay đầu thấy rõ người đánh lên đứng là dáng người thấp bé Triệu Tứ, ánh mắt nhất thời trừng đến như là như mắt trâu lớn nhỏ.

"Gia đánh cũng là ngươi!" Triệu Tứ giờ phút này không chỉ có mặt không đỏ sặc, ngược lại một mặt tàn nhẫn lần nữa bước nhanh chân, sau đó lấy Điền Kinh vượt rào cản độ cao, bóng đá Thủ Môn mở xa cầu tư thế, thừa dịp từ trên xuống dưới mang đến cự đại quán tính lực lượng, một chân đá vào mặt thẹo xương ống quyển bên trên.

Răng rắc một tiếng vang nhỏ, mặt thẹo ôm bắp chân trên mặt đất treo lên cút, liên tục kêu rên lên.

Phương Cửu nhất thời âm thầm mở hôi đầm đìa: "Thật mẹ nó không nhìn ra, cái này Triệu Tứ chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng đứng lên vậy mà như thế hung mãnh!"

Trong lòng suy nghĩ, Phương Cửu không còn đi xem ra sức đánh chó rơi xuống nước Triệu Tứ, ánh mắt di động đến cách đó không xa Hoa tỷ trên thân.

"Ngươi rất không tệ!" Nhìn thấy Phương Cửu ánh mắt dò đến, Hoa tỷ trên mặt chẳng những không hề bất luận cái gì về sợ hãi, ngược lại cười nâng lên chường: "Ngươi tên là gì?"

"Phương Cửu!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Văn Võ Song Toàn

Tại vài ngày trước, Phương Cửu cái tên này chỉ sợ so với người qua đường Giáp tới nói cũng mạnh không đến đi đâu.

Tuy nhiên hai ngày này, tên hắn cũng đã tại trong thành Hàng Châu phi tốc nhảy lên đỏ. Có lẽ còn không có đạt tới người qua đường đều biết trình độ, nhưng là trong thành Hàng Châu tai to mặt lớn đám công tử ca, hiện tại trên cơ bản đều đã biết có phương pháp cứu như thế nhân vật có tiếng tăm.

Mà xem như hôm nay đến cửa phá quán chủ giác, Hoa tỷ đối với Phương Cửu đại danh này càng là như sấm bên tai, bởi vì chính là Phương Cửu cố sự, để cho nàng tối hôm qua vì là Lạc Thủy cô nương tổ chức trích hồng tiệc rượu thành hôm nay trong thành Hàng Châu một cái chuyện cười lớn.

Tuy nhiên biết thuộc về biết, nàng dù sao chưa từng gặp qua Phương Cửu, giờ phút này nghe Phương Cửu kiểu nói này, Hoa tỷ đầu tiên là sửng sò, tiếp theo trong mắt liền lộ ra một vòng không che giấu được kinh hãi.

Nàng vốn cho là Phương Cửu chỉ là cái sẽ kể chuyện xưa thư sinh, nhưng bây giờ nhìn tới. . .

Phương Cửu không chỉ có cố sự giảng tốt, võ công càng phi thường đến!

Tuyệt đối xem như một cái Văn Võ Song Toàn Kỳ Nam Tử!

Trong nháy mắt, Hoa tỷ tâm tư lập tức sinh động, cười đi đến Phương Cửu trước người, nói: "Ài u, nguyên lai người chính là đại danh鼎鼎 Phương đại công tử a, thất kính! Thất kính!"

"Biết Phương công tử lợi hại, hiện tại sợ hãi à?" Bên cạnh tiểu Thu Hương bĩu môi, tức giận nói ra.

Hoa tỷ cười sờ sờ tiểu Thu Hương đầu nói: "Tiểu gia hỏa, mẹ mẹ ta đối phương công tử cũng không phải sợ, mà chính là kính trọng cùng ưa thích!"

Nói, Hoa tỷ nhìn về phía Phương Cửu, rất là khách khí nói ra: "Phương công tử, vừa rồi có nhiều đắc tội, như vậy đi, giữa trưa ta tại Gia Hòa lầu thiết yến, tự mình hướng về người tiếp cái không phải, người thấy thế nào?"

Nghe vậy, Phương Cửu còn không có đáp lời, cách đó không xa mấy cái thanh lâu cô nương lập tức phả ra Hoa tỷ thâm ý trong lời nói, nhỏ giọng thầm thì đứng lên.

"Luu Vạn Hoa đây là muốn đem chú ý đánh tới Phương Cửu trên đầu à!"

"Đúng vậy a nàng khẳng định muốn đem Phương Cửu lấy tới Vạn Hoa Lâu đi. . ."

"Nếu là Phương Cửu đi Vạn Hoa Lâu, những công tử ca kia bọn họ sợ là sẽ không lại tới chúng ta tại đây!"

"Ài! Đó là khẳng định! Ai bảo chúng ta Phụng Tê lầu thực lực quá yếu, đâu không lại người ta Vạn Hoa Lâu đây!"

"Đúng đấy, lấy chúng ta thực lực, Phương Cửu chỉ sợ cũng không muốn ở lại nơi này đi. . ."

". . ."

Các cô nương nhỏ giọng nói, không dám để cho Dương Mụ nghe được, nhưng Dương Mụ là người nơi nào vậy. Các nàng đều có thể nghĩ rõ ràng đồ vật, Dương Mụ làm sao có khả năng nghĩ mãi mà không rõ.

"Luu Vạn Hoa, người còn muốn khuôn mặt không biết xấu hổ. . ." Dương Mụ nghiêng răng nghiêng lợi quát, tuy nhiên Hoa tỷ lại mất diếc tai ngo, vẫn như cũ cười tủm tỉm nhìn chằm chằm Phương Cửu.

Từ Hoa tỷ trong mắt, Phương Cửu nhìn ra được nàng thật rất có thành ý, tuy nhiên có một số việc cũng không phải là chỉ có thành ý liền đầy đủ.

Đặc biệt là tại cái này Trung Nghĩa thịnh hành thời đại, Phương Cửu rất rõ ràng mình tại trước mặt loại tình huống này nếu là tùy tiện tiếp nhận Hoa tỷ mời, tuyệt đối sẽ bị người lên án vì là bất trung bất nghĩa hạng người, đối với hân về sau đường sẽ sinh ra vô cùng nghiêm trọng ảnh hưởng.

Nhưng mà cái này còn không phải trọng yếu nhất, trọng yếu nhất là, Phương Cửu cũng không xác định tại hân địa phương phải chăng có thể thu được tích phân, nếu là trừ Phụng Tê lầu bên ngoài địa phương không cách nào lại thu hoạch được tích phân, như vậy tại Phụng Tê lầu mất đi nhân tâm tuyệt đối là kiện phi thường không sáng suốt lựa chọn.

Bởi vậy Phương Cửu một chút suy tư, liền cười lắc lắc đầu nói: "Hoa tỷ, cũng cảm tạ người mời, bất quá bây giờ loại tình huống này, ta chỉ sợ không thể không cự tuyệt!"

Nghe vậy, thần sắc kéo căng Dương Mụ nhất thời buông lỏng một hơi, nhìn về phía Phương Cửu ánh mắt cũng lặng yên cỡ nào một vòng tâm tình rất phức tạp, Phương Cửu bên cạnh tiểu Thu Hương càng là cao hứng nhảy dựng lên, nói: "Phương công tử, ta liền biết người sẽ không để cho ta thất vọng!"

Nói, tiểu Thu Hương tức giận nhìn về phía Hoa tỷ, nói: "Người cũng không cần uống phí lực, Phương công tử cũng không hiếm có ăn người com!"

Hoa tỷ mỉm cười, cũng không có sinh khí, ngược lại rất là ôn nhu lần nữa sờ sờ Thu Hương cái đầu nhỏ, nói: "Tiểu gia hỏa, ta biết Phương công tử không có thêm ăn ta com, bất quá ta tin tưởng chúng ta sớm muộn gì đều sẽ trở thành người một nhà!"

Nói,

Hoa tỷ quay đầu nhìn về phía những cái kia còn ngã trên mặt đất lăm bằm không thôi tráng hán, sắc mặt lúc này trầm xuống, cả giận nói: "Một đám phế vật, còn không cho ta lăn ra ngoài. . ."

Nghe vậy, đám kia tráng hán dọa đến rớt cuộc không để ý tới thân thể đau đớn, lộn nhào rồi đi, mà lúc này Hoa tỷ mới rốt cục đem ánh mắt chuyển hướng Dương Mụ, chậm rãi nói: "Nguyên bản hôm nay tới là muốn cho người một cái khó quên giáo huấn, tuy nhiên xem ở Phương công tử trên mặt, ta trước hết tha cho người một cái mạng!"

Dương Mụ tức giận hừ một tiếng, không nói gì, không đa nghi dưới nhưng là yên lặng buông lỏng một hơi.

"Buông nàng ra đi, chúng ta đi!" Hoa tỷ mở miệng lần nữa, trối buộc Dương Mụ này hai cái tráng hán lập tức buông tay, đi theo Hoa tỷ sau lưng hướng ra phía ngoài đi đến.

Làm mấy người đi tới cửa thời khắc, Hoa tỷ bất thành linh quay đầu lại, cười nhìn qua Phương Cửu nói: "Ta cũng thường thức người, có thời gian nhất

định phải tới chúng ta Vạn Hoa Lâu ngồi một chút!"

Phương Cửu cười gật gật đầu, nói: "Có thời gian ta nhất định sẽ bái phỏng!"

Không bao lâu, mắt thấy Hoa tỷ bọn người rời đi, Dương Mụ lại như cũ mặt có thần sắc lo lắng. Nàng đứng ở ngoài cửa nhìn lên bầu trời dần dần âm đạm, mây đen dần dần chồng chất, trong lòng rất là kiềm chế, một cái ngọt ngọt nằm ngang ở trong lồng ngực, nàng có một loại trực giác, chuyện hôm nay, tuyệt đối sẽ không đơn giản như vậy đi!

Cùng lúc đó.

Hoa tỷ đang nhắm mắt ngồi trong xe ngựa, nàng này tinh tế ngón tay có tiết tấu đập bên cạnh bệ cửa sổ.

Bất thành linh.

Tiếng đánh một hồi, Hoa tỷ mở mắt ra, nói: "Thanh Thạch!"

"Mụ mụ, ta tại!" Một cái thô cuồng âm thanh tại ngoài xe ngựa mặt vang lên.

"Nói cho ta nghe một chút đi ngươi là thế nào xem Phương Cửu người này?" Hoa tỷ âm thanh cũng ôn nhu, cũng rất bình thản, nhưng không biết sao, nghe vào ngoài xe Trương Thanh thạch trong tai, luôn cảm thấy có loại nói không nên lời hàn ý.

"Vừa rồi ta tuy nhiên không cùng hắn tự mình giao thủ, nhưng hắn võ công xác thực đến, bình thường Nhân Tuyệt không phải đối thủ của hắn!" Trương Thanh thạch suy nghĩ một chút nói.

"Chỉ là những này sao?"

"Nghe nói hắn đang kể chuyện cũ phương diện này rất có tài năng, hiện tại nội thành tai to mặt lớn đám công tử ca đều đối với hắn giảng cổ sự khen không dứt miệng!"

"Còn có đây này? Nói điếm ta không biết!"

Trương Thanh thạch nhất thời yên lặng, hơn nửa ngày mới nhỏ giọng nói: "Mụ mụ, ta. . . Ta chỉ biết là những này!"

"Đã như vậy, vậy còn không nhanh đi tra?" Trong xe ngựa âm thanh đột ngột chuyển sang lạnh lẽo, Trương Thanh thạch nhất thời đánh cái cơ linh, vội vàng nói: "Tốt, ta cái này đi thăm dò!"

Rất nhanh, Trương Thanh thạch mang theo một đám người nhanh chóng rời đi, mà Hoa tỷ trên mặt cũng lộ ra một vòng nghiền ngẫm nụ cười, lẩm bẩm nói: "Có như thế bán sự, vậy mà lại khuất tại tại Phụng Tê lâu loại này địa phương rách nát, có chút ý tứ!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mỗ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Phòng hoạn

Theo Hoa tỷ một đoàn người rời đi, Phụng Tê trong lâu không khí khẩn trương nhất thời hòa hoãn rất nhiều.

Không ít hiểu chuyện một chút cô nương đã bắt đầu thu thập Tàn Cực, tuy nhiên càng nhiều cô nương thì nhao nhao vọt tới Phương Cửu bên người, lú rú nói đến.

"Phương công tử, ngươi vừa rồi rất đẹp trai a. . ."

"Phương công tử, ngươi cái kia Thái Cực Quyền là từ đâu học?"

"Phương công tử, ta thật là sùng bái ngươi. . ."

"Phương công tử, ngươi giấu thật là đủ sâu a. . ."

". . ."

Các cô nương lao nhao nói, trong lời nói tràn đầy nịnh nọt vận vị. Còn nguyên nhân, Phương Cửu trong lòng rất là rõ ràng, thông qua hôm nay sự tình, hẳn tại Phụng Tê trong lâu địa vị chắc chắn lần nữa lên như điều gặp gió, rất có thể trở thành dưới một người, mấy người phía trên nhị đương gia, cho nên nếu là có thể cùng chỗ hẳn tốt quan hệ, đối với các nàng tới nói tuyệt đối là trăm lợi mà không một hại.

Đương nhiên, các cô nương hiện tại mới bắt đầu cùng Phương Cửu lời kéo làm quen nhìn tựa hồ có chút Thái!

Động lòng người tình ấm lạnh vốn là như thế, cho nên Phương Cửu cũng không cảm thấy các nàng làm như vậy có lỗi gì, với lại bị một đám cô gái trẻ tuổi vây quanh vuốt mông ngựa, đó cũng là một loại phi thường thoải mái thể nghiệm, trước kia hẳn nhưng cho tới bây giờ chưa từng có cùng loại kinh lịch trải qua.

Duy nhất để cho hắn cảm thấy có chút tiếc nuối là, chung quanh những cô nương này tư sắc thực sự có chút quá mức bình thường, để cho tâm hắn thiếu loại kia chinh phục mỹ nữ cảm giác thành tựu.

Nhưng mà. . .

Hắn cũng không có chú ý tới, thực sự phía ngoài đoàn người mặt, Nghênh Nguyệt ánh mắt ở trên người hắn dừng lại hồi lâu, hồi lâu. . .

Không bao lâu.

Vây quanh ở Phương Cửu quanh thân các cô nương đều đã tán đi, thần sắc có chút mệt mỏi Dương Mục lúc này mới đi tới, nói: "Vừa rồi nhiều chuyện cảm ơn người!"

"Dương Mục, nhìn người nói, chuyện này vốn chính là ta gây ra, ta đương nhiên không thể khoanh tay đứng nhìn!" Phương Cửu mặt dày mày dạn nói. Nếu vừa rồi nếu không phải Hoa tỷ người chủ động tình hắn xuất thủ, hẳn chỉ sợ cũng không biết tham gia đến chuyện này bên trong đến, dù sao hẳn tại Phụng Tê trong lâu chỉ sinh hoạt mấy ngày ngắn ngủi, đối với nơi này căn bản chưa nói tới có bao nhiêu cảm tình, duy nhất để cho hắn có chút lo lắng, có lẽ chỉ có Nghênh Nguyệt một người mà thôi!

"Bất kể thế nào nói, sau cùng người có thể đứng ở ta bên này, ta vẫn là cũng cảm tạ người!" Dương Mục vui mừng cười cười, nói: "Đúng, vừa rồi người đối phó nhiều người như vậy, thân thể không có thụ thương a?"

"Một đám người ô hợp mà thôi, làm sao có khả năng bị thương ta!" Phương Cửu một mặt hào khí nói ra. Tâm lý lại âm thầm cảm thán chính mình vận khí thật sự là thật tốt, nếu không phải tới hôm qua trùng hợp rút trúng vô cùng thần kỳ 《 Thái Cực Quyền Chân Ý 》, đồng thời hôm nay đụng phải cũng đều là một chút sẽ chỉ làm bừa đám người ô hợp, chỉ sợ hôm nay ở trên người hắn hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ lưu lại một chút vết thương.

Tuy nhiên Dương Mục cũng không rõ ràng hắn mạnh, nghe hắn kiểu nói này, đôi mắt chỗ sâu lần nữa lặng yên hiện lên một vòng chán kinh. Vẫn đứng ở bên cạnh tiểu Thu Hương trên mặt căng là phù đầy vẻ sùng bái: "Phương công tử, người thật lợi hại, đối phó nhiều người như vậy, trên thân thậm chí ngay cả một điểm thương tổn đều không có!"

"Thế nào, người cứ như vậy hi vọng ta chịu bị thương sao?" Phương Cửu cười tại Thu Hương trên đầu sờ sờ.

"Không có, ta làm sao có khả năng hi vọng công tử ngài thụ thương đâu?" Thu Hương cái đầu nhỏ lập tức đóng đưa giống như trống lúc lắc: "Ta. . . Ta vẫn chờ người dẫn ta đi ra ngoài chơi đây!"

Nghe được tiểu Thu Hương lời nói, Dương Mục sắc mặt trầm xuống, khiển trách: "Ồ nháo, Phương công tử mặc dù không có thụ thương, chẳng lẽ liền không cần nghỉ ngơi sao?"

Tiểu Thu Hương mặt đỏ lên, ủy khuất cúi đầu xuống, Phương Cửu thấy thế vội vàng an ủi: "Tốt, đừng khóc, một hồi ta liền mang người đi ra ngoài chơi!"

"Phương công tử, người. . ." Dương Mục mắt mở ra, nhìn về phía Phương Cửu, đã thấy hắn biểu lộ bất thành linh trở nên nghiêm túc lên, đã đến bên miệng lời nói lập tức liền cô đọng quay về trong bụng.

"Dương Mục, trong lòng ta có cái nghi hoặc. . ." Phương Cửu suy nghĩ một chút nói.

Dương Mục nghiêm mặt, nói: "Cái gì nghi hoặc?"

Phương Cửu trong lòng cân nhắc một chút ngôn ngữ, chậm rãi nói: "Ta nghe nói Vạn Hoa Lâu phía sau có Thứ Sử Phủ Nhị Công Tử chỗ dựa,

Có thể dù cho dạng này, Hoa tỷ cũng không nên can rờ đến giữa ban ngày liên tục tiếp động thủ cướp người cấp độ a! Chẳng lẽ liền không có người dám quản sao?"

Dương Mục yên lặng một hồi, mới nói: "Mấy năm trước chúng ta Phụng Tê Lâu sinh ý hưng vượng thời điểm, Trùng Sứ Lục đại nhân luôn luôn đối với chúng ta chiếu cố có thừa, cho nên Lưu Vạn Hoa còn không dám như thế can rờ, tuy nhiên Lục đại nhân đi nơi khác nhậm chức về sau, Lưu Vạn Hoa nhưng là không còn điều kiện gì, hưởng hờ lấy Thứ Sử Nhị Công Tử thân phận, cũng không phải giết người phóng hỏa, người nào lại dám vì chút chuyện nhỏ này tới kết thù kết oán đây!"

Nói đến đây, Dương Mục thật sâu thở dài, nói: "Vội lại Lưu Vạn Hoa như thế trắng trợn cướp người cũng không phải lần đầu!"

Nghe vậy, Phương Cửu nhướn mày, nói: "Tất nhiên Lưu Vạn Hoa như thế hoành hành bá đạo, vừa rồi lại như vậy mà đơn giản liền đi, muốn đến nàng nhất định là đem chú ý đánh vào trên người của ta đi!"

Dương Mụ thật sâu xem Phương Cửu liếc một chút, không nói gì, tuy nhiên trong nội tâm nàng nhưng là rất rõ ràng, Phương Cửu phán đoán không sai. Lưu Vạn Hoa nhất định là đối Phương Cửu lên suy nghĩ, chỉ có điều nàng có lẽ còn không có thăm dò Phương Cửu mạnh, cho nên mới không dám tùy tiện động thủ, dù sao cứng rắn đoạt loại chuyện này tổng tới nói vẫn là thuộc về hạ sách!

"Xem ra chúng ta nhất định phải trước thời gian làm tốt phòng bị, bằng không đợi Lưu Vạn Hoa lần sau đến đây, chỉ sợ không chỉ có là ta, Nghênh Nguyệt cùng Thu Hương cũng phải bị trực tiếp cướp đi Vạn Hoa Lâu!" Phương Cửu hơi suy nghĩ một chút, trầm giọng nói. Hẳn nếu đối với ở tại chỗ nào đồng thời không quan trọng, chỉ bất quá hẳn hiện tại còn không xác định ở tại Vạn Hoa Lâu bên trong phải chăng có thể tiếp tục thu hoạch được tích phân, nếu là vô pháp thu hoạch được tích phân, như vậy mặc kệ như thế nào, hẳn đều nhất định muốn nghĩ biện pháp lưu tại Phượng Tê trong lâu.

Bởi vậy. . .

Hắn nhất định phải có chỗ chuẩn bị, miễn cho đến lúc đó trở tay không kịp!

"Vậy người nghĩ đến cái gì biện pháp tốt chưa vậy?" Dương Mụ trên mặt lộ ra một vòng lo lắng.

Phương Cửu suy nghĩ một chút nói: "Vương Nghĩa Sơn tựa hồ đối với ta cố sự vô cùng có hứng thú, người nhìn ta nếu là nghĩ biện pháp đem hắn kéo đến chúng ta chiếc thuyền này bên trên thế nào?"

Dương Mụ do dự đều không do dự một chút liền lắc đầu, nói: "Vương công tử cha hắn tuy nhiên tay cầm thực quyền, nhưng ty hộ Quan Giai thực sự quá nhỏ, chỉ là cái tông thất phẩm, chỉ sợ cho hắn một vạn cái lá gan, hắn cũng không dám cùng Thứ Sử nhà Nhị Công Tử đối nghịch!"

Phương Cửu nhướn mày: "Ty hộ mới là cái tông thất phẩm? Nay Thứ Sử là quan mấy phẩm?"

Dương Mụ rất là ngoài ý muốn xem Phương Cửu liếc một chút, không rõ hắn vì sao ngay cả điểm ấy thường thức cũng không biết, nhưng vẫn là nhẫn nại tính tình nói ra: "Chúng ta Hàng Châu thuộc về Thượng Châu, cho nên Thứ Sử Quan Giai phi thường cao, đứng hàng tông tam phẩm!"

Nghe vậy, Phương Cửu nhất thời im lặng, hẳn vốn cho là Vương Bàn Tử sở dĩ kiêu ngạo như vậy, cha hắn ty hộ chức vị nhất định cũng kém không đến đi đâu, cho nên hai ngày này hắn một mực đang nắm lấy như thế nào bản tử thành lập được một chút giao tình, nhưng bây giờ nhìn tới. . .

Vương Bàn Tử thân phận chỉ sợ cũng chỉ có thể hù dọa hắn một chút bọn họ những này tóc húi cua dân chúng, nếu là gặp gỡ chân chính Cao Quan Tử Đệ, chỉ sợ cả cái rắm đều không mang theo tiếng nổ!

"Nói như vậy, trong thành Hàng Châu liền không có đề cho Thứ Sử Đại Nhân kiêng kỵ người?" Phương Cửu ngẫm lại, lại nói.

"Có ngược lại là có, chỉ là. . ." Dương Mụ nói, thần sắc nhất thời trở nên có chút mất tự nhiên.

Thấy thế, Phương Cửu bất thành lời cảm giác mình mình bạch cái gì, cười khổ một tiếng, nói: "Dương Mụ, người sẽ không phải muốn nói Bành vương phủ đi!"

Dương Mụ xấu hổ cười một tiếng, nhưng vẫn là gật đầu nói: "Bành vương phủ mặc dù không có cái gì thực quyền, nhưng dù sao cũng là Hoàng Thân Quốc Thích, cho nên vô luận quan cư vì sao vị trí, đều sẽ đối bọn hắn kiêng kỵ ba phần!"

"Quên, loại chuyện này ta có thể tiếp nhận không. . ." Phương Cửu quả quyết lắc đầu, hắn cũng không muốn để cho mình cục hoa bị giày vò!

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 26: Họa là từ ở Miệng mà ra

Không bao lâu.

Phương Cửu mang theo Thu Hương rồi đi Phượng Tê lâu, lần này Dương Mụ không tiếp tục để cho Mai tỷ cùng Phương tỷ đi theo, bởi vì nàng hiện tại rất rõ ràng, lấy Phương Cửu võ lực, để cho hai nữ nhân canh giữ ở bên cạnh căn bản không có nổi chút tác dụng nào, với lại Phương Cửu nếu là thật sự

muốn chạy trốn, lấy nàng trong tay nắm giữ lực lượng, trừ phi cầm Phương Cửu cả ngày giam lại, nếu không lại thể nào khả năng ngăn được!

bởi vậy. . .

nàng cũng liền Dứt khoát thoải mái để cho Phương Cửu trực tiếp mang theo Thu Hương đi ra ngoài chơi.

. . .

đi trên đường.

Thu Hương lanh lợi, đông ngó ngó, tây nhìn xem, sung sướng như là một con chim nhỏ.

Phương Cửu Theo sau lưng, đối với trên đường phố hết thấy cũng là phi thường mới lạ, Bất quá hẳn dù sao đã là người trưởng thành, lại đi qua mấy con phố nói về sau, này cổ mới lạ sức lực còn kém không nhiều hoàn toàn biến mất, ngược lại trong lòng Sinh sôi Một vòng Nhân nhật thất vọng.

"ai, tại đây so phim truyền hình Bên trong Đại Đường Nhìn cần phải lạc hậu rất nhiều a!" Nhìn xem Hai bên đường phố thấp bé kiến trúc, đơn điệu màu sắc, Phương Cửu không tự giác lắc đầu.

Nguyên bản trong lòng hẳn, Đường Triều là một loại tín ngưỡng, tại trong Trung Quốc lịch sử địa vị càng là độc nhất vô nhị.

Nhưng mà. . .

Hiện thực là tàn khốc, chỉ có tự mình đến đến nơi đây, mới hiểu được Đường Triều mặc dù vô cùng cường thịnh, nhưng cũng chỉ là tại cùng thời kỳ đứng ở thế giới đỉnh phong, cùng hiện đại so sánh, quả thật làm cho Phương Cửu không cảm giác được cái gì kinh hi.

Đặc biệt tại giải trí phương diện, một đường đi tới, Phương Cửu trừ nhìn thấy mấy nhà chiếu bạc, hầm lò quán cùng thanh lâu bên ngoài, không còn có phát hiện một chỗ có thể cung cấp giải trí trăng sớ.

Tuy nhiên cũng chính là như thế, Phương Cửu trong đầu không tự giác bắt đầu sinh ra một cái ý niệm trong đầu: "Nếu là ta đem Mạt Chược, Poker, Bì-a các loại loạn thất bát tao đồ vật lấy ra, chỉ sợ nhất định sẽ oanh động cả nước đi!"

Đang nghĩ ngợi, tiểu Thu Hương âm thanh bất thành linh từ phía trước truyền tới: "Phương công tử, mau tới đây a!"

"Làm sao?" Phương Cửu mắt mở ra, cất bước đi qua.

"Người xem nơi đó, thật nhiều người a!" Tiểu Thu Hương đưa tay chỉ hướng cách đó không xa một đám người, trong đám người đang khua chiêng gõ trống, vô cùng náo nhiệt!

Phương Cửu liếc liếc một chút, lập tức liền minh bạch Thu Hương tiểu tâm tư, vừa cười vừa nói: "Đi, chúng ta đi qua nhìn một chút!"

Rất nhanh, hai người tới đám người chung quanh.

Chỉ thấy đám người trung ương đứng đầy một cái yêu viên bụng Đại Trung Niên Nam Tử, nam tử phía sau là một tòa nhị tầng lầu, chỉ có điều trước cửa lầu Bảng Hiệu cùng Hai bên Doanh Trụ Đều Bị Vải đỏ che lấp, Hiển nhiên lầu này đang tại cử hành khai trương nghi thức.

không bao lâu, mắt thấy bị tiếng chiêng trống hấp dẫn người tới đã là Tướng Môn trước vây chặt như nêm cối, cái kia trung niên nam tử lúc này mới cười khoát khoát tay, ồn ào tiếng chiêng trống lập tức dừng lại.

trung niên nam tử mở miệng nói: "Các hương thân, Phụ Lão bọn họ, hôm nay là một cái làm cho người kích động thời gian, bởi vì chúng ta Duyên Phúc lầu lầu kể từ hôm nay, sẽ vì mọi người hiển dâng lên nhất là ngon miệng đồ ăn!"

ào ào ào tiếng vỗ tay vang lên đến, trung niên nam tử cười cười, tiếp tục nói: " tại cái này vui mừng thời kỳ, tin tưởng mọi người Bảng cũng không muốn nghe ta nhiều lời nói nhảm, như vậy. . ."

nói đến đây, hẳn bỗng nhiên hít sâu một cái khí, cất cao giọng nói: "Trích hồng lụa!"

Sau một khắc.

Vui mừng tiếng chiêng trống vang lên lần nữa đến, mấy cái sớm đã chuẩn bị sẵn sàng thiếu niên mặc áo xanh lập tức cầm che tại Bảng Hiệu bên cạnh lụa đỏ lấy xuống, lộ ra bên trên bốn cái Nạm vàng Chữ lớn Duyên Phúc lầu lầu .

chỉ chốc lát, tiếng chiêng trống lại dừng lại, Trung niên nam tử một mặt vui mừng nói ra: "Vì là chúc mừng chúng ta Duyên Phúc lầu lầu Khai Trương Đại Cát, hôm nay ta đặc biệt vì đoàn người mời đến danh chấn Hàng Châu Đại Tài Tử, Phong Kỳ!"

một cái anh tuấn tiêu sái bạch y nam tử từ trong lầu đi tới.

tiếng vỗ tay đàm phán hoà bình nói chuyện âm thanh lập tức vang lên.

"Thật đúng là Phong Kỳ Công tử A!"

"Phong Kỳ công tử năm nay tựa hồ đậu Cừ nhân. . ."

"Cái gì a, rõ ràng là Giải Nguyên. . ."

"A, đã vậy còn quá lợi hại, đây chẳng phải là sang năm muốn vào kinh. . ."

". . ."

Nghe bên tai truyền đến tiếng nghị luận,

Phương Cừ không tự giác nhìn nhiều Phong Kỳ vài lần, Tuy nhiên hẳn đối với Đường Triều Khoa Cử Chế Độ không phải cũng hiểu biết, nhưng cũng biết Giải Nguyên là thứ gì, đây chính là Thi Hương đệ nhất danh tài có xưng hào, có như thế xưng hào người mặc kệ ở nơi nào đều có thể được cho một giới Danh Lưu.

Không bao lâu, đối xử mọi người nhóm yên tĩnh một chút, cái kia trung niên mập mập tiếp tục nói: "Tin tưởng rất nhiều người đã đoán được ta tại sao phải cầm công tử mời đến!"

"Không sai, cái kia chính là câu đối! Hôm nay công tử đã chuẩn bị kỹ càng ba câu về trên, phạm có thể đối đầu tùy ý một liên người, bản tửu lâu đều sẽ đưa lên bạc rỗng trăm lượng!"

Trong nháy mắt, mọi người tại đây đều hít một hơi lạnh khí, một trăm lượng a! Vậy nhưng đủ tầm thường nhân gia ăn uống đã nhiều năm.

"Nhanh. . . Nhanh bắt đầu đi!"

"Nhanh lên, để cho ta nhìn xem Giải Nguyên đến ra cái gì về trên. . ."

"Là được. . ."

Xen lẫn trong đám người rất nhiều thư sinh lập tức không kịp chờ đợi hồng, cũng không ít người co cẳng liền chạy, chuẩn bị cầm chính mình thư sinh bằng hữu gọi, bởi vì Duyên Phúc tửu lâu hôm nay thật đúng là động đại thủ bút.

Phải biết tầm thường cửa hàng khai trương, tuy nhiên cũng đều sẽ dùng câu đối tới đẩy mạnh đẩy mạnh bầu không khí, có thể tiền thưởng thường thưởng tới đa cũng chỉ có mười lượng hoặc là hai mươi lượng! Cái nào từng có một trăm lượng?

Đương nhiên, số ít nhận biết nội tình người nhưng là biết được, Duyên Phúc tửu lâu căn bản cũng là Phong Kỳ gia sản nghiệp, cái kia trung niên mập mập càng là Phong Kỳ phụ thân, hôm nay sở dĩ chơi lớn như vậy, con mắt tất nhiên là không cần nói cũng biết, cũng là muốn đem Phong Kỳ danh tiếng cho nâng. . . lên tới.

Không bao lâu, nhìn thấy bầu không khí hoàn toàn bị điều động, trung niên nam tử rất là hài lòng cười cười, tiếp tục nói: "Xem ra tất cả mọi người đã đợi đến có chút không kiên nhẫn, như vậy đón lấy cho mời Hàng Châu Thư Viện Trường Xuân tiên sinh, Mặc Vũ tiên sinh cùng Diệp Sơn tiên sinh hiển mực!"

Trong tửu lâu lần nữa đi ra ba tên Đạo Cốt Tiên Phong lão giả, mấy cái người trẻ tuổi cũng khiêng ra một tấm bàn vuông bày ở ba người trước người.

"Trường Xuân huynh, người trước hết mời. . ."

"Như vậy sao được, vẫn là Mặc Vũ huynh tới trước đi. . ."

"Diệp Sơn huynh nhiều tuổi nhất. . ."

Ba người cười ha hả lẫn nhau khiêm nhượng, cái kia trung niên nam tử thì tiếp tục đối với vậy xem mọi người nói: "Trường Xuân tiên sinh, Mặc Vũ tiên sinh cùng Diệp Sơn tiên sinh hôm nay không chỉ có sẽ đích thân hiển mực, sẽ còn tự mình bình điểm các vị về dưới, lấy cam đoan tuyệt đối công bằng!"

Nghe vậy, trong đám người thư sinh càng thêm kích động, bởi vì ba người này cũng không phải bình thường người, đây chính là trong thành Hàng Châu tiếng tăm lừng lẫy Văn Nhân Mặc Khách, không chỉ có Phong Kỳ là bọn họ học sinh, liền ngay cả hiện nay trên triều đình mấy cái cao quan cũng đều từng là bọn họ học sinh.

Cho nên đối với trong đám người thư sinh tới nói, đây chính là một cái phi thường cơ hội khó được, nếu là có thể đối với ra một cái tuyệt hảo hạ xuống như vậy thì có hi vọng thu hoạch được bọn họ ưu ái, tiến tới cùng bọn họ sinh ra gặp nhau.

Trong lúc nhất thời, các thư sinh đều trông mòn con mắt nhìn xem ba người, lẳng lặng chờ đợi bọn họ hiển mực, tuy nhiên những cái kia tham gia náo nhiệt quần chúng nhưng là các loại có chút không kiên nhẫn, nhao nhao kêu lên.

"Nhanh lên bắt đầu a. . ."

"Mấy chữ mà thôi, có cần phải đẩy tới đẩy lui sao?"

Tiểu Thu Hương cũng nháy mắt to, khó hiểu nói: "Phương công tử, bọn họ làm sao còn không bắt đầu viết a!"

Phương Cửu sờ sờ Thu Hương cái đầu nhỏ, trêu ghẹo nói: "Người này Lão a, liền ưa thích chơi chút lục đục với nhau sự tình, chờ bọn họ phân ra thắng bại, tự nhiên là bắt đầu. . ."

Nói đến đây, Phương Cửu bất thành linh cảm giác có chút không thích hợp, hẩn ngẩng đầu nhìn lên, trong nháy mắt Thạch Hóa, chỉ gặp từng đạo từng đạo tràn ngập kinh ngạc ánh mắt đồng loạt rơi vào trên người hẩn.

Không!

Bên trong còn kèm theo mấy đạo phần nộ ánh mắt, bên trong liền có này ba tên lão giả.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Gặp qua

Phương Cửu không biết chính mình thuận miệng chỉ đùa một chút, nói thật, làm sao lại để cho chung quanh tất cả mọi người nghe được, nhưng hẩn lại biết ba cái kia lão giả khẳng định đem chính mình hận chết.

Lúc này, một đạo cười nhạt âm thanh bất thành linh từ phía sau lưng truyền đến: "Vị huynh đài này, ngươi cũng quá xui xẻo, đám người vừa mới yên tĩnh, ngươi liền đến lời thành thật, thế nhưng là đem mấy cái kia văn nhân cho làm mất lòng!"

Phương Cửu mặt đỏ lên, quay đầu nói: "Huynh đệ, ngươi cũng không cần trò cười ta. . ."

Nói còn chưa nói xong, Phương Cửu tại điện thạch hóa hoa trong tích tắc, bất thành linh thấy rõ người kia gương mặt, hẩn lập tức hô hấp dừng lại, nhịp tim đập đình chỉ, tay chân lạnh buốt, miệng đắng lưỡi khô, cảm thấy chỉ muốn: "Làm sao lại như vậy? Tại sao có thể có như thế tuyệt sắc?"

Tuy nhiên qua trong giây lát, Phương Cửu liền tỉnh táo lại, tâm lý mắng thầm: "Nãi Nãi cái chân, thế mà kém chút để cho một người nam nhân cho mê hoặc!"

"Không đúng! Là cái cô nàng, hơn nữa còn là cái tuyệt sắc mỹ nữ!"

Phương Cửu ánh mắt hơi hơi một chút dời, lập tức đánh giá ra trước mắt nam nhân Giới tính.

Có lẽ cô nhân còn không biết như thế nào nhanh chóng phân biệt nam nữ, nhưng làm một cái người hiện đại, nếu là liên thông qua hầu kết đi phân biệt nam nữ cũng đều không hiểu lời nói, vậy thì có thể nói là sống uống phí, đương nhiên Nhân Yêu ngoại trừ.

Trong lòng có phán đoán, Phương Cửu con ngươi nhỏ giọt nhất chuyển, khóe miệng liền lộ ra một vòng nghiền ngẫm nụ cười, chen đến nam nhân kia bên cạnh, hẩn chuẩn bị kỹ càng tốt trêu đùa một chút cái này xinh đẹp tới cực điểm nam nhân .

Nhưng mà. . .

Không đợi hẩn động thủ, Phương Cửu bất thành linh cảm giác có một vật cứng đề vào bên hông hẩn, hẩn cúi đầu vừa nhìn, mồ hôi lạnh nhất thời tích tích mà xuống, này vật cứng đúng là một cái hàn quang lạnh rung dao găm.

"Ngươi cũng không nên làm loạn a!" Phương Cửu khẩn trương nói, thân thể đồng thời lui về phía sau, nhưng hẩn kẹp ở trong đám người, lại chỗ nào có thể tùy tiện lui ra ngoài, bởi vậy hẩn hiện tại chỉ hy vọng đừng có cái nào Nhị Hóa bất thành linh đem hẩn hoặc là trước mắt nam nhân này đẩy một chút, như thế trúng vào nhất đao thật đúng là có nước mắt đều không địa phương đi khóc a.

Cũng may Phương Cửu vận khí không tệ, giờ phút này cái kia tên là Diệp Sơn tiên sinh lão giả đang tại hiến mực, ở đây tất cả mọi người chú ý lực đều tập trung ở lão giả trước người trên bàn, bởi vậy đám người vẫn là vô cùng yên tĩnh.

Nhưng là. . .

Trước mắt nam nhân này lại chậm chạp không đem dao găm nhận đi, ngược lại dùng nàng này tuyệt mỹ đôi mắt giống như cười mà không phải cười nhìn xem Phương Cửu, từ bên trên nhìn thấy dưới, lại từ nhìn xuống đến bên trên, thấy Phương Cửu toàn thân không được tự nhiên, thẳng hoài nghi mình có

phải hay không địa phương nào xuyên sai y phục.

Hon nửa ngày, nàng mới mỉm cười nói: "Nhìn hào hoa phong nhã, không nghĩ tới vậy mà Sắc đảm ngập trời!"

Ngắn ngủi một câu nói trong nháy mắt nói Phuong Cửu mặt đỏ tới mang tai, hận đến tìm một cái lỗ để chui vào, nhưng mà càng làm cho hắn không nghĩ ra là, chính mình rõ ràng trong đầu mới vừa vặn lên ý nghĩ kia, nàng lại là làm thế nào nhìn ra được tới.

Tuy nhiên không nghĩ ra, Phuong Cửu cũng lười suy nghĩ, hắn hiện tại chỉ muốn rời cái này cái Nữ giả Nam Trang cô nương xa một chút, miễn cho một hồi đám người rối loạn lên, hắn không khỏi trúng vào nhất đao vậy thì không có lời.

Lúc này, trước cửa tửu lâu Diệp Sơn tiên sinh cuối cùng hiển mực hoàn tất, bên cạnh trung niên mập mạp cầm lấy Diệp Sơn tiên sinh Mặc Bảo, cất cao giọng nói: "Du Tây Hồ, Đề Tích Hồ, Tích Hồ Diệu Tây Hồ, Tích Hồ Tích Hồ!"

"Tốt liên!"

"Không hổ là Giải Nguyên, thật sự là tốt!"

"Đúng vậy a ngay cả ta loại này Thô Nhân đều cảm thấy rất không tệ. . ."

"Cũng là không biết người phương nào có thể đối đầu!"

". . ."

Nguyên bản còn yên tĩnh quần chúng vậy xem dần dần rối loạn lên, cái này khiến Phuong Cửu trong lòng cả kinh, rốt cuộc không lo được nó, lập tức kéo căng bắp thịt cả người, tại một mảnh tiếng quát mắng bên trong ngành sinh sinh từ khe hở giữa đám người bên trong chen đi ra.

Chỉ có điều. . .

Hắn cái này một chen tuy nhiên thành công tránh đi cô nương kia chủy thủ trong tay, tuy nhiên lại vọt thẳng đến đám người phía trước nhất, trong nháy mắt lại dẫn tới gần trăm đạo ánh mắt nhìn chăm chú.

Bên trong cái kia trung niên mập mạp lại nhìn thấy là trước kia nói năng lỗ mãng Phuong Cửu về sau, trên mặt nhất thời có một vết không vui, trong lời nói càng là tràn ngập âm dương quái khí: "Làm sao? Nhanh như vậy liền nghĩ đến về dưới? Có phải hay không có chút quá nhanh a?"

"Ta. . ."

Phuong Cửu sững sờ,

Hắn vừa rồi căn bản liền không có nghe được về trên là cái gì, càng đừng đề cập đi đối với về dưới, còn không chờ hắn mở miệng nói chuyện, bàn tử bên cạnh thân Diệp Sơn tiên sinh cũng không chút nào khách khí nói ra: "Hừ! Bằng hắn cũng muốn đối đầu này liên? Dù là cũng là lão phu tại gần như vậy thời gian bên trong đều khó có khả năng đối với ra này liên!"

Phuong Cửu trên mặt nhất thời có một vết sắc mặt giận dữ, tuy nhiên những người kia chỉ coi không nhìn thấy, bên trong đứng tại ba tên sau lưng lão giả Phong Kỳ càng là mắt lộ ra khinh thường, tiếp theo lão giả lời nói nói: "Tuy nhiên này liên là hôm nay Tam Liên bên trong đơn giản nhất một liên, nhưng cũng không phải người bình thường sĩ có thể đối được, về phần người nào sao. . . Ta xem vẫn là đi xuống trước nghĩ một lát rồi nói sau!"

Nghe vậy, Phuong Cửu trong lòng cái kia hỏa a.

Hắn nguyên bản đồng thời không nghĩ tới muốn đi đối với cái gì chó má Câu Đối.

Có thể đám này con chó, liền nói chuyện cơ hội cũng không cho hắn, đồ ập xuống cũng là một hồi châm chọc khiêu khích.

Vội lại. . .

Người nào mẹ hắn nói lão tử liền sẽ không đối câu đối?

Lão tử thế nhưng là đường đường chính chính tiếng Trung hệ Đại Học Sinh!

Ăn tết thời điểm cũng không có ít tại trên đường bán qua Xuân Liên!

Vừa nghĩ đến đây, Phuong Cửu Thần tình biến đổi, bất thành linh tị ngại, tựa hồ Xuân Liên cùng Câu Đối vẫn có chút khác nhau a!

Nhưng mà còn chưa chờ Phuong Cửu tìm cho mình cái dưới bậc thang đi, chẳng biết lúc nào từ trong đám người gạt ra tiểu Thu Hương đã là đứng ở bên cạnh hắn.

"Công tử nhà ta nhưng là chân chính Đại Tài Tử, ai nói hắn không đối ra được?" Tiểu Thu Hương thở phì phì bĩu môi, căm tức nhìn Phong Kỳ mấy người.

Nói, Thu Hương quay đầu lưng lay Phuong Cửu cánh tay, nói: "Công tử, ta nói đúng đi, người khẳng định đã muốn ra về dưới a?"

Phuong Cửu mặt đỏ lên, kiên trì nói: "Là có chút ý nghĩ!"

Nghe vậy, tiểu Thu Hương càng là tới tinh thần, hưng phấn nói ra: "Công tử, mau đem người về dưới nói ra, để bọn hắn nhìn một cái người bản sự đến lớn bao nhiêu!"

Tuy nhiên Phuong Cửu nhưng là yên lặng, chậm chạp không nói, trong đầu chỉ muốn một sự kiện, cái kia chính là người nào mẹ hắn cho ta đem về trên đọc tiếp một lần a, nếu không ta lấy lòng đi đúng a!

Lúc này, trong đám người cái kia Nữ giả Nam Trang cô nương bất thành linh con mắt hơi chuyển động, tựa hồ nghĩ đến cái gì, lớn tiếng nói: "Có thể đem về trên lặp lại lần nữa sao? Vừa rồi không có nghe rõ!"

Nghe vậy, cái kia trung niên mập mạp mặc dù không có lại đem về trên niệm một lần, nhưng lại sai người cầm trong tay Mặc Bảo treo ở trước cửa liền trên kệ.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người rướn cổ lên, xem lên Mặc Bảo bên trên nội dung, dù sao nghe cùng xem thế nhưng là hai chuyện khác nhau, muốn đối với ra tốt về dưới, không chỉ có âm muốn đang, ý cũng phải bình, bên trong coi trọng thế nhưng là phi thường phong phú.

Nhưng mà. . .

Phuong Cửu chỉ là quét mắt một vòng, mắt chỗ sâu liền sáng lên, trên mặt càng là không tự giác hiện ra một vòng Cực Cổ quái thần tình.

Bởi vì. . .

Câu đối này hắn trước kia gặp qua a!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Đối đầu

Tuy nhiên Phuong Cửu trong lòng rất nhanh liền có đáp án, thế nhưng là xen lẫn trong đám người các thư sinh nhưng là từng cái trên mặt lộ ra ngượng ngịu.

"Cái này liền thật đúng là khó đúng a!"

"Đúng đấy, vừa rồi nghe thời điểm cũng không thấy đến như thế khó khăn, nhưng bây giờ, thật sự là không có chỗ xuống tay a!"

"Mã huynh, người có cái gì ý nghĩ không?"

"Tề Huynh, nếu là ngay cả như người loại này Đại Tài Tử đều không ý tưởng gì? Ta làm sao có khả năng có đâu?"

"Ai, xem ra cái này Phong Kỳ là cố ý, cũng là không muốn để cho chúng ta đối được. . ."

"Ai nói không phải đâu? Hắn sang năm xuân muốn đi kinh thành tham gia hội thí, hiện tại liền tiếp làm ra ba cái tuyệt đối, tất nhiên sẽ danh tiếng đại chấn. . ."

"Khó trách Duyên Phúc từ lâu hôm nay sẽ bày ra lớn như thế thủ bút, vậy mà đánh như vậy chú ý. . ."

"Chúng ta nhất định phải đối với ra một cái đến, cũng không thể để cho hắn toại nguyện. . ."

Mấy tên thư sinh đang khi nói chuyện, Phong Kỳ âm thanh bất thành linh vang lên: "Chư vị, tuy nhiên này liền nhiều ít vẫn là có chút khó khăn, nhưng cũng không thể coi là rất khó, mọi người có thể từ từ suy nghĩ, không cần phải gấp, với lại đằng sau còn có hai liên!"

Nghe vậy, Phuong Cửu nhưng trong lòng thì cười nhạt một chút, tuy nhiên hắn không phải cũng tinh thông Câu Đối, cũng vong này liền trước kia ở đâu gặp qua, nhưng này liền tất nhiên có thể lưu truyền trăm ngàn năm, độ khó kia có thể thấy được lớn lắm.

Bất quá. . .

Này liên dù cho lại khó, đối với trong lòng đã có đáp án Phương Cửu tôi nói, cái kia còn xem như vấn đề sao?

Đương nhiên.

Cũng coi là một vấn đề!

Phương Cửu rất sợ chính mình đáp án hù chết mấy cái kia Cầu Nhân coi thường người đồ vật.

Hơi sửa sang một chút có chút lộn xộn quần áo, Phương Cửu khước miệng vẫy một cái, bước nhanh chân hướng phía trước cửa tửu lâu tám kia bàn vuông đi đến. Tiểu Thu Hương hưng phấn theo sau lưng, toàn bộ khuôn mặt đều bởi vì quá quá kích động mà đỏ bừng lên.

Nhưng mà, không đợi Phương Cửu cầm lấy trên bàn vuông Bút Long, Phong Kỳ âm thanh thanh linh liền truyền vào hần trong tai: "Tiểu tử, khoản này cũng không phải tùy tiện người nào đều có thể cầm? Người cần phải suy nghĩ kỹ càng!"

"Làm sao? Chẳng lẽ ta về dưới đúng không tốt? Người còn muốn đem ta bắt vào đại lao hay sao?" Phương Cửu tức giận trả lời.

Phong Kỳ khẽ giật mình, nhất thời tức điên: "Đi! Đi! Người liền tùy tiện viết đi! Ta hôm nay ngược lại là muốn nhìn người có thể viết ra cái gì đồ chơi tới!"

"Thật sao? Vậy người cần phải đem ánh mắt cho tròn to!" Phương Cửu cười lạnh, chợt duỗi tay ra, nắm lên một nhánh Bút Long tại trên nghiên mực nhẹ nhàng hơi dính, sau đó phát tay trên bàn vàng Ma Chi bên trên rồng bay phượng múa viết.

Phong Kỳ hít mắt nhìn lên, trong mắt trong nháy mắt hiện ra một vòng kinh ngạc, bên cạnh ba tên Lão Tiên Sinh cũng vô ý thức hướng trên bàn vuông liếc liếc một chút, chỉ có điều liếc một chút đi qua, ba người lông mày liền không hẹn mà cùng nhăn lại tới.

Chỉ có tiểu Thu Hương vẫn như cũ mặt mũi tràn đầy hưng phấn, ở bên cạnh lạnh lợi cổ động nói: "Phương công tử, ta liền biết người lợi hại nhất, có thể vẫn có thể Vô, với lại chữ này. . . Chữ cũng viết rất xinh đẹp!"

Nghe vậy, Phương Cửu mặt đỏ lên, xấu hổ hận đến không tìm một cái lỗ chui vào, hần Bút máy chữ viết đến quả thật không tệ, thể nhưng là Bút Long chữ. . .

Nói thật, không viết phía trước cửu còn tràn đầy tự tin, có thể cái này nhất động bút. . .

Chính hần đều có chút nhìn không được, viết trên giấy chữ nhất định liền như là con giun bò qua một dạng khó coi!

Tuy nhiên giờ phút này đã đứng ở chỗ này, Phương Cửu tâm lý lại thể nào ngượng ngùng không chịu nổi, cũng đành phải kiên trì tiếp tục đi xuống viết.

Lúc này, chung quanh quần chúng cũng chú ý tới Phương Cửu bên này tình huống, nhao nhao vây quanh.

Trong nháy mắt, rất nhiều người đều không tự giác cười ra tiếng.

"Phốc phốc, chữ này viết cũng thật sự là tuyệt. . ."

"Ha-Ha, so ta nhĩ tử viết cũng chưa tới!"

"Xem ra người này hần là không làm sao sống sách. . ."

"Khẳng định không có qua, nếu không chữ không có khả năng viết xấu như vậy. . ."

Vây xem mọi người lao nhao nói, lại chưa có người chú ý tới Phương Cửu trên giấy viết nội dung, về phần Phong Kỳ cùng ba cái kia lão giả,

Càng là sớm đã lui sang một bên. Bởi vì Phương Cửu này xấu muốn mạng kiểu chữ, để bọn hần đã Đối Nội cho hoàn toàn mất đi hứng thú.

Không bao lâu.

Tại vạn chúng chú mục phía dưới, Phương Cửu cuối cùng đặt bút, viết xong.

Mọi người chung quanh lúc này mới đem ánh mắt tập trung đến Phương Cửu viết về dưới bên trên: "Giơ cao bát rượu, qua chén chén, bát rượu mắt chín chén, lâu thương tiếc bát rượu!"

"Cái này liên đối đầu sao?"

"Xem không hiểu a, có thể là mù viết đi!"

"Chữ viết đều xấu như vậy, làm sao có khả năng đối đầu đây. . ."

"Nói cũng thể. . ."

Đám người nghị luận âm ỉ, tuy nhiên hiển nhiên cũng không tin Phương Cửu có thể đối đầu Phong Kỳ về trên.

Nhưng mà. . .

Vèn vèn mấy giây về sau, một đạo trần ngập kinh ngạc âm thanh liền như là sấm sét giữa trời quang đồng dạng tại tửu lâu cửa ra vào nổ tung: "Đối đầu! Đối đầu! Vậy mà thật đối đầu!"

Trong nháy mắt, chung quanh rất nhiều người đều như sấm oanh công tác ngậy người. Đứng ở một bên Phong Kỳ càng là mắt lộ ra kinh hãi, vội vàng chen đến bàn vuông bên cạnh, nhưng mà sau một khắc, ánh mắt hắn liền không tự giác tròn to, cả người càng là hoàn toàn cứng tại tại chỗ.

Diệp Sơn tiên sinh cùng bên cạnh này hai cái lão giả thấy thế, cảm thấy bất thành linh có một loại không rõ dự cảm.

Thật chẳng lẽ đối đầu?

Không có khả năng a!

Phải biết, nếu đến bây giờ, liền ngay cả chính bọn hắn đều không nghĩ đến phù hợp về dưới, thế nhưng là một cái ngay cả lời viết không tốt người trẻ tuổi, lại thế nào khả năng đối đầu?

Thế nhưng là khi bọn hắn đi đến bàn vuông bên cạnh về sau, ba người đục ngầu nhãn cầu lập tức liền không bị khống chế lời ra đến, thân thể càng là như là cọc gỗ đâm tại nguyên chỗ.

Hơn nửa ngày, thẳng đến chung quanh có người bắt đầu ồn ào, Phong Kỳ cùng Diệp Sơn tiên sinh ba người mới tỉnh táo lại.

"Diệp Sơn tiên sinh, đến đối đầu không?"

"Đúng đấy, đối với không đối bên trên cho cái lời chắc chắn a!"

"Hắn là không đối đầu, Diệp Sơn tiên sinh không phải mới vừa nói sao, liền ngay cả hắn trong thời gian ngắn đều không đối ra được!"

"Như thế xem ra, cái kia hắn là không đối bên trên. . ."

Liền tiếp âm thanh giờ phút này nghe vào Diệp Sơn tiên sinh trong tai giống như nắm lợi kiếm thẳng đâm trái tim hắn, phải biết ngay tại vài phút trước đó, hắn còn khoe khoang khoắc lác nói Phương Cửu không có khả năng tại ngắn như vậy thời gian bên trong đối đầu đến, mà bây giờ. . .

Mặt mũi này đánh đau a!

Hắn hiện tại đã có thể tưởng tượng ra được, chỉ sợ không lâu sau, trước đó hắn nói những lời kia muốn trở thành toàn bộ trong thành Hàng Châu Trò cười.

"Hô!"

Hít sâu một cái khí, Diệp Sơn tiên sinh cường tự chịu đựng thổ huyết xúc động, thật sâu liếc Phương Cửu liếc một chút, sau đó sắc mặt tái nhợt tiến vào tửu lâu, một bên Phong Kỳ thấy thế, cũng là tức giận trừng Phương Cửu liếc một chút, vội vàng truy vào đi.

Mất thấy Diệp Sơn tiên sinh gió êm dịu kỳ đều tiến vào tửu lâu, vậy xem mọi người càng là không hiểu, đồng thời cũng huyền não càng hung ác.

Thấy thế, Mặc Vũ tiên sinh tuy nhiên sắc mặt cũng không phải rất tốt, nhưng trên mặt vẫn là cường tự gạt ra một vòng cứng ngắc nụ cười, đối mọi người nói: "Miễn cưỡng xem như đối đầu đi!"

Miễn cưỡng?

Phương Cửu cảm thấy cười lạnh, chất vấn: "Vì sao xem như miễn cưỡng? Chẳng lẽ chỗ nào đúng không được không?"

"Cái này. . ." Mặc Vũ tiên sinh nhất thời á khẩu không trả lời được, sắc mặt càng là ở trong nháy mắt này biến thành màu xám!

Bên cạnh trung niên mập mạp gặp bầu không khí bất thành linh trở nên lúng túng, liền vội vàng tiến lên mấy bước, ngăn tại giữa hai người, từ trong ngực móc ra một tấm trăm lượng Ngân Phiếu, cười nịnh đưa cho Phương Cửu, nói: "Chúc mừng ngài a, cái này một trăm lượng là ngài!"

Nói, trung niên mập mạp vội vàng nói sang chuyện khác, đối với mọi người chung quanh la lớn: "Đón lấy chúng ta sẽ công bố đệ nhị liên, mời mọi người theo ta tiến vào Đại Đường, bên trong đã chuẩn bị nước trà điểm tâm, mọi người có thể miễn phí hưởng dụng!"

Nghe vậy, mọi người chung quanh chú ý lực quả nhiên dời đi, nhao nhao hướng về trong đại sảnh dừng mảnh lao tới, bất quá vẫn là có thật nhiều thư sinh vây tới.

"Vị huynh đài này, chúc mừng a!"

"Huynh đài, thật sự là tốt văn thái!"

"Xin hỏi huynh đài tôn tính đại danh?"

Phương Cừ ứng phó cùng bên cạnh thư sinh phiếm vài câu, liền lời kéo vô cùng hưng phấn Thu Hương chuẩn bị rời đi.

Hắn cũng không cho phép chuẩn bị đi vào lại đụng vận khí, phải biết vừa rồi có thể đối với ra về dưới đã là hắn dẫm nhằm cút chó, hắn không tin Phong Kỳ ra đệ nhị liên chính mình còn có thể có như thế vận khí tốt.

Về phần thứ ba liên, Phương Cừ nghĩ cũng không dám muốn!

Nhưng mà. . .

Phương Cừ lời kéo Thu Hương còn chưa đi ra mấy bước, một tấm dung nhan tuyệt mỹ liền xuất hiện tại trước mắt hắn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Mê ly

Trước đó chỉ là rải rác thoáng nhìn, trước mắt cái này Nữ giả Nam Trang cô nương liền đã để cho Phương Cừ điên đảo mê say.

Giờ phút này gặp nàng vậy mà chủ động đi tìm đến, Phương Cừ trái tim nhỏ nhất thời không bị khổng chế nhào lên.

Tuy nhiên qua trong giây lát, Phương Cừ liền tỉnh táo một chút, bởi vì hắn bất thành linh ý thức được, tại Đường Triều tựa hồ chưa có Đại Gia Khuê Tú sẽ một mình đi ra ngoài, càng không có cái nào Nhà Giàu tiểu thư sẽ tùy thân đàn ông dao găm.

Mà trước mắt thiếu nữ này tuy nhiên trang phục phi thường chất phác, nhưng Phương Cừ từ nàng ăn mặc vải áo bên trên vẫn là trong nháy mắt liền đoán được, người này Gia Thế Bối Cảnh tuyệt đối không tầm thường.

Chỉ là. . .

Phương Cừ vô luận như thế nào đều không nghĩ ra, nàng vì sao muốn chủ động ngăn lại chính mình?

"Chẳng lẽ là bị ta vừa rồi bày ra tài hoa chỗ đã động?"

Vừa nghĩ đến đây, Phương Cừ trong nháy mắt liền đem cái này ngay cả chính hắn đều cảm thấy có chút buồn cười suy nghĩ ném ra ngoài não bên ngoài, hắn mặc dù là từ hiện đại xuyên việt đến tận đây, nhưng cũng không có xuyên việt đến Phan An trên thân, làm sao có khả năng có lớn như vậy mị lực, vền vẹn chỉ là gặp mặt một lần liền đem một cái tuyệt sắc mỹ nữ cho chinh phục.

Nhìn xem Phương Cừ không ngừng biến hóa thần sắc, đối diện thiếu nữ không khỏi che miệng cười yếu ớt, nụ cười này suốt nữa lại để cho Phương Cừ suy nghĩ lung tung đứng lên.

"Mụ, ăn mặc nam trang đều mê người như vậy, nếu là thay đổi nữ trang, vậy còn không đem lão tử cho ăn sống nuốt tươi a!" Phương Cừ âm thầm nghĩ.

Lúc này, đối diện thiếu nữ bất thành linh bước chân, hai ba bước liền đi tới Phương Cừ trước mặt.

Nhưng mà. . .

Để cho Phương Cừ tuyệt đối không ngờ rằng là, nàng vậy mà không hề có kỵ cảm khuôn mặt nhỏ đụng lên tới.

Nếu là đặt ở trước kia, nếu có mỹ nữ làm ra thân mật như vậy cử động không thể nghi ngờ sẽ để cho Phương Cừ mừng rỡ như điên, nhưng bây giờ dù sao cũng là tại Đường Triều, cô gái tầm thường làm sao có khả năng dưới ban ngày ban mặt tại trên đường cái đối với một cái người xa lạ làm ra như vậy thân mật cử chỉ, cho dù là trong thanh lâu phong trần nữ tử, cũng không có khả năng làm như vậy.

Bên trong tất nhiên có trò lừa!

Nghĩ đến cái này, Phương Cừ thân thể không tự giác về phía sau dôi dôi, có thể dôi hai, ba bước về sau, hắn phía sau lưng liền dựa vào đến trên tường.

đã là lui không thể lui.

Mà thiếu nữ tấm kia làm cho người hít thở không thông khuôn mặt nhỏ vẫn còn đang không ngừng lại gần, mắt thấy hai người chớp mũi muốn chạm đến cùng một chỗ, Phương Cửu cắn răng một cái, cả người ngửa mặt lên trời mà xuống, đặt mông té ngồi trên mặt đất.

Thiếu nữ ăn một chút che miệng cười lộ lên: "Người cứ như vậy sợ ta sao? Chẳng lẽ ta còn có thể ăn người hay sao?"

"Sợ cũng không sợ, chỉ là ta hai không thân chẳng quen, vẫn là rời xa một chút là tốt!"

"Thật sao?"

Một vòng ý cười tại thiếu nữ khoe miệng tràn ra, Phương Cửu Thần tình lập tức không bị không chế hoảng hốt một chút. Cái này tự nhiên lại dẫn xuất thiếu nữ một chuỗi tiếng cười thanh thúy.

Chỉ chớp lát, tiếng cười chỉ có, thiếu nữ duỗi ra thon thon tay ngọc, nói: "Lấy ra đi!"

Phương Cửu sững sờ, khó hiểu nói: "Thứ gì?"

Thiếu nữ giống như cười mà không phải cười nhìn xem Phương Cửu, nhưng là không tiếp tục nói lời nói, mà chính là ngón tay ngọc tìm tòi, từ Phương Cửu trong ngực kẹp ra một tấm Ngân Phiếu, chính là vừa rồi Phương Cửu đối với trung hạ liên lúc thu hoạch tấm kia trăm lượng Ngân Phiếu.

Gặp này tình huống, đứng ở bên cạnh luôn luôn yên lặng không nói Thu Hương lập tức mắc kệ, thờ phỉ phỉ kêu lên: "Người đến là ai? Tại sao phải cướp ta gia công tử Ngân Phiếu?"

"Tiểu muội muội, cái này Ngân Phiếu vốn chính là ta, ta hiện tại chỉ là đem nó cầm về mà thôi!" Thiếu nữ cười tại Thu Hương gương mặt bên trên xoa bóp.

Thu Hương tức giận vỗ tới thiếu nữ nắm tại trên mặt nàng tay, cả giận nói: "Nói bậy! Đây rõ ràng là công tử nhà ta bằng bản sự thắng đến, làm sao lại thành người!"

"Không tin người có thể hỏi một chút công tử nhà người a!" Thiếu nữ cười tủm tỉm cầm Ngân Phiếu thu lại. Mà đơn thuần Thu Hương vậy mà thật quay đầu nhìn về phía Phương Cửu: "Công tử, nàng nói là thật sao?"

"Cái này. . ." Phương Cửu nhất thời im lặng, tuy nhiên điều này hiển nhiên không phải cái gì khó trả lời vấn đề. Tuy nhiên một trăm lượng không phải cái số lượng nhỏ, nhưng cũng không thể coi là số lượng lớn. Hiện tại một cái tuyệt sắc mỹ nữ vậy mà chịu đưa tay đòi hỏi, Phương Cửu bây giờ không có cự tuyệt đứng khi,

Huống hồ Phương Cửu mặc dù không phải một cái nhìn thấy mỹ nữ liền đi bất động đường nam nhân, nhưng cũng tuyệt đối không phải một cái thị đưa đến bên miệng đều không cần một cái người tốt, chỉ cần thiếu nữ lấy tiền, cái kia còn sâu về sau không có tiếp xúc cơ hội sao?

Cho nên Phương Cửu chỉ là suy nghĩ một chút, liền gật đầu nói: "Thu Hương, tiền này. . . Đúng là nàng!"

Nghe vậy, thiếu nữ rất là đắc ý đối Thu Hương chớp chớp mắt to, chột cùi người xuống, tiến đến Phương Cửu bên tai nhỏ giọng nói: "Người cũng không nên cảm thấy là ta đoạt người tiền, nếu ta tại trước người liền đã nghĩ đến về dưới, người chỉ là trước tiên ta một bước viết ra mà thôi, cho nên tiền này vốn hẳn nên là thuộc về ta!"

Nói đến đây, thiếu nữ bất thành linh đối Phương Cửu bên tai thổi miệng hương khí, nhất thời nhắm trúng Phương Cửu huyết mạch sôi sục, tuy nhiên qua trong giây lát, liền có một chậu nước lạnh vào đầu tưới xuống: "Đúng, người chữ viết thật đúng là đủ xấu!"

Nói, thiếu nữ mang theo một chuỗi như chuông bạc tiếng cười rời đi, chỉ để lại Phương Cửu ngây người như phỗng ngồi dưới đất.

Hơn nửa ngày, Phương Cửu mới cười khổ lắc đầu, chậm rãi đứng dậy đối một bên Thu Hương nói ra: "Đi thôi, chúng ta tìm một chỗ đi ăn cơm!"

"Không đi, ta không thấy ngon miệng!" Thu Hương thờ phỉ phỉ nói ra.

"Chẳng phải một trăm lượng à, tức cái gì a! Đi, ta mời người đi ăn Thanh Tinh cơm!" Phương Cửu cười ha hả dụ dỗ nói.

Thu Hương rõ ràng có chút ý động, nhưng cuối cùng vẫn lắc đầu, nói: "Ta không muốn!"

"Làm sao? Người không phải thích ăn nhất Thanh Tinh cơm sao? Qua hôm nay coi như ăn không đến a?" Phương Cửu buồn bã nói.

Thu Hương trên mặt lập tức có vẻ gầy dựa, nàng cũng minh bạch, nếu là hôm nay ăn không được, lần sau trở ra còn không chừng phải chờ tới lúc nào. Tuy nhiên vừa nghĩ tới vừa rồi người kia, trong nội tâm nàng đã cảm thấy đồ đạc hoảng.

"Trừ phi người nói cho ta biết một sự kiện, nếu không ta. . . Ta cái gì đều không ăn!" Thu Hương ngấm lại, vênh lên cái miệng nhỏ nhắn uy hiếp nói.

Phương Cửu nhú nhú mày, nhiều hứng thú hỏi: "Ồ? Người muốn biết sự tình gì?"

Thu Hương cắn môi dưới, thần sắc có chút khản trương hỏi: "Ngươi . . Ngươi có phải hay không thích vừa rồi vị tỷ tỷ kia?"

Nghe vậy, Phương Cửu sững sờ, không nghĩ tới hẳn độn Thu Hương vậy mà nhìn ra vừa rồi cô nương kia Giới tính, tuy nhiên qua trong giây lát, Phương Cửu liền nghĩ mình bạch, thiếu nữ kia nếu là không mở miệng nói chuyện, có lẽ người bình thường sẽ chỉ coi nàng là thành một cái xinh đẹp không tưởng nổi nam tử.

Nhưng vừa rồi Thu Hương thế nhưng là toàn bộ hành trình đứng ở một bên, nếu là như thế đều phân biệt không ra thiếu nữ kia Giới tính, chỉ sợ IQ liền có vấn đề.

Nghĩ đến cái này, Phương Cửu cười tại Thu Hương cái mũi nhỏ bên trên nhẹ nhàng phá một chút, nói: "Ngươi cái Tiểu Nha Đầu Phiến Tử, quan tâm việc này làm gì?"

"Ta nguyện ý!" Thu Hương một mặt quật cường.

"Được rồi, ta cho ngươi biết!" Phương Cửu buồn cười lắc đầu nói: "Có thể ngươi tuyệt đối không thể nói cho người khác biết!"

"Ân! Ta khẳng định không nói cho người khác!" Thu Hương dùng sức gật gật đầu.

"Nếu đi, ta không có chút nào thích nàng!"

"Ngươi gạt người. . ."

"Cái này thật không có lừa ngươi, dung mạo của nàng còn không có ngươi đẹp mắt, ta tại sao phải thích nàng đâu?"

"Ta thật so với nàng đáng đáp đẹp mắt?"

"Vậy khẳng định a, với lại ngươi vẫn còn so sánh nàng tuổi trẻ. . ."

"Vậy ta cùng Nghênh Nguyệt tỷ so ra đâu?"

". . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Lại gặp

Không bao lâu, Phương Cửu cùng Thu Hương hai người xuất hiện tại sát đường một nhà tên là Sương Nguyệt Lâu từ lâu cửa ra vào.

Từ lâu này bề ngoài nhìn mặc dù có chút cũ kỹ, nội bộ hoàn cảnh cũng so Duyên Phúc từ lâu không kém ít, nhưng là thắng ở trong đại sảnh ăn cơm rất nhiều người, mà cái này ở trong mắt Phương Cửu thì mang ý nghĩa Đầu Bếp thủ nghệ phải rất khá.

"Liền nhà này!"

Làm ra quyết định, Phương Cửu lôi kéo Thu Hương đi vào đại sảnh.

Điểm tiểu nhị cũng cơ linh, nhìn thấy hai người vào cửa, lập tức nụ cười chân thành cầm hai người dẫn tới đại sảnh tới gần cửa sổ một chỗ chỗ ngồi.

"Hai vị khách quan muốn ăn chút gì?" Điểm tiểu nhị rất là khách khí hỏi.

Thu Hương nhìn xem Phương Cửu nói: "Phương công tử, ngươi tới điểm đi!"

Phương Cửu ừ một tiếng, chợt quay đầu nhìn về treo trên tường Menu nhìn lại.

"Ừm? Trám thịt chín tiền một cân? Bách Tuế canh hai tiền? Vịt chân canh ba tiền. . ."

Liếc mắt qua, Phương Cửu đầu tiên là sững sờ, tiếp theo trên mặt xuất hiện vẻ kinh ngạc, đến sau cùng trong đầu chỉ còn lại có một cái ý niệm trong đầu: "Thật mẹ nó tiện nghi a!"

Phải biết hôm nay thế nhưng là Phuong Cửu đi vào Đại Đường sau khi lần thứ nhất đi ra ngoài đạo phố, cho nên vì là để phòng vạn nhất, trên người hắn thế nhưng là không ít đeo tiền, trừ trước khi ra cửa lúc Dương Mụ cho một thỏi bạc bên ngoài, bên hông hắn trong túi tiền còn chứa tới hôm trước từ Dương Mụ trong tay lừa đến vài tờ trăm lượng Ngân Phiếu.

Vốn cho là mấy trăm lượng bạc sức mua cũng không có mạnh cỡ nào, dù sao tiền này tới cũng rất dễ dàng điểm.

Nhưng bây giờ xem Menu bên trên giá tiền sau khi . .

Phuong Cửu rút cuộc mình bạch bạc sức mua đến cỡ nào cường đại, cũng đồng thời mình bạch cái gì gọi là một giây thay đổi thô hào!

Là!

Hắn hiện tại cũng là một cái giầu trong lòng khoản tiền lớn chân thô hào!

Không có chút nào do dự, Phuong Cửu một mặt hào khí chỉ hướng trên tường Menu, lớn tiếng nói: "Trứng muối bánh, Ngũ Phúc bánh, tiêu tai bánh. . ."

Nghe Phuong Cửu liên tiếp điểm ba đạo bánh, điểm tiêu nhị hơi có một do dự, hảo tâm nhắc nhở: "Khách quan, ngươi cái này bánh điểm là không phải có chút nhiều. . ."

Thu Hương cũng cắn môi dưới, nói: "Phuong công tử, chúng ta thiếu điểm mấy cái bánh đi. . ."

Phuong Cửu hơi sững sờ, chợt cười ha ha đứng lên: "Ai nói ta yếu điểm bánh?"

"Vậy là ngươi nghĩ. . ." Điểm tiêu nhị khó hiểu nói.

"Ta ngoài ý muốn nghĩ nói là, trừ những cái kia bánh bên ngoài, nó hết thảy cho ta tới một phần!"

Điểm tiêu nhị biến sắc, cả kính nói: "Vị khách quan kia, ngươi không phải nói đùa nữa a? Cái này có thể không sai biệt lắm có ba mươi mấy nói đồ ăn đây!" Chung quanh không ít khách nhân cũng nhao nhao nhìn sang, khắp khuôn mặt là vẻ ngạc nhiên, tuy nhiên càng nhiều nhưng là như là xem đàn độn một dạng nhìn xem Phuong Cửu.

Phuong Cửu làm sao không biết mình hiện tại hành vi lộ ra cũng hai ép, nhưng vẫn là móc ra một thỏi bạc đập ầm ầm trên bàn, ra vẻ không vui nói: "Công tử ta giống như là nói đùa người sao?"

Nhìn thấy này thỏi bạc, điểm tiêu nhị hơi sững sờ, trên mặt lập tức liền chất đầy nụ cười, liền xưng hô đều thay đổi: "Gia, ngài chờ một lát, ta cái này đi cho ngài gọi đồ ăn!"

Nói, điểm tiêu nhị cất bước hướng nhà bếp chạy tới, còn không có chạy ra mấy bước, hắn lại quay người chạy về đến, rất là khách khí nói ra: "Gia, lấy thân phận ngài ngồi ở đây tựa hồ có chút không quá phù hợp, nếu không chúng ta vẫn là đổi được lầu hai phòng cao thượng ngồi đi!"

"Cũng được!" Phuong Cửu gật gật đầu, lập tức đổi thần sắc có chút hoảng hốt Thu Hương nỗ bữu môi nói: "Tiểu nha đầu, làm gì ngăn ra đâu? Chúng ta muốn đổi địa phương!"

Nghe vậy, Thu Hương khẽ giật mình, liền vội vàng đứng lên giống như sau lưng Phuong Cửu, chỉ có điều gò má nàng chẳng biết lúc nào đã dát lên một tầng đỏ ửng, trong đầu càng là không chế không nổi suy nghĩ lung tung đứng lên.

Hắn gọi nhiều như vậy đồ ăn không phải là muốn nịnh nọt ta đi?

Hắn là!

Bằng không hắn làm sao biết ta không thích ăn bánh!

Hừ! Hắn nhất định yên lặng hiểu biết qua ta. . .

Vội lại hắn vừa rồi tại trên đường còn nói ta là xinh đẹp nhất, so Nghênh Nguyệt tỷ đều xinh đẹp. . .

Càng nghĩ, Thu Hương gương mặt càng đỏ, đến sau cùng nhất định đỏ đều muốn tự đốt.

Nhưng mà. . .

Nàng lại cũng không biết, Phuong Cửu sở dĩ như là Nhị Hóa một hơi điểm xuống nhiều như vậy nói đồ ăn, chẳng qua là muốn nghiệm chứng một việc. . .

Tại nó địa phương có thể hay không kiểm lấy ngoài định mức tích phân!

Đương nhiên, Phuong Cửu hiện tại trong lòng đã có đáp án, trước đó tại Duyên Phúc tửu lâu cửa ra vào đối với ra về dưới thời điểm, hắn kiểm lấy hơn hai trăm ngoài định mức tích phân.

Mà vừa rồi như là thổ treo xóc nổi gọi món ăn phương thức, lại ngay cả lòng ngoài định mức tích phân đều không kiểm được, cái này khiến hấn hiểu được, dùng hai ép thủ đoạn kinh sợ đến người khác, có thể kiểm không đến cái gì tích phân!

Mình bạch những này, Phương Cửu tâm tình phi thường tốt, bởi vì với hấn mà nói, đón lấy hấn chỉ cần lại đi nghiệm chứng một việc, liền có thể hoàn toàn giải khai liên quan tới tích phân nghi hoặc.

Cái kia chính là ở tại nó trong thanh lâu có thể hay không thu hoạch được mỗi phút đồng hồ một chút thời gian tích phân.

Dù sao ngoài định mức tích phân kiểm lấy phương thức có chút phiền phức, mà thời gian tích phân lại không giống nhau, dù cho cái gì đều mắc kệ, ngày kế cũng có thể thu hoạch sắp tới một ngàn năm trăm tả hữu tích phân, tuyệt đối là thu hoạch tích phân lớn nhất ổn định phương thức.

Chỉ là. . .

Mang theo Thu Hương đi nó thanh lâu thông cửa tựa hồ có chút không thích hợp, với lại nếu để cho Dương Mục biết, sợ rằng sẽ sinh ra không ít hiểu lầm!

Nghĩ đến cái này, Phương Cửu lắc đầu, hoàn toàn bỏ đi ý nghĩ này.

Không bao lâu, Phương Cửu cùng Thu Hương hai người ngay tại lầu hai một chỗ phòng cao thượng ngồi xuống.

Trên tửu lầu đồ ăn tốc độ rất nhanh, không đợi bao lâu, một bàn lại một bàn thức ăn liên bung lên. Chỉ là để cho Phương Cửu thất vọng vô cùng là, nguyên bản còn tưởng rằng có thể thưởng thức được cái gì mỹ vị món ngon, có thể ném mấy món ăn về sau, hấn cũng không phải là rất muốn lại cử động đũa.

Bởi vì thức ăn vị đạo thực sự có chút cổ quái, hiện thức ăn cay đồ ăn mang theo chút cay đắng chát chát, hiện củ cái đường đồ ăn thì lộ ra một tia khô chua, nói tóm lại, không có một món ăn đồ ăn là để cho Phương Cửu cảm giác hài lòng.

"Ai! Nếu có thể đem chính tông món cay Tứ Xuyên lấy ra, loại vị đạo này tiệm ăn chỉ sợ đều muốn đóng cửa đi!" Phương Cửu tâm âm thầm nghĩ.

Lúc này, một trận đối thoại âm thanh bất thành linh từ sát vách trong gian phòng trang nhã truyền tới, Phương Cửu chỉ là nghe rài rác vài câu, lỗ tai liền hoàn toàn dựng thẳng lên tới.

"Tiền huynh, người nói cái này Phong Kỳ cũng thật sự là, một liên so một liên khó đúng, cái này có chủ tâm liền không muốn để cho chúng ta đối được a!"

"Ai nói không phải đây! Người liền nói này đệ nhất liên, là người bình thường có thể đối được sao? Chỉ sợ cũng chỉ có vừa rồi cái kia kỳ nhân có thể đối được!"

"Tuy nhiên cái kia kỳ nhân đi như thế nào? Ta mới vừa rồi còn nhớ hấn sẽ đi đối với đệ nhị liên đâu?"

"Mà huynh, người suy nghĩ nhiều đi, không gặp hiện tại Duyên Phúc tửu lầu tụ tập bao nhiêu Đại Tài Tử sao? Có thể chúng ta đi ra thời điểm, người gặp có người nào muốn ra đầu mối gì sao? Cho nên người ta không đi tranh đoạt vũng nước đục này, gọi là có tự mình hiểu lấy!"

"Ai! Đáng thương vì huynh ta đến bây giờ ngay cả ngụ ý đều không hiểu rõ, vừa rồi vẫn còn hy vọng xa vời suy nghĩ muốn đối ra câu hay!"

"Ha-Ha, thực lòng nghĩ cũng là không khó hiểu, Nguyệt Nguyệt — Nguyệt Minh, Bát Nguyệt — Nguyệt Minh — Minh Phân Ngoại, dạng này liền có thể lý giải!"

"Thì ra là thế, vì huynh thụ giáo!"

Nghe được cái này, Phương Cửu Thần sắc bất thành linh trở nên cổ quái, bởi vì. . .

Cái này một liên hấn cũng đã gặp a!

Vội lại ngay tại trước đây không lâu đi Vu Hạp dạo du lịch thời điểm vừa gặp qua!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 31: Lại đối với

Không bao lâu.

Còn chưa chờ toàn bộ thức ăn dâng đủ, Phương Cửu đã là mang theo Thu Hương rời đi Sương Nguyệt Lâu.

Đi tại trên đường cái, Thu Hương chớp mắt to, hỏi: "Công tử, chúng ta bây giờ đi cái nào a?"

"Đi Duyên Phúc tửu lâu!"

"A? Làm sao còn đi này a!" Thu Hương khó hiểu nói.

"Ngươi vừa rồi thế nhưng là trọn vẹn ăn ta ba lượng bạc, ta làm sao cũng phải đem tiền kiếm về đi!" Phương Cửu lộ ra một mặt thịt đau biểu lộ.

Thu Hương mân mê cái miệng nhỏ nhắn, thở phì phì nói ra: "Ngươi vừa rồi ngay cả ánh mắt đều không nháy mắt một chút liền cho vị tỷ tỷ kia tiễn đưa một trăm lượng bạc, ta mới hoa ngươi ba lượng bạc, ngươi liền hẹp hòi thành dạng này, ta không đề ý tới ngươi!"

"Ngươi cái tiểu nha đầu, còn học được ba hoa!" Phương Cửu cười sồ sồ Thu Hương cái đầu nhỏ: "Đi nhanh lên đi, đi trễ nhưng là không còn tiền kiếm lời "

Rất nhanh, hai người tới Duyên Phúc tửu lâu cửa ra vào.

Giờ phút này, tại tửu lâu trong đại sảnh đã là kín người hết chỗ, phi thường náo nhiệt. Tuy nhiên cùng lúc trước so ra, ăn dưa quả chúng rõ ràng một chút nhiều, mà thư sinh bộ dáng nam tử thì thêm ra không ít. Dù cho đứng ở ngoài cửa, cũng có thể nghe được các thư sinh tiếng nghị luận.

"Hoàng huynh, ngươi câu này cầu cầu cầu trưởng, hồ cầu cầu thật dài dài hơn có chút không đúng vị a. . ."

"Làm sao không đúng vị?"

"Người ta Giải Nguyên về trên là Nguyệt Nguyệt Nguyệt Minh, Bát Nguyệt Nguyệt Minh Minh Phân Ngoại, này liên trần ngập tích súc ý, giống như cảnh đẹp trong tranh, mà ngươi đối với ra về dưới nhưng là Hữu Hình vô ý, thiếu khuyết loại kia cảnh trí cảm giác a!"

"Không phải đâu, đây đã là ta có thể nghĩ đến tốt nhất đáp án. . ."

"Thật. . ."

Nghe các thư sinh tiếng nghị luận, tiểu Thu Hương cúi thấp đầu yên lặng đọc: "Nguyệt Nguyệt Nguyệt Minh, Bát Nguyệt Nguyệt Minh Minh Phân Ngoại."

Một lần niệm xong, Thu Hương đôi mi thanh tú hơi nhú, quay đầu nhìn về phía Phương Cửu, nhỏ giọng nói ra: "Phương công tử, cái này thật là khó a, tựa hồ so vừa rồi cái kia còn khó. . ."

"Nếu như không khó, vậy ta làm sao kiếm tiền đâu?" Phương Cửu một mặt không quan trọng nói ra.

Nghe vậy, Thu Hương nhãn tình sáng lên, không thể tin kêu lên: "A! Chẳng lẽ công tử ngươi đã có đáp án?"

"Có hay không đáp án, một hồi ngươi liền biết!" Phương Cửu tự tin cười cười, chột mở rộng bước chân hướng trong đại sảnh đi đến.

Mới vừa vào đại sảnh, Phương Cửu đến liền dẫn tới mấy cái thư sinh bộ dáng nam tử ghé mắt.

"Các ngươi xem. . . Cũng là người kia đối đầu Phong Kỳ đệ nhất liên!"

"A? Nguyên lai là hán a!"

"Làm sao? Ngươi biết?"

"Đương nhiên nhận biết a! Hán không phải liền là gần nhất tại Phượng Tê trong lâu nói cổ sự người kia sao! Giống như kêu cái gì Phương Cửu tới!"

"Mã huynh, ngươi không nhìn lầm đi, một cái nói cổ sự người có thể có như thế tài văn chương?"

"Khẳng định không nhìn lầm! Ta tối hôm qua còn đi Phượng Tê trong lâu nghe hán nói cổ sự đây!"

"Vậy ngươi nói, hán không phải là muốn tiếp tục đối với ra đệ nhị liên đi!"

"Cái này ai biết a, tuy nhiên đệ nhị liên nhưng so sánh đệ nhất liên khó nhiều, ta đoán hán hán là không đối ra được. . ."

"Ta cũng cảm thấy như vậy. . ."

Mấy người tiếng nghị luận tuy nhiên không lớn, nhưng vẫn là để cho chung quanh không ít người nghe được, bên trong một cái đèn gầy nam tử trẻ tuổi đang nghe về sau, thần sắc không khỏi biến đổi, lập tức hướng lầu hai chạy lên đi.

Rất nhanh, một mặt âm trầm Phong Kỳ liền từ lầu hai đi xuống, ánh mắt càng là ngay đầu tiên khóa chặt tại Phương Cửu trên thân.

"Vừa rồi nhìn ngươi rời đi, ta đối với ngươi còn trong lòng còn có kính nể, cảm thấy là ngươi một cái có tự mình hiểu lấy người, không nghĩ tới ta vẫn là nhìn nhầm!" Phong Kỳ đi vào Phương Cửu trước người, lạnh giọng nói ra.

"Ồ? Vậy thì có cái gì quan hệ sao?" Phương Cửu nhún nhún vai, một mặt không quan trọng.

Nhìn thấy Phương Cửu thái độ như thế, Phong Kỳ sắc mặt phát lạnh, tức giận nói ra: "Xác thực không có gì quan hệ, tuy nhiên ngươi nếu là muốn chạm vận khí đối đầu đệ nhị liên, vậy ta ở chỗ này có thể minh xác nói cho ngươi biết, đệ nhị liên nhưng so sánh trong tưởng tượng của ngươi muốn khó rất nhiều, không chỉ có ngụ ý muốn sáng, bằng trắc đối lập,

Càng phải tích súc ý mười phần!"

Bên cạnh mọi người nghe vậy, nhao nhao gật đầu nói đứng lên.

"Đúng vậy a! Đệ nhị liên xác thực so đệ nhất liên khó cỡ nào!"

"Chủ yếu là tích súc ý rất khó đối đầu. . ."

"Xác thực, này liên khó liền khó tại tích súc ý phía trên. . ."

"Ài, ta đoán này liên thậm chí có khả năng trở thành Thiên Cổ tuyệt đối. . ."

Nghe được mọi người chung quanh tiếng nghị luận, Phong Kỳ cười ngạo nghễ, nói: "Ta nói với ngươi nhiều như vậy, cũng không phải là cảm thấy ngươi tài văn chương cao bao nhiêu, cũng không lo lắng ngươi có thể đối với ra ta đệ nhị liên, chỉ là ngươi lúc trước nói năng lỗ mãng, chọc giận ba vị tiên sinh. . . Cho nên, ngươi minh bạch ta ngoài ý muốn nghĩ đi!"

Phương Cửu gật gật đầu, thờ dãi, nói: "Được rồi, vậy ta một hồi liền rời đi!"

Nghe vậy, Phong Kỳ sắc mặt hơi hơi đỡ một ít, tuy nhiên qua trong giây lát, hần sắc mặt liền biến thành màu xám, chỉ thấy Phương Cửu không chỉ có không có quay người rời đi, ngược lại trực tiếp hướng phía cách đó không xa bàn vuông đi qua.

Hon người thấy thế, cũng là không khỏi khê giạt mình.

"Hắn đây là. . ."

"Sẽ không đã nghĩ đến đáp án a?"

"Không có khả năng a, hắn vừa mới tiến đến a!"

"Vậy liệu rằng là trước khi hắn tới liền đã nghĩ kỹ đáp án?"

"Cái này lại có cái gì quan hệ a? Đệ nhị liên mới treo lên tới bao lâu a!"

". . ."

Mọi người hai mặt nhìn nhau, vốn là kinh ngạc không thôi, không rõ Phương Cửu hướng bàn vuông đi đến đến là muốn làm gì, tuy nhiên tiểu Thu Hương cũng đã hưng phấn quát lên: "Phương công tử, ngươi lớn nhất bóng! Để bọn hắn nhìn xem ngươi bản sự!"

Phương Cửu quay đầu về Thu Hương mỉm cười, chợt đứng ở bàn vuông phía trước, cầm bút, dính mực một mạch mà thành, động tác đó là tương đối tiêu sái.

Chỉ là. . .

Một chút bút, Phương Cửu liền lộ ra nguyên hình.

"Hắn chữ xác thực có đủ xấu a!"

"Liền loại trình độ này chữ, sợ là ngay cả ba tuổi hài đồng cũng chưa tới đi!"

"Hừ, chữ xấu như vậy, ta không tin hắn có thể đối với đạt được cái này một liên!"

"Ta cũng không tin. . ."

Tuy nhiên mọi người ngoài miệng như vậy nói nhao nhao, nhưng vẫn là ngay đầu tiên hơi đi tới.

Chỉ chốc lát, Phương Cửu phấn bút mà roi, cất cao giọng nói: "Nguyệt Nguyệt Nguyệt Minh, Bát Nguyệt Nguyệt Minh Minh Phân Ngoại. Son Son Son Tú, Vu Son Son Tú Tú Phi Thường."

Nghe vậy, mọi người tại đây nhất thời sùng sốt. .

Phong Kỳ cũng là hoàn toàn được.

Chẳng biết lúc nào xuất hiện tại lầu hai đầu hành lang Diệp Sơn tiên sinh bọn người càng là không tự giác trừng lên con ngươi, khắp khuôn mặt là không thể tin.

Tại thời khắc này, toàn bộ từ lâu đều ở một loại cực quý dị trong an tĩnh.

Nguyệt Nguyệt Nguyệt Minh, Bát Nguyệt Nguyệt Minh Minh Phân Ngoại.

Son Son Son Tú, Vu Son Son Tú Tú Phi Thường.

Chẳng ai ngờ rằng, Phương Cửu không chỉ có thật đối được, với lại đối với còn như thế tinh tế, tràn ngập tích súc ý, nhất định cũng là Châu Liên Bích Hợp.

Phong Kỳ phụ thân, cái kia trung niên mập mạp mắt nhìn bên cạnh Diệp Sơn tiên sinh, thất thanh nói: "Cái này. . . Cái này thật đối đầu?"

Tuy nhiên thực sự không muốn thừa nhận, nhưng Diệp Sơn tiên sinh cuối cùng vẫn gật gật đầu, nói: "Đối đầu, với lại đối với nhất định không chệ vào đâu được!"

Nghe vậy, trung niên mập mạp trong đầu oanh một tiếng, chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, hai mắt lật một cái, té ngồi trên mặt đất.

Một trăm lượng a!

Lại là mẹ nó trọn vẹn một trăm lượng a!

Từ lâu còn chưa bắt đầu kiếm tiền, nhưng hần hiện tại đã trọn vẹn thua thiệt hai trăm lượng, nhưng mà này còn không phải trọng yếu nhất, trọng yếu nhất là, danh tiếng đều bị Phương Cửu cái này đáng chết gia hỏa cho kiếm lời đi, mà con trai của hần đường đường một giới Giải Nguyên lại thành bối cảnh! Thậm chí thành trò cười!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Vẫn là gặp qua

Không bao lâu.

Tại ngán ngủ yên lặng về sau, mọi người dần dần tỉnh táo lại.

"Tốt!"

"Đối với tốt!"

"Đối với thực sự thật là khéo!"

"Lợi hại a!"

"Đúng vậy a ta xem như phục!"

Mọi người nhao nhao vỗ tay bảo hay, tiểu Thu Hương càng là kích động đến gương mặt cùng lỗ tai đều đỏ bừng, mắt tràn đầy vẻ sùng bái.

Tuy nhiên Phong Kỳ giờ phút này sắc mặt nhưng là không còn tốt như vậy, hần mặt đen lên, phần hần trừng mắt Phương Cửu, hai cái mắt nhân cơ hồ

đều muốn nhảy sấp xuất hiện tới.

Đứng tại lâu hai trung niên mập mạp mắt nhìn Phong Kỳ, cảm thấy không khỏi đau xót, hấn làm sao không biết nh từ giờ phút này tâm tình là cỡ nào hồng bết, nhưng hấn cũng không có biện pháp gì.

"Ai!"

Thật sâu thờ dài, trung niên mập mạp hơi sửa sang lại có chút lộn xộn quần áo, chậm rãi từ lâu hai đi xuống.

Tuy nhiên hấn giờ phút này hận không thể cầm Phương Cửu trực tiếp đuổi đi ra, nhưng ở trận có nhiều như vậy người nhìn xem, mặc kệ là vì từ lâu danh dự vẫn là là gió kỳ danh tiếng, hấn cũng đành phải cường tự gạt ra một vòng nụ cười, đi vào Phương Cửu trước người, nói: "Chúc mừng người, đáp bên trên đệ nhị liên!"

Nói, trung niên mập mạp từ trong ngực tay lấy ra Ngân Phiếu, đưa tới Phương Cửu trong tay.

"Cảm ơn!" Phương Cửu rất là có lễ phép quay về một câu, chợt cầm Ngân Phiếu thu lại về sau, không có bất kỳ cái gì dừng lại, xoay người hướng thẳng đến thứ ba liên chỗ treo liên đỡ đi qua.

Trong nháy mắt, trung niên mập mạp đồng tử co rút lại, khóe miệng lập tức không bị khống chế co quắp, hấn tất cả mọi người cũng đều tròn tròn ánh mắt!

"Ừm?"

"Hấn đây là muốn đi. . ."

"Không phải là muốn đi đối với thứ ba liên a? Cái kia thật đúng là khó tới cực điểm!"

"Đúng vậy a nếu là hấn ngay cả thứ ba liên đều có thể đối được, vậy thì thật đáng sợ!"

Mọi người nghị luận âm ỉ, Phong Kỳ nghe vào trong tai, sắc mặt đó là khó coi tới cực điểm, phải biết cái này Tam Liên thế nhưng là hấn nhọc lòng, bái phỏng vô số Danh Sư Học Giả mới đột phát lĩnh cảm nghĩ ra được tác phẩm đặc ý.

Vốn cho là có thể dựa vào cái này Tam Liên để cho hấn thanh danh truyền xa!

Nhưng bây giờ. . .

Tam Liên treo lên đến còn không đến một canh giờ, liền bị Phương Cửu dạng này một cái vô danh tiểu tốt đối với ra bên trong hai liên, thậm chí rất có thể sẽ đối với ra thứ ba liên!

Đây quả thực là trần trụi đánh mặt a, hấn thực sự có chút không chịu nhận!

Nhưng mà. . .

Mặc dù hấn vô pháp tiếp nhận sự thật này, nhưng giờ phút này hấn cũng ngăn cản không Phương Cửu, hấn chỉ có thể ở trong lòng yên lặng cầu nguyện thứ ba liên có thể làm khó Phương Cửu.

Nhưng tại tâm hấn chỗ sâu, nếu lại ngay cả từng chút một tự tin đều không có. Phương Cửu bày ra câu đối tạo nghệ thực sự quá nghịch thiên!

Lúc này, Phương Cửu cất bước đứng ở thứ ba liên chỗ treo liên đỡ trước mặt, ở đây tất cả mọi người hô hấp cũng không khỏi vì đó mà ngừng lại.

"Thượng Câu Vi Lão, Hạ Câu Vi Khảo, Lão Khảo Đồng Sinh, Đồng Sinh Khảo Đáo Lão."

Phương Cửu lẳng lặng xem một lần, trên mặt lẳng yên xuất hiện một vòng cười khổ, hấn quả nhiên không có trúng giải nhất vận khí, trước mắt cái này một liên hấn cũng chưa từng gặp qua, cho nên bằng vào cái kia điểm câu đối bản sự, là tuyệt đối không thể đối với ra về dưới.

"Thôi, có thể trùng hợp biết hai liên đáp án đã không tệ, huống hồ hôm nay thu hoạch đã quả thực không ít!" Phương Cửu trong lòng tự mình an ủi một chút, chợt yên lặng quét mắt tích phân.

"Chỉ trưởng hơn năm trăm? Xem ra vẫn là có không ít người không có vui lòng phục tùng a!" Phương Cửu cười lắc đầu.

Nhưng mà. . .

Phương Cửu cũng không có ý thức được, cũng là hấn cái này lắc đầu cười một tiếng, xem ở mọi người chung quanh trong mắt lại tựa hồ như thành đôi thứ ba liên khinh thị.

Trong nháy mắt.

Mọi người tại đây hai mặt nhìn nhau, đều kinh động như gặp thiên nhân.

"Hắn sẽ không như thế nhanh liền nghĩ đến về dưới a?"

"Nhìn hắn bộ dáng, tựa hồ tâm lý đã có!"

"Đây cũng quá đáng sợ a?"

"Đúng rồi! Lúc này mới xem vài lần a!"

"Xem ra người này tại câu đối phương diện tạo nghệ thực sự thâm bất khả trắc a!"

"Đúng vậy a. . ."

Mọi người thấp giọng nói,

Nhìn về phía Phương Cửu ánh mắt mấy như giống như gặp quỷ, Phong Kỳ càng là mặt xám như tro, cầu cứu hướng lâu hai đầu hành lang Diệp Sơn tiên sinh bọn người nhìn lại.

Cảm nhận được Phong Kỳ ánh mắt, Diệp Sơn tiên sinh lại nhú mày, nhưng là lâm vào yên lặng, ngược lại là bên cạnh Mặc Vũ tiên sinh ho nhẹ một tiếng, đối Phương Cửu cất cao giọng nói: "Tiểu hòa tử, ngươi tên là gì?"

Phương Cửu ngẩng đầu, không kiêu ngạo không tự ti trả lời: "Ta gọi Phương Cửu!"

"Phương Cửu?" Mặc Vũ tiên sinh mắt nhú lại, âm thanh trong nháy mắt nâng cao mấy chục cái đề-xi-ben: "Ngươi chính là mấy ngày nay tại Phương Tế trong lâu nói cổ sự cái kia Phương Cửu?"

"Không sai, chính là ta!" Phương Cửu gật gật đầu.

Mặc Vũ tiên sinh rất là ngoài ý muốn xem Phương Cửu liếc một chút, chợt vuốt râu cười một tiếng, nói: "Không nghĩ tới ngươi trừ sẽ kể chuyện xưa bên ngoài, tại câu đối phương diện lại còn có như thế tạo nghệ, muốn đến trong lòng ngươi tất nhiên đã đối với thứ ba liên có đáp án!"

Phương Cửu không nói gì, Mặc Vũ tiên sinh lại cho là hắn là ngậm thừa nhận, lập tức chậm rãi từ lâu hai đi xuống, tiếp tục nói: "Như vậy đi, Phong Kỳ cái này một liên liền để cho hắn thử sinh học sinh đi trả lời, ngươi xem coi thế nào?"

"Không có vấn đề!" Phương Cửu Ma Lư gật gật đầu, dù sao hắn căn bản cũng không nghĩ ra về dưới, làm xuôi dòng nhân khí há không càng tốt hơn.

Nghe vậy, Phong Kỳ rất là cảm kích xem Mặc Vũ tiên sinh liếc một chút, cái kia trung niên mập mập cũng nhất thời tiến đưa một hơi, tuy nhiên Diệp Sơn tiên sinh cùng Trương Xuân tiên sinh hai người trong mắt nhưng là lộ ra một vòng kinh ngạc.

"Chẳng lẽ hắn là nghĩ. . ."

Hai người liếc nhau, đều từ đối phương trong mắt nhìn thấy chính mình suy nghĩ đáp án.

Lúc này, Mặc Vũ tiên sinh âm thanh vang lên lần nữa: "Ta chỗ này trùng hợp có vừa lên liên, đến nay đã có mấy năm, lại như cũ không người có thể đối với ra về dưới, nếu là ngươi có thể đối đầu, ta nguyện vọng dâng tặng bạc ròng năm trăm lượng, ngươi xem coi thế nào!"

Hắn vừa dứt lời, Diệp Sơn tiên sinh cũng đi tới, mặt đen lên trừng Phương Cửu liếc một chút, trầm giọng nói: "Nếu là ngươi có thể đối với ra Mặc Vũ tiên sinh cái này vừa lên liên, ta cũng đưa lên bạc ròng năm trăm lượng!"

Nghe hai người kiểu nói này, mọi người chung quanh tâm tình trong nháy mắt bị nhen lửa.

"Hai người cộng lại có thể khoảng chừng một ngàn lượng a!"

"Mặc Vũ tiên sinh về trên đến là cái gì? Cũng dám làm ra lớn như vậy thủ bút!"

"Ta trước đó tựa hồ nghe người nhắc qua, này một liên tựa hồ có thể xưng là Thiên Cổ tuyệt đối!"

"Khó như vậy a!"

"Đó là đương nhiên, không gặp Diệp Sơn tiên sinh lông mày đều không nhú một cái, liền ép năm trăm lượng sao?"

"Ngươi kiểu nói này, ta bất thành lĩnh tốt chờ mong a!"

"Ta cũng vậy, bất quá ta đoán Phương Cửu khẳng định không đối ra được. . ."

"Đồng ý!"

Liên tiếp tiếng nghị luận trong đại sảnh không ngừng vang lên, Phương Cửu cảm thấy nhưng là cười khổ không thôi, đừng nói là Thiên Cổ tuyệt đối, cũng

là phổ thông từng cặp hần chỉ sợ cũng không có đem ta đổi được.

Bất quá. . .

Dù cho đúng không ra Mặc Vũ tiên sinh Thiên Cổ tuyệt đối, đối với Phuong Cửu tôi nói hiển nhiên cũng không có bất luận cái gì tổn thất, ngược lại gián tiếp còn đề cao thân phận của hần, dù sao Mặc Vũ tiên sinh cũng không phải bình thường người.

Cái này như là đánh cò, địa vị mình cao bao nhiêu, cũng không phải xem cá nhân tự biên tự diễn, mà chính là đối với xem tay địa vị.

Hiện tại Mặc Vũ tiên sinh thành đối thủ của hần, vô luận thành bại, Phuong Cửu địa vị cũng sẽ ở trong lúc vô hình đề cao rất nhiều.

Huống hồ, Phuong Cửu cũng không phải không có chút nào cơ hội, hần chỉ ít từng tại trên Internet xem qua một chút Thiên Cổ tuyệt đối!

Cho nên, không có chút nào do dự, Phuong Cửu gật gật đầu: "Xin chỉ giáo!"

"Tốt!" Mặc Vũ tiên sinh khoan khoái cười một tiếng, nhanh chân đi đến bên hông bàn vuông trước.

Sau một khắc.

Mặc Vũ tiên sinh nâng bút mà xuống, như rồng như phượng chữ sôi nổi trên giấy, so với Phuong Cửu chữ đó là mạnh hơn gấp trăm ngàn lần.

"Hảo Tự!"

"Xinh đẹp a!"

"Không hổ là Mặc Vũ tiên sinh, khoản này chữ viết thật sự là tuyệt!"

Bên cạnh mọi người nhao nhao gọi tốt, tuy nhiên Phuong Cửu lại tại xem một lượng mắt về sau, cả người liền như là thạch điêu cứng tại tại chỗ.

Nguyên nhân không gì khác!

Mặc Vũ tiên sinh viết lên liên, hần vẫn là gặp qua a!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Trường trường

Chỉ chốc lát.

Mặc Vũ tiên sinh đặt bút mà đứng, cười nhìn qua Phuong Cửu nói: "Tiểu gia hỏa, đây chính là ta vẽ trên, người tốt nhất nghĩ một hồi đi!"

Nghe vậy, Phuong Cửu còn chưa lên tiếng, mọi người chung quanh đã là vỡ tổ.

"Hành Hành Hành Hành Hành Hành Hành? Ta không có hoa mắt a? Đây là Câu Đối?"

"Cảm giác không quá giống a, ta nhưng cho tới bây giờ chưa thấy qua dạng này vẽ trên?"

"Nếu là Mặc Vũ tiên sinh thân thủ viết, hần là sẽ không đe dọa chúng ta, chỉ là cái này để người ta căn bản xem không hiểu a!"

"Đúng vậy a cái này đến là có ý tứ gì?"

". . ."

Mọi người chung quanh từng cái khắp khuôn mặt là vẻ mờ mịt, nếu không phải Mặc Vũ tiên sinh thân phận và địa vị bày ở đây, chỉ sợ biến thành người khác, tuyệt đối sẽ bị xem như bệnh thần kinh, nào có dạng này vẽ trên a!

Phong Kỳ thấy thế, cũng liền bận bịu tiến đến trước bàn, tuy nhiên tại quét mắt một vòng về sau, cả người liền lâm vào yên lặng.

Hắn là cao quý một giới Giải Nguyên, nếu bàn về Học Thức, trừ trong thư viện những Lão Tiên Sinh đó bên ngoài, chỉ sợ toàn bộ trong thành Hàng Châu cũng tìm không ra mấy cái mạnh hơn hắn người.

Thế nhưng là. . .

Hắn lại bị ai phát hiện, chính mình thậm chí ngay cả cái này về trên nhìn đều nhìn không biết, càng đừng đề cập đi đối với về dưới!

Không khỏi nhanh, hắn ngay tại tâm tự mình an ủi: "Ta nhưng là muốn đi kinh thành thi trạng nguyên, chẳng phải xem không hiểu một đạo Câu Đối sao? Cái này lại có quan hệ gì, huống hồ cái này Thiên Cổ tuyệt đối ta đều xem không hiểu, chắc hẳn thiên hạ cũng không có mấy người có thể nhìn hiểu!"

Nghĩ đến cái này, trong lòng của hắn không khỏi dễ chịu một chút, chợt cười lạnh liếc mắt Phương Cửu, cô ý hỏi: "Phương Cửu, nghĩ đến đáp án chưa vậy? Đề thời gian dài như vậy!"

"Ồ? Chẳng lẽ ngươi nghĩ đến về dưới? Nếu không ngươi cho ta niệm một chút về trên?" Phương Cửu tức giận trả lời.

"Ách. . ." Phong Kỳ sắc mặt cứng đờ, nhất thời á khẩu không trả lời được.

Phương Cửu không để ý đến hắn nữa, lần nữa rơi vào trong trầm tư.

Hắn mặc dù biết cái này Thiên Cổ tuyệt đối về dưới là cái gì, nhưng vấn đề ngay tại ở, cái này về trên Biến Hóa đa dạng, hắn nhất thời bán hội không biết nên làm sao đi niệm, dù sao đã từng xem thời điểm hắn cũng chỉ là cảm thấy có chút ý tứ, cho nên vội vàng liếc liếc một chút, nhưng là đối với ý hình nhưng là không lắm hiểu biết, cho nên hắn cũng không dám tùy tiện viết xuống đáp án.

Nếu không một hồi Mặc Vũ tiên sinh để cho niệm một lần, hắn nhưng lại không biết làm như thế nào niệm, vậy coi như xấu hổ chết.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Mọi người chung quanh đều đang thì thầm nói chuyện, thảo luận Mặc Vũ tiên sinh cái này về trên.

"Cái này về trên đến là có ý tứ gì a?"

"Ta là xem không hiểu, quá thâm ảo!"

"Không phải là nói bừa viết đi, nào có dạng này về trên!"

"Xuyt! Nhỏ giọng một chút, đừng để cho Mặc Vũ tiên sinh nghe được!"

"Có thể cái này về trên đặc biệt cũng quá giả đi, ta nhưng cho tới bây giờ chưa thấy qua dạng này về trên a. . ."

Ngồi cách đó không xa nghỉ ngơi Trường Xuân tiên sinh đang tự hỏi một lúc sau, cũng là cười khổ lắc đầu, đối với bên cạnh Mặc Vũ tiên sinh nói: "Mặc Vũ huynh, trước kia liền nghe nói ngươi có một liên chính là Thiên Cổ tuyệt đối, hôm nay gặp mặt quả thật không tầm thường a!"

"Ý tưởng đột phát mà thôi, tính không được cái gì!" Mặc Vũ tiên sinh cười cười.

"Thế nhưng là. . . Đây lại sẽ không quá làm khó tiểu gia hỏa kia?" Trường Xuân tiên sinh một chút do dự, hỏi.

Mặc Vũ tiên sinh lắc đầu: "Người trẻ tuổi nha, phong mang tất lộ cũng không phải là chuyện gì tốt, ta như vậy mãi mãi một cái hán góc cạnh, với hắn mà nói cũng chưa hẳn không phải một chuyện tốt!"

"Ồ?" Trường Xuân tiên sinh có chút ngoài ý muốn mắt nhìn Mặc Vũ tiên sinh, chậm rãi nói: "Chẳng lẽ ngươi động quý tài lòng?"

Bên cạnh Diệp Sơn tiên sinh thỉnh linh hử một tiếng, tức giận chen miệng nói: "Câu đối bất quá là có hoa không quả chi học, mặc dù có chút tạo nghệ, đây tính toán là cái gì?"

"Diệp huynh, nói như ngươi vậy liền không đúng!" Mặc Vũ tiên sinh nhú nhú mày, phản bác: "Tục ngữ nói, nhìn một đóm mà biết toàn thân báo, kẻ này tại câu đối phương diện có thể có như thế tạo nghệ, chỉ cần dốc lòng bồi dưỡng,

Tại nó phương diện chưa hẳn không thể Thành Tài!"

"Thật sao?" Diệp Sơn tiên sinh cười lạnh nói: "Chẳng lẽ Mặc huynh không biết kẻ này chính là thanh lâu Quy Nô thân sao? Nếu là ngay cả cái này thân phận người đều có thể bái nhập người danh nghĩa, chỉ sợ Mặc huynh tên ắt gặp người chế nhạo đi!"

"Diệp huynh, nói như ngươi vậy cũng có chút qua!" Mặc Vũ có chút tức giận nói: "Hắn tuy nhiên thân phận hèn mọn, có thể hèn mọn người chưa hẳn không thể có đại tài, giống như học trò của ngươi người đều chính là danh vọng chi bối phận, có thể qua nhiều năm như vậy lại có mấy người đi vào qua Hoàng Bàng?"

"Ngươi. . ." Bị đâm bên trong chỗ đau, Diệp Sơn tiên sinh nhất thời khó thở, gương mặt trướng đỏ bừng.

Một bên Trường Xuân tiên sinh trước mắt bầu không khí không đúng, vội vàng lên tiếng khuyên nhủ: "Tốt, hai vị đều đừng tranh, vì là chút chuyện nhỏ này thương tổn hòa khí, đáng giá không!"

Nói, Trường Xuân tiên sinh cho hai người châm một ly trà, mà đúng lúc này, một đạo trần ngập tiếng vui mừng âm bất thành linh trong đại sảnh vang lên: "Công tử, cổ lên, người là lớn nhất bỗng!"

Nghe vậy, ba người vốn là khề giạt mình, vội vàng quay đầu nhìn lại.

Sau một khắc.

Ba người đồng tử lập tức co lại thành một cái điểm, khắp khuôn mặt là không thể tin.

"Chẳng lẽ hần có đáp án?" Trường Xuân tiên sinh thất thanh nói.

"Tuyệt đối không thể!" Diệp Sơn tiên sinh chém đinh chặt sắt nói ra, thế nhưng là trong thanh âm rõ ràng lộ ra như vậy từng tia không xác định.

"Chúng ta đi qua nhìn một chút!" Mặc Vũ tiên sinh nhú nhú mày, lập tức đứng dậy hướng Phương Cửu đi đến, hơn hai người cũng theo sát về sau, hiển nhiên cũng muốn biết Phương Cửu đến họp viết ra cái dạng gì về dưới tới.

Mà giờ khắc này tại Phương Cửu bên cạnh, mọi người từng cái nín hơi nhìn chăm chú, lẳng lặng nhìn xem hần đặt bút vung chữ, không có người lại đi chế giễu cái kia xấu tới cực điểm Bút Long chữ.

Chỉ chốc lát.

Phương Cửu thở dài ra một hơi, cầm Bút Long đặt tới một bên, mấy cái dư tợn chữ lớn lập tức hiện ra tại mọi người trước mắt.

Trường Trường Trường Trường Trường Trường Trường Trường?

"Đây là. . ."

Mọi người chung quanh nhất thời mòng ép, bọn họ bây giờ không có nghĩ đến Phương Cửu vậy mà cho ra là như thế này một cái làm cho người im lặng đáp án.

Bất quá. . .

Tại gần ngửi thất thần về sau, không ít người liền như có điều suy nghĩ bắt đầu yên lặng đọc, thế nhưng là thử niệm nhiều lần về sau, nhưng vẫn là niệm không ra bên trong vận vị.

Chẳng lẽ lại đây là Phương Cửu mù viết?

Không ít người tâm đều bắt đầu sinh ra ý tưởng như vậy, dù sao Phương Cửu viết cái này về dưới thấy thế nào làm sao giống như là mù viết!

"Phương huynh, người cái này viết đến là cái gì a?"

"Đúng đấy, không phải là tùy tiện viết linh tinh a?"

"Mặc Tiên Sinh về trên khẳng định ẩn chứa thâm ý, mù viết có thể tuyệt đối vô pháp lừa dối vượt qua kiểm tra!"

"Đúng vậy a. . ."

Mọi người lao nhao nói, Phương Cửu nhưng là cười không nói, thẳng đến quay đầu nhìn về phía Phong Kỳ, lúc này mới chậm rãi nói: "Giải Nguyên, người thấy thế nào?"

"Ta. . ." Phong Kỳ phần hận trùng Phương Cửu liếc một chút, nhưng là nhất thời nghẹn lời, không biết trả lời như thế nào. Phải biết hần hiện tại ngay cả Mặc Vũ tiên sinh về trên đều không xem hiểu, chớ nói chi là Phương Cửu viết cái này không biết mùi vị về dưới.

Mọi người chung quanh thấy gió kỳ áp ứng, nửa ngày đều nói không ra một câu, lập tức ồn ào nói:

"Công tử, sẽ không ngay cả như người loại này Đại Tài Tử đều xem không hiểu a?"

"Đúng đấy, người thế nhưng là Giải Nguyên a, sang năm càng là phải vào kinh thi trạng nguyên, nếu là ngay cả cái này đều xem không hiểu, vậy cái này trạng nguyên ta xem là quá sức?"

"Đúng đấy, Giải Nguyên người cũng đừng che giấu, tranh thủ thời gian cho đại gia hỏa giải thích một chút đi!"

Mọi người không ngừng ồn ào, đây càng là để cho không biết nên trả lời như thế nào Phong Kỳ xấu hổ tới cực điểm, khuôn mặt cơ hồ đều trưởng thành màu gan heo.

Cũng may lúc này vậy xem mọi người bất thành linh tránh ra một con đường, Mặc Vũ tiên sinh ba người đi tới, mọi người chú ý lực cũng theo đó chuyển dời đến trên người bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mỗ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Há miệng đã tới

"Mặc Vũ tiên sinh? Ngươi xem cái này về dưới nhắm ngay sao?"

"Mặc Vũ tiên sinh, ngươi cho chúng ta giải thích một chút ngươi về trên a?"

"Trường Xuân tiên sinh, ngươi cũng nói một cái đi. . ."

"Diệp Sơn tiên sinh. . ."

Mọi người nhao nhao mở miệng, tuy nhiên ba người nhưng là yên lặng không nói, con mắt chăm chú chăm chú vào Phương Cửu viết về dưới bên trên.

Nửa ngày,

Ba người sắc mặt dần dần trở nên ngưng trọng lên, mọi người chung quanh đều rõ rệt cảm giác được ba người trên thân biến hóa, không ít người lập tức thấp giọng nghị luận lên.

"Chẳng lẽ lại thật đối được?"

"Không thể nào, khó như vậy về trên làm sao có khả năng đối đầu!"

"Đúng đây, ta cũng không tin có thể đối được!"

Lúc này, Mặc Vũ tiên sinh bất thành linh ở một tiếng, ngẩng đầu nhìn về phía Phương Cửu, trầm giọng nói: "Tiểu gia hỏa, ngươi lần này liên làm sao niệm?"

Phương Cửu mỉm cười, hỏi ngược lại: "Ngươi về trên làm sao niệm?"

"Ta về trên là. . ." Mặc Vũ tiên sinh khoe miệng lộ ra một vòng nụ cười, chậm rãi nói: "Hàng Hàng Hàng Hàng Hàng Hàng Hàng!"

Mặc Vũ tiên sinh niệm xong, mọi người chung quanh nhất thời bùng tỉnh đại ngộ, nguyên lai nghề này chữ là dị âm a, khó trách bọn hắn trước đó vô luận như thế nào niệm đều cảm thấy vô cùng khó chịu.

Một cái thanh y nam tử cảm thán nói: "Xem ra cái này về trên khó liền khó tự phá âm cái này một nơi!"

Bên cạnh một người một chút suy tư, lắc đầu nói: "Không đúng, trừ phá âm bên ngoài, nếu là đối không ra Ý Cảnh, cũng không thể coi là đối trận tinh tế a!"

Nghe hai người kiểu nói này, mọi người chung quanh rút cuộc minh bạch cái này một liên đến có bao nhiêu khó, nhìn về phía Phương Cửu ánh mắt càng là không còn báo có bất kỳ hi vọng.

Chỉ có tiểu Thu Hương tự tin hoàn toàn nắm lấy Phương Cửu cánh tay, kích động kêu lên: "Công tử, nhanh. . . Mau đưa ngươi về dưới niệm đi ra, để bọn hắn nhìn một chút!"

"Xem đem ngươi gấp!" Phương Cửu cười sờ sờ Thu Hương cái đầu nhỏ, chợt ánh mắt ở chung quanh trên mặt mọi người nhanh chóng quét một vòng, lúc này mới hít sâu một cái khí, cao giọng: "Thường Thường Thường Thường Thường Thường Thường!"

Nghe vậy, mọi người tại đây từng cái cả kinh giống một nửa mộc đầu lẳng lẳng đăm tại nguyên chỗ.

Phong Kỳ càng là tại chỗ trở nên trợn mắt hốc mồm, giống như trên đầu bị người đánh Nhất Côn giống như.

Mà Diệp Sơn tiên sinh sắc mặt càng là tái trong tích tắc hoàn toàn biến xám sắc. Phải biết hắn vừa rồi thể nhưng là trọn vẹn ép năm trăm lượng bạc ròng, mà cái này còn không phải trọng yếu nhất, trọng yếu nhất là hắn mặt mũi lần nữa bị Phương Cửu hung hăng tát một cái.

Chỉ chớp lát, mọi người chậm rãi lấy lại tinh thần, từng cái nhìn về phía Phương Cửu ánh mắt nhất định như cùng ở tại xem quái vật.

Bọn họ bây giờ không có nghĩ đến, Phương Cửu cái kia nhìn như bình thường Trường Trường Trường Trường Trường Trường Trường Trường vậy mà cũng có như thể Huyền Cơ, hơn nữa còn đối với như thể không chê vào đâu được, hai liên thuận niệm, có thể ngụ ý vì là hàng sắc nhiều năm có tăng, thương hành từng cái thông suốt.

Tuy nhiên Mặc Vũ tiên sinh cũng không có quá mức kinh ngạc, mà chính là giống như cười mà không phải cười nhìn qua Phương Cửu, nói: "Ngươi đúng không sai, tuy nhiên cũng vẹn vẹn chỉ là không sai mà thôi!"

"Mặc huynh? Đây không phải đã đối với phi thường tinh tế a? Chẳng lẽ ngươi về trên còn giấu giếm huyền cơ gì?"

Diệp Sơn tiên sinh cũng là một mặt kinh ngạc nhìn về phía Mặc Vũ, tuy nhiên trong nháy mắt này tâm nhưng là hơi hơi buông lỏng một hơi, nếu là Mặc Vũ về trên thật có huyền cơ khác, như vậy hắn tâm mặt mũi này liền xem như bảo trụ.

Mặc Vũ tiên sinh vuốt râu cười một tiếng, gật đầu nói: "Vâng, ta cái này về trên còn có nó khác biệt Niệm Pháp, mỗi một loại Niệm Pháp đều ẩn chứa một loại ngụ ý, cho nên hắn vừa mới chỉ có thể coi là đối đầu một phần nhỏ!"

Còn có Huyền Cơ?

Hơn nữa còn không chỉ một loại?

Mọi người nhất thời kinh động như gặp thiên nhân, phải biết như thể khó hơn liền có thể đối với ra một loại ngụ ý đã đúng là không dễ, còn muốn đối ra nó mấy loại ngụ ý, đó là người có thể làm được sự tình sao?

Tuy nhiên mọi người tâm nhưng là không tự giác dễ chịu một chút, dù sao Phương Cửu hôm nay biểu hiện quá nghịch thiên, để bọn hắn rất là có loại xấu hổ vô cùng cảm giác.

Mà tiểu Thu Hương đang nghe về sau,

Nhưng là lập tức mắc kẹt, miết cái miệng nhỏ nhắn nói: "Mặc Vũ tiên sinh, công tử nhà ta dù cho chỉ chống lại một phần nhỏ vậy cũng xem như đối đầu à, ngươi cũng không thể chơi xấu a!"

"Tiểu cô nương, lấy lão phu thân phận, làm sao có khả năng sẽ chơi xấu đâu? Ta cái này về trên khó liền khó tại ngụ ý khác biệt, cho nên nếu là chỉ chống lại một loại ngụ ý, cũng không tính là hoàn chỉnh một liên!"

Thu Hương thờ ơ phi phi nói ra: "Hừ, ngươi vẫn là chơi xấu!"

"Thu Hương, không được vô lễ!" Phương Cửu vội vàng lên tiếng ngăn lại, Thu Hương lần này chu cái miệng nhỏ nhắn, không còn lên tiếng.

Lúc này, Trường Xuân tiên sinh bất thành linh cười hoà giải: "Tốt, cái này một liên liền đến đây là ngừng đi, xem như Mặc Vũ tiên sinh thắng!"

Nói, Trường Xuân tiên sinh quay đầu nhìn về phía Phương Cửu, tuy nhiên Phương Cửu cũng không có lập tức cho đáp lại, mà chính là yên lặng mắt nhìn tích phân, ánh mắt lại nhanh chóng quét mắt mọi người chung quanh, lúc này mới lên tiếng nói ra: "Trường Xuân tiên sinh, ta đối với Mặc Vũ tiên sinh này một liên cảm thấy rất hứng thú, cho nên muốn thật tốt lĩnh giáo một phen!"

Mặc Vũ tiên sinh rất là ngoài ý muốn xem Phương Cửu liếc một chút, cười nói: "Xem ra tiểu tử ngươi vẫn là không phục a, vậy thì tốt, ta hôm nay liền để ngươi thua cái tâm phục khẩu phục!"

"Hừ! Công tử nhà ta mới sẽ không thua!" Thu Hương nhin không được lần nữa chen miệng nói.

Phương Cửu mỉm cười, nói: "Mặc Vũ tiên sinh, xin chỉ giáo!"

"Tốt!" Mặc Vũ tiên sinh bải xuống ống tay áo, cất cao giọng nói: "Nhất Hành Hành, Hành Hành Hành, Hành Hành Hành!"

Nghe vậy, rất nhiều người nhin không được vỗ tay bảo hay, Mặc Vũ tiên sinh cái này về trên vẹn vẹn chỉ là thêm một cái chữ, tuy nhiên mặt chữ bên trên nhìn không ra có cái gì biến hóa, có thể vừa ra tới, ngụ ý lập tức hoàn toàn thay đổi, hoàn toàn biến thành một cái khác về trên.

"Thế nào? Lần này nhận thua đi!" Mặc Vũ tiên sinh cười ha hả nhìn qua Phương Cửu.

Mọi người chung quanh cũng nhao nhao nhìn về phía Phương Cửu, ánh mắt kia rất rõ ràng, cũng là đang nói, tranh thủ thời gian nhận thua đi!

Nhưng mà. . .

Phương Cửu nhưng là khóa miệng ngửa mặt lên, cười nói: "Đúng dịp, ta lần này liên vừa vặn cũng có biến hóa như thế!"

"Ủm?" Mặc Vũ tiên sinh lông mày nhướn lên, nói: "Người cũng có? !"

Bên cạnh Thu Hương nhin không được hưng phấn kêu lên: "Phương công tử, người thật lợi hại!"

Hắn mọi người cũng đều thật bất ngờ nhìn về phía Phương Cửu, khắp khuôn mặt là không thể tin.

Lúc này, Phương Cửu âm thanh vang lên: "Nhất Triều Triều, Triều Triều Triều, Triều Triều Triều!"

Hả?

Lần này liên?

Đổi đầu sao?

Nghe Phương Cửu về dưới, mọi người chung quanh nhất thời sững sốt, hơn nửa ngày mới lấy lại tinh thần tới.

Trương Xuân tiên sinh khẽ vỗ râu dài, khen: "Giây, thật sự là diệu quá thay a!"

Mặc Vũ tiên sinh cũng cười gật gật đầu, nói: "Không tệ, bất quá ta cái này một liên còn có sau cùng một loại biến hóa, người cần phải nghe kỹ, Nhất Hành Hành, Hành Hành Hành, Hành Hành Hành Thịnh!"

Phương Cửu cười ngạo nghễ, không hề nghĩ ngợi liền lập tức trả lời: "Vân Trường Trường, Trường Trường Trường, Trường Trường Trường Tiêu!"

Ta đi!

Cái này cũng được!

Quá trâu bò đi!

Nghe được Phương Cửu há miệng tức đến, tất cả mọi người hoàn toàn mất trọn tròn, ngay cả Mặc Vũ tiên sinh chính mình cũng được, Phong Kỳ càng là cả kinh ánh mắt hạt châu đều nhanh muốn trũng ra ngoài.

Về phần Diệp Sơn tiên sinh tiên sinh, giờ phút này muốn chết tâm đều có, chưa tới một canh giờ để cho cùng là một người liên rút hai cái bạt tai, hắn tấm mặt mo này thật không biết nên đi cái nào phóng!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Tiệc nuôi

Đại sảnh.

Một mảnh không tiếng động.

Không ai có thể nghĩ đến Phương Cửu thật có thể đổi đầu cái kia đạo có thể xưng Thiên Cổ tuyệt đối về trên, càng không có người có thể nghĩ đến, Phương Cửu đối với còn như thế thoải mái.

Vén vén chỉ dùng không đến một khắc đồng hồ, liền đối xuất thiên cổ tuyệt đối !

Đây con mẹ nó thật sự là người có thể làm được sự tình sao?

Vô số người đề tay lên ngực tự hỏi, sau cùng đều âm thầm lắc đầu, không ít nguyên bản đối Phương Cửu còn không phục người, giờ phút này cũng đều hoàn toàn chịu thua.

Cùng lúc đó, Phương Cửu lần nữa yên lặng mắt nhìn tích phân, khóe miệng lập tức xuất hiện một đường vòng cung, trong mắt càng là tách ra một vòng không che giấu được vui mừng.

1250 tích phân a!

Cái này một liên đối với xong, hấn nhưng là trọn vẹn kiểm lấy 1250 điểm tích lũy.

Mà trong đại sảnh hiện tại cũng liền hơn một trăm người, hiển nhiên hấn lộ chiều này trên cơ bản cầm ở đây tất cả mọi người hoàn toàn chinh phục!

Không bao lâu, mọi người dần dần từ trong lúc khiếp sợ lấy lại tinh thần, ánh mắt cũng chậm chậm từ trên người Phương Cửu chuyển dời đến Mặc Vũ tiên sinh cùng Diệp Sơn tiên sinh trên thân hai người.

Bởi vì hai người vừa rồi thế nhưng là dưới kinh thiên hào chú!

Cộng lại đây chính là khoảng chừng một ngàn lượng a!

Tại trong thành Hàng Châu đều có thể mua xuống một tòa không nhà nhỏ viện.

Không ít người đỏ mắt, thậm chí có thể nói, mọi người tại đây không có không đỏ mắt!

Cảm nhận được mọi người bắn ra tới ánh mắt, Mặc Vũ tiên sinh cười khổ một tiếng, đối bên cạnh sắc mặt có chút âm trầm Diệp Sơn tiên sinh nói: "Diệp huynh, không có ý tứ, liên lụy người thua nhiều tiền như vậy!"

"Không có việc gì, đây là ta tự nguyện!" Diệp Sơn tiên sinh mặt không biểu tình quay về một câu, chợt quay đầu nhìn về phía một bên Phong Kỳ, chậm rãi nói: "Phong Kỳ, vì sư hôm nay trên thân không mang nhiều như vậy Ngân Lượng, người trước tiên cho vì sư trên nệm!"

Phong Kỳ liền vội vàng gật đầu xác nhận, cảm thấy nhưng là như là đồ nhào ngũ vị bình, đó là đủ kiểu phức tạp!

Hấn làm Diệp Sơn tiên sinh học sinh, làm sao không biết Diệp Sơn tiên sinh làm người.

Diệp Sơn tiên sinh tuy nhiên học vấn cực cao, đối với học sinh cũng coi như không tệ, vừa vặn bên trên lại có không ít mao bệnh, bên trong có một cái mao bệnh cũng là tham lam!

Lúc trước vì là báii nhập bọn họ dưới, liền không có thiếu xài bạc, mà cái này năm trăm lượng thay hấn trên nệm, sau cùng hơn phân nửa là đã đi là không thể trở về.

Có thể Diệp Sơn tiên sinh làm hấn nhập môn Ân Sư, hiện tại lại làm lấy nhiều người như vậy mặt mở miệng, hấn làm học sinh dù cho biết kết quả như thế nào, lại cũng chỉ có thể có khổ hướng về trong bụng cổ họng.

Một bên Phong Kỳ phụ thân thấy thế, sắc mặt càng là trong nháy mắt trở nên Bạch nếu giấy dán cửa sổ, trong lòng gọi là một cái khổ a! Có thể vừa nghĩ tới nhi tử con đường làm quan, hấn cũng chỉ có thể kiên trì từ trong túi tiền lấy ra năm tám trăm lượng Ngân Phiếu.

"Phương công tử, Diệp Sơn tiên sinh tiền đặt cược, ta thay hấn cho người!" Cha đi đến Phương Cửu trước người, mắt đỏ nói ra.

"Cảm ơn!" Phương Cửu cười tiếp nhận Ngân Phiếu.

Lúc này, một bên Mặc Vũ tiên sinh cũng đi tới, tại Phương Cửu trên vai vỗ vỗ, nhẹ nhàng nói: "Tiểu gia hỏa, lão phu có chơi có chịu, bất quá ta ngày thường đi ra ngoài cũng không có mang nhiều tiền như vậy thói quen, như vậy đi, ngày mai buổi trưa trước ta sẽ sai người đưa tới cho người, người thấy thế nào?"

"Đi! Không có vấn đề!" Phương Cửu không có chút nào do dự liền gật gật đầu, hấn căn bản không sợ những này Lão Phu Tử quyết nợ. Phải biết cái này cũng không so hiện đại, tại Đường Triều văn nhân coi trọng nhất cũng là mặt mũi, với lại Mặc Vũ tiên sinh càng là một tên đại lão cấp văn nhân, không thể là vì năm trăm lượng bạc mà hủy chính mình danh tiếng.

Tuy nhiên qua trong giây lát, mấy đạo không có hảo ý ánh mắt liền để Phương Cửu bất thành linh ý thức được một sự kiện, lấy hấn thân phận bây giờ cùng địa vị, bất thành linh có được như thế một số tiền lớn sự tình nếu là lộ ra ánh sáng ra ngoài, tựa hồ cũng không phải là một kiện chuyện gì tốt, cho dù hấn bây giờ có được Thái Cực Quyền có thể hộ thân, chỉ sợ vẫn là sẽ cho hấn mang đến rất nhiều không tất yếu phiền phức.

Bởi vì cái gọi là thất phu vô tội hoài bích tội!

Bởi vậy, Phương Cửu một chút suy tư, trong đầu liền nghĩ đến một ý kiến, chợt cảm vừa mới tới tay này năm tám Ngân Phiếu nhét vào Mặc Vũ tiên sinh trong tay.

"Người đây là. . ." Mặc Vũ tiên sinh hơi sững sờ,

Khó hiểu nói.

Phương Cửu giải thích nói: "Mặc Vũ tiên sinh, số tiền này ta hy vọng có thể bởi ngài trước tiên giúp ta bảo quản lấy!"

"Ta đảm bảo?" Mặc Vũ tiên sinh đầu lông mày ngửa mặt lên, khắp khuôn mặt là vẻ không hiểu. Mọi người chung quanh càng là một mặt mòng ép, nào có tiền đưa tới tay còn hướng về trong tay người khác nhất.

"Vâng!" Phương Cửu gật gật đầu: "Ta hi vọng ngươi có thể giúp ta trước tiên đảm bảo trăm ngày!"

"Đây là vì sao?" Mặc Vũ tiên sinh nhíu nhíu mày, hỏi.

Phương Cửu ngẫm lại, nói: "Mặc Vũ tiên sinh là trong thành Hằng Châu nổi tiếng văn nhân, tin tưởng nhất định nhận biết rất nhiều Khoáng Thế Kỳ Tài, mà trong nội tâm của ta nhiều năm qua luôn luôn có cái tiếc nuối không được mà hiểu biết, cho nên hy vọng có thể dùng cái này ngàn lượng bạc ròng lại nỗi tiếc nuối này!"

Nghe vậy, mọi người chung quanh nhất thời sững sờ.

Tiếc nuối?

Cái gì tiếc nuối phải tốn ngàn lượng bạc ngân đi giải?

Đây cũng quá khước trương a?

Mặc Vũ tiên sinh suy nghĩ một chút, hỏi: "Ngươi đến có cái gì tiếc nuối?"

"Đúng đây, đến là cái gì tiếc nuối?"

"Mau nói a, ta giúp ngươi hiểu biết. . ."

Mọi người chung quanh lên tiếng quát lên, tuy nhiên Phương Cửu cũng không có trả lời ngay, mà là tại thận trọng mảnh cân nhắc một chút dùng từ, lúc này mới chậm rãi nói ra: "Ta chỗ này có một đạo về trên, nhiều năm qua khô tư nhưng không được hiểu biết, đúng là tiếc nuối, cho nên hy vọng có thể dùng này một ngàn hai đi tâm kết này!"

Câu đối?

Một ngàn lượng mua cái về dưới?

Điên đi!

Mọi người nhất thời trừng to mắt, khắp khuôn mặt là vẻ ngạc nhiên, bọn họ thực sự không nghĩ tới Phương Cửu phải dùng một ngàn lượng giải khai tiếc nuối cũng chỉ là chỉ là một đạo câu đối.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người kích động lên.

Đối với ra một đạo câu đối, liền có thể thu hoạch được một ngàn lượng?

Đây là cái gì khái niệm?

Đây chính là cùng? Phan Khắc Bô tầm tốc si tra Hoàng Y Mẫu đập quyền. ?

Không ai có thể ngăn cản cái này dụ hoặc, liền ngay cả Phong Kỳ, Diệp Sơn tiên sinh đều không tự giác vênh tai.

Tuy nhiên Mặc Vũ tiên sinh nhưng là lâm vào yên lặng, hơn nửa ngày mới lên tiếng: "Nhân sinh khó được có chỗ tiếc nuối, tuy nhiên ngươi đã có ý tưởng này, vậy lão phu sẽ cố gắng giúp ngươi, tuy nhiên nếu là trong vòng trăm ngày không người có thể đền bù ngươi tiếc nuối, tiền này ta sẽ thân thủ hoàn trả!"

"Cảm ơn Mặc Vũ tiên sinh!" Phương Cửu rất là cảm kích nhìn xem Mặc Vũ tiên sinh, cảm thấy đồng thời sinh sôi ra một vòng áy náy.

Dù sao chuyện này hần bao nhiêu xem như lừa gạt Mặc Vũ tiên sinh, mà để cho Mặc Vũ tiên sinh giúp hần đem tiền trước tiên đảm bảo một trăm ngày, thì là hần chuẩn bị lợi dụng cái này một trăm ngày thời gian trống thật tốt tăng lên một chút thân phận của mình cùng địa vị, dạng này đến lúc đó lại đem tiền nắm bắt tới tay, liền sẽ miễn đi rất nhiều không tất yếu phiền phức.

Về phần có người có thể đối với ra hần về dưới?

Phương Cửu muốn đều không có nghĩ tới khả năng này, bởi vì hần trong lòng cái kia đạo về trên nhưng là chân chính Thiên Cổ tuyệt đối, trải qua trăm ngàn năm đều không người đối đầu.

Trong một trăm ngày lại thế nào khả năng có người đối đầu được? Trừ phi người kia là cái người xuyên việt, hơn nữa còn là đến từ so với hần càng xa xôi thời đại người xuyên việt?

Tuy nhiên loại này xác suất nhỏ sự kiện thật khả năng phát sinh sao?

Dù sao Phương Cửu chính mình là không tin!

Lúc này, có mấy người các loại có chút không kiên nhẫn người mở miệng quát lên.

"Phuong huynh, mau đưa nguoi về trên viết ra a?"

"Đúng đây, nói không chừng ta liền có thể đền bù nguoi tiếc nuối!"

"Nếu là ta có thể đổi đầu, Phuong huynh nguoi cũng không nên quyệt nợ a!"

Nghe được bên tai tiếng thúc giục, Phuong Cửu khước miệng ngửa mặt lên, đối mọi người gật gật đầu, chột trước người trên bàn một lần nữa cửa hàng một tầng vàng Ma Chỉ, cầm bút, dính mực, tiếp tục viết. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Thiên cổ tuyệt đối

Chỉ chốc lát

Theo Phuong Cửu đặt bút, mọi người chung quanh nhao nhao rướn cổ lên, trừng to mắt.

Không vì cái gì khác, liền vì là cho Phuong Cửu đền bù tiếc nuối!

Sai!

Là vì Phuong Cửu này một ngàn lượng bạc!

Rất nhanh, Phuong Cửu về trên liền rơi vào mọi người chung quanh trong mắt, chen tại bên ngoài đám người cũng từ bên trong mọi người đối thoại âm thanh bên trong biết được về trên.

Yên Tỏa Trì Đường Liễu

Liền cái này?

Đơn giản như vậy?

Không ít người mắt tròn, tuy nhiên nhiều người hơn nhưng là trong nháy mắt này dường như đánh máu gà, ánh mắt đều đỏ!

Bọn họ thực sự không nghĩ tới Phuong Cửu trong miệng tiếc nuối đúng là một đạo đơn giản như vậy năm chữ liền!

Nhưng mà chính là bởi vì quá mức đơn giản, rất nhiều người tại hơi sững sờ về sau, liền tranh trước sợ sau khi hướng bên trong chen tới, sợ vài giây đồng hồ về sau chính mình nghĩ đến về dưới, vẫn còn bị người khác đoạt cái trước tiên, vậy đòi này Từ Khả có thể cũng sẽ không ngu tiếp tốt cảm giác, dù sao đây chính là trọn vẹn một ngàn lượng bạc, không phải do bọn họ không đi tranh đi đoạt a!

Trong lúc nhất thời, trong đại sảnh loạn thành một bầy, mọi người nguoi đẩy ta đẩy, tiếng la, tiếng mắng nói thành một mảnh.

Lúc này, một đạo tiếng hét phẫn nộ bất thình lình vang lên: "Tất cả yên lặng cho ta điểm, nhìn xem các nguoi từng cái hiện tại giống kiểu gì tử, ngày bình thường sách đều đến chó trong bụng sao?" Chính là Diệp Sơn tiên sinh bạo nổi.

Mọi người chung quanh nghe vậy, nhất thời yên tĩnh một chút, nhưng cũng vền vền chỉ là yên tĩnh như vậy một hai giây, liền lại trở về hình dáng ban đầu!

Nếu là bình thường, lấy Diệp Sơn tiên sinh thân phận như thế quát mắng, mọi người sợ rằng sẽ thấp thỏm lo âu, không dám tiếp tục làm càn xuống dưới.

Nhưng bây giờ một ngàn lượng bạc sáng loáng bày ở trước mắt, người nào mệ nó vẫn còn ở hồ nguoi Diệp Sơn tiên sinh là ai? Chỉ sợ sẽ là Thiên Vương Lão Tử tới cũng vô dụng.

Thấy thế, Diệp Sơn tiên sinh trên mặt hỏa quang càng là nồng đậm một chút, thế nhưng là không người chú ý tới, tại hấn mắt chỗ sâu nhưng là nhỏ không thể thấy hiện lên một đạo tinh quang.

Sau một khắc.

Diệp Sơn tiên sinh tiến lên hai bước, đi đến Phương Cửu bên cạnh thân bàn vuông trước, lần nữa quát lớn: "Chỉ là một chút Ngân Lượng liền để các người hoàn toàn Thất Đức đi, thật sự là xấu hổ giết chúng ta sách mặt người, thôi, cái này một liên các người đều không cần lại tranh, ta tự mình động thủ!"

Nói, Diệp Sơn tiên sinh đưa tay cầm lấy trên bàn Bút Long, trong đại sảnh ồn ào âm thanh cũng theo đó biến mất, không ít người trên mặt nhất thời lộ ra thất vọng, thậm chí là vẻ tuyệt vọng.

Nhưng vẫn là có một phần nhỏ người nhìn về phía Diệp Sơn tiên sinh ánh mắt tràn ngập một vòng kính nể, bởi vì chính là Diệp Sơn tiên sinh quyết định thật nhanh, ngăn lại trong đại sảnh rối loạn, cũng vẫn hồi ở đây sách mặt người mặt.

Nhưng mà. . .

Phương Cửu nhưng trong lòng thì cười lạnh không ngừng, hần như thế nào nhìn không ra Diệp Sơn tiên sinh làm như thế bất quá là đang cấp chính mình tìm bậc thang, dù sao lấy thân phận của hần cùng tiểu bối tranh đoạt, truyền đi đó là tương đối mất mặt.

Mà bây giờ hần không chỉ có tranh đến tên, lại cướp được cơ hội, có thể nói là nhất tiễn song điêu.

Chỉ là. . .

Ở trong mắt Phương Cửu, hần bất quá là đoạt một cái danh chính ngôn thuận có thể không biết xấu hổ cơ hội thôi, nhưng là muốn thật đem tiền kiếm lời đi, đó là tuyệt đối không thể!

Phương Cửu cũng không tin tưởng bằng vào cái kia chút bản lãnh liền có thể đối với ra cái này chân chính Thiên Cổ tuyệt đối!

Lúc này, Diệp Sơn tiên sinh cuối cùng viết, chung quanh tất cả mọi người ánh mắt cũng đều tập trung ở trước người hần trên bàn.

Vân Xuất Hà Ngạn. . .

Viết đến nơi này, Diệp Sơn tiên sinh lông mày bất thành linh nhíu một cái, cầm bút tay cũng đình trệ ở giữa không trung.

"Phát sinh sự tình gì?"

"Làm sao không tiếp tục viết a?"

"Sau cùng lại viết một cái hoa chữ chẳng phải đối đầu sao?"

"Cũng là a, cái này một liên thật sự là đơn giản tới cực điểm!"

Nhưng mà, Diệp Sơn tiên sinh nhưng là chậm chạp không xuống sau cùng nhất bút, mồ hôi càng là từ hần cái trán chậm rãi chảy ra.

Nửa ngày.

Diệp Sơn tiên sinh bút ném một cái, cau mày nói: "Cái này vẽ trên có chút cổ quái, ta còn cần suy nghĩ thật kỹ!"

Nói,

Diệp Sơn tiên sinh quay đầu nhìn về phía Mặc Vũ cùng Trường Xuân tiên sinh hai người: "Các người thử một chút?"

"Ta còn không có vượt thuận mạch suy nghĩ! " Mặc Vũ tiên sinh nhíu mày nói ra, Trường Xuân tiên sinh cũng lắc đầu. Ngược lại là bên cạnh một cái thanh y nam tử nhắm ngay cơ hội, lập tức việc nhân đức không nhường ai tự đề nghị: "Diệp Sơn tiên sinh, tiểu tử bất tài, nhưng đã nghĩ đến vẽ dưới!"

"Ồ? Vậy người tới!" Diệp Sơn tiên sinh đầu lông mày ngửa mặt lên, cười lạnh tránh ra vị trí.

Người kia lập tức đứng ở trước bàn, kích động kém chút ngay cả bút đều cầm không được.

Một ngàn lượng a!

Vậy nhưng đầy đủ hần mua cái không nhà nhỏ viện, sau đó lại lấy được bảy tám phòng Tiểu Thiếp!

"Hô!"

Hít sâu một cái khí, nam tử hạ bút vung mực: "Vụ Tàng Hà Ngạn Hoa "

Người chung quanh thấy thế, sắc mặt từng cái trong nháy mắt trở nên vô cùng khó nhìn lên, mấy như chết Cha một dạng.

"Mụ, để cho tiểu tử này đoạt cái trước tiên!"

"Đúng đấy, đơn giản như vậy về trên ta cũng có thể đối đầu, với lại so với hấn đối với còn tốt!"

"Vương Huỳnh lần này là phát đại tài a. . ."

Nghe bên tai lao nhao âm thanh, nam tử càng là kích động có chút không biết làm sao, khuôn mặt trắng vô cùng đỏ bừng.

Cũng may hấn lý trí vẫn còn tồn tại, rất nhanh ánh mắt của hấn liền chuyển dời đến Phương Cửu trên thân, hơi có vẻ khẩn trương hỏi: "Phương huynh, người nhìn ta lần này liên đối với còn hài lòng?"

"Người cảm thấy thế nào?" Phương Cửu mỉm cười, hỏi ngược lại.

Nam tử tự tin nói: "Hấn là phi thường tinh tế, với lại ngụ ý tương xứng."

Lúc này, một bên Mặc Vũ tiên sinh cuối cùng không thể nhịn được nữa, mặt đen lên lên tiếng nói: "Nói vớ nói vẩn!"

Nghe vậy, nam tử sắc mặt trong tích tắc biến thành màu xám. Hơn... người người cũng là trong lòng cả kinh, mặt mũi tràn đầy không hiểu nhìn về phía Mặc Vũ tiên sinh.

Mặc Vũ tiên sinh suy nghĩ một chút, cất cao giọng nói: "Này liên mới nhìn vô cùng đơn giản, nhưng nếu là hướng về mảnh bên trong xem, nhưng là phi thường khó!"

Khó?

Chỗ nào khó?

Vì sao chúng ta nhìn không ra?

Mọi người chung quanh càng thêm nghi hoặc. Mặc Vũ tiên sinh tiếp tục nói: "Các người nhìn kỹ cái này năm chữ, Yên Tòa Trì Đường Liễu, từng chữ thiên bằng đều bao hàm ngũ hành, cho nên. . ."

Nói đến đây, Mặc Vũ tiên sinh không có tiếp tục nói đi xuống, nhưng là trong nháy mắt này, mọi người chung quanh thần sắc đều là vì một trong giật mình, tiếp theo sắc mặt biến đến ngưng trọng lên, hiển nhiên đều ý thức được cái này một liên độ khó khăn cỡ.

Bất quá. . .

Năm chữ liên dù sao cũng là câu đối bên trong đơn giản nhất một loại, cho nên mặc dù Phương Cửu cái này về trên bên trong giấu càn khôn, nhưng bọn hấn vẫn cảm thấy chính mình rất có hi vọng đối được.

Trong lúc nhất thời, mọi người tại đây từng cái mặt mũi tràn đầy khi gấp suy tư, thế nhưng là không bao lâu, không ít người sắc mặt liền trở nên phức tạp.

"Không đúng, cái này về trên rõ ràng nhìn cũng không phải là đặc biệt khó, nhưng vì cái gì còn kém một chút như vậy, lại chết sống không đối ra được?"

"Ta cũng giống vậy, liền thiếu một chút như vậy!"

"Tề Huỳnh, người đây?"

"Ta cũng vậy, ngũ hành liền thiếu cái mộc. . ."

Lại một lát nữa, Trường Xuân tiên sinh bất thành linh thờ dài, nhìn qua bên cạnh Phương Cửu nói ra: "Tiểu gia hỏa, người cái này về trên đến là thế nào nghĩ ra được? Ta đoán độ khó khăn đã không kém gì Mặc Vũ huynh vừa rồi này một liên a?"

Nghe vậy, mọi người chung quanh nhất thời quá sợ hãi.

"So Mặc Vũ tiên sinh vừa rồi này một liên còn khó?"

"Không thể nào? Ta đều nhanh muốn đi ra!"

"Đúng đấy, tuyệt đối không có khả năng!"

"Trường Xuân tiên sinh, người không thấy nhìn lầm a?"

Mọi người chung quanh hiển nhiên có chút không tin, dù sao bọn họ cũng cảm giác mình sắp muốn ra đáp án.

Lúc này, bên cạnh Mặc Vũ tiên sinh cũng mở miệng trầm giọng nói: "Này liên xác thực so ta trước đó này một liên còn khó hơn không ít, thậm chí bằng vào ta Học Thức, chỉ sợ đều không thể đối được!"

Lần này, mọi người tại đây toàn bộ ngây người, nếu là chỉ có Trường Xuân tiên sinh một người nói như vậy còn có thể là nhìn nhầm, nhưng bây giờ ngay cả Mặc Vũ tiên sinh đều thừa nhận, hiển nhiên nói rõ này liên chỉ sợ thật vô cùng vô cùng khó!

Tuy nhiên khó thuộc về khó, lại cũng không có thể đánh tiêu bọn họ muốn đối với ra này liên suy nghĩ, dù sao đối với ra về dưới thế nhưng là có thể kiếm lấy trọn vẹn một ngàn lượng bạc a!

Cho nên không ít người tại sừng sờ Thần Hậu, lại lần nữa rơi vào trong trầm tư.

Thấy thế, Mặc Vũ tiên sinh cười khò lắc đầu, ánh mắt di động đến Phuong Cửu trên thân: "Tiểu gia hỏa, ngươi thật làm cho ta thật bất ngờ!"

Phuong Cửu mỉm cười, không nói gì. Bên cạnh Thu Hương nhưng là một mặt tự hào nói ra: "Đúng thế, công tử nhà ta lớn nhất bông, không ai sánh nổi hẳn!"

"Ha-Ha, thật là một cái có ý tứ tiểu nha đầu!" Mặc Vũ tiên sinh khoan khoái cười một tiếng, chợt nhìn xem Phuong Cửu tiếp tục nói: "Ngươi cái này vừa lên liền chỉ sợ trong thời gian ngắn không ai có thể đối được, bất quá ta sau khi trở về liền sẽ cảm công bố ra ngoài, tin tưởng tại trăm ngày bên trong ngươi hẳn là sẽ đạt được một cái hài lòng đáp án!"

"Vậy thì cảm ơn Mặc Vũ tiên sinh!" Phuong Cửu chấp tay nói cảm ơn. Nhưng trong lòng thì không có chút nào tin tưởng có người có thể đối được, dù sao cái này về trên nhưng là chân chính Thiên Cổ tuyệt đối!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Nghĩ xa

Không bao lâu.

Mặc Vũ tiên sinh bọn người rời đi, Phuong Cửu cũng mang theo Thu Hương rời đi Duyên Phúc từ lâu.

Đi trên đường, Thu Hương nhìn xem trước người Phuong Cửu, muốn nói lại thôi, do dự hơn nửa ngày, lúc này mới cắn môi dưới, nhẹ giọng hỏi: "Công tử, nếu là cái kia đạo về trên bị người đối được, ngươi sẽ không thật muốn đem một ngàn lượng bạc cho người ta a?"

"Đương nhiên cho, vì sao không cho đâu?" Phuong Cửu quay đầu, không có chút nào do dự liền gật gật đầu.

"Có thể đó là một ngàn lượng bạc a, có thể mua rất nhiều đồ đâu!" Thu Hương mân mê cái miệng nhỏ nhắn, khắp khuôn mặt là không tình nguyện, tựa như khoản tiền kia là nàng một dạng.

"Ngốc nha đầu, xem đem ngươi keo kiệt dạng!" Phuong Cửu buồn cười lắc lắc đầu nói: "Yên tâm đi, không ai có thể đem khoản tiền kia lấy đi!"

"Thật?" Thu Hương bán tín bán nghi nhìn qua Phuong Cửu.

"Đương nhiên, ta ra cái kia đạo về trên nhưng là chân chính Thiên Cổ tuyệt đối, dù cho cho bọn hắn một trăm năm thời gian đều khó có khả năng đối được, huống chi mới chỉ có một trăm ngày!"

Nghe vậy, Thu Hương nhìn về phía Phuong Cửu ánh mắt xuất hiện một vòng kinh ngạc, tuy nhiên ngược lại liền biến thành vẻ sùng bái: "Công tử, nếu thật như lời ngươi nói, đây chẳng phải là một trăm ngày sau, ngươi không chỉ có thể cảm bạc toàn bộ cảm về, hơn nữa còn nổi danh âm thanh lan truyền lớn, oa. . . Ngươi thật sự là quá thông minh!"

Nghe Thu Hương kiểu nói này, Phuong Cửu đầu tiên là khẽ giật mình, tiếp theo ánh mắt dần dần sáng lên. . .

Cùng lúc đó.

Tại Duyên Phúc từ lâu trong đại sảnh, theo mọi người dần dần tán đi, Phong Kỳ cũng âm mặt quay người lên lầu hai, hướng về gian phòng của mình đi đến.

Đến cửa gian phòng, hắn đá một cái bay ra ngoài môn đi vào, tâm lý phiền muộn, giống một tòa núi lớn nặng nề, hắn trùng trùng điệp điệp ngã ngồi tại một cái ghế bên trong, muốn làm chính mình bình tĩnh trở lại, thế nhưng là càng nghĩ càng giận, căn bản là không có cách khống chế lại chính mình.

Àm!

Hắn đứng người lên, giống như là một đầu phần nô sư tử, dùng lực đá môn, đá cái bàn, đá cái ghế, đá hết thấy có thể đá đồ vật, sau cùng, hắn đem sở hữu phần nô đều hóa thành một đạo nghĩ tư bên trong gào thét.

"Đáng chết Phương Cửu, dám cướp ta danh tiếng, ta không để yên cho ngươi!"

Phát tiết hoàn tất, Phong Kỳ tâm lý lúc này mới bao nhiêu dễ chịu một chút, đỡ dậy cái ghế lại ngồi trở lại đi.

Không bao lâu, cửa bị đẩy ra, cha đi tới, hắn mắt nhìn như là bị phong bạo tàn phá bừa bãi qua gian phòng, hơi hơi thờ dài, đi đến Phong Kỳ bên cạnh, chậm rãi nói: "Phong Kỳ a, ta biết ngươi bây giờ tâm lý có khí, bất quá bây giờ thế nhưng là thời kỳ mấu chốt, ngươi nhất định phải nhẫn xuống, ngàn vạn không thể làm việc ngốc, để tránh để cho người ta làm nhục miệng lưỡi, biết không?"

Phong Kỳ hít sâu một cái khí, gật đầu nói: "Cha, ngươi yên tâm, tại hội thí trước đó ta là tuyệt đối sẽ không làm loạn!"

Cha tại trên vai hắn vỗ vỗ, vui mừng nói: "Vậy là tốt rồi, hết thấy đều muốn lấy sang năm xuân hội thí làm chủ, chỉ cần ngươi đậu Cử nhân, đến lúc đó có quan thân, còn sợ thu thập không Phương Cửu tiểu tử kia sao?"

"Cha, ta minh bạch ngươi nói, cho nên ta không chỉ có muốn kiểm tra đậu Cử nhân, với lại nhất định phải trở thành Công Sĩ, thậm chí Cao Trung trạng nguyên!" Nói đến đây, Phong Kỳ trên mặt đột ngột hiện ra một vòng âm ngoan, ngay cả tiếng nói cũng biến thành như băng lạnh lẽo: "Đến lúc đó trừ Phương Cửu tiểu tử kia bên ngoài, Diệp Sơn lão chó già kia cũng đừng hòng tốt hơn!"

Nghe vậy, cha quá sợ hãi, vội vàng chạy đến cửa ra vào, thăm dò hướng ra phía ngoài liếc mắt một cái, nhìn thấy không người, lúc này mới âm thầm buông lỏng một hơi, chợt mặt đen lên đi về tới, cả giận nói: "Ngươi cái nghiệt tử cho ta ngàn vạn nhớ kỹ, Diệp Sơn tiên sinh là người Ân Sư, cho nên loại lời này ngươi về sau tuyệt đối không thể lại nói, thậm chí ngay cả sách cũng không thể sách một câu, nếu không truyền đến ngoại nhân trong tai, ngươi đời này liên toàn bộ hủy!"

Nghe phụ thân mắng một cái như vậy, Phong Kỳ bỗng nhiên gật mình tỉnh lại, trên mặt không khỏi lộ ra một trận hoảng sợ.

Phải biết mắng sư, bôi nhọ sư tuy nhiên không kịp phán sư nghiêm trọng, nhưng từ cổ đến nay, đều tuyệt đối là vô cùng nghiêm trọng kiêng kỵ, phạm là phạm loại này kiêng kỵ người, có lẽ sẽ không bị hình pháp, nhưng là muốn tại con đường làm quan bên trên có chỗ thu hoạch, vậy chỉ có thể là nói chuyện viên vông!

"Cha,

Mới vừa rồi là hải nhi nhất thời hồ đồ, loại lời này về sau tuyệt đối sẽ không lại nói!" Phong Kỳ sắc mặt tái nhợt nhìn qua phụ thân, có chút xấu hổ nói ra.

Cha thờ dài nói: "Ai! Xem ra ngươi hôm nay là mệt mỏi, như vậy đi, buổi chiều ngươi cái nào cũng đừng đi, ngay ở chỗ này nghỉ ngơi thật tốt đi!" Nói, cha quay người hướng ngoài phòng đi đến, tuy nhiên tại sắp rời đi thời khắc, hắn đột nhiên lại dừng lại, biểu lộ trang nghiêm nói: "Ngươi nhất định phải nhớ kỹ, nhớ không nhân sẽ bị loạn Đại Mưu, cho nên tuyệt đối không thể hành động theo cảm tính! Hiểu chưa?"

"Cha, ngươi yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không làm một lúc nhanh chóng, đem tiền đồ góp đi vào!"

Rất nhanh, cha rời đi, gian phòng bên trong chỉ còn lại có Phong Kỳ một người, hắn chậm rãi đi tới trước cửa sổ, nhìn qua ngoài cửa sổ trời u ám bầu trời, thần sắc không ngừng biến hóa.

Thật lâu, trong mắt của hắn bất thành linh tuôn ra một đạo ngăn chặn không được oán hận, nghiêng răng nghiêng lợi lắm lắm: "Có lẽ ta hiện tại thu thập không ngươi, nhưng là ta tiên ngươi ngay cả một cái tiền đồng cũng đừng nghĩ lấy đi!"

Nói, Phong Kỳ quay người trở lại trước bàn, cầm lấy giấy bút trên bàn bôi lên đứng lên.

Một bên khác.

Tại Diệp Sơn tiên sinh trong nhà, giờ phút này hắn đang tại trong thư phòng đi tới đi lui, khóe mắt liếc qua hay không thời gian hướng về bên cạnh thân trên tường nhòm lên liếc một chút, ở nơi đó treo một tấm Tử Họa, Tử Họa bên trên nội dung vô cùng đơn giản, chỉ có chút ít năm cái chữ lớn.

Yên Tỏa Trì Đường Liễu

Chính là Phương Cửu trước đó công bố ra cái kia đạo vẽ trên.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Diệp Sơn tiên sinh thần sắc không ngừng biến đổi, hắn đạo bước càng là tựa hồ vĩnh viễn không có cuối cùng.

Không biết qua bao lâu.

Hắn lông mày bất thành linh nhú một cái, một cổ không khỏi Cuồng Nộ bỗng nhiên từ tâm tuôn ra. Hắn gào thét một tiếng, tiến lên mấy bước cầm treo trên tường Tử Họa một cái gạt xuống đến, xé thành mảnh nhỏ, lúc này mới thờ hờn hờn ngã ngồi ở bên cạnh trong ghế.

"Vì sao, vì sao chỉ là một cái năm chữ liên, ta vậy mà đều không đối ra được? Vì sao!"

Diệp Sơn tiên sinh tâm cực không cam lòng, không phục, hắn thực sự không muốn tin tưởng, chính mình đường đường một giới Danh Lưu, cho dù ở

toàn bộ Đại Đường cũng là có rất nhiều danh vọng văn nhân, nhưng bây giờ thậm chí ngay cả chỉ là một cái Quy Nô xuất ra năm chữ liền đều không đối ra được!

Đây là loại nào vô cùng nhục nhã a!

Nửa ngày, Diệp Sơn tiên sinh lửa giận trong lòng mới dần dần bình ổn lại, thế nhưng là mất chỗ sâu lại lúc ẩn lúc hiện lấy một vòng giấy dựa, như thế lặp đi lặp lại mấy lần, hần sau cùng cuối cùng thật sâu thở dài, đưa tay cầm ròn cả lông bút, lần nữa tại trên bàn vung bút mà xuống, rồng bay phượng múa viết ra năm cái chữ lớn. . .

Yên Tỏa Trì Đường Liễu

PS: Đường Đại cái ghế xưng là Hồ Sàng, vì là dễ dàng cho đọc, liền không xưng là Hồ Sảng!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Đêm mưa

Vào đêm

Như tơ tiêu vũ từ không trung hạ xuống, hạt mưa là nhỏ như vậy, màn mưa nhưng là như thế mật, vền vền chỉ là một lát, cũng đã đem đại địa hoàn toàn ướt nhẹp.

Giờ phút này, tại Vạn Hoa Lâu một gian thanh nhã mộc mạc trong phòng, Hoa tỷ lẳng lặng đứng tại phía trước cửa sổ, nhìn dần dần tối xuống bầu trời đêm.

Lúc này, có người nhẹ nhàng gõ gõ cửa, một đạo thanh âm khàn khàn truyền vào tới: "Hoa tỷ, ta là Thanh Sơn!"

"Vào đi!"

Trương Thanh Sơn đẩy cửa phòng ra, chậm rãi đi vào, áo quần hần tuy nhiên sạch sẽ gọn gàng, không quá mức tóc nhưng là ướt sũng, lộ ra nước mưa mùi tanh, hiển nhiên mới trở về không bao lâu.

"Tra thế nào?" Hoa tỷ chậm rãi xoay người, một đôi mắt đẹp không chút biểu tình, bình tĩnh nhìn trước mắt cái này trắng hán.

Trương Thanh Sơn trái tim không khỏi nhảy lên một chút, liền vội vàng tiến lên mấy bước cầm trong tay vài trang giấy mỏng giao cho Hoa tỷ, nói: "Hoa tỷ, theo ta điều tra, Phương Cửu hần là cũng không phải là chúng ta người địa phương, với lại tựa hồ vẫn là gần nhất mấy ngày mới đi đến Hàng Châu, cho nên trước mắt có thể điều tra ra được sự tình cũng không nhiều, ta đã xem người khả năng cảm thấy hứng thú bộ phận đều hái đi ra."

"Ngài nhìn xem, nếu có không hài lòng địa phương, ta sẽ lại chuẩn bị cho ngài một phần càng thêm tường tận tư liệu!"

Hoa tỷ nhíu mày, phi tốc xem xong mấy tờ này giấy, ngẩng đầu lên nói: "Thanh Sơn, ta đối với người năng lực làm việc rất hài lòng, trên thực tế, ta không có khả năng tại ngắn như vậy thời gian bên trong thu hoạch được so đây càng thêm tường tận tư liệu, chỉ là. . ."

Nói đến đây, Hoa tỷ ánh mắt khẽ híp một cái, âm thanh không khỏi lạnh một chút, nói: "Phần tài liệu này bên trên vì sao không có nói tới liên quan tới Phương Cửu hôm nay sự tình?"

Trương Thanh Sơn giật mình, trên trán trong nháy mắt chảy ra mấy giọt như hạt đậu nành mồ hôi, hần há hốc mồm, nhưng cuối cùng vẫn là không có phun ra một chữ tới.

"Đừng lo lắng, ta cũng không phải là muốn trách cứ người, chỉ là hi vọng người về sau có thể chú ý, lập tức chuyện phát sinh xa so với trước đó làm qua cái gì quan trọng hơn!"

Nói, Hoa tỷ buông xuống lông mày lần nữa quét mắt trong tay trang giấy, trầm giọng nói: "Người trên tư liệu nói, Phương Cửu lúc trước bởi vì cầm giả Ngân Phiếu đi Phụng Tê lâu tiêu phí, cho nên mới bị buộc lên Dương Nhục Liên tiện nhân kia Tặc Thuyền, việc này người là như thế nào biết được?"

"Hoa tỷ, người cũng biết Phụng Tê lâu những... này nhân tình huống, chỉ cần chịu dùng tiền, không hỏi không ra sự tình, với lại ta cũng đi Tiền Trang xác minh qua, việc này thiên chân vạn xác!" Trương Thanh Sơn không có chút nào do dự, gật đầu nói.

"Dạng này a. . ." Hoa tỷ trầm ngâm, thon dài trong suốt ngón tay nhỏ nhắn vô cùng có tiết tấu một chút một chút đập bên cạnh bệ cửa sổ.

Chỉ chốc lát, tay nàng chỉ đột nhiên dừng lại, Trương Thanh Sơn tâm lập tức gấp một chút.

"Từ hiện tại bắt đầu, nó sự tình người trước hết không cần quản, mang lên người người, cần phải cảm giả Ngân Phiếu sự tình tra cho ta cái tra ra manh mối, tốt nhất có thể cho ta thu thập một chút đáng tin chứng cứ, hiểu chưa?" Hoa tỷ âm thanh vẫn là ôn hòa nhu hòa, nhưng là Trương Thanh Sơn lại luôn không kim lại được cảm thấy từng trận không thể chống cự hàn ý.

"Vâng, Hoa tỷ, ta cái này đi làm!" Trương Thanh Sơn liền vội vàng gật đầu đáp.

Rất nhanh, Trương Thanh Sơn rời đi, gian phòng bên trong sau tấm bình phong chậm rãi đi tới một cái nữ tử áo trắng, nàng từ Hoa tỷ trong tay tiếp nhận này mấy tờ giấy, nhanh chóng quét mắt một vòng về sau, vừa cười vừa nói: "Cái này gọi Phụng Cửu người nhìn rất có ý tứ, nếu như cùng Ngự Sử Phụng đại nhân kéo không hơn quan hệ thế nào lời nói, ngược lại là có thể tranh thủ lại đây cho chúng ta sử dụng!"

Hoa tỷ lắc đầu cười cười nói: "Ta lại cảm thấy người càng hy vọng hẳn có thể cùng Phụng đại nhân nhắc lên quan hệ thế nào, dạng này đối với Thứ Sử Đại Nhân tới nói có lẽ càng thêm có giá trị!"

Bạch Y Thiếu Nữ này như đao gọt đại mi hơi hơi giương lên, nói: "Đó là đương nhiên, họ Phụng lão già kia năm lần bảy lượt tại Thánh Thượng trước mặt bàn lộ thị phi, nếu là có thể bắt được hẳn một chút nhược điểm, chắc hẳn lão già kia tất nhiên sẽ trung thực rất nhiều! Tuy nhiên muốn đem việc này nghiệm minh rõ ràng, nói ít cũng phải một nửa tháng, cho nên chuyện này chỉ có thể trước tiên tạm thời thả một chút!"

Nói đến đây, nữ tử áo trắng âm thanh có chút dừng lại,

Tiếp tục nói: "Nhị Công Tử để cho ta chuyển cáo người, kinh thành tới mấy vị kia gia hiện tại đã đến Tô Châu, tùy ý khả năng liền sẽ tới, đến lúc đó mặc kệ bọn hắn có thể hay không đến người tại đây đến, người Vạn Hoa Lâu cũng không thể xuất hiện bất kỳ sai lầm? Hiểu chưa?"

Hoa tỷ trịnh trọng gật đầu nói: "Người thay ta chuyển cáo Nhị Công Tử, ta chỗ này sớm đã chuẩn bị thỏa đáng, tuyệt đối sẽ không xuất hiện bất kỳ vấn đề!"

Do dự một chút, Hoa tỷ thấp giọng lại nói: "Bạch Lan, có thể cho ta lộ ra dưới mấy vị kia gia thân phận sao?"

Bạch Lan như lông mày giống như thuốc đôi mi thanh tú thoáng qua nhú một cái, thản nhiên nói: "Không nên người biết đồ vật tốt nhất đừng hỏi, thành thành thật thật làm tốt người sự tình liền tốt!"

Nghe vậy, Hoa tỷ mắt chỗ sâu thiếu đốt lên một cỗ không cam lòng nhưng lại bất đắc dĩ hóa điểm, nhưng cũng đành phải gạt ra một vòng nụ cười, gật đầu nói: "Là ta mạo phạm!"

Cùng lúc đó.

Bên ngoài mưa đã là càng rơi xuống càng lớn, hơn nữa còn nương theo lấy âm âm tiếng sấm cùng lập loè điện quang, đối với loại này khí trời ác liệt, vô luận là tửu lâu vẫn là thanh lâu cùng hẳn Thương gia, cũng là cực không thích.

Đặc biệt giờ phút này sẽ vào đêm, đối với thanh lâu sinh ý đó là ảnh hưởng càng nghiêm trọng hơn, không có bao nhiêu công tử ca sẽ ở loại này khí trời ác liệt dưới còn nguyện ý đi dạo thanh lâu!

Bởi vậy, làm Phụng Cửu mang theo Thu Hương trở lại Phụng Tê lầu thời điểm, chỉ ở trong đại sảnh nhìn thấy lo lắng chờ đợi hai người bọn họ trở về Dương Mụ, về phần trong lầu các cô nương, tất cả đều tốp năm tốp ba tụ tập tại riêng phần mình trong phòng trò chuyện, không có trang phục lộng lẫy, cũng không có trang điểm dày đặc, bầu không khí quanh quệ phảng phất tới nay muốn đóng cửa không tiếp tục kinh doanh.

"Dương Mụ, tối nay không buôn bán sao?" Phụng Cửu do dự một chút hỏi. Hẳn đừng có thể không quan tâm, lại không thể không quan tâm ban đêm nguyên bản có thể thoải mái kiếm được này hai ngàn tới tích phân.

Dương Mụ cười khổ một tiếng, có chút bất đắc dĩ nói ra: "Bên ngoài bây giờ trời mưa lớn như vậy, không có khả năng có cái gì khách nhân, người mấy ngày nay cũng đúng lúc mệt chết, tối nay liền hảo hảo nghỉ ngơi đi!"

Nghe vậy, Phụng Cửu cảm thấy nhất thời có chút thất vọng, phải biết hẳn hiện tại thế nhưng là đã có chừng ba ngàn tích phân, nếu là lại tăng thêm ban đêm có thể kiếm được cái này hai ngàn tới tích phân, cũng là trọn vẹn hơn năm ngàn tích phân. Chậm nhất đến sau này, hẳn liền có thể rút thưởng.

Bất quá bây giờ xem ra, tựa hồ rút thưởng muốn sau này kéo dài thời hạn một ngày!

Nhưng mà. . .

Làm Phụng Cửu vừa mới trở lại gian phòng của mình không bao lâu, mấy đạo tiếng ngựa hí liền rõ ràng qua Lôi Vũ âm thanh từ bên ngoài truyền vào đến, cái này khiến Phụng Cửu sắc mặt bỗng nhiên vui vẻ, vội vàng hướng phía trước cửa sổ đi đến, còn không chờ hẳn mở cửa sổ ra, chỉ nghe thấy sát vách vang lên một đạo kinh hãi tới cực điểm giọng nữ: "Đám người này điên sao? Dưới mưa lớn như vậy đều tới. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Học dạng

Ngày thứ hai, trời vừa sáng.

Phượng Tê lâu tối hôm qua đêm mưa đầy ngập khách sự tình giống như như gió truyền khắp trong thành Hàng Châu sở hữu thanh lâu, Điều Quán cùng Thanh Quan quán.

Đối với cái này, những Điều Quán đó bởi vì cùng Phượng Tê lâu khách hàng khác biệt, cho nên chỉ là cảm thấy có chút chán kinh, cũng không có nó quá nhiều ý nghĩ.

Có thể những thanh lâu đó cùng Thanh Quan quán các quán sự nhưng là rốt cuộc ngồi không yên, trung đó hữu nhân tâm sinh ra mãnh liệt cảm giác nguy cơ, có người thì tại ngạc nhiên bên trong phát hiện một đầu mới tinh tài lộ.

Giờ phút này, tại một nhà quy mô coi như không tệ Thanh Quan trong quán, một cái tuổi trẻ suất khí nam tử đang cao giọng lấy từ bên ngoài giá cao mua về 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》Tàn Chương, tại nam tử đối diện thì đứng đấy hai mươi mấy cái nam nữ trẻ tuổi, bọn họ nhao nhao vênh tai, như có điều suy nghĩ nghe.

Không biết qua bao lâu, thanh âm nam tử im bất mà dừng, hần ngừng đầu nhìn mắt ngồi ở bên chéch trong ghế quán sự, nói khẽ: "Trương quán sự, ta xong!"

"Ừm!" Trương quán sự gật gật đầu, ánh mắt quét về phía đối diện mọi người, trầm giọng nói: "Đều nói nói xem đi, cổ sự này đến tốt chỗ nào? Ta chuẩn bị xuống buổi trưa mời chút thư sinh tới, cũng viết lên một hai bản cùng loại sách, thử nghiệm kinh doanh một chút!"

"Quán sự, ta. . . Ta. . ."

"Có lời gì cứ việc nói, đừng áp a áp ứng!"

"Ta cảm thấy cổ sự rất bình thường, cũng không cảm thấy chỗ nào tốt!"

"Không tốt? Không tốt những công tử ca kia bọn họ liên tiếp ba cái ban đêm đều hướng Phượng Tê lâu cái kia địa phương rách nát xuyên! Tối hôm trước còn nganh sinh sinh từ Vạn Hoa Lâu trích hồng tiệp rượu bên trong đem khách nhân đều cướp đi, thậm chí tối hôm qua đổ mưa to đều khách nhân bạo mất! Nếu là cái này cũng không tính là tốt, kia cái gì coi là tốt?"

"Thế nhưng là ta thật không có cảm giác được có cái gì đặc biệt hấp dẫn người địa phương a! Trương quán sự, người nói có thể hay không mua về một đoạn này tình tiết bản thân liền không ra thế nào?"

Trương quán sự suy nghĩ một chút, híp mắt đối với bên cạnh một tên trắng hán nói: "Người đi tìm người thư sinh kia lại mua điểm cổ sự trở về, muốn ăn khớp tình tiết, hiểu chưa?"

Trắng hán gật đầu xác nhận, vội vàng rời đi.

Không bao lâu, trắng hán cầm thật dày một chồng trang giấy chạy về tới.

Nhưng mà. . .

Khi mọi người nghe xong vừa mua tới cổ sự tình tiết về sau, nhưng vẫn là cảm giác được cổ sự này rất bình thường, cũng không có trong truyền thuyết đặc sắc như vậy!

Trong lúc nhất thời, ai cũng không làm rõ ràng được, vì sao những công tử ca kia bọn họ như thế thích nghe cổ sự này!

Cùng lúc đó.

Tại nó rất nhiều trong thanh lâu cũng xuất hiện là cùng loại hình ảnh.

"Tất cả mọi người nói rằng chính mình cảm thụ đi!"

"Cổ sự này nghe tựa hồ không có trong truyền thuyết tốt!"

"Ta cũng cảm thấy rất bình thường, vừa rồi đều kém chút nghe ngửi!"

"Ta lại cảm thấy trong chuyện xưa cho vẫn được, cũng là không biết vì sao, nghe được thời điểm dù sao là để cho người ta đề không nổi sức lực tới. . ."

Mọi người lao nhao nói, Tú Bà đó là càng nghe càng hỏa, bỗng nhiên vỗ bàn một cái cả giận nói: "Một đám phế vật, để cho các ngươi nghe cái cổ sự, các ngươi đều nghe không ra chỗ nào tốt, các ngươi đến có còn muốn hay không đem khách nhân ôm trở về!"

Mọi người nhao nhao cúi đầu xuống, từng cái ủy khuất giống như là cái phạm sai lầm tiểu học sinh.

Tú Bà hít sâu mấy hơi thở, cường tự cảm ngộ hóa lắng lại một chút, lúc này mới tiếp tục nói: "Ta cũng không phải cố ý muốn làm khó các ngươi, thế nhưng là các ngươi biết không? Vừa rồi ta đi lợi Thư Viện, lại có không ít thư sinh đã bị nhà khác thanh lâu mời đi, về phần chúng nó ý đồ, ta không nói các ngươi cũng cần phải đều đoán được đi! Đến lúc đó người ta thỉnh thư sinh viết ra cổ sự so chúng ta tốt, vậy chúng ta về sau còn thể nào cùng người ta cạnh tranh a?"

Nghe vậy, có nhân tâm lưu giữ khinh thường, dù sao thanh lâu mị lực chỗ cũng không phải đi nói cái gì phá cổ sự, nhưng vẫn là có không ít người tâm lý minh bạch, có lẽ từ hôm nay bắt đầu, trong thanh lâu có thể có bao nhiêu khách nhân vào xem, một cái đặc sắc cổ sự tuyệt đối nổi lên ảnh hưởng rất lớn tác dụng.

Lúc này, một cái tuổi trẻ nữ tử một chút do dự, cắn môi dưới, yếu ớt nói ra: "Mụ mụ, nếu không chúng ta nghĩ biện pháp đem Phụng Tê lầu cái kia Phụng Cửu đào đến đây đi,

Vấn đề như vậy chẳng phải hoàn toàn giải quyết sao?"

Tú Bà sững sờ, bỗng nhiên vỗ đùi, kích động nói: "Đúng a, ta làm sao không nghĩ tới điểm này!"

Đáng tiếc, có ý tưởng này người cũng không chỉ nàng một cái, làm thái dương vừa mới phủ lên đầu cảnh thời điểm, không ít người liền đến đến Phụng Tê trong lầu.

Có người sau khi đi vào trực tiếp để cho Dương Mụ ra giá, muốn đem Phụng Cửu mua đi. Có người thì hoặc là uy hiếp hoặc là cùng Dương Mụ kết giao tình, hy vọng có thể mượn dùng Phụng Cửu mấy ngày, đương nhiên đến lúc đó có thể hay không trả lại coi như không nhất định.

Tóm lại, rờn rã một cái buổi sáng, Phụng Tê cửa lầu hạm đều nhanh cũng bị người thực sự phá. Tuy nhiên chính là bởi vậy, cũng càng thêm đề cho Dương Mụ minh bạch Phụng Cửu tầm quan trọng, bởi vậy tại đối mặt các loại dụ hoặc cùng uy hiếp thì nàng cuối cùng vẫn đứng vững sở hữu áp lực không có làm ra bất luận cái gì thỏa hiệp.

Đương nhiên, Dương Mụ cũng không biết là, trừ những cái kia bên ngoài người tới bên ngoài, còn có không ít người vòng qua nàng yên lặng tìm người cho Phụng Cửu tiện thể nhìn, hy vọng có thể giá cao thu mua 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》, tuy nhiên này gây nên giá cao theo Phụng Cửu nhất định cũng là một chuyện cười.

Ba trăm lượng, năm trăm lượng, tối cao có người ra đến bảy trăm lượng!

Có lẽ tại người bình thường trong mắt, những này ra giá xác thực đã phi thường cao, dù sao tầm thường gia đình có cái ba năm trăm lượng bạc ròng, còn kém không nhiều có thể an an ổn ổn vượt qua cả một đời.

Có thể 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》 là cái gì?

Đây chính là Thế Kỷ 21 được hoan nghênh nhất internet tiểu thuyết một trong, chỉ là bản quyền chỉ sợ đều muốn hơn ngàn vạn, mà chỉ là mấy trăm lượng bạc liền muốn mua đi 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》, Phụng Cửu nào từ lại không nước vào, làm sao có khả năng sẽ bán!

Huống chi Phụng Cửu trong đầu trí nhớ khác sâu tiểu thuyết cũng liền như vậy hai ba bản, đó là dùng một bản thiếu một bản, hần còn trông cậy vào mấy bản này sách cho hần kiểm lấy vô tận tích phân đây!

Bất quá. . .

Phụng Cửu tuy nhiên cũng không chuẩn bị cầm 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》 giá rẻ bán đi, việc này lại làm cho hần nghĩ tới một cái nhất tiền song điều tốt mua bán, cái kia chính là in ấn! Buôn bán!

Chỉ cần có thể cầm 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》 in ấn đi ra buôn bán, như vậy không chỉ có thể kiếm lấy đại lượng bạc, hơn nữa còn có khả năng kiếm được dùng mãi không hết tích phân.

Phải biết, từ khi hôm qua giữa trưa cầm Yên Tòa Trì Đường Liễu cái này Thiên Cổ tuyệt đối công bố ra ngoài về sau, Phụng Cửu liền phát hiện hần tích phân hay không thời gian liền sẽ bất thành linh dâng lên như vậy một lượng điểm, tuy nhiên rất ít, cũng không cái gì quy luật đáng nói, nhưng hiển nhiên chứng minh ngoại vật cũng là có thể giúp hần kiếm được ngoài định mức tích phân.

Chỉ là trước mắt Triều Đại cũng không so hiện đại, tư nhân đại lượng ấn chế thư tịch đó là phạm pháp, cho nên vấn đề này nếu là không giải quyết, muốn thông qua buôn bán thư tịch tới kiếm lấy bạc cùng tích phân, hiển nhiên có chút không quá hiện thực.

Nghĩ đến cái này, Phương Cửu lòng mày không khỏi thật sâu nhấn lại đến, trong đầu nhanh chóng suy tư biện pháp giải quyết.

Nửa ngày, Phương Cửu trong đầu bất thành linh tung ra một cái tên —— Mặc Vũ. Tuy nhiên qua trong giây lát, Phương Cửu lại lắc đầu, đem cái này tên ném ra ngoài não bên ngoài.

Mặc Vũ làm một tên đức cao vọng trọng Thư Viện tiên sinh, nếu là in ấn một chút Thi Tập loại hình văn học vị nghệ thuật tác phẩm, hẳn có lẽ sẽ hỗ trợ, nhưng là 《Phạm Nhân Tu Tiên Truyện》loại này Thông Tục Tiểu Thuyết, chắc hẳn lấy Mặc Vũ tiên sinh tư duy nhất định vô pháp tiếp nhận.

Đến lúc đó nói không chừng không chỉ có sẽ không hỗ trợ, ngược lại sẽ còn đưa đến không nhỏ phản tác dụng, vậy hẳn coi như khóc không ra nước mắt.

Vừa nghĩ đến đây, Phương Cửu lần nữa lâm vào trầm tư, không bao lâu, khóe miệng của hắn bất thành linh ngửa mặt lên, cuối cùng nghĩ đến một cái có thân phận, có địa vị, tư tưởng quan niệm tựa hồ còn không bảo thủ người!

Cái kia chính là ty hộ nhà Tam Công Tử —— Vương Nghĩa Sơn!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Tập trung

Buổi chiều.

Đang lúc Phương Cửu vì là Ân Thư, mà trong phòng vô cùng thống khổ cầm Bút Long Thư Tà 《Phạm Nhân Tu Tiên Truyện》thì một tin tức bất thành linh tại Phụng Tê trong lâu truyền ra.

"Tình tỷ, người nghe nói sao? Kim Duyệt lâu đem Tần Tú Tài mời đi, nghe nói tối nay cũng phải thuyết thư!"

"A? Không phải đâu? Kim Duyệt lâu cao như vậy cấp bậc địa phương, cũng phải dùng loại thủ đoạn này ôm khách?"

"Cấp bậc cao có cái gì dùng? Có thể đem khách nhân nắm vào tay mới là trọng yếu nhất!"

"Nếu thật là dạng này, vậy chúng ta tối nay khách nhân chẳng phải là sẽ ít đi rất nhiều. . ."

"Nói đúng là a! Với lại ta còn nghe nói, nó rất nhiều thanh lâu cũng đều mời không ít thư sinh đi qua đây! Đến lúc đó chúng ta khách nhân chỉ sợ sẽ chỉ càng ít!"

"Vậy làm sao bây giờ a? Ta cũng không muốn lại đi hầu hạ những tiểu đó thương Người bán hàng rong!"

"Ai cũng không muốn a. . ."

". . ."

Phụng Tê lâu không lớn, người cũng không thể coi là rất nhiều, chỉ chốc lát công phu tin tức liền hoàn toàn truyền ra.

Trong lúc nhất thời, trong lâu các cô nương từng cái lo lắng, phải biết ba ngày này Dương Mục có lẽ không có kiếm được bao nhiêu bạc, thế nhưng là các nàng cuộc sống tạm bợ nhưng là qua vô cùng dễ chịu, bên trong tư sắc tốt hơn một chút cô nương có lẽ còn cần cùng đi qua đêm đám công tử ca, nhưng tuyệt đại đa số tư sắc độ chênh lệch các cô nương lại chỉ cần tại Phương Cửu thuyết thư thời điểm đi một bên bưng trà đổ nước tiếp khách.

Mà vèn vèn chỉ là như vậy, các nàng kiếm được tiền thưởng cũng so trước kia tiếp những tiểu đó thương Người bán hàng rong thêm ra không ít, hơn nữa còn không cần chịu đựng buồn nôn cả đêm đi lên hầu hạ người.

Hiện tại vừa mới thói quen loại này Good Day - Ngày đẹp, lại đột nhiên xuất hiện loại biến cố này, với lại loại biến cố này còn rất có thể sẽ đem các nàng lần nữa đánh về nguyên hình, cái này khiến các nàng làm sao không lo lắng! Làm sao không khẩn trương!

Không bao lâu, một cái lại một cô nương liền vọt tới Dương Mục trong phòng.

"Mục mục, người nhanh nghĩ một chút biện pháp a!"

"Đúng đấy, chúng ta thật vất vả mới có loại này rầm rộ, cũng không thể để nó thanh lâu đem khách nhân cướp đi!"

"Đúng vậy a! Nếu là khách nhân đều bị cướp đi, còn muốn đem khách nhân cướp về vậy coi như khó!"

"Mụ mụ. . ."

Các cô nương lao nhao nói, Dương Mụ càng nghe tâm lý càng là bức bối không thôi, cuối cùng nhịn không được hung hăng vỗ bàn một cái, mặt đen lên cả giận nói: "Tất cả im miệng cho ta, chẳng lẽ ta cũng không rõ ràng sự tình tính nghiêm trọng sao?"

Các cô nương giật mình, nhao nhao cúi đầu xuống. Dương Mụ hít sâu mấy hơi thở, cường tự đem trong lòng nộ hỏa ép một chút, lúc này mới tiếp tục nói: "Ta biết các ngươi đều cũng lo lắng, nhưng là chuyện này không phải là các ngươi lo lắng liền có thể giải quyết, cho nên từ hiện tại bắt đầu, các ngươi ai cũng không cần nghị luận chuyện này, ta tự sẽ xử lý thích đáng, đều biết sao?"

Các cô nương bán tín bán nghi gật gù đầu. Dương Mụ khoát khoát tay, có chút không nhịn được nói: "Tốt, đều ra ngoài đi!"

Chỉ chớp lát, gian phòng hoàn toàn an tĩnh lại, Dương Mụ âm mặt trong phòng đi dạo, tản bộ. Tại gian phòng một góc, Triệu Tứ lo sợ bất an đứng ở nơi đó, một đôi mắt nhỏ thỉnh thoảng len lén nghiêng mắt nhìn một chút Dương Mụ, hắn có thể cảm giác được, Dương Mụ giờ phút này đang đang tùy thời bạo phát biên giới.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua lấy, Dương Mụ luôn luôn trầm mặc, nàng trong phòng đã không biết bước đi thông thả bao nhiêu vòng tròn.

Không biết qua bao lâu, Triệu Tứ cuối cùng có chút chịu không được loại này vô hình áp lực, một chút suy tư, thấp giọng nói ra: "Mụ mụ, tất nhiên trong chuyện này chúng ta không có cách nào ngăn cản bọn họ, sao không thuận tự nhiên đây!"

Nói đến đây, hắn gặp Dương Mụ mặt đen lên nhìn sang, nhất thời giật mình, vội vàng giải thích nói: "Mụ mụ, người đừng hiểu lầm ta ngoài ý muốn nghĩ, ta là muốn nói, tất nhiên những khách nhân đối Phươg Cửu có sự như vậy yêu thích, cho nên dù cho nhà khác thanh lâu đẩy ra chuyện xưa mới, khẳng định cũng đoạt không đi bao nhiêu khách nhân!"

Dương Mụ đứng ở Triệu Tứ trước mặt, cau mày lẳng lẳng nhìn xem hắn.

Triệu Tứ đầu ép tới thấp hơn, khiếp vía thốt: "Nếu không chúng ta hỏi một chút Phươg Cửu đi, dù sao hắn ở phương diện này hắn là có chút kinh nghiệm!"

Nói xong, Triệu Tứ yên lặng hướng lên liếc mắt một cái,

Chỉ gặp Dương Mụ trên mặt vẻ âm trầm chẳng biết lúc nào vậy mà biến mất, ngược lại còn ra hiện một vòng nụ cười nhàn nhạt.

"Không nghĩ tới tiểu tử ngươi còn có chút não tử đi! Đi, chúng ta cái này đi tìm Phươg Cửu!" Dương Mụ cười tại Triệu Tứ trên vai vỗ vỗ, chợt không kịp chờ đợi quay người rời đi phòng.

Không bao lâu, hai người tới Phươg Cửu trong phòng, đồng thời hướng về hắn thuyết minh sơ qua tình huống.

"Phươg công tử, người xem hiện tại nhà khác thanh lâu cũng đều ra dáng học người chuẩn bị thuyết thư, chúng ta là không phải cũng cần phải có chỗ chuẩn bị?" Dương Mụ lo lắng hỏi.

Phươg Cửu cười lắc đầu, nói: "Chuẩn bị liền không cần, bọn họ sách không nhân ái nghe!"

"Người khẳng định như vậy?" Hai người giật mình, đồng thời hỏi.

"Đó là đương nhiên!" Phươg Cửu không chút do dự gật gù đầu. Đó cũng không phải hắn xem thường những kia thư sinh bọn họ, mà chính là mọi việc đều cần một cái phát triển quá trình, 《Phạm Nhân Tu Tiên Truyện》 cũng là kinh lịch trải qua vô số tiền bối cửa hàng mới lấy xuất hiện, mà những cái kia kia chỉ hiểu được Kinh điển, Lịch sử, Chư tử, Văn tập các thư sinh nếu muốn ném lấy Thạch Đầu để đi qua sông viết ra một bản đất khách Thông Tục Tiểu Thuyết, không có một hai năm công phu đó là không khả năng.

Bất quá bây giờ đã có người chuẩn bị cùng hắn trước mặt mọi người Võ Đài, hắn cũng đúng lúc có thể mượn cơ hội này cảm 《Phạm Nhân Tu Tiên Truyện》 tên tuổi hoàn toàn khai hòa, như thế các loại in ấn sau khi đi ra, chỉ sợ ngay cả tuyên truyền đều không cần liền có thể bán cái đại hòa, thậm chí còn có thể bán được cả nước trên dưới!

Nghĩ đến cái này, Phươg Cửu ánh mắt dần dần hiện ra, cảm thấy không khỏi có chút nhỏ nhỏ kích động!

Cùng lúc đó.

Nó rất nhiều thanh lâu cũng đều biết được Kim Duyệt lâu tối nay mời đến Tàn Tú Tài thuyết thư sự tình.

Trong lúc nhất thời, không ít thanh lâu Tú Bà cũng là hận đến nghiến răng, phải biết các nàng hôm nay mới vừa vận kíp phản ứng, thật không nghĩ đến Kim Duyệt lâu vậy mà như thế nhanh chóng đã đem cổ sự chuẩn bị đi ra.

Tuy nhiên các nàng thêm chút sức, đuổi đêm mai cũng có thể cầm cố sự online, có thể một bước lạc hậu từng bước lạc hậu, các nàng dù cho chỉ lạc hậu một ngày, đó cũng là ăn không thiệt nhỏ.

Đương nhiên, vẫn là có không ít lý trí một số người đối xử lạnh nhạt chờ tới nay kết quả, dù sao Phụng Tê lâu mấy ngày nay tình thế đó là nhất thời không hai, muốn theo nó trong tay ngành sinh sinh cướp đoạt khách hàng, tuy nói không phải không khả năng, nhưng ở thuyết thư chuyện này bên trên bọn họ dù sao không có gì kinh nghiệm.

Mà Kim Phụng lâu làm Chim đầu đàn, vô luận tới nay thành bại, đều sẽ cho bọn hắn cung cấp kinh nghiệm quý báu.

Bởi vậy, khi sắc trời dần dần tới xuống thời điểm, trong thành Hàng Châu sở hữu thanh lâu Tú Bà, Thanh Quan quán các quán sự đều đem ánh mắt tập trung tại Kim Phụng lâu cùng Phụng Tê lâu trên thân.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Mộng ép

Bóng đêm bắt đầu tới.

Kim Duyệt trong lầu một mảnh ôn ào.

"Khởi kia lựa đồ làm sao còn không treo đi lên? Nhanh lên a!"

"Lập tức liền tốt. . ."

"Đây là ai bày hoa? Đẻ ở chỗ này không biết chặn đường sao?"

"Ta cái này dọn đi. . ."

"Bành vương phủ thiệp tử đưa đến sao?"

"Đưa đến, ta tự mình xác nhận qua!"

"Tần Tú Tài đâu? Cái này đến lúc nào rồi? Làm sao còn không thấy người!"

"Ta. . . Ta cái này đi tìm. . ."

Đại sảnh rất loạn, tất cả mọi người cái trán đều che kín mồ hôi, tuy nhiên trên mặt lại đều tràn đầy nói không nên lời kích động cùng hưng phấn.

Bọn họ đều hiểu, tới nay tuy nhiên không phải trích hồng tiệc rượu loại này buổi lễ long trọng, nhưng bọn hắn Tú Bà trước người khác một bước bắt lấy cái này ngàn năm một thuở cơ hội tốt, nếu là thành công, Kim Duyệt lâu rất có thể nhảy lên trở thành trong thành Hàng Châu số một số hai thanh lâu, tiền tới bọn họ thu nhập cũng sẽ tăng lên gấp bội, cho nên mỗi người tâm lý đều sung nấn mong đợi.

Đặc biệt đối thủ vẫn là như vậy bất nhập lưu Phụng Tê lâu, bọn họ thực sự tìm không ra mấy may đầu không thắng đối thủ lý do a!

Cùng lúc đó.

Phụng Tê trong lầu nhưng là lòng người bàng hoàng, đặc biệt theo có quan hệ Kim Duyệt lâu tin tức một cái tiếp một cái truyền đến, trong lầu bầu không khí càng là kiểm kê tới cực điểm.

"Phụng tử, ngươi nói chúng ta Phụng Tê lâu tới nay sẽ không không có khách nhân a?"

"Ai! Cái này ta cũng nói không chính xác, dù sao người ta Kim Duyệt lâu cố ý đem thời gian sớm hơn nửa canh giờ, cũng là không muốn để cho khách nhân đến chúng ta cái này!"

"Kim Duyệt lâu cũng quá đáng đi, cái này rõ ràng cũng là muốn đem chúng ta giết hết bên trong a!"

"Ai nói không phải đây! Ta mới vừa rồi còn nghe nói, người ta Kim Duyệt lâu tới nay thế nhưng là tửu thủy toàn bộ miễn phí, nếu là người gặp được loại

chuyện tốt này, còn sẽ tới chúng ta loại địa phương này sao?"

"Cái này. . . Đây cũng quá khi dễ người đi!"

"Không có cách, ai kêu người ta nhiều tiền đây. . ."

Các cô nương tốp năm tốp ba tập hợp một chỗ thấp giọng nghị luận, ở tại trong phòng Dương Mụ giờ phút này cũng cuối cùng ngồi không yên, tuy nhiên Phung Cửu giữa trưa quẳng xuống lời nói hùng hồn, có thể Kim Duyệt lâu thủ đoạn thực sự quá ác, không chỉ có mời đến danh khí cực độ Tần Tú Tài tới nói sách, tới nay từ thủy còn toàn bộ miễn phí, với lại trọng yếu nhất là, đối phương vậy mà trước tiên bọn họ nửa canh giờ bắt đầu, chỉ là ngấm lại những thủ đoạn này, Dương Mụ tâm liền lạnh thấu, nàng không biết Phung Cửu tại sao lại có lòng tin như vậy, nhưng nàng giờ phút này tâm lý nhưng là ngay cả một chút cũng không có.

"Không được, tuyệt đối không thể như thế ngồi chờ chết!" Dương Mụ lo lắng trong phòng bước đi thông thả hai vòng, cắn răng một cái, ra khỏi phòng.

Không bao lâu, đang tại trong phòng nghỉ ngơi Phung Cửu liền biết được một tin tức, Dương Mụ vậy mà cũng quyết định tới nay từ thủy toàn bộ miễn phí, đồng thời còn muốn tặng kèm nước quả!

Đối với cái này, Phung Cửu mới đầu cũng không có ý tưởng gì, dù sao thua thiệt cũng không phải tiền hẩn. Không khỏi nhanh, Phung Cửu liền ý thức được một sự kiện, Dương Mụ làm như vậy nhìn tựa hồ đối với hẩn không có gì ảnh hưởng, có thể hướng về sâu suy nghĩ một chút, nhưng căn bản không phải chuyện như vậy.

Phải biết hẩn tới nay chính yếu nhất nhiệm vụ cũng là mượn Kim Duyệt lâu hoàn toàn cảm 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》xào đồ, có thể Dương Mụ làm thành như vậy, dù cho đến lúc đó cảm Kim Duyệt lâu giết cá thể không xong da, đối phương nhưng vẫn là có một khối tám màn che có thể nói sự tình!

Đây là Phung Cửu không muốn nhìn thấy, dù sao tại hẩn muốn đến, muốn thắng muốn thắng được đối phương ruột gan đứt từng khúc, thắng được đối phương đau đến không muốn sống, thắng đối phương Ngũ Tạng Câu Phân! Thắng đối phương không có chút nào lấy cớ đáng nói! Dạng này 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》mới có thể chân chính đồ rồi tình rồi mủ!

Nghĩ đến cái này, Phung Cửu đẩy cửa phòng ra bước nhanh đi ra ngoài.

Mấy giây về sau, Phung Cửu liền thấy trong đại sảnh không ngừng hô to gọi nhỏ Dương Mụ.

"Động tác đều cho ta nhanh lên, trên mặt bàn nước quả nhất định phải bày chỉnh tề. . ."

"Tím hương thơm, để người viết cái bố cáo, người lễ mà lễ mễ làm gì chứ?"

"Triệu Tứ, để người dẫn người đi Kim Duyệt lâu, người làm sao còn không xuất phát. . ."

Gặp này tình huống, Phung Cửu biến sắc,

Vội vàng xuống tới đại sảnh, ngăn ở Triệu Tứ trước người, trầm giọng nói: "Người chờ chút lại đi!"

Nghe vậy, Triệu Tứ sững sờ, không hiểu mắt nhìn Phung Cửu, ánh mắt lại di động đến Dương Mụ trên thân.

"Phung công tử, người đây là cái gì ý tứ?" Dương Mụ mặt đen lên đi tới, tuy nhiên ngữ khí còn tính là tương đối khách khí.

Phung Cửu mỉm cười, nói: "Ta cảm thấy người như thế đại động can qua, thực sự có chút không thích hợp!"

"Chỗ nào không thích hợp?" Dương Mụ nhú nhú mày.

Phung Cửu chỉ một ngón tay bên cạnh trên bàn nước quả, nói: "Tì như trên bàn những này nước quả, tại sao phải miễn phí cung cấp đâu?"

Dương Mụ thờ dãi nói: "Ta nhìn người còn không rõ ràng lắm trước mắt tình thế, hiện tại Kim Duyệt lâu thế nhưng là. . ." Nàng lời còn chưa nói hết, Phung Cửu cười ngắt lời nói: "Ta đối với trước mắt tình thế rất rõ ràng! Cho nên ta mới tới ngăn lại người những hành vi này!"

"Làm sao?" Dương Mụ sững sờ, ngược lại đầu lông mày bất thành linh giương lên, vui vẻ nói: "Chẳng lẽ người nghĩ đến cái gì tốt biện pháp?"

"Đó là đương nhiên!" Phung Cửu Thần bí mặt cười một tiếng, chợt đối chung quanh bận rộn mọi người cất cao giọng nói: "Đều dừng một cái tay, ta có lời muốn nói!"

Mọi người nhao nhao quay đầu nhìn sang, Dương Mụ cũng hí hóp mắt chờ đợi Phung Cửu lời kế tiếp!

"Hiện tại các người đều đem trên bàn nước quả cho ta rút lui!" Phung Cửu lớn tiếng nói, mọi người nhưng là không có lập tức động thủ, ánh mắt nhao nhao nhìn về phía Dương Mụ.

Dương Mụ do dự một chút, gật đầu nói: "Nghe Phung công tử lời nói, đem nước quả đều rút lui!"

Rất nhanh, trên bàn nước quả đều rút lui sạch sẽ, Dương Mụ vội vàng truy vấn: "Đón lấy người muốn làm gì?"

"Ngươi đừng vội a, ta nếu là không có một chút chắc chắn làm sao dám làm ầu!" Phương Cửu tự tin cười một tiếng, chột đối mọi người cất cao giọng nói: "Đều nghe ta chỉ huy, chúng ta đem cái bàn một lần nữa bố trí một chút!"

"Một lần nữa bố trí cái bàn?" Mọi người sững sờ, Dương Mục lông mày cũng lập tức nhăn lại đến, nàng há hốc mồm, tuy nhiên sau cùng nhưng là lại nhắm lại.

Nàng tuy nhiên không biết Phương Cửu đến đánh ý định gì, tuy nhiên Phương Cửu trên mặt tự tin nhưng là để cho nàng nhìn thấy một vòng hi vọng, dù sao trong nội tâm nàng cũng rõ ràng, trước đó chính mình làm ra hết thấy tuy nhiên chỉ là hạt cát trong sa mạc, đối với tối nay tình thế đồng thời không quá đại bang trợ.

Rất nhanh, tại Dương Mục ngằm thừa nhận dưới, mọi người nhao nhao động thủ, Phương Cửu âm thanh cũng trong đại sảnh không ngừng vang lên.

"Đúng, đem cái bàn bày thành hình quạt là được!"

"Cái gì? Hình quạt là cái gì?"

"Quên, cùng các ngươi nói như vậy, hàng thứ nhất bày năm tấm cái bàn, hàng thứ hai bảy cái cái bàn, hàng thứ ba chín cái cái bàn, cứ như vậy theo sau này bày. . ."

"Hai bên liền không mở tiệc tử, cho hết ta bày thành cái ghế, đúng! Cũng biến thành hình quạt. . ."

Không bao lâu, tại Phương Cửu chỉ huy dưới, Phương Tê lầu đại sảnh hoàn toàn biến dạng, thiếu trước đó loại kia đại khí, nhưng là chặt chẽ rất nhiều. Nếu là có người hiện đại nhìn thấy giờ phút này đại sảnh bố trí, lần đầu tiên ấn tượng tuyệt đối sẽ đem tại đây xem như một cái tiêu hình ca nhạc hội hiện trường.

Nhưng mà. . .

Mọi người tại đây có thể lý giải không Phương Cửu tại sao phải đem cái bàn bày thành này tấm đức hạnh, Dương Mục càng là cau mày xem hồi lâu, sau cùng cuối cùng nhin không được hỏi: "Phương công tử, cái này sẽ không phải cũng là ngươi nghĩ ra được biện pháp a?"

Phương Cửu mỉm cười nói: "Đúng vậy a đây chính là ta biện pháp!"

"Không có khác?" Dương Mục đầu lông mày vẩy một cái, truy vấn.

"Không có!" Phương Cửu không chút do dự gật gật đầu.

Nghe vậy, đại sảnh bầu không khí trong nháy mắt trở nên vô cùng quý dị, tất cả mọi người hai mắt nhìn nhau, tất cả đều mộng ép, Dương Mục trên mặt càng là xen lẫn viết kép dấu chấm than mộng ép.

Trong lúc nhất thời, trong lòng mọi người đều có một loại thiên cầu cảm giác, cảm tình bận rộn nửa ngày toi công bận rộn a!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Quá mất mặt

Đại sảnh, hoàn toàn yên tĩnh.

Mọi người nhìn về phía Phương Cửu ánh mắt đều phức tạp cực, ánh mắt kia bên trong ý vị thật rất khó dùng ngôn ngữ hình dung.

Nếu là nhất định phải hình dung, chỉ sợ chỉ có thể dùng một câu khái quát —— lão tử đem cái quần đều thoát, con mẹ nó ngươi liền cho ta xem cái này a. . .

Nửa ngày, mọi người dần dần lấy lại tinh thần, tiếng ồn ào âm cũng lập tức trong đại sảnh vang lên.

"Phương công tử, trò đùa cũng không phải dạng này mở a!"

"Đúng đấy, người không dựa vào khách nhân ăn cơm, chúng ta còn muốn dựa vào khách nhân ăn cơm đây!"

"Đúng vậy a người sao có thể dạng này hồ nháo đây. . ."

Mọi người bất mãn lắm lắm, Dương Mục cũng là tại chỗ hít sâu mấy khẩu khí, cường tự đem trong lòng nộ hỏa ép một chút, lúc này mới đi đến Phương Cửu trước người, ngữ khí có chút băng lãnh nói ra: "Người không chuẩn bị lại nói chút gì sao?"

Phương Cửu cười nhạt một tiếng, cũng không có trực tiếp trả lời, mà chính là quay người đứng không nơi xa một thiếu nữ vẫy tay nói: "Từ Hương, đem người trong tay giấy bút lấy tới!"

Từ Hương như là chấn kinh thỏ con một dạng mắt nhìn Phương Cửu, vội vàng chạy tới, cầm trong tay giấy bút bày đặt tại Phương Cửu bên cạnh thân trên bàn.

Mọi người hai mắt nhìn nhau, ai cũng xem không hiểu Phương Cửu đây là muốn làm loại nào, nhưng vẫn là nhao nhao vây tới. Tuy nhiên Phương Cửu cũng không có lập tức động thủ, mà là tại tâm hơi cân nhắc một chút dùng từ, lúc này mới đưa tay cầm rón cả lông bút, bắt đầu ở trên giấy viết: "Vì là đáp tạ rộng lớn Tần Lão khách hàng từ xa xưa tới nay đối với chúng ta Phương Tê lâu thế chân vạc hỗ trợ, từ ngày hôm đó lên, Bản Điểm cảm đây ra ba loại Đặc Huệ ghế. . ."

Ba loại Đặc Huệ ghế?

Đây là cái gì y tứ?

Mọi người trong mắt chứa không hiểu, không hiểu rõ Phương Cửu đây cũng là chơi cái nào vừa ra?

Không khỏi nhanh, mọi người sắc mặt liền trở nên khó nhìn lên, bên trong một cái thiếu nữ càng là nhịn không được lên tiếng kêu lên: "Phương công tử, người không điên a? Mang bàn chỗ ngồi người muốn bán năm mươi lượng?"

"Không mang theo cái bàn từ hai mươi lượng? Ghế đầu mười lượng? Người cái này ra đến là cái gì chủ ý ngu ngốc a?"

"Đúng vậy a! Nếu là đem cái này bỏ cáo dân ra đi, vậy còn không đem bên ngoài người răng cười roi!"

"Đúng rồi! Người ta khẳng định sẽ cho là chúng ta Phương Tê lâu muốn tiền muốn điên đây!"

Các cô nương lần nữa lâm lâm đứng lên, Phương Cửu nhưng là không để ý tới, tiếp tục cúi đầu đi xuống viết: "Bản Điểm tiếp nhận dự định, phàm đặt trước người, giá cả giảm phân nửa!"

Viết xong, Phương Cửu cầm bút philet tại bên cạnh bàn, lúc này mới ngẩng đầu quét mắt oán thanh không ngừng mọi người, ánh mắt sau cùng rơi xuống Dương Mục trên thân, cười hỏi: "Dương Mục, người nhìn ta chủ ý này thế nào?"

Thế nào?

Loại này chủ ý ngu ngốc người vậy mà cũng dám ta hỏi thế nào?

Dương Mục suất nữa phun ra một cái lão huyết tới. Nàng hiện tại là biết, Phương Cửu cái này tên khốn kiếp căn bản biện pháp gì đều không có, với lại không chỉ có không có, còn mù mịt cái quỷ rồi, tựa hồ sợ nàng Phương Tê lâu quan không môn một dạng!

Dương Mục trên mặt thịt không ngừng co quắp, hơn nửa ngày, mới từ trong kẽ răng gian nan gọt ra ba chữ: "Rất tốt. . ."

Phương Cửu lắc đầu cười cười, hần như thế nào nhìn không ra Dương Mục đây là đang nói nói mất, tuy nhiên điều này cũng tại không được Dương Mục lý giải không ý hần bức tranh, dù sao hần biện pháp này là tham khảo tại nghèo đói tiêu thụ cái này tiếp thị sách lược, mà lấy Đường Triều trước mắt tri thức mức độ, chỉ sợ dù thông minh người cũng vô pháp bỗng dưng lý giải loại này tiêu thụ sách lược.

Cho nên, Phương Cửu suy nghĩ một chút, mở miệng nói ra: "Dương Mục, ta biết người cảm thấy ta đây là tại làm bừa? Thế nhưng là người nghĩ tới một sự kiện không?"

"Chuyện gì?" Dương Mục tức giận trả lời.

"Chúng ta Phương Tê lâu cùng Kim Duyệt lâu so ra, nhưng có bất luận cái gì một điểm có thể đem ra được địa phương? Ta tin tưởng hẳn không có đi! Với lại vô luận là hoàn cảnh, quy mô thậm chí là nhân viên phương diện, chỉ sợ chênh lệch cũng đều không phải một tia nửa điểm đi!"

Dương Mục thở dài, không nói gì. Phương Cửu âm thanh nhưng là không tự giác đề cao một chút, ngữ khí thậm chí mang theo một tia không khách khí: "Có thể người bây giờ lại muốn dựa vào lấy một điểm cực nhỏ Tiểu Lợi để đền bù lớn như vậy chênh lệch? Đó là có thể đền bù sao? Với lại những công tử ca kia bọn họ thực biết quan tâm người cho những này cực nhỏ Tiểu Lợi?"

Nghe vậy,

Dương Mục sắc mặt lập tức ảm đạm xuống, nguyên bản ở một bên nói liên miên lái nhai mọi người cũng là vì đó khê giạt mình, nhao nhao ngậm miệng lại.

Các nàng nếu đều hiểu điểm này, chỉ là tâm lý thực sự không muốn thừa nhận thôi, cái này như là người chết chìm, mặc kệ trong tay có cái gì đồ vật, vì là mạng sống bọn họ đều sẽ liều lĩnh đưa tay đi bắt.

Phương Cửu ho nhẹ một tiếng, âm thanh hơi hơi bình thản một chút, tiếp tục nói: "Cho nên, nếu muốn ở cạnh tranh bên trong thắng được, vậy chúng ta nhất định phải Xuất Kỳ Chế Thắng mới được!"

Bên cạnh một thiếu nữ nhũ nhũ mảy, lên tiếng nói: "Có thể người biện pháp lạ thường là phi thường lạ thường, nhưng ta thực sự nhìn không ra chỗ nào tốt?"

"Đúng vậy a! Ta cũng không nhìn ra!" Chung quanh mấy người phụ họa nói.

Phương Cửu mỉm cười nói: "Các người không nhìn ra rất bình thường, nếu là đều nhìn ra cái kia còn làm sao Xuất Kỳ Chế Thắng!"

Mọi người nhất thời nghẹn lời, trong lúc nhất thời không biết nên nói thế nào. Ngược lại Dương Mục đang nghe Phương Cửu lời nói về sau, như có điều suy nghĩ, hiển nhiên có một ít ý nghĩ!

Nửa ngày, Dương Mục dường như ở trong lòng làm ra quyết định gì, cắn răng nói: "Phương công tử, người ý nghĩ ta là nhìn không thấu, cũng không có cái kia thời gian đi suy nghĩ, cho nên ta hiện tại liền muốn biết một sự kiện!"

"Người nói!" Phương Cửu vui mừng trong bụng, hẳn biết Dương Mục khẳng định là tâm động, dù sao chính nàng căn bản cũng không có cái gì tốt ứng đối biện pháp!

"Người thật có chắc chắn hay không?" Dương Mục một mặt ngưng trọng nói ra.

"Đó là đương nhiên!" Phương Cửu không chút do dự gật đầu, trên mặt tràn ngập tự tin. Nếu là ngay cả Đường Triều đệ nhất bản Thông Tục Tiểu Thuyết Đô Đầu bắt quá, chính hắn có lẽ sẽ không đập đầu chết, nhưng 《Phạm Nhân Tu Tiên Truyện》Tác Giả nhất định phải khóc choáng trong nhà cầu!

Nghe vậy, Dương Mục suy nghĩ một chút, ánh mắt lập tức di động đến bên cạnh Triệu Tứ trên thân, trầm giọng nói: "Người bây giờ lập tức xuất phát, đem Phương công tử viết phần này bố cáo áp vào Kim Duyệt lâu phụ cận đi!"

Triệu Tứ sắc mặt cứng đờ, vẻ mặt đưa đám nói: "Mụ mụ, làm như vậy không tốt a!" Mọi người chung quanh cũng sợ về sau, sắc mặt cũng đều trở nên vô cùng khó coi, nhao nhao khuyên nhủ: "Mụ mụ, cái này bố cáo thật là không thể dán ra đi a, quá mất mặt!"

"Đúng đấy, cái này nếu là dán ra đi, chúng ta Phụng Tê lâu khuôn mặt về sau còn để nơi nào a!"

"Mụ mụ, chúng ta vẫn là theo ngài trước đó ý nghĩ làm đi. . ."

"Đúng vậy a Phương công tử biện pháp cũng quá không đáng tin cậy, khách nhân hiện tại ôm đầu ôm không đến đâu, đâu còn có hướng về khách nhân nhận Ghế dựa phí a. . ."

Mọi người lao nhao nói, Dương Mục nhưng là không nhúc nhích chút nào đồng ý, mà Phương Cửu giờ phút này thầm nghĩ nhưng là, có lẽ tối nay về sau là nên hảo hảo luyện luyện Bút Long chữ!

Quá mẹ hắn mất mặt!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Bố cáo

Màn đêm sẽ hàng lâm.

Thanh Hoa ngõ hẻm trong đã là phi thường náo nhiệt, một cỗ lại một chiếc xe ngựa không ngừng từ nội thành các nơi lái tới, đối với cảnh tượng này, nội thành Đám dân chúng sớm đã tập nãi thành thói quen, dù sao Thanh Hoa ngõ hẻm thế nhưng là trong thành Hàng Châu danh phố nếu tiêu ỏ vàng .

Từ tửu thủy đến nữ nhân, Thanh Hoa ngõ hẻm trong mỗi cái thanh lâu đều có thể cung cấp tốt nhất mặt hàng, là nội thành phú gia đệ tử cùng nam lai bắc vắng các thương nhân thích nhất hưởng thụ chỗ.

Đương nhiên, tại đây tự nhiên không phải phổ thông người dân có thể tiêu phí thức dậy phương.

Giờ phút này, tại Kim Duyệt cửa lầu trước trên đất trống, đã đậu đầy đủ loại kiệu dáng xe ngựa, trong đại sảnh càng là đã nhanh muốn không còn chỗ ngồi. Mà cùng đường phố mấy nhà thanh lâu Tú Bà bọn họ, ánh mắt cũng đều sớm đã tập trung tại Kim Duyệt lầu trên thân.

Các nàng hiện tại tâm tình cũng phức tạp! Cũng mâu thuẫn!

Đã hi vọng Kim Duyệt lầu tối nay có thể kỳ khai đắc thắng, tới cái khỏi đầu tốt đẹp! Dạng này các nàng đối với nhà mình thanh lâu sẽ tiến hành thuyết thư một chuyện cũng liền càng thêm có tự tin.

Thế nhưng là. . .

Các nàng nhưng lại phi thường lo lắng Kim Duyệt lầu một trận thắng quá mức xinh đẹp, cảm những khách nhân tâm một mực vô chết! Như thế cùng Kim Duyệt lầu cạnh tranh đứng lên các nàng nhưng liền không có bao nhiêu phần thắng, dù sao Thanh Hoa ngõ hẻm trên con đường này thanh lâu cấp bậc cũng là phi thường cao, dù cho tồn tại nhất định chênh lệch, cũng sẽ không như là cùng Phụng Tê lầu chênh lệch lớn như vậy.

Huống hồ, các nàng về sau cần đối mặt đối thủ cạnh tranh không chỉ có riêng chỉ có Kim Duyệt lầu một nhà, cho nên tại có nhiều còn hơn là bị thiếu tình huống dưới, không phải do các nàng không thận trọng lại thận trọng nghiên cứu tối nay Kim Duyệt lầu mỗi một chỗ chi tiết!

Cùng lúc đó, tại Kim Duyệt lầu bên ngoài đại môn, Triệu Tứ giờ phút này đang khổ khuôn mặt không ngừng mà bồi hồi, trong tay hắn cầm một tấm chữ viết xấu đến bạo biểu bố cáo.

Đi ra thời điểm, Dương Mụ liên tục dặn dò qua hắn, phải tất yếu cầm cái này bố cáo dán tại Kim Duyệt lầu đại môn phụ cận vị trí.

Thế nhưng là. . .

Vô luận là bố cáo bên trên nội dung vẫn là Phụng Cửu tay kia vô cùng thâm chữ viết, đều thực sự để cho hắn không xuống tay được.

Hắn thấy, cầm trong tay phần này bố cáo dán ra đi, nhất định cũng là Dương Mụ đòi này làm qua ngu xuẩn nhất quyết định, với lại không có cái thứ hai.

Đặc biệt là Phụng Cửu cái kia một tay nát chữ, thật có thể độc mù hắn hai mắt. Nếu là thật dán ra đi, hắn dùng đầu ngón chân đều có thể đoán được, không cần chờ đến ngày mai, Phụng Tê lầu liền sẽ trở thành toàn bộ Hàng Châu nhất đại Trò cười.

Bất quá hắn trong lòng cũng rõ ràng, lấy Phụng Cửu trước mắt tại Phụng Tê lầu địa vị, cho dù hắn chữ lại xấu bên trên gấp mười lần, chỉ sợ Dương Mụ cũng sẽ không trước mặt mọi người đánh mặt Phụng Cửu, vẫn là sẽ cần rằng để cho hắn cầm bố cáo dán ra đi.

"Ái!"

Bất đắc dĩ thở dài, Triệu Tứ ánh mắt bắt đầu ở chung quanh tìm tòi. Tuy nhiên hắn thực sự không muốn đem bố cáo dán ra đi, nhưng hắn chỉ là một cái không có chút nào quyền lợi đáng nói Quy Nô, Dương Mụ quyết định lại thế nào ngu xuẩn, hắn cũng chỉ có thể làm theo.

Chỉ chốc lát.

Triệu Tứ ánh mắt bất thành linh sáng lên, ánh mắt rơi vào Kim Duyệt lầu chéch đối diện một cây trên trụ đá.

"Có!"

Triệu Tứ đầu lông mày ngửa mặt lên, vội vàng chạy tới vòng quanh thạch trụ đi.

Hai vòng đi qua, Triệu Tứ rất là hài lòng gật gật đầu, chợt cảm bố cáo tiến hành, ba lần 5 trừ nhị tướng dán tại thạch trụ đưa lưng về nhau Kim Duyệt lầu vị trí bên trên.

"Hắc hắc, dạng này đã phù hợp Dương Mụ yêu cầu, chậm chút thời điểm lại xé toang cũng nhất định sẽ không bị bao nhiêu người chú ý tới!" Triệu Tứ chà chà trên tay bột nhão, rất là đắc ý nghĩ đến.

Nhưng mà. . .

Triệu Tứ cũng không có chú ý tới, nếu từ hắn xuất hiện tại Kim Duyệt cửa lầu thời điểm, liền đã gây nên Kim Duyệt cửa lầu lúc trước hai cái cửa hài nhi chú ý, dù sao tất cả mọi người là tại trong thanh lâu làm việc, lẫn nhau ở giữa dù cho không biết, cũng ít nhiều có chút quen mặt.

Không bao lâu, mắt thấy Triệu Tứ dương dương đắc ý rồi đi, này hai cái cửa hài nhi quen biết liếc một chút, bên trong một cái gầy gò thiếu niên lập tức cất bước hướng về cách đó không xa cây kia thạch trụ đi qua.

Sau một khắc.

Thiếu niên như là bị tia chớp, nhất thời trở nên trợn mắt hốc mồm,

Hơn nửa ngày mới phóc phốc một chút cười ra tiếng, tức giận mắng: "Xấu như vậy chữ cũng dám lấy ra viết bố cáo, Phụng Tê lâu xem ra thật sự là không ai có thể dùng, còn có này nội dung, con mẹ nó chữ thật sự là chịu thua. . ."

Thiếu niên liên tục lăm bằm, đồng thời đưa tay cầm bố cáo từ trên trụ đá kéo xuống tới.

Chỉ chớp lát, thiếu niên quay người đi về tới, một cái khác Đồng Tử vội vàng nghênh đón hỏi: "Thiệt Ngu ca, trong tay ngươi cầm là cái gì?"

Gầy gò thiếu niên kìm nén một cổ mãnh liệt ý cười, không nói gì, mà chính là trực tiếp cầm bố cáo tiến hành.

"Cái này. . ."

Liếc mắt qua, cái kia Đồng Tử nhất thời mắt tròn, hơn nửa ngày mới chịu đựng cường tiếu, rất là im lặng nói ra: "Cái này mẹ hán là người nào mới nghĩ ra được? Một cái chỗ ngồi muốn bán năm mươi lượng? Còn có chữ này. . . Thật mẹ nó cũng không sợ đem người rằng cười ròi!"

Gầy gò thiếu niên cười nói: "Cũng không phải sao! Chỉ sợ ngay cả chính bọn hán người đều nhìn không được, cho nên mới đem bố cáo dán tại thạch trụ đằng sau!"

"Tất nhiên dạng này, vậy chúng ta đem nó áp vào dễ thấy vài chỗ?"

"Ta đang có ý này! Bất quá ta muốn trước hết để cho mục mục nhìn xem, nói không chừng một cao hứng sẽ còn cho điểm tiền thưởng đây!"

"Ai nha, vẫn là Thiệt Ngu ca ngươi thông minh, đến tiền thưởng có thể nhất định phải mời khách a!"

"Hắc hắc, vậy khẳng định!"

Nói, Thiệt Ngu hứng thú bưng bưng cầm bố cáo hướng về Kim Duyệt sau lầu viện chạy tới.

Giờ khắc này ở trong hậu viện, Tú Bà đang cùng mấy cái quản sự khấn trương làm lấy sau cùng xác nhận công tác, tại bên cạnh nàng trong ghế thì ngồi một tên tuổi trẻ nho nhã thư sinh, thư sinh nhắm hai mắt, biểu hiện trên mặt nhìn rất tự nhiên, thể nhưng là trên trán không ngừng hướng ra phía ngoài chảy ra mồ hôi nhưng là bán hán giờ phút này tâm tình.

Người này chính là Kim Duyệt lâu dùng nhiều tiền mời đến Thuyết Thư Tiên Sinh —— Tần Tú Tài.

Nguyên bản Tần Tú Tài coi là thuyết thư bất quá chỉ là một kiện há mồm tức giải quyết tình, dù sao có sách bản thảo nơi tay, không có khả năng xuất hiện cái gì vấn đề lớn.

Có thể tới gần lên đài nhìn thấy trong đại sảnh này mấy trăm người về sau, trái tim của hán liền không khỏi cuồng loạn lên, thậm chí có như vậy một hai giây, tâm hán càng là bắt đầu sinh ra một cổ thoái ý.

Không trả tiền đã nhận, lúc này lùi bước không chỉ có sẽ hoàn toàn đắc tội Kim Duyệt lâu, hán thật vất vả góp nhặt đứng lên danh vọng cũng sẽ hủy hoại chỉ trong chớp lát.

"Hô. . ."

Tần Tú Tài chậm rãi làm lấy hít sâu, ý đồ để cho mình khấn trương tâm tình bình tĩnh hạ xuống.

Lúc này, Thiệt Ngu mặt mũi tràn đầy hưng phấn chạy tới, một bên chạy còn một bên lớn tiếng kêu: "Mục mục, ngươi xem đây là cái gì?"

Nghe vậy, Tú Bà giương mắt nhìn lên, sắc mặt nhất thời đen đến đến, quát lớn: "Ngươi không hảo hảo canh giữ ở cửa ra vào, chạy tại đây tới làm gì?"

"Ta. . ." Thiệt Ngu sắc mặt cứng đờ, ấp úng nói không ra lời, nhưng vẫn là cầm trong tay bố cáo đưa tới.

"Đây là. . ." Tú Bà nhíu nhíu mày, tiện tay cầm nhận lấy bố cáo tiến hành.

Sau một khắc.

Mọi người không khỏi cảm giác mình ánh mắt muốn bị cái này bố cáo cho độc mù.

Này chữ?

Cũng quá mẹ hán xấu đi! Nhất định so bốn năm tuổi tiểu hài tử viết đều xấu!

Về phần bên trong nội dung, càng làm cho người không lời tới cực điểm, một cái mang cái bàn chỗ ngồi vậy mà bán năm mươi lượng? Cũng thua thiệt viết bố cáo người dám hạ phải đi cái này bút!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Nghe sách người bắt bẻ

Hơn nửa ngày.

Mọi người mới từ trong kinh ngạc tỉnh táo lại, Tú Bà ho nhẹ một tiếng, trong giọng nói mang theo một vòng không che giấu được hưng phấn, hỏi: "Thiết Ngu, người cái này bỏ cáo là từ đâu làm ra?"

"Có người dán tại Cửa chính đối diện thạch trụ đằng sau, ta xem người kia tựa hồ không phải rất muốn cho người chú ý tới, cho nên liền kéo xuống tới!"

"Tốt! Việc này người làm xinh đẹp!" Tú Bà tán thưởng một tiếng, lúc này từ tay áo trong túi quần móc ra một khối bạc vụn ném qua đi.

"Cảm ơn, cảm ơn mụ mụ!" Thiết Ngu gương mặt trong nháy mắt nổi lên một mảnh ửng hồng, hẳn không nghĩ tới Tú Bà vậy mà lại thưởng cho hẳn nhiều tiền như vậy, vậy nhưng khoảng chừng hai ba lượng bạc.

Run rẩy cầm bạc thu vào trong ngực, Thiết Ngu vừa muốn rời đi, Tú Bà âm thanh vang lên lần nữa: "Thiết Ngu, người bây giờ lập tức liền đem tấm này bỏ cáo áp vào chúng ta cửa ra vào để thấy vài chỗ, biết không?"

"Tốt, ta cái này đi!" Thiết Ngu gật gật đầu, từ Tú Bà trong tay cầm qua tấm kia bỏ cáo, quay người hướng phía bên ngoài chạy tới.

Nhìn xem Thiết Ngu vội vàng rời đi, Tú Bà bỗng nhiên nhú nhú mày, nàng đột nhiên nghĩ đến một sự kiện, cái kia chính là cái này bỏ cáo đến là có người cố ý hãm hại Phụng Tê lâu mà lấy ra? Vẫn là thật xuất từ Phụng Tê lâu tay?

Tuy nhiên qua trong giây lát, nàng liền đem vấn đề này ném ra ngoài não bên ngoài, mặc kệ tấm kia bỏ cáo có phải là thật hay không xuất từ Phụng Tê lâu tay, dù sao chỉ cần dán ra đi đối với nó Kim Duyệt lâu có lợi liền đầy đủ.

Nghĩ đến cái này, Tú Bà mắt nhìn sắc trời, quay đầu đối với Tần Tú Tài cười mỉm nói ra: "Tần Tú Tài, người nhìn thời gian cũng kém không nhiều, chúng ta bắt đầu đi!"

"Tốt!" Tần Tú Tài cười gật gật đầu, đứng dậy hơi sửa sang một chút quần áo, chợt hướng về ồn ào âm thanh không ngừng mà đại sảnh đi đến.

Đi qua vừa rồi sự tình, Tần Tú Tài giờ phút này tâm tình đã buông lỏng không ít, tuy nhiên tại bước vào đại sảnh trong nháy mắt, hẳn nhịp tim vẫn là không kìm lại được tăng tốc rất nhiều, tuy nhiên cùng vừa rồi đơn thuần khẩn trương khác biệt, đây là một loại khác cảm giác kỳ quái.

Nhiệt huyết!

Là, cũng là nhiệt huyết!

Hắn giờ phút này có thể rõ ràng cảm giác được, chính mình huyết dịch khắp người tựa hồ cũng sôi trào lên, trong đầu càng là có một đạo âm thanh kỳ quái đang không ngừng gào thét lấy. . .

Nhất định thắng được tiếng vỗ tay. . .

Nhất định thắng được tiếng hoan hô. . .

Nhất định thắng được tiếng hét chói tai. . .

Giấu trong lòng đồng dạng tâm tình, Tần Tú Tài mắt đỏ, nện bước nhanh chân, hướng về cách đó không xa chuyên môn vì hắn mà chuẩn bị thuyết thư đài đi qua.

Chỉ chớp lát, Tần Tú Tài đang kể chuyện đài bỏ đoàn bên trên ngồi xuống, dưới đài đám công tử ca ánh mắt cũng nhao nhao đầu đi qua, tuy nhiên ồn ào âm thanh cũng không có lập tức đình chỉ.

"Vương Huynh, người biết Tần Tú Tài giảng là cái gì cổ sự sao?"

"Giống như nghe ai đề cập qua như vậy đầy miệng, tựa hồ kêu cái gì thiết huyết Hào Hiệp. . ."

"Tên không tề a, nghe liền rất có cảm giác được!"

"Không phải đâu, Diệp huynh! Danh tự người cũng cảm thấy tốt?"

"Dù sao không tính quá kém! Đúng, người một hồi còn đi Phượng Tê lâu nghe có sự sao?"

"Đương nhiên đi, thiết huyết Hào Hiệp cái tên này ta nghe thấy lấy cũng không có cái gì hứng thú, vẫn là nghe 《 Phàm Nhân Tu Tiên Truyện 》 có lực, một hồi muốn hay không cùng đi?"

"Xem tình huống đi! Nếu là bên này giảng cũng không tệ, ta liền không đi, dù sao ta chỉ nghe tới hôm qua này một trận, còn không có người loại kia muốn ngừng mà không được cảm giác!"

"Ân, nói cũng đúng. . ."

Hai người đang khi nói chuyện, Tần Tú Tài đã đem sách bản thảo bày ở bàn con bên trên, chợt hít sâu một cái khí, y theo dáng dấp đưa tay tại dây đàn bên trên hung hăng một nhóm.

"Đặng!"

Theo tiếng đàn vang lên, dưới đài nói chuyện phiếm mọi người lập tức phản xạ có điều kiện tính ngâm miệng lại, cái này khiến Tần Tú Tài nhất thời vui mừng quá đỗi, hần mới vừa rồi còn phiền não nên như thế nào để cho dưới đài những này kiệt ngao bất thuận đám công tử ca an tĩnh lại đâu, thật không nghĩ đến vậy mà như thế đơn giản.

Có như thế tốt bắt đầu, Tần Tú Tài càng là hưng phấn không thôi, hần phảng phất đã thấy tiếng vỗ tay, tiếng hoan hô, tiếng thét chói tai tại hướng về hần ngoắc!

Cổ họng cổ họng nước miếng,

Tần Tú Tài chậm rãi hé miệng, lấy hần tự nhận là nhất có từ tính âm thanh, cất cao giọng nói: "Ngày đó mưa to như trút nước, giọt mưa như Băng Bạc, đánh vào Nguyên Giang bên trong. Mà toàn bộ Nguyên Giang mãnh liệt vô cùng, hơn trượng cao đầu sóng, một lần sóng tiếp theo một lần sóng đánh vào Đê Đập phía trên. Trường trường Đê Đập, đã tại mấy nơi mở ra mấy trượng vỡ. . ."

Nghe được cái này, dưới đài Chư Vị Công Tử đều nhủ mảy, mà cúi đầu điên cuồng niệm Tần Tú Tài nhưng là không có chút nào phát giác, vẫn như cũ phối hợp đọc lấy: "Xa xa nhìn lại, một vùng biển mênh mông, không có gì ngoài mấy khối cự thạch, còn sót lại Đê Đập, đã nửa chôn ở trong nước phòng ốc, rốt cuộc không nhìn thấy hần cảnh vật, chỉ có thể nhìn cầm cuộn cuộn Nguyên Giang nước, kẹp lấy vô cùng đại lực, mang theo xác chết trôi, đã phiêu phù ở mặt sông đồ dùng trong nhà, Tạp Vật, trùng trùng điệp điệp hướng phía dưới phóng đi. . ."

Chỉ chốc lát, một cái mập lùn mập lùn công tử ca cuối cùng chịu không, bỗng nhiên vỗ bàn một cái, đứng người lên cả giận nói: "Tần Tú Tài, người mẹ nó liền không thể cho điểm tâm tình sao? Ta nghe đều muốn ngủ!"

"Đúng đây, người ta Phượng Tê lâu Phươg Cửu nói gọi là sinh động như thật, người cái này nói tính là gì? Là đang cấp chúng ta đi học sao?"

"Đúng vậy a nếu là sẽ không giảng cũng không cần giảng, miễn cho chà đạp trong tay sách!"

Chung quanh không ít người lớn tiếng phụ họa, đứng đang kể chuyện đài một bên Tú Bà nhất thấy tình huống không ổn, vội vàng lên sân khấu bồi tiểu nói ra: "Chư vị đại gia, Chủy Hạ Lưu Tinh a! Chúng ta Tần Tú Tài đây là lần thứ nhất thuyết thư, khó tránh khỏi sẽ có chỗ thiếu sót, tuy nhiên đã các người đưa ra ý kiến, này Tần Tú Tài khẳng định sẽ sửa, với lại nhất định đối đến các người hài lòng mới thôi!"

Nói, Tú Bà quay đầu đối sắc mặt tái nhợt Tần Tú Tài chen chớp mắt, nói: "Đúng hay không? Tần Tú Tài!"

Làm một tên Tú Tài, bị người trước mặt mọi người như thế quát lớn, Tần Tú Tài trong lòng đó là giận tới cực điểm, tuy nhiên vừa nghĩ tới mọi người dưới đài thân phận, cùng thu vào trong túi bạc, hần cuối cùng vẫn cắn răng nói: "Vâng! Ta cái này đối! Đón lấy nhất định sẽ làm cho chư vị hài lòng!"

Không bao lâu, Tần Tú Tài âm thanh vang lên lần nữa: "Triệu thanh vũ mang theo Trương Thụy đi ngược dòng đi thuyền, hướng về Nguyên Sơn mà đến. Trên đường đi, Nguyên Giang dòng nước thao thao bất tuyệt, bất quá đi Yêu Long, Nguyên Giang đã bình tĩnh như trước. Tuy nhiên bị hồng thủy tàn phá bừa bãi qua Nguyên Giang hai bên bờ lại không có khả năng lập tức khôi phục lại nguyên lai bộ dáng. . ."

Lần này, Tần Tú Tài âm thanh không còn cứng nhắc, có như vậy một chút tâm tình, tuy nhiên tính không được sinh động như thật, nhưng cũng coi là có thể chấp nhận nghe, thế nhưng là. . .

Chỉ chốc lát, lại một cái nam tử nhảy ra, tức giận quát: "Tần Tú Tài, những cái kia không quan trọng phong cảnh cũng không cần tự thuật, quá lãng phí thời gian!"

Đối với loại này không lễ phép cắt ngang, Tần Tú Tài nhất định hận đến nghiến răng, nhưng là không có chút nào biện pháp, chỉ có thể kiên trì chịu đựng!

Thế nhưng là. . .

Mọi người dưới đài tựa hồ cùng hần không qua được, chỉ chốc lát liền người nhảy ra gây chuyện, làm cho hần nhất định đều muốn sụp đổ.

"Tần Tú Tài, một cái Trung Nguyên Nhân Sĩ bất thành linh chạy đến Tây Vực, nghe hiểu được người ta nói chuyện sao?"

"Tần Tú Tài, một người nhà Tây Vực tàng bảo đồ sẽ viết chúng ta Đại Đường văn tự sao? Ngươi cái này có chút không hợp thói thường a!"

"Tần Tú Tài, một cái bẫy thước đại hán, ngươi để cho hắc xích đem chừng ba trăm cân đại đao, đây không phải kéo sao?"

". . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Tán đi

Tục ngữ nói, không có so sánh liền không có thương tổn.

Mọi người tại đây nếu là chưa từng nghe qua Phương Cửu 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》, như vậy Tần Tú Tài 《Thiết Huyết Hào Hiệp》 tối nay có lẽ còn có thể đại hoạch thành công.

Dù sao bất kể thế nào nói, 《Thiết Huyết Hào Hiệp》 cũng là Đại Đường đệ nhất bản Thông Tục Tiểu Thuyết, cái này như là 21 thế kỷ internet tiểu thuyết, sớm nhất viết sách đám người này mặc kệ viết lại thế nào đọc điểm hết bài này đến bài khác, cũng sẽ bị mới nếm thử vị tươi người tán đồng vì là Thần Thư.

Nhưng bây giờ không giống nhau, đang ngồi mọi người đại bộ phận đều nghe qua 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》, khẩu vị đều đã được đề thăng không ít, với lại Tần Tú Tài lại không hiểu được thuyết thư bí quyết, cũng không biết nên như thế nào đẩy mạnh bầu không khí, chỉ là một mực vui đầu đọc diễn cảm, làm sao có thể xách nổi đang ngồi mọi người hứng thú.

Bởi vậy, Tần Tú Tài kiên trì không ngừng dựa theo mọi người ý kiến làm ra cải biến, tuy nhiên lại chưa có người mua trưởng.

"Ai! Còn tưởng rằng có thể nghe cái đặc sắc cổ sự đâu, thật sự là thất vọng a!"

"Đúng vậy a một điểm ý tứ đều không có! So Phương Tê lâu 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》 kém xa!"

"Đúng đây, nếu không chúng ta đi Phương Tê lâu nghe 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》?"

"Tốt, ta đang có ý này. . ."

Dưới đài dần dần có người đứng dậy rời đi, Tần Tú Tài nhìn ở trong mắt, gấp ở trong lòng, đây chính là trần trụi đánh mặt a!

Thế nhưng là hắc lại không có nảy may biện pháp, đành phải yên lặng nhìn về phía cách đó không xa Tú Bà.

Giờ phút này, Tú Bà tâm tình so với hắc cũng không tốt gì, khuôn mặt lúc xanh lúc trắng, con ngươi càng là không chế lại không co lại lấy.

Nàng thực sự nghĩ mãi mà không rõ, 《Thiết Huyết Hào Hiệp》 rõ ràng rất không tệ, Tần Tú Tài cũng dựa theo những công từ ca kia ý nguyện làm ra cải biến, nhưng vì cái gì bọn họ hết lần này tới lần khác liền không thích?

Phải biết tại chuẩn bị tối nay thuyết thư một chuyện trước đó, nàng đã sớm sai người cầm bên ngoài buôn bán 《phàm nhân tu tiên hiện truyện》 Tần Chương mua về, đồng thời còn mời Tần thi tú tài qua nhiều lần, tuy nhiên nội dung bên trên so 《Thiết Huyết Hào Hiệp》 mơ hồ không ít, có thể đặc sắc trình độ bên trên nàng cũng không cảm thấy 《Thiết Huyết Hào Hiệp》 so 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》 kém bao nhiêu.

Nhưng mà cũng là cái này hai quyển dưới cái nhìn của nàng rõ ràng tương xứng sách, đạt được đãi ngộ lại là như thế ngày đêm khác biệt!

Trong lúc nhất thời, Tú Bà thực sự có chút không chịu nhận sự thật này, có thể tiếp nhận không cũng không đại biểu nàng chuẩn bị bỏ mặc khách nhân rời đi.

"Hô!"

Hít sâu một cái khí, Tú Bà cường tự cầm lửa giận trong lòng ép một chút, chợt hạ thấp giọng đối với sau lưng một tên tráng hán nói: "Nhị Hổ, ngươi đi cửa ra vào. . ."

Nàng lời còn chưa nói hết, ngoài cửa bất thình lình vang lên một trận ồn ào, ngay sau đó một đạo thô kệch âm thanh liên vang lên: "Vì là đáp tạ rộng lớn Tần Lão khách hàng từ xa xưa tới nay đối với chúng ta Phụng Tê lâu thế chân vạc hỗ trợ, từ ngày hôm đó lên, Bản Điểm cảm đây ra ba loại Đặc Huệ ghê. . ."

Tuy nhiên âm thanh truyền vào đại sảnh đã nhỏ rất nhiều, nhưng khoảng cách cửa ra vào gần một chút khách nhân vẫn là nghe phi thường rõ ràng, Tú Bà ánh mắt càng là trong nháy mắt này sáng lên, đối với nàng mà nói đây quả thực là buồn ngủ gặp chiếu manh a!

Phải biết nàng phái người sau lưng thủ đoạn chơi, truyền đi bao nhiêu sẽ gây nàng mất ngủ, dù sao đối thủ chỉ là bất nhập lưu Phụng Tê lâu. Nhưng bây giờ không giống nhau, có người ngoài thậm chí rất có thể là khách nhân ở này phân bố cáo, không chỉ có hiệu quả so với nàng chuẩn bị muốn chơi thủ đoạn tốt hơn không ít, truyền đi cũng cùng nàng kéo không hơn quan hệ thế nào.

Chỉ chớp lát, theo bên ngoài người kia âm thanh tan biến, trong đại sảnh bầu không khí trong nháy mắt trở nên quỷ dị, ngồi tại cách cửa xa một chút khách nhân vẫn còn ở vừa nói vừa cười trò chuyện, thế nhưng là cửa ra vào này một mảnh khách nhân nhưng là đoàn thể yên lặng, biểu lộ nói không nên lời coi quái.

Tú Bà lẳng lặng nhìn xem đại sảnh mọi người, nàng tin tưởng tại nghe xong Phụng Tê lâu này phân buồn nôn bố cáo về sau, những khách nhân khẳng định sẽ đánh tiêu lại đi Phụng Tê lâu nghe sách suy nghĩ.

Nhưng mà. . .

Ý nghĩ này vừa mới tại nàng trong đầu hiện lên, tới gần cửa ra vào một người khách nhân lại đột nhiên đứng người lên, miệng bên trong hùng hùng hổ hổ rời đi. Ngồi cùng bàn mấy người liếc nhau về sau, cũng yên lặng giống như ra ngoài.

Trong nháy mắt, Tú Bà sửng sốt,

Không rõ những người kia vì sao còn muốn rời đi, nàng bên cạnh mấy người cũng là mặt mũi tràn đầy nghi hoặc, nghĩ không ra nguyên nhân.

Mà đúng lúc này, không có bất kỳ cái gì dấu hiệu, liên tiếp tiếng quát mắng, phản nân âm thanh bất thình lình ngay tại trong đại sảnh vang lên, dọa đến Tú Bà bọn người nhảy một cái.

"Mụ con chim, đây là cái nào thất đức gia hòa nghĩ ra được chủ ý!"

"Đúng vậy a cái này Phụng Tê lâu cũng quá thất đức, chỗ ngồi lại còn muốn chia đẳng cấp thu phí. . ."

"Nói đúng là a, đặc biệt lấy chúng ta thân phận, nếu là ngồi loại kia phá ghế đầu, mặt kia chẳng phải là muốn mất hết. . ."

"Đúng vậy a ta dù là không nghe, cũng không thể ngồi ở kia loại mất mặt đồ vật bên trên. . ."

". . ."

Nghe mọi người tiếng quát mắng, Tú Bà sắc mặt thay đổi trong nháy mắt, một cái lão huyết nhất định đều muốn phun ra ngoài, các người mệ nó ngoài miệng mắng ác như vậy, nhưng vì cái gì còn muốn bị coi thường đi a?

Tần Tú Tài giờ phút này cũng là hoàn toàn mất tròn, hần mới vừa rồi còn vô cùng khát vọng kết thúc trận này thuyết thư, thật là làm những khách nhân muốn đi, hần mới ý thức tới những khách nhân này nếu là thật cứ như vậy lộ hàng, hần Tần Tú Tài về sau còn mặt mũi nào gặp mặt người?

Trong lúc nhất thời, Kim Duyệt lâu người đều hoảng, nhao nhao tiến lên giữ lại, liền ngay cả Tần Tú Tài cũng không ngoại lệ, thế nhưng là. . .

Giờ phút này chỗ nào còn có thể giữ lại, đặc biệt là những cái kia đẳng sau mới đưa tình huống làm rõ ràng khách nhân, càng là hận không thể trường cái cánh bay đến Phụng Tê lâu đi.

Phải biết Phụng Tê lâu cũng không so Kim Duyệt lâu, này đại sảnh tới đa cũng chỉ có thể chứa được hơn hai trăm người, có thể tới nay. . .

Kim Duyệt lâu đại sảnh thế nhưng là tới ba, bốn trăm người, mặc kệ bây giờ cách đi những người kia là không phải tất cả đều chạy Phụng Tê lâu đi, hiển nhiên đến lúc đó khẳng định có người sẽ không có chỗ ngồi.

Cái này khiến bọn họ làm sao không gấp, đặc biệt đối với những thân phận đó cao quý Hào Môn Từ Đệ, làm sao có thể chịu đựng được bản thân đi ngồi ghế đầu?

Này truyền đi nhất định cũng là một chuyện cười!

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, xe ngựa một cổ tiếp một cổ từ Thanh Hoa ngõ hẻm phi nhanh mà ra.

Như thế tình huống hoàn toàn cảm cùng đường phố những thanh lâu đó Tú Bà bọn họ dọa sợ, liền ngay cả Vạn Hoa Lâu Hoa tử cũng hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Các nàng trước đó nghĩ tới rất nhiều kết quả, thế nhưng là cho tới bây giờ không nghĩ tới, vậy mà lại xuất hiện người đi nhà trống dạng này một cái vô cùng khuếch trương kết quả!

Nhất định cùng Vạn Hoa Lâu đêm đó mắt hết mặt mũi trich hồng tiệp rượu giống như đức, ngày mai nhất định trở thành toàn thành Trò cười a!

Trong lúc nhất thời, nó thanh lâu Tú Bà tâm đều không khỏi sinh ra một vòng hàn ý, không biết mai kia có nên hay không cảm thuyết thư một chuyện đưa vào danh sách quan trọng.

Bất quá, vẫn là có không ít Tú Bà đang khiếp sợ đồng thời, trong lòng trong nháy mắt có một cái quyết định, cái kia chính là vô luận như thế nào đều muốn cầm Phụng Cửu cho đào tới! Vậy đơn giản cũng là một cái có thể để trứng vàng bảo bối a!

Mà giờ khắc này tại Kim Duyệt cửa lâu, không khí ngột ngạt dị thường, Tú Bà chán nản ngồi ngay đó, trong mắt nàng hết thấy cảnh vật đều đang vụn vỡ, mơ hồ.

Bên cạnh những Thiên Kiều Bách Mị đó gương mặt giờ phút này nhìn cũng là vô cùng dữ tợn, phảng phất mỗi người đều đang cười nhạo nàng.

Qua hồi lâu, Tú Bà mới bình tĩnh một chút, nàng chậm rãi đứng người lên, cắn răng nói ra: "Chuẩn bị ngựa xe, đi Phụng Tê lâu!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Đáng giá

Một bên khác.

Từ khi sắc trời bắt đầu tối về sau, Phụng Tê cửa lâu vẫn không thiếu xem náo nhiệt người qua đường, líu ríu âm thanh càng là cơ bản không ngừng qua!

"Cái này Phụng Tê lâu thật sự là khẩu khí thật là lớn a, một cái chỗ ngồi cũng dám bán năm mươi lượng!"

"Lấy lòng mọi người thôi, làm sao có người hoa thật nhiều tiền như vậy mua một cái chỗ ngồi!"

"Đúng vậy a trừ phi người kia thiếu thông minh. . ."

"Ha-Ha, ta xem là Phụng Tê lâu người cũng là thiếu thông minh, nếu không làm sao dám dán ra loại này bố cáo!"

"Đúng đây, mới hơi náo nhiệt hai ba ngày, liền bành trướng không biết chính mình họ gì!"

"Chờ lấy chế giễu liền tốt, làm cái gì thật a. . ."

Ngoài cửa ồn ào âm thanh tuy nhiên cũng không phải là rất lớn, nhưng là nghe vào trong lâu trong tai mọi người nhưng là như vậy chói tai, đặc biệt nghe vào Triệu Tứ trong tai, quả là nhanh muốn để hần phát điên!

Phải biết hần bốc lên bị đánh mạo hiểm, gián tiếp vi phạm Dương Mục dặn dò, cầm bố cáo dán tại đèn đuôi như vậy địa phương, cũng là không muốn để cho người nhìn thấy bố cáo bên trên này ngu xuẩn mà buồn cười nội dung.

Nhưng để hần vạn vạn không nghĩ đến là, Phụng Cửu cái này nào tàn hàng vậy mà lại làm ra một tấm đồng dạng nội dung bố cáo dán thiếp tại cửa chính, nhất định cũng là không đem Phụng Tê lâu khuôn mặt thất lạc sạch sẽ hần không cam lòng giống như.

Cũng may dán tại cửa ra vào tấm kia bố cáo cũng không phải là Phụng Cửu thân thủ viết, cái này ít nhiều khiến trong lòng của hần dễ chịu một chút, có thể mặc dù như thế, hần vẫn là hận không thể cầm Phụng Cửu hành hung một trận mới hả giận.

Thế nhưng là. . .

Vừa nghĩ tới Phụng Cửu cái kia đáng sợ Thái Cực Quyền, trong lòng của hần dự vọng lại thế nào mãnh liệt, nhưng cũng không dám thật đi trêu chọc Phụng Cửu!

Bất quá hần không dám chọc Phụng Cửu, cũng không đại biểu người khác không dám chọc, trong lâu mấy cái cô nương đang bị ngoài cửa tiếng cười nhạo nhiều đến không thắng phiền về sau, cuối cùng không chế không nổi tâm tình vây quanh Phụng Cửu liên tục phàn nàn đứng lên.

"Phụng công tử, người không phải nói người chủ ý có thể làm sao? Nhưng bây giờ làm sao một người khách nhân đều không tới?"

"Đứng vậy a cửa ra vào những người đó đều đang nhìn chúng ta trò cười đây!"

"Đứng đây, Phương công tử, người đến có hay không nắm chắc a!"

". . ."

Các cô nương âm thanh như là con muỗi một dạng tại Phương Cửu bên tai liên tục vang lên, đối với cái này, Phương Cửu nhiều ít vẫn là có thể hiểu được các nàng giờ phút này tâm tình, tuy nhiên bị người ở bên tai lải nhải thời gian dài, trong lòng của hắn cũng khó tránh khỏi có một ít hỏa khí, cuối cùng nhịn không được cả giận nói: "Tất cả im miệng cho ta, lao đao có phiền hay không! Khách nhân một hồi khẳng định sẽ đến!"

Nghe vậy, mấy cái kia nữ giắt mình, nhất thời ngậm miệng lại, Phương Cửu tại Phương Tê lầu địa vị cũng không phải các nàng có thể chọc được, thế nhưng là các nàng trong mắt nhưng là rõ ràng lộ ra không tin!

Thậm chí có thể nói, giờ phút này Phương Tê trong lầu tuyệt đại bộ phận người đều không tin Phương Cửu Kỳ Chiêu sẽ đem khách nhân ôm tới.

Phải biết năm mươi lượng bạc cũng không phải cái số lượng nhỏ, mà Phương Cửu một lần nữa bố trí đại sảnh, chỗ ngồi so trước đó thế nhưng là cỡ nào không ít, chỉ là năm mươi lượng chỗ ngồi liền có ba mươi lăm, nếu là tất cả đều ngồi đầy muốn có 1,750 hai doanh thu.

Đây là nhất bút vì sao đại thu nhập a, mọi người chỉ là ngẫm lại đã cảm thấy lỗ chân lông sợ hãi, càng đừng đề cập còn có bọn nó cấp chỗ ngồi thu nhập.

Tuy nhiên trong lòng mọi người cũng không tin tới nay khách nhân sẽ như kỳ bạo mã, nhưng thực sự trong các nàng tâm chỗ sâu, nhưng cũng phi thường chờ đợi sẽ có kỳ tích phát sinh.

Dù sao thanh lâu nếu là có thể kiếm được nhiều tiền như vậy, các nàng ngày tháng sau đó sẽ còn kém sao?

Thời gian từng giây từng phút trải qua, tất cả mọi người mong mỏi cùng trông mong nhìn qua cửa ra vào, hi vọng sau một khắc sẽ có vô số khách nhân như cùng đi ngay chen chúc mà vào.

Lúc này, ngoài cửa ồn ào âm thanh bất thành linh lớn hơn một chút, nguyên bản buồn bã ỉu xiu mọi người nhất thời giắt mình, ánh mắt đồng loạt hướng về cửa ra vào nhìn lại.

Chẳng lẽ khách nhân thật tới?

Mọi người nhao nhao giữ vững tinh thần, Tử Bà càng là trước một bước hướng phía cửa ra vào nghênh đón.

Mấy giây về sau.

Chỉ gặp một cái tuổi trẻ công tử ca từ cửa chính chậm rãi đi tới. . .

Chỉ có một người?

Đằng sau lại không ai?

Mọi người mong mỏi cùng trông mong nhìn xem cửa ra vào,

Có thể các loại nửa ngày, xác thực chỉ có chỉ là một người! Cái này khiến bọn họ nhất thời có chút thất vọng, không xem qua chỉ riêng vẫn là vô ý thức di động đến người kia trên thân.

Sau một khắc.

Chờ đợi mọi người thấy rõ người kia bộ dáng, đều ngây người như phỗng, sững sờ tại nguyên chỗ, trong đầu chỉ còn lại có một cái ý niệm trong đầu: "Thật xinh đẹp công tử ca a!"

Phương Cửu thấy rõ người tới gương mặt về sau, cũng là như bị người đánh lên một cơn, nhất thời cứng tại tại chỗ, hơn nửa ngày mới vô cùng ngạc nhiên nói ra: "Là ngươi?"

Người đến giờ phút này hiển nhiên cũng nhìn thấy Phương Cửu, một vòng ý cười tại khóe miệng của hắn tràn ra, này Tuyệt Đại Phong Hoa nhất thời để cho trong lầu mọi người cảm thấy có chút không cách nào nhìn thẳng, không ít cô nương càng là trong nháy mắt này trong mắt nổi lên tinh quang, còn kém thét lên lên tiếng!

Tuy nhiên giấu ở lầu hai tích chỗ rẽ tiểu Thu Hương trong mắt nhưng là xuất hiện một vòng phẫn nộ, như không phải Dương Mụ cảm đoán nàng tại đêm xuống lộ diện, nàng thật rất muốn xông đi lên đem người này đuổi đi ra!

Người đến chính là Phương Cửu trước đó tại Duyên Phúc lầu cửa ra vào gặp qua cái kia Nữ giả Nam Trang thiếu nữ.

"Nguyên lai người ở đây làm kém a!" Thiếu nữ âm thanh tận lực thay đổi thay đổi. Tuy nhiên nhưng vẫn là rất khó che giấu đi nữ tử đặc thù âm sắc.

Có lẽ người bình thường chỉ dựa vào điểm ấy còn phát giác không ra cái gì, nhưng làm Tú Bà Dương Mụ cái dạng gì người chưa thấy qua, trong nháy mắt đánh giá ra người này Giới tính.

Dương Mụ nhú nhú mày, bước nhanh nghênh đón: "Vị này cô. . . Công tử, người cùng ta gia phụng công tử nhận biết a!"

"Xem như thế đi!" Thiếu nữ gật gật đầu.

"Vây người lần này tới là. . ." Dương Mụ yên lặng liếc mắt Phụng Cửu, nếu là nam nhân đến thanh lâu loại địa phụng này, nàng căn bản sẽ không hỏi cái này vấn đề, nhưng một nữ tử tới đây, hơn nữa thoát nhìn còn cùng Phụng Cửu nhận biết, liền từ không được nàng không hướng sâu bên trong nghĩ một hồi.

Thiếu nữ cũng lặng yên xem Phụng Cửu liếc một chút, giống như cười mà không phải cười nói ra: "Đương nhiên là tới hưởng thụ!" Nói, nàng đi thẳng tới một cái bàn trước ngồi xuống, sau đó từ tay áo trong túi quần móc ra một tấm Ngân Phiếu, lúc này mới cười mỉm tiếp tục nói: "Vừa rồi tại cửa ra vào xem lại các người bỏ cáo, tựa hồ ngồi ở cái này vị trí phải tốn năm mươi lượng bạc, cũng là không biết vị trí này là có hay không đáng cái giá này!"

Dương Mụ nhìn thấy trên bàn tấm kia Ngân Phiếu, ánh mắt nhất thời sáng lên, vội vàng cấp thiếu nữ pha một ly trà, cười nói: "Công tử, người yên tâm đi, tuyệt đối đáng giá!"

"Vây bắt đầu đi, hi vọng đừng để ta thất vọng!" Thiếu nữ nâng chung trà lên nhẹ nhàng uống một cái.

Dương Mụ yên lặng mắt nhìn Phụng Cửu, thấy Phụng Cửu lắc đầu, trên mặt nhất thời lộ ra một vòng ngưng nghịu, cười bồi nói: "Công tử, người khả năng còn cần ngồi tạm một hồi, chờ khách nhân ngồi đầy chúng ta lập tức bắt đầu!"

"Ngồi đây?" Thiếu nữ vừa uống vào miệng bên trong một miệng trà kém chút phun ra ngoài. Hiện tại toàn bộ đại sảnh chỉ nàng một người khách nhân, nếu như chờ ngồi đầy. . .

Này phải chờ tới ngày tháng năm nào a!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Thiệu Cung Chước

Thấy thiếu nữ hơi có vẻ kinh ngạc biểu lộ, Dương Mụ có chút xấu hổ cười cười, nói: "Công tử, người yên tâm, dùng không đồng nhất Tiểu Hội, những khách nhân liền sẽ tới!"

Nói lời này thì nếu ngay cả Dương Mụ chính mình cũng không tin, tuy nhiên làm ăn nha, có đôi khi muốn ăn nói suông da mặt dày!

Tuy nhiên thiếu nữ hiển nhiên không phải loại kia dễ lừa gạt người, nàng đen nhánh con người nhỏ giọt nhất chuyển, giống như cười mà không phải cười nói ra: "Nếu thật là dạng này, đây chẳng phải là nói các người Phụng Tê lâu một ngày doanh thu muốn vượt qua ba ngàn lượng?"

Nghe vậy, Dương Mụ khẽ giật mình, nhất thời sững sốt, nàng trước đó luôn luôn lo lắng khách nhân phải chăng có thể tới, cũng không có kỹ càng tính qua bút trưởng này, bây giờ nghe nàng nói như vậy, lúc này mới kinh ngạc phát hiện, tựa hồ đại sảnh nếu là thật sự ngồi đầy khách nhân, thật là có hơn ba ngàn hai doanh thu a.

Dù cho diệt trừ ba phần thuế, thậm chí từ thủy các loại loạn thất bát tao đồ vật đều hoàn toàn miễn phí, cũng phải có sắp tới hơn hai ngàn hai doanh thu.

Nghĩ đến cái này, Dương Mụ không khỏi hít một hơi lạnh khí, phải biết nàng mở hơn mười năm thanh lâu, cũng bắt quá chỉ để dành tới hơn một ngàn hai tích góp, mà Phụng Cửu cái chủ ý này nếu là thật sự thành công, một đêm liền có thể đình nàng hơn mười năm thanh quả lao động.

Trong lúc nhất thời, Dương Mụ sắc mặt thay đổi trong nháy mắt, trong mắt càng là toát ra nóng rực hỏa diễm.

Thiếu nữ thấy thế, lắc đầu cười khẽ một chút nói: "Nhìn người bộ dáng, tựa hồ cũng không có kiếm được qua nhiều tiền như vậy, thậm chí rất có thể ta chính là cái thứ nhất oan đại đầu đi!"

Nghe vậy, Dương Mụ tỉnh táo lại, há hốc mồm, sau cùng nhưng là cười khổ một tiếng, cũng không nói gì!

Thiếu nữ nháy mắt mấy cái, tiếp tục nói: "Đã người cũng không xác định còn có hán khách nhân sẽ đến, như vậy thì nắm chặt thời gian bắt đầu đi, để cho

ta kiến thức một chút các người Phụng Tề lâu đến có gì để cho người ta tán thưởng địa phương, ta hai ngày này thế nhưng là tại rất nhiều nơi nghe người ta nhắc tới người bọn họ Phụng Tề lâu, còn có kia là cái gì 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》!"

Dương Mộc không có lập tức trở về lời nói, mà chính là quay đầu nhìn về phía Phương Cửu.

Trong nháy mắt, thiếu nữ đôi mắt đẹp không khỏi sáng lên, nhiều hứng thú nhìn về phía Phương Cửu, nói: "Nhìn không ra a, người tài hoa vẫn rất nhiều, muốn đến cái kia 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》 cũng là xuất từ tay người đi!"

Phương Cửu cười khò một tiếng, tiến lên mấy bước đi qua, nhưng là nhìn trái phải mà nói hần: "Người chạy thế nào đến nơi này tới!"

"Không tới nơi này, sao có thể biết người là như thế tài hoa bộc lộ đây! Nhanh bắt đầu đi, ta đối với người 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》 bất thành linh tới hứng thú!" Thiếu nữ một đôi mắt sáng như Thần Tinh mắt to lông lánh hồn nhiên quang mang, thế nhưng là xem ở Phương Cửu trong mắt, nhưng là để cho hần bất thành linh cảm giác toàn thân không được tự nhiên đứng lên, tâm càng là vô ý thức muốn rời cái này cái thiếu nữ xa một chút, dù cho dung mạo của nàng thật cực kì đẹp đẽ, để cho hần có loại hormone tăng vọt xúc động.

Nhưng hần cũng là không biết tại sao mình sẽ có loại này cảm giác mãnh liệt, nhưng là hần lại phi thường rõ ràng một sự kiện, càng là mỹ lệ, thì càng nguy hiểm!

Tuy nhiên giờ phút này ngay trước thiếu nữ mặt, Phương Cửu cũng không muốn biểu hiện ra mấy may dị thường, chợt mỉm cười nói: "Nếu người tới nay thật rất muốn nghe 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》, như vậy chỉ sợ còn cần chờ một lát!"

Thiếu nữ trong mắt tất cả đều là ý cười, buồn bã nói: "Người sẽ không cùng phải nói cho ta biết đợi đến người đầy mới có thể bắt đầu đi?"

"Vâng!" Phương Cửu không chút do dự gật đầu.

Thiếu nữ méo mó cái đầu nhỏ, khoe miệng bất thành linh khê cong, lộ ra một vòng đẹp mắt nụ cười, nói: "Đã người tự tin như vậy, nếu không chúng ta đánh cược a? Nếu như tới nay khách nhân bất mãn, người liền giúp ta đi làm một sự kiện!"

"Vậy nếu như đầy ngập khách đâu?" Phương Cửu neho mắt lại nói.

"Nếu như đầy ngập khách a. . ." Thiếu nữ con người đi dạo, cười nói: "Vậy ta sẽ nói cho người biết tên của ta!"

Phương Cửu cười cười, hần đối trước mặt thiếu nữ này tuy nhiên thật cảm thấy hứng thú, nhưng hiển nhiên vụ cá cược này bất công vô cùng, bất quá. . .

Phương Cửu chỉ là hơi trầm ngâm một hai giây, cũng không chút nào do dự gật đầu nói: "Đi! Ta đáp ứng người!"

Nghe vậy, thiếu nữ ánh mắt lộ ra một vòng dị sắc,

Nói: "Người liền không sợ ta để người làm chút phạm pháp sự tình?"

"Không sợ!" Phương Cửu rất là bình tĩnh lắc đầu.

"Vì sao?" Thiếu nữ nháy mắt mấy cái, nói.

Phương Cửu cười nhạt một tiếng, mỗi chữ mỗi câu nói ra: "Bởi vì người đã thua!"

"Ta thua?" Thiếu nữ sững sờ, trong mắt tràn đầy không hiểu. Bên cạnh Dương Mộc cũng là một mặt mờ mịt, lúc này mới vừa đáp ứng làm sao lại thua?

Nhìn xem hai người mờ mịt không hiểu bộ dáng, Phương Cửu mỉm cười, chợt đưa tay chỉ hướng trên bàn chén trà.

Hai người vội vàng cúi đầu nhìn lại, chỉ gặp nước trà trong chén gợn sóng không ngừng. . .

"Cái này. . ."

Thiếu nữ giật mình, mắt nhất thời xuất hiện một vòng thần sắc phức tạp.

Dương Mộc miệng càng là trong nháy mắt mở đầu đến như là cái rương miệng lớn như vậy, lập tức liền sững sờ.

Mọi người chung quanh nhìn thấy một màn này, từng cái khắp khuôn mặt là nghi hoặc không hiểu, tuy nhiên tại mấy giây về sau, làm loáng thoáng tiếng vó ngựa từ đằng xa truyền đến.

Ở đây tất cả mọi người không kịp lại được trọn tròn ánh mắt, khắp khuôn mặt là vẻ kinh hãi!

Chẳng lẽ khách nhân thật tới?

Tất cả mọi người không thể tin được sự thật này, có thể này quen thuộc tiếng vó ngựa, này lại trừ có thể tới bọn họ Phụng Tề lâu bên ngoài, lại có thể đi thì sao?

Trong nháy mắt, tất cả mọi người nhìn về phía Phuong Cửu ánh mắt đều tràn ngập một vòng phức tạp vận vị, thán phục! Rung động! Sùng bái!

Tuy nhiên Triệu Tứ trên mặt lại chỉ là hiện lên một vòng kinh ngạc, liền lập tức hướng ra phía ngoài lao ra, hẳn vẫn còn có chút không tin những công tử ca kia tới nay sẽ đến tại đây!

Mà khi hắn chạy đến cửa ra vào, vèn vèn chỉ là nhìn một chút, cả người liền như là gặp phải điện giật, tinh thần thuộc về nửa si nửa ngốc trạng thái bên trong.

Hơn nửa ngày, Triệu Tứ mới tỉnh táo lại, nói năng lộn xộn quát: "Xe ngựa, đến, mù mù, đều đến, tốt nhiều xe ngựa!"

Nghe vậy, Dương Mụ rốt cuộc không lo được nó, kích động lập tức chạy vội ra ngoài, trong lầu người khác cũng nhao nhao hướng ra phía ngoài dừng mắt lao tới.

Mà thiếu nữ kia lại tại thanh tỉnh về sau, như có điều suy nghĩ nhìn chằm chằm Phuong Cửu nhìn kỹ nửa ngày, lúc này mới nhàn nhạt cười một tiếng, nói: "Người thật làm cho ta thật bất ngờ!"

Nói xong, thiếu nữ không cho Phuong Cửu bất luận cái gì đáp lời cơ hội, xoay người trực tiếp hướng phía bên ngoài đi đến.

Tuy nhiên tại đi tới cửa thời điểm, nàng lại đột nhiên quay đầu.

Thật sâu, thật sâu. . .

Nhìn Phuong Cửu liếc một chút.

Cặp kia thanh tịnh như nước trong ánh mắt, tựa hồ bao hàm lấy một vòng nói không nên lời tâm tình.

Phuong Cửu nhất thời ngây người, hồi lâu mới lấy lại tinh thần tới.

Mà thiếu nữ kia, lại sớm đã rời đi.

Chỉ có trên bàn lưu lại ba đám Thủy Án, tựa hồ chứng minh nàng tới qua!

Thiệu Cung Chúc!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Chính tông thuyết thư

Yêu điệu thực nữ Quân Tử Hảo Cầu.

Phuong Cửu đương nhiên cũng không ngoại lệ, nhưng trên tình cảm thích cùng hormone tăng vọt mang đến xúc động nhưng là có trên bản chất khác nhau.

Bởi vậy, đối với Thiệu Cung Chúc bất thành linh rời đi, Phuong Cửu tâm tuy nhiên không khỏi sinh ra một vòng nhàn nhạt thất lạc, nhưng cũng chỉ thể thôi, cũng không có nó ý tưởng gì.

Rất nhanh, Phuong Cửu chú ý lực liền chuyển dời đến không ngừng từ ngoài cửa tràn vào khách đến thăm trên thân người.

Chẳng biết tại sao, nhìn xem những khách nhân từng cái không chút do dự dùng tiền nhập tọa, tâm hắn bất thành linh sinh sôi ra một cỗ trước đó mấy ngày không từng có qua kỳ quái tâm tình.

Loại kia tâm tình dường như hưng phấn, dường như đắc ý, dường như cảm động. . .

Nói tóm lại, để cho hắn có loại Kẻ sĩ vì người tri kỷ mà chết xúc động!

Không bao lâu, trong đại sảnh dần dần ngồi đầy khách nhân, thể nhưng là thuyết thư đại thượng cổ Cầm cùng bỏ đoàn lại làm cho Triệu Tứ cùng mấy cái tráng hán cảm xuống đi, ngược lại mang lên tới một tấm dài một mét cái bàn.

Mọi người thấy thế, trên mặt vốn là lộ ra một vòng nghi hoặc.

"Bọn họ đây là. . ."

"Chẳng lẽ tôi nay không nói 《 Phàm Nhân Tu Tiên Truyện 》 ?"

"Ta tiêu nhiều tiền như vậy, cũng là chuyên môn tôi nghe 《 Phàm Nhân Tu Tiên Truyện 》, nếu để cho ta chuẩn bị chút hấn loạn thất bát tao đồ vật, vậy ta cũng không làm!"

"Đúng vậy a ta cũng chỉ muốn nghe 《 Phàm Nhân Tu Tiên Truyện 》. . ."

Mọi người dưới đài lao nhao nói, Dương Mụ đang bận rộn sau khi, trong mắt cũng lộ ra một tia hoài nghi, bất quá đối với Phưong Cửu, năng hiện tại phi thường yên tâm, năng tin tưởng Phưong Cửu tuyệt đối sẽ không làm loạn!

Là, Phưong Cửu cũng không chuẩn bị làm loạn, hấn giờ phút này đang tại hậu viện tìm kiếm lấy tiện tay thước gỗ.

Tuy nhiên dùng cổ cầm làm thuyết thư điệu hát thịnh hành Tiết Khí phân công cụ cũng rất tốt, nhưng từ xưa đến nay, thuyết thư trải qua trăm ngàn năm diễn biến, sau cùng lấy thước gỗ làm thuyết thư một chuyển này ký hiệu, hiển nhiên đối với thuyết thư tất nhiên nổi lên phi thường trọng yếu tác dụng.

Bởi vậy, tại Phưong Cửu quyết định tôi nay toàn lực ứng phó về sau, liền không thể không đem thước gỗ cái này mang tính tiêu chí thần khí lấy ra.

Chỉ chớp lát, vùi đầu tìm kiếm Phưong Cửu bất thành linh nhãn tình sáng lên, cuối cùng tại hậu viện một chỗ góc ngách bên trong nhìn thấy một khối lớn chừng bàn tay Mộc Khối.

"Cũng là nguoi!" Phưong Cửu cầm lấy Mộc Khối ánh chừng, chợt rất là hài lòng hướng về đại sảnh đi đến.

Nhìn thấy Phưong Cửu xuất hiện, vô số song trần ngập ánh mắt nghi ngờ lập tức đồng loạt bắn xuyên qua, không ít người càng là lúc này đứng dậy hô: "Phưong Cửu, nguoi tôi nay đến còn nói không nói sách?"

"Đúng vậy a chúng ta tôi là nghe nguoi 《 Phàm Nhân Tu Tiên Truyện 》 ! Nó yêu thiêu thân nguoi cũng không cần lại chuẩn bị!"

"Đúng đấy, chúng ta dùng tiền cũng không muốn nhìn nó. . ."

Nghe vậy, Phưong Cửu mỉm cười, không có trả lời, mà chính là đi đến thuyết thư đài trước bàn, lúc này mới cười nhìn qua chúng nhân nói: "Chư vị, cảm tạ các nguoi tôi nay trong trăm công ngàn việc còn có thể quang lâm chúng ta Phưong Tê lâu, mà chắc hẳn mọi người cũng đều biết, ta ở chỗ này đã nói ba trận 《 Phàm Nhân Tu Tiên Truyện 》 !"

Mọi người dưới đài hai mặt nhìn nhau, không rõ Phưong Cửu nói những lời này đến là có ý tứ gì.

Phưong Cửu cân nhắc một chút ngôn ngữ, tiếp tục nói: "Trước đó thuyết thư ta có chút tùy tính, tuy nhiên từ hôm nay bắt đầu, ta sẽ vì mọi người cảm thuyết thư tốt nhất phong thái bày biện ra tới!"

Tốt nhất?

Trước đó giảng cũng rất tốt a!

Mọi người càng phát ra không rõ, Dương Mụ cũng là nhú chặt lông mày, không rõ Phưong Cửu đến muốn làm gì.

Sau một khắc.

Chỉ thấy Phưong Cửu nắm thước gỗ tay bất thành linh hướng lên giương lên, chợt hung hăng vỗ lên bàn.

"Ba!"

Một tiếng vang giòn, mọi người dưới đài nhất thời giật mình, Phưong Cửu nhưng là trong nháy mắt này tới cảm giác.

"Lại nói này Nho Sinh chậm rãi mà nói nói một đồng lớn đi ra, cho mọi người miêu tả ra một cái mỹ hảo tương lai tiền cảnh, để cho không ít người đều mừng rỡ đứng lên. Có thể Hàn Lập nhưng trong lòng thì lo lắng không thôi. . ." Phưong Cửu sinh động như thật kể, hai tay cũng đang thỉnh thoảng ở giữa theo cổ sự phát triển, phối hợp ngữ khí làm lấy tương ứng động tác.

Vén vén chỉ là một lát, mọi người dưới đài ánh mắt liền toàn bộ sáng lên, nguyên bản Phưong Cửu ngồi tại bỏ đoàn bên trên dùng cổ cầm phối hợp với thuyết thư liền đã để bọn hấn cảm giác rất không tệ, nhưng bây giờ bọn họ mới phát hiện, làm Phưong Cửu làm ra ngôn ngữ tay chân về sau, nghe sách cảm giác đó mới gọi một cái thoải mái a!

Đặc biệt mỗi lần giảng đến quan trọng địa phương lúc đợi, Phưong Cửu đều có thể vừa đứng tới bên trên vừa tĩnh mặc, này bầu không khí càng là trong nháy mắt phóng đại vô số lần.

Trong lúc nhất thời, trong đại sảnh khách nhân đó là nghe được cảm xúc bành trướng, trong lầu không ít cô nương nhìn về phía Phung Cửu ánh mắt cũng đầy ngậm lấy sừng bãi ngôi sao nhỏ, mà đứng tại cửa ra vào phụ cận Kim Duyệt lầu một đám mây người nhưng là sắc mặt càng ngày càng khó coi, bất quá bọn hắn vẫn là lẳng lặng nhìn xem, nghe!

Bất tri bất giác ở giữa, gần nửa canh giờ trôi qua.

Bên trong một cái Kim Duyệt lầu người hầu chẳng biết lúc nào nghe được mê mẩn, theo Phung Cửu trong miệng 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》giảng đến một chỗ vô cùng thoải mái tình tiết, hắn nhất thời có chút không chế không nổi tâm tình, hung hăng nắm một chút quyền đầu, nhưng mà một giây sau, hắn cũng cảm giác được không ổn, liền tranh thủ nắm chặt quyền đầu buông ra.

Hắn phản ứng mặc dù nhanh, nhưng vẫn là để cho bên cạnh mấy người phát hiện, bên trong Tần Tú Tài lập tức tức giận quát hắn một cái, Tú Bà sắc mặt càng là trong nháy mắt trở nên muốn nhiều khó coi có bao nhiêu khó coi.

Cái kia người hầu cảm thấy thầm kêu một tiếng gặp nạn, vội vàng vắt hết óc chọn mao bệnh, nói: "Nếu cái kia gọi Phung Cửu giảng cũng không ra thế nào, các người nhìn hắn hoàn thủ múa đậm chân, có ý tứ sao? Ta xem không có ý nghĩa! Còn có hắn vậy mà cả khối kinh đường một, cái này lại không phải Tọa Đường, khiến cho nhất kinh nhất sợ, nhất định có bệnh a!"

Mọi người ai cũng không để ý tới hắn.

Người hầu thấy thế, chuẩn bị tiếp tục nhỏ nước bọt lời nói lập tức lại yên lặng cổ họng trở lại trong bụng.

Lúc này, Tần Tú Tài thần sắc suy sụp tinh thần thờ dài, nói: "Nếu không, chúng ta trở về đi!"

Bên cạnh Tú Bà hiển nhiên cũng không có gì tâm tình tiếp tục ở lại, chợt gật gật đầu, cất bước hướng ra phía ngoài đi đến, hắn mọi người cũng liền bận bịu đuổi theo.

Rất nhanh, phi nhanh mà đi hai chiếc xe ngựa liền lái ra hoa ngõ hẻm, tuy nhiên lại đem Tần Tú Tài đặt ở một cái giao lộ về sau, xe ngựa cũng không có hướng về Thanh Hoa ngõ hẻm Kim Duyệt lầu tiến đến, mà chính là lái về phía thành Hàng Châu Đông Giao.

Thành Hàng Châu Đông Giao tuy nhiên hộ gia đình không nhiều, thậm chí có thể dùng lác đác không có mấy để hình dung, thế nhưng là người địa phương lại đều phi thường rõ ràng, chỉ có ở tại nơi này bên trong mấy hộ nhân gia mới là trong thành Hàng Châu chân chính Đại Hộ!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Mễ Lâm 3 Tinh

Ngày thứ hai.

Phung Cửu ngủ một giấc đến trời sáng rõ, có thể mặc dù như thế, hắn vẫn cảm thấy toàn thân mỗi một chỗ không chịu nổi. Cùng trước mấy đêm rồi thuyết thư khác biệt, ngồi tại bờ đoàn bên trên một nơi cũng chỉ có cuống họng, có thể tối hôm qua tăng thêm ngôn ngữ tay chân về sau, nói đến phần sau cái kia thật gọi cả người tâm đầu một, nhiều lần hắn đều một nơi tư duy khô kiệt, hỗn loạn, dù cho dùng chính mình lời nói đi miêu tả, cũng đều không biết nên như thế nào đi xuống tự thuật.

Tuy nhiên vừa nghĩ tới tối hôm qua những khách nhân triển lộ ra lý giải, tha thứ, cùng kết thúc lúc này vô cùng nhiệt liệt tiếng vỗ tay, Phung Cửu cảm thấy đây hết thảy đều mẹ nó giá trị!

Duổi người một cái, Phung Cửu chậm rãi ngồi dậy, tuy nhiên một giây sau, thân thể của hắn liền cứng đờ, nghĩ đến một kiện cực trọng yếu sự tình.

Tích phân!

Tối hôm qua trước khi ngủ còn kém hơn ba trăm tích phân liền đủ một vạn, mà bây giờ. . .

Phung Cửu nghiêng đầu mắt nhìn nửa đây lấy cửa sổ, ngoài cửa sổ đã sắc trời sáng rõ, nói cách khác hiện tại tích phân nhất định vượt qua một vạn!

Mang ngăn chặn không được kích động, Phung Cửu vội vàng mở ra hệ thống.

Liếc mắt qua, Phung Cửu ánh mắt lập tức sáng lên.

10234!

Có thể rút thưởng!

Phuong Cừu liên tiếp hít sâu mấy khẩu khí, nhin xuống vô cùng mãnh liệt rút thưởng dục vọng, đứng dậy rửa sạch mấy lần tay, lúc này mới ngồi trở lại trên giường thần sắc phấn chấn nhìn xem rút thưởng giới diện.

Nhất định phải rút tốt bảo bối đi ra a!

Phuong Cừu ở trong lòng cầu nguyện một chút, chợt đưa tay vừa chạm vào.

Luân bàn bên trên lập tức hiện ra sáu cái mới tinh phim hoạt hình đồ án.

Cái mũ, tiền đao, Microphone, Thiết Chùy, cái cưa cùng roi da!

Liếc mắt qua, Phuong Cừu nhất thời không biết nên hình dung như thế nào chính mình tâm tình, luân bàn bên trên phần thưởng cũng là cái gì giống như cái gì a!

Tuy nhiên vừa nghĩ tới trước đó rút đến hai cái phần thưởng đều có đặc thù hiệu năng, tâm hần nghĩ lập tức lại sinh động, ánh mắt di động đến phi tốc chuyển động kim đồng hồ bên trên.

Tiền đao đi qua. . .

Microphone đi qua. . .

Roi da đi qua. . .

Thiết Chùy đi qua. . .

Kim đồng hồ tiếp tục truyền lực!

Bảy tám giây sau, kim đồng hồ vận tốc quay trở nên chậm.

Phuong Cừu hô hấp lập tức dồn dập lên, tuy nhiên hần không biết chính mình sau cùng có thể rút đến thứ gì, nhưng mặc kệ là thứ gì, hần chỉ hy vọng một điểm, cái kia chính là có thể đối với mình trước mắt tình cảnh có chỗ trợ giúp!

Suy nghĩ chuyển động ở giữa, kim đồng hồ chậm rãi dừng lại.

Nhìn xem kim đồng hồ dừng lại địa phương, Phuong Cừu cảm thấy không khỏi có chút thất vọng, như thế nào là khoản Cái mũ a! Cái đồ chơi này cho dù có đặc hiệu lại có thể có cái gì hiệu quả?

Chẳng lẽ còn có thể thống trị rụng tóc hay sao?

Nghĩ đến cái này, Phuong Cừu cười khổ nhìn về phía giới diện dưới góc phải thùng vật phẩm, mà khi hần thấy rõ trong hòm item cụ thể vật thật về sau, hần mặt mũi vẫn là không nhin được hướng lên vậy một cái!

Bạch?

Cao?

Đầu bếp mũ a!

"Chẳng lẽ. . ." Phuong Cừu cảm thấy nhất động, chợt không kịp chờ đợi cầm lấy ra.

Vừa vào tay, trong đầu lập tức tràn vào một đoạn tin tức.

Mề Lâm Tam Tinh trừ mũ: Đeo người sẽ có được Mề Lâm Tam Tinh đầu bếp Kỹ Nghệ. Đây mũ xuất hiện bất kỳ tổn hại hoặc bị người khác đeo, làm mất đi hiệu quả, mời thích đáng đảm bảo!

Tuy nhiên trừ mũ hiệu quả đối với hần trước mắt tình cảnh tựa hồ đồng thời không quá đại bang trợ, tuy nhiên Phuong Cừu mắt vẫn là lộ ra một vòng nồng đậm vui mừng.

Chỉ ít hần rốt cuộc không cần chịu đựng thời đại này khó mà nuốt xuống đồ ăn!

Xuống giường nhanh chóng rửa mặt một phen, Phuong Cừu đeo lên này đỉnh không sai biệt lắm có ba mươi centimet cao trừ mũ, đẩy cửa phòng ra đi ra ngoài.

Hắn chuẩn bị kỹ càng tốt thí nghiệm một chút cái này đỉnh Mễ Lâm Tam Tinh trừ mủ hiệu quả, thuận tiện ném thử Mễ Lâm Tam Tinh đầu bếp thủ nghệ đến ra sao vị đạo.

Hắn trước kia nhưng tại trên tạp chí nhìn qua, Mễ Lâm Tam Tinh thức ăn, mỹ vị trình độ dù là đánh máy bay đi ăn cũng là đáng giá!

Bất quá. . .

Như thế khác loại cách ăn mặc, Phương Cửu còn không có xuống đến lâu một, liền dẫn tới không ít người ghé mắt.

"Phương công tử, người này tầm cách ăn mặc là. . ."

"Phương công tử, người chụp mũ. . ."

". . ."

Các cô nương từng cái thần sắc quái dị nhìn xem Phương Cửu, tuy nhiên Phương Cửu cũng không cảm thấy có cái gì khó chịu, dù sao trong lòng của hắn rất rõ ràng, Đường Triều cũng không có loại này Điều Tặc Thiên kiều đáng đầu bếp mũ.

Nhưng vào lúc này, một đạo sợ hãi âm thanh bất thành linh truyền vào hắn trong tai: "Phương công tử, người làm sao mang theo tang mũ a?"

Nghe vậy, Phương Cửu sắc mặt cứng đờ, lúc này mới hoàn toàn tỉnh ngộ vì sao mọi người nhìn về phía chính mình ánh mắt quái dị như vậy, vậy căn bản không phải bởi vì hắn cách ăn mặc quá mức khác loại, mà chính là trên đầu mang Bạch tại Đường Triều thì mang ý nghĩa nhà có việc tang lễ.

Trong nháy mắt, Phương Cửu sắc mặt thay đổi trong nháy mắt, hơn nửa ngày mới cười khổ một tiếng, cầm trụ mũ lấy xuống, nhìn qua mọi người cất cao giọng nói: "Đều đừng cầm ánh mắt ấy nhìn ta, trong tay của ta không phải tang mũ, là đầu bếp mũ!"

"Đầu bếp mũ?"

Mọi người nhất thời mộng ép, hiển nhiên đều không gặp qua như thế khuếch trương đầu bếp mũ!

Phương Cửu mỉm cười, chỉ chỉ trong tay đầu bếp mũ, tiếp tục nói: "Các người khả năng cũng không biết, chỉ có chân chính đại sư cấp đầu bếp mới có tư cách đeo loại mũ này, mà ta chính là bên trong một trong!"

"Người là đầu bếp?"

"Vẫn là đại sư cấp đầu bếp?"

"Cái này cũng có chút quá khuếch trương đi. . ."

Mọi người hai mặt nhìn nhau, hiển nhiên cũng không tin Phương Cửu lời nói, vậy mà không biết từ nơi nào chui ra tiểu Thu Hương một mặt hưng phấn chạy tới, kéo cánh tay hắn, có chút thật không thể tin kêu lên: "Phương công tử, người thực biết nấu cơm a?"

"Đương nhiên sẽ, với lại làm được thực vật tuyệt đối mỹ vị cùng cực!" Phương Cửu cười cầm đầu bếp mũ lại mang trở lại trên đầu.

"Thật?" Tiểu Thu Hương chớp mắt to.

"Ta giống như là sẽ lừa người người sao?" Phương Cửu thói quen tại Thu Hương cái đầu nhỏ bên trên sờ sờ, nói: "Đi, chúng ta đi nhà bếp, để người nhìn xem ta lợi hại!"

Nói, Phương Cửu cất bước hướng phía hậu viện đi đến, người khác liếc nhau, cũng liền bận bịu theo sau.

Bất quá. . .

Tất cả mọi người vẫn là không tin Phương Cửu biết làm cơm, càng không tin hắn là một cái thủ nghệ cao siêu Đầu Bếp!

Phải biết tại Đại Đường, trừ chân chính đầu bếp bên ngoài, không có mấy cái nam nhân biết nấu ăn nấu cơm, với lại liền xem như biết làm cơm, cũng không có người nam nhân nào nguyện ý tiến vào nhà bếp, dù sao xuống bếp đối với nam nhân đến giảng chính là việc phi thường mất mặt sự tình.

Không bao lâu, Phương Cửu liền đến đến hậu viện trong phòng bếp, còn không chờ hắn động thủ nấu cơm, thậm chí ngay cả trong phòng bếp có cái gì đồ ăn đều không xem hết, biết được tin tức Dương Mụ liền vội vàng chạy tới.

Tuy nhiên không biết Phương Cửu tại sao phải tự mình động thủ nấu cơm, nhưng đối với Phương Cửu sự tình, Dương Mụ hiện tại cũng không dám có chút qua loa.

Bởi vậy tiến nhà bếp, Dương Mụ đầu tiên là đồ ập xuống cầm Đầu Bếp mắng một trận, lúc này mới ôn hòa hòa khí nói với Phương Cửu: "Phương công tử, nếu là đồ ăn có cái gì không hài lòng địa phương, người nói với ta a! Nấu cơm loại chuyện này sao có thể để người tự mình động thủ a!"

Phương Cửu yên lặng liếc mắt một bên ỳ khuất cùng cực đầu bếp, lắc đầu cười cười nói: "Dương Mụ, ta chỉ là nhất thời hưng khởi mà thôi, cũng không

phải là đối với chúng ta đồ ăn không hài lòng!"

"Thật?" Dương Mụ nhú nhú mày.

"Không có lừa nguoi!" Phương Cửu trái lương tâm gật gật đầu.

"Vậy là tốt rồi, nếu có bất luận cái gì không hài lòng địa phương, nguoi có thể nhất định phải cùng ta nói, tuyệt đối đừng khách khí với ta!" Dương Mụ cười nịnh nói, chột liếc mắt mọi người chung quanh, vừa trừng mắt, tức giận quát: "Đều vây quanh ở tại đây làm gì? Là muốn học trộm học nghệ hay sao?"

Nghe vậy, những cái kia theo tới xem náo nhiệt mọi người nhao nhao cúi đầu xuống rồi đi. Phương Cửu nhưng là liên tục cười khỏ, trước đó mấy ngày thuyết thư hắn cũng không gặp Dương Mụ đối với mình thái độ như thế, có thể tới hôm qua kiếm lời một số lớn bạc về sau, cái này thái độ trong nháy mắt liền trở nên đã có thể dùng buồn nôn hai chữ để hình dung!

Tuy nhiên Phương Cửu cũng minh bạch, nhân tính vốn là như thế, có khả năng chịu đựng nguoi đi tới chỗ nào đều sẽ chịu đến tôn trọng, mà hắn không ngừng kiểm lấy tích phân, làm bản thân lớn mạnh lại là vì sao?

Cũng không phải là muốn có được nguoi khác tôn trọng sao!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Mỡ heo com chiên

Không bao lâu.

Theo Dương Mụ rời đi, gian phòng bên trong chỉ còn lại có Phương Cửu, Thu Hương cùng tên là Vương Đức An đầu bếp cùng hắn đồ đệ bốn người.

Wương Đức An cùng hắn đồ đệ phi thường tự giác, không đợi Phương Cửu mở miệng, một người liền bắt đầu nhóm lửa, một cái khác thì dọn dẹp trên thớt cặn bã, mà tiểu Thu Hương thì cúi đầu tại một cái lại một cái đồ ăn giỏ bên trong liên tục tìm kiếm lấy cái gì, chuẩn bị rau quả khắp nơi đều là.

Thấy thế, Phương Cửu nhú nhú mày, đi qua hỏi: "Thu Hương, nguoi tìm cái gì đâu?"

"Tìm ô Diệp đây!" Thu Hương không quay đầu lại, vẫn như cũ tìm kiếm lấy, tuy nhiên một giây sau, nàng tựa hồ ý thức được cái gì, thân thể khẽ run lên, vội vàng xoay người nhìn Phương Cửu, nọ nọ nói ra: "Thật xin lỗi, ta đem đồ ăn đều trở mình loạn!"

Nhìn xem Thu Hương sợ hãi bộ dáng, Phương Cửu không khỏi cười khỏ một tiếng, nói: "Nguoi cái đồ ngốc, trở mình loạn liền trở mình loạn, ta cũng sẽ không đánh nguoi, nguoi sợ cái gì?"

Nghe vậy, Thu Hương sắc mặt nhất thời đỡ một ít, Phương Cửu suy nghĩ một chút, lại nói: "Nguoi là muốn ăn Thanh Tinh com?"

Nguyên bản Phương Cửu cũng không biết Thanh Tinh com làm thế nào? Có thể đeo lên Mễ Lâm Tam Tinh trừ mủ về sau, hắn đối với Rau xanh liền phi thường mẫn cảm, chỉ cần nghĩ đến tên, trong đầu liền sẽ tự động hiện ra rất nhiều đem đối ứng tên món ăn, thậm chí là nấu nướng phương pháp.

"Ân!" Thu Hương cái đầu nhỏ dùng sức điểm một chút.

"Dạng này a!" Phương Cửu chống cái cằm một chút suy tư, cuối cùng lắc lắc đầu nói: "Không có ô Diệp có thể làm không Thanh Tinh com, với lại Thanh Tinh com muốn chín chừng chín phoi mới tốt ăn, hôm nay là không có cách nào làm cho nguoi, bất quá ta ngược lại là có thể cho nguoi làm một đạo cùng loại thức ăn, với lại tuyệt đối ăn ngon!"

"Thật?" Thu Hương nhãn tinh sáng lên.

"Đó là đương nhiên!" Phương Cửu tự tin cười cười. Hắn hiện tại có gạo Lâm Tam Tinh trừ mủ nơi tay, chính là cho hắn tới nắm bùn, hắn cảm giác mình đều biến thành ăn ngon bánh giòn!

Hướng chỉ gian phòng này trong phòng bếp thế nhưng là đầy đủ mọi thứ!

Rất nhanh, Phương Cửu chọn lựa ra Rau xanh liền bị Thu Hương rửa sạch sẽ bày ở trên thớt, Phương Cửu cũng tuyển nhất bả sấn thủ thái đao đi tới.

"Phương công tử, người chuẩn bị làm cái gì thức ăn a?" Thu Hương chớp mắt to, khắp khuôn mặt là vẻ hưng phấn.

"Mỡ heo com chiên!" Phương Cửu thuận miệng nói.

"Mỡ heo com chiên?"

Thu Hương sững sờ, trên mặt vẻ hưng phấn nhất thời biến mất hoàn toàn không có.

Đang tại làm việc Vương Đức An cùng hần đồ đệ hai người cũng đều sắc mặt khê giật mình, tiếp theo phốc phốc một chút cười ra tiếng, tuy nhiên một giây sau hai người tựa hồ cảm giác được không ổn, lập tức đem miệng che lên, chẳng qua là nhìn đến tựa hồ phi thường vất vả.

Phương Cửu nhàn nhạt liếc mắt ba người, không nói gì, mà chính là cười lạnh, trong tay thái đao lập tức động.

Bạch! Bạch! Bạch!

Phương Cửu tốc độ tay nhanh như thiểm điện, thậm chí ngay cả chính hần đồ đệ giật mình, bên cạnh Thu Hương thấy thế lần nữa sững sờ, miệng nhỏ nhất thời không kịp lại được mở lớn, hiển nhiên bị Phương Cửu đao công cho kinh ngạc đến ngây người.

Đang tại cười trộm Vương Đức An cùng hần đồ đệ hai người cũng không khỏi ngốc một chút, nhìn về phía Phương Cửu ánh mắt càng là trong nháy mắt trở nên phức tạp.

Không bao lâu.

Tại ba người thần sắc khác nhau trong ánh mắt, Phương Cửu thịnh ra ba bàn mỡ heo com chiên.

"Cho, ném thử đi!" Phương Cửu cầm bên trong một bàn đưa tới Thu Hương trước mặt. Thu Hương do dự một chút, nhưng vẫn là cầm món ăn tiếp nhận đi.

Một giây sau.

Một cổ kỳ quái mùi thơm trong nháy mắt xông vào mũi, cái này khiến Thu Hương thần sắc khê giật mình, không kịp lại được thật sâu ngửi một chút.

Mùi thơm bên trong không chỉ có không có mỡ heo mùi thối, ngược lại lộ ra com cùng Rau xanh hỗn hợp đi ra từng tia từng tia mùi thơm ngát, Tội Thần Kỳ là trước mắt cái này bàn mỡ heo com chiên bên trong căn bản nhìn thấy một tia mỡ đông, thế nhưng là com nhưng là kim hoàng sắc!

Lần này Thu Hương hoàn toàn ngây người, phải biết mỡ heo com chiên thế nhưng là các lưu dân mới ăn cái gì, bình thường gia đình trừ phi thực sự đói, nếu không căn bản sẽ không ăn loại vật này.

Thế nhưng là. . .

Thu Hương nhưng bây giờ nghĩ mãi mà không rõ, cũng là loại này lưu dân mới ăn cái gì,

Giờ phút này lại làm cho nàng trong nháy mắt muốn ăn mở rộng.

Yên lặng cổ họng cổ họng nước miếng, Thu Hương từ một bên cầm qua đĩa, sau đó nhẹ nhàng kẹp một ngum nhỏ đưa vào trong miệng.

Một giây sau, nàng đôi mắt đẹp trong nháy mắt sáng lên, thần tình kích động nói ra: "Phương công tử, người. . . Người cái này mỡ heo com chiên làm thế nào ăn ngon như vậy! Nhất định cùng ta mẫu thân cho ta làm Thanh Tinh com một dạng ăn ngon!"

Phương Cửu biết Thu Hương thích ăn nhất là Thanh Tinh com, cũng biết nàng thích ăn Thanh Tinh com là bởi vì nàng qua đời mẫu thân lưu cho nàng một loại hồi ức.

Mà bây giờ cái này bàn mỡ heo com chiên lại bị nàng như thế đánh giá, hiển nhiên đã là nàng tối cao đánh giá!

Đúng cách đó không xa Vương Đức An do dự một chút, lại gần có chút không có ý tứ nói ra: "Phương công tử, người xem có thể hay không để cho ta cũng ném một chút!"

Nói, Vương Đức An ánh mắt rơi vào trừ trên đài này hai bàn mỡ heo com chiên bên trên.

"Được a, trong nồi cho người chứa chút!" Phương Cửu hướng trừ trên đài nồi sắt nỗ bêu môi.

Vương Đức An nhất thời nở nụ cười khổ, hần đi tới lúc sau đã nhìn qua, này trong nồi là lưu một điểm, nhưng này một điểm mẹ hần ngay cả ăn đầy miệng đều không đủ a!

Bất quá. . .

Hần nếu cũng không phải đặc biệt muốn ăn Phương Cửu làm mỡ heo com chiên, chỉ là hần phi thường tò mò, một cái lưu dân mới có thể đi ăn mỡ heo

com chiên, Thu Hương vì sao lại ăn thơm như vậy.

Đi đến nồi sất bên cạnh, Vương Đức An đưa tay kẹp một nắm bỏ vào trong miệng.

Trong chốc lát, hần sắc mặt liền cứng đờ, nhãn cầu càng là không kim lại được rời ra đến, trong đầu chỉ còn lại có một thanh âm: "Cũng quá nướng ăn ngon đi!"

Một bên đồ đệ thấy hần như thế biểu lộ, nghi hoặc không hiểu đi tới, cũng hướng trong nồi kẹp một nắm bỏ vào trong miệng.

Sau một khắc, đồ đệ kinh ngạc đến ngây người, hơn nửa ngày mới một mặt thật không thể tin quay đầu nhìn về phía Phương Cửu, run giọng hỏi: "Phương công tử, người cái này làm thật sự là mỡ heo com chiên?"

"Người vừa không phải cũng nhìn thấy sao?" Phương Cửu gật gù đầu.

Đồ đệ do dự một chút, một mặt thành khẩn nói ra: "Phương công tử, ngài có thể dạy ta một chút không?" Bên cạnh Vương Đức An nghe vậy, chẳng những không có sinh khí, ngược lại cũng là một mặt chờ đợi nhìn qua Phương Cửu.

Phương Cửu mỉm cười, nói: "Các người vừa rồi hẳn là nhìn thấy ta làm thế nào mỡ heo com chiên, còn lại liền chính mình suy nghĩ đi!"

Nghe vậy, hai người sững sờ, trong lòng nhất thời hối hận tới cực điểm, vừa rồi Phương Cửu làm mỡ heo com chiên thời điểm căn bản không có để bọn hần giúp đỡ, cũng không có cố ý che giấu, nếu như hai người ở bên cạnh nghiêm túc xem lời nói, nói không chừng thật đúng là có thể học được chút gì.

Thế nhưng là hai người nghe xong Phương Cửu làm là mỡ heo com chiên, đầu còn có hứng thú đi học, thậm chí ngay cả nhìn một chút hứng thú đều không có.

Nhìn xem hai người thất lạc thần sắc, Phương Cửu không tiếp tục nói cái gì, dù sao cơ hội là lưu cho có chuẩn bị người, hần cũng không có gì hứng thú vô duyên vô cớ đi dạy người nấu nướng.

Đưa tay từ từ trên đài cầm lấy một đôi đũa, Phương Cửu ánh mắt cũng di động đến từ trên đài mỡ heo com chiên bên trên.

Nói thật, hần chưa từng có nếm qua mỡ heo com chiên, càng không có hưởng qua Mễ Lâm Tam Tinh cấp từ nghệ, cho nên hần hiện tại tâm lý phi thường tò mò, không biết mình làm ra tới này phần mỡ heo com chiên đến ra sao tư vị.

Chỉ có điều để cho Phương Cửu vạn vạn không nghĩ đến là, miệng vừa hạ xuống, chính hần trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người, trong đầu cũng chỉ còn lại một cái ý niệm trong đầu: "Chỉ sợ lão tử là cái thứ nhất ăn tự mình làm com đều sẽ kinh ngạc đến ngây người người đi!"

Không bao lâu, Phương Cửu cùng Thu Hương rời đi nhà bếp, chỉ có điều Thu Hương nhưng là vênh lên cái miệng nhỏ nhắn, có chút rầu rĩ không vui, bởi vì trong tay nàng còn bưng một bàn mỡ heo com chiên, thế nhưng là cái này bàn mỡ heo com chiên lại không phải cho nàng, mà chính là Phương Cửu để cho nàng mang cho Nghênh Nguyệt!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Đạo bản

Nghênh Nguyệt đứng tại phía trước cửa sổ đã thật lâu.

Ngoài cửa sổ bầu trời xanh lam không mây, đồ chói thái dương treo thật cao trên không trung, thế nhưng là Nghênh Nguyệt lại hoàn toàn cảm giác không thấy một tia ấm áp.

Hoặc là nói, nàng tâm hiện tại có chút lạnh.

Ở sau lưng nàng trên bàn, trưng bày một bàn chưa từng động tới com chiên, nàng biết cái này bàn com chiên xuất từ tay người nào, thậm chí bởi vì cái này bàn com chiên, nàng vừa rồi trong lòng còn có qua nhỏ nhỏ kích động.

Thế nhưng là...

Nhìn ngoài cửa sổ dần dần tan biến hai đạo bóng lưng, nàng bất thành linh có loại muốn khóc xúc động.

Nàng không biết Phương Cửu cùng Thu Hương quan hệ hiện tại phát triển đến trình độ gì, thế nhưng là Thu Hương dắt lấy Phương Cửu cánh tay chạy chạy nhảy nhót hình ảnh để cho nàng thật rất khó chịu! Hơn nữa còn là moi tìm cào phồi loại kia khó chịu!

Nàng mình bạch, chính mình sẽ có loại tâm tình này là bởi vì nàng còn quên chẳng nhiều một đêm Phương Cửu nói với nàng qua thẻ non hẹn biển, càng mong mỏi 《 Cô Bé Lọ Lem 》 cố sự một ngày kia có thể phát sinh ở trên người nàng!

Nhưng mà mấy ngày trôi qua, Phương Cửu tại Phượng Tê trong lâu đã là lẫn lộn phong sinh thủy khởi, tuy nhiên lại chưa từng có chủ động đi tìm nàng một lần!

Nàng không biết có phải hay không là bởi vì chính mình không đủ xinh đẹp, hay là không có Thu Hương tuổi trẻ, nhưng nàng mình bạch, nếu là tiếp tục tiếp tục như thế...

Trong lòng mình sở hữu chờ đợi cuối cùng sẽ chỉ hóa thành một trận bọt nước!

"Ai!"

Hoi hoi thở dài, Nghênh Nguyệt lần nữa thật sâu nhìn mắt dần dần tan biến đang ánh mắt cuối cùng hai người, quay người ngồi trở lại đến trên ghế.

Nhìn xem trước người trên bàn đã hoàn toàn lạnh com chiên, nàng đôi mắt chỗ sâu không khỏi nổi lên một đợt cơn sóng, hốc mắt nhất thời hồng nhuận.

Chỉ chớp lát, nàng duỗi ra khẽ run tay nhỏ, cầm lấy đĩa tại com chiên bên trên nhẹ nhàng kẹp một nắm.

Sau một khắc.

Khóe miệng nàng hiện ra một vòng nụ cười, chỉ là nước mắt nhưng là rốt cuộc không chế không nổi, trong suốt sáng long lanh nước mắt trong nháy mắt từ hai má chảy xuống đến, nhỏ xuống trên mặt đất...

Một bên khác.

Vô luận là Phương Cửu vẫn là Thu Hương, giờ phút này hai người trên mặt đều tràn đầy nói không nên lời vui mừng, đặc biệt là Thu Hương, khuôn mặt cùng lỗ tai đều trướng đỏ bừng, trong đôi mắt càng là long lánh hưng phấn quang mang.

Đi mấy bước, Thu Hương dùng sức lưng lay Phương Cửu cánh tay, chỉ phía trước mấy người hưng phấn kêu lên: "Phương công tử, người nghe... Bọn họ tựa hồ cũng đang nghị luận người sự tình đây!"

Phương Cửu mỉm cười, hẳn không cần nghe liền đã đoán được những người kia đang nghị luận cái gì, không có gì hơn cũng là 《 Phàm Nhân Tu Tiên Truyện 》 có bao nhiêu đặc sắc a, hay là tối hôm qua Phượng Tê lâu kiểm lời bao nhiêu tiền a, dọc theo con đường này hẳn nghe được quá nhiều.

Bất quá...

Phương Cửu vẫn là không kìm lại được vênh tai, dù sao so sánh với Phượng Tê trong lâu mọi người mê mông ngựa mà nói, người qua đường tán dương nghe đó mới chân chính gọi một cái đã nghiền, hơn nữa còn nghe hoài không chán!

"Tiểu Lục Tử, người còn đừng không tin, Phượng Tê lâu tối hôm qua bằng vào 《 Phàm Nhân Tu Tiên Truyện 》 thật kiếm lời không sai biệt lắm hơn ba ngàn lượng bạc đâu, hiện tại phố lớn ngõ nhỏ đều truyền khắp!"

"Kiều huynh, không phải ta không tin, chỉ là này 《 Phàm Nhân Tu Tiên Truyện 》 ta xem qua a, cố sự rất bình thường, căn bản không có trong truyền thuyết đặc sắc như vậy!"

"Người xem qua? Người ở đâu nhìn qua?"

"Ở phía sau thành phố ngõ hẻm liền có bán a, bất quá chỉ là có chút ít quý mà thôi..."

Nghe được cái này, Phương Cửu trong lòng cả kinh, trong đầu trong nháy mắt hiện ra đạo bản hai chữ, tuy nhiên qua trong giây lát, Phương Cửu lông mày liền nhăn lại đến, đang kể chuyện thời điểm hẳn tuy nhiên nhìn thấy có mấy người thư sinh đang vui đùa viết cái gì, thế nhưng là lấy thời đại này vô cùng lạc hậu bản khắc in ấn kỹ thuật, dù cho có số lớn công tượng ngày đêm đẩy nhanh tốc độ, làm ra một quyển sách bản khắc ít nhất cũng phải mười ngày nửa tháng.

Mà hẳn thuyết thư trước mắt mới bất quá chỉ là bốn ngày, hẳn không tin có ai sẽ có như thế đại năng nện.

Tuy nhiên không tin thì không tin, nhưng đạo bản nguy hại lớn bao nhiêu, Phương Cửu tâm lý đó là nhất thanh nhị sở, với lại hẳn sẽ chuẩn bị chính mình in ấn ra sách, hiện tại để cho đạo bản như thế một pha trộn, hẳn thật vất vả lấy ra Đại Thanh Thế, hiệu quả đến lúc đó rất có thể sẽ giảm bớt đi nhiều.

Với lại trọng yếu nhất là, từ vừa rồi hai người kia trong lúc nói chuyện với nhau, Phương Cửu ý thức được một kiện vô cùng nghiêm trọng sự tình, cái kia chính là trước mắt xuất hiện tại đầu đường đạo bản, nội dung tuyệt đối tồn tại vấn đề rất lớn.

Phải biết nguyên bản 《 Phàm Nhân Tu Tiên Truyện 》 liền đã phi thường đặc sắc, mà hẳn tại Phượng Tê trong lâu giảng 《 Phàm Nhân Tu Tiên Truyện 》

càng là đi bả, lấy tình túy, đừng nói là trước mắt những này không chút tiếp xúc qua Thông Tục Tiểu Thuyết Tiểu Bạch, cũng là để cho hậu thế những cái kia có bao nhiêu năm sách lính Lão Bạch đi, cũng tám thành biết yêu không buông tay.

Nghĩ đến cái này, Phương Cửu sắc mặt dần dần âm trầm xuống, một bên Thu Hương trên mặt cũng đầy ngậm lấy tức giận, vênh lên cái miệng nhỏ nhắn thờ phỉ nói ra: "Phương công tử, lại có người vụng trộm chép nguoi sách đi bán lấy tiền, chúng ta nhất định không thể khinh xuất tha thứ hần!"

"Ân!" Phương Cửu gật gật đầu, chợt tìm người hỏi thăm sau khi thành phố ngõ hẻm vị trí, liền mang theo Thu Hương bước nhanh chạy tới.

Sau khi thành phố ngõ hẻm, tên như ý nghĩa cũng là một cái Tập Thị, tuy nhiên Phương Cửu tới có chút gấp, cũng không có suy nghĩ nhiều địa danh hàm nghĩa, bởi vậy khi hần mang theo Thu Hương vội vàng đuổi tới cửa ngõ thời điểm, lông mày trong nháy mắt liền nhăn lại tới.

Giờ phút này ngõ hẻm trong tới lui người thực sự quá nhiều, người lưu lượng so với phi thường náo nhiệt hoa ngõ hẻm đều muốn thêm ra gấp bội.

Cái này khiến Phương Cửu trong lòng mình bạch, hần hôm nay cơ bản không có gì có thể có thể đụng tới buôn bán đạo bản 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》 người, dù sao tại mấy ngày gần gũi bên trong muốn Ẩn Thư buôn bán là tuyệt đối không có khả năng.

Bởi vậy hiện tại xuất hiện tại đầu đường đạo bản nhất định là viết tay bản. Mà lấy tay chép sách loại này phí sức sự tình, dù cho người lại nhiều, ngày kế cũng làm không ra mấy quyển đến, nhưng là lấy 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》 danh khí, tại dòng người như thế dày đặc trên đường, chỉ sợ chỉ cần hơi gào to bên trên như vậy mấy cuống họng, liền có thể trong nháy mắt bán sạch sành sanh.

Thế nhưng là...

Nếu là không đi vào tìm một vòng, Phương Cửu trong lòng vẫn là có chút không cam lòng.

Chỉ chốc lát, như Phương Cửu suy nghĩ, khi hần cũng đã gần muốn đi ra sau khi thành phố ngõ hẻm, lại như cũ không có tìm được buôn bán đạo bản 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》 người.

Đối với cái này, Phương Cửu cũng không làm sao thất vọng, nhưng trong lòng là quyết định, ngày mai nhất định phải sớm thủ tại chỗ này, phải tất yếu cầm cái kia tiểu tặc cho bắt tới.

Suy nghĩ chuyển động ở giữa, Phương Cửu mang theo Thu Hương đi ra sau khi thành phố ngõ hẻm, mà đúng lúc này, phía trước cách đó không xa bất thành linh vang lên một tiếng hét thảm.

Ngay sau đó, một đạo quen thuộc nhưng lại có chút lạ lẫm tiếng gầm gừ liền truyền vào hần trong tai: "Mụ con chim, nguoi là ăn hùng tâm bảo tử gan hay sao? Dám công lão tử chơi loại này thủ đoạn nham hiểm, ta nhìn nguoi thật là sống không kiên nhẫn!"

"Vương công tử, tìm nguoi tha ta đi, ta cũng không dám lại!"

"Tha cho nguoi? Nguoi một mình bán lão tử sách, biết sẽ để cho ta thua thiệt bao nhiêu tiền không? Đánh cho ta, đánh cho đến chết..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: 55 mở

Đứng tại chỗ lắng lắng nghe một lát.

Phương Cửu ánh mắt dần dần nheo lại, hần tuy nhiên không biết phía trước bị đánh nguoi là ai, nhưng giờ phút này tâm lý đã phi thường xác định, người kia cũng là tổn hại lợi ích của hần đạo bản con buôn.

Chỉ là để cho hần vạn lần không ngờ là, Vương Nghĩa Sơn cái tên mập mạp kia vậy mà cũng quấy nhiễu tiến đến, với lại từ hần vừa rồi trong lời nói đến xem, tựa hồ sớm đã có buôn bán thư tịch dự định, thậm chí rất có thể cũng là đạo bản thư tịch hậu trường Đại BOSS.

Đối với cái này, Phương Cửu trong lòng hơi có chút kinh ngạc, dù sao việc này nếu như đặt ở một cái khôn khéo thương nhân trên thân còn có thể để cho hần nghĩ đến thông suốt, có thể một cái cả ngày sẽ chỉ sống phóng túng hoàn khổ đệ tử lại có như thế nhạy cảm nhân quang, liền không thể không khiến hần suy nghĩ sâu xa một chút.

Bất quá. . .

Phương Cừ một chút suy tư, liền cười khò lắc đầu, Vương Nghĩa Sơn chỉ là ty hộ nhà Tam Công Tử, căn bản không cần thiết như là hoàng thất con nối dõi như vậy giả ngây giả dại để cầu lẩn tránh mạo hiểm, muốn đến hơn phân nửa cũng là trong lúc vô tình nghĩ đến khoản này kiếm tiền mua bán.

Vừa nghĩ đến đây, Phương Cừ trên mặt không khỏi có một vệt nụ cười, tất nhiên Vương Nghĩa Sơn hiện tại có như thế ý nghĩ, như vậy một hồi tới nói chuyện với nhau, liền sẽ thuận tiện rất nhiều.

Chỉ là để cho hắn có chút không xác định là, Vương Bàn Tử có thể hay không phán đoán rõ ràng trước mắt tình thế, tiến tới hạ thấp thân phận cùng hắn bắt chuyện, đồng tiến đi hợp tác.

Tuy nhiên vô luận kết quả cuối cùng như thế nào, đối với Phương Cừ tới nói, người ngốc có thể số lượng lớn Vương Bàn Tử cũng là một cái coi như không tệ hợp tác đồng bọn, đáng giá hắn đi thử một lần đến tột cùng.

Hơi hơi chỉnh chỉnh sắc mặt, Phương Cừ cất bước hướng về phía trước xúm lại đứng lên xem náo nhiệt đám người đi đến.

Trong đám người, một cái máu me đầy mặt nam tử ngã trên mặt đất liên tục kêu rên rên rì, Vương Bàn Tử thì đối xử lạnh nhạt đứng ở bên cạnh, trong tay cầm một cây Mộc Côn hung hăng đối mặt đất người kia ngay cả đám mang một ít, hoàn toàn không có chú ý tới Phương Cừ xuất hiện.

Mà Phương Cừ. . .

Ánh mắt của hắn cũng vèn vèn chỉ là tại Vương Bàn Tử bọn người trên thân dừng lại như vậy một hai giây, liền di động đến tận mắt trên mặt đất mấy quyển sách bên trên.

Những sách kia rất mỏng, chỉ có nhất chỉ tới dày, trang bìa viết Phàm Nhân Tu Tiên Truyện năm cái chữ lớn.

Liếc mắt qua, Phương Cừ cảm thấy nhất thời buột lòng một hơi. Dù sao như thế mỏng một quyển sách, dù là Bút Long chữ viết lại thế nào nhỏ, cũng sẽ không gánh chịu quá nhiều nội dung, duy nhất để cho hắn có chút bận tâm là, thư tịch bên trong nội dung đến bị cải biến bao nhiêu, đến mức để cho những cái kia nhìn qua cuốn sách này người cho chênh lệch, hồng 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》 danh tiếng!

Đang nghĩ ngợi, Thu Hương chẳng biết lúc nào vậy mà chen đến trước đám người sắp xếp, ngồi xổm người xuống nhặt lên mặt đất những sách vở kia, cái này khiến Phương Cừ sửng sốt, vừa muốn lên tiếng đưa nàng gọi trở về, một đạo thanh âm phẫn nộ liền từ Vương Bàn Tử miệng bên trong hô lên tới: "Nơi nào đến Dã Nha Đầu, dám tại đại gia ta dưới mí mắt trộm. . ."

Nói đến đây, Vương Bàn Tử âm thanh bất thình lình trì trệ, trên mặt nhất thời lộ ra con cóc biểu lộ, bên cạnh mấy tên thủ hạ liếc nhau, lập tức ngấm hiểu hướng về Thu Hương vây đi qua.

Vây xem mọi người thấy thế, từng cái ánh mắt lộ ra vẻ không đành lòng, tuy nhiên nhưng lại không dám lên trước ngăn lại, phải biết Vương Bàn Tử tuy nhiên tính không được xù danh chiêu lấy hoàn khổ đệ tử, nhưng cũng tuyệt đối không phải đồ gì tốt, càng không phải là người bình thường có thể chọc được.

Tuy nhiên vây xem mọi người không dám chọc, Phương Cừ nhưng là không thể nhìn Thu Hương bị khi phụ, không có chút nào do dự, Phương Cừ lập tức từ trong đám người chen đi qua, ngăn tại Thu Hương trước người.

Trong nháy mắt, tầm mắt bị che chắn Vương Bàn Tử lúc này giận tím mặt: "Cái nào không có mắt gia hỏa, muốn chết đúng hay không?"

Đang khi nói chuyện, Vương Bàn Tử mặt đen lên, ngẩng đầu.

Một giây sau.

Vương Bàn Tử hơi hơi ngẩn ngơ, rất là ngoài ý muốn nói ra: "Phương Cừ?"

Phương Cừ mỉm cười, nói: "Vương công tử, chúng ta lại gặp mặt!"

Vương Bàn Tử gật gật đầu, tiếp theo mắt nhỏ nhỏ giọt nhất chuyển, dường như nghĩ đến cái gì, đưa tay tại Phương Cừ trên vai vỗ vỗ, cười nói: "Nguyên lai nàng cũng là Đệ Muội a, kém chút đại nước trôi Long Vương Miếu, trách ta! Trách ta!"

Nghe vậy,

Phương Cừ cười nhạt một tiếng, cũng không có làm bất kỳ giải thích nào, cái này khiến tránh sau lưng hắn Thu Hương khuôn mặt nhỏ nhất thời ửng hồng một mảnh, ngượng ngùng cúi đầu xuống, trong mắt ngập nước, lại luôn nhìn không được nghiêng mắt nhìn lấy Phương Cừ này rộng thùng thình mà rần rần phía sau lưng. . .

Vương Bàn Tử suy nghĩ một chút, tiếp tục nói: "Nguyên bản buổi chiều chuẩn bị đi Phương Tê lâu tìm người đàm luận một ít chuyện, tuy nhiên tất nhiên ở chỗ này gặp được, không biết Phương huynh có thể nể mặt một lần?"

"Ồ?" Phương Cừ mắt nhú lại, tâm trong nháy mắt liền đoán được hắn chuẩn bị tìm chính mình nói chuyện gì. Nếu là vừa rồi hắn đối với Thu Hương thật động tay chân, như vậy mặc kệ Vương Bàn Tử có phải hay không thích hợp nhất nhân tuyển, Phương Cừ đều không định tới hợp tác, bất quá trước mặt loại này tiêu hiểu lắm, hiển nhiên tính không được cái gì, chợt cười gật đầu nói: "Vương huynh mời, ta làm sao dám cự tuyệt!"

Vương Bàn Tử rất là hài lòng cười cười: "Vậy chúng ta liền phía trước, hạc tước lầu!" Nói, Vương Bàn Tử quay đầu trừng mắt đất người kia liếc một chút, trầm giọng nói: "Đi ta phủ thượng chờ lấy ta, nếu là ta trở lại không nhìn thấy ngươi, cẩn thận ngươi chân chó. . ."

Không bao lâu.

Phương Cửu cùng Vương Bàn Tử một hàng mấy người tại hạc tước lầu một cái phòng cao thượng ngồi xuống.

Vương Bàn Tử rất là nhiệt tình cho Phương Cửu pha chén trà, lúc này mới mỉm cười nói ra: "Phương huynh, không nói gạt ngươi, ta lần này mời ngươi qua đây, là muốn cùng ngươi đàm luận bút sinh ý!"

Nói, hắn uống hớp trà, đứng ở bên cạnh thủ hạ lập tức tiến lên mấy bước, cầm một cái cái miệng túi nhỏ mở ra, tại Phương Cửu trước người trên bàn đổ ra mười mấy màu sắc khác nhau Tiểu Bảo thạch.

Trong nháy mắt, Thu Hương đôi mắt nhất thời sáng lên, tuy nhiên Phương Cửu nhưng là sắc mặt như thường, từ tốn nói: "Vương Huynh, ngươi đây là muốn làm cái gì?"

Vương Bàn Tử đặt chén trà xuống, nghiêm sắc mặt, chậm rãi nói: "Nơi này có mười khóa bảo thạch, mỗi khóa giá trị cực lớn khái tại một trăm lượng bạc, ta muốn dùng chúng nó mua ngươi 《Phẩm Nhân Tu Tiên Truyện》!"

Phương Cửu mỉm cười, lắc đầu: "Nếu như chỉ là như vậy, như vậy chỉ sợ làm Vương Huynh thất vọng!"

Vương Bàn Tử nhướng mày, ngữ khí có chút không vui nói ra: "Phương huynh, một ngàn lượng đã không ít, không cần thiết quá tham lam a!"

"Không phải ta lòng tham, là cuộc mua bán này vốn cũng không có lời!" Phương Cửu lắc đầu.

Vương Bàn Tử mắt nhíu lại, cười lạnh nói: "Vậy ngươi nói cái giá đi! Hi vọng đừng để cho ta sinh khí!"

"Nếu là thật sự để cho ta báo giá, ta sợ ngươi không chịu nhận, bất quá. . ." Nói đến đây, Phương Cửu thân thể hơi hơi hướng về phía trước tìm tòi, ghé vào Vương Bàn Tử bên tai nhỏ giọng thăm thì đứng lên.

Chỉ chớp lát, Phương Cửu ngồi trở lại thân thể, Vương Bàn Tử sắc mặt nhưng là thay đổi trong nháy mắt, hơn nửa ngày mới cau mày nói: "Ngươi thật có biện pháp?"

Phương Cửu không nói gì, chỉ là hơi hơi gật gật đầu.

Vương Bàn Tử lần nữa lâm vào yên lặng, mà Phương Cửu cũng không nóng nảy, chậm rãi thưởng thức trà.

Không biết qua bao lâu, Vương Bàn Tử cắn răng một cái, nói: "Nếu như ngươi thật có biện pháp, như vậy chia bốn sáu, ngươi bốn ta sáu!"

"Chia năm năm, nếu không không có đàm luận. . ."

"Ngươi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Tính kế

Không bao lâu.

Phương Cửu mang theo Thu Hương rời đi, một cái thủ hạ lúc này mới mặt mũi tràn đầy nghi hoặc mở miệng hỏi: "Công tử, lấy thân phận ngài cùng địa vị, tốn tiền nhiều như vậy đi mua 《Phẩm Nhân Tu Tiên Truyện》 đã coi như là coi trọng hắn Phương Cửu, nhưng vì cái gì sau cùng còn muốn ủy khúc cầu toàn cùng hắn hợp tác đâu?"

"Thạch Hải a, ngươi nhất định phải minh bạch, có một số việc cũng không phải là chỉ dựa vào thân phận và địa vị liền có thể quyết định hết thảy, còn phải xem trong tay ngươi nắm giữ tư nguyên!"

"Nắm giữ trong tay tư nguyên? Hắc Phương Cửu nhỏ nhỏ một cái Quy Nô, trong tay trừ có 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》 bên ngoài, còn có thể có cái gì tư nguyên a?"

"Người cũng không nên xem thường hắc, vừa rồi hắc nhưng là nói cho ta biết, hắc có biện pháp trong vòng vài ngày liền có thể để cho 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》 bắt đầu in ấn!"

"Trong vòng vài ngày? Không thể nào, điều một tờ bản sách ít nhất đều tốt hơn mấy ngày thời gian, dù cho đem nội thành sở hữu công tượng đều mời đến, mấy ngày ngắn ngủi thời gian cũng không có khả năng để cho một quyển sách in ấn a!"

"Cho nên đây chính là ta đáp ứng cùng hắc hợp tác quan trọng!"

Thạch Hải ngẫm lại, bất thành linh cười gằn nói: "Công tử, chẳng lẽ người chỉ là miệng đáp ứng, đến lúc đó chúng ta. . ."

Vương Bàn Tử nhủ nhủ mảy, có chút không vui cắt ngang Thạch Hải câu chuyện, nói: "Người trừ có thể nghĩ tới những thứ này mưu ma chước quỷ bên ngoài, liền chẳng lẽ không có nhìn ra điểm khác cái gì tới sao? Dùng nhiều dùng đầu óc người đi! Ai."

Thạch Hải nỗ lực suy nghĩ, thế nhưng là cũng hiển nhiên, làm một tên chức nghiệp tay chân, gây chuyện thị phi là hắc cường hạng, để cho hắc dùng não từ đây ra đoạn ra điểm tân đồ vật đi ra, có chút vượt qua hắc năng lực.

Nửa ngày, Thạch Hải ánh mắt bất thành linh sáng lên, vui vẻ nói: "A, công tử! Ta biết! Người nhất định cũng muốn mở thanh lâu, sau đó đem Phương Cửu mời đi qua thuyết thư, đúng không?"

Vương Bàn Tử thờ dãi một hơi, nói: "Phương Cửu tới hôm qua thuyết thư là để cho Phương Tê lâu kiếm được không ít tiền, nhưng loại này sự tình có thể tiếp tục mấy ngày? Nó thanh lâu sẽ luôn luôn ngồi yên không lý đến? Đám đạo chích kia hạng người sẽ không động tâm? Người cái này não từ đến là thể nào dài a?"

"Thế nhưng là. . ."

"Không có gì có thể là, câm miệng cho ta!" Vương Bàn Tử vừa trừng mắt, Thạch Hải lập tức cúi đầu xuống, không còn dám tiếp tục nói chuyện.

Hơn nửa ngày, Vương Bàn Tử mới mở miệng lại nói: "Thạch Hải, người bây giờ liền đi công xưởng mời chút thợ Thủ Công trở lại, ta có tác dụng lớn!"

Thạch Hải do dự một chút, nói: "Công tử, mời bao nhiêu trở lại?"

Vương Bàn Tử suy nghĩ một chút, nói: "Càng nhiều càng tốt sao, ban đêm ta muốn gặp được người!"

Cùng lúc đó.

Đi trên đường, Thu Hương cũng là mặt mũi tràn đầy nghi hoặc nhìn qua Phương Cửu: "Phương công tử, người vừa rồi đến cho cái tên mập mập kia nói cái gì? Làm sao hắc sau khi nghe xong thái độ lập tức liền thay đổi!"

Phương Cửu mỉm cười, thuận miệng nói: "Ta cùng hắc kể chuyện cười!"

"Trò cười?" Thu Hương sững sờ, ngược lại miệng liền mân mê đến, thờ phi phi nói ra: "Người gạt người!"

"Tốt, đừng nóng giận, ta cho người biết!" Phương Cửu cười sờ sờ Thu Hương cái đầu nhỏ, nói: "Nếu ta hiểu được một loại tân ấn thuật, có thể phi thường nhanh gọn liền đem sách cho in ra!"

Thu Hương nhưng vẫn là có chút không tin, bĩu môi nói: "Công tử, người đây cũng là đang gạt ta a?"

"Không có lừa người, nếu như hết thảy không có vấn đề lời nói, nói không chừng người ngày mai liền có thể nhìn thấy loại kia thần kỳ in ấn thuật!" Phương Cửu vừa cười vừa nói.

Trong miệng hắc nói tới in ấn thuật chính là vốn nên nên xuất hiện tại Bắc Tống trong năm Hoạt Tự Ấn Xoát thuật, cũng chỉ có Hoạt Tự Ấn Xoát thuật mới có thể tại ngắn như vậy thời gian bên trong đem sách in ra, đồng thời cũng làm cho hắc cuối cùng đã được như nguyện bản từ đạt được nhất trí, sau cùng lợi nhuận chia năm năm sổ sách.

Chỉ là. . .

Để cho Phương Cửu tâm thoả qua có chút bất an là, hắc bất thành linh đem mấy trăm năm sau khi mới có thể xuất hiện phát minh sớm lấy ra, lại sẽ đối với cái thế giới này tạo thành loại nào ảnh hưởng?

Không khỏi nhanh, Phương Cửu liền nở nụ cười khổ, 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》 xuất hiện nếu liền đã cải biến cái thế giới này, thậm chí nếu là hướng về sâu bên trong giảng, từ hắc xuất hiện một khác kia trở đi, cái thế giới này liền đã phát sinh biến chất hóa.

Cái này như là con bướm tương ứng giảng, người đón lấy mỗi một bước, đều sẽ vì người thắng được một cái không giống nhau tương lai.

Phương Cửu không biết có hắc tồn tại Đường Triều một số năm sau lại biến thành cái dạng gì, nhưng hắc trong lòng phi thường xác định, trước mắt cái

này Đường Triều tuyệt đối sẽ bởi vì hấn, xuất hiện biến hóa không nhỏ. . .

Đang nghĩ ngợi, mấy đạo dáng vẻ lưu manh tiếng huýt sáo bất thình lình cắt ngang hấn suy nghĩ, hấn quay đầu nhìn lại, chỉ gặp chéch đối diện hai cái du côn lưu manh nghiêm mặt mị mị nhìn chăm chăm Thu Hương một trận mãnh mẽ xem, Thu Hương khuôn mặt nhỏ nhất thời trở nên một mảnh trắng bệch, không kìm lại được hướng về trên người hấn dựa dựa.

"Đừng sợ, mấy cái tiểu lưu manh mà thôi!" Phương Cửu lên tiếng an ủi.

"Mụ, nói người nào tiểu lưu manh đâu?" Đây hai cái tiểu lưu manh lúc này sắc mặt tối đen, đi tới, ngăn ở Phương Cửu cùng Thu Hương trước người.

Phương Cửu nhú nhú mày, lời kéo Thu Hương chuẩn bị từ bên cạnh bọn họ đi vòng qua, đây cũng không phải hấn sợ hai cái này du côn lưu manh, mà chính là bên đường cùng du côn lưu manh đánh lẫn nhau là một kiện phi thường mất mặt sự tình, vô luận là tại cô đại vẫn là tại hiện đại.

Thế nhưng là. . .

Phương Cửu nhường nhìn rõ ràng để bọn hấn xem thành một loại nhu nhược, bên trong vóc dáng hơi lùn cái kia tiểu lưu manh bị ồ cười một tiếng, Hàm Trư Thủ trắng trợn liền hướng Thu Hương trước ngực đánh tới.

"Ủm?" Phương Cửu đồng tử co rút lại, lúc này đưa tay.

Sau một khắc, cái kia tiểu lưu manh cổ tay liền không khỏi diệu xuất hiện trong tay Phương Cửu.

Ngay sau đó.

Phương Cửu bỗng nhiên kéo một phát đẩy, chỉ nghe răng rắc một vang, cánh tay hấn trong nháy mắt trật khớp, đau nhức hấn mắt trợn trắng lên, hét thảm lên.

Chỉ có điều. . .

Hấn tiếng kêu thảm thiết vừa phát ra một nửa, liền bị Phương Cửu một chân quất vào Hạ Âm nơi, cả người hít sâu một hơi ngã trên mặt đất, gương mặt trong nháy mắt liền biến thành màu gan heo, lăn lộn đầy đất, nhưng là làm sao cũng kêu không được!

Một người khác giật nảy cả mình, vừa muốn động thủ, một cái quyền đầu ngay tại trước mắt hấn không ngừng mờ rộng, sau đó là đầy trời Kim Tinh phi vũ, cả người thẳng tắp ngã trên mặt đất.

Phương Cửu chưa hết giận lại tại trên người hấn hung hăng đạp hai cước, lúc này mới dường như người không việc gì, đi đến đầy mắt sáng lên Thu Hương bên cạnh, nói khẽ: "Đi thôi, chúng ta trở lại!"

Nhưng mà, hai người còn chưa đi ra mấy bước. . .

Nơi xa liền vang lên ồn ào tiếng vó ngựa, Phương Cửu biến sắc, một cổ cục dự cảm bất tường trong nháy mắt ở trong đầu hấn trời lên: "Chẳng lẽ lão tử để cho người ta tính kế?"

Vừa nghĩ đến đây, Phương Cửu mãnh mẽ quay đầu, chỉ gặp này hai cái tiểu lưu manh chính là một khuôn mặt nụ cười quỷ quyệt nhìn qua hấn!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Đô Đốc Phủ

Minh Thương tốt can, ám tiễn khó phòng!

Phương Cửu tuy nhiên trong lòng sớm có dự kiến, mình tại Phượng Tê trong lâu làm ra động tĩnh lớn như vậy, khẳng định có không ít người sẽ đem chủ ý đánh vào trên người mình, chỉ là. . .

Đề cho hấn vạn vạn không nghĩ đến là, đối phương vậy mà dùng thấp như vậy kém thủ đoạn.

Tuy nhiên chính là bởi vì thủ đoạn quá mức thấp kém, mới khiến cho hấn không có coi trọng, cũng không có quá đa tâm lý phòng bị, nhưng lại để cho

hắn vô cùng vô cùng phản cảm, bài xích cùng căm ghét.

Dù là đối phương nguyên bản đồng thời không có bao nhiêu ác ý, cuối cùng con mắt cũng chỉ là muốn thông qua uy bức lợi dụ, từ trên người hắn ép lợi ích!

Nhưng Phương Cửu vẫn là không cách nào tiếp nhận, càng không nguyện ý tùy ý bọn họ tùy ý bày không!

Hơi trầm ngâm một chút, Phương Cửu ánh mắt nhanh chóng dò xét bốn phía một cái, phía trước tiếng chân tiến dần, tiếp tục tiến lên cũng là tự chui đầu vào lưới, ngược lại là hậu phương bốn năm mươi mét nơi có cái ngã tư đường có thể chạy trốn, chỉ là có Thu Hương ở bên, Phương Cửu không cảm thấy chính mình có cơ hội có thể thuận lợi chạy đi, trừ phi đưa nằng vứt xuống mặc kệ. . .

Đương nhiên, Phương Cửu không phải súc sinh, loại chuyện này tự nhiên làm không được, hắn nheo cặp mắt lại, ánh mắt lần nữa khắp chung quanh quét mắt một vòng.

Bất thành linh.

Hắn mặt mũi vậy một cái, ánh mắt rơi vào này hai cái tiểu lưu manh bên cạnh vài mét bên ngoài một đầu đường tắt trên miệng, đầu kia đường tắt hắn vừa rồi khi đi tới đợi trùng hợp liếc qua liếc một chút, cũng hẹp, cũng không phải rất sâu, với lại bên trong còn có một chỗ chỗ ngoặt, tựa hồ có thể thông suốt đến hắn địa phương.

"Nếu như tốc độ mau một chút lời nói. . ." Phương Cửu cảm thấy nhất động, đôi mắt chỗ sâu nhất thời hiện lên một đạo hàn quang, ánh mắt thuần gian di động đến này hai cái nụ cười quỷ dị tiểu lưu manh trên thân.

Một giây sau.

Phương Cửu khoe miệng hơi cong một chút, trên mặt lộ ra một vòng cang quý dị hơn nụ cười, chợt như gió hướng hai người kia xông tới.

"Người muốn làm gì. . ." Bên trong một cái tiểu lưu manh biến sắc, kinh thanh quát.

Nhưng mà hắn lời còn chưa nói hết, Phương Cửu đã là bay lên một chân, trực tiếp đá vào hắn mặt thượng, đá bay hắn một cái tốt răng, cảm ngạnh sinh sinh cho đập ngất đi.

Một người khác quá sợ hãi, lộn nhào muốn chạy, chỉ là còn không có leo ra mấy bước, liền cảm thấy cái ót đau xót, trước mắt liền đem đen tối.

Mà cho đến lúc này, Phương Cửu mới quay về cách đó không xa hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người Thu Hương vậy tay, nói: "Nhanh. . . Mau tới đây!"

Tuy nhiên không rõ Phương Cửu tại sao phải cầm hai người kia lần nữa hành hung một trận, nhưng Thu Hương cũng vén vén chỉ là hơi hơi ngốc một chút, liền vội vội vàng vàng chạy tới.

Lúc này, tiếng vó ngựa dần dần rõ ràng, Thu Hương trong mắt cũng lập tức có một tia hiểu ra, vừa chạy vừa hỏi: "Công tử, người tới không phải là truy chúng ta đi!"

"Rất có thể!" Phương Cửu gật gật đầu, nắm Thu Hương dưới chân lần nữa tăng tốc một chút.

Mấy giây về sau, hai người cuối cùng chạy đến trong đường tắt cái thứ nhất góc rẽ, bên ngoài cũng dần dần xuất hiện ghim ngựa thanh âm.

Phương Cửu thăm dò yên lặng nhìn liếc một chút, lập tức thu hồi đầu, nắm Thu Hương nhanh chóng hướng về trong chỗ sâu của đường hầm chạy tới.

Tuy nhiên cái nhìn kia cũng không có để cho Phương Cửu có cái gì phát hiện trọng đại, nhưng đối phương ngăn nắp quần áo, cường tráng Mã Thất, hiển nhiên đều biểu thị phía sau nhất định có cái thế lực cường đại.

Chỉ là để cho Phương Cửu nghĩ mãi mà không rõ là, đối phương đã có cường đại như thế năng lượng, vì sao còn muốn quanh co lòng vòng làm loại này thủ đoạn nham hiểm!

Rất nhanh, làm hai người lần nữa vòng qua một chỗ chỗ ngoặt về sau, trước mắt nhất thời trống trải, tại phía trước cửa ngõ bên ngoài là một mảnh khoáng đạt ruộng đất.

Thu Hương quay đầu nhìn liếc một chút, lập tức hưng phấn kêu lên: "Công tử, những người đó thật đúng là đủ ngốc, đường tắt ngay tại bên cạnh, vậy mà đều không đuổi tới!"

Nghe vậy, Phương Cửu trong lòng âm âm giật mình, nhất thời sững sờ tại nguyên chỗ. Mà Thu Hương nhưng là lạnh lợi chạy đến đầu ngõ.

Sau một khắc.

Thu Hương khuôn mặt nhỏ tái đi, như là cọc gỗ đâm tại nguyên chỗ không nhúc nhích, thất thần hai con mắt ngây người nhìn về phía trước.

Phương Cửu cười khò một tiếng, tiến lên mấy bước đi tới, sờ sờ Thu Hương cái đầu nhỏ,

Khổ sở nói: "Không phải bọn họ ngốc, mà chính là bọn họ quá thông minh, biến đổi phương pháp liền đem chúng ta bức cho đến nơi đây!"

Giờ khắc này ở Phụng Cửu chếch phía trước trong ruộng, chỉnh chỉnh tề tề đứng đầy mười cái Phủ Bình, Phủ Bình phía trước đứng đầy một tên bộ dáng tuấn tiêu công tử ca, Phụng Cửu nhìn xem có chút quen mắt, nhưng lại chết sống nghĩ không ra thân phận của hắn.

Tuy nhiên hấp dẫn nhất Phụng Cửu ánh mắt, nhưng là một cái nhìn như tùy ý đứng tại đội ngũ bên cạnh trung niên nam tử, trên người hắn mặc một bộ cũng không thu hút màu trắng bào áo, ngoài miệng ngậm một cây rom rạ. Trừ cái đó ra duy nhất làm người khác chú ý cũng là bên hông cài lấy một cái Phở Thông Trường Kiếm.

Tại Đại Đường, bởi vì Thượng Võ văn hóa, rất nhiều người đều ưa thích Bội Kiếm, đặc biệt là những cái kia có chút danh khí Văn Nhân Mặc Khách, càng là không một không Bội Kiếm, dùng cái này tới hiển lộ rõ ràng thân phận của mình cùng địa vị.

Thế nhưng là, bình thường người đều lấy đeo một cái tinh xảo mà xinh đẹp Bội Kiếm làm vinh, nhưng mà người này Bội Kiếm không chỉ có chút cũ kỹ, vỏ kiếm bên ngoài còn lộ ra màu tím đen đồ vật.

Phụng Cửu không biết vậy có phải hay không vết máu, nhưng là hắn lại có thể rõ ràng cảm giác được, từng trận Sát Phạt chi Khí giấu ở trước mắt cổ kia nhìn như bình thường mà tùy tính trong thân thể.

Phụng Cửu nhíu nhíu mày, hạ thấp giọng đối với bên cạnh Thu Hương nói ra: "Một hồi nếu là có cơ hội, người cái gì cũng đừng quản, chính mình rời đi là được!"

Thu Hương không nói gì, tay nhỏ nắm thật chặt hán góc áo, trong đôi mắt lộ ra kiên định.

Lúc này, đứng tại Phủ Bình hàng phía trước người công tử kia ca tiến lên mấy bước, cười ha hả đi tới: "Phụng công tử, chúng ta thế nhưng là chờ người lâu ngày!"

"Người là. . ."

"Ha-Ha, quên tự giới thiệu, ta là Trần Sơn quân, gia phụ tại Đô Đốc Phủ nhậm chức!"

"Đô Đốc Phủ?" Phụng Cửu neho mắt, trong đầu trong nháy mắt liền tung ra một cái họ tên —— Lý!

Từ khi ngày đó cảm ty hộ xem như Đại Quan về sau, Phụng Cửu liền hảo hảo bù lại một chút thời đại này thường thức tính tri thức.

Trong thành Hàng Châu lớn nhất Hành Chánh Trưởng Quan vì là Thứ Sử, Hoa ty gián tiếp chỗ dựa cũng chính là hắn, mà đại đô đốc thì so Thứ Sử còn muốn phẩm cao nhất giai, vì là từ Nhị Phẩm, bởi Thân Vương xa dẫn (đảm nhiệm chức tên không người thân hưởng về nhậm chức), cho nên cũng không có cái gì thực quyền.

Nhưng là làm Thân Vương lại kiêm đại đô đốc thân phận, dù cho không có cái gì thực quyền, cũng tuyệt đối là trong thành Hàng Châu nhất đẳng môn hộ.

Bất quá. . .

Cũng chính là bởi vậy, Phụng Cửu rất nhanh liền đem cái này họ tên ném ra ngoài não bên ngoài, tuy nhiên mấy ngày nay hắn biểu hiện phi thường kinh diễm, nhưng cũng chỉ là vì là từ Phụng Tê lâu kiếm lời một lần đồng tiền lớn mà thôi, Phụng Cửu cũng không tin tưởng chỉ dựa vào những này liền có thể vào tới Thân Vương thứ đại nhân vật này pháp nhãn.

Với lại Bành Thân Vương nếu là thật sự đối với mình có cái gì ý nghĩ, làm sao có khả năng loay hoay loại này thủ đoạn nhỏ, nhất định cũng là thất lạc hắn khuôn mặt đi!

Vừa nghĩ đến đây, Phụng Cửu ôm quyền cười một tiếng, nói: "Nguyên lai là Trần công tử a, ngưỡng mộ đại danh đã lâu, ngưỡng mộ đại danh đã lâu!"

Nói đến đây, Phụng Cửu ánh mắt chậm rãi neho lại, nói: "Không biết Trần công tử tốn công tốn sức cảm ta dẫn tới nơi đây, đến cần làm chuyện gì?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55 : Khế ước bán thân

"Nếu cũng không có gì lớn sự tình, chỉ là muốn cùng Phung huynh đàm luận bút sinh ý mà thôi!" Trần Sơn Quân ý cười dạt dào, nhưng mà xem ở trong mắt Phung Cửu, nhưng dù sao cảm thấy trong mắt đối phương lộ ra một vòng âm hiểm.

Bất quá. . .

Hào hán không ăn thiệt thòi trước mắt, hẳn dù có Thái Cực Quyền có thể hộ thân, nhưng cũng không chịu nổi hơn mười người đeo đao Phủ Bình vây công, huống hồ bên cạnh còn đối xử lạnh nhạt chờ lấy một tên chân chính cao thủ.

Suy nghĩ một chút, Phung Cửu lại cười nói: "Trần công tử, người muốn nói thế nhưng là 《Phạm Nhân Tu Tiên Truyện》?"

"Xem như thế đi!" Trần Sơn Quân gật gật đầu. Phung Cửu lòng mảy may nhưng là không kìm lại được nhăn lại đến, hẳn bây giờ có thể đem ra được chỉ có 《Phạm Nhân Tu Tiên Truyện》, mà từ đối phương trong lời nói để lộ ra ý tứ đến xem, hiển nhiên tựa hồ muốn càng nhiều.

Mà càng nhiều. . .

Trừ hẳn người này bên ngoài, hiện tại hẳn trên thân thật đúng là không có gì có giá trị đồ vật!

Nghĩ đến cái này, Phung Cửu ngữ khí không khỏi trở nên có chút cứng nhắc đứng lên: "Trần công tử, người sẽ không phải muốn coi ta là thành hàng hóa mua đi thời?"

"Dùng mua cái từ này quá khó nghe, ta là muốn cùng người làm bằng hữu!" Trần Sơn Quân cười tại Phung Cửu trên vai vỗ vỗ, chợt từ trong ngực móc ra một tấm giấy Tuyên Thành, nhét vào Phung Cửu trong tay.

"Đây là. . ." Phung Cửu nheo mắt, trong lòng nhất thời hiện ra một cỗ dự cảm bất tường. Vừa tới Phụng Tê lầu thời điểm, Dương Mục cứ như vậy hướng về trong tay hắn đưa qua giấy Tuyên Thành, tấm kia giấy Tuyên Thành là Trương Ngũ ngàn lượng phiếu nợ, mà bây giờ cái này một tấm, Phung Cửu ần ần đã đoán được bên trên nội dung là cái gì.

Chậm rãi cầm giấy Tuyên Thành mở ra, Phung Cửu híp mắt nhìn.

Mấy giây về sau, Phung Cửu ánh mắt trở tối, bất thành linh lấp lóe một chút, lại trở nên đen nhánh, tiếp theo san lên một cỗ ngăn chặn không được nộ hóa.

"Trần huynh, người đây là cái gì ý tứ? Để cho ta ký khế ước bán thân?" Phung Cửu cổ nín lửa giận trong lòng, mỗi chữ mỗi câu nói ra.

Trần Sơn Quân trên mặt vẫn như cũ treo nụ cười, chậm rãi nói ra: "Cũng không tính được khế ước bán thân đi, chỉ có điều để người vì ta phục vụ năm năm thôi, với lại mỗi tháng ta sẽ còn cho người một trăm lượng tiền thưởng, cái này nhưng so sánh người tại Phụng Tê trong lâu làm cái đệ tiện Quy Nô muốn tốt nhiều a!"

Nghe vậy, Phung Cửu nhất thời phát phì cười, hẳn tuy nhiên trên danh nghĩa là Phụng Tê lầu Quy Nô, nhưng bây giờ nhưng là thật Nhị Bá Thủ, thậm chí ngay cả Dương Mục đều đối với hắn buông xuôi bỏ mặc, kiếm tiền còn có đạt được, này cuộc sống tạm bợ trôi qua có thể dễ chịu đây.

Mà trước mắt vị gia này, Phung Cửu thật sự là không biết hắn nơi nào đến tự tin, mỗi tháng chỉ là một trăm lượng bạc liền muốn để cho mình vì hắn bán mạng!

Phung Cửu thật rất muốn xiết hắn một mặt, tuy nhiên cuối cùng vẫn nhịn xuống cái này mãnh liệt suy nghĩ, cười lạnh để cho khế ước bán thân từ trong tay trượt xuống đất thưng, lúc này mới chính chính sắc mặt, nói: "Trần huynh, ta đã ở Phụng Tê lầu ký qua khế ước bán thân, cho nên người vẫn là thay cao mình đi!"

Trần Sơn Quân cúi đầu quét mắt mặt đất khế ước bán thân, âm thanh không khỏi trở nên lạnh một chút: "Cái này ta biết, cho nên Phụng Tê lầu từ hôm nay bắt đầu liền không tồn tại!"

Nghe vậy, Phung Cửu sửng sò, đứng sau lưng hắn Thu Hương cũng là biến sắc, cả kinh nói: "Người. . . Người đến đối với Phụng Tê lầu làm cái gì?"

"Cũng không có làm cái gì, chỉ là một hồi khả năng có người sẽ đi Phụng Tê trong lâu bắt lên mấy người a!" Trần Sơn Quân một mặt thoải mái nói ra, giống như đây là một kiện thực sự không đáng giá nhắc tới việc nhỏ mà thôi.

Thu Hương sắc mặt tái đi, kích động nói: "Người dựa vào cái gì bắt người?"

"Dựa vào cái gì?" Trần Sơn Quân khoe miệng mở ra, cười lạnh nói ra: "Dân đen bên đường ẩu đá Lương Dân, là chủ tử tóm lại khó thoát tội trạng đi!"

Nói, Trần Sơn Quân lần nữa mắt nhìn mặt đất khế ước bán thân, ngữ khí trong nháy mắt thay đổi bằng lãnh giống như tuyết son phá tới gió lạnh: "Phung huynh, hiện tại người đem mặt đất đồ vật nhặt lên, như vậy chúng ta về sau còn có thể ở chung hòa thuận, bên cạnh cái này xinh đẹp tiểu nha đầu ta cũng có thể tặng cho người, nếu không hậu quả người hẳn là đoán được. . ."

Phung Cửu mắt nhú lại, mỗi chữ mỗi câu nói ra: "Hậu quả ta là đoán được, bất quá. . ." Nói đến đây, Phung Cửu con người đáng sợ co lại đứng lên.

"Không tốt!" Trần Sơn Quân sắc mặt lúc này biến đổi, hiển nhiên cảm giác được mãnh liệt nguy hiểm, thân thể càng là ngay đầu tiên bản năng lui về phía sau.

Chỉ bất quá hần phản ứng mặc dù nhanh, nhưng hai người vốn là đứng gần vô cùng, với lại Phung Cửu lại tinh thông Thái Cực Quyền, bởi vậy Phung Cửu cánh tay phải chỉ là hướng về phía trước đẩy kéo một cái, sau đó chân hơi hơi nhất câu, Trần Sơn Quân thân thể liền không bị khống chế chuyển nửa vòng, nằm tiến vào Phung Cửu trong ngực.

Đây hết thảy phát sinh thực sự quá nhanh, rất nhiều người đều không có phản ứng tới, liền ngay cả đứng tại Phù Bình bên cạnh cái kia cao thủ cũng giống vậy, chờ hần phát hiện dị thường thời điểm, Phung Cửu ngón tay đã qua gắt gao kẹt tại Trần Sơn Quân trên cổ.

"Nhanh. . . Nhanh cho ta đem. . . Đem hần cầm. . . Cầm xuống!" Trần Sơn Quân liều mạng giãy dụa lấy quát, ngón ngón mấy chữ, phảng phất đã sử dụng hết trên người hần tất cả lực lượng.

Nghe vậy, Phù Bình bọn họ lập tức rút đao mà lên, tuy nhiên một giây sau, Trần Sơn Quân liền kịch liệt ho khan, khuôn mặt cũng cơ hồ trương thành màu gan heo.

"Người nào mẹ nó còn dám tới gần một bước, có tin ta hay không hiện tại liền bóp chết hần!" Phung Cửu rống to. Vừa muốn ép lên đến đây Phù Bình bọn họ hai mặt nhìn nhau, cuối cùng đều lựa chọn dừng lại, dù sao nếu là Phung Cửu thật bóp chết Trần Sơn Quân, bọn họ những này Đại Đầu Bình cũng khó thoát tội trạng, về sau tuyệt đối không có gì tốt thời gian qua, thậm chí rất có thể sẽ bị sung quân đến Biên Cương.

Bất quá. . .

Cái kia cao thủ nhưng là ngoảnh mặt làm ngơ, vẫn như cũ hướng về Phung Cửu từng bước một đi tới, trong mắt mang theo một vòng rất là ngoài ý muốn thần sắc, cười nói: "Thật không có nhìn ra, ngươi lại còn là cao thủ a!"

"Cùng các ngươi Liên Hoàn Kế so ra, ta có thể tính không được cao thủ gì!" Phung Cửu cười nhạt một chút, ánh mắt đồng thời nhanh chóng đánh giá đến cảnh vật chung quanh.

Cái kia cao thủ thấy thế, cười khẩy nói: "Không cần nhìn, chúng ta tất nhiên đem ngươi mời đến tại đây đến, liền không có nghĩ tới để ngươi có cơ hội chạy đi!"

Nói đến đây, tay phải hần yên lặng hoạt động đến bên hông trên chuôi kiếm, Phung Cửu lập tức cảm giác được một cỗ cực khí tức nguy hiểm.

Hần đồng thời co rút lại, lúc này quát: "Ngươi nếu là không muốn cho hần chết, tốt nhất đừng làm ầu!"

"Làm ầu? Ngươi có gan liền bóp chết hần, bất quá ta tin tưởng ngươi hần không có lá gan kia, mà ta lại có giết ngươi dũng khí!" Cao thủ ánh mắt nhắm lại, lần nữa hướng về Phung Cửu tới gần một chút, bên hông hần kiếm cũng rút ra một đoạn nhỏ.

Một giây sau.

Không có bất kỳ cái gì dấu hiệu, một đạo cường quang bất thành linh đâm vào Phung Cửu hai mắt, hần bản năng quay đầu đi, lại tại trong nháy mắt lại nghĩ tới cái gì, ngón tay lập tức buông lỏng, ngược lại một đầu gối hung hăng đè vào Trần Sơn Quân xương đuôi bên trên.

"A!"

Một tiếng hét thảm vang lên, Phung Cửu hai mắt khôi phục thị giác, chỉ gặp Trần Sơn Quân mềm mại ngã trên mặt đất, hạ thể ẩm ướt một mảnh. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường* Mô Thanh Lâu Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56 : 0 Nhân Trảm

Giết người thì đền mạng.

Cái này ở thời đại nào đều phi thường áp dụng.

Đến tận đây, Phung Cửu đương nhiên còn không có nào tàn đến thật muốn bóp chết Trần Sơn Quân, đặc biệt hiện tại Đại Đường đang tại phồn thịnh

thời kỳ, làm Luru Khẩu vậy là không có một tia tiền đồ.

Nhưng đối với Trần Sơn Quân đám người này tới nói, bọn họ thân phận địa vị không tầm thường, hiện tại lại đem Phương Cửu dẫn đến nơi này nơi hẻo lánh, dù là thật thất thủ thương tổn hoặc là giết hấn, sau cùng hơn phân nửa cũng có sẽ người thay bọn họ giải quyết việc này, sẽ không nhận cái gì thực chất tính trừng phạt.

Bởi vậy, Phương Cửu tại vừa rồi mù trong nháy mắt, làm ra phản ứng đầu tiên cũng là bảo toàn chính mình.

Hiện tại xem ra, quyết định này phi thường chính xác, tại Trần Sơn Quân dưới cổ mấy tấc nơi có một đạo bị máu tươi ướt nhẹp kiếm miệng, kiếm miệng tuy nhiên không sâu, đối với Trần Sơn Quân tới nói càng không cái gì nguy hiểm tính mạng.

Nhưng Phương Cửu nhưng trong lòng thì phi thường rõ ràng, nếu không phải là mình vừa rồi thu tay lại kịp thời, hiện tại rất có thể liền sẽ thiếu căn đầu ngón tay.

"Khó trách đây người lệ khí, thật sự là đủ hung ác a!" Phương Cửu cảm thấy thăm nghĩ, sắc mặt ngưng trọng nhìn qua đối diện nam tử, mỗi chữ mỗi câu nói ra: "Người kiếm thuật rất lợi hại!"

Hắn vừa rồi dĩ đối Trần Sơn Quân xương đuôi tới bên trên như vậy một đầu gối, cũng là muốn nhìn một chút người trước mắt này kiếm thuật cao đến trình độ gì?

Tuy nhiên kết quả để cho hắn hơi buồn lòng một hơi, dù sao Trần Sơn Quân cuối cùng vẫn thụ thương, tuy nhiên tại này điện thạch hóa hoa ở giữa liền có thể làm ra như thế mau lẹ phản ứng, kiếm thuật cũng kém không nhiều đạt tới nhân loại phản ứng cực hạn.

"Người cũng không kém, tốc độ phản ứng so ta tưởng tượng bên trong phải nhanh rất nhiều!" Nam tử cười gằn liếm liếm bờ môi, lợi kiếm trong tay hướng lên hơi hơi nhấc lên, bày ra công kích tư thế.

Tế ngồi trên mặt đất thống khổ không thôi Trần Sơn Quân thấy thế, khuôn mặt dữ tợn lập tức hồng: "Tần huynh, giết hấn, giết cái này Cẩu Tạp Chủng!"

Chung quanh Phủ Binh bọn họ cũng huy động binh khí trong tay góp phần trợ uy nói: "Bách Nhân Trảm! Bách Nhân Trảm!"

"Bách Nhân Trảm?"

Phương Cửu đồng tử co rút lại, cả kinh nói: "Người là Tần Loan?"

Tần Loan cái tên này tại trong thành Hàng Châu phi thường nổi danh, bởi vì người này là gần năm năm bên trong duy nhất một tên chém giết vượt qua trăm tên địch quân, vẫn còn tay chân hoàn thiện còn sống Hàng Châu người địa phương!

Phương Cửu tại Phương Tế trong lâu cùng người nói chuyện phiếm thời điểm, thường xuyên sẽ nghe người ta nâng lên người này vĩ đại sự tích, bởi vậy trong lòng phi thường muốn gặp một lần loại này trong truyền thuyết binh vương.

Thế nhưng là để cho hắn tuyệt đối không nghĩ là, hiện tại cuối cùng nhìn thấy, hai người nhưng là thù địch trạng thái, với lại để cho Phương Cửu có chút không thích là, trên người người này lệ khí thực sự quá nặng!

Lúc này, mắt thấy Phương Cửu xuất hiện ngăn ngại thất thần, Tần Loan khoe miệng mở ra, nhắm lại trong hai mắt lập tức xuất hiện một đạo ngân quang.

Chỉ một thoáng, Phương Cửu trái tim không tự giác hung hăng co rút lại, cả người trong nháy mắt tỉnh táo lại, mà Tần Loan cũng đã vượt lên trước một bước động, trong tay hắn lợi kiếm như là rắn độc lưỡi rắn một dạng mang theo một mảnh tàn ảnh, hướng về Phương Cửu trái tim đâm tới.

Tuy nhiên Phương Cửu biết đối phương hơn phân nửa sẽ không thật muốn chính mình mệnh, nhưng Phương Cửu cũng không dám cược, dù sao mệnh là hấn, với lại liền một đầu!

Bởi vậy tại điện thạch hóa hoa ở giữa, Phương Cửu thân thể hơi hơi lệch ra, tránh đi yếu hại, sau đó không lùi mà tiến tới, bay thẳng đến Tần Loan trong ngực đánh tới.

Hiện tại Tần Loan Thủ Trung Hữu Kiếm, hơn nữa còn là cái kiếm thuật cao thủ, nếu là hai người kéo ra khoảng cách nhất định, Phương Cửu biết mình căn bản không có biện pháp né tránh trong tay hắn lợi kiếm.

Cho nên trong phút chốc, Phương Cửu ngay tại trong lòng làm ra một cái quyết định, cái kia chính là thiếp thân mà lên, dùng Thái Cực Quyền dính chặt đối phương tranh thủ một cơ hội!

Một giây sau.

"A!" Nương theo lấy Thu Hương một tiếng kinh hô, Phương Cửu cánh tay trái tung bay ra một vòng vết máu, tuy nhiên Phương Cửu nhưng là thành công gần sát Tần Loan, tay trái càng là như là kim sắt gắt gao bắt hắn lại cầm kiếm tay phải.

Nhưng mà Tần Loan trong mắt lại chỉ là lộ ra một vòng kinh ngạc, ngược lại trên mặt liền xuất hiện một vòng kinh hoàng thần sắc, ngay sau đó, hắn thủ đoạn lách một cái, mũi kiếm vạch ra một đóa mỹ lệ kiếm hoa,

Sau đó hướng về Phương Cửu bấp chân đâm tới.

Một kiếm này nếu là đâm nếu, Phương Cửu có lẽ sẽ không thay đổi thành tàn tật, nhưng tuyệt đối sẽ hoàn toàn mất đi chiến đấu lực.

Trong nháy mắt, Phương Cửu quá sợ hãi, bản năng muốn đi trốn tránh, thế nhưng là mũi kiếm cách hấn bấp chân là gần như vậy, hấn làm sao có thể né tránh được?

Mất thấy đã là không có bất kỳ cái gì biện pháp tránh né, Phương Cửu cắn răng một cái, đành phải liều mạng!

Không có chút nào do dự, Phương Cửu mắt đỏ lên, đầu như là trọng chùy, hung hăng đánh tới hướng đối phương mặt! Tuy nhiên loại này hạ lưu thủ đoạn không nhất định có cái gì đại dụng, nhưng nếu là tốc độ rất nhanh, đủ hung ác, Phương Cửu biết còn có thể sáng tạo ra một cái cơ hội tới!

Sau một khắc, ngay tại Tần Loan lợi kiếm trong tay còn kém như vậy một lượng chỉ liền đâm tiến vào Phương Cửu bấp chân thời điểm, Phương Cửu trán đã hung hăng đâm vào Tần Loan mặt thượng, trực tiếp đem hấn đầu đánh tới hướng sau khi quảng bay ra đi, một đạo máu mũi càng là văng khắp nơi mà ra.

Trong nháy mắt, bên cạnh Phủ Bình bọn họ đều kinh sợ, ai cũng không nghĩ tới trong mắt bọn họ Bách Nhân Trảm lại bị loại này hạ lưu thủ đoạn đánh máu mũi bay tứ tung.

Bên cạnh Trần Sơn Quân cũng là một mặt mộng ép, không khỏi nhanh, khoe miệng của hấn liền lộ ra một vòng tàn nhẫn nụ cười.

Bình thường Tần Loan nhiều nhất chỉ có thể coi là cái cao thủ sử dụng kiếm, có thể bị hoàn toàn chọc giận về sau nhưng là một cái chân chính Sát Nhân Cuồng Ma!

Tuy nhiên hấn cũng không muốn để cho Phương Cửu đi chết, nhưng là hấn cũng không ngại Phương Cửu bị hung hăng giầy vò một phen, với lại có hấn bảo vệ ở một bên, một hồi các loại cảm Phương Cửu giầy vò không sai biệt lắm, chính mình hô ngừng cũng được.

Vừa nghĩ đến đây, Trần Sơn Quân rất là ác độc cười rộ lên.

Nhưng mà...

Trên mặt hấn nụ cười chỉ tiếp tục một hai giây, liền hoàn toàn cứng đờ, chỉ thấy Phương Cửu một đầu đụng xong sau, thân thể không có chút nào dừng lại, thừa dịp Tần Loan mất đi lực phản kháng trong nháy mắt, lại thị phi thường xảo diệu một tay lấy hấn cho kéo trở về, sau đó một đầu gối hung hăng đè vào hấn bụng.

Tuy nhiên Tần Loan bản năng đưa tay cản một chút, có thể dạ dày vẫn là chịu đựng không được nặng như thế kích, sắc mặt phạch một cái liền Bạch.

Nhưng mà...

Đây là chưa xong, Phương Cửu khuỷu tay phải lần nữa hung hăng phát lực, từ trên xuống dưới trực tiếp trùng trùng điệp điệp đè vào Tần Loan phần gáy.

Một giây sau, chỉ nghe kêu đau một tiếng, Tần Loan ngã sấp trên mặt đất, trên mặt bấp thịt liên tục co quắp.

Trong nháy mắt, chung quanh Phủ Bình bọn họ hoàn toàn mất trọn tròn, nhìn về phía Phương Cửu ánh mắt đều trở nên phức tạp, bọn họ thực sự không tin đại danh鼎鼎 Tần Loan, vậy mà lại bị Phương Cửu dạng này một cái vô danh tiểu bối tay không tác sát đánh bại.

Phải biết bọn họ vừa rồi còn chờ lấy xem Tần Loan cái này truyền kỳ nhân vật đại phát thần uy đây!

Bên cạnh Trần Sơn Quân cũng cả kinh tròn mắt đều nhanh muốn rơi ra đến, tuy nhiên một giây sau, ánh mắt của hấn liền rơi sau lưng Phương Cửu hưng phấn không thôi Thu Hương trên thân.

Không có chút nào do dự, Trần Sơn Quân rút ra bên hông Bội Kiếm, chột dưới chân bỗng nhiên vừa dùng lực, một mặt âm ngoan hướng phía Thu Hương bỏ nhào qua...

PS: Đánh nhau không phải rất biết viết, về sau sẽ thiếu viết!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57 : Mục tiêu

Phuong Cửu phản ứng tuy nhiên không chậm, nhưng cuối cùng vẫn là để Trần Sơn Quân trước một bước cảm Thu Hương cho bắt.

Nhìn xem gác ở Thu Hương trên cổ cái kia thanh lợi kiếm, Phuong Cửu sắc mặt thay đổi trong nháy mắt, lại cuối cùng không dám có chút động tác, chỉ là lạnh lùng nhìn qua Trần Sơn Quân, nói: "Trần huynh, chúng ta nam nhân ở giữa sự tình, cũng không để cho nữ nhân tham gia vào đi!"

"Thiếu mẹ nó cùng ta đánh rầm, ngươi vừa rồi đánh lên ta thời điểm cũng không gấp tay ngươi mềm!" Trần Sơn Quân sắc mặt dữ tợn quát.

Phuong Cửu nhìn chăm chú Trần Sơn Quân một hồi, thở dài, chậm rãi nói: "Được rồi, vậy ngươi nói làm thế nào chứ!"

Trần Sơn Quân cười ha ha một tiếng, trên mặt đột ngột hiện ra một vòng cực bi ối thần sắc, chợt cái mũi tại Thu Hương bên tai thật sâu ngửi một chút, lộ ra một vòng say mê mê ly thần sắc, lúc này mới tiếp tục nói: "Nếu là ngươi vừa rồi ngoan ngoãn nghe lời, cái này tiểu mỹ nhân ta còn có thể tặng cho ngươi, bất quá bây giờ nha. . ."

"Bản công tử đã quyết định tự mình hưởng dụng nàng, dù sao chỉ là thanh lâu đàn bà, ta sử dụng hết trả lại ngươi, tin tưởng ngươi hẳn là sẽ không chú ý đi, Ha-Ha!"

Nói, Trần Sơn Quân khiêu khích xem Phuong Cửu liếc một chút, chợt duỗi ra ngón út, tại Thu Hương khuôn mặt nhỏ nhắn bên trên nhẹ nhàng đồng dạng xuống.

Thu Hương khuôn mặt trong nháy mắt trở nên hoàn toàn trắng bệch, thế nhưng là trong mắt nàng lại lộ ra vô cùng kiên nghị, rất là Phuong Cửu còn nhạy cảm tại nàng đôi mắt chỗ sâu bắt được một vòng quả quyết.

Cái này khiến Phuong Cửu cảm thấy nhất thời giật mình, tuy nhiên qua trong giây lát hẳn liền đem cái kia đáng sợ suy nghĩ ném ra ngoài não bên ngoài. Tuy nhiên lấy Thu Hương ngoài mềm trong cứng tính cách thật rất có thể làm ra loại kia việc ngốc, bất quá bây giờ hiển nhiên còn không có đạt tới loại trình độ đó.

Nghĩ đến cái này, Phuong Cửu tiến lên hai bước đem trên mặt đất đất khế ước bán thân nhặt lên, chợt dùng dính máu ngón cái ở phía trên hung hăng nhấn một cái, âm thanh lạnh lùng nói: "Thả nàng, cái này cũng là ngươi!"

Trần Sơn Quân trên mặt lộ ra một vòng khinh thường, cười khẩy nói: "Ngươi coi đại gia ta thật hiếm có ngươi, nếu như không phải. . ." Nói đến đây, hẳn tựa hồ nghĩ đến cái gì, tiếng nói trì trệ, ngược lại cười u ám đứng lên: "Nếu thả nàng cũng không phải không thể, chỉ là ngươi ít nhất cũng cần phải trước hết để cho ta nhìn thấy điểm thành ý đi, nói thí dụ như để cho ta để lộ để lộ hóa. . ."

Phuong Cửu lông mày hơi nhíu lại, quay đầu quét mắt vây quanh ở quanh thân Phủ Bình, trầm giọng nói: "Này tốt! Tới đi!"

Một tiếng tới đi! , Thu Hương vành mắt nhất thời hồng nhuận phon phớt, trong suốt sáng long lanh nước mắt càng là rõ rệt cuộc khống chế không nổi, rầm rầm đi xuống chảy xuống đến, thế nhưng là vây quanh ở Phuong Cửu quanh thân những Phủ Bình đó bọn họ nhưng là hai mặt nhìn nhau, không biết Phuong Cửu đây là muốn làm gì!

Mất thấy những Đại Đầu Bình đó một mặt mờ mịt, Trần Sơn Quân nhất thời khí gương mặt co quắp một trận, giọng chân mắng to: "Đều mẹ nó thất thân làm gì? Đánh cho ta, hung hăng đánh a!"

Nghe vậy, những Đại Đầu Bình đó bọn họ lúc này mới kịp phản ứng, chỉ là nhìn về phía Phuong Cửu ánh mắt không khỏi lộ ra một vòng khiếp đảm, cũng may Phuong Cửu trên thân đồng thời không cái gì Hung Khí, với lại một đầu nhuộm máu cánh tay giờ phút này cũng vô lực rũ cụp lấy, cái này khiến trong lòng bọn họ bao nhiêu sinh ra một chút dừng khí, hướng phía Phuong Cửu vây kín đi qua.

Mà đúng lúc này, đột nhiên xảy ra dị biến!

Một khối bô câu trứng lớn nhỏ thạch đầu mang theo một đạo tạt phong, gào thét lên đánh tới hướng Trần Sơn Quân cầm kiếm cổ tay, mà Trần Sơn Quân đối với cái này lại không có chút nào phát giác.

Thậm chí có thể nói, ở đây tất cả mọi người không có chú ý tới khối kia lạng yên bay tới hòn đá.

Sau một khắc.

"A!"

Một tiếng đau hô, Trần Sơn Quân lợi kiếm trong tay rớt xuống đất thưng, Thu Hương hơi hơi sững sờ một chút, lập tức học Phuong Cửu trước đó điệu bộ, đầu bỗng nhiên về phía sau giương lên, cái ót hung hăng nện ở Trần Sơn Quân trên mặt! Trực tiếp đem nửa người trên nện đến ngã về đằng sau lên, tràn ra một đạo máu mũi.

Như thế dị biến, trong nháy mắt cảm ở đây tất cả mọi người ánh mắt đều hấp dẫn tới, Phuong Cửu càng là ngay đầu tiên muốn lao ra đi qua, có thể chung quanh Phủ Bình bọn họ phản ứng cũng không chậm chút nào, trước một bước ngăn tại trước người hắn.

Trong nháy mắt, Phuong Cửu nhìn ở trong mắt, gấp ở trong lòng, tốt như vậy cơ hội hẳn nhưng là có lòng không đủ lực.

Sau một khắc.

Chỉ gặp Thu Hương chịu đựng đau đớn, liền tranh thủ mặt đất kiểm nhật lên, run run rẩy rẩy chỉ hướng mắt mũi ướt át Trần Sơn Quân.

Tuy nhiên Trần Sơn Quân trên mặt nhưng là không có chút nào ý sợ hãi, ngược lại hung dữ xì ra một búng máu về sau, liền một bên xoa cái mũi, một bên cười gần hướng về Thu Hương đi đến, mặc cho Thu Hương lợi kiếm trong tay chỉ bộ ngực hần.

"Tiểu mỹ nhân, ngươi sẽ dùng kiếm sao? Nhất định là lần đầu tiên cầm kiếm đi, có thể nhất định phải nắm chặt, tay ngàn vạn không thể dạng này run rẩy, nếu không. . ." Nói đến đây, Trần Sơn Quân sắc mặt trầm xuống, chợt thân thể bỗng nhiên một cái chệch dời, sau đó như là Nga Hổ nhào về phía Thu Hương.

Dọa đến Thu Hương một trận thét lên, lợi kiếm trong tay một trận loạn vung, nhưng là không có chú ý tới Trần Sơn Quân đã là phi thường xảo trá vậy quanh phía sau nâng bên cạnh.

Mà liền tại Trần Sơn Quân cho là mình sẽ đắc thủ thời điểm, lại là một cái bay thạch vạch phá không trung, gào thét mà đến.

Lần này Trần Sơn Quân sớm có phòng bị, đầu lệch ra, thạch đầu lau hần gương mặt bay qua. Có thể mặc dù không có bị đánh trúng, Trần Sơn Quân sắc mặt vẫn còn có chút trắng bệch, không kịp lại được hướng lui về phía sau một bước, chợt theo thạch đầu bay tới quỹ tích, lớn tiếng gầm thét lên: "Người nào giấu ở chỗ nào? Còn không tranh thủ thời gian cho gia cút ra đây!"

Không có người trả lời, Trần Sơn Quân khi lần nữa mắng to vài câu, lúc này mới hung thần ác sát đem ánh mắt di động đến Thu Hương trên thân.

Nhưng mà. . .

Lần này, Trần Sơn Quân nhưng là không có lập tức động thủ, mà chính là đối khoảng cách gần hần nhất hai tên Phủ Binh nỗ lực môi, hai người kia lập tức hiểu ý, dẫn theo đại đao cẩn thận từng li từng tí đi về phía trước tìm tòi.

Tuy nhiên không đợi này hai tên Phủ Binh đi ra bao xa, một trận ồn ào tiếng bước chân bất thình lình từ Phương Cửu lúc đến đầu kia trong đường tắt truyền tới.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người ánh mắt cũng không khỏi tự chủ di động đi qua.

Mấy giây về sau.

Một đám Nha Dịch xuất hiện trong tầm mắt mọi người bên trong, tuy nhiên hấp dẫn nhất Phương Cửu ánh mắt nhưng là đi tại phía sau cùng một vị Quan Lão Gia cùng bên cạnh hần một tên bàn tử.

Vị kia Quan Lão Gia là chức vị gì, Phương Cửu từ ăn mặc bên trên nhìn không ra, nhưng hần bên cạnh bàn tử chính là Vương Nghĩa Sơn, Vương Bàn Tử!

Theo đám người này xuất hiện, khoảng cách Phương Cửu cách đó không xa một cái sườn núi đằng sau cũng đồng thời đi tới một tên đáng người không ngô tráng hần.

Nhìn người nọ, Phương Cửu lòng này không khỏi thật sâu nhấn lại đến, bởi vì người này chính là Vương Bàn Tử thủ hạ —— Thạch Hải, hần không rõ vì sao Thạch Hải sẽ xuất hiện ở chỗ đó.

Là đang theo dõi hần? Vẫn là có cái gì hần không thể cho ai biết mục tiêu?

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: An tâm đi thôi

Tuy nhiên không rõ ràng Vương Bàn Tử đến đánh lấy cái gì tính toán nhỏ nhặt, bất quá trước mắt những người này kịp thời xuất hiện, nhưng là để cho Phương Cửu nhất thời buông lỏng một hơi, chỉ ít Trần Sơn Quân khẳng định không còn dám làm loạn.

Bất quá. . .

Phuong Cửu nhìn mắt bị người đỡ qua một bên, còn hôn mê bất tỉnh Tần Loan về sau, lòng mảy liền lặng yên nhắm lại tới.

Tuy nhiên giữa hai người là Tần Loan gây sự trước tình, tuy nhiên chính mình cuối cùng đem hấn đánh cái nửa tàn, tuy nhiên không nguy hiểm đến tính mạng, nhưng cũng tuyệt đối không phải vết thương nhẹ.

Phuong Cửu không biết cái niên đại này hình pháp cũng là như thế nào phán, nhưng hấn cảm giác mình rất có thể sẽ vì này trên lưng kiện cáo.

Nghĩ đến cái này, Phuong Cửu ngẩng đầu nhìn về phía Vương Bàn Tử, trước mắt hấn duy nhất kết bạn quan lại con em chỉ có Vương Bàn Tử một người, cũng chỉ có hấn có thể đối với chuyện này giúp mình làm bên trên chút sức lực, chỉ là phải bỏ ra loại nào đại giới, liền không được biết.

Lúc này, giống như nước thủy triều bọn nha dịch từ trong đường tắt dừng mãnh tiến ra, chinh chinh tề tề đứng tại Phủ Bình bọn họ chính đối diện.

Tuy nhiên Phủ Bình bọn họ bình thường cũng bay giương ương ngành, có chút xem thường Nha Dịch, bất quá bây giờ bọn họ lấy Quan Gia thân phận đi xử lý việc tư, hiển nhiên để bọn hấn không có ngày xưa khí, từng cái lộ ra đều có chút tâm hồng.

Ngược lại là Trần Sơn Quân lại nhìn rõ lĩnh đội người về sau, khoe miệng không khỏi hiện ra một vòng cười lạnh, chợt da cười nhạt nói ra: "Tề đại nhân, ta ở chỗ này bàn bạc việc nhỏ, làm sao lại đem ngài lão nhân gia cho đưa tới a?"

Nghe vậy, Vương Bàn Tử bên cạnh thân tên kia trung niên nam tử cười khổ một tiếng nói: "Có người báo quan, ta không thể không đến a!"

"Báo quan?"

Trần Sơn Quân đầu lông mày vẩy một cái, căm tức nhìn Vương Nghĩa Sơn, nói: "Mập mập chết bầm, là người báo quan a?"

Wương Bàn Tử nhìn mắt cách đó không xa Phuong Cửu, không hề sợ hãi gật đầu nói: "Chính là ta báo quan!"

"Người đây là muốn theo ta đối nghịch sao?" Trần Sơn Quân sắc mặt phạch một cái lạnh xuống tới.

Wương Bàn Tử trừng mắt, không sợ chút nào đối mặt đi lên, âm thanh lạnh lùng nói: "Giống như người bình thường không ít cùng ta đối nghịch một dạng!"

Trong nháy mắt, hai người xen lẫn cùng một chỗ ánh mắt va chạm ra kịch liệt tia lửa.

Tề đại nhân thấy một lần bầu không khí có chút không đúng, vội vàng ho nhẹ một tiếng, nói: "Hai vị công tử, có chuyện thật tốt nói, cũng không phải ngoại nhân, làm một điểm việc nhỏ nào cái không thoải mái, này cỡ nào không đáng giá!"

Hấn vừa dứt lời, Vương Bàn Tử thỉnh lĩnh đưa tay chỉ hướng Trần Sơn Quân sau lưng các vị Phủ Bình, tức giận nói ra: "Tề đại nhân, Trần Sơn Quân một mình đem hấn phụ thân Bình Giáp mang ra, cái này còn tính là việc nhỏ sao? Nếu để cho thượng diện biết, ít nhất cũng phải trừng phạt một trăm đi!"

Nghe vậy, Trần Sơn Quân hai mắt căm tức nhìn Vương Bàn Tử, mỗi chữ mỗi câu nói ra: "Wương Bàn Tử, người đừng cho khuôn mặt không biết xấu hổ, có một số việc cũng không phải như người loại này phé vật có thể pha trộn!"

Tuy nhiên hấn trên miệng nói vô cùng cường ngành, đôi mắt chỗ sâu nhưng vẫn là lộ ra một vòng lo lắng, nếu như Vương Bàn Tử thật cùng hấn cùng chết đến lời nói, dù cho có người ở phía sau giúp hấn đình lấy, phụ thân hấn con đường làm quan cũng tất nhiên sẽ chịu đến nhất định ảnh hưởng, đây là hấn tuyệt đối không thể tiếp nhận!

Tề đại nhân gương mặt cũng là co quắp một trận, khổ sở nói: "Wương công tử, Bình Gia sự tình cũng không thuộc về ta quản a, người xem chúng ta cũng không cần đi tranh đoạt vùng nước đục này đi!"

Wương Bàn Tử gật gù đầu, chợt nhìn qua Trần Sơn Quân, cất cao giọng nói: "Trần Sơn Quân, tuy nhiên hai ta ngày bình thường quả thật có chút khúc mắc, bất quá ta cũng không muốn cùng người hoàn toàn vạch mặt, người đem bằng hữu của ta thả, việc này dừng ở đây!"

"Bằng hữu của người?" Trần Sơn Quân liếc mắt bên cạnh Phuong Cửu, con người nhỏ giọt nhất chuyển, chợt cười ha ha đứng lên: "Nguyên lai là việc này a, yên tâm đi! Ta cùng hấn không có gì khúc mắc, hấn muốn đi tùy thời có thể lấy đi, ta tuyệt đối không ngăn, bất quá. . ."

Nói đến đây, Trần Sơn Quân trên mặt lộ ra một vòng cực nộ cười quỷ dị, không có tiếp tục nói đi xuống, mà chính là hơi hơi quay người lại, hướng phía sau hấn đứng thành một hàng Phủ Bình bọn họ làm cái màu sắc.

Những Phủ Bình đó lập tức hiểu ý, vội vàng hướng hai bên tránh ra.

Gặp này tình huống, đứng cách đó không xa Phuong Cửu thần sắc ngưng tụ,

Trong nháy mắt đoán được Trần Sơn Quân ý nghĩ, hấn đây là muốn vùng nòi a!

Quả thật, Trần Sơn Quân đưa tay chỉ chỉ hôn mê bất tỉnh Tần Loan, chậm rãi nói ra: "Vừa rồi bằng hữu của người ở chỗ này thi bạo, người đã bị đánh thành cái dạng này, cho nên hiện tại thả hay là không thả người liền cần Tề đại nhân tới định đoạt!"

Tề đại nhân mắt nhìn máu me đầy mặt, cái mũi đều nhanh muốn sụp đổ xuống Tần Loan, nhướng mày, lập tức đi qua, ở trên người hắn tỉnh tề xem xét một phen, lúc này mới về mặt nghiêm túc đi trở về đến Vương Bàn Tử bên người, thấp giọng nói ra: "Thương tổn có chút nghiêm trọng, sự tình không dễ làm a!"

Vương Bàn Tử rất là ngoài ý muốn nghiêng mắt nhìn mắt Phương Cửu, chợt suy nghĩ một chút, thấp giọng nói: "Người trước tiên thả, chuyện còn lại ta đi xử lý, hắn là không vấn đề gì!"

Tề đại nhân do dự một chút, hạ thấp giọng nói: "Vậy người nhất định phải đem sự tình làm xinh đẹp, ngàn vạn không thể để cho người làm nhảm nhọc điếm!"

"Yên tâm đi!" Vương Bàn Tử trùng trùng điệp điệp gật gật đầu.

Một bên Trần Sơn Quân cười lạnh nhìn xem hai người xì xào bàn tán, khoe miệng hơi hơi giương lên, bất thành lĩnh thờ dài, buồn bã nói: "Nếu a! Có kiện sự tình ta chậm chút thời điểm cũng là muốn đi báo quan, dù sao Tần Loan công tử bị bằng hữu của người Phương Cửu hại thành dạng này, vô luận là ai chỉ sợ đều muốn cho Đồ Độc Phủ một cái công đạo đi!"

Nghe vậy, mặc kệ là Vương Bàn Tử vẫn là Tề đại nhân, thậm chí là những Nha Dịch đó bọn họ ngay đầu tiên đều không có kịp phản ứng.

Tuy nhiên mấy giây về sau, mọi người sắc mặt liền đồng loạt thay đổi.

"Tần Loan?"

"Bách Nhân Trảm?"

"Chẳng lẽ là Đồ Độc Phủ cái kia Tần Loan?"

Bọn nha dịch hai mặt nhìn nhau, hiển nhiên đều không phải là cũng tin tưởng Trần Sơn Quân trong miệng Tần Loan là cái kia danh xưng Bách Nhân Trảm Tần Loan.

Vương Bàn Tử cùng Tề đại nhân đương nhiên càng không tin, nhưng đi đến Tần Loan trước người, lau đi trên mặt hắn vết máu.

Sau một khắc.

Một tấm trong truyền thuyết gương mặt xuất hiện ở trước mắt mọi người.

"Cái này. . ."

Bọn nha dịch từng cái tròn tròn ánh mắt, nhất thời được!

Vương Bàn Tử miệng há giống như cái rương miệng lớn như vậy, lập tức liền sững sờ, tiếp theo hắn cổ họng hai ba ngụm nước bọt, miệng trong kia là các loại khô khốc!

Tề đại nhân cũng là một mặt tròn mắt hốc mồm, hơn nửa ngày mới ánh mắt phức tạp liếc mắt Phương Cửu, hạ thấp giọng đối với bên cạnh Vương Bàn Tử nói ra: "Vương công tử, việc này liên lụy trọng đại, ta thật sự là bất lực!"

Vương Bàn Tử không nói gì, chỉ là một mặt mòng ép nhìn qua Phương Cửu.

Nửa ngày.

Mọi người tâm tình rất phức tạp dần dần bình ổn lại, Tề đại nhân lần nữa mắt nhìn yên lặng không nói Vương Bàn Tử, chỉ một ngón tay Phương Cửu, cao giọng quát: "Đem hắn mang đi!"

Bọn nha dịch lập tức như lâm đại địch hướng về Phương Cửu vây đi qua.

"Đừng đem bầu không khí làm cho khẩn trương như vậy, ta đi với các người!" Phương Cửu cười khổ một tiếng, giờ hai tay lên.

Thu Hương thấy thế, lập tức nhào tới, ngăn tại Phương Cửu trước người, khóc nói: "Không cần bắt công tử nhà ta, tìm các người không cần bắt hắn. . ."

Phương Cửu cười tại Thu Hương cái đầu nhỏ bên trên sờ sờ, nói: "Tốt, đừng khóc a, lại không phải đi Pháp Trường, về sau còn muốn gặp mặt!"

Thu Hương khóc lợi hại hơn.

Vương Bàn Tử thờ dài, tiến lên đi tới, tại Phương Cửu trên vai vỗ vỗ nói: "Người liền an tâm đi thôi, ta sẽ giúp người chiếu cố tốt nàng!"

Phương Cửu khẽ giật mình, gật gật đầu, cảm thấy nhưng là tức giận mắng: "Lão tử lại không phải đi chết, cần phải an tâm đi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Bắt đi

Một bên khác.

Buổi chiều ánh sáng mặt trời uest oải chiếu vào Bích Ba dập dờn Tây Hồ thượng, rộng lớn mặt hồ dát lên một tầng vẩy vẩy kim sắc.

Giờ phút này, tại Phụng Tê trong lầu, Dương Mỵ đứng tại phía trước cửa sổ, lẳng lặng nhìn qua ngoài cửa sổ lộng lẫy an lành cảnh sắc.

Nàng đã thật lâu không có như thế ổn định lại tâm thần thương thức qua Tây Hồ cảnh đẹp!

Không biết qua bao lâu, một hơi gió mát phát qua, Dương Mỵ đôi mắt chỗ sâu bất thành linh xuất hiện một vòng ba động, lộ ra điểm một chút ục sắc.

Nàng đột nhiên nghĩ đến Phụng Cửu, nghĩ đến nên như thế nào đem hán luôn luôn lưu tại Phụng Tê trong lầu.

Tại vài ngày trước, bởi vì tám kia năm ngàn lượng phiếu nợ, nàng còn có nắm chắc luôn luôn khống lại Phụng Cửu để bản thân sử dụng, thế nhưng là tối hôm qua này thô bạo khuếch trương lợi nhuận phụng thức, để cho nàng đang kinh hi sau khi, bất thành linh sinh ra một cỗ thật sâu cảm giác bất lực.

Một đêm doanh thu ba ngàn năm trăm cỗ nào hai!

Như thế nghe rộn cả người kiếm tiền năng lực, cái này lại như thế nào là nàng một cái Vô Quyền Vô Thế Tú Bà có khả năng một mình được hưởng, nàng hiện tại duy nhất có thể làm sự tình chỉ sợ cũng chỉ có cầu nguyện những chân chính đó các quyền quý chậm chút ra tay, để cho Phụng Cửu đa số Phụng Tê lâu kiếm lấy một chút tài phú.

Nghĩ đến cái này, Dương Mỵ bất thành linh thở dài, trong đầu không tìm lại được nghĩ lại tới đi nơi khác nhậm chức Trương Sử Lục đại nhân.

"Nếu là Lục đại nhân vẫn còn ở Hàng Châu lời nói, chỉ sợ cũng không có cái gì hạng giá áo túi com dám đối với Phụng Tê dưới lầu tay đi. . ." Dương Mỵ tự lẩm bẩm, tuy nhiên qua trong giây lát nàng liền lắc đầu, cười khổ đem cái này không thực tế suy nghĩ ném ra ngoài não bên ngoài, ánh mắt không tự giác hướng phía Đông Phụng ngưng nhìn đi qua.

Lục Trương Sử là không có bất kỳ cái gì khả năng trở lại nhậm chức, càng sẽ không tại phía xa ở ngoài ngàn dặm vì nàng chỗ dựa, nhưng là. . .

Tại thành Hàng Châu phía đông, nhưng là cư trú nội thành có quyền thế nhất mấy hộ nhân gia, nếu là có thể cùng bên trong bất luận cái gì một nhà nhờ vả chút quan hệ.

Như vậy. . .

Vừa nghĩ đến đây, Dương Mỵ không khỏi tâm thần dập dờn, trên gương mặt càng là trong nháy mắt hiện ra một vòng ửng đỏ.

Hiện tại Phụng Tê lầu là như thế kiếm tiền, đến cửa treo quý hiển nhiên cơ hội rất lớn, với lại nếu là thật sự có thể treo lên, tuy nhiên về sau thu nhập sau đó hàng rất nhiều, nhưng lại có thể làm cho phía sau lực lượng cầm Phụng Cửu hoàn toàn lưu lại, với lại nàng rốt cuộc không cần đi lo lắng đám đạo chích kia hạng người thăm dò.

Nghĩ đến cái này, Dương Mỵ ánh mắt dần dần hiện ra, vội vàng hướng bên giường đi đến, dưới giường bày biện trong rương thế nhưng là để đó tối hôm qua thu sạch đi vào.

Không cần toàn bộ xuất ra, chỉ cần xuất ra một nửa đến, nàng ắt có niềm tin treo lên bên trong một cái quyền quý!

Ngay tại lúc Dương Mỵ vừa mới ngồi xổm người xuống đi lấy cái rương trong nháy mắt, cửa phòng bất thành linh bị người đẩy ra. Cái này khiến Dương Mỵ sắc mặt nhất thời đen đến, lúc này tức giận xoay người, nàng muốn nhìn một chút đến là cái nào bắt thủ quy củ gia hỏa, dám lỗ mãng như thế xông tới.

Tuy nhiên một giây sau, Dương Mỵ liền sửng sốt, tiến đến là hai tên Nha Dịch, trong ánh mắt càng là lộ ra một vòng cỗ quái thần sắc.

Trong nháy mắt, Dương Mỵ tâm chỗ sâu lập tức hiện ra một cỗ không rõ dự cảm, nàng vô ý thức dùng chân giống như đá xuống bị hơi hơi dời đi ra cái rương, chợt ở trên mặt gạt ra một vòng rờ rờ nụ cười, rất là nhiệt tình ngênh đón, nói ra: "Hai vị quan gia, bây giờ là ngọn gió nào a, làm sao sớm như vậy liền đem ngài hai vị cho thôi qua tới!"

Bên trong một tên người cao Nha Dịch thần sắc lạnh lùng nhìn xem Dương Mụ, trầm giọng nói: "Ta nghe người ta báo cáo, nói người tại đây chứa chấp Lưu Khẩu!"

"Lưu Khẩu? Cái này sao có thể a!" Dương Mụ giật mình, vội vàng nói: "Hai vị quan gia, các người có phải hay không lầm, chúng ta Phụng Tê lâu là làm chính quy mua bán địa phương, tuyệt đối sẽ không. . ."

Nàng lời còn chưa nói hết, cái kia người cao Nha Dịch nhất chỉ dưới giường hòm gỗ: "Đó là cái gì?"

"Ủm?" Dương Mụ sững sờ, quay đầu nhìn lại.

Sau một khắc,

Nàng bất thành linh cảm giác cái cổ sau khi tê rần, tiếp theo trước mắt liền đêm đen tối.

Tuy nhiên tại mắt đi ý thức trong tích tắc, càng làm cho Dương Mụ kinh hãi không thôi là, nàng mơ hồ nghe thấy hai người nói ra: "Thật tốt lực soát một chút, con đàn bà này tối hôm qua cũng không có kiếm ít tiền. . ."

Không bao lâu.

Làm Vương Bàn Tử mang theo Thu Hương đi vào Phụng Tê cửa lâu thời điểm, trong lâu đã loạn thành một bầy.

"Triệu Tử làm sao vẫn chưa trở lại a. . ."

"Người nào tại Nha Môn có nhận biết người? Lại đi hỏi thăm một chút a!"

"Đúng vậy a cái này đến là thế nào chuyện? Mụ mụ lại không phạm sai lầm, làm sao lại bị Quan Phủ người bắt đi a. . ."

Nghe trong đại sảnh ồn ào ồn ào âm thanh, nguyên bản chuẩn bị đi vào Vương Bàn Tử nhú nhú mày, dừng bước lại, chợt đối với bên cạnh Thạch Hải nháy mắt, Thạch Hải lập tức hiểu ý, dẫn vành mắt hồng nhuận phon phớt Thu Hương đi vào.

Không bao lâu, Thạch Hải bước nhanh đi tới, tại Vương Bàn Tử bên tai thấp giọng nói: "Công tử, Phụng Tê lâu Tú Bà để cho Quan Phủ người chộp tới, có thể là Trần Sơn Quân tìm người làm!"

Wương Bàn Tử yên lặng không nói, Thạch Hải tiếp tục nói: "Công tử, người xem có muốn hay không ta đi giải một chút việc này?"

Wương Bàn Tử suy nghĩ một chút, lắc đầu, nói: "Không cần, việc này cùng chúng ta không có gì quan hệ!" Nói, Vương Bàn Tử trực tiếp mở rộng bước chân, quay người hướng về đứng ở cách đó không xa xe ngựa đi đến.

Tuy nhiên đi không bao xa, Vương Bàn Tử lại dừng lại, ánh mắt rơi vào sau lưng hai cái người hầu trên thân, trầm giọng nói: "Hai người các người lưu tại nơi này, nếu là Phụng Tê lâu có cái gì nó sự tình phát sinh, trước tiên thông báo ta, đặc biệt là vừa rồi tiểu cô nương kia, không cần thiết để cho nàng xảy ra chuyện, hiểu chưa?"

Này hai cái người hầu gật gật đầu, lập tức hướng về Phụng Tê lâu đi đến.

Thạch Hải thấy thế, đột nhiên nghĩ đến một sự kiện, vội vàng mở miệng nói: "Công tử, trước đó người nói tìm Thợ Thủ Công sự tình, còn muốn hay không tiếp tục?"

"Không cần, Phương Cửu nếu như không theo trong lao đi ra, hẳn tất nhiên sẽ không cảm phương pháp nói cho ta biết!" Vương Bàn Tử lắc đầu nói.

Thạch Hải nghĩ một hồi, lại nói: "Công tử, vậy chúng ta bây giờ có phải hay không hẳn là nghĩ biện pháp bắt hắn cho vớt đi ra?"

"Việc này không vội, để cho hắn tại trong lao ở lâu một hồi, với ta mà nói càng hữu ích hơn nơi, với lại hắn vậy mà đã thương Tần Loan cái người điên kia, muốn vớt đi ra cũng không phải dễ dàng như vậy sự tình."

Nói đến đây, Vương Bàn Tử dường như nghĩ đến cái gì, đầu lông mày vẩy một cái, nhiều hứng thú hỏi: "Thạch Hải, người có biết hay không Phương Cửu đến là thế nào đem Tần Loan cái người điên kia đã thương?"

Thạch Hải lắc đầu, nói: "Ta đi thời điểm Tần Loan đã bị đánh ngã, nói thật, ta cũng cực kỳ hiếu kỳ hắn là như thế nào làm được!"

Wương Bàn Tử gật đầu nói: "Thôi, không dùng được biện pháp gì, có thể đem Tần Loan cái tên điên này đánh thành như thế, Phương Cửu cũng coi là nhân vật có tiếng tăm!"

"Đúng, một hồi người đi Nha Môn nhìn chăm chăm điểm, đừng để cho Trần Sơn Quân tự mình giờ trò quỷ đem Phương Cửu cho làm, như thế chuyện của ta coi như ngấm nước nóng, còn có. . . Người đi tìm bác sĩ, cho hắn nhìn xem thương thế, phải tất yếu để cho hắn thiếu nợ ta một cái nhân tình, hiểu chưa?"

Thạch Hải cười hắc hắc, gật gật đầu: "Công tử, người cứ yên tâm đi, loại chuyện này, ta lấy tay!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Vào tù

Cùng lúc đó.

Tại khoảng cách thành Hàng Châu mấy cây số xa một chỗ quân doanh, Tần Loan bị đánh thương tổn tin tức rất nhanh liền ở chỗ này truyền ra.

Giờ phút này, tại quân doanh góc đông bắc một gian trong doanh trường, mấy cái sắc mặt tái nhợt đại hán nhìn nhau mà ngồi, không có người nói chuyện, bầu không khí rất là trầm trọng.

Hơn nửa ngày, bên trong một cái khuôn mặt có mặt sẹo trắng hán bỗng nhiên vỗ bên cạnh cái bàn, đứng người lên cả giận nói: "Hiện tại Tần huynh để cho người ta đã thương, chẳng lẽ chúng ta cũng chỉ có thể tại cái này ngồi giương mắt nhìn?"

"Vậy người nói làm sao bây giờ? Lấy chúng ta thân phận có thể ra quân doanh?" Đối diện một tên trắng hán tức giận quát hán một cái.

"Vậy cũng không thể tại cái này ngồi không a, làm sao cũng phải đem thù này báo a? Nếu không chúng ta Thiết Vệ lữ mặt mũi ở đâu?"

"Người một ngày liền biết mặt mũi mặt mũi? Hiện tại chúng ta lớn nhất cái kia quan tâm là Tần huynh thương thế như thế nào? Mà không phải vấn đề mặt mũi!"

"Ta mặc kệ, ta muốn đi tìm Lữ Soái nói một chút, chúng ta Thiết Vệ lữ mặt mũi tuyệt đối không thể để cho người như thế chà đạp!"

Mặt sẹo vừa mới nói xong, bên cạnh mấy cái trắng hán cũng giận không thể tha thứ đứng người lên, nhao nhao nói ra: "Ta đi chung với người. . ."

"Ta cũng đi. . ."

"Mặc kệ là vì Tần huynh vẫn là chúng ta Thiết Vệ lữ, thù này nếu là không báo, về sau chúng ta chẳng phải là muốn để cho Hắc Hồ lữ đâm người kia cho xem thường!"

"Là được. . ."

Lúc này, ngồi tại Thủ Tọa một cái đại hán nhú nhú mày, bất thành linh đứng người lên, mọi người chung quanh nhất thời giật mình, trong nháy mắt an tĩnh lại, nhao nhao hướng hán trông đi qua.

Đại hán quét mắt mọi người, mặt không biểu tình nói ra: "Ta biết các người tâm tình, cho nên việc này ta tự sẽ tìm Lữ Soái đi nói, các người ở đâu cái này tin tức, ta không có trở về trước đó, ai cũng đừng làm loạn, nghe rõ sao?"

Mọi người nhao nhao gật đầu!

Một bên khác.

Tại u ám ẩm ướt trong địa lao, Phương Cửu mang theo xiềng xích, chậm rãi đi tại phía trước, tại bên cạnh hán có hai cái Nha Dịch thiếp thân nắm lấy hai cánh tay hán, phía sau còn đi theo bảy tám tên nhìn chăm chăm Nha Dịch, hiển nhiên coi hán là thành cực kỳ nguy hiểm phản tử.

Đối với cái này, phụ trách áp giải Phương Cửu bọn nha dịch thật tâm bên trong cũng là phi thường không hiểu, không rõ thân thể nhìn cũng không tính cỡ nào cường tráng Phương Cửu, vì sao muốn như thế hưng sư động chúng.

Bên trong đi ở phía sau một cái Đầu Hối Nha Dịch tại tỉ mỉ quan sát Phương Cửu sau khi, cuối cùng nhìn không được trong lòng nghi hoặc, hạ thấp giọng đối bên cạnh một người trung niên nam tử hỏi: "Đầu lĩnh, người trẻ tuổi này nhìn cũng không có gì đặc biệt a, tại sao phải phải nhiều người như vậy cùng một chỗ áp giải?"

"Người cũng chớ xem thường hán, người này nguy hiểm đây, người biết hán là làm sao đi vào sao?" Trung niên nam tử thấp giọng nói ra.

"Làm sao tiến đến?"

"Hán đem Tần Loan đã thương!"

"Tần Loan? Bách Nhân Trảm cái kia Tần Loan?" Đầu Hối Nha Dịch biến sắc, cả kinh nói.

"Không phải hán còn có ai? Nếu là đã thương người bình thường ta sẽ như thể hưng sư động chúng sao? Đúng, người này nghe nói cùng ty hộ nhà Tam Công Tử quan hệ không tệ, một hồi người nói cho hán biết huynh đệ, trong âm thầm đừng làm cái gì tiểu động tác, nếu không nói không chừng sẽ chọc cho bên trên phiền phức!"

Đầu Hối Nha Dịch cười khổ một tiếng, nói: "Đầu lĩnh, các huynh đệ phải biết người này ngay cả Tần Loan cũng dám đánh, chỉ sợ tránh cũng không kịp đâu, nào còn dám đi trêu chọc a!"

Trung niên nam tử ngấm lại cũng thế, không tiếp tục tiếp tục nói chuyện!

Không bao lâu.

Theo cửa phòng giam kéo một tiếng đóng lại, cai tù cuối cùng buông lỏng một hơi, chợt hướng bên trong la lớn: "Hãy nghe cho ta, tuyệt đối không nên cho ta gây chuyện, nếu ai gây chuyện, tự gánh lấy hậu quả!"

Phương Cửu biết câu nói này nếu là cai tù biến hướng nói cho hán nói nghe, bất quá hán căn bản liền không có chuẩn bị gây chuyện, hán cùng Tần Loan ở giữa sự tình cũng là xuất phát từ bất đắc dĩ, nếu là không ra ngoan thủ, này người điên rất có thể sẽ đem hán chuẩn bị nửa tàn.

"Yên tâm đi, ta không gây chuyện!" Phương Cửu nhìn qua cai tù từ tốn nói.

Cai tù hơi hơi gật đầu, chợt đối với phòng giam bên trong người khác lần nữa quát: "Đều nghe rõ ràng không?"

"Rõ ràng!" Mấy đạo hữu khí vô lực âm thanh vang lên.

Cai tù cười lạnh, thầm nghĩ trong lòng: "Lão tử dù sao đem lời cho các người nói rõ ràng, một hồi ăn thiệt thòi cũng đừng kêu cha gọi mẹ tìm ta. . ."

Nghĩ đến cái này, cai tù mang theo một vòng nụ cười cổ quái, hộ tống hán Nha Dịch nhanh chóng rời đi.

Chỉ chớp lát.

Theo bọn nha dịch rời đi, đối diện trong phòng giam một cái nam tử lớn tiếng kêu lên: "Ha ha, huynh đệ, rất có mặt mũi à, để cho nhiều như vậy mặt đen tới tiền đưa!"

"Mặt đen?" Phương Cửu sững sờ, tuy nhiên qua trong giây lát liền minh bạch trong miệng hán mặt đen đến là cái gì, đó là đối với Nha Dịch xưng hô, cái này như là hậu thế cảm cảnh sát xưng là giấy nhả tin một dạng.

"Tạm được!" Phương Cửu thuận miệng quay về một câu, lập tức xoay người phòng nghỉ thời gian mặt đi đến.

Tuy nhiên toàn bộ phòng giam đều phi thường bản, nhưng tương đối mà nói, bên trong vị trí nhưng là hơi sạch sẽ một chút, không giống cửa ra vào khắp nơi đều là nước bọt, nước mũi các loại loạn thất bát tao Ổ Uế Chi Vật, để cho Phương Cửu xem có chút buồn nôn.

Nhưng mà. . .

Hán còn chưa đi ra mấy bước, gian phòng chỗ sâu liền vang lên một đạo âm dương quái khí âm thanh: "Chắc chắn, mới tới cũng không giới thiệu một chút chính mình sao?"

Phương Cửu nhìn mắt nói chuyện người kia, là cái gã đại hán đầu trọc, đại hán nằm nghiêng trên mặt đất, sau lưng hán có một cái nam tử gầy nhỏ đang phi thường ra sức đâm bóp cho hán lấy bả vai, hiển nhiên là gian phòng này phòng giam đại ca.

Phương Cửu biết trong phòng giam đều có khi dễ người mới thói quen, tuy nhiên hán cũng không sợ, nhưng cũng không muốn lại dẫn xuất cái gì là không phải, lập tức lãnh đạm nói ra: "Phương Cửu!"

"Nguyên lai là Tiểu Cửu a! Dáng dấp vẫn rất trắng nõn đi! Tới . . . Tới cho ta gõ gõ chân!" Gã đại hán đầu trọc vẫy tay nói.

Phương Cửu lạnh lùng liếc nhìn hán một cái, không nói gì, mà chính là trực tiếp trong phòng nơi hẻo lánh nơi tìm chỗ ngồi xuống tới.

Gặp này tình huống, đại hán vừa trừng mắt, đằng một chút liền đứng lên, tức giận quát: "Tiểu tử thú, con mẹ nó người lỗ tai điếc đúng không?"

Bên cạnh mấy người cũng nhao nhao đứng lên, cười lạnh nhìn về phía Phương Cửu, bên trong cho gã đại hán đầu trọc xoa bóp bả vai cái kia nam tử gầy yếu càng là không có hảo ý nói ra: "Đại ca, loại này mới tới tiểu tử đều bướng bỉnh cực kì, nhất định phải thật tốt dạy bảo một chút mới được a!"

"Dùng người làm miệng!" Đại hán tức giận trừng nam tử gầy yếu liếc một chút, chợt mặt đen lên hướng Phương Cửu đi qua.

"Ai!" Phương Cửu không khỏi thờ dài, chậm rãi nói: "Vừa rồi cai tù nói, không nên gây chuyện, nếu không tự gánh lấy hậu quả. . ."

Gã đại hán đầu trọc sững sờ, chợt cười ha ha đứng lên, nói: "Đại gia hỏa cũng nghe được không? Tiểu tử này cũng dám uy hiếp ta, các người nói ta làm

như thế nào giáo huấn hần!"

"Kim Kê Độc Lập. . ."

"Kim Kê cái rắm a, như thể da mịn thịt mềm, đương nhiên là cấm hần. . ."

"Đúng đây, ta thích nghe nhất thét lên. . ."

"Ha-Ha, ta cũng ưa thích. . ."

Bên cạnh mấy cái trong phòng giam người lập tức không chê chuyện lớn ồn ào đứng lên, âm thanh trong nháy mắt truyền đến phòng giam cuối cùng bọn nha dịch trong phòng.

Nghe được động tĩnh, cái mông còn không có ngồi ầm chỗ cai tù thần sắc lập tức trở nên cổ quái, sau cùng cuối cùng bắt đắc dĩ thở dài, đối bên cạnh Đầu Hối Nha Dịch nói ra: "Đi xem một chút đi!"

Chương 60: Tin tức truyền ra

Cùng lúc đó.

Tại khoảng cách thành Hàng Châu mấy cây số xa một chỗ quân doanh, Tần Loan bị đánh thương tổn tin tức rất nhanh liền ở chỗ này truyền ra.

Giờ phút này, tại quân doanh góc đông bắc một gian trong doanh trường, mấy cái sắc mặt tái nhợt đại hán nhìn nhau mà ngồi, không có người nói chuyện, bầu không khí rất là kiềm chế.

Hơn nửa ngày, bên trong một cái khuôn mặt có mặt sẹo trắng hán bỗng nhiên vỗ bên cạnh cái bàn, đứng người lên cả giận nói: "Hiện tại Tần huynh để cho người ta đã thương, chẳng lẽ chúng ta cũng chỉ có thể ngồi ở chỗ này giương mắt nhìn?"

"Vậy người nói làm sao bây giờ? Lấy chúng ta thân phận có thể ra quân doanh?" Đối diện một tên trắng hán tức giận quát hần một cái.

"Vậy cũng không thể tại cái này ngồi không a, làm sao cũng phải đem thù này báo a? Nếu không chúng ta Thiết Vệ lữ mặt mũi ở đâu?"

"Người một ngày liền biết mặt mũi mặt mũi? Hiện tại chúng ta lớn nhất cái kia quan tâm là Tần huynh thương thế như thế nào? Mà không phải vấn đề mặt mũi!"

"Ta mặc kệ, ta muốn đi tìm Lữ Soái nói một chút, chúng ta Thiết Vệ lữ mặt mũi tuyệt đối không thể để cho người như thế chà đạp!"

Mặt sẹo vừa mới nói xong, bên cạnh mấy cái trắng hán cũng giận không thể tha thứ đứng lên, nhao nhao nói ra: "Ta đi chung với người. . ."

"Ta cũng đi. . ."

"Mặc kệ là vì Tần huynh vẫn là chúng ta Thiết Vệ lữ, thù này nếu là không báo, về sau chúng ta chẳng phải là muốn để cho Hắc Hồ lữ đâm người kia cho xem thường!"

"Là được. . ."

Lúc này, ngồi tại Thủ Tọa một cái đại hán nhú nhú mày, bất thành linh đứng người lên, mọi người chung quanh nhất thời giật mình, trong nháy mắt an tĩnh lại.

Đại hán quét mắt mọi người, mặt không biểu tình nói ra: "Ta biết các người hiện tại tâm tình, cho nên việc này ta tự sẽ tìm Lữ Soái đi nói, các người ở chỗ này chờ tin tức, ta không có trở về trước đó, ai cũng đừng làm loạn, nghe rõ sao?"

Mọi người nhao nhao gật đầu!

Một bên khác.

Tại u ám ẩm ướt trong địa lao, Phương Cửu mang theo xiềng xích, chậm rãi đi tại phía trước, tại bên cạnh hần có hai cái Nha Dịch thiếp thân nắm lấy hai cánh tay hần, phía sau còn đi theo bảy tám tên nhìn chăm chăm Nha Dịch, hiển nhiên coi hần là thành cực kỳ nguy hiểm phần tử.

Đối với cái này, phụ trách áp giải Phương Cửu bọn nha dịch thật tâm bên trong cũng là phi thường không hiểu, không rõ thân thể nhìn cũng không tính cỡ nào cường tráng Phương Cửu, vì sao muốn như thế hưng sư động chúng đối đãi.

Bên trong đi ở phía sau một cái Đầu Hối Nha Dịch tại tỉ mỉ quan sát Phương Cửu sau khi, cuối cùng nhận không được trong lòng nghi hoặc, hạ thấp giọng đối bên cạnh một người trung niên nam tử hỏi: "Đầu lĩnh, người trẻ tuổi này nhìn cũng không có gì đặc biệt a, tại sao phải phải nhiều người như vậy cùng một chỗ áp giải?"

"Người cũng chớ xem thường hần, người này nguy hiểm đây, người biết hần là làm sao đi vào sao?" Trung niên nam tử thấp giọng nói ra.

"Làm sao tiến đến?"

"Hắn đem Tần Loan đã thương!"

"Tần Loan? Bách Nhân Trảm cái kia Tần Loan?" Đầu Hối Nha Dịch biến sắc, cả kinh nói.

"Không phải hắn còn có ai? Nếu là đã thương người bình thường ta sẽ như thế hưng sư động chúng sao? Đúng, người này nghe nói cùng ty hộ nhà Tam Công Tử quan hệ không tệ, một hồi người nói cho hắn biết huynh đệ, trong âm thầm đừng làm cái gì tiêu động tác, nếu không nói không chừng sẽ chọc cho bên trên phiền phức!"

Đầu Hối Nha Dịch cười khổ một tiếng, nói: "Đầu lĩnh, các huynh đệ phải biết người này ngay cả Tần Loan cũng dám đánh, chỉ sợ tránh cũng không kịp đâu, nào còn dám đi trêu chọc a!"

Trung niên nam tử ngậm lại cũng thế, không tiếp tục tiếp tục nói chuyện!

Không bao lâu.

Theo cửa phòng giam kéo kẹt một tiếng đóng lại, cai tù cuối cùng buông lỏng một hơi, chợt hướng bên trong la lớn: "Hãy nghe cho ta, tuyệt đối không nên cho ta gây chuyện tình, nếu ai gây chuyện, tự gánh lấy hậu quả!"

Phương Cửu biết câu nói này nếu là cai tù biến hướng nói cho hắn nói nghe, bất quá hắn căn bản liền không có chuẩn bị gây chuyện, hắn cùng Tần Loan ở giữa sự tình cũng là xuất phát từ bất đắc dĩ, nếu là không ra ngoạn thủ, này người điên rất có thể sẽ đem hắn chuẩn bị nửa tàn.

"Yên tâm đi, ta không gây chuyện!" Phương Cửu nhìn qua cai tù từ tốn nói.

Cai tù hơi hơi gật đầu, chợt đối với phòng giam bên trong người khác lần nữa quát: "Đều nghe rõ ràng không?"

"Rõ ràng!" Một đạo hữu khí vô lực âm thanh vang lên.

Cai tù cười lạnh, thầm nghĩ trong lòng: "Lão tử dù sao đem lời cho các người nói rõ ràng, một hồi ăn thiệt thòi cũng đừng kêu cha gọi mẹ tìm ta. . ."

Nghĩ đến cái này, cai tù mang theo một vòng nụ cười cổ quái, hộ tống hắn Nha Dịch nhanh chóng rời đi.

Chỉ chớp lát.

Theo bọn nha dịch rời đi, đối diện trong phòng giam một cái nam tử lớn tiếng kêu lên: "Ha ha, huynh đệ, rất có mặt mũi à, để cho nhiều như vậy mặt đen tới tiền đưa!"

"Mặt đen?" Phương Cửu sững sờ, tuy nhiên qua trong giây lát liền minh bạch trong miệng hắn mặt đen đến là cái gì, đó là đối với Nha Dịch xưng hô, cái này như là hậu thế cảm cảnh sát xưng là giấy nhấn tin một dạng.

"Tạm được!" Phương Cửu thuận miệng quay về một câu, lập tức xoay người phòng nghỉ thời gian mặt đi đến.

Tuy nhiên toàn bộ phòng giam đều phi thường ồn, nhưng tương đối mà nói, bên trong vị trí nhưng là hơi sạch sẽ một chút, không giống cửa ra vào khắp nơi đều là nước bọt, nước mũi các loại loạn thất bát tao Ô Uế Chi Vật, để cho Phương Cửu xem có chút buồn nôn.

Nhưng mà. . .

Hắn còn chưa đi ra mấy bước, gian phòng chỗ sâu liền vang lên một đạo âm dương quái khí âm thanh: "Chắc chắn, mới tới cũng không giới thiệu một chút chính mình sao?"

Phương Cửu nhìn mắt nói chuyện người kia, là cái gã đại hán đầu trọc, đại hán nằm nghiêng trên mặt đất, sau lưng hắn có một cái nam tử gầy nhỏ đang phi thường ra sức đâm bóp cho hắn lấy bã vai, hiển nhiên là gian phòng này phòng giam đại ca.

Phương Cửu biết trong phòng giam đều có khi dễ người mới thói quen, tuy nhiên hắn cũng không sợ, nhưng cũng không muốn lại dẫn xuất cái gì là không phải, lập tức lãnh đạm nói ra: "Phương Cửu!"

"Nguyên lai là Tiểu Cửu a! Dáng dấp vẫn rất trắng nõn đi! Tới . . . Tới cho ta gõ gõ chân!" Gã đại hán đầu trọc vẫy tay nói.

Phương Cửu lạnh lùng liếc nhìn hắn một cái, không nói gì, mà chính là trực tiếp trong phòng nơi hẻo lánh nơi tìm chỗ ngồi xuống tới.

Gặp này tình huống, đại hán vừa trừng mắt, đằng một chút liền đứng lên, tức giận quát: "Tiểu tử thú, con mẹ nó người lỗ tai điếc đúng không?"

Bên cạnh mấy người cũng nhao nhao đứng lên, cười lạnh nhìn về phía Phương Cửu, bên trong cho gã đại hán đầu trọc xoa bóp bã vai cái kia nam tử gầy yếu càng là không có hảo ý nói ra: "Đại ca, loại này mới tới tiểu tử đều bướng bỉnh cực kỳ, nhất định phải thật tốt giáo huấn một chút mới được a!"

"Dùng người làm miệng!" Đại hán tức giận trừng nam tử gầy yếu liếc một chút, chợt mặt đen lên hướng Phương Cửu đi qua.

"Ai!" Phương Cửu hơi hơi thở dài, nhìn qua chạm mặt tới đại hán chậm rãi nói: "Vừa rồi cai tù nói, không nên gây chuyện, nếu không tự gánh lấy hậu quả. . ."

Gã đại hán đầu trục sững sờ, chợt cười ha ha đứng lên, nói: "Đại gia hỏa cũng nghe được không? Tiểu tử này cũng dám uy hiếp ta, các ngươi nói ta làm như thế nào giáo huấn hắn!"

"Kim Kê Độc Lập. . ."

"Kim Kê cái rắm a, như thế da mịn thịt mềm, đương nhiên là cảm hắn. . ."

"Đúng đấy, ta thích nghe nhất thét lên. . ."

"Ha-Ha, ta cũng ưa thích. . ."

Bên cạnh mấy cái trong phòng giam người lập tức không chê chuyện lớn ồn ào đứng lên, âm thanh trong nháy mắt truyền đến phòng giam cuối cùng bọn nha dịch trong phòng.

Nghe được động tĩnh, cái môn còn không có ngồi ấm chỗ cai tù thần sắc lập tức trở nên cổ quái, sau cùng cuối cùng bắt đầu đi thở dài, đối bên cạnh Đầu Hói Nha Dịch nói ra: "Đi xem một chút đi!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Kê tử

Đại Đường tuy nhiên có rất nhiều Thần Tướng Danh Soái.

Nhưng đối với trong thành Hàng Châu phổ thông người dân tới nói, nhưng đều là xa không thể chạm nhân vật, cho nên Tần Loan cái này sinh trưởng ở địa phương này binh vương, tự nhiên mà vậy liền rất tốt trở thành trong lòng bọn họ bên trong Chiến Thần.

Với lại liên quan tới hắn đề tài nói nhiều, nghe đồn cũng liền trở nên thần hồ Thần Khởi đến, dẫn đến tại rất nhiều dân bản xứ trong lòng, Tần Loan là tuyệt đối không có khả năng bị đánh bại.

Bởi vậy, tại Đầu Hói Nha Dịch trong lòng, nếu giờ phút này vẫn không phải cũng tin tưởng nhìn văn văn nhược nhược Phương Cửu có thực lực đánh bại Tần Loan, luôn cảm thấy Phương Cửu là dùng cái gì nhận không ra người hạ lưu thủ đoạn, mới đưa đến Tần Loan thụ thương, bằng không hắn lại thể nào khả năng bị bắt được tại đây tới.

Tâm tư chuyển động ở giữa, Đầu Hói Nha Dịch đẩy cửa phòng ra đi ra ngoài, bên ngoài ồn ào không thôi âm thanh để cho hắn vô ý thức nhú nhú mày.

"Đều mẹ hắn cảm miệng cho ta. . ." Đầu Hói Nha Dịch có chút bức bối rống một tiếng.

Sau một khắc.

Ồn ào âm thanh im bất mà dừng, cái này ngược lại đem Đầu Hói Nha Dịch giật mình, ngạc nhiên lắm lắm: "Con mẹ nó chứ nói chuyện lúc nào trở nên tốt như vậy làm? Chẳng lẽ hôm qua đánh Tôn Nhị tiểu tử kia, bọn họ đều biết ta lợi hại?"

Vừa nghĩ đến đây, Đầu Hói Nha Dịch trong lòng không khỏi hào khí túng sinh, cái eo trong nháy mắt thẳng, đi trên đường cũng có một chút Long Hành Hồ Bộ tư thế.

Còn không đi ra mấy bước, mấy đạo thê thảm gọi tiếng liền từ tiền phương truyền tới, ngay sau đó, mỗi cái trong phòng giam liền vỡ tổ, huyền não âm thanh liền tiếp.

"Ta mẹ nó, cái này kết thúc?"

"Đây cũng quá nhanh đi!"

"Đầu trục. . . Ngươi mẹ nó có còn hay không là nam nhân, tranh thủ thời gian đứng lên đánh a!"

"Đúng đấy, sợ cái bóng a, là nam nhân liền XXX mẹ hán. . ."

"Uy, cái kia mới tới, người vừa rồi đùa giỡn đó là cái gì công phu, có rảnh dạy một chút ta chứ sao. . ."

Nghe ồn ào không thôi tiếng kêu to, Đầu Hói Nha Dịch khẽ giật mình, trên gương mặt mất tự nhiên hiện ra một vòng nổi giận.

Lúc này, sau lưng cửa phòng lần nữa bị đẩy ra, cai tù cau mày đi tới, tức giận nói ra: "Làm gì ngăn ra đâu? Còn không mau chóng tới nhìn xem tình huống!" Nói, cai tù một mặt không vui hướng phía Phương Cửu chỗ phòng giam bước nhanh tới, Đầu Hói Nha Dịch chính chính sắc mặt, cũng liền bận bịu theo sau.

Mấy giây về sau.

Cai tù cùng Đầu Hói Nha Dịch thần hai người thần sắc cổ quái đứng tại Phương Cửu chỗ cửa phòng giam miệng, chỉ thấy Phương Cửu lẳng lặng ngồi tại trong phòng giam, quét sạch nhữc đầu hán bọn người thì ôm đầu ngồi xôm ở góc tường, trên thân trần đầy dấu chân.

Thấy thế, cai tù cố nén cười ý, quát: "Vương Vũ mạnh, người mẹ nó vừa rồi làm cái quỷ gì đâu? Có phải hay không lại khi dễ người mới?"

Nghe vậy, đầu trục cơ hồ phun ra một cái lão huyết, kém chút liền xông đi lên chửi mẹ. Người mẹ nó mất mẹ a, lão tử như bây giờ giống như là khi dễ người mới sao? Ta để cho người mới khi dễ còn tạm được!

Tuy nhiên trong lòng vô cùng nén giận, nhưng là hán cũng không dám giống như cai tù đùa giỡn hung ác, đành phải hơi hơi quay đầu, lộ ra một mặt như cười ản cút biệt khuất biểu lộ, nói: "Cai tù, ta xưa nay không khi dễ người mới, ta đã sớm hỏi cái đề làm người mới!" Nói, đầu trục yên lặng liếc mắt Phương Cửu, thấy Phương Cửu đang xem hán, dọa đến hán vội vàng đem đầu quay trở lại ngồi xôm tốt!

Gặp này tình huống, bên cạnh mấy cái trong phòng giam người đều làm càn cười lớn, bên trong một người nói: "Cai tù, người từ chỗ nào chộp tới kẻ tử, thật mẹ nó lợi hại, nhìn xem đều đem đầu trục hoảng sợ thành đức hạnh gì, thật mẹ nó nhanh chết cười ta!"

Một người khác vui mừng mà nói: "Cai tù, người này đến là ai a? Thật là có như vậy có chút tài năng, hai ba lần liền đem đầu trục đánh kêu cha gọi mẹ. . ."

Sát vách phòng giam một cái độc nhãn tráng hán nhưng là chắc chắn miệng, khinh thường nói: "Thằng ranh con này tuy nhiên có như vậy có chút tài năng, tuy nhiên cũng chỉ có thể khi dễ khi dễ đầu trục loại phế vật này, nếu là gặp được gia gia ta, một cái tay là có thể đem hán cho bóp chết!"

"Ồ?" Cai tù đầu lông mày vẩy một cái, giống như cười mà không phải cười nhìn về phía độc nhãn tráng hán, nói: "Xem ra người đánh nhau rất giỏi hả, nếu không thay cái gian phòng thử một chút?"

"Thử một chút liền thử một chút? Ta chẳng lẽ còn sẽ sợ một cái yếu gà hay sao?" Độc nhãn tráng hán bĩu môi nói.

"Vậy người cũng không nên hối hận!" Cai tù cười gằn, chợt hướng Đầu Hói Nha Dịch nháy mắt, Đầu Hói Nha Dịch lập tức hiểu ý, liền tranh thủ xiềng xích từ bên hông lấy xuống, không có hảo ý cười nói: "Dem bàn tay ra đi. . ."

Rất nhanh, độc nhãn đại hán liền chuyển dời đến Phương Cửu chỗ trong phòng giam

Trong lúc nhất thời, lao nhao tiếng gào vang lên lần nữa.

"Độc nhãn, nói mạnh miệng sau cùng cũng đừng tránh eo a, ta cảm giác người không phải đối thủ của hán. . ."

"Độc nhãn, ta đã ép người một lượng bạc, cũng đừng làm cho lão tử thất vọng a. . ."

"Khó được cai tù để cho đánh nhau, người buông ra làm đi, ta xem trọng người. . ."

Mọi người nhao nhao ồn ào nói, Đầu Hói Nha Dịch cũng thần sắc phẫn chấn nhìn chăm chú lên trong phòng giam, hán thật rất muốn tận mắt xem, Phương Cửu đến có bao nhiêu lợi hại.

Tuy nhiên mấy giây về sau, thần sắc hán khẽ giật mình, đột nhiên nghĩ đến một sự kiện, vội vàng hạ thấp giọng tại cai tù bên tai nói ra: "Đầu lĩnh, người không phải mới vừa nói Phương Cửu cùng ty hộ Vương gia có chút quan hệ sao? Chúng ta làm như vậy sẽ không đắc tội với người a?"

Nghe vậy, cai tù sắc mặt hơi đổi, có chút hối hận tại trên ót mình hung hăng vỗ một cái, nói: "Mụ, cay đắng thiệt thòi người nhắc nhở sớm, ta cái này một hưng phấn, lại đem trọng yếu như vậy sự tình cấp quên!"

Nói, cai tù quay đầu nhìn về độc nhãn đại hán, chỉ là cái này nhìn một cái, hán sắc mặt phạch một cái biến thành màu xám, chỉ gặp độc nhãn đại hán đã là hung thần ác sát hướng Phương Cửu bỏ nhào qua.

"Mau dừng tay!" Cai tù quát lớn, Đầu Hói Nha Dịch cũng kinh thanh kêu lên.

Tuy nhiên độc nhãn đại hán nhưng là phảng phất không nghe thấy, thử lấy răng, giờ quả đâm lên, hướng phía Phương Cửu trên mặt liền đập tới, xem này chơi liều hiển nhiên không có chút nào lưu thủ.

Trong lúc nhất thời, mọi người chung quanh vô cùng ngừng thở, khẩn trương nhìn xem cái kia rồi Phuong Cửu gương mặt càng ngày càng gần quyền đầu.

Nhưng mà, ngay tại quyền đầu sẽ đập trúng Phuong Cửu gương mặt trong nháy mắt, Phuong Cửu mắt nhú lại, vừa đứng hơi lệch ra thân thể, tránh thoát tránh hán nặng nề thiết quyền, sau đó tay phải nhanh chóng chế trụ đại hán đầu, lập tức theo hán xông về phía trước quán tính, bỗng nhiên hướng về trên tường nhấn một cái.

"Àm!"

Cự đại trùng kích lực trong nháy mắt gặp trở ngại thân thể thô mãnh tung toé, độc nhãn đại hán càng là mắt nổi đom đóm, trời đất quay cuồng.

Nhưng mà. . .

Trong thời gian ngắn để cho người ta liên tục gây chuyện hai lần, cái này khiến Phuong Cửu trong lòng hơi hơi sinh ra một tia hỏa khí, đồng thời cũng làm cho hán hiểu được, nếu là không ra điểm ngoan thủ, khẳng định còn sẽ có đuôi mù tù phạm đến gây chuyện. Chợt tiến lên hai bước, một cái nắm chặt đại hán tóc, sau đó đối trên tường liên tiếp dồn sức đung vài chục cái, đánh thẳng đối phương cái trán máu thịt be bét, ngay cả bạch nhãn nhân đều lật ra đến, lúc này mới lạnh lùng liếc mắt cái tù, tiện tay cầm đại hán lặc tại mặt đất.

Trong lúc nhất thời, chung quanh lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người nhìn về phía Phuong Cửu ánh mắt đều lộ ra một vòng kinh hãi.

Cai tù cùng Đầu Hói Nha Dịch quen biết liếc một chút, đều từ đối phương trong đôi mắt nhìn thấy một vòng cực thần sắc phức tạp, đặc biệt là cai tù, vừa nghĩ tới vừa rồi Phuong Cửu sau cùng trừng mắt về phía cái kia liếc một chút, nhất thời cảm thấy trên sống lưng chảy xuống một cỗ mồ hôi lạnh.

Ngược lại là thành thành thật thật ngồi xổm ở góc tường mấy người đang kinh hãi sau khi, trên mặt không khỏi lộ ra một vòng may mắn, cùng độc nhãn đại hán giờ phút này thảm trạng so ra, Phuong Cửu đối bọn hán nhất định thủ hạ lưu tình tới cực điểm.

Bất quá, mọi người tâm nhưng cũng đồng thời hiện ra một cái nghi hoặc, người này đến là ai? Vậy mà như thế lợi hại!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Sau này

Buổi chiều.

Phuong Cửu bị bắt tin tức dần dần tại trong thành Hàng Châu hoàn khổ đệ tử ở giữa truyền ra.

"Tê Huỳnh, nghe nói sao? Phuong Cửu bị bắt!"

"A? Chuyện gì xảy ra? Ta tối nay vẫn chờ đi nghe sách đầu, hán làm sao lại bất thành linh bị bắt a!"

"Nghe nói là đem Tần Loan đã thương!"

"PHỐC. . . Người nói cái nào Tần Loan? Không phải là Bách Nhân Trâm a?"

"Cũng là hán! Ta trước đó nghe nói thời điểm cũng là giết mình!"

"Cái này cửu cũng là thật lợi hại a, ngay cả Tần Loan cũng dám đánh, hơn nữa còn đã thương!"

"Ai nói không phải đâu, tuy nhiên nghe nói là dùng cái gì hạ lưu thủ đoạn đem Tần Loan ám toán, tính không được lợi hại gì!"

"Nếu như là lời như vậy, vậy xem ra 《Phẩm Nhân Tu Tiên Truyện》 liên đến này là ngừng!"

"Xác thực như thế, Đô Đốc Phủ đám người kia là đức hạnh gì người hán phải biết, hiện tại mắt mặt, chắc chắn sẽ không tùy tiện buông tha Phuong Cửu tiểu tử kia, nói không chính xác hán đều không nhất định có thể từ trong đại lao sống mà đi ra tới!"

"Đáng tiếc a. . ."

Cùng loại đối thoại không ngừng tại trong thành Hàng Châu diễn ra, khi màn đêm sắp phủ xuống thời giờ đợi, trong thành Hàng Châu thanh lâu, Thanh

Quan quán cũng đều trước sau biết được tin tức này, cái này khiến bên trong tuyệt đại bộ phận thanh lâu cùng Thanh Quan trong quán các quán sự quả thực buồn lòng một hồi.

Mấy ngày nay Phụng Tê lều lững đoan kiêu kinh doanh, thế nhưng là ép tới bọn họ sắp không kịp thở khí, nếu là tiếp tục tiếp tục như thế, bọn họ cũng không biết mình còn có không cần thiết tiếp tục mở môn buôn bán, phải biết mấy cái này ban đêm căn bản không có gì khách nhân đến cửa!

Mà bây giờ Phụng Tê lều nhân vật trọng yếu Phụng Cửu bị giam tiến vào đại lao, trong thời gian ngắn tựa hồ căn bản ra không được, cái này khiến bọn họ tại tiếc hận sau khi, nhất thời có tinh thần.

Phải biết không có Phụng Cửu 《Phẩm Nhân Tu Tiên Truyện》, khách quen bọn họ chắc chắn trở về lúc trước, mà bọn họ mấy ngày nay chuẩn bị thuyết thư hạng mục cũng cuối cùng có thể dừng tới.

Dù sao không có so sánh liền không có thương tổn, không có Phụng Cửu 《Phẩm Nhân Tu Tiên Truyện》, tất cả mọi người ở vào cùng một hàng bắt đầu thượng, về sau có thể nắm vào bao nhiêu khách nhân, liền toàn bộ nhờ tất cả nhà bản sự.

Nhưng mà. . .

Tại tất cả nhà các quán sự đều đánh lấy tính toán nhỏ nhất chuẩn bị kỹ càng tốt cạnh tranh một phen thời điểm, Kim Duyệt lều Tú Bà giờ phút này lại tại nội thành Đông Giao tòa nào đó phủ đệ một gian trong thư phòng run run rẩy rẩy quý, cùng hần cùng quý còn có ban ngày vô cùng phách lối Trần Sơn Quân.

Hai người ngay phía trước bàn đọc sách đằng sau thì ngồi một cái thân mặc Hoa Phục nam tử, nam tử nhắm hai mắt, sắc mặt không phải rất dễ nhìn, ngón tay có một chút không một dưới đập Ghế dựa lan can.

Thật lâu, nam tử giống như hàn băng một dạng âm thanh mới trong phòng vang lên: "Nói một chút đi, vì sao đơn giản như vậy sự tình sẽ làm nên?"

Tú Bà yên lặng đề thấp đầu, bên cạnh Trần Sơn Quân sắc mặt tái đi, khẽ cắn môi, ngẩng đầu nói: "Tiểu Vương Gia, sự tình là như thế này. . ." Hần gián yếu đem sớm nghĩ kỹ lý do nói ra.

"Như vậy. . ." Tiểu Vương Gia yên lặng một hồi, từ tốn nói: "Ngươi là ý nói, Phụng Cửu bởi vì cùng ty hộ vợ con Tử Hữu giao tình, cho nên không muốn đi theo tại ta?"

Trần Sơn Quân hơi hơi gật đầu, Tiểu Vương Gia sắc mặt lúc này phát lạnh, âm thanh lạnh lùng nói: "Nhưng vì cái gì truyền đến lỗ tai ta bên trong cùng như lời ngươi nói không giống nhau, với lại nghe nói Tần Loan thụ thương sự tình cũng ngươi là có ý giữ ra đi?"

"Bị bán đứng!" Trần Sơn Quân bên tai như là Cự Chung oanh minh, hoảng sợ trong nháy mắt thôn phệ hần toàn bộ ý thức.

Tiểu Vương Gia ngón tay lần nữa tại trên bàn một chút lại một chút đánh đứng lên, sắc mặt không ngừng biến hóa.

Hồi lâu sau, ngón tay hần đột nhiên dừng lại, Tú Bà cùng Trần Sơn Quân tâm lập tức gấp một chút, đầu không kim lại được lần nữa đề thấp một chút. Tiểu Vương Gia lúc này mới chậm rãi mở miệng nói: "Ta mặc kệ ngươi vì sao lại đem đơn giản như vậy sự tình đều có thể làm hư hại, nhưng tất nhiên làm hư hại, như vậy thì phải có người gánh chịu hậu quả! Ta trước đó từng nói với ngươi đi, ta chỗ này thâm hụt ba vạn lượng bạc!"

Trần Sơn Quân màu trắng trong nháy mắt Bạch nếu giấy dán cửa sổ,

Nhưng vẫn là vội vàng gạt đầu.

"Tất nhiên minh bạch, như vậy việc này chính ngươi suy nghĩ biện pháp đi, tháng sau mặt trước đó ta muốn nhìn thấy bạc bày ở tại đây, hi vọng ngươi đừng để cho ta lần nữa thất vọng!" Nói đến đây, Tiểu Vương Gia có chút không kiên nhẫn phát phát tay, nói: "Tốt, ngươi đi về trước đi!"

Rất nhanh, mặt xám như tro Trần Sơn Quân cong cong thân thể rồi đi, Tú Bà nhất thời một mặt mờ mịt, không biết Tiểu Vương Gia vì sao không cho nàng rời đi, nhưng Tiểu Vương Gia không nói, nàng nhưng không có lá gan đến hỏi, đành phải cúi đầu không nhúc nhích quý trên mặt đất chờ lấy.

Không biết qua bao lâu, Tú Bà chân đều nhanh phải quý tê dại Tiểu Vương Gia âm thanh mới vang lên lần nữa: "Biết ta vì sao hôm nay gọi ngươi tới sao?"

Tú Bà thân thể run lên, lắc lắc đầu nói: "Tiện Nô không biết!"

"Đừng sợ, Trần Sơn Quân sự tình không có quan hệ gì với ngươi, ta bảo ngươi tới là có nó sự tình!" Tiểu Vương Gia nâng chung trà lên uống một cái, chợt từ tốn nói.

Tú Bà nhất thời buồn lòng một hồi, vội vàng nói: "Tiểu Vương Gia, mặc kệ ngài có bất kỳ phân phó, Tiện Nô nhất định sẽ sống chết đi làm!"

Tiểu Vương Gia nhẹ nhàng khoát khoát tay, nói: "Không có ngươi muốn nghiêm trọng như vậy, chỉ là sau này trong kinh muốn tới hai vị khách nhân, ta chỗ này khuyết điểm biện pháp, cho nên cần ngươi ý kiến!"

Tú Bà nhàn tình sáng lên, nhất thời tới tinh thần, vội vàng nói: "Tiểu Vương Gia, chúng ta Kim Duyệt lều thủy hương, màu hương thơm còn có Hồng Ngọc cô nương. . ."

Tiểu Vương Gia không chút khách khí ngắt lời nói: "Cô nương cũng không cần, khách đến thăm người không cần cô nương!"

Nghe vậy, Tú Bà sững sờ, tuy nhiên qua trong giây lát nàng dường như nghĩ đến cái gì, có chút khẩn trương hỏi: "Tiểu Vương Gia, kinh thành người tới không. . . Không phải là công. . . Công Công bọn họ đi!"

"Cũng là bởi vì người tới có chút khác biệt, cho nên mới thiếu biện pháp!" Tiểu Vương Gia thở dài, chậm rãi nói.

"Thế nhưng là, lấy Tiểu Vương Gia thân phận ngài, không cần thiết lấy lòng Công Công a?" Tú Bà do dự một chút, sợ hãi nói ra.

Tiểu Vương Gia không nói gì, mà chính là đứng người lên chậm rãi đi tới trước cửa sổ, ngắm nhìn tinh quang lập loè đêm tối.

Qua hồi lâu, Tiểu Vương Gia mới rốt cục mở miệng nói: "Có một số việc người không cần lý giải, người chỉ cần giúp ta đem sự tình làm tốt liền thành!"

"Tien Nô nhất định cố gắng đi làm!" Tú Bà vội vàng bảo đảm nói.

"Không thể là cố gắng, là nhất định phải chiều đãi tốt bọn họ! Nếu như không biết như thế nào chiều đãi đám bọn họ, ta nghe nói Vạn Hoa Lâu tựa hồ đã sớm rất nhiều ngày liền chuẩn bị sẵn sàng, cho nên người hẳn phải biết làm thế nào chứ?"

Tú Bà nhân tình sáng lên, liên tục gật đầu nói: "Tiểu Vương Gia, Tien Nô biết nên làm cái gì, nhất định sẽ không cô phụ người kỳ vọng cao!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Tâm tư

Bóng đêm dần dần dày.

Thanh Hoa ngõ hẻm trong ngựa xe như nước, hai bên đường phố tất cả nhà thanh lâu càng là đèn đuốc sáng trưng, tiếng cười không ngừng.

Liên tiếp tại Phụng Tê trong lầu nghe mấy ngày sách đám công tử ca lần nữa trở về quê cũ, cái này khiến tất cả nhà thanh lâu Tú Bà bọn họ vốn là thần sắc phấn chấn, trên mặt tràn đầy không che giấu được nụ cười.

Giờ phút này, Vạn Hoa Lâu bên trong cũng là đèn đuốc sáng trưng, trong đại sảnh ồn ào vui cười âm thanh càng là liên tiếp, tuy nhiên ngồi một mình ở trong phòng Hoa tỷ, sắc mặt lại cũng không là đẹp như thế.

Trước người nàng trên bàn trưng bày một phong thư, tin là vừa đưa tới, bên trên viết đến tùy ý sẽ tại Phủ Thứ Sử mở tiệc chiêu đãi khách quý, mặc dù không có ghi chú rõ thời gian cụ thể, tuy nhiên cùng Kim Duyệt lầu Tú Bà được cho biết điểm một chút tin tức so sánh, phần này trên thư không chỉ có nâng lên hai vị Công Công tên, đối với bọn họ các loại yêu thích cùng kiêng kỵ cũng đều có chỗ đề cập.

Nếu là ở mấy ngày trước đó thu đến phần này mật tin, Hoa tỷ còn có đầy đủ thời gian một lần nữa đi chuẩn bị tiết mục, nhưng bây giờ. . .

Nàng thật không biết nên làm cái gì, đặc biệt giấy viết thư bên trong nâng lên Công Công hai chữ, nhất định để cho nàng có loại phun máu ba lần cảm giác.

Nàng là thanh lâu Tú Bà, làm là nữ nhân sinh ý, bởi vậy trước đó sở hữu công tác chuẩn bị đều theo chiều hầu hạ một người nam nhân bình thường tới chuẩn bị, đặc biệt là trong tay nàng đòn sát thủ —— cực phẩm Bạch nô lệ (dương nữ)!

Nếu là tới một cái bình thường nam tính quan viên, nàng có hoàn toàn chắc chắn cầm hầu hạ thư thư thân thân, thậm chí còn có thể cùng đối phương thành lập được nhất định quan hệ, nhưng bây giờ tới hai cái không mang theo đem, trừ đưa tiền bên ngoài, nàng thật không biết nên như thế nào để cho loại này không thể gặp nữ nhân nữa Phê Phàm hải lòng.

Nghĩ đến cái này, Hoa tỷ bỗng nhiên khẽ giật mình, tâm đột nhiên hiện ra một cái đề cho nàng vô cùng trái tim băng giá suy nghĩ: "Chẳng lẽ công tử hắn là cố ý, cũng là muốn cho ta vì hắn rủi ro?" Càng nghĩ, Hoa tỷ càng cảm thấy là chuyện như thế, sắc mặt không khỏi tùy theo âm trầm xuống.

Đêm đó, Hoa tỷ trắng đêm chưa ngủ.

Cùng nàng đồng dạng trần trọc, ngủ không được ngon giấc trừ thân ở trong đại lao Phụng Cửu bên ngoài, tại khoảng cách thành Hàng Châu mấy cây

số xa trong quân doanh, có hai tên đại hán cũng tương tự không chút ngu ngon.

Khi sắc trời còn không có toàn bộ sáng thời điểm, hai tên đại hán liền cười Khoái Mã, thần sắc hăng hái hướng phía nội thành mau chóng đuổi theo.

Trên đường.

Bên trong một cái đại hán râu quai nón do dự thật lâu, cuối cùng quay đầu đối với bên cạnh tráng hán mở miệng nói ra: "Vương Huynh, có chuyện ta muốn cho người giúp ta một chút?"

"Chuyện gì?" Tráng hán quay đầu.

Đại hán râu quai nón trên mặt lộ ra một tia thẹn thùng: "Một hồi giáo huấn tiểu tử kia thời điểm, để cho ta một người tới được không?"

Tráng hán nhú nhú mày, trong nháy mắt liền đoán được hán tiểu tâm tư, có chút không vui nói ra: "Hỗ Đầu, việc này quan hệ chúng ta Thiết Vệ lữ danh tiếng, người điểm tiểu tâm tư kia cũng không cần đặt ở phía trên này!"

"Vương Huynh, người cùng ta cũng là bằng hữu nhiều năm, hẳn phải biết huynh đệ ta liền tốt điểm danh âm thanh!" Nói, đại hán râu quai nón từ trong ngực móc ra một thỏi bạc, chậm rãi nói: "Huynh đệ ta nghe nói trong nhà người. . ."

Hán lời còn chưa nói hết, tráng hán vừa trừng mắt, cả giận nói: "Hỗ Đầu, hai ta nhiều năm giao tình người liền chuẩn bị cho ta chơi loại này hạ lưu thủ đoạn?"

"Ta. . ." Hỗ Đầu sắc mặt đỏ lên, nhất thời á khẩu không trả lời được.

Hơn nửa ngày, tráng hán bất thành linh thờ dài, nói: "Thôi, vì huynh liền giúp người một lần, tuy nhiên nếu là người lần sau lại cho ta đùa giỡn loại này thủ đoạn nhỏ, ta hai ở giữa giao tình như vậy nhất đao lưỡng đoạn!"

Nói, tráng hán mặt có sắc mặt giận dữ vung lên roi ngựa, con ngựa nhanh chóng hướng phía trước chạy như điên ra ngoài, cầm sắc mặt xấu hổ Hỗ Đầu bỏ lại đằng sau.

Bất quá. . .

Hỗ Đầu trên mặt vẻ xấu hổ chỉ tồn tại vài giây đồng hồ, khoe miệng của hắn liền lộ ra một vòng âm mưu đạt được nụ cười, chột cười tủm tỉm cầm bạc thăm dò quay về trong ngực.

Không bao lâu, hai người vào thành, đi vào phủ nha cửa ra vào, mà giờ khắc này tại phủ nha trong địa lao, Phương Cửu tùy tiện ăn mấy ngụm cơm tù về sau, liền nghiêng nghiêng tựa ở trên tường, nhú nhú nhìn xem đứng lặng ở trước mắt màn hình giả lập.

Từ hôm qua buổi chiều vào tù bắt đầu, hắn liền phát hiện một kiện để cho hắn có chút bất an sự tình, cái kia chính là tích phân không còn tiếp tục dâng lên, dù là cầm đầu trực cùng độc nhãn hành hung một trận, cũng không có mây mây tăng trưởng.

Nếu vèn vèn chỉ là như vậy, Phương Cửu cảm thấy còn không biết khẩn trương thái quá, có thể từ khi cầm Yên Tòa Trì Đường Liễu cái này Thiên Cổ tuyệt đối công bố ra ngoài về sau, hắn tích phân hay không thời gian liền sẽ dâng lên như vậy một lượng điểm, nhưng từ vào tù đến bây giờ, nhưng là ngay cả một chút cũng không có tăng trưởng qua.

Cái này khiến Phương Cửu minh bạch, hệ thống nhất định tại phương diện nào đó xảy ra vấn đề!

Chỉ là đến xảy ra vấn đề gì, Phương Cửu suy đi nghĩ lại cũng không nghĩ ra bên trong bởi vì, nhưng là hắn hiểu được, nếu là muốn nghiệm chứng xảy ra vấn đề đến xuất hiện ở chỗ nào.

Như vậy đầu tiên nhất định phải rời đi cái địa phương quỷ quái này, chỉ là. . .

Tối hôm qua Vương Bàn Từ người tuy nhiên tìm đến đại phu vì hắn xử lý vết thương, đồng thời cũng vì hắn mang đến một chút coi như ngon miệng thực vật, thế nhưng là đối với khi nào có thể ra ngoài sự tình nhưng là không nhắc tới một lời.

Phương Cửu tâm lý rõ ràng, Vương Bàn Từ tám thành là muốn đem hắn để ở chỗ này chờ nào phôi nẩy ngày, dùng cái này tại hợp tác thời điểm tranh thủ đến càng nhiều lợi ích.

Đối với cái này, Phương Cửu cũng không ghét, dù sao hai người trước mắt cũng chỉ là quan hệ hợp tác, lẫn nhau tranh sắc đó là rất bình thường sự tình.

Nhưng đúng là như thế, để cho Phương Cửu bất thành linh ý thức được một vấn đề, đó chính là hắn tự thân lực lượng thực sự quá nhỏ, cho dù hắn bây giờ có được Thái Cực Quyền, có được mị hoặc dầu thơm, có được thần kỳ Rút Thương Hệ Thống, có thể đối diện với mấy cái này hào môn quyền thế thời điểm, nhưng là ngay cả một điểm quyền chủ động đều không có.

Nói câu khó nghe chút lời nói, lấy trước mắt hắn thân phận và địa vị, mặc kệ gặp được bất luận cái gì con em quyền quý, nếu hắn không muốn làm đào phạm lời nói, chỉ sợ chỉ có nghe mệnh hành sự con đường này có thể chọn.

Mà cái này. . .

Cũng không phải là Phương Cửu muốn, hẳn tuy nhiên không nghĩ tới dựa vào người xuyên việt ưu thế cùng hệ thống năng lực đi phá vỡ triều đình, nhưng sống được tiêu sái tự tại nhưng là cơ sở nhất. . .

Đang nghĩ ngợi, liền tiếp ồ ào âm thanh bất thành linh tại cuối hành lang vang lên.

"Nha u! Lại tới người mới a, vẫn rất cường tráng đi!"

"Con hàng này nhìn giống như là cái người luyện võ, bất quá ta đoán vẫn không phải Phương Cửu tiểu tử kia đối thủ!"

"Ha-Ha, loại này đầu óc đơn giản từ chỉ phát triển gia hỏa, người xem cùng đầu trọc, độc nhãn bọn họ có cái gì khác nhau. . ."

"Xuyết, nhỏ giọng một chút, con hàng này nhìn cũng không dễ gây, nếu là lấy tới chúng ta trong phòng, không phải chơi chết người không thể!"

Mọi người lao nhao nói, Phương Cửu nghe vài câu liền cười lắc đầu, chợt lần nữa suy nghĩ từ bản thân sự tình.

Nhưng vào lúc này, mọi người ồ ào âm thanh bất thành linh trì trệ, Phương Cửu giương mắt nhìn lên, chỉ gặp một cái giống như mãnh mẽ Trương Phi đại hán đứng tại hán cửa phòng giam miệng.

Sau một khắc.

Nha Dịch còn không có cầm cửa phòng mở ra, tráng hán cũng đã trọn tròn ánh mắt, đưa tay hướng về hán nhất chỉ, phát ra một đạo như là Sư Hồng âm thanh: "Tiểu tử thú, người thế nhưng là đã thương Bách Nhân Trảm Tần Loan cái kia Phương Cửu?"

Thanh âm hán vừa rơi xuống, tất cả mọi người ngậy người, cảm giác kia tựa như là bất thành linh điểm yên lặng khóa một dạng bỗng nhiên liền lặng ngắt như tờ.

Ngay sau đó, mọi người liền một mặt kinh động như gặp thiên nhân nhìn về phía Phương Cửu, bởi vì cho tới bây giờ. . .

Bọn họ mới biết được Phương Cửu đến là phương nào thần thánh!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Thăng đường

Nếu nói Tần Loan chiến bại.

Đồn đại là Phương Cửu dùng xuống ba lạng thủ đoạn, nội thành vô luận là Quan to Quyền quý vẫn là phổ thông người dân, không có không tin.

Mà khi giữa trưa thứ nhất đồn đại như là mạng nhện một dạng tại trong thành Hàng Châu chậm rãi trải rộng ra về sau, mọi người đối với Phương Cửu cái nhìn liền xuất hiện một chút biến hóa vi diệu.

"Các huynh đệ, đều nghe nói sao? Phương Cửu lại đem Đô Đốc Phủ người đánh!"

"A! Đến là thế nào chuyện? Hẳn không phải là bị bắt vào trong đại lao sao? Tại sao lại đem Đô Đốc Phủ người đánh?"

"Người đây cũng không biết đi! Đô Đốc Phủ người vì cho Tần Loan báo thù, tự mình phái hai người đi trong đại lao tìm Phương Cửu xúi quẩy, nhưng ai có thể tưởng tới hậu phương cử một điểm thương tổn đều không chịu, ngược lại trong bọn họ một cái được mang ra tới!"

"Không phải đâu, trước kia Đô Đốc Phủ người loại chuyện này cũng không phải chưa từng làm, những binh đó Côn Đô hung ác đây, sau cùng trong lao những người đó cái nào không phải đoạn cánh tay gãy chân a!"

"Cho nên đây mới là trọng điểm a, Tần Loan nói không chính xác thật sự là Phương Cửu đánh bại, căn bản không có dùng cái gì hạ lưu thủ đoạn!"

"Ta không tin!"

"Ta cũng không tin, Tần Loan lợi hại ta là thấy tận mắt, một cái cánh tay liền đem hai cái Tiểu Mao Tặc đánh gục, với lại hán trên chiến trường giết địch

nhiều như vậy, đều không làm sao nhận qua thương tổn, một cái thanh lâu Quy Nô là có thể đem hấn đánh thành trọng thương, nếu là không có dùng cái gì hạ lưu thủ đoạn, làm sao có khả năng a!"

"Nếu ta cũng không phải cũng tin tưởng, tuy nhiên nghe nói Đô Đốc Phủ phái đi người sau khi bị thương, tư pháp Lỗ đại nhân liền nhận được chỉ thị, giữa trưa muốn thăm tra xử lý vụ án này đây, các người muốn hay không đi nghe một chút!"

"Nghe a, Lỗ đại nhân luôn luôn theo lẽ công bằng phá án, nhất định có thể đem cái này vụ án thăm cái minh bạch!"

"Đi, ta cũng đi nghe một chút, thuận tiện nhìn xem cái này Phụng Cửu đến là cái gì ngu quý xà thân, mấy ngày nay chỉ nghe hấn tại làm càn. . ."

Không bao lâu, đồn đại tại đầu đường càng ngày càng nghiêm trọng.

Không ít trong lúc rảnh rỗi người nhao nhao hướng về Nha Môn dừng mảnh lao tới, Phụng Cửu lần mọi người tại nghe nói việc này về sau, Triệu Tử cùng Thu Hương mấy người cũng vội vội vàng vàng hướng Nha Môn tiến đến, liền ngay cả cơ bản không có rời đi Phụng Cửu lần Nghênh Nguyệt đang do dự hai ba sau khi cũng đi theo.

Mà Phụng Cửu đối với cái này nhưng là hoàn toàn không biết, giờ phút này hấn đang đứng tại phủ nha công đường bên trong, tại hấn ngay phía trước là một tấm bàn dài, sau cái bàn cái ghế trống không, ngược lại là hai bên trái phải giờ phút này đã phân biệt ngồi hai người, bên trong đem Phụng Cửu bắt trở lại Tề đại nhân thỉnh linh xuất hiện.

Tại công đường bên ngoài, mười cái bách tính một bên khe khẽ bàn luận một bên tràn đầy phấn khởi chờ đợi thăng đường!

Nửa ngày.

Tại sáu tên Nha Dịch cùng đi, một cái thân mặc lục sắc Quan Phục trung niên nam tử chậm rãi từ sau đường đi tới, chia ngồi tại hai bên bốn người kia lập tức đứng lên: "Lỗ đại nhân!"

"Tất cả ngồi xuống đi!" Lỗ đại nhân khoát khoát tay, chợt ngồi tại Phụng Cửu chính đối diện trên ghế.

Một giây sau.

Hấn trong mắt sắc bén ánh mắt liền rơi vào Phụng Cửu trên thân, chợt nắm lên kinh đường mộc trùng trùng điệp điệp trên bàn gỗ, trầm giọng nói: "Đường Hạ là người phụng nào?"

"Phụng Cửu!"

"Đã phạm tội gì?"

"Không có tội!"

Nghe vậy, Lỗ đại nhân mặt mũi từng cái chọn, ngữ khí không khỏi nghiêm khắc một chút: "Cùng lên tá tượng người coi trận bắt được, hiện tại chứng cứ vô cùng xác thực, người dám nói xằng vô tội, còn không mau mau từ nếu đưa tới?"

Phụng Cửu lãnh đạm nhìn trước mắt trung niên nam tử, hỏi ngược lại: "Lỗ đại nhân, đã người đều nói chứng cứ vô cùng xác thực, vì sao còn muốn ta từ nếu đưa tới, chẳng lẽ chứng cứ là bồng dung tạo ra đi ra hay sao?"

Lỗ đại nhân trên mặt thật bỗng nhiên giật mạnh, tức giận nói: "Hoàng khẩu tiểu nhi, đừng muốn nói bậy!"

Phụng Cửu trong lòng rất rõ ràng, vô luận là niên đại nào, lời nói thế nhưng là nói lung tung, nhưng tội tuyệt đối không thể loạn nhận, nếu không một chịu tội, dù cho có người muốn trong bóng tối hỗ trợ, đều giúp không.

Cho nên, Phụng Cửu nhàn nhạt nghiêng mắt nhìn mắt công đường bên ngoài càng ngày càng nhiều Dự Thỉnh quần chúng, chợt suy nghĩ một chút, cất cao giọng nói: "Lỗ đại nhân, ta thừa nhận hôm qua xác thực cùng Tần Loan ở giữa phát sinh một chút mâu thuẫn,

Nhưng là. . ."

Nói đến đây, Phụng Cửu đột nhiên quay đầu, nhìn về phía ngồi tại một bên Tề đại nhân, nói: "Tề đại nhân, người nhưng nhìn đến ta cùng Tần Loan ở giữa mâu thuẫn là như thế nào sinh ra? Lại là như thế nào giải quyết? Trong lúc đó quá trình đến như thế nào người nhưng có tận mắt nhìn thấy?"

Tề đại nhân sửng sốt một chút, nói: "Ta ngược lại thật ra không có tận mắt thấy quá trình, bất quá. . ."

Phụng Cửu mất nhủ lại, ánh mắt chuyển hướng Lỗ đại nhân, nghiêm mặt nói: "Lỗ đại nhân, tất nhiên Tề đại nhân cũng không có nhìn thấy chuyện đã xảy ra, vì sao người sẽ nói chứng cứ vô cùng xác thực, chẳng lẽ Tần Loan dùng kiếm đánh lên tại ta, sau cùng bị ta phản kích thành thương tổn, loại chuyện này tại Lỗ đại nhân trong mắt liền tất cả đều là ta chỉ tội sai?"

Lỗ đại nhân vừa trừng mắt, cả giận nói: "Tần Loan là người nơi nào vậy. Hấn dùng kiếm đánh lên người, người còn có mệnh đứng ở chỗ này sao? Mau mau từ nếu đưa tới, người đến là như thế nào gia hại hấn!"

Lỗ đại nhân vừa mới nói xong, công đường bên ngoài dân chúng vây xem cũng quần tình xúc động quát lên: "Nhanh lên thành thật khai báo, nguoi đến dùng cái gì âm độc thủ đoạn gia hại Tần Loan!"

"Đúng đấy, chỉ bằng như nguoi loại này đề tiện Quy Nô, Tần Loan dùng kiếm nguoi còn có mạng nhỏ sao?"

"Người này quá vô sỉ, vậy mà dùng xuống ba lạng thủ đoạn đánh lén Tần Loan!"

"Đúng vậy a còn dám biện xưng Tần Loan đánh lén hấn, thật sự là cười đến rụng răng!"

". . ."

Công đường bên ngoài tiếng kêu to như cuồng phong mưa to quanh quần tại công đường bên trong, Lỗ đại nhân lại chỉ là lạnh lùng nhìn qua Phuong Cửu, cũng không có lên tiếng ngăn cản, hiển nhiên là muốn dùng cái này hướng về hấn làm áp lực.

Bất quá. . .

Phuong Cửu trong lòng cũng không có cái gì áp lực, ngược lại nén giận tới cực điểm.

Hôm qua Tần Loan kiếm thứ hai tuy nhiên tính không được chân chính trên ý nghĩa đánh lén, nhưng đối phó với hấn một cái tay không tác sát người, còn ngồi không đồ dự bị kiếm khởi xướng như vậy âm ngoan công kích. Sau cùng mình bị đá thương, mà bây giờ lại muốn hấn đến công phụ loại này vô sỉ hạ lưu bêu danh!

Cái này khiến hấn làm sao không kinh sợ, làm sao không giận!

"Hô!"

Hít sâu một cái khí, Phuong Cửu đề nén lửa giận trong lòng, nhìn qua Lỗ đại nhân trầm giọng nói: "Lỗ đại nhân, nếu là nguoi chỉ nghe một phía từ, bằng vào Chủ Quan vọng đoán ta tội danh, vậy ta không lời nào để nói, dù sao. . . Muốn gán tội cho nguoi khác, sợ gì không có lý do!"

Nói xong lời cuối cùng tám chữ, Phuong Cửu âm thanh đột ngột nâng cao mấy chục cái đề-xi-ben, trên thân càng là tự nhiên mà vậy toát ra một cỗ nói không rõ không nói rõ khí thế.

Trong nháy mắt, đường bên ngoài tiếng ồn ào âm không khỏi nhỏ một chút, công đường bên trong mấy vị quan gia cùng Nha Dịch nhìn về phía Phuong Cửu ánh mắt cũng đều toát ra một vòng thần sắc phức tạp.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Lừa biện

Không có người nghĩ đến, Phuong Cửu một cái thân phận đề tiện thanh lâu Quy Nô nói tới nói lui không chỉ có ngôn từ sắc bén, với lại trong lời nói lại còn lộ ra một vòng đề cho người ta kinh diễm tài văn chương!

Bất quá, nghe vào Lỗ đại nhân trong tai, liền không có thư thái như vậy, hấn sắc mặt tối sầm lại, kinh đường mộc trùng trùng điệp điệp vỗ lên bàn, trầm giọng nói: "Lớn mật, trên công đường, các nguoi nếu dám lại nói khiêu khích ngữ điệu, dùng trách ta không khách khí!"

Phuong Cửu ép một chút lửa giận trong lòng, gật đầu nói: "Lỗ đại nhân, tiểu nhân lời mới vừa nói có chút nóng nảy, kính xin đại nhân thứ tội, tuy nhiên đại nhân kết luận là ta gia hại Tần Loan, gây nên trọng thương, điểm ấy tiểu nhân thực sự không dám gạt bừa!"

"Nói miệng không bằng chứng, nguoi nhưng có chứng cứ?" Lỗ đại nhân tức giận nói ra.

Phuong Cửu suy nghĩ một chút, một cái nhấc lên ống tay áo. . .

Sau một khắc.

Một đạo vô cùng dữ tợn kiếm thương lập tức bạo lộ trong không khí, cũng đồng thời hiện ra ở chung quanh tất cả mọi người trước mắt.

"Cái này. . ."

Đường bên ngoài không ít bách tính lập tức tròn ánh mắt, nhìn không được hít một hơi lãnh khí, bọn họ vừa rồi xem Phung Cửu thời điểm, nhưng cũng không có cảm thấy Phung Cửu có thương tích trong người, nhưng bây giờ. . .

Này huyết nhục bên ngoài trở mình vết thương ghê rợn cho bọn hắn cảm giác đầu tiên, phảng phất Phung Cửu một đầu cánh tay trái đều muốn bị chặt đứt.

Lỗ đại nhân thấy thế, cũng là mí mắt dùng sức nháy nhót. Bất quá hắn dù sao cũng là thấy qua việc đòi người, rất nhanh liền tỉnh táo lại, trầm giọng hỏi: "Một đạo trên thân kiếm mà thôi, ngươi muốn nói cho Bản Quan cái gì?"

"Đại nhân, đây không phải phổ thông kiếm thương, mà chính là Tần Loan đánh lên ta tạo thành kiếm thương!" Phung Cửu nghiêm mặt nói.

"Chỉ dựa vào ngươi lời nói của một bên, Bản Quan làm sao có thể tin tưởng ngươi!" Lỗ đại nhân nhú nhú mày nói.

Bên cạnh một cái mặt có râu dài Tá Quan cười lạnh, chen miệng nói: "Tần Loan kiếm thuật chúng ta cũng là có chỗ nghe thấy, ngươi đánh lên hắn thời điểm bị phản kích thụ thương, đây là rất bình thường sự tình, nếu ngươi nhất định phải đổi trắng thay đen, như vậy ngươi nhất định phải xuất ra sung túc chứng cứ, chỉ dựa vào một đạo kiếm thuật nói rõ không cái gì!"

Đường bên ngoài bách tính nghe xong, lập tức gật đầu kêu la: "Đúng đấy, một đạo trên thân kiếm mà thôi, lại có thể nói rõ cái gì!"

"Đúng vậy a Tần Loan kiếm thuật cao như vậy, ngươi đánh lên hắn thời điểm chịu bị thương rất bình thường!"

"Thế nào không có một kiếm giết ngươi cái này tiểu nhân hèn hạ a. . ."

Nghe từng đạo từng đạo lạnh lùng, nghi vấn ngôn ngữ, Phung Cửu trong lòng có chút bất đắc dĩ, bất quá hắn trong lòng sớm đã dự liệu được sẽ xuất hiện một màn này, dù sao Trần Sơn Quân cảm dẫn đến như vậy nơi hẻo lánh, cũng là không muốn để lại có chứng cứ.

Về phần Thu Hường cùng Thạch Hải hai người, tuy nhiên có thể làm nhân chứng, có thể Thu Hường cùng hắn quan hệ mật thiết, hiển nhiên không có bất kỳ cái gì sức thuyết phục, mà Thạch Hải người này, Phung Cửu không xác định hắn là không nhìn thấy toàn bộ quá trình, càng không xác định hắn có thể hay không ra mặt làm chứng, dù sao án này quan hệ Đồ Độc Phủ thể diện.

Dù cho Vương Bàn Từ lão cha tại trong thành Hàng Châu có nhất định quyền thế, có thể cùng Đồ Độc Phủ quyền thế so ra, vậy hiển nhiên cái gì cũng không tính, Phung Cửu cũng không cảm thấy Vương Bàn Từ sẽ nã tàn đến vì hắn đi chạm đến Đồ Độc Phủ lòng mày!

Bất quá. . .

Phung Cửu trước khi tới đây, cũng không phải là không có chút nào chuẩn bị, dù sao phòng vệ chính đáng cùng cố ý gây nên người trọng thương có thể tuyệt đối là hoàn toàn hai chuyện khác nhau! Một cái nhiều lắm là cũng là bởi một điểm nhỏ tiền, một cái khác cũng rất có khả năng muốn tại trong đại lao thật tốt ngồi xổm mấy năm!

"Hô!"

Hít sâu một cái khí, Phung Cửu nhàn nhạt quét mắt mọi người chung quanh, ánh mắt di động đến Lỗ đại nhân trên thân, cất cao giọng nói: "Lỗ đại nhân, ta biết chỉ dựa vào một đạo kiếm thương chứng minh không nói rõ, bất quá ta muốn hỏi đại nhân, Tần Loan thương thế chủ yếu ở nơi nào?"

Lỗ đại nhân không nói gì, ngược lại là lên tiếng trước nói chuyện tên kia Tá Quan đứng lên, cất cao giọng nói: "Tần Loan thương thế là từ ta tự mình kiểm tra thực hư, vết thương chủ yếu tại đầu, bên trong xương mũi đứt gãy, cái ót cùng phần gáy xuất hiện rõ ràng cùn thương tổn!"

Nói đến đây, hắn có chút dừng lại, ánh mắt lạnh lùng nghiêng mắt nhìn Phung Cửu liếc một chút, lúc này mới tiếp tục nói: "Cho nên bản tá có thể kết luận, ngươi là thừa dịp Tần Loan chưa chuẩn bị,

Từ phía sau đánh lên, tuy nhiên đang đánh lên quá trình bên trong tựa hồ phát sinh một ít vượt qua ngươi tường tượng tình huống, tỉ như Tần Loan cường đại? Tỉ như Tần Loan kiếm thuật? Cho nên ngươi mới bị gây thương tích, ta nói đúng sao?"

Phung Cửu cười lạnh, không nói gì, xem náo nhiệt dân chúng nhưng là bình tĩnh đại ngộ, từng cái lòng đầy căm phẫn mắng lên.

"Quá vô sỉ! Quá bỉ ổi! Lỗ đại nhân, loại người này nhất định phải xử nặng!"

"Đúng vậy a không xử nặng không đủ để bình dân phẫn!"

"Là được. . ."

Trong lúc nhất thời, tràng diện có chút không bị khống chế, không ít bách tính một bên lớn tiếng quát mắng một bên mắt đỏ hươu công đường chen tới, tựa hồ muốn cầm Phung Cửu ăn sống nuốt tươi mới thống khoái.

Thấy thế, Lỗ đại nhân nhú nhú mày, bỗng nhiên vỗ kinh đường mộc.

"Yên lặng!"

Cửa ra vào thủ vệ Nha Dịch lập tức lộ ra Sát Uy Bổng, đường bên ngoài giận dữ dân chúng lúc này mới tỉnh táo lại, chỉ là từng đôi từng đôi mắt về phía Phung Cửu ánh mắt đều lộ ra ngăn chặn không được nội hỏa.

Lúc này, Lỗ đại nhân hai mắt nhú lại, trong tay kinh đường một lần nữa đập tại mặt bàn, nghiêm nghị quát hỏi: "Phung Cửu, vụ án đã như thế rõ ràng, ngươi còn có lời gì muốn nói sao?"

"Có!" Phung Cửu không chút do dự hồi đáp, chợt quay người hướng phía đường bên ngoài bách tính đi mấy bước, trên chân treo xiềng xích trên mặt đất ma sát, lập tức phát ra đinh lang lang nặng nề tiếng vang.

Phung Cửu quét mắt đường bên ngoài những này thuần phác lại có chút vô tri ưa thích theo Trào Lưu dân chúng, chợt nhất chỉ trán mình, trầm giọng nói: "Các ngươi nhìn thấy trên đầu ta thương tổn sao?"

Dân chúng vốn là cười lạnh không thôi, một cái Tá Quan lập tức lên tiếng quát: "Nhìn xem Lỗ đại nhân nói chuyện!"

Phung Cửu xoay người, nhìn về phía Lỗ đại nhân, nói: "Đại nhân, lúc ta tới thương thế là từ Tề đại nhân nghiệm minh, chắc hẳn ta cái trán thương thế hẳn là ghi lại trong danh sách đi!"

Tề đại nhân lập tức đứng lên nói: "Trên đầu ngươi đựng bị thương đúng là hôm qua tạo thành!"

"Tất nhiên Tề đại nhân có thể làm chứng, như vậy. . ." Nói, Phung Cửu một tay lấy ngực trái quần áo xé vỡ, lộ ra ngực trái khía cạnh dữ tợn kiếm thương.

"Tề đại nhân, cái này kiếm thương ngươi hẳn là cũng có ghi chép đi!"

"Có ghi chép!" Tề đại nhân gật gật đầu.

Mọi người chung quanh nhưng là có chút xem không hiểu Phung Cửu đây là đang làm gì? Là tại chiếm được đồng tình? Nhìn không giống! Nhưng nếu không phải chiếm được đồng tình, lộ ra vết thương trên người, lại có thể nói rõ vấn đề gì? Mọi người không nghĩ ra, Lỗ đại nhân giờ phút này cũng giống vậy có chút xem không rõ Phung Cửu đây là đang làm gì.

Lúc này, Phung Cửu lần nữa phát lực, một tay lấy thân trên quần áo toàn bộ kéo, lộ ra rắn chắc nửa người trên.

Thấy thế, một cái Tá Quan lập tức lên tiếng quát lớn: "Lớn mật, trên công đường. . ."

Hắn lời còn chưa nói hết, Phung Cửu bất thành linh ngửa mặt lên trời cười một tiếng, sau đó tiếng nói bên trong phát ra so với hắn còn lớn hơn âm thanh nói ra: "Các ngươi đều nói Tàn Loan lợi hại, thế nhưng là chẳng lẽ ta liên yếu đến nhất định phải dựa vào đánh lén mới có thể đem Tàn Loan kích thương? Chư vị hẳn là đều nhìn thấy, trên người của ta trước mắt có ba khu thương thế, cái này tất cả đều là hôm qua lưu lại!"

Nói đến đây, Phung Cửu âm thanh lần nữa nâng cao một chút: "Nhưng từ hôm qua vào tù đến bây giờ, ta trừ cùng trong lao hai cái Tù Đồ phát sinh đánh nhau bên ngoài, sáng nay càng là cùng Đồ Độc Phủ phái tới cứu danh dự tráng sĩ phát sinh kịch đấu, nhưng trên người của ta có thể từng có nó vết thương?"

Mọi người chung quanh nhất thời sững sờ, tình thế nhìn xem Phung Cửu rắn chắc thân trên, xác thực không còn bất luận cái gì vết thương, thậm chí ngay cả một điểm máu ứ đọng đều không có, mà buổi sáng Đồ Độc Phủ phái người đi trong lao giáo huấn Phung Cửu sự tình, hiện tại trong thành Hàng Châu thế nhưng là mọi người đều biết.

Trong lúc nhất thời, dân chúng trong lòng đều xuất hiện dao động, trong hành lang đám quan chức từng cái cũng là á khẩu không trả lời được, Lỗ đại nhân càng là cau mày hoàn toàn yên lặng xuống dưới.

Mà Phung Cửu lại cũng không chuẩn bị đến đây dừng tay, chợt hướng phía tên kia mặt có râu dài Tá Quan đi qua, lớn tiếng chất vấn: "Đại nhân, vừa rồi ngươi nói Tàn Loan xương mũi đứt gãy, Hậu Kính cùng nào bộ có cùn thương tổn, ngươi cảm thấy ta sẽ ngốc đến dùng đầu cùng quyền đầu đi đánh lén hắn sao?"

"Ngươi đừng muốn xảo ngôn lười biện, ngươi đây là. . ." Tá Quan biến sắc, cả giận nói.

Phung Cửu không chút khách khí ngắt lời nói: "Chẳng lẽ ngươi cảm thấy ta chỉ có ba tuổi tiểu hài tử lực lượng, cầm Động Khí đi đánh lén, lại ngay cả một cái đầu người xương đều đánh không nứt? Chẳng lẽ Tàn Loan đã lợi hại đến Cường Cán Thiết Cốt cấp độ?"

"Ngươi. . ."

Râu dài Tá Quan sắc mặt nhất thời lúc xanh lúc trắng, luôn luôn nghẹn lời. Phung Cửu không để ý đến hắn nữa, quay đầu nhìn về Lỗ đại nhân nói: "Đại nhân, ngài trên đầu treo gương sáng treo cao bốn chữ, phía sau càng là đại biểu cho triều đình chính nghĩa, dân chúng đối với ngài cũng là mười phần kính yêu cùng tín nhiệm, đều xưng hô ngươi là Thanh Thiên Đại Lão Gia, thậm chí còn bởi vì ngài cương trực công chính đề qua một bài thơ!"

"Thanh Tâm trị tận gốc duy lỗ sinh, Trục Đạo xuất sắc làm sẽ thành tòa nhà, quang minh chính đại thanh thiên hồn, lưu lại dư luận thiên hạ tụng"

Phung Cửu khí thế mười phần cầm thơ ngâm thôi, hai mắt khề híp một cái, mắt thấy sắc mặt phỉếm hồng Lỗ đại nhân, cất cao giọng nói: "Đại nhân, ngài

làm thành Hàng Châu Thanh Thiên Đại Lão Gia, muốn đến nhất định sẽ không oan uổng một người tốt, cũng sẽ không buông tha một cái người xấu, mà Tần Loan người này chính là bởi vì đồ mất ta kiếm tiền năng lực, lại gặp thân phận ta hèn mọn, đến tận đây muốn bắt ta đi vì hấn kiếm tiền bán mạng, cho nên mới phát sinh như vậy xung đột!" "

"Mời đại nhân nhìn rõ mọi việc, vì ta làm chủ!"

PS: Một chương này, viết bảy cái phiên bản, ròng rã hai ngày, đều nhanh muốn chết, thật sự là chính mình đi vào ngõ cụt, khóc cũng phải tiếp tục đi xuống viết a! Cảm tạ ủng hộ ta thật to bọn họ!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Làm ồn

Đối với Lỗ đại nhân đón lấy sẽ làm sao phán, Phương Cửu không có cách nào đi tả hữu, hết thấy chỉ có thể phó thác cho trời.

Nhưng là. . .

Hắn mặt dày mày dạn đem khen ngợi Bao Thanh Thiên câu thơ đều lấy ra, đi nâng khen trước mặt vị này không biết là Thanh Quan vẫn là Hôn Quan Lỗ đại nhân, muốn đến đối phương lại thế nào bản thủ, cũng tuyệt đối sẽ có thủ hạ lưu tình đi.

Dù sao có cái nào quan viên không tốt mặt mũi? Có cái nào quan viên không hy vọng bị bách tính khen ngợi? Lại có cái nào quan viên không hy vọng được xưng là Thanh Quan!

Đặc biệt bài thơ này còn coi như không tệ, tuyệt đối là loại kia có thể lưu truyền ra tới câu thơ, vạn nhất lưu truyền đến kinh thành, đối với hần con đường làm quan tất nhiên sẽ đưa đến không nhỏ trợ giúp, nhưng cũng tuyệt đối sẽ có người hiểu chuyện đi tìm tòi hư thực, dù sao một cái nho nhỏ thất phẩm ti pháp được xưng là thanh thiên, trong kinh thành những Quan Lão Gia đó bọn họ thực biết chịu thua?

Cho nên tại Phương Cửu muốn đến, Lỗ đại nhân chỉ cần không phải một cái kẻ hồ đồ, tuyệt đối có thể nghĩ rõ ràng bên trong lợi hại quan hệ, bởi vậy dù cho đều cũng có doanh trại quân đội áp lực tại người, cũng nhất định sẽ không đối với hần quá phận!

Vừa nghĩ đến đây, Phương Cửu tâm lý vụng trộm cười rộ lên, tuy nhiên trên mặt nhưng là không có triển lộ ra mấy may tâm tình biến hóa, chỉ là lẳng lẳng nhìn qua trước mặt sắc mặt thay đổi trong nháy mắt Lỗ đại nhân.

Là!

Chính như Phương Cửu suy nghĩ, Lỗ đại nhân mặc dù không có hoàn toàn đoán được cái kia chút ít tâm tư, nhưng bài thơ này lại thật làm cho hần hưng phấn, hần tham gia chính trị nhiều năm như vậy, thật đúng là không có bị người như thế trần trụi khen ngợi qua.

Đặc biệt trong thơ trả lại hần đem hần khen ngợi vì là thanh thiên!

Cái này mẹ nó!

Nếu là truyền đến kinh thành đi, tuyệt bức là muốn thăng quan tiến tấu a.

Càng nghĩ, Lỗ đại nhân càng là kích động, rất là hận không thể cầm Phương Cửu làm đình phóng thích quên, tuy nhiên vừa nghĩ tới Đô Đốc Phủ áp lực, hần trong nháy mắt lại có chút khó xử.

Chỉ chớp lát, Lỗ đại nhân ánh mắt có chút phức tạp liếc mắt Phương Cửu, lần nữa lâm vào trầm tư, mà hần tọa hạ này bốn cái Tá Quan giờ phút này cũng mỗi cái thần sắc cổ quái nhìn qua Phương Cửu.

Bọn họ gặp qua không biết xấu hổ, thế nhưng là cho tới bây giờ chưa thấy qua giống Phương Cửu như vậy hoàn toàn không biết xấu hổ.

Vậy mà tại trên công đường trước mặt mọi người vuột mông ngựa, còn đem Lỗ đại nhân so sánh thanh thiên?

Cái này mẹ nó cũng có thể nghĩ ra được a!

Tuy nhiên Phương Cửu trong miệng này thơ nhưng cũng chân chính kinh diễm đến bọn họ, nếu là không có nhất định Thi Văn công, lại như thế nào có

thể làm ra như thế nông ngựa vắng khắp nơi thơ hay đây!

Về phần đứng tại đường bên ngoài xem náo nhiệt dân chúng, phần lớn người tuy nhiên nghe không hiểu Phương Cửu vừa rồi nói này bài thơ, nhưng Phương Cửu vừa rồi triển lộ ra khí thế cùng tự tự châu ngọc ngôn ngữ, nhưng là để bọn hắn từng cái tâm bắt đầu sinh ra một cổ cảm giác kỳ quái, cái kia chính là không biết làm sao, đột nhiên cũng là cảm giác Phương Cửu hảo lợi hại, tựa hồ thật sự là bị oan uổng giống như.

Trong lúc nhất thời, trong đường đường khách sáo phân dị thường quý dị, mà Phương Cửu cũng không nóng nảy, vẫn như cũ lẳng lặng chờ lấy Lỗ đại nhân tuyên án.

Đúng lúc này, một đạo có chút lạnh lẽo tiếng la bất thành linh tại đường bên ngoài trong dân chúng vang lên: "Phương Cửu là oan uổng, thả hắn. . ."

"Triệu Tứ?" Phương Cửu sững sờ, hắn đối với Triệu Tứ âm thanh thế nhưng là hết sức quen thuộc, dù sao hắn vừa tới đến cái thế giới này vẫn chưa tới vài phút, liền bị Triệu Tứ cạo chết qua một lần, về sau Triệu Tứ còn thường xuyên đối với hắn cái mũi không phải cái mũi, ánh mắt không phải ánh mắt, cho nên Phương Cửu vẫn muốn tìm một cơ hội thật tốt đem cái Tôn tử cho thu thập một hồi.

Nhưng bây giờ. . .

Để cho hắn vạn lần không ngờ là, Triệu Tứ vậy mà lại trong đám người vì hắn đóng đưa xe.

Sau một khắc, lại có mấy đạo thanh âm quen thuộc trước sau vang lên.

"Phương Cửu là oan uổng, mời đại nhân minh xét. . ."

"Phương Cửu là oan uổng, hắn mới thật sự là người bị hại. . ."

"Lỗ đại nhân. . ."

Nghe liên tiếp tiếng gọi âm ỉ, Phương Cửu lần nữa sững sờ.

Thu Hương? Nghênh Nguyệt? Đỗ Quyên tỷ. . .

"Các nàng làm sao cũng tới? Chẳng lẽ là Dương Mục mang theo các nàng tới?"

Vừa nghĩ đến đây, Phương Cửu lập tức lắc đầu, Dương Mục để cho Triệu Tứ loại này cá ướp muối nhân vật đi ra ngược lại là có khả năng,

Nhưng là để cho Nghênh Nguyệt loại này Phương Tê lâu tương lai Đầu Bài đi ra ngoài, đó là tuyệt đối không có một khả năng nhỏ nhoi, thậm chí đối với bất kỳ một cái nào thanh lâu Tú Bà tới nói, yên lặng bồi dưỡng những Đầu Bài đó, vì là duy trì các nàng thần bí tính, trừ tại trích hồng tiệc rượu đêm đó có thể lộ diện bên ngoài, trước đó là tuyệt đối sẽ không để cho các nàng ở trước mặt người ngoài lộ mặt.

Nghĩ đến cái này, Phương Cửu sắc mặt trầm xuống, trong đầu trong nháy mắt hồi tưởng lại Trần Sơn Quân hôm qua nói qua muốn bắt Dương Mục sự tình.

"Chẳng lẽ Dương Mục thật bị bắt đi?" Phương Cửu lông mày hơi nhíu đứng lên. Hắn cùng Dương Mục ở giữa tuy nhiên chưa nói tới có bao nhiêu giao tình, nhưng hai người dù sao cũng cùng một chỗ sinh hoạt vài ngày, với lại Dương Mục tại về sau trong vòng vài ngày đối với hắn cũng là rất không tệ, cho nên giữa hai người cũng ít nhiều xem như có chút giao tình.

Bất quá. . .

Để cho Phương Cửu nhíu mày nguyên nhân thực sự nhưng là, hắn rốt cuộc minh bạch tích phân vì sao từ hôm qua giữa trưa bắt đầu lại đột nhiên không hơn trưởng, nguyên nhân cũng là Phương Tê trong lâu không có Tú Bà.

Mà một cái thanh lâu không có Tú Bà, cái kia còn xem như thanh lâu sao?

Đang nghĩ ngợi, đường bên ngoài xem náo nhiệt dân chúng không biết làm sao, vì là đóng đưa xe hò hét người bất thành linh liền không khỏi điệu biến nhiều đứng lên, với lại nhân số vẫn còn ở kịch liệt tăng gấp bội!

Phương Cửu không biết đây có phải hay không là Triệu Tứ bọn họ công lao, nhưng biến hóa như thế nhưng là để cho hắn vui mừng quá đổi.

Không bao lâu, công đường bên ngoài dân chúng không biết là chịu đến cái gì kích thích, từng cái như là đánh máu gà dùng sức gào thét đứng lên, thanh âm kia hơn hồ làm cho cả công đường cũng vì đổ run rẩy.

"Yên lặng! Cho ta yên lặng!"

Mấy cái Tả Quan liên tục lớn tiếng quát lớn.

Nhưng lúc này đây không biết là bởi vì có người tự mình làm tay chân vẫn là chuyện gì xảy ra, dù cho bọn nha dịch tùy theo lộ ra Sát Uy Bổng, cũng không có bao nhiêu hiệu quả.

Lần này nhất thời khí Lỗ đại nhân trong lỗ mũi đều nhanh muốn toát ra khói trắng, trong tay kinh đường mộc càng là liên tục nện ở trên bàn, có thể hiệu quả vẫn như cũ không lớn!

Nửa ngày, mắt thấy đã có chút áp chế không nổi làm ồn dân chúng, Lỗ đại nhân hình như có thâm ý nhìn Phung Cửu liếc một chút, chợt lớn tiếng nói: "Trước đem phạm nhân đề xuống, án này tùy ý tái thẩm, lui đường!"

...

Phung Cửu mặc dù không có bị tại chỗ phóng thích, thế nhưng là bách tính dư luận lại như là bị đại phong thổi qua, lập tức buổi trưa lời ra tiếng vào trong thành truyền ra về sau, không ít người đầu mâu lập tức chỉ hướng Tần Loan cùng Đồ Độc Phủ.

"Các ngươi nghe nói sao? Nghe nói chuyện bây giờ đã rõ ràng, là Tần Loan đánh lên Phung Cửu, sau cùng còn bị Phung Cửu phản kích đánh thành trọng thương!"

"Cái này sao có thể? Tần Loan thế nhưng là Bách Nhân Trảm a!"

"Bách Nhân Trảm làm sao? Đồ Độc Phủ người sáng nay phái người đi, sau cùng còn không phải để cho Phung Cửu cho quật ngược, huống hồ Phung Cửu trên thân còn có thương tổn đây!"

"Phung Cửu một cái Quy Nô có lợi hại như vậy sao? Đây cũng quá giả đi!"

"Ngươi biết chiếu bạc Vương Vũ mạnh đi, hần cũng coi là một cái nhân vật hung ác a? Có thể ngươi biết sau cùng làm sao sao? Nghe nói hiện tại ngoan đến giống như con chó một dạng, tại Phung Cửu trước mặt ngay cả đại khí cũng không dám thở một cái!"

"Ta đi, đây cũng quá khuếch trương đi. . ."

Cùng loại đối thoại không ngừng tại trong thành Hàng Châu phố lớn ngõ nhỏ diễn ra, rất nhanh tin tức này giống như như gió truyền vào đến bên ngoài thành Hàng Châu một tòa Quân Trướng trong đại doanh. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mỗ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Gặp 1 người

Theo dân chúng tin đồn truyền vào quân doanh.

Phần nộ, si nhục, biệt khuất các loại cảm xúc tiêu cực nhất thời tại trong quân doanh tràn ngập ra.

Giờ phút này, tại trong quân doanh phụ cận một chỗ trong doanh trướng, một cái khuôn mặt có tổn thương sẹo trung niên nam tử ngồi tại trong trướng Thủ Tọa vị trí, tại hần đôi diện thì cúi đầu đứng đây ba cái trẻ tuổi một chút trắng hán, không khí ngột ngạt dị thường.

"Làm sao đều không lên tiếng? Bình thường này cổ phách lối sức lực đều mẹ hần chạy đến đâu đi à nha? A? Có biết hay không các ngươi không chỉ có đem chúng ta Thiết Vệ lữ khuôn mặt cho mất hết, toàn bộ Đồ Độc Phủ thể diện cũng đều để cho các ngươi cho hủy xong!" Trung niên nam tử dùng lực gõ cái bàn, cơ hồ là đang gầm thét!

Đối diện ba tên trắng hán sắc mặt lúc xanh lúc trắng, đầu không tự giác ép tới thấp hơn!

"Nói chuyện a? Đều Ngươi cảm à nha? Trước đó là ai hướng về ta cam đoan? Nói muốn đem mặt mũi cho ta giành lại tới? Hiện tại mặt mũi ở đâu? Tại mẹ hần các ngươi dưới chân sao? Vậy mà để cho một cái chó má Quy Nô đánh rằng roi đầy đất, các ngươi đến có biết hay không hiện tại nội thành bách tính cũng là làm sao nghị luận chúng ta?"

Lần này, Vẫn như cũ không người trả lời, cũng không biết nên như thế nào trả lời.

Trung niên nam tử đỏ lên hai mắt tức giận xem ba người một hồi, chợt đứng dậy rời đi chỗ ngồi, một mặt bức bối tại sổ sách bên trong bước đi thông thả cất bước.

Hơn nửa ngày, trung niên nam tử mới dừng lại dạo bước, ba tên trắng hán tâm cũng theo đó đi theo nhảy lên kịch liệt một chút.

"Hô!"

trung niên nam tử hít sâu một cái khí, cường tự đè ép lửa giận trong lòng, nhìn qua ba người nói: "Hiện tại việc này đã truyền đến Đô Ủy đại nhân trong lỗ tai, hẳn hiện tại rất không cao hứng, vương giáo úy giờ phút này đang tại hân trong doanh trường chịu giáo huấn, ta hi vọng tại vương giáo úy trở về răn dạy ta trước, các người tốt nhất cho ta nghĩ đến một cái đền bù biện pháp, nếu không đừng trách ta đối với các người không khách khí!"

Nghe vậy, bên trong một cái tráng hán khẽ cắn môi, vượt qua đám người ra nói: "Lữ Soái, để cho ta đi giáo huấn tiểu tử kia đi, ta nhất định đem chúng ta Thiết Vệ lữ mặt mũi cho giành lại tới!"

"Người . . ." Lữ Soái mặt mũi vậy một cái, tâm vừa mới đề xuống nộ hỏa trong nháy mắt xông lên trán, mặt đen lên rống to: "Người mẹ nó là mất mủ vẫn là làm sao? Không gặp Hồ Đầu bị đánh thành cái dạng gì sao? Người ngay cả Hồ Đầu đều đánh không lại, cho người đi? Người là muốn đi mất mặt xấu hổ? Vẫn là nói người muốn không biết xấu hổ ngồi bên trên một đám người đi bao vậy? A? Nói chuyện a? Ta hỏi người lời nói đây!"

"Ta. . ." Tráng hán miệng hơi mở, sắc mặt trong tích tắc biến thành màu xám.

Lữ Soái phần nộ trùng hân đồng dạng, tức giận nói ra: "Hiện tại toàn thành bách tính đều biết tiểu tử kia thụ thương, nếu là chúng ta ở thời điểm này tiếp tục đi trong lao tìm hân xúi quẩy, tất nhiên sẽ để cho dân chúng đâm chúng ta xương sống, nói chúng ta ý thể hiếp người, cho nên cùng loại ý nghĩ cũng không cần nhắc lại!"

Nghe vậy, mấy người nhất thời yên lặng, không khỏi nhanh, lời mới vừa nói cái kia tráng hán dường như nghĩ đến cái gì, vội vàng mở miệng nói: "Lữ Soái, tháng sau liền đến phiên chúng ta đoàn đi kinh thành bên trên phiên (luân thể phiên trực), cho nên bên trên phiên trước thử đọc ngược lại là cái cơ hội tốt!"

"Ừm?" Lữ Soái trông mắt hơi híp, nói: "Người là ý nói, đang thử đọc thời điểm thật tốt giáo huấn một chút tiểu tử kia?"

Tráng hán có chút hưng phấn gật đầu nói: "Ân, chỉ cần có thể để cho vương giáo úy đồng ý, đến lúc đó chúng ta nghĩ biện pháp đang thử đọc ngày đó đem Phương Cửu tiểu tử kia cho đưa tới, liền có thể quang minh chính đại báo thù, đến lúc đó nội thành bách tính liền sẽ không lại nói chúng ta Đô Đốc Phủ nuôi một đám phế vật!"

Nói đến đây, tráng hán dường như ý thức được cái gì, sắc mặt cứng đờ, vội vàng đem đầu cúi xuống đi.

Lữ Soái tức giận trừng mắt cái này ngu xuẩn đứng lên ngay cả mình đều mắng Nhị Hóa, chợt xoa xoa đầu lâm vào trầm tư, tuy nhiên tráng hán ý nghĩ để cho hân cảm thấy rất không tệ, tuy nhiên lại tồn tại nguy hiểm tương đối, cái kia chính là đang thử đọc thời điểm nếu là lại đem khuôn mặt cho thất lạc, đến lúc đó đừng nói Đô Ủy đại nhân tha không hân, chỉ sợ đại đô đốc cũng sẽ không buông tha hân!

Trong lúc nhất thời, Lữ Soái sắc mặt thay đổi trong nháy mắt, do dự. . .

Cùng lúc đó.

Tại trong thành Hàng Châu tòa nào đó trong phủ đệ,

Lỗ đại nhân đang tay cầm Bút Long tập trung tinh thần trong thư phòng viết cái gì.

Ngoài phòng mơ hồ truyền tới một phụ nhân gọi tiếng, tuy nhiên Lỗ đại nhân nhưng là không chút nào đi để ý tới.

Nửa ngày.

Cửa bị đẩy ra, một cái tuổi trẻ phụ nhân đi tới, oán giận nói: "Ta Lỗ đại nhân a, nguyên lai người tại. . ."

Nàng lời còn chưa nói hết, ngôn ngữ bất thành linh tri trệ, ánh mắt rơi vào Lỗ đại nhân trước người trên bàn, nói khẽ: "Thanh Tâm trị tận gốc duy lỗ sinh, Trục Đạo xuất sắc làm sẽ thành tòa nhà, quang minh chính đại thanh thiên hân, lưu lại dư luận thiên hạ. . ."

Đến nơi này, phụ nhân một bên đầu, nói: "Phu quân, đây là vì người mà đề thơ?"

Lỗ đại nhân không có trả lời, vẫn như cũ vô cùng chuyên chú nắm lấy Bút Long, rồng bay phượng múa tại trên giấy lớn viết xuống cái cuối cùng tụng chữ, lúc này mới cầm bút bày ở một bên, rất là hài lòng sờ sờ râu dài, cười hồi đáp: "Không sai, này thơ là dân chúng chuyên môn vì ta mà đề thơ!"

"A!" Phụ nhân sắc mặt vui vẻ, lần nữa tỉnh tề một lần câu thơ, trên gương mặt nhất thời hiện ra một mảnh ứng đỏ, vui vẻ nói: "Phu quân, dân chúng dùng này thơ cảm ngài so sánh thanh thiên, cái này nếu là truyền đến kinh thành đi, ngài nhất định có thể thăng chức a!"

"Ha-Ha, đó là đương nhiên, với lại việc này ta đã để cho người ta đi làm!" Lỗ đại nhân đắc ý cười cười, chợt dường như nghĩ đến cái gì, hỏi: "Người mới vừa ở ngoài cửa luôn luôn gọi ta, đến có gì việc gấp tình?"

"A. . . Nhìn ta trí nhớ này, là Vạn Hoa Lâu Tú Bà tới tìm người!" Phụ nhân ảo não tại trên ót mình vỗ một cái, nói ra.

"Vạn Hoa Lâu Tú Bà?" Lỗ đại nhân nhíu nhíu mày, nói: "Người cũng đã biết nàng tìm ta cần làm chuyện gì?"

"Cái này ta cũng không biết, tuy nhiên nàng mang đến rất nhiều. . ." Nói đến đây, phụ nhân không có nói đi xuống. Nhưng Lỗ đại nhân trong nháy mắt

mình bạch nàng ý tứ, này nhất định mang rất nhiều đáng tiền lễ vật.

Nếu là ngày xưa, thu chút lễ, làm ít chuyện, vậy đối với hần loại này quan viên tới nói là rất bình thường sự tình.

Thế nhưng là. . .

Nhìn xem trên bàn thân thù viết câu thơ, đặc biệt là này thanh thiên hai chữ, tâm hần dưới bất thành linh không khỏi sinh sôi ra một vòng căm ghét.

Đang tại đang do dự, cửa phòng lần nữa bị người đẩy ra, Hoa tỷ cười mỉm trực tiếp đi tới.

Thấy thế, Lỗ đại nhân lông mày lúc này liền nhăn lại đến, không vui nói: "Ta có thể từng để ngươi tiến đến?"

"Không có!" Hoa tỷ mỉm cười lắc đầu.

"Vậy ngươi còn không đi ra!" Lỗ đại nhân âm thanh trong nháy mắt nghiêm khắc một chút.

Nhưng mà Hoa tỷ lại cũng không rời đi, chỉ là cười mỉm nhìn qua Lỗ đại nhân, hơn nửa ngày mới mở miệng nói ra: "Tam Công Tử muốn gặp một người!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Tạm thay Tú Bà

Cáo mượn oai Hổ đối với Hoa tỷ tới nói, sớm đã là xe nhẹ đường quen sự tình.

Cho nên không tốn bao nhiêu công phu, Hoa tỷ liền đem Lỗ đại nhân hoàn toàn hù dọa, thuận thuận lợi lợi đi vào trong đại lao.

Nhìn xem lẳng lặng ngồi tại trong phòng giam Phương Cửu, đứng tại cửa phòng giam miệng Hoa tỷ che miệng nhẹ nhàng cười nói: "Phương Cửu, chúng ta lại gặp mặt!"

"Đúng vậy a tuy nhiên gặp mặt địa phương không phải rất tốt, liền không mời ngươi ngồi!" Phương Cửu lãnh đạm mắt nhìn ngoài cửa Hoa tỷ, ánh mắt rất nhanh liền thu hồi lại.

Hần tử Hoa tỷ vừa rồi xuất hiện trong tích tắc, nếu liền đã đại khái đoán được nàng ý đồ đến.

Đối với cái này, Phương Cửu cũng không bài xích cùng Hoa tỷ ở giữa tiến hành một chút hợp tác.

Bất quá. . .

Đã tốn tỷ đến cửa tới tìm hần, tất yếu giá đỡ vẫn là muốn hơi bùng một mặt, dạng này một hồi trò chuyện khỏi sự tình tới mới có thể bao nhiêu chiếm cứ một chút quyền chủ động.

"Ngươi liền không muốn biết ta tại sao tới tìm ngươi sao?" Hoa tỷ nhìn xem Phương Cửu, cười tủm tỉm hỏi. .

"Nếu như ngươi còn không có nhân đến chuyên môn tới đây cười nhạo ta phân thượng, như vậy ta đoán ngươi nhất định là có việc muốn tìm ta trao đổi đi!" Phương Cửu từ tốn nói.

"Không sai, ta xác thực có một việc muốn tìm ngươi nói chuyện!"

"Thế nhưng là Phạm Nhân Tu Tiên Truyện?"

Hoa tỷ hơi hơi lắc đầu, nói: "Xem như, nhưng cũng không hoàn toàn là!"

Nghe vậy, Phương Cửu lông mày lập tức nhăn lại đến, bởi vì hôm qua Trần Sơn Quân cũng đã nói với hần lời nói này, sau cùng cũng là buộc hần ký khế ước bán thân, mà đối với ký khế ước bán thân loại sự tình này, trừ phi đến sống chết trước mắt, bằng không hần là tuyệt đối không thể có thể ký, dù sao loại vật này một khi ký, hần là chân chính không có bất kỳ cái gì tự do, trở thành người khác vật riêng tư phẩm, thậm chí ngay cả sinh tử đều không nhận chính hần khống chế!

Vừa nghĩ đến đây, Phương Cửu ngữ khí không khỏi trở nên băng lãnh một chút: "Chẳng lẽ ngươi cũng muốn để cho ta ký khế ước bán thân, vì ngươi kiếm tiền bán mạng?"

Hoa tỷ nao nao, dường như nghĩ đến cái gì, chợt cười nhẹ lắc lắc đầu nói: "Yên tâm đi, ta cũng không có Trần Sơn Quân như vậy lòng tham không đáy! Ta chỉ là muốn để ngươi giúp ta một vấn đề nhỏ mà thôi! Nếu là ngươi đáp ứng, như vậy ta liền giúp ngươi từ nơi này thuận thuận lợi lợi ra ngoài!"

Nói, Hoa tỷ đối với hắn vẫy tay, Phương Cửu bán tín bán nghi đi qua.

Không bao lâu, Phương Cửu đầu lông mày giương lên, rất là ngoài ý muốn nhìn xem Hoa tỷ, nói: "Cứ như vậy đơn giản?"

"Đối với ngươi mà nói, cũng là đơn giản như vậy!" Hoa tỷ không chút do dự gật gật đầu.

Phương Cửu hơi sững sờ, rất nhanh liền không kìm lại được cười rộ lên.

Xác thực, có chút với hắn mà nói vô cùng đơn giản sự tình, nhưng đối với người khác mà nói, hiển nhiên liền không có đơn giản như vậy.

Mà đây chính là hắn giá trị chỗ!

...

Màn đêm buông xuống.

Đầu đường dấy lên một chiếc lại một chiếc sáng ngời đèn lồng, tuy nhiên Phượng Tê cửa lâu nhưng là tối tăm một mảnh, bên trong đại sảnh càng là chỉ chọn sáng chỉ là hai ngọn đèn lồng.

Giờ phút này, trong lâu một loại nam nữ đang tụ lại tại tối tăm trong đại sảnh.

"Nếu ai nghĩ đến cái gì biện pháp tốt, thì nói nhanh lên a. . ."

"Ai, bằng vào chúng ta thân phận, sao có thể có cái gì tốt biện pháp a!"

"Tình nhị, ngươi không phải cùng Mã công tử quan hệ tốt sao? Ngươi tìm hắn đi hỏi một chút mục hạ lạc a?"

"Ta cùng Mã công tử bất quá là gặp dịp thì chơi mà thôi, ngươi cảm thấy hắn thực biết đề ý đến ta loại người này sao?"

Mọi người người một lời ta một câu nói, trên mặt cũng là mặt buồn rười rượi, đối với bọn hắn tới nói, Dương Mục không hề chỉ chỉ là Phượng Tê lâu Tú Bà đơn giản như vậy, mà chính là bọn họ chủ tử!

Nếu là Dương Mục thật ra vấn đề gì, đối với bọn hắn những này chỉ có Tiệp Tịch thân phận người mà nói, kết cục chỉ có một cái, cái kia chính là bị Quan Phủ tiếp thu, sau đó bị xem như hàng hóa một dạng bán tháo.

Nếu là gặp được tốt một điểm chủ nhân, đây cũng là thôi, thế nhưng là gặp phải loại kia đem bọn hắn không làm người thấy chủ tử, như vậy bọn họ kết cục sẽ phi thường thâm trầm.

Bởi vậy, đối với trong lâu một đám nam nữ tới nói,

Cùng đối mặt không thể dự đoán tương lai, vẫn là ổn định hiện trạng càng làm cho bọn họ chờ mong.

Mà liền tại mọi người vô kế khả thi thời điểm, một đạo rất nhỏ tiếng bước chân bất thành linh từ ngoài cửa truyền vào tới.

"Chẳng lẽ là mục mục?"

Mọi người hai mặt nhìn nhau, đều từ đối phương trong đôi mắt bắt được một vòng kinh hãi, chợt nhao nhao đứng dậy hướng phía cửa ra vào trông đi qua.

Sau một khắc.

Một đạo thân ảnh quen thuộc xuất hiện ở trước mắt mọi người.

"Phương Cửu?"

Trên mặt mọi người hơi lộ ra một vòng thất vọng, tuy nhiên qua trong giây lát, trên mặt mọi người về thất vọng liền biến thành kinh ngạc, phải biết Lỗ đại nhân còn không có đối với hắn tiến hành thẩm phán đâu, mà Phương Cửu vậy mà liền như thế đi ra.

Cái này khiến các nàng làm sao không kinh sợ! Làm sao không quái lạ?

Nhìn trước mắt sững sờ mọi người, Phương Cửu mỉm cười, chào hỏi: "Đã lâu không gặp, chư vị!"

Hắn vừa mới nói xong, một đạo thân ảnh kiều tiểu lập tức chạy vội tới, trực tiếp tiến đụng vào trong ngực hắn, mang theo tiếng khóc nức nở nói ra:

"Công tử, người . . . Người cuối cùng trở về!"

Hắn mọi người tại gần gũi ngay người về sau, cũng đều lập tức tỉnh táo lại, chột nhao nhao hướng hắn tụ lại đi qua.

"Phượng công tử, người làm sao đi ra?"

"Đúng vậy a Lỗ đại nhân còn không có phán đầu, người làm sao lại đi ra? Không phải là trốn tới a?"

"Đúng đây, người đến là thế nào đi ra a?"

Nghe bên tai tiếng ồn ào âm, Phượng Cửu vội vàng ép một chút tay, nói: "Yên tâm đi, ta là đường đường chính chính được thả ra, không phải trốn tới!"

Nói đến đây, Phượng Cửu bốn phía quét mắt một vòng, hí hửng hỏi: "Đương Mục có phải hay không để cho người ta cho bắt đi?"

"Ân, hắn bị Quan Phủ người bắt đi!" Tới gần hắn một cô nương gật gật đầu, nói: "Phượng công tử, người tại trong lao chẳng lẽ không có nhìn thấy mục mụ?"

"Không có!" Phượng Cửu lắc lắc đầu nói.

Nghe vậy, mọi người tại đây đều quá sợ hãi, không ít nhất gan một chút cô nương càng là tại chỗ khóc lên, cái này khiến Phượng Cửu nhất thời sững sờ tại nguyên chỗ, khắp khuôn mặt là vẻ không hiểu, bất quá khi Thu Hương ghé vào lỗ tai hắn giải thích vài câu về sau, hắn liền minh bạch hết thảy.

Nửa ngày, mắt thấy mọi người tâm tình hơi hơi ổn định một chút, Phượng Cửu nghiêng mắt nhìn mắt hiện ra ở trước mắt màn hình giả lập, chột suy nghĩ một chút, đối mọi người cất cao giọng nói: "Tất nhiên Đương Mục không tại, như vậy tại Đương Mục trở về trước đó, ta trước hết thích hợp làm mấy ngày Tú Bà, mọi người không có ý kiến đi . . ."

Hắn vừa mới nói xong, đại sảnh trong nháy mắt trở nên lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người được, nhìn về phía ánh mắt của hắn đều lộ ra một vòng nói không rõ không nói rõ thần sắc.

Nhưng là trong nháy mắt này, Phượng Cửu trên mặt lại lộ ra một vòng nhỏ không thể thấy vui mừng, bởi vì tích phân tại hắn nói dứt lời trong nháy mắt, cuối cùng xuất hiện động tĩnh!

PS: Ta cái này gần nhất mấy chương không có viết nhảy a? Làm sao luôn cảm giác viết bình thân Vô Vĩ, không có kích tình . . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mô Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Bắt lại

Tuy nhiên không rõ ràng Vương Bàn Tử đến đánh lấy cái gì tính toán nhỏ nhất, bất quá trước mắt những người này kịp thời xuất hiện, nhưng là để cho Phượng Cửu nhất thời buống lỏng một hơi, chỉ ít Trần Sơn Quân khẳng định không còn dám làm loạn.

Bắt quá...

Phượng Cửu nhìn mắt bị người đỡ qua một bên, còn hôn mê bất tỉnh Tần Loan về sau, lòng mày liền lặng yên nhấn lại tới.

Tuy nhiên giữa hai người là Tần Loan gây sự trước tình, tuy nhiên chính mình cuối cùng đem hắn đánh cái nửa tàn, tuy nhiên không nguy hiểm đến tính mạng, nhưng cũng tuyệt đối không phải vết thương nhẹ.

Phượng Cửu không biết cái niên đại này hình pháp cũng là như thế nào phán, nhưng hắn cảm giác mình rất có thể sẽ vì này trên lưng kiện cáo.

Nghĩ đến cái này, Phượng Cửu ngẩng đầu nhìn về phía Vương Bàn Tử, trước mắt hắn duy nhất kết bạn quan lại con em chỉ có Vương Bàn Tử một người, cũng chỉ có hắn có thể đối với chuyện này giúp mình làm bên trên chút sức lực, chỉ là phải bỏ ra loại nào đại giới, liền không được biết.

Lúc này, giống như nước thủy triều bọn nha dịch từ trong đường tắt dừng mãnh tiến ra, chinh chinh tề tề đứng tại Phủ Bình bọn họ chính đối diện.

Tuy nhiên Phủ Bình bọn họ bình thường cũng bay giương ương ngành, có chút xem thường Nha Dịch, bất quá bây giờ bọn họ lấy Quan Gia thân phận đi xử lý việc tư, hiển nhiên để bọn hắn không có ngày xưa khí, từng cái lộ ra đều có chút tâm hồng.

Ngược lại là Trần Sơn Quân lại nhìn rõ lĩnh đội người về sau, khoe miệng không khỏi hiện ra một vòng cười lạnh, chột da cười nhạt nói ra: "Tề đại nhân, ta ở chỗ này bàn bạc việc nhỏ, làm sao lại đem ngài lão nhân gia cho đưa tới a?"

Nghe vậy, Vương Bàn Tử bên cạnh tên kia trung niên nam tử trên mặt nhất thời lộ ra một vòng đắng chát nụ cười: "Có người báo quan, ta không thể không đến a!" Hắn tuy nhiên được xưng là Tề đại nhân, có thể vờ vện chỉ là một cái không có bất luận cái gì phẩm giai Tá Quan, hiện tại hai cái quyền quý gia con cháu gây sự tình, hẳn là ai cũng không thể trêu vào, ai cũng không dám giúp a!

"Báo quan?"

Trần Sơn Quân đầu lông mày vẩy một cái, cảm tức nhìn Vương Nghĩa Sơn, nói: "Mập mập chết bầm, là người báo quan a?"

Wương Bàn Tử nhìn mắt cách đó không xa Phương Cửu, không hề sợ hãi gật đầu nói: "Chính là ta báo quan!"

"Người đây là muốn theo ta đối nghịch sao?" Trần Sơn Quân sắc mặt phạch một cái lạnh xuống tới.

Wương Bàn Tử trừng mắt, không sợ chút nào đối mặt đi lên, âm thanh lạnh lùng nói: "Giống như người bình thường không ít cùng ta đối nghịch một dạng!"

Trong nháy mắt, hai người xen lẫn cùng một chỗ ánh mắt va chạm ra kịch liệt tia lửa.

Tề đại nhân thấy một lần bầu không khí có chút không đúng, vội vàng ho nhẹ một tiếng, nói: "Hai vị công tử, có chuyện thật tốt nói, cũng không phải ngoại nhân, làm một điểm việc nhỏ nào cái không thoải mái, này cỡ nào không đáng giá!"

Hắn vừa dứt lời, Vương Bàn Tử thỉnh lĩnh đưa tay chỉ hướng Trần Sơn Quân sau lưng các vị Phủ Binh, tức giận nói ra: "Tề đại nhân, Trần Sơn Quân một mình đem hần phụ thân Bình Giáp mang ra, cái này còn tính là việc nhỏ sao? Nếu để cho thượng diện biết, ít nhất cũng phải trách một trăm đi!"

Nghe vậy, Trần Sơn Quân hai mắt cảm tức nhìn Vương Bàn Tử, mỗi chữ mỗi câu nói ra: "Wương Bàn Tử, người đừng cho khuôn mặt không biết xấu hổ, có một số việc cũng không phải như người loại này phế vật có thể pha trộn!"

Tuy nhiên hần trên miệng nói vô cùng cường ngạnh, đôi mắt chỗ sâu nhưng vẫn là lộ ra một vòng lo lắng, nếu như Vương Bàn Tử thật cùng hần cùng chết đến lời nói, dù cho có người ở phía sau giúp hần đỉnh lấy, phụ thân hần con đường làm quan cũng tất nhiên sẽ chịu đến nhất định ảnh hưởng, đây là hần tuyệt đối không thể tiếp nhận!

Tề đại nhân gương mặt cũng là co quắp một trận, khổ sở nói: "Wương công tử, Bình Gia sự tình cũng không thuộc về ta quản a, người xem chúng ta cũng không cần đi tranh đoạt vùng nước đục này đi!"

Wương Bàn Tử gật gật đầu, chột nhìn về phía Trần Sơn Quân, cất cao giọng nói: "Trần Sơn Quân, tuy nhiên hai ta ngày bình thường quả thật có chút khúc mắc, bất quá ta cũng không muốn cùng người hoàn toàn vạch mặt, người đem bằng hữu của ta thả, việc này dừng ở đây!"

"Bằng hữu của người?" Trần Sơn Quân liếc mắt bên cạnh Phương Cửu, con người nhỏ giọt nhất chuyển, chột cười ha ha đứng lên: "Nguyên lai là việc này a, yên tâm đi! Ta cùng hần không có gì khúc mắc, hần muốn đi tùy thời có thể lấy đi, ta tuyệt đối không ngăn, bất quá..."

Nói đến đây, Trần Sơn Quân trên mặt lộ ra một vòng cực nụ cười quỷ dị, không có tiếp tục nói đi xuống,

Mà chính là hơi hơi quay người lại, hướng phía sau hần đứng thành một hàng Phủ Binh bọn họ nháy mắt.

Những Phủ Binh đó lập tức hiểu ý, vội vàng hướng hai bên tránh ra.

Gặp này tình huống, đứng cách đó không xa Phương Cửu thần sắc ngưng tụ, trong nháy mắt đoán được Trần Sơn Quân ý nghĩ, hẳn đây là muốn vung nổi a!

Quả thật, Trần Sơn Quân đưa tay chỉ hướng hôn mê bất tỉnh Tần Loan, chậm rãi nói ra: "Vừa rồi bằng hữu của người ở chỗ này thi bạo, người đã bị đánh thành cái dạng này, cho nên hiện tại thả hay là không thả người liền cần Tề đại nhân tới định đoạt!"

Tề đại nhân mắt nhìn máu me đầy mặt, cái mũi đều nhanh muốn sụp đổ xuống Tần Loan, nhướng mày, lập tức đi qua ở trên người hần tỉnh tề xem xét một phen, lúc này mới về mặt nghiêm túc đi trở về đến Vương Bàn Tử bên người, thấp giọng nói ra: "Thương tổn có chút nghiêm trọng, sự tình không dễ làm a!"

Wương Bàn Tử rất là ngoài ý muốn nghiêng mắt nhìn mắt Phương Cửu, chột suy nghĩ một chút, thấp giọng nói: "Người trước tiên thả, chuyện còn lại ta đi xử lý, hẳn là không vấn đề gì!"

Tề đại nhân do dự một chút, hạ thấp giọng nói: "Vậy người nhất định phải đem sự tình làm xinh đẹp, ngàn vạn không thể để cho người làm nhảm nhọc điếm!"

"Yên tâm đi!" Vương Bàn Tử trừng trừng điệp điệp gật gật đầu.

Một bên Trần Sơn Quân cười lạnh nhìn xem hai người xì xào bàn tán, khoe miệng hơi hơi giương lên, bất thỉnh lĩnh thở dài, buồn bã nói: "Nếu a! Có kiện

sự tình ta chậm chút thời điểm cũng là muốn đi báo quan, dù sao Tần Loan huynh bị bằng hữu của người Phương Cửu dùng xuống ba lăm thủ đoạn hại thành dạng này, vô luận là ai chỉ sợ đều muốn cho Đồ Độc Phủ một cái công đạo đi!"

Nghe vậy, mặc kệ là Vương Bàn Tử vẫn là Tề đại nhân, thậm chí là những Nha Dịch đó bọn họ ngay đầu tiên đều không có kịp phản ứng

Tuy nhiên mấy giây về sau, mọi người sắc mặt liền đồng loạt thay đổi.

"Tần Loan?"

"Bách Nhân Trảm?"

"Chẳng lẽ là Đồ Độc Phủ cái kia Tần Loan?"

Bọn nha dịch hai mặt nhìn nhau, hiển nhiên đều không phải là cũng tin tưởng Trần Sơn Quân trong miệng Tần Loan là cái kia danh xưng Bách Nhân Trảm Tần Loan.

Vương Bàn Tử cùng Tề đại nhân đương nhiên càng không tin, nhưng vẫn là đi đến Tần Loan trước người, lau đi trên mặt hấn vết máu.

Sau một khắc.

Một tấm trong truyền thuyết gương mặt xuất hiện ở trước mắt mọi người.

"Cái này. . ."

Bọn nha dịch cũng sò, như là gặp quý!

Vương Bàn Tử đứng chết trân tại chỗ, Tề đại nhân cũng là trở nên trợn mắt hốc mồm! Trong đầu chỉ còn lại có một cái ý niệm trong đầu: "Thế mà cảm danh xưng Bách Nhân Trảm Tần Loan đánh thành này tấm hùng dạng, cái này có thể gây ra đại họa a!"

Nửa ngày, Tề đại nhân lấy lại tinh thần, quay đầu, vẻ mặt nghiêm túc nói với Vương Bàn Tử: "Vương công tử, việc này liên lụy trọng đại, Tiểu Quan ta thật sự là bất lực!"

Nói, Tề đại nhân chỉ một ngón tay cách đó không xa Phương Cửu, cao giọng quát: "Cho ta đem hấn bắt lại!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Khiêu khích (tu)

Một bên khác.

Buổi chiều ánh sáng mặt trời uest oải chiếu vào Bích Ba đập dòn Tây Hồ thượng, rộng lớn mặt hồ dát lên một tầng vẩy vẩy kim sắc.

Giờ phút này, tại Phương Tề trong lầu, Dương Mục đứng tại phía trước cửa sổ, lẳng lặng nhìn qua ngoài cửa sổ lộng lẫy an lành cảnh sắc.

Nàng đã cực kỳ lâu không có như thế ổn định lại tâm thần thường thức qua Tây Hồ cảnh đẹp!

Không biết qua bao lâu, một hơi gió mát phát qua, Dương Mục đôi mắt chỗ sâu bất thành linh xuất hiện một vòng ba động, lộ ra điểm một chút ức sắc.

Nàng đột nhiên nghĩ đến Phương Cửu, nghĩ đến nên như thế nào đem hấn luôn luôn lưu tại Phương Tề trong lầu!

Tại vài ngày trước, bởi vì tám kia năm ngàn lượng phiếu nợ, nàng còn có nắm chắc luôn luôn không lai Phương Cửu để bản thân sử dụng, thế nhưng là tối hôm qua này thô bạo khuếch trương lợi nhuận phương thức, để cho nàng đang kinh hi sau khi, bất thành linh sinh ra một cỗ thật sâu cảm giác bất lực.

Một đêm doanh thu ba ngàn năm trăm cỡ nào hai!

Như thế nghe rộn cả người kiếm tiền năng lực, cái này lại như thế nào là nàng một cái Vô Quyền Vô Thế Tú Bà có khả năng một mình được hưởng, nàng hiện tại duy nhất có thể làm sự tình chỉ sợ cũng chỉ có cầu nguyện những chân chính đó các quyền quý chậm chút ra tay, để cho Phương Cửu đa số

Phượng Tê lâu kiểm lấy một chút tài phú.

Nghĩ đến cái này, Dương Mụ bất thành linh thờ dài, trong đầu không kìm lại được nghĩ lại tới đi nơi khác nhậm chức Trưởng Sử Lục đại nhân.

"Nếu là Lục đại nhân vẫn còn ở Hàng Châu lời nói, chỉ sợ cũng không có cái gì hạng giá áo túi com dám đối với Phượng Tê dưới lầu tay đi..." Dương Mụ tự lẩm bẩm, tuy nhiên qua trong giây lát nàng liền lắc đầu, cười khổ đem cái này không thực tế suy nghĩ ném ra ngoài não bên ngoài, ánh mắt không kìm lại được hướng phía Đông Phương ngóng nhìn đi qua.

Lục Trưởng Sử là không có bất kỳ cái gì khả năng trở lại nhậm chức, càng sẽ không tại phía xa ở ngoài ngàn dặm vì nàng chỗ dựa, nhưng là...

Tại thành Hàng Châu phía đông, nhưng là cư trú nội thành có quyền thế nhất mấy hộ nhân gia, nếu là có thể cùng bên trong bất luận cái gì một nhà nhờ vả chút quan hệ.

Như vậy...

Vừa nghĩ đến đây, Dương Mụ không khỏi tâm thần đập dòn, trên gương mặt càng là trong nháy mắt hiện ra một vòng ửng đỏ.

Hiện tại Phượng Tê lâu là như thế kiểm tiền, đến cửa treo quý hiển nhiên cơ hội rất lớn, với lại nếu là thật sự có thể treo lên, tuy nhiên về sau thu nhập sau đó hàng rất nhiều, nhưng lại có thể làm cho phía sau lực lượng cầm Phượng Cửu hoàn toàn lưu lại, với lại nàng rốt cuộc không cần đi lo lắng đám đạo chích kia hạng người thăm dò.

Nghĩ đến cái này, Dương Mụ ánh mắt dần dần hiện ra, vội vàng hướng bên giường đi đến, dưới giường bày biện trong rương thế nhưng là để đó tới hôm qua thu sạch đi vào.

Không cần toàn bộ xuất ra, chỉ cần xuất ra một nửa đến, nàng cảm giác mình liền có thể thẳng tắp sống lưng đi gõ bọn họ cửa phòng!

Ngay tại lúc Dương Mụ vừa mới ngồi xổm người xuống đi lấy cái rương trong nháy mắt, cửa phòng bất thành linh bị người đẩy ra. Cái này khiến Dương Mụ sắc mặt nhất thời đen đến, lúc này tức giận xoay người, nàng muốn nhìn một chút đến là cái nào bất thủ quy củ gia hỏa, dám lỗ mãng như thế xông tới.

Tuy nhiên một giây sau, Dương Mụ liền sững sốt, tiến đến là hai tên Nha Dịch, trong ánh mắt càng là lộ ra một vòng cổ quái thần sắc.

Trong nháy mắt, Dương Mụ tâm chỗ sâu lập tức hiện ra một cổ không rõ dự cảm, nàng vô ý thức dùng chân giống như đá xuống bị hơi hơi dời đi ra cái rương, chọt ở trên mặt gạt ra một vòng rục rỏ nụ cười, rất là nhiệt tình nghênh đón, nói ra: "Hai vị quan gia, bây giờ là ngọn gió nào a, làm sao sớm như vậy liền đem ngài hai vị cho thôi qua tới!"

Bên trong một tên người cao Nha Dịch thần sắc lạnh lùng nhìn xem Dương Mụ, trầm giọng nói: "Ta nghe người ta báo cáo, nói người tại đây chứa chấp Lưu Khẩu!"

"Lưu Khẩu? Cái này sao có thể a!" Dương Mụ giật mình, vội vàng nói: "Hai vị quan gia, các người có phải hay không lầm, chúng ta Phượng Tê lâu là làm chính quy mua bán địa phương, tuyệt đối sẽ không..."

Nàng lời còn chưa nói hết, cái kia người cao Nha Dịch nhất chỉ dưới giường hòm gỗ: "Đó là cái gì?"

"Ủm?" Dương Mụ sững sờ, quay đầu nhìn lại.

Sau một khắc,

Nàng bất thành linh cảm giác cái cổ sau khi tê rần, tiếp theo trước mắt liền đen đến tối.

Tuy nhiên tại mắt đi ý thức trong tích tắc, càng làm cho Dương Mụ kinh hãi không thôi là, nàng mơ hồ nghe thấy hai người nói ra: "Thật tốt lục soát một chút, con đàn bà này tới hôm qua cũng không có kiếm ít tiền..."

Một bên khác.

Tại u ám ẩm ướt trong địa lao, Phương Cửu mang theo xiềng xích, chậm rãi đi tại phía trước, tại bên cạnh hắn có hai cái Nha Dịch thiếp thân nắm lấy hai cánh tay hắn, phía sau còn đi theo bảy tám tên nhìn chăm chăm Nha Dịch, hiển nhiên coi hắn là thành cực kỳ nguy hiểm phản tử.

Đối với cái này, phụ trách áp giải Phương Cửu bọn nha dịch thật tâm bên trong cũng là phi thường không hiểu, không rõ thân thể nhìn cũng không tính cỡ nào cường tráng Phương Cửu, vì sao muốn như thế hưng sư động chúng đối đãi.

Bên trong đi ở phía sau một cái Đầu Hối Nha Dịch tại tỉ mỉ quan sát Phương Cửu sau khi, cuối cùng nhận không được trong lòng nghi hoặc, hạ thấp giọng đối bên cạnh một người trung niên nam tử hỏi: "Đầu lĩnh, người trẻ tuổi này nhìn cũng không có gì đặc biệt a, tại sao phải phái nhiều người như vậy cùng một chỗ áp giải?"

"Người cũng chớ xem thường hắn, người này nguy hiểm đây, người biết hắn là làm sao đi vào sao?" Trung niên nam tử thấp giọng nói ra.

"Làm sao tiến đến?"

"Hắn đem Tần Loan đã thương!"

"Tần Loan? Bách Nhân Trảm cái kia Tần Loan?" Đầu Hối Nha Dịch biến sắc, cả kinh nói.

"Không phải hắn còn có ai? Nếu là đã thương người bình thường ta sẽ như thế hưng sư động chúng sao? Đúng, người này nghe nói cùng ty hộ nhà Tam Công Tử quan hệ không tệ, một hồi người nói cho hắn biết huynh đệ, trong âm thầm đừng làm cái gì tiểu động tác, nếu không nói không chừng sẽ chọc cho bên trên phiền phức!"

Đầu Hối Nha Dịch cười khổ một tiếng, nói: "Đầu lĩnh, các huynh đệ phải biết người này ngay cả Tần Loan cũng dám đánh, chỉ sợ tránh cũng không kịp đâu, nào còn dám đi trêu chọc a!"

Trung niên nam tử ngẫm lại cũng thế, không tiếp tục tiếp tục nói chuyện!

Không bao lâu.

Theo cửa phòng giam kéo kẹt một tiếng đóng lại, cai tù cuối cùng buông lỏng một hơi, chợt hướng bên trong la lớn: "Hãy nghe cho ta, tuyệt đối không nên cho ta gây chuyện tình, nếu ai gây chuyện, tự gánh lấy hậu quả!"

Phương Cửu biết câu nói này nếu là cai tù biến hướng nói cho hắn nói nghe, bất quá hắn căn bản liền không có chuẩn bị gây chuyện, hắn cùng Tần Loan ở giữa sự tình cũng là xuất phát từ bất đắc dĩ, nếu là không ra ngoạn thủ, này người điên rất có thể sẽ đem hắn chuẩn bị nửa tàn.

"Yên tâm đi, ta không gây chuyện!" Phương Cửu nhìn qua cai tù từ tốn nói.

Cai tù hơi hơi gật đầu, chợt đối với phòng giam bên trong người khác lần nữa quát: "Đều nghe rõ ràng không?"

"Rõ ràng!" Mấy đạo hữu khí vô lực âm thanh vang lên.

Cai tù cười lạnh, thầm nghĩ trong lòng: "Lão tử dù sao đem lời cho các người nói rõ ràng, một hồi ăn thiệt thòi cũng đừng kêu cha gọi mẹ tìm ta..."

Nghĩ đến cái này, cai tù mang theo một vòng nụ cười cổ quái, hộ tống hắn Nha Dịch nhanh chóng rời đi.

Chỉ chớp lát.

Theo bọn nha dịch rời đi, đối diện trong phòng giam một cái nam tử lớn tiếng kêu lên: "Ha ha, huynh đệ, rất có mặt mũi à, để cho nhiều như vậy mặt đen tới tiền đưa!"

"Mặt đen?" Phương Cửu sửng sốt, tuy nhiên qua trong giây lát liền minh bạch trong miệng hắn mặt đen đến là cái gì, đó là đối với Nha Dịch xưng hô, cái này như là hậu thế cảm cảnh sát xưng là giấy nhấn tin một dạng.

"Tạm được!" Phương Cửu thuận miệng quay về một câu, lập tức xoay người phòng nghỉ thời gian mặt đi đến.

Tuy nhiên toàn bộ phòng giam đều phi thường ồn, nhưng tương đối mà nói, bên trong vị trí nhưng là hơi sạch sẽ một chút, không giống cửa ra vào khắp nơi đều là nước bọt, nước mũi các loại loạn thất bát tao Ô Uế Chi Vật, để cho Phương Cửu xem có chút buồn nôn.

Nhưng mà...

Hắn còn chưa đi ra mấy bước, gian phòng chỗ sâu liền vang lên một đạo âm dương quái khí âm thanh: "Chắc chắn, mới tới cũng không giới thiệu một chút chính mình sao?"

Phương Cửu nhìn mắt nói chuyện người kia, là cái gã đại hán đầu trọc, đại hán nằm nghiêng trên mặt đất, sau lưng hắn có một cái nam tử gầy nhỏ đang phi thường ra sức đấm bóp cho hắn lấy bả vai, hiển nhiên là gian phòng này phòng giam đại ca.

Phương Cửu biết trong phòng giam đều có khi dễ người mới thói quen, tuy nhiên hắn cũng không sợ, nhưng cũng không muốn lại dẫn xuất cái gì là không phải, lập tức lãnh đạm nói ra: "Phương Cửu!"

"Nguyên lai là Tiểu Cửu a! Dáng dấp vẫn rất trắng nõn đi! Tới.. Tới cho ta gõ gõ chân!" Gã đại hán đầu trọc vẫy tay nói.

Phương Cửu lạnh lùng liếc nhìn hắn một cái, không nói gì, mà chính là trực tiếp trong phòng nơi hẻo lánh nơi tìm chỗ ngồi xuống tới.

Gặp này tình huống, đại hán vừa trừng mắt, đằng một chút liền đứng lên, tức giận quát: "Tiểu tử thú, con mẹ nó người lỗ tai điếc đúng không?"

Bên cạnh mấy người cũng nhao nhao đứng lên, cười lạnh nhìn về phía Phương Cửu, bên trong cho gã đại hán đầu trọc xoa bóp bả vai cái kia nam tử gầy yếu càng là không có hảo ý nói ra: "Đại ca, loại này mới tới tiểu tử đều bú đống binh cực kì, nhất định phải thật tốt giáo huấn một chút mới được a!"

"Dùng người làm miệng!" Đại hán tức giận trừng nam tử gầy yếu liếc một chút, chợt mặt đen lên hướng Phương Cửu đi qua.

"Ai!" Phương Cửu hơi hơi thở dài, nhìn qua chằm mặt tới đại hán chậm rãi nói ra: "Vừa rồi cai tù nói, không nên gây chuyện, nếu không tự gánh lấy hậu

quả..."

Gã đại hán đầu trọc sững sờ, chợt cười ha ha đứng lên, nói: "Đại gia hỏa cũng nghe được không? Tiểu tử này cũng dám uy hiếp ta, các ngươi nói ta làm như thế nào giáo huấn hắn!"

"Như thế da mịn thịt mềm, đương nhiên là chơi hắn á..."

"Đúng đấy, ta thích nghe nhất thét lên..."

"Ha-Ha, ta cũng ưa thích..."

Bên cạnh mấy cái trong phòng giam người lập tức không chê chuyện lớn ồn ào đứng lên, âm thanh trong nháy mắt truyền đến phòng giam cuối cùng bọn nha dịch trong phòng.

Nghe được động tĩnh, cái móng còn không có ngời ảm chỗ cai tù thần sắc lập tức trở nên cổ quái, sau cùng cuối cùng bắt đầu đi thờ dài, đối bên cạnh Đầu Hói Nha Dịch nói ra: "Đi xem một chút đi!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Hành động (tu)

Đại Đường tuy nhiên có rất nhiều Thần Tướng Danh Soái.

Nhưng đối với trong thành Hàng Châu phổ thông người dân tới nói, nhưng đều là xa không thể chạm nhận vật, cho nên Tần Loan cái này sinh trưởng ở địa phương này bình vương, tự nhiên mà vậy liền rất tốt trở thành trong lòng bọn họ bên trong Chiến Thần.

Với lại liên quan tới hắn đề tài nói nhiều, nghe đồn cũng liền trở nên thần hồ Thần Khởi đến, dẫn đến tại rất nhiều dân bản xứ trong lòng, Tần Loan là tuyệt đối không có khả năng bị đánh bại.

Bởi vậy, tại Đầu Hói Nha Dịch trong lòng, nếu giờ phút này vẫn không phải cũng tin tưởng nhìn văn văn nhược nhược Phương Cửu có bao nhiêu lợi hại, luôn cảm thấy cai tù lời nói có chút không hết nêu.

Tâm tư chuyển động ở giữa, Đầu Hói Nha Dịch đẩy cửa phòng ra đi ra ngoài, bên ngoài ồn ào không thôi âm thanh để cho hắn vô ý thức nhú nhú mày.

"Đều mẹ hắn cầm miệng cho ta. . ." Đầu Hói Nha Dịch có chút bức bối rống một tiếng.

Sau một khắc.

Ồn ào âm thanh im bật mà dừng, cái này ngược lại đem Đầu Hói Nha Dịch giật mình, ngạc nhiên lẩm bẩm: "Con mẹ nó chứ nói chuyện lúc nào trở nên tốt như vậy làm? Chẳng lẽ hôm qua đánh Tôn Nhị tiểu tử kia, bọn họ đều biết ta lợi hại?"

Vừa nghĩ đến đây, Đầu Hói Nha Dịch trong lòng không khỏi hào khí tung sinh, cái eo trong nháy mắt thẳng, đi trên đường cũng có một chút Long Hành Hổ Bộ tư thế.

Còn không đi ra mấy bước, mấy đạo thê thảm gọi tiếng liền từ tiền phương truyền tới, ngay sau đó, mỗi cái trong phòng giam liền vỡ tổ, huyền não âm thanh liên tiếp.

"Ta mẹ nó, cái này kết thúc?"

"Đây cũng quá nhanh đi!"

"Đầu trọc. . . Ngươi mẹ nó có còn hay không là nam nhân, tranh thủ thời gian đứng lên đánh a!"

"Đúng đấy, sợ cái bóng a, là nam nhân liền XXX mẹ hắn. . ."

"Uy, cái kia mới tới, ngươi vừa rồi đùa giỡn đó là cái gì công phu, có rảnh dạy một chút ta chứ sao. . ."

Nghe ồn ào không thôi tiếng kêu to, Đầu Hói Nha Dịch khẽ giật mình, trên gương mặt mắt tự nhiên hiện ra một vòng nổi giận.

Lúc này, sau lưng cửa phòng lần nữa bị đẩy ra, cai tù cau mày đi tới, tức giận nói ra: "Làm gì ngăn ra đâu? Còn không mau chóng tới nhìn xem tình huống!" Nói, cai tù một mặt không vui hướng phía Phương Cửu chỗ phòng giam bước nhanh tới, Đầu Hói Nha Dịch chính chính sắc mặt, cũng liền bận bịu theo sau.

Mấy giây về sau.

Cai tù cùng Đầu Hói Nha Dịch xuất hiện tại Phương Cửu chỗ cửa phòng giam miệng, chỉ thấy Phương Cửu lẳng lặng ngồi tại trong phòng giam, quét sạch như đầu Hán bọn người thì ôm đầu ngồi xồm ở góc tường, trên thân trần đầy dấu chân.

Thấy thế, Đầu Hói Nha Dịch không khỏi thật sâu nhìn Phương Cửu liếc một chút, cai tù thì cố nén cười ý, quát hỏi: "Vương Vũ mạnh, người mẹ nó vừa rồi làm cái quỷ gì đâu? Có phải hay không lại khi dễ người mới?"

Nghe vậy, đầu trục cơ hồ phun ra một cái lão huyết, kém chút liền xông đi lên chửi mẹ. Người mẹ nó mất mù a, lão tử như bây giờ giống như là khi dễ người mới sao? Ta để cho người mới khi dễ còn tạm được!

Tuy nhiên trong lòng vô cùng nén giận, nhưng là hán cũng không dám giống như cai tù đùa giỡn hung ác, đành phải hơi hơi quay đầu, lộ ra một mặt như cùn ăn cứt biệt khuất biểu lộ, nói: "Cai tù, ta xưa nay không khi dễ người mới, ta đã sớm hỏi cái để làm người mới!" Nói, đầu trục yên lặng liếc mắt Phương Cửu, thấy Phương Cửu đang xem hán, dọa đến hán vội vàng đem đầu quay trở lại ngồi xồm tốt!

Gặp này tình huống, bên cạnh mấy cái trong phòng giam người đều làm càn cười ha hả, bên trong một người bên cạnh cười vừa nói nói: "Cai tù, người từ chỗ nào chộp tới kẻ tử, thật mẹ nó lợi hại, nhìn xem đều đem đầu trục hoảng sợ thành đức hạnh gì, thật mẹ nó nhanh chết cười ta!"

Một người khác vui mừng mà nói: "Cai tù, người này đến là ai a? Thật là có như vậy có chút tài năng, hai ba lần liền đem đầu trục đánh kêu cha gọi mẹ. . ."

Sát vách phòng giam một cái độc nhãn trắng hán nhưng là chắc chắn miệng, khinh thường nói: "Thằng ranh con này tuy nhiên có như vậy có chút tài năng, tuy nhiên cũng chỉ có thể khi dễ khi dễ đầu trục loại phế vật này, nếu là gặp được gia gia ta, một cái tay là có thể đem hán cho bóp chết!"

"Ồ?" Cai tù đầu lông mày vẩy một cái, giống như cười mà không phải cười nhìn về phía độc nhãn trắng hán, nói: "Xem ra người đánh nhau rất giỏi hã, nếu không thay cái gian phòng thử một chút?"

"Thử một chút liền thử một chút? Ta chẳng lẽ còn sẽ sợ một cái yếu gà hay sao?" Độc nhãn trắng hán bĩu môi nói.

"Vậy người cũng không nên hối hận a!" Cai tù giống như cười mà không phải cười nói ra: "Đúng, thuận tiện nhắc nhở người một chút, trong miệng người cái này yếu gà, thế nhưng là bởi vì đem Bách Nhân Trảm Tần Loan đánh thành trọng thương mới tiến vào. . ."

Hán vừa mới nói xong, độc nhãn sắc mặt tại trong tích tắc liền biến thành màu xám, hơn. . . người người cũng không khỏi trong nháy mắt đứng chết trân tại chỗ, từng cái há to mồm, nhìn về phía Phương Cửu ánh mắt mấy như giống như gặp quỷ.

Trong lao hoàn toàn yên tĩnh, cảm giác kia thật giống như có người bất thành linh theo Shizune khóa một dạng, bỗng nhiên trong lao liền thay đổi lạnh ngắt như tờ.

Hơn nửa ngày, độc nhãn mới tỉnh táo lại, hán dùng sức cổ họng cổ họng nước miếng, thân thể một bên hướng lui về phía sau, một bên liên tục khoát tay nói: "Cai tù, ta. . . Ta mới vừa rồi là nói đùa, người chớ có coi là thật a!"

Nói, độc nhãn trên mặt gạt ra một vòng cứng ngắc nụ cười, nhìn về phía Phương Cửu nói: "Anh hùng, ta mới vừa rồi là tại nói vậy, người. . . Người tuyệt đối đừng trong lòng ta đi a!"

Cùng Phương Cửu chung phòng giam đầu trục đang lẳng lẽ nghiêng mắt nhìn mắt Phương Cửu về sau, một mặt ủy khuất nhìn về phía cai tù, về mặt đưa đám nói: "Cai tù, người vừa rồi làm sao không nói sớm a!"

Cai tù cười lạnh, nói: "Hiện tại biết cũng không muộn!"

. . .

Buổi chiều, Phương Cửu bị bắt sự tình ngay tại trong thành Hàng Châu dần dần truyền ra.

"Ra đại sự, các người cũng còn không biết a?"

"Chuyện gì a? Người kích động như vậy!"

"Phương Cửu bị bắt?"

"Phương Cửu? Cái nào Phương Cửu?"

"Phượng Tê lâu thuyết thư cái kia Phương Cửu a, hán đã thương Tần Loan bị bắt!"

"Thật giả? Một cái thanh lâu thuyết thư Quy Nô, có lợi hại như vậy? Không phải là có người đồ mắt tiểu tử kia có thể kiếm tiền, có ý gài bẫy a?"

"Ừm? Người kiểu nói này, ta cảm giác tựa hồ rất có loại khả năng này!"

"Mụ, lão tử sáng nay vừa cùng ta cha đề cập qua việc này, lại có người so ta động thủ còn nhanh hơn, đi, đi nha môn nhìn xem tình huống đi!"

Cùng loại đối thoại không ngừng tại trong thành Hàng Châu diễn ra.

Đối với Phương Cửu là có hay không đã thương Tần Loan, những công tử ca này bọn họ cũng không làm sao quan tâm, thậm chí có thể nói là không quan trọng, nhưng phạm là hơi có chút đầu não đám công tử ca, hiện tại đều ý thức được một kiện chuyện trọng yếu. . .

Phương Cửu mẹ nó cũng là một cái có thể sản xuất bạc Tụ Bảo Bồn a! Nếu như có thể đem hấn lấy tới dưới tay mình, về sau sẽ còn thiếu tiền tiêu sao?

Trong lúc nhất thời, không ít bối cảnh thâm hậu đám công tử ca khi biết tin tức về sau, lập tức hành động. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Quan tốt (tu)

Phương Cửu cũng không biết bên ngoài phát sinh cái gì.

Giờ phút này hấn đang đứng tại phủ nha công đường bên trong, tại hấn ngay phía trước là một tấm bàn dài, sau cái bàn cái ghế trống không, ngược lại là hai bên trái phải giờ phút này đã phân biệt ngồi hai người, bên trong đem Phương Cửu bắt trở lại Tề đại nhân thành linh xuất hiện.

Tại công đường bên ngoài, bảy tám tên bách tính một bên khe khẽ bàn luận một bên tràn đầy phấn khởi chờ đợi thăng đường!

Nửa ngày.

Tại sáu tên Nha Dịch cùng đi, một cái thân mặc lục sắc Quan Phục, mặt có râu dài trung niên nam tử chậm rãi từ sau đường đi tới, chia ngồi tại hai bên bốn người kia lập tức đứng lên: "Lỗ đại nhân!"

"Tất cả ngồi xuống đi!" Lỗ đại nhân khoát khoát tay, chột ngồi tại Phương Cửu chính đối diện trên ghế.

Một giây sau.

Hấn trong mắt sắc bén ánh mắt liền rơi vào Phương Cửu trên thân, chột hơi nhíu lại lông mày, tức giận nói: "Nặng như thế phạm, vì sao trên thân không có xiềng xích?"

Trọng Phạm?

Xiềng xích?

Phương Cửu biến sắc, cảm thấy nhất thời sinh ra một cỗ cực dự cảm bất tường, khẳng định có người ở sau lưng chơi ngáng chân, nếu không Lỗ đại nhân tuyệt đối không có khả năng vừa lên tới liền cho hấn tới cái hạ mã uy a!

Lỗ đại nhân tọa hạ mấy tên Tá Quan cũng nhất thời được, Phương Cửu tuy nhiên cảm Tần Loan đã thương, nhưng làm sao cũng không tính được Trọng Phạm a?

Tuy nhiên mấy người dù sao cũng là lẫn lộn quan trường, rất nhanh liền kịp phản ứng, bên trong một cái Tá Quan lập tức đứng người lên, từ bên cạnh Hình trên kệ gỡ xuống một bộ xiềng xích, tiến lên cho Phương Cửu mặc lên đi.

Nhìn xem Phương Cửu bị vũ trang đầy đủ, giống như một cái chân chính trọng hình phạm, Lỗ đại nhân lúc này mới giơ tay lên bên trong kinh đường mộc, trên bàn hung hăng vỗ, trầm giọng quát hỏi: "Đường Hạ người phương nào?"

"Phương Cửu!"

"Đã phạm tội gì?"

"Không có tội!"

"Không có tội?" Lỗ đại nhân đầu lông mày vẩy một cái, ngữ khí trong nháy mắt trở nên băng lãnh tới cực điểm: "Cùng lên tá tượng người coi trận bắt được, hiện tại chứng cứ vô cùng xác thực, người dám nói xằng vô tội, còn không mau mau từ nếu đưa tới?"

Nguyên bản, Phuong Cửu còn chuẩn bị tại trên công đường cải lại một phen, dù sao cũng là Tần Loan dùng kiếm trước tiên đánh lên hấn, hấn hoàn thủ cảm kích thương nhiều lắm là xem như cái phòng vệ quá!

Nhưng bây giờ...

Nhìn xem Lỗ đại nhân thái độ như thế, hấn trong lúc nhất thời thật không biết nên nói cái gì, chỉ sợ nói cái gì cũng không hề dùng.

Suy nghĩ một chút, Phuong Cửu rơi vào đường cùng, đành phải phản bác: "Lỗ đại nhân, đã người đều nói chứng cứ vô cùng xác thực, vì sao còn muốn ta từ nếu đưa tới, chẳng lẽ chứng cứ là bồng dưng tạo ra đi ra hay sao?"

Lỗ đại nhân trên mặt thịt bỗng nhiên giạt mạnh, tức giận nói: "Hoàng khẩu tiểu nhi, đừng muốn nói bậy! Truyền Chứng Nhân!"

Rất nhanh, Trần Sơn Quân đi tới, hấn cười gằn liếc mắt Phuong Cửu, chợt khom người nói: "Bái kiến đại nhân!"

"Ừm!" Lỗ đại nhân gật gật đầu, âm giọng hỏi: "Hôm qua Phuong Cửu cầm Tần Loan đả thương, thế nhưng là người tận mắt nhìn thấy?"

Trần Sơn Quân gật gật đầu, nói: "Vâng! Đại nhân, ta tận mắt nhìn đến Phuong Cửu vô duyên vô cớ từ phía sau đánh lên Tần Loan, liền cầm đánh cho trọng thương!"

"Thì ra là thế!" Lỗ đại nhân có chút hiểu được sờ sờ dưới trán râu dài, chợt bỗng nhiên vỗ kinh đường mộc, cả giận nói: "Lớn mật điều dân, hiện tại chứng cứ vô cùng xác thực, người có lời gì có thể nói?"

Chứng cứ vô cùng xác thực?

Trần Sơn Quân mẹ nó liền nói một câu nói cũng gọi chứng cứ vô cùng xác thực?

Phuong Cửu khí nhất định muốn nhảy dựng lên mắng chửi người, hấn trước kia tuy nhiên chưa thấy qua chân chính cổ đại Hôn Quan, nhưng tại trong TV vẫn là gặp qua một chút, mà những Hôn Quan đó bao nhiêu sẽ còn che giấu một chút, thế nhưng là trước mắt vị này Lỗ đại nhân, thật là làm cho hấn mở mang hiểu biết!

"Hô!"

Hít sâu một cái khí, Phuong Cửu cường tự ngăn chặn lửa giận trong lòng nói: "Đại nhân, chỉ dựa vào lời nói của một bên, cái này không thể nói rằng cái gì a?"

"Hiện tại chứng cứ đã như thế đầy đủ, chẳng lẽ người có cái gì tốt hơn chứng cứ?" Lỗ đại nhân tức giận nói ra.

Chứng cứ?

Phuong Cửu xác thực không có bao nhiêu, dù sao Trần Sơn Quân cảm dẫn đến như vậy nơi hẻo lánh, cũng là không muốn để lại có chứng cứ.

Về phần Thu Hương cùng Thạch Hải hai người,

Tuy nhiên có thể làm nhân chứng, bất quá...

Nhìn trước mắt vị này Cầu Quan, Phuong Cửu cảm thấy không khỏi thở dài, chỉ sợ hấn cũng là có một đồng lớn chứng cứ cũng vô dụng, đối phương cái dạng này hiển nhiên cũng là quyết tâm muốn trị hấn tội a.

Đang nghĩ ngợi, một trận ồn ào âm thanh bất thành linh từ phía sau truyền đến, ngay sau đó, hai nam tử do dự bước vào công đường.

Thấy thế, Lỗ đại nhân lông mày lúc này nhăn lại đến, không vui nói: "Mã Kiên Nguyên, Trương Vĩnh Hồ, các người không thấy ta đang thẩm vấn án sao? Còn không tranh thủ thời gian đi ra ngoài cho ta?"

Nghe vậy, bên trong một cái bạch bào nam tử quay đầu nói: "Đại nhân, ta là tới cho Phuong Cửu làm chứng!"

Hấn vừa dứt lời, một cái khác nam tử cũng liền nói gấp: "Lỗ đại nhân, ta mới là đến cho Phuong Cửu làm chứng, người mau đem Mã Kiên Nguyên gia hỏa này đuổi đi!"

"Lỗ đại nhân, ta mới là thật Chứng Nhân..."

"Lỗ đại nhân..."

Nhìn xem hai người một bên lòi kéo một bên lúi lo không ngừng nói, đường bên ngoài xem náo nhiệt dân chúng nhất thời nhìn không được cười rộ lên, Phương Cửu càng là như gặp phải sét đánh sừng sờ tại nguyên chỗ, hẳn thực sự không rõ hai cái này Trung Nhị hàng là từ đâu xuất hiện, liền bọn họ này tám đức hạnh cũng muốn làm Chứng Nhân? Thấy thế nào làm sao giống như là tới khỏi hải a!

Tuy nhiên đứng ở một bên Trần Sơn Quân nhưng là cười không nổi, hai người này tuy nhiên nhìn thiếu sọi đây, có thể bối cảnh lại không tầm thường, nếu bọn họ nhất định phải bảo đảm Phương Cửu lời nói, như vậy hẳn đón lấy kế hoạch tuyệt đối sẽ chịu đến ảnh hưởng rất lớn...

Đang nghĩ ngợi, Lỗ đại nhân giận không thể tha thứ âm thanh vang lên: "Người tới, cho ta đem bọn hắn làm đi ra!"

Mấy cái Nha Dịch lập tức tiến lên, cầm hai người cho kẹp ra ngoài, nhưng vào lúc này, lại có một cái Tiểu Mập Mập lão đạo xông tới, miệng bên trong còn thờ hồn hèn.

Lỗ đại nhân nhìn thấy người này, ánh mắt nhất thời nheo lại, âm hiểm hỏi: "Tề Nguyên Hà, ngươi chẳng lẽ cũng là đến cho Phương Cửu làm chứng nhân a?"

Tiểu Mập Mập không nói gì, nhưng là không chút do dự gật gật đầu, lần này nhất thời khí Lỗ đại nhân cơ hồ muốn giận sôi lên, vỗ bàn dùng sức quát: "Cho ta đem hắn cũng ném ra bên ngoài, nếu ai dám lại đem người bỏ vào đến, nhìn ta không thu thập hắn!"

Nghe vậy, bọn nha dịch từng cái như lâm đại địch, lập tức cầm Đường Khẩu một mực giữ vững, còn không có chờ đợi Lỗ đại nhân sắc mặt khôi phục lại? Gấp rút tiếng bước chân bất thành linh sau này đường vang lên, ngay sau đó, một cái Nha Dịch tay nâng một đạo giấy viết thư chạy đến bên cạnh hắn.

"Đồ hồn trưởng, không thấy được ta đang phá án sao? Còn không tranh thủ thời gian đi xuống cho ta!" Lỗ đại nhân trừng người tới liếc một chút.

Người kia lại không rời đi, trực tiếp cầm giấy viết thư đặt lên bàn, lần này khí Lỗ đại nhân lông mày ria mép đều lay động, tuy nhiên một giây sau, hắn dường như thấy cái gì đáng sợ đồ vật, hai mắt một lồi, nhất thời sững sờ.

Mấy giây về sau, Lỗ đại nhân liền tranh thủ giấy viết thư mở ra, một phía dưới, sắc mặt thay đổi trong nháy mắt, hơn nửa ngày mới tỉnh táo lại, ánh mắt lập tức di động đến tọa hạ các sĩ quan cấp tá trên thân.

Các sĩ quan cấp tá hai mặt nhìn nhau, không biết Lỗ đại nhân xem bọn hắn làm gì?

Sau một khắc.

Chỉ gặp Lỗ đại nhân một mặt giận không thể tha thứ hồng: "Là ai cho Phương công tử mang lên xiềng xích? A? Là ai?"

Ở đây tất cả mọi người được.

Vừa rồi cho Phương Cửu đeo còng tên kia Tá Quan càng là cơ hồ muốn thổ huyết, lâm bẩm nói: "Lỗ đại nhân không phải ngài để cho đeo còng sao?"

Lỗ đại nhân phẫn hận trừng tên kia Tá Quan liếc một chút, trong tay kinh đường mộc trùng trùng điệp điệp vỗ lên bàn, quát: "Các ngươi có phải hay không muốn tạo phản a? Trong mắt các ngươi còn có hay không ta cái này đại nhân?" Nói, Lỗ đại nhân nhất chỉ Phương Cửu, quát lớn: "Các ngươi có biết hay không người này người nào? Đây là Phương công tử? Đại danh鼎鼎鼎鼎 Phương công tử, vạn nhân kính ngưỡng Phương công tử..."

Các sĩ quan cấp tá: "..."

Trần Sơn Quân: "..."

Ở đây tất cả mọi người có thổ huyết xúc động.

Lỗ đại nhân lần nữa hung hăng vỗ bàn một cái: "Các ngươi nhìn ta làm gì? Không biết nhanh đưa Phương công tử trên thân xiềng xích cho hiểu biết?"

Cùng lên tá vội vàng đi lên, tại vô số song mộng ép, mắt tròn trong ánh mắt, cầm Phương Cửu xiềng xích cho giải khai.

Lúc này, Lỗ đại nhân mới một mặt đau lòng nhức óc tiếp tục nói: "Ta cho ngươi biết bọn họ bao nhiêu lần, tra án nhất định phải cực kỳ thận trọng, tại không có tra ra vụ án trước đó, bất luận đối với người nào đều muốn khách khí, lễ độ cung kính, thế nhưng là các ngươi là làm như thế? Đem ta lời nói làm gió thoảng bên tai? Ta rất thất vọng, cũng thất vọng đau khổ a!"

Khách khí?

Lễ độ cung kính?

Ngươi mẹ nó lúc nào nói qua loại lời này?

Ở đây Tá Quan cùng Nha Dịch nhất thời phun máu ba lần, chỉ cảm thấy Lỗ đại nhân mặt mũi này không cần đã đạt tới đại sư cấp cảnh giới.

Nhìn xem Lỗ đại nhân trong nháy mắt thay đổi cá nhân giống như, Trần Sơn Quân nhất thời cảm giác được một tia không ổn, hẳn biết rõ Lỗ đại nhân làm

người, cái kia chính là cái cở đầu tường, bên nào mạnh liền hướng bên nào đi, khuôn mặt với hán mà nói còn không bằng một lượng bạc trọng yếu.

Mà Phương Cửu, giờ phút này bị Lỗ đại nhân cái này khuếch trương ngôn ngữ nói cũng là im lặng, bất quá...

Trong lòng của hán rất rõ ràng, đây hết thảy chỉ sợ cũng là lá thư này nguyên nhân.

Chỉ là lá thư này đến xuất từ người phương nào tay?

Hán thực sự không đoán ra được, dù sao có thể làm cho Lỗ đại nhân trong nháy mắt biến thân nào tàn Trung Nhị Thiếu Niên, cũng không phải người bình thường người bình thường có thể làm được!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Hợp tác

Ngắt ngắt ngảy ngảy đi ra Nha Môn.

Phương Cửu cảm giác vừa rồi liền giống như giống như nằm mơ.

Chính mình trước đó thật sự là tại trên công đường tiếp nhận thẩm phán? Làm sao cảm giác giống như là đang quay Hí Kịch Điện Ảnh?

Đặc biệt là cái kia Cầu Quan Lỗ đại nhân, thật là làm cho hán khai nhãn giới, hán thực sự không rõ người tài giỏi như thế đến là thế nào lẫn lộn đến tư pháp cái này Trọng Yếu Chức Vị bên trên.

Bất quá...

Thay cái góc độ ngẫm lại hán liền thoải mái, dù sao thông hướng con đường làm quan đường rất nhiều, chắc chắn sẽ có mấy cái như vậy Cầu Quan dựa vào đặc thù con đường kéo lên Cao Vị. Với lại có đôi khi loại này Cầu Quan tồn tại, cũng chưa hẳn không phải một chuyện tốt...

Đặc biệt hán hiện tại đã mở ra diện cường ôm tiền con đường, chỉ cần bạc đủ nhiều, giải quyết loại này hỗn bất lạn Cầu Quan còn không phải vài phút sự tình.

Suy nghĩ chuyển động ở giữa, một trận ồn ào tiếng bước chân bất thành linh từ sau lưng truyền đến.

"Ủm?" Phương Cửu lông mày hơi nhíu lại, quay đầu nhìn lại, chỉ gặp vừa rồi lỗ măng xông vào công đường, muốn vì hán làm chứng ba cái kia Thiếu Niên Lang hướng hán đuổi tới.

Đối với bọn hán vừa rồi lỗ măng hành vi, Phương Cửu mặc dù lớn gây nên đã đoán được bọn họ vì sao như thế, bất quá trong lòng nhiều ít vẫn là đối bọn hán sinh ra một chút hảo cảm.

Rất nhanh, ba người đi vào Phương Cửu trước người, bên trong một cái Tiểu Mập Mạp gót chân còn không có đứng vững, liền không kịp chờ đợi nói ra: "Phương Cửu, ngươi về sau cùng ta lẫn lộn đi!"

"Theo ngươi lẫn lộn?" Phương Cửu đầu lông mày giương lên, có chút không dám tin tưởng mình lỗ tai.

Tiểu Mập Mạp nhưng là không chút do dự gật đầu nói: "Đúng vậy a cha ta là ty sĩ, ngươi đi theo ta lẫn lộn, kiếm tiền hai ta chia, ta về sau liền bảo kê ngươi, tuyệt đối sẽ không lại để cho ngươi ăn thiệt thòi, ngươi cảm thấy thế nào?"

Phương Cửu không có trả lời, mà chính là quay đầu nhìn về phía mặt khác hai cái Thiếu Niên Lang, giống như cười mà không phải cười nói ra: "Các ngươi chẳng lẽ cũng là tới hợp nhất ta đi?"

Hai người liếc nhau, bên trong một cái bạch bào thiếu niên gật đầu nói: "Chúng ta trước đó là có loại ý nghĩ này, bất quá..."

Nói đến đây, hán nhìn mắt bên cạnh Tiểu Mập Mạp, khổ sở nói: "Hai chúng ta phụ thân chỉ là Đồ Đốc Phủ giáo úy, quyền thế không có phụ thân hán lớn, cho nên ngươi chỉ sợ sẽ không lựa chọn chúng ta!"

Nghe vậy, Phương Cửu xem ba người liếc một chút, trong đầu suy nghĩ nhanh chóng chuyển động đứng lên.

Kinh lịch trải qua vừa rồi lao ngục tai ương, hẳn đã ý thức chính mình trước mắt tình cảnh là cỡ nào xấu hổ.

Có bản lĩnh kiếm tiền, tự thân an toàn lại không biện pháp bảo chứng, cho nên tại tự thân thực lực đủ cường đại trước đó, Phương Cửu minh bạch, mình bây giờ nhất định phải mượn trước trợ nhất định ngoại bộ lực lượng, tốt nhất cầm một chút quyền quý cột vào chính mình trên chiến xa, dạng này tự thân thu hoạch được lợi ích mới có chỗ bảo chứng.

Mà trước mắt cái này ba cái Thiếu Niên Lang, tuy nhiên tính không được hào môn quyền quý, nhưng bối cảnh cũng còn tính là không tệ, với lại trọng yếu nhất là, từ ba người tính cách đến xem, muốn đến bậc cha chú hẳn không phải là loại kia Đại Gian Đại Ác hạng người.

Nghĩ đến cái này, Phương Cửu suy nghĩ một chút nói: "Tất nhiên tất cả mọi người là vì là kiếm tiền, sao không cùng một chỗ hợp tác đâu?"

"Cùng một chỗ hợp tác?" Ba người mắt lộ không hiểu.

Phương Cửu gật gật đầu, chợt hướng về ba người ngoắc ngoắc tay, thấp giọng tại bọn họ bên tai nói đến.

Nửa ngày, ba người trên mặt đều lộ ra không che giấu được vui mừng, Trung Tiểu bàn tử để cơ hồ đều muốn không ngậm miệng được, run giọng nói: "Mỗi tháng bảo đảm ít nhất năm trăm lượng? Ngươi sẽ không gạt chúng ta đi!"

Phương Cửu lắc đầu: "Các ngươi cũng là quan lại con em, ta làm sao dám lừa các ngươi!"

Thiếu niên áo trắng một chút suy tư, nhưng là dị thường khẩn trương hỏi: "Ngươi nói nhà kia quyền quý, sẽ không phản đối chúng ta gia nhập a?"

Thiếu niên áo trắng hỏi thăm cái quyền này quý, tất nhiên là Phương Cửu vì là càng hợp lý phân phối lợi ích mà lập đi ra, với lại vừa rồi hẳn bị Lỗ đại nhân vô tội phóng thích tình huống ba người đều tận mắt nhìn thấy, cho nên Phương Cửu căn bản không lo lắng ba người không tin.

Hơi cười cợt, Phương Cửu rất là khẳng định nói ra: "Yên tâm đi, các ngươi lại không cầm đầu, chỉ cần các ngươi bình thường chịu thêm ra lực, đem những cái kia không tất yếu phiền phức hết thảy giải quyết, liền tuyệt đối không có vấn đề!"

"Ân,

Ta nhất định sẽ toàn lực ứng phó!" Thiếu niên áo trắng nói, hơn hai người cũng liền vội vàng gật đầu, tựa hồ sợ Phương Cửu sẽ đổi ý một dạng.

"Tốt, vậy cứ như thế định, các ngươi trở lại đem sự tình cho các bậc cha chú đều thông báo một chút đi, dù sao việc này mặc dù là thoát nhìn là giữa chúng ta hợp tác, nhưng lại nhất định phải mượn nhờ bọn họ lực lượng!"

"Ân, phụ thân ta nhất định sẽ vì ta tự hào!"

"Phụ thân ta khẳng định cũng sẽ cao hứng phi thường..."

"..."

Chỉ chớp lát. Nhìn xem mấy cái Thiếu Niên Lang cao hứng bừng bừng rồi đi, Phương Cửu trong lòng cũng là cao hứng phi thường, có ba người bọn họ gia đình gia nhập, chỉ cần không phải những Hào Môn Vọng Tộc đó người tới quấy rối, chỉ sợ hạng giá áo túi com tuyệt đối sẽ không lại đem chú ý đánh vào trên đầu của hắn.

Không bao lâu, Phương Cửu khẽ hát, cuối cùng đi vào Phượng Tê cửa lầu, bên trong Vương Bàn Tử âm thanh cũng đúng lúc truyền tới: "Tốt, đều đừng nói, Phương công tử sự tình tuy nhiên độ khó khăn không nhỏ, nhưng ta khẳng định sẽ cố gắng đi làm, trong vòng mười ngày nhất định giải quyết!"

Mười ngày?

Phương Cửu cảm thấy cười một tiếng, lão tử đi vào vẫn chưa tới hai canh giờ liền đã đi ra!

Vừa nghĩ đến đây, Phương Cửu không khỏi nghĩ lại tới Lỗ đại nhân thu đến lá thư này tiên.

Không khỏi nhanh, Phương Cửu liền lắc đầu, cảm phiền này suy nghĩ ném ra ngoài não bên ngoài. Bởi vì hắn căn bản không nghĩ ra được, lá thư này tiên phía sau chủ nhân đến là ai!

Hơi hơi chính chính sắc mặt, Phương Cửu rút ra thẳng lưng tám, cất bước Triều Phượng dừng trong lầu đi đến.

Mới vừa vào cửa, không biết là ai bất thành linh hô một tiếng: "Phương Cửu!"

Một giây sau.

Trong đại sảnh trong nháy mắt trở nên lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người đồng loạt hướng hắn trông đi qua, trong mắt lộ ra kinh ngạc.

Đang tại nói chuyện Vương Bàn Tử càng là há hốc mồm, lập tức liền sững sốt, hơn nửa ngày, mới một mặt không thể tin nói ra: "Ngươi... Ngươi làm sao đi ra? Không phải là trốn tới a?"

Nghe vậy, người khác trong nhảy mắt kịp phản ứng, lập tức hướng Phuong Cửu trào lên đi, nhao nhao nói ra: "Phuong công tử, người không phải đánh người bị bắt sao? Làm sao nhanh như vậy liền đi ra a?"

"Đúng vậy a Vương công tử mới vừa rồi còn nói, cần tốn hao rất đại lực khí mới có thể đem người lấy ra đây..."

"Đúng đây, nói ta còn lo lắng nửa ngày, xem ra Vương công tử mới vừa rồi là đang gạt chúng ta a!"

Nghe các cô nương ngôn ngữ, Vương Bàn Tử sắc mặt lúc xanh lúc trắng, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì, đây cũng quá mẹ hán đánh mặt đi.

Chính mình vừa rồi luôn luôn sát có việc nói đem Phuong Cửu từ trong lao lấy ra đến cỡ nào khó khăn đường nào, có thể cái này mẹ hán ngay cả một nén nhang thời gian đều không đi qua, Phuong Cửu liền nghênh ngang xuất hiện!

Bất quá, nhất làm cho hán lo lắng nhưng là, Phuong Cửu không phải là vượt ngục ra đi, như thế hai người về sau hợp tác chỉ sợ cũng tiến hành không đi xuống...

Nghĩ đến cái này, Vương Bàn Tử vội vàng chen đi qua nói: "Phuong Cửu, người không phải là trốn tới a? Loại sự tình này có thể tuyệt đối không thể làm a!"

Phuong Cửu thuận miệng thổi ngừ bức, nói: "Làm sao có khả năng, ta cùng Lỗ đại nhân quan hệ tốt như vậy, chào hỏi liền đi ra thôi!"

Vương Bàn Tử: "..."

Chung quanh một đám nam nữ cũng sững sốt, tuy nhiên tại gần gũi người về sau, một nữ tử kinh hi nói: "Phuong công tử, mẹ trước đó cũng bị bắt đi, người nhanh đi cùng Lỗ đại nhân nói một chút đi, đem mẹ cũng thả lại tới!"

Phuong Cửu: "..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Trọng thương

Đối với Dương Mụ.

Phuong Cửu tuy nhiên chưa nói tới có bao nhiêu cảm tình, nhưng hai người dù sao cùng một chỗ sinh hoạt vài ngày. Mà Phuong Cửu cũng không phải cái gì Động Vật Máu Lạnh, bởi vậy liên lụy Dương Mụ bị bắt, trong lòng nhiều ít vẫn là còn có một chút áy náy.

Bất quá...

Nhất làm cho Phuong Cửu lo lắng nhưng là, nếu là Dương Mụ thật xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, nàng không có con cái, tại không có người thừa kế dưới tình huống, Phượng Tê trong lâu treo hộ tại nàng danh nghĩa một đám Tịch Tịch nam nữ, vô luận là Thu Hương vẫn là Nghênh Nguyệt bọn người, đều sẽ bị Nha Môn cưỡng ép tiếp thu, lần nữa tiến hành bán tháo.

Đương nhiên...

Vương Bàn Tử phụ thân là ty hộ, quản cũng là cái này một khối, nhưng việc này liên lụy nhân số rất nhiều, tính không được việc nhỏ, nếu là muốn hán ra tay giúp đỡ, nhân tình này muốn thiếu đại phát.

Cho nên đối lập mà nói, nghĩ biện pháp cảm Dương Mụ từ trong lao vớt đi ra, đây mới là đơn giản nhất có lời giải quyết con đường.

Với lại, Phuong Cửu trong lòng cũng có chính mình lo lắng, đó chính là hán hiện tại thế nhưng là một cái điển hình không Hợp Đồng, tại không có hoàn toàn cường đại lên trước đó, hán thực sự không muốn để cho người tại Hộ Tịch bên trên đối với hán tiến hành giờ. Cho dù là Vương Bàn Tử, hán cũng không yên lòng!

Dù sao không Hợp Đồng cùng Lưu Khẩu cũng không có gì khác nhau!

Bởi vậy, tại cảm chung quanh một đám nam nữ đuổi về sau, Phuong Cửu liền hướng về chính mình trong phòng đi đến, Vương Bàn Tử nhưng lại đắm

chiều theo sau lưng

Rất nhanh, hai người vào nhà bên trong. Vừa mới ngồi xuống, Vương Bàn Tử liền không kịp chờ đợi hỏi: "Phương huynh, người thật không phải từ trong lao trốn tới?"

Phương Cửu suy nghĩ một chút, xé da hồ nói: "Quên, nói cho người biết lời nói thật đi, ta trước kia kết giao một cái phi thường có quyền thế bằng hữu, hẳn hôm nay vừa vận xuất thủ tương trợ, cho nên ta liền bình an vô sự được thả ra!"

"Thì ra là thế, vì huynh trước đó còn một mực đang lo lắng việc này đây!" Vương Bàn Tử lẳng lặng nhìn xem Phương Cửu, dường như muốn từ trên mặt hắn nhìn ra chút gì đến, tuy nhiên việc này vốn là nửa thật nửa giả, dù cho sau đó Vương Bàn Tử vụng trộm đi điều tra, chỉ sợ cũng tra không ra cái gì chỗ sơ suất tới.

Nửa ngày, Vương Bàn Tử thần sắc bất thành linh trở nên ngưng trọng lên, chậm rãi nói: "Phương huynh, đã người có nó quyền quý tương trợ, này ta hai trước đó chỗ nói chuyện hợp tác..."

Vương Bàn Tử không có tiếp tục nói đi xuống, nhưng Phương Cửu làm sao không minh bạch hắn lời nói bên trong ý tứ, lập tức mỉm cười, nói: "Yên tâm đi, ta hai hiệp làm tiếp tục, gia đình kia nhưng nhìn không hơn chút tiền lẻ này!"

"Món tiền nhỏ?"

Vương Bàn Tử khẽ giật mình, kém chút phun ra một cái lão huyết đi ra.

Lúc trước hắn thế nhưng là tính qua một khoản, 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》 nếu là mỗi bản bán 50 Đồng Tiền, toàn bộ thành Hằng Châu có hơn năm vạn hộ nhân gia, dù là chỉ có một phần năm người ta chịu dùng tiền mua sách, đó cũng là năm trăm lượng bạc.

Mà cả nước thế nhưng là có ba trăm năm mươi tám cái tiểu bang, 1,551 cái huyện, dù là tại nó Châu Huyện chỉ có thể bán đi thành Hằng Châu gần một nửa mức độ, diệt trừ tiền vốn, vậy hẳn nương cũng có hai ba vạn lượng bạc có thể kiếm, mà cái này còn vền vẹn chỉ là một quyển sách có khả năng mang đến lợi nhuận. Nếu là dựa theo Phương Cửu trước đó nói, cầm 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》 chia tằm mười sách đi buôn bán.

Đây chính là hơn mấy chục vạn bạc a!

Nếu là cái này còn tính là món tiền nhỏ?

Vậy là cái gì đồng tiền lớn?

Chỉ sợ sẽ là Đương Kim Hoàng Thượng biết đều muốn đồ mất không thôi đi!

Nghĩ đến cái này, Vương Bàn Tử ở ngực không chế không nổi hơi hơi phập phồng.

Phương Cửu thấy thế, cảm thấy không khỏi âm thầm cười rộ lên, hắn đương nhiên biết Vương Bàn Tử suy nghĩ trong lòng, tuy nhiên từng có hậu thế kinh nghiệm hẳn cũng sẽ không giống Vương Bàn Tử như vậy tính sổ sách, dù sao bán sách loại chuyện này tồn tại một cái cơ hồ vô giải nan đề.

Cái kia chính là đạo bản!

Chỉ cần đạo bản vừa ra, thu nhập có thể cũng có trước dự đoán một phần mười, liền đã có thể vụng trộm đề.

Đương nhiên, loại chuyện này Phương Cửu cũng sẽ không ngốc Hề Hề nói ra, hắn còn chuẩn bị để cho Vương Bàn Tử toàn lực ứng phó đâu, dù sao cho dù là đạo bản, đối với tích phân tăng trưởng cũng sẽ không có ảnh hưởng chút nào.

Nửa ngày, Phương Cửu suy nghĩ một chút, lại nói: "Vương Huynh, nó sự tình người cũng đừng nghĩ,

Công tượng cái này một khối người sớm một chút chuẩn bị kỹ càng, sau đó lại tìm mấy tên đáng tin thư sinh tới, ta trước tiên đem sách thứ nhất nội dung để bọn hắn ghi chép lại!"

"Công tượng cùng thư sinh ta đã sai người đi tìm, chậm nhất ngày mai liền có thể khởi công!"

Phương Cửu gật đầu nói: "Vậy được, ngày mai chúng ta liền bắt đầu." Nói, Phương Cửu tại trong đầu cân nhắc một chút ngôn ngữ, chuẩn bị cùng hắn nói chuyện Đương Mụ sự tình.

Mà đúng lúc này, một trận ồn ào tiếng la khóc bất thành linh từ ngoài cửa truyền đến.

"Mụ mụ, người... Người tình, mau tỉnh lại a..."

"Là cái nào đáng đả ngàn đao gia hỏa làm a..."

"Mụ mụ..."

Nghe vậy, Phương Cửu cùng Vương Bàn Tử liếc nhau, vội vàng hướng ra phía ngoài chạy tới.

Rất nhanh, đứng tại lầu hai lầu hành lang nơi, Phương Cửu trờ nhìn thấy trước đó vừa mới kết bạn cái kia Tiểu Mập Mập Tề Nguyên Hà bên ngoài, liền phát hiện Dương Mục bị hai nam tử nhấc tại trên cang cứu thương hướng lầu hai đi tới.

Trong nháy mắt, Phương Cửu sắc mặt không tự giác trầm xuống, hần vội vàng đi đến Dương Mục bên cạnh thân, ở trên người nàng tinh tế xem xét lên thương thế.

Một phen xem xét hạ xuống, Phương Cửu sắc mặt nhất thời âm trầm cơ hồ có thể chảy ra nước.

Bụng có một chỗ phi thương sâu vết đao!

Cái này căn bản cũng là mưu sát a!

Rất nhanh, nhìn xem Dương Mục bị mang tới trong phòng, Phương Cửu đi đến Tề Nguyên Hà bên người, trầm giọng hỏi: "Cái này đến là thế nào chuyện?"

Tiểu Mập Mập suy nghĩ một chút, nói: "Cha ta buổi chiều dẫn người tuần tra đường sông thời điểm, vừa lúc ở phát hiện nàng nằm tại bờ sông hôn mê bất tỉnh, cũng làm người ta trước tiên đưa đến y quán cứu chữa, cho nên ta vừa rồi về nhà nhận được tin tức về sau, liền lập tức đi y quán hỏi thăm tình huống!"

Nói đến đây, Tiểu Mập Mập âm thanh không khỏi trở nên nặng nề một chút: "Y quán tiên sinh nói... Nói nàng khả năng thật không qua tới nay, cho nên ta liền lập tức để cho người ta đưa nàng đưa tới cho người, vạn nhất nàng tỉnh lại có cái gì đi ngôn, người cũng tốt biết!"

Nghe vậy, Phương Cửu sắc mặt biến lại thay đổi, cuối cùng thật sâu thở dài nói: "Việc này... Cảm ơn người, ta thiếu một mình người tỉnh!"

Đứng ở bên cạnh Vương Bàn Tử cũng không khỏi thở dài, lập tức vỗ vỗ Phương Cửu bả vai nói: "Tốt, đừng quá lo lắng, ta vừa hỏi Lưu Đại phu, cũng không phải là không có khôi phục khả năng!"

Nói, Vương Bàn Tử mắt nhìn Phương Cửu trên thân vết thương, nói: "Người thương tại Nha Môn chỉ làm đơn giản xử lý, một hồi để cho Lưu Đại phu cho người thêm xử lý xuống đi!"

"Àn..." Phương Cửu nhàn nhạt gật gật đầu, trong mắt lập tức hiện lên một đạo nhỏ không thể thấy hàn quang..

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Cẩm Thư

Vào đêm

Phương Cửu được thả ra tin tức dần dần tại trong thành Hàng Châu truyền ra, cái này lập tức cảm những hành sự đó cẩn thận, mới vừa vạn có hành động đám công tử ca đánh cái trở tay không kịp.

Tuy nhiên nhất làm cho bọn họ phần hận không thôi là, Mã Kiên Nguyên, Trương Vĩnh Hổ, Tề Nguyên Hà ba cái Gia Tộc Trưởng Bối vậy mà đã ở trường hợp công khai vì là Phụng Tề lầu chống lên trảng tử.

Đối với cái này, chỉ cần hơi có chút não từ người đều minh bạch, cái này ba nhà lợi ích nhất định đã cùng Phụng Tề lầu buộc chung một chỗ, còn muốn ra tay tranh đoạt lợi ích, chỉ sợ đầu tiên muốn đối phó cũng là cái này ba nhà không tính quá mạnh nhưng cũng tuyệt đối không kém thế lực.

Nhưng mà...

Đang nghe tin tức về sau, tâm tình khó chịu nhất nếu cũng không phải là những cái kia không có tranh đoạt đến lợi ích đám công tử ca, mà chính là trong thành Hàng Châu thanh lâu cùng Thanh Quan quán các quán sự.

Mấy ngày nay Phụng Tề lầu lũng đoạn kiểu kinh doanh, ép tới bọn họ cơ hồ đều nhanh muốn thở không nổi, giữa trưa nghe nói Phương Cửu bị bắt về sau, thế nhưng là đưa các nàng cao hứng hơn nửa ngày, đều coi là dạng này thời gian sẽ tùy theo kết thúc.

Nhưng để các nàng vạn vạn không nghĩ đến là, cái này còn không có cao hứng một cái buổi chiều đâu, Phương Cửu liền mẹ nó đem thả đi ra...

Cái này khiến các nàng làm sao không kinh sợ, làm sao không giận!

Cũng may tối nay Phượng Tê lâu cũng không có khai trương buôn bán, cái này ít nhiều khiến bọn họ tâm tình hơi tốt như vậy từng tia.

Cùng lúc đó.

Tại thành Hàng Châu Đông Giao tòa nào đó phủ đệ một gian trong thư phòng, một cái thân mặc Hoa Phục nam tử trẻ tuổi ngồi tại bàn đọc sách đăng sau, hần nhấm hai mắt, sắc mặt có chút âm trầm, ngón tay có một chút không một dưới đập trên ghế ngồi lan can.

Tại hần đối diện, Trần Sơn Quân cúi đầu run run rẩy rẩy đứng đấy, không khí ngột ngạt dị thường.

Thật lâu, nam tử đánh cái bàn ngón tay đột nhiên dừng lại, Trần Sơn Quân trái tim tùy theo căng thẳng, ngay sau đó liền nghe đến nam tử băng lãnh như sương âm thanh vang lên: "Nói một chút đi, vì sao đơn giản như vậy sự tình người cũng có thể cho ta làm hư hại?"

Trần Sơn Quân sắc mặt tái đi, cắn răng nói: "Tiểu Vương Gia, sự tình là như thế này..." Hần giản yếu đem sớm nghĩ kỹ lý do nói ra.

"Như vậy..." Tiểu Vương Gia yên lặng một hồi, từ tốn nói: "Người là ý nói, là Phủ Thứ Sử từ đó cản trở?"

Trần Sơn Quân hơi hơi gật gật đầu, nói: "Khẳng định là Phủ Thứ Sử nhúng tay chuyện này, nếu không lỗ tư pháp không có khả năng xem xong thư sau khi thái độ đại biến, hơn nữa còn không chịu nói cho ta biết là người phương nào ở sau lưng sử dụng lực!"

Tiểu Vương Gia đồng tử co rút lại, lạnh giọng nói: "Nhưng ta vì sao nghe nói, người căn bản là không có có dựa theo ta lúc đầu ý tứ đi làm việc, mà chính là còn tự tiện chủ trương để cho người ta đi ký khế ước bán thân? Là muốn lấy ta niềm vui vẫn là muốn vì chính mình mưu tư lợi? A? Có phải hay không cảm thấy ta rất ít ra ngoài liền cái gì cũng không biết? Với lại người dám đem Tàn Loan thụ thương sự tình làm cho mọi người đều biết? Có phải hay không cảm thấy ta thật không dám giết người?" Nói xong lời cuối cùng mấy chữ, Tiểu Vương Gia vỗ bàn một cái bỗng nhiên đứng lên, âm thanh cơ hồ là đang gầm thét!

"Bị bán đứng!" Trần Sơn Quân bên tai như là Cự Chung oanh minh, hoảng sợ trong nháy mắt thôn phệ hần toàn bộ ý thức, thân thể phù phù một chút, té quỵ dưới đất, không chế không nổi run rẩy lên.

Tiểu Vương Gia lạnh lùng liếc nhìn hần một cái, thở câu chữ thê, chợt chậm rãi ngã ngồi tại trong ghế, ngón tay lần nữa tại trên bàn một chút lại một chút đánh đứng lên, sắc mặt không ngừng biến hóa.

Hồi lâu sau, Tiểu Vương Gia nộ hỏa lúc này mới hơi hơi lắng lại một chút, mở miệng nói ra: "Đã người nói là Phủ Thứ Sử nhúng tay bên trong, nghĩ như vậy tất nhiên nó hẳn là sẽ từ giữa đắc lợi a?"

Trần Sơn Quân瑟瑟, vội vàng nói: "Tiểu Vương Gia, cái này. . . Cái này thuộc hạ còn không có tra rõ ràng, tuy nhiên sáng mai trước đó, ta nhất định tra cái tra ra manh mối!"

"Không cần tra, một hồi người liền bằng vào chúng ta Bành vương phủ danh nghĩa, dán phân bố cáo ra ngoài, liền nói 《 Phàm Nhân Tu Tiên Truyện 》 lời đồn tà ma ngoại đạo, trong thành Hàng Châu về sau không cho phép lại xuất hiện!"

Trần Sơn Quân mất lộ một tia không hiểu, nhưng vẫn là vội vàng gật đầu nói: "Thuộc hạ minh bạch!"

Không bao lâu, theo Trần Sơn Quân run run rẩy rẩy rời đi thư phòng,

Trong phòng sau tấm bình phong chậm rãi đi tới một cái thân mặc quần áo màu đen cô gái trẻ tuổi.

Nữ tử đi tới, nhẹ nhàng tại Tiểu Vương Gia trên vai xoa bóp, ôn nhu nói: "Tiểu Vương Gia, nếu thật là Phủ Thứ Sử muốn đoạt phần này sắc, vì sao chúng ta không bán một cái nhân tình cho bọn hắn, ngược lại muốn đem nó cho cấm đầu?"

Tiểu Vương Gia chậm rãi đứng người lên, đi đến phía trước cửa sổ, ngắm nhìn tinh quang lập loè bầu trời đêm, hồi lâu mới nhẹ nói nói: "Ta không lấy được đồ vật, người khác cũng đừng hòng có được!"

Nghe vậy, nữ tử sắc mặt một biến, trong lòng không kim lại được cảm thấy từng trận không thể chống cự hần ý.

...

Ngày kế tiếp buổi sáng.

Tại trong thành phía Tây một tòa phủ đệ bên trong.

Tiểu Mập Mập Tê Nguyên Hà rất sớm đã từ trên giường đứng lên, dương dương đắc ý ở trong vườn đi bộ.

Từ khi hôm qua cùng Phương Cửu hợp tác sự tình trong phủ truyền khắp về sau, hần bỗng nhiên cảm thấy, vô luận là phụ mẫu vẫn là người làm trong phủ, nhìn về phía ánh mắt của hần đều xuất hiện điểm một chút biến hóa.

Cái loại cảm giác này hẳn nói không nên lời, nhưng tóm lại cũng thoải mái! Cũng thoải mái!

Bắt tri bắt giác ở giữa, Tiểu Mập Mập tản bộ đến đại sảnh.

Thường ngày, đối mặt nghiêm túc phụ thân, hẳn là có bao xa liền trốn xa hơn, dù sao so với khôn khéo tài giỏi đại ca tới nói, hẳn trừ sống phóng túng bên ngoài, thật có thể nói là không còn gì khác.

Nhưng bây giờ...

Nhìn thấy trong sảnh phụ thân đang tại hướng đại ca phát biểu, trong lòng của hắn không chỉ có không có thường ngày e ngại, ngược lại không khỏi muốn tiến tới.

Về phần nguyên nhân, trong lòng của hắn rất rõ ràng, nhưng cũng không phải rất muốn thừa nhận.

Lúc này, đủ cha hiển nhiên nhìn thấy hắn xuất hiện, đình chỉ phát biểu, hướng hắn vẫy tay nói: "Nguyên Hà, tới!"

Nghe vậy, Tiểu Mập Mập vội vàng chạy tới, nói: "Gặp qua phụ thân!"

"Ân!" Đủ cha gật gật đầu, nói: "Không tệ, hôm nay có thể dậy sớm như vậy, đáng giá khen ngợi."

Bên cạnh đại ca có chút đồ kị nói ra: "Phụ thân, ta ngày ngày đều cái giờ này đứng lên, cũng không gặp người đã nói cái gì, nhị đệ hôm nay mới là đầu một lần a..."

Đủ cha không để ý đến hắn, tiếp tục nói với Tiểu Mập Mập: "Nghĩ kỹ một hồi muốn làm gì chưa vậy?"

"Nghĩ kỹ, một hồi ta liền đi Phượng Tê lầu nhìn xem, chúng nó Tú Bà thương tổn lợi hại, nếu là có thể giúp đỡ địa phương, ta nghĩ hết lực đi giúp một chút!"

"Ân, không tệ, vì phụ bất thành linh cảm giác người trở nên có tiền đồ!" Đủ cha lần nữa tán dương, nghe được bên cạnh đại ca mắt tròn trắng, lăm lăm trong miệng: "Nếu không phải ta mang nhị đệ đi Phượng Tê lầu nghe sách, hẳn làm sao có khả năng có hôm nay?"

Đủ cha tức giận nguyền rủa một cái, lần nữa nhìn về phía Tiểu Mập Mập, nói ra: "Người cùng đi Phượng Tê lầu, nói cho cái kia gọi Phượng Cửu tiểu tử, để cho hắn buông tay đi làm, nếu là có khó khăn gì, vì phụ nhất định sẽ cố gắng giúp hắn, nghe được sao?"

Tiểu Mập Mập liền tục gật đầu, hưng phấn nói ra: "Vâng, phụ thân, ta nhất định đem ngài lời nói đều đưa đến!"

Chỉ chớp lát, Tiểu Mập Mập lại cùng phụ thân nói vài lời, vừa muốn rời đi, gấp rút tiếng bước chân bất thành linh từ bên ngoài phòng truyền đến, ngay sau đó, một cái hạ nhân liền vội vã chạy đến trong sảnh, gấp giọng nói: "Lão gia, không tốt, phát sinh đại sự!"

Đủ cha sắc mặt trầm xuống, lúc này quát: "Đến phát sinh chuyện gì, vậy mà như thế kinh hoảng?"

"Lão gia, vừa rồi ta ở ngoài cửa quét rác thời điểm, nghe người qua đường nói, Bành vương phủ đã dán ra bố cáo, đem Phượng Tê lầu 《Phạm Nhân Tu Tiên Truyện》 cho cấm!"

Nghe vậy, trong sảnh mấy người đều sắc mặt đại biến, Tiểu Mập Mập sắc mặt càng là tại trong tích tắc biến thành màu xám, lập tức cơ hồ là gào thét hỏi: "Người có phải hay không nghe lầm, làm sao có khả năng bất thành linh cho cấm?"

"Thiếu gia, tiểu làm sao dám nói bậy, ta là hỏi mấy cái người qua đường, tại sau khi xác nhận mới chạy tới bẩm báo!"

Trong nháy mắt, Tiểu Mập Mập dưới chân mềm nhũn, đặt mông té ngồi trên mặt đất, chỉ cảm thấy toàn bộ thế giới đều đang xoay tròn, bên tai hình như có vô số người đang cười nhạo hắn, mìa mai hắn.

Hơn nửa ngày, Tiểu Mập Mập mới tỉnh táo lại, từ dưới đất bò dậy, khuôn mặt vặn vẹo quát: "Không... Đây không phải thật..."

Gào thét bên trong, Tiểu Mập Mập nổi điên hướng phía bên ngoài lao ra...

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường* Mô Thanh Lâu Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Nói đùa?

Theo Bành vương phủ cấm lệnh dán ra, tin đồn rất nhanh liền tại trong thành Hàng Châu như là mạng nhện một dạng trải rộng ra.

"Tê Huynh, người còn không biết đi, Bành vương phủ vừa mới dán ra bố cáo, đem 《 Phàm Nhân Tu Tiên Truyện 》 cho cấm!"

"A? Thật giả?"

"Đương nhiên là thật, ta vừa rồi thế nhưng là tự mình đi cửa thành nhìn qua bố cáo!"

"Mụ, cái này chẳng phải là nói, ta về sau rốt cuộc nghe không 《 Phàm Nhân Tu Tiên Truyện 》 ?"

"Không ngừng, bố cáo bên trên thế nhưng là minh xác đánh dấu, liên quan tới 《 Phàm Nhân Tu Tiên Truyện 》 hết thảy đều không được lại trong thành xuất hiện, cho nên hai ngày trước đầu đường buôn bán những sách vở kia, chỉ sợ cũng sẽ không còn có!"

"Ta đi, ác như vậy a?"

"Là đủ hung ác, trước đó thế nhưng là ngay cả không hề có một chút tin tức nào, hiện tại bất thành linh đến như vậy lập tức, chỉ sợ rất nhiều người đều không chịu nhận đi..."

"Đương nhiên không chịu nhận, đặc sắc như vậy xuất hiện cố sự, người đi thử một chút nghe được một nửa bất thành linh liền không có là cái gì cảm thụ..."

Cùng loại lời nói không ngừng tại phố lớn ngõ nhỏ xuất hiện, bất quá đối với phổ thông dân chúng tới nói, nếu 《 Phàm Nhân Tu Tiên Truyện 》 có hay không bị cấm cùng bọn hắn cũng không có cái gì bao lớn quan hệ, dù sao bọn họ cũng không có gì tiền đi Phụng Tê trong lâu nghe sách.

Mà đối với những phú gia đệ tử đó, đặc biệt là thực tình ưa thích 《 Phàm Nhân Tu Tiên Truyện 》 này một bộ phận người mà nói, hiện tại cảm giác liền như là ăn con ruồi một dạng khó chịu, dù sao một cái đặc sắc xuất hiện cố sự nghe đang sáng khoái đầu, bất thành linh liền mẹ nó thái giám, mặc kệ người nào nhất thời bán hội chỉ sợ đều có chút không chịu nhận.

Đôi ở đời sau, tuyệt đối nhất định phải gửi bên trên một cái rương lưỡi dao đi qua không thành!

Đương nhiên, còn có một một số nhỏ người thì miễn không đồng nhất phiên tâm tại đề họa, đặc biệt là những thanh lâu đó cùng Thanh Quan quán các quán sù, giờ phút này đều đã đề sắp không ngậm miệng được.

Mặc cho bọn hắn như thế nào ảo tưởng, cũng đều không nghĩ tới tại biến đổi bất ngờ về sau, nhất là cho các nàng ghen ghét nhưng lại đau đầu 《 Phàm Nhân Tu Tiên Truyện 》 lại bị cấm!

Hiện tại Phụng Tê lâu không có 《 Phàm Nhân Tu Tiên Truyện 》， chỉ bằng nó này rách mướp hoàn cảnh? Tư sắc bình thường cô nương?

Như thế nào lại theo chân chúng nó tranh?

Có cái gì tư cách lại cùng chúng nó tranh?

Vâng

Không có 《 Phàm Nhân Tu Tiên Truyện 》， Phụng Tê lâu xác thực liền không có cùng những cao đó hồ sơ thanh lâu cạnh tranh tư bản, đối với Phụng Cửu tới nói, càng là mất đi nhanh chóng tích lũy tài phú cùng tích phân thủ đoạn tốt nhất.

Cho nên khi biết tin tức về sau, Phụng Cửu trước tiên liền đến cửa thành, hắn cũng hi vọng nhận được tin tức là giả, thế nhưng là...

Một lần lại một lần nhìn qua bố cáo trên lan can dán thiếp Phong Sát Lệnh về sau, Phụng Cửu hoàn toàn mắt tròn, miệng ép, im lặng!

Lời đồn tà ma ngoại đạo?

Ta lời đồn con em người tà ma ngoại đạo a!

《 Phàm Nhân Tu Tiên Truyện 》 thế nhưng là như vậy nghiêm túc một quyển sách, không Mị Dâm! Không liên quan độc ! Liền ngay cả mẹ hắn những cái kia dính dáng mang cho nên vi phạm lệnh cấm tình tiết, hắn đang kể chuyện quá trình bên trong đều tự hành xóa bỏ!

Cái này phải trả xem như lời đồn tà ma ngoại đạo? Hắn thật không biết cái gì gọi là không truyền bá tà ma ngoại đạo!

Trong lúc nhất thời, Phụng Cửu thực sự có chút khó mà tiếp nhận sự thật này.

Bất quá hắn trong lòng cũng rõ ràng, chính mình không tiếp thụ cũng phải tiếp nhận, Bành vương phủ thế nhưng là Hoàng Thân Quốc Thích, mặc dù không có bao nhiêu thực quyền, nhưng cho dù là quan to tam phẩm Thứ Sử đều muốn đối bọn hắn lịch thiệp ba phần.

Mà hấn một cái thân phận ti tiện Quy Nô, trước mắt lại có năng lực gì cái biến đây hết thấy?

Dựa vào Tiểu Mập Mập phụ thân?

Vương Bàn Từ phụ thân?

Hay là hôm qua mới vừa mới thành lập quan hệ hợp tác này hai cái giáo úy gia đình?

Chỉ sợ người ta chim mặc xác những người này liếc một chút.

"Hô!"

Phương Cửu thở hổn hển, trong lòng nén giận tới cực điểm, hấn không thể chửi ầm lên một phen mới thống khoái, tuy nhiên nhìn xem chung quanh nghị luận ầm ĩ bách tính, hấn cuối cùng vẫn nhịn xuống, dù sao nhục mạ Hoàng Thân Quốc Thích, đây chính là trọng tội!

Không bao lâu.

Phương Cửu một mặt âm trầm trở lại Phương Tê lâu.

Mới vừa vào cửa,

Chỉ thấy Vương Bàn Từ, dù Nguyên Hải, Mã Kiên Nguyên cùng Trương Vĩnh Hồ bốn người mặt mũi tràn đầy lo lắng chờ ở đại sảnh.

"Các ngươi đều biết?" Phương Cửu cười khở nhìn xem bốn người.

Sắc mặt khó coi bốn người vốn là gât gât đầu, Vương Bàn Từ mở miệng hỏi: "Phương huynh, cái này đến là thế nào chuyện a? Làm sao Bành vương phủ bất thành linh liền đem ngươi 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》 cho cấm!"

"Ta nếu cũng rất buồn bực, bất quá ta đoán hơn phân nửa cùng Trần Sơn Quân kiếp trước quan hệ!" Phương Cửu suy nghĩ một chút, tức giận nói ra.

Vương Bàn Từ cả giận nói: "Trần Sơn Quân cái này con rùa con bê, việc này nếu thật là hấn túng túng, lão tử không để yên cho hấn."

Tiểu Mập Mập dù Nguyên Hải do dự một chút, nhịn không được hỏi: "Phương công tử, vậy bây giờ làm sao bây giờ? Ngươi còn có hay không nó chiêu?"

Nghe vậy, ba người hấn khẽ giật mình, không tự giác ngừng thở, nhìn về phía Phương Cửu.

Thấy thế, Phương Cửu không có trả lời, mà chính là lâm vào yên lặng.

Nếu nói hấn không có nó chiêu số, vậy tuyệt đối không có khả năng.

Dù sao hấn nhưng là một tên người xuyên việt, trong đầu không chỉ có riêng chỉ có 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》 quyền này biết rõ internet tiểu thuyết, cái gì Tây Du Ký a, Tam Quốc Diễn Nghĩa loại hình tại trên TV một truyền bá cũng là chừng hai mươi năm có tên, hấn càng là nhắm mắt lại đều có thể đem cố sự nói ra.

Thế nhưng là...

Hiện tại Bành vương phủ rõ ràng cũng là có ý muốn chinh hấn, chỉ sợ hấn vô luận đổi thành sách gì đi nói, Bành vương phủ đô có thể mượn cớ cho cấm.

Dù sao người ta quyền thế đủ lớn, đối phó cái kia là muốn chơi như thế nào liền chơi như thế nào.

Bất quá...

Nếu là cứ như vậy nén giận, cái gì cũng không làm, Phương Cửu thực sự nuốt không trôi nằm ngang ở trong lồng ngực con tức giận này, với lại hấn hiện tại nhu cầu cấp bách tài phú cùng tích phân đến đề cao thân phận của mình cùng địa vị, nếu không thừa dịp Phương Tê lâu dư ôn còn tại lúc đợi làm ra chút manh mối đến, còn muốn bắt đầu lại từ đầu tự lại nhân khí, chỉ sợ cũng không có dễ dàng như vậy.

Nghĩ đến cái này, Phương Cửu suy nghĩ một chút, hí mắt nhìn về phía bốn người, trầm giọng nói: "Ta có một cái biện pháp!"

"Nhanh như vậy liền nghĩ đến biện pháp?"

Bốn người liếc nhau, nhất thời vui mừng quá đỗi, vội vàng vênh tai.

Nửa ngày.

Bầu không khí bất thành linh trở nên quý dị dị thường.

Bốn cái quan lại con em hai mặt nhìn nhau, toàn bộ mộng, trên mặt tràn ngập kẹp lấy dầu chấm than mộng ép!

Hơn nửa ngày, bốn người mới tỉnh táo lại, tâm tình phức tạp nhìn xem Phương Cửu khuôn mặt, tựa hồ tại xác nhận hắn là không phải đang cùng mình nói đùa, thẳng đến phát hiện Phương Cửu ánh mắt lộ ra vô cùng kiên định cùng nghiêm túc, bốn người nhất thời không biết mình bây giờ là nên khóc tốt hay nên cười tốt.

Phương Cửu chủ ý cũng quá mẹ nó vô nghĩa.

Vương Bàn Tử trên gương mặt thịt mỡ tại run rẩy mấy lần về sau, cũng cuối cùng nhịn không được, im lặng tới cực điểm hỏi: "Người chân thật định, vừa rồi lời nói không phải tại cùng chúng ta nói đùa?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mô Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Mỹ thực

Phương Cửu biết, chính mình vừa rồi hướng về bọn họ kể ra biện pháp, mấy người kia hiển nhiên không thể nào hiểu được, tuy nhiên có một số việc hắn cũng không có cách nào giải thích quá mức kỹ càng, cũng không thể nói lão tử là người xuyên việt, lão tử có bàn tay vàng, cho nên đi theo lão tử làm nhất định có thể kiếm nhiều tiền đi!

Cái này ai mà tin a?

Vội lại cũng không thể nói như vậy a!

Hơi hơi lắc đầu, Phương Cửu nghiêm mặt nói: "Vương Huynh, đều lúc này, ta làm sao có khả năng sẽ cùng các người nói đùa, vội lại cái này trò đùa tựa hồ cũng không buồn cười!"

Vương Bàn Tử như có điều suy nghĩ xem Phương Cửu liếc một chút, không tiếp tục nói lời nói, ngược lại là bên cạnh Tiểu Mập Mập Tề Nguyên Hà nhin không được hỏi: "Phương công tử, vậy theo người ý tứ mà nói, chẳng lẽ người muốn đem Phương Tề lâu đổi thành tửu lâu, nhưng ta cũng không cảm thấy dạng này có thể kiếm được cái gì đồng tiền lớn a?"

Phương Cửu lắc lắc đầu nói: "Đó là người lý giải xuất hiện sai lầm, ta cũng không phải là muốn đem Phương Tề lâu đổi thành tửu lâu, mà chính là muốn ở chỗ này kinh doanh mỹ thực!"

Tiểu Mập Mập suy nghĩ một chút, lại nói: "Nếu như ta nhớ không lầm lời nói, Phương Tề lâu trước đó hẳn là luôn luôn phân phối đồ ăn đi!"

Phương Cửu cười khò một tiếng nói: "Mỹ thực cùng đồ ăn không giống nhau! Đồ ăn là để cho người ta ăn, mỹ thực là để cho người ta hưởng thụ."

Nghe vậy, mấy người cái hiểu cái không nhìn qua Phương Cửu, bất quá nhãn thần lại đều không kim lại được ảm đạm xuống, hiển nhiên không cảm thấy Phương Cửu mới vừa nói cái chủ ý kia có thể kiếm được cái gì đồng tiền lớn.

Thấy thế, Phương Cửu không khỏi thở dài, nói: "Xem ra các người căn bản không hiểu cái gì gọi là mỹ thực, quên, ta cho các người nói một chút cái gì là mỹ thực đi!"

Vương Bàn Tử ánh mắt quái dị nhìn mắt Phương Cửu, nhỏ giọng thăm thì nói: "Ta đều ăn thành dạng này, ta sẽ không biết mỹ thực?"

Phương Cửu giả bộ như không nghe thấy, lập tức chậm rãi mà đàm đạo: "Mỹ thực, cũng không phải các người bình thường trong nhà ăn những cái kia cơm rau dưa, cũng không phải tại tửu lâu ăn vào những cái kia đất đồ thức ăn, đó là mỗi một bước đều cần tinh chọn mảnh mại mới có thể bày biện ra tới mỹ vị, không chỉ có phải có thị giác xông lên kích, còn muốn câu lên người vô hạn muốn ăn, thậm chí còn Năng Tĩnh hóa người linh hồn."

Mọi người được vòng tròn nhìn xem Phương Cửu, càng phát ra hồ đồ. Phương Cửu mỉm cười, tiếp tục nói: "Đơn cử đơn giản ví dụ, toàn bộ thành Hàng Châu đất nhất thức ăn, ta đoán chỉ sợ cũng tuyệt đối sẽ không vượt qua một trăm lượng bạc đi, đây là bởi vì nguyên liệu nấu ăn bản thân phi thường quý giá, cho nên mới có thể bán ra cao như vậy giá cả!"

Nói đến đây, Phương Cửu Thần bí mặt cười cười, nói: "Mà ta nói mỹ thực, lại không giống nhau, nó sử dụng là bình thường nhất phổ biến nguyên liệu nấu ăn, nhưng làm được món ngon, vô luận là ai chỉ sợ đều có hoa phí mấy chục trên trăm hai đi nhắm nháp một phen dục vọng, các người cảm thấy dạng này còn kiếm lời không đồng tiền lớn sao?"

Thế nào?

Rung động a?

Bị hù dọa a?

Phương Cửu nói xong cũng vừa lòng thỏa ý nhìn một chút bọn họ phản ứng, hẳn vốn cho rằng mấy người sẽ rất là kinh động như gặp thiên nhân, vỗ án tán dương, cúi đầu liên bái.

Thế nhưng là ai có thể nghĩ đến, trước mắt nhìn thấy hình ảnh cùng hắn trong tường tượng tựa hồ có chút không giống nhau lắm.

Mọi người là hù đến, nhưng là thật bị hù dọa.

Vương Bàn Tử: "..."

Trương Vĩnh Hồ: "..."

Mã Kiên Nguyên kinh ngạc nói: "Người là nghiêm túc?"

Phương Cửu không chút do dự gật đầu nói: "Đương nhiên là nghiêm túc!"

Tiểu Mập Mập trên mặt thịt mỡ hơi hơi run rẩy một chút, nói: "Cái này. . . Cái này có thể được không?"

"Đương nhiên có thể làm!" Phương Cửu tự tin cười một tiếng, nói: "Cũng không sợ nói cho các người biết lời nói thật, sự phụ ta cũng là trong truyền thuyết Thực Thần, Thực Thần làm mỹ thực thế nhưng là ngay cả thần tiên đều khen không dứt miệng, huống chi phàm nhân, cho nên một bàn thức ăn bán nó cái mấy chục trên trăm lượng bạc, cũng không tính quý đi!"

Vương Bàn Tử mờ hồ nói: "Sự phụ người là cho thần tiên nấu cơm a?"

Phương Cửu cười cười nói: "Đánh cái so sánh mà thôi, bắt quá ta trù nghệ, cùng ta vừa rồi hình dung cũng kém không nhiều!"

Nghe vậy, mọi người hai mặt nhìn nhau, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì là tốt.

Muốn nói tin đi, Phương Cửu kéo tới cũng quá khuếch trương,

Một bàn đồ ăn bán mấy chục trên trăm lượng bạc? Có ngu ngốc sẽ mua sao? Dù sao bọn họ sẽ không mua! Phải biết thành Hàng Châu xa hoa nhất từ lâu, một năm lợi nhuận cũng mới tuy nhiên hai ba ngàn hai, mà Phương Cửu mấy chục năm đồ ăn đồ ăn muốn bán người ta một năm thu nhập.

Điều này có thể sao?

Chỉ sợ nói cho ai nghe, ai cũng không tin!

Nhưng nếu nói không tin đi, Phương Cửu còn nói lời thề son sắt, tựa hồ thật có thể làm đến một bước kia. Đặc biệt tại ngày trước ban đêm, hắn còn có qua một đêm vì là Phương Tê lâu doanh thu hơn ba ngàn hai truyền kỳ sự tích.

Bởi vậy, mọi người giờ phút này tâm tuy là một vạn cái không tin, nhưng bản năng nhưng lại cảm thấy Phương Cửu vạn nhất thật có thể làm đến, vậy chẳng phải là muốn phát đại tài?

Nửa ngày.

Vương Bàn Tử mở miệng, hắn nhìn xem Phương Cửu, nhìn kỹ nửa ngày, mới chậm rãi nói: "Tuy nhiên ta vẫn là không quá tin tưởng, tuy nhiên đã người đều nói như thế, này..." Nói đến đây, hắn liếc mắt bên cạnh ba người, nghiêm mật nói: "Ta không biết người cùng bọn hắn ở giữa có cái gì hợp tác, nhưng việc này... Tính ta một người đi!"

"Không có vấn đề!" Phương Cửu không chút do dự gật gật đầu. Có hắn lập ra cái kia siêu cấp Đại Quyền Quý áp trận, bất kể là ai thêm tiến đến, lợi ích của hắn chung quy đạt được cố hữu bảo chứng, cho nên thêm tiến đến quyền quý tuy nhiên không phải càng nhiều càng tốt, nhưng lấy trước mắt tình huống đến xem, cỡ nào mấy người hiển nhiên đối với hắn có ích càng nhiều.

Bên cạnh ba người nghe vậy, cũng đều không do dự nữa, nhao nhao nói ra.

"Tất nhiên dạng này, vậy ta cũng tin người một lần đi!"

"Àn, ta cũng như thế!"

"Phương công tử, chúng ta nói với người mỹ vị dốt đặc cán mai, cho nên việc này cần chúng ta hỗ trợ cái gì sao?"

Phương Cửu suy nghĩ một chút, gật đầu nói: "Phương Tê lâu bên này sự vật chính ta xử lý là được, các người duy nhất phải làm liền là sớm cỡ nào ước mấy cái có bằng hữu, đến lúc đó đem bọn hắn mang tới nhắm nháp mỹ thực là được!"

Trong nháy mắt, mấy người ngời nhìn ta, ta nhìn người, nhất thời im lặng tới cực điểm, đây con mẹ nó rõ ràng cũng là để bọn hắn đi kéo oan đại đầu a!

Không bao lâu.

Theo thân sắc khác nhau mấy người rời đi, Phương Cửu hướng về lầu hai đi đến, Dương Mụ tuy nhiên từ tối hôm qua đến bây giờ đã là tỉnh thoảng tỉnh lại nhiều lần, thậm chí luôn luôn chịu tới hiện tại...

Nhưng là có hay không có thể hoàn toàn vượt qua cửa ải khó khăn này, hiện tại ai cũng không thể nói.

Đứng tại Dương Mụ cửa gian phòng, trầm thấp tiếng nước nổ, mơ hồ từ bên trong truyền đến.

Đối với loại này lúc nào cũng có thể xuất hiện Sinh Tử Ly Biệt, Phương Cửu thực sự không muốn đi đối mặt...

Lúc này, cửa phòng bị đẩy ra, một cái mặt có râu dài lão giả tinh thần mỗi một từ bên trong đi tới.

Nhìn người tới, Phương Cửu sắc mặt khẽ giật mình, liền vội vàng hỏi: "Lưu Đại phu, Dương Mụ tình huống hiện tại thế nào?"

"Ai!" Lão giả thờ dãi: "Tuy nhiên còn treo một hơi, có thể máu mất quá nhiều, hết thầy chỉ có thể phó thác cho trời!"

"Mất máu quá nhiều?"

Phương Cửu sắc mặt biến mấy lần, lập tức đầu lông mày bất thành linh giương lên, quay người hướng phía dưới lầu đi đến...

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Sang năm 18

Tại hậu viện nhà bếp tinh tế nhìn qua hiện hữu nguyên liệu nấu ăn về sau, Phương Cửu nhanh chóng trở lại trong phòng mình, đeo lên Mễ Lâm Tam Tinh trù mĩ.

Sau một khắc.

"Song Nhĩ Bỏ Huyết canh!"

"Tam sắc Bỏ Huyết canh!"

"Bát Trân canh gà!"

...

Một cái lại một cái Bỏ Huyết canh tên ở trong đầu hắn phi tốc hiện lên, với lại trong nháy mắt này, mỗi một loại Bỏ Huyết chén thuốc lý đặc tính, thích hợp dùng ăn người kiểm tra triệu chứng bệnh tật tình huống cũng đều như là suối nước đồng dạng tại trong đầu hắn hiện lên.

Nửa ngày.

Phương Cửu mặt lộ vẻ kích động, nhện không được cảm khái nói: "Khó trách đều nói tốt đầu bếp có thể trên đỉnh nửa cái thần y, xem ra thật không giả a!"

Nguyên bản hắn chỉ là muốn dựa vào chính mình biết Thực Liệu phương pháp chỉ điểm sức mọn, dù sao hắn cũng là có máu có thịt người, không muốn cứ như vậy tro mắt nhìn xem Dương Mụ trở lại, với lại Dương Mụ đối với hắn tới nói, còn sống hiển nhiên so chết càng có giá trị.

Mà khi trong đầu tràn vào những Bỏ Huyết đó chén thuốc lý tri thức về sau, Phương Cửu mới phát hiện...

Thực Liệu Bỏ Huyết tuy nhiên so ra kém truyền máu hiệu quả tới trực tiếp, nhưng chỉ cần nguyên liệu nấu ăn tỉ lệ cùng nấu nướng thủ đoạn rất cao minh, hiệu quả cũng tuyệt đối là tiêu chuẩn.

Đặc biệt có một loại tên là sâu độc Huyết Thang món ăn, đồ chơi kia đối với Tào Huyết làm tế bào kích thích cực kỳ mãnh liệt, chỉ cần uống như vậy

một chén nhỏ, xác ướp chỉ sợ đều có thể phun ra hai lượng máu tới!

Bất quá...

Bỏ Huyết cũng không phải càng mạnh mẽ lại càng tốt, cái này còn cần kết hợp cá nhân tình trạng cơ thể đến xem.

Bởi vậy...

Hắn hiện tại còn cần thật tốt quan sát một chút Dương Mục tình huống thân thể, dạng này mới có thể xác định đến muốn nấu nướng loại kia Bỏ Huyết canh.

Chỉ chớp lát, Phương Cửu Thần tình phấn chấn đi vào Dương Mục trong phòng, thế nhưng là...

Để cho hắn vận lần không ngờ là, mới vừa vào cửa, bầu không khí phạch một cái liền trở nên vô cùng quỷ dị đứng lên, mấy giây về sau, trầm thấp tiếng nước nổ càng là tại gian phòng vang lên.

"Chẳng lẽ Dương Mục đi?" Phương Cửu biến sắc, vội vàng vọt tới bên giường, thế nhưng là Dương Mục sắc mặt tuy nhiên rất là tái nhợt, nhưng rõ ràng còn có hô hấp!

Trong nháy mắt, Phương Cửu được, cái này đến là thế nào chuyện?

Lúc này, một cô nương lau lau nước mắt, nhìn qua Phương Cửu, trừu khấp nói: "Phương công tử, có phải hay không mụ mụ thật không được, người thậm chí ngay cả tang mỗ đều đã chuẩn bị kỹ càng!"

Phương Cửu: "..."

Bên cạnh một cái gấp qua Phương Cửu trừu mỗ cô nương sắc giọng: "Tĩnh nhi, chớ nói nhảm, đây là Phương công tử trừu mỗ."

Nghe vậy, gian phòng bên trong tiếng nước nổ im bật mà dừng, tuy nhiên rơi vào Phương Cửu trên thân ánh mắt lại đều tràn ngập nghi hoặc không hiểu, hiển nhiên không rõ Phương Cửu ở thời điểm này, tại sao phải mang dạng này một cái điềm xấu trừu mỗ tiến đến.

Thấy thế, Phương Cửu cười khổ một tiếng, nói: "Đều đừng cảm ánh mắt ấy nhìn ta, ta là chuyên môn cho Dương Mục tiêu tới!"

"Phương công tử, người còn biết y thuật?" Ngồi chồm hóm ở bên giường Đỗ Quyên tỷ đôi lông mày nhíu lại, liền vội vàng hỏi.

"Ta tuy nhiên sẽ không y thuật, nhưng cũng coi là nửa cái thần y đi!" Phương Cửu gật đầu nói.

Sẽ không y thuật?

Xem như nửa cái thần y?

Cái này cái gì cùng cái gì a?

Mọi người nhất thời có chút im lặng. Phương Cửu lại cũng không nóng lòng giải thích, mà chính là tỉnh tể nhìn một cái Dương Mục sắc mặt, bực lười các loại bộ phận, lúc này mới tiếp tục nói: "Tốt, ta có biện pháp!"

"Có biện pháp?" Mọi người đồng loạt nhìn về phía Phương Cửu.

Phương Cửu gật gật đầu, nói: "Ta chỗ này có một cái Phương thuốc cổ truyền, tên là thần nữ canh, không chỉ có thể Dưỡng Khí Bỏ Huyết, an tĩnh thần, Định Hồn phách, chỉ có hồi hộp, Trừ Tà khí còn có thể Dưỡng Nhan trú cho, khứ ban trừ sẹo, trắng đẹp non da... Tóm lại công hiệu rất nhiều, Dương Mục nếu là uống, không chỉ có thể rất nhanh khôi phục, thậm chí còn có thể tuổi trẻ mười tuổi!"

Phương Cửu tự tin hoàn toàn nói, thế nhưng là nghe vào các cô nương trong tai, nhưng là làm cho các nàng trong lòng phảng phất có một vụn đầu * lao nhanh mà qua, bởi vì hắn miệng thảo luận những này cùng những cái kia đến đây chào hàng Đại Lực Hoàn Giang Hồ Phiến Tử, nhất định không có bất kỳ cái gì khác nhau a!

Không bao lâu,

Phương Cửu rời đi, các cô nương lẳng lặng canh giữ ở Dương Mục bên người, đối với trong lâu một đám nam nữ tới nói, Dương Mục đối với bọn hắn thực sự quá trọng yếu, nếu là Dương Mục thật đi, các nàng thực sự không dám tưởng tượng sau này sẽ bị bán được địa phương nào đi.

Một khắc đồng hồ về sau, cửa phòng lần nữa bị người đẩy ra, Phương Cửu bưng Nhất Oản Hồng sắc nước canh đi tới.

Nhìn thấy người tới, mọi người nhất thời sững sờ, đứng tại cửa ra vào một cô nương càng là mặt mũi tràn đầy kinh ngạc nhìn qua Phương Cửu, run giọng nói: "Phương công tử, trong tay người đây là?"

Phương Cửu gật gật đầu, cười nói: "Cái này ta mới vừa nói cái kia thần nữ canh!"

Nghe vậy, cửa ra vào cô nương kia miệng không kìm lại được mở lớn.

Ngồi chồm hồm ở bên giường Đỗ Quyên tỷ cũng là sững sờ.

Vừa rồi mọi người tuy nhiên cảm thấy Phuong Cửu nói thật ra có chút quá mức khuếch trương, nhưng bao nhiêu trong lòng vẫn là ôm một tia hi vọng.

Nhưng bây giờ...

Lúc này mới bao lâu thời gian a!

Chỉ sợ đốt ấm nước sôi đều không nhanh như vậy a? Mà nguoi lại đem cái kia có thể so với Đại Lực Hoàn đồ vật nấu đi ra?

Cái này để người ta như thế nào tin tưởng?

Trong lúc nhất thời, mọi người ngơ ngác nhìn qua Phuong Cửu, tâm tình phức tạp tới cực điểm.

Ngăn chặn tỷ ghen nửa ngày, cũng chỉ biết xuất tới một câu: "Nguoi tốc độ này cũng quá nhanh điểm đi!"

Phuong Cửu cho là khích lệ, cười nói: "Tạm được, ta là người làm việc luôn luôn tương đối nhanh nhẹn!"

Đỗ Quyên tỷ túm mi hơi giương, không thể tin nói: "Nguoi sẽ không thật làm tốt a?"

"Còn có thể là giả hay sao?" Phuong Cửu nói, cầm trong tay chén canh đưa cho bên cạnh cô nương, nói: "Bưng đi qua đi, nhất định phải toàn bộ uy, nghe được sao?"

"Àn!" Tiểu cô nương gật gật đầu, đồng thời vô ý thức nghe một chút.

Một giây sau.

Tiểu cô nương nhãn tình sáng lên, nhìn không được khen: "Thơm quá a, ta cho tới bây giờ không có ngửi qua thơm như vậy vị đạo!"

Bên cạnh mấy cái cô nương lập tức lại gần, cũng đều nhẹ nhàng ngửi một chút, lần nữa nhìn về phía Phuong Cửu ánh mắt trong nháy mắt thay đổi không giống nhau.

Bất quá...

Canh vị đạo tuy nhiên rất thơm, nhưng là có hay không thực biết có phương pháp cửu nói như vậy hiệu quả thần kỳ, mọi người ai cũng không dám tin tưởng, dù sao Dương Mục hiện tại tình huống, đối với các nàng tới nói, nhất định cũng là thường thức tính vấn đề, hết thấy chỉ có thể phó thác cho trời!

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, chén canh đã khoảng trống, được trưng bày trên bàn, giờ phút này tất cả mọi người ánh mắt đều nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn chăm chăm Dương Mục, tựa hồ tại chờ cái gì kỳ tích xuất hiện, Phuong Cửu cũng không ngoại lệ.

Bất thành linh.

Một vòng nhân nhật hồng nhuận phon phốt tại Dương Mục trên mặt hiển hiện, trong mắt mọi người không khỏi lộ ra một vòng kinh hi, sau một khắc, mọi người dường như đột nhiên nghĩ đến cái gì, đồng loạt nhìn về phía Phuong Cửu.

"Phuong công tử, nguoi thần nữ canh thật có thể trắng đẹp sao?"

"Đúng vậy a Phuong công tử, nguoi thần nữ canh thật có thể Dưỡng Nhan trú cho sao?"

"Phuong công tử, trên mặt ta có ban, thật có thể bỏ đi sao?"

"..."

Nghe vậy, Phuong Cửu ép một chút tay, mọi người lập tức an tĩnh lại. Phuong Cửu lúc này mới vừa cười vừa nói: "Các nguoi biết bên ngoài người đều là thế nào đánh giá thần nữ canh sao?"

"Làm sao đánh giá?"

"Uống thần nữ canh, năm nay 20, sang năm mười tám!"

"A..."

Trong nháy mắt, các cô nương con mắt lóe sáng! Đồ! Sáng lên! Mà Phuong Cửu giờ phút này trong lòng cũng là đặc ý nghĩ đến, cái này tựa hồ lại là một đầu mới tinh tài lộ a!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Tham vọng

Giữa trưa.

Dương Mụ tình huống thân thể dần dần ổn định lại, Phượng Tê trong lâu kiểm chế bầu không khí cũng theo đó hòa hoãn rất nhiều.

Nhưng mà...

Cũng chính là bởi vậy, Phượng Cửu giờ phút này lại buồn rầu đứng lên, bởi vì buông lỏng một hơi các cô nương, nhao nhao đưa ánh mắt tập trung ở trên người hắn, càng xác thực nói, là tập trung ở thần nữ canh này thần kỳ mà khuếch trương hiệu quả bên trên.

Tuy nhiên trừ Dương Mụ bên ngoài, không có người hưởng qua thần nữ canh vị đạo, lại không người biết thần nữ canh hiệu quả đến có hay không Phượng Cửu kéo tới như vậy mơ hồ.

Nhưng là Dương Mụ thương thế chuyển biến tốt đẹp, cộng thêm uống thần nữ canh, năm nay 20, sang năm mười tám! Câu này chọc người nội tâm quảng cáo từ.

Trong lâu tuyệt đại đa số các cô nương không khỏi liên tin tưởng!

Đối với cái này, Phượng Cửu trong lòng mình bạch...

Nữ nhân đi! Lại có cái nào không thích chung điện? Cái nào không muốn trở nên tuổi trẻ xinh đẹp? Cũng là mười lăm tuổi cô nương, chỉ sợ còn muốn lấy sang năm thay đổi mười bốn đây! Càng đừng đề cập Phượng Tê trong lâu các cô nương số tuổi đều thoáng thiên đại, bình quân tuổi tác tại chừng hai mươi.

Phải biết ở thời đại này, hai mươi tuổi tuyệt đối xem như chân chính lớn tuổi nữ thanh niên!

Cho nên đối với trong lâu một đám cô nương tới nói, dù là thần nữ canh chỉ có trong miệng hắn một phần vạn hiệu quả, các nàng chỉ sợ cũng nguyện ý thử một lần!

Bất quá...

Phượng Cửu nguyên bản cũng không muốn tốn thời gian phí sức cho các cô nương đi chịu thần nữ canh, dù sao muốn để cho hắn nấu canh người thực sự quá nhiều, với lại chế biến thần nữ canh chủ yếu nguyên liệu nấu ăn A Giao cũng không phải cái gì tiện nghi đồ vật.

Nhưng là, tại một đám nữ tử quấy rầy đòi hỏi phía dưới, Phượng Cửu mặc dù không có mềm lòng hạ xuống, nhưng lại phát hiện một việc, tựa hồ trong lâu những cô nương này, tuy nhiên nhìn tư sắc bình thường, cũng không phải là cũng đẹp mắt.

Không ít cô nương càng là sắc mặt Hắc Hoàng, trên mặt dài hơn nhiều đốm đen cùng đậu đậu, nhìn để cho người ta có loại cảm giác không thoải mái cảm giác, thế nhưng là...

Các nàng khuôn mẫu nhưng là không có chút nào kém!

Muốn đến, đây tuyệt đối cũng là nhiều năm kinh nguyệt không khoái, Khí Hư Âm Hư các loại loạn thất bát tao bên trong chứng dẫn đến.

Mà thần nữ canh, làm một đời Thánh Phi Dương Ngọc Hoàn Dưỡng Nhan trú cho, điều trị thân thể cung đình bí phương, nếu để cho những cô nương này điều trị bên trên mấy cái như vậy thán, không nói người người đều có thể trở nên xinh đẹp như hoa.

Nhưng tuyệt đại đa số cô nương tất nhiên sẽ từ đầu đến đuôi đại thay đổi, đến lúc đó nếu là sẽ dạy các nàng họa cái tai mắt, bức tranh cái vành môi, sau đó lại làm tóc, thu được mấy thân thể thời thượng y phục, sau cùng hướng về người lúc trước a đứng lên.

Này tuyệt bức là cũng là một cái thật ngôi sao bại hoại a!

Nếu là sẽ dạy các nàng hát một chút tiểu khúc, luyện một chút dáng múa...

Chỉ sợ từng cái tuyệt đối có thể biến thành vạn nhân theo đuổi thần tượng!

Như thế trăng cảnh, chỉ là ngấm lại liền đề Phuong Cửu nhiệt huyết sôi trào, kích động không thôi!

Bất quá hần trong lòng cũng rõ ràng, điều trị thân thể loại chuyện này, cũng không phải là một khi một ngày liền có thể hoàn thành, thậm chí không có nửa thanh tháng, chỉ sợ liền chút hiệu quả đều không nhất định có thể gặp được.

Nhưng là...

Phuong Cửu giờ phút này nhưng trong lòng đã làm ra quyết định, chuẩn bị vì thể hung hăng đầu tư bên trên một cái!

Cùng lúc đó.

Tại Thành Tây một gian trong trà lâu.

Mã Kiên Nguyên, Trương Vĩnh Hồ hai cái này giáo úy nhà nhi tử, chính là một khuôn mặt úc sắc uống trà.

"Mã huynh, người cảm thấy Phuong Cửu kế hoạch kia thật có thể đi?" Trương Vĩnh Hồ do dự một chút, có chút bị quan hoài.

Mã Kiên Nguyên uống hớp trà, lắc lắc đầu nói: "Không biết!"

"Vậy chúng ta còn muốn dựa theo lúc trước hần nói xử lý sao?" Trương Vĩnh Hồ nghĩ một hồi, lại nói.

"Như là đã đáp ứng, phải cố gắng một cái đi, nếu không vạn nhất thành công, đến lúc đó chúng ta cũng không dễ nói chuyện!"

"Ai, thế nhưng là đi cái nào tìm oan đại đầu a..." Trương Vĩnh Hồ thở dài, khổ sở nói.

Nghe vậy, Mã Kiên Nguyên sắc mặt cũng theo đó Ám Nhất dưới, dù sao dựa theo Phuong Cửu lời nói tới nói, hần một bàn phá đồ ăn nhưng là muốn bán mấy chục trên trăm lượng bạc.

Như thế không hợp thói thường giá cả, thân bằng hảo hữu khẳng định là không thể tìm,

Vậy đơn giản cũng là tìm mắng đi.

Mà những người có tiền kia thương nhân, bọn họ chỉ là giáo úy con trai của gia đình, phụ thân đều không bao lớn thực quyền, làm con trai lại đi cái nào tìm oan đại đầu a!

Trong lúc nhất thời, hai người vốn là trầm mặc xuống...

Một bên khác.

Tại Tề Nguyên Hà trong nhà một gian trong thư phòng, bầu không khí cũng là có chút kiềm chế.

"Phụ thân, Phuong Cửu nguyên văn liền... Cũng là những này!" Tiểu Mập Mập mắt nhìn trước người phụ thân, có chút khẩn trương nói ra.

"Liền không còn nói điểm khác?" Đu cha nhíu nhíu mày, âm thanh không tự giác nâng cao một chút.

Tiểu Mập Mập lắc đầu, đu cha lông mày trong nháy mắt nhăn càng sâu.

Ngồi ở bên cạnh Tề mẫu mắt nhìn hai người, do dự một chút, nói: "Lão gia, người có phải hay không cảm thấy việc này không quá đáng tin?"

"Người cảm thấy đáng tin sao?" Đu cha vừa trừng mắt, tức giận nói ra.

Tề mẫu gạt mình, không nói thêm gì nữa, ngược lại là đứng tại Tiểu Mập Mập bên cạnh đại ca, suy nghĩ một chút, cất cao giọng nói: "Phụ thân, cái này cửu trước đó quả thật có chút năng lực, tuy nhiên từ nhị đệ lời mới vừa nói đến xem, cái này cửu hiện tại rõ ràng cho thấy gấp văng đầu, thật tốt thanh lâu vậy mà chuẩn bị kinh doanh từ lâu sinh ý, với lại một bàn đồ ăn lại muốn bán mấy chục lượng bạc, đây quả thực là không thể nói lý đi! Cho nên ta đề nghị, nhà chúng ta cũng không cần lại tham gia đi vào, nếu không tin tức truyền ra, chúng ta Tề gia có thể gánh không nổi người này a!"

Nghe vậy, đu cha mí mắt bỗng nhiên nhảy nhót, nhưng là không có trả lời. Bên cạnh Tiểu Mập Mập vụng trộm mắt nhìn phụ thân, quay đầu tức giận nói ra: "Đại ca, ta đều đã đáp ứng người ta, chẳng lẽ người muốn cho ta làm lật lọng tiểu nhân sao? Với lại ta xem Phuong Cửu bộ dáng rất có lòng tin, nói không chừng thật có thể như lần trước một dạng một tiếng hét làm kinh người đâu?"

"Nhị đệ, người quá ngây thơ, nếu để cho người tiêu tốn trăm lượng bạc ròng đi ăn một bữa cơm người chịu đi sao? Ta đoán người nhất định không nỡ, càng đừng đề cập cái kia gọi Phuong Cửu gia hỏa, một bàn đồ ăn vậy mà liền muốn bán mấy chục trên trăm lượng bạc, nhất định cũng là nào từ có bệnh, hơn nữa còn bệnh cũng không nhẹ!"

Tiểu Mập Mập há hốc mồm, nhưng là bất thành lời không biết như thế nào cãi lại, bởi vì đại ca nói tới những này, nội tâm của hần chỗ sâu nếu là đồng ý.

Lúc này, trong trầm tư đu cha nhíu nhíu mày, cuối cùng mở miệng: "Nguyên Hà, người bây giờ đã không nhỏ, vì phụ muốn nghe xem người ý nghĩ!"

Tiểu Mập Mập trong mắt lộ ra một vòng gầy dựa, nhưng cuối cùng vẫn cắn răng một cái, nói: "Phụ thân, ta không muốn làm lật lọng tiểu nhân!"

"Ai!" Đủ cha thật sâu mắt nhìn Tiểu Mập Mập, chợt thở dài, cái gì cũng không nói liền trực tiếp đứng dậy rời đi gian phòng. Tề mẫu tranh thủ thời gian giống như ra ngoài.

Thấy thế, Tiểu Mập Mập đại ca cười lạnh, nói: "Nhị đệ, không phải đại ca nói ngươi, có một số việc ngươi cũng không thể muốn quá ngay thơ!" Nói, hắn cũng quay người rời phòng, chỉ để lại Tiểu Mập Mập một người lẻ loi trơ trọi đứng tại chỗ...

Nửa ngày.

Cửa phòng lần nữa bị đẩy ra, Tề mẫu đi tới, cầm một cái túi tiền nhét vào Tiểu Mập Mập trong tay, yêu chiều nói: "Nguyên Hà, tuy nhiên nương cũng không ủng hộ ngươi tiếp tục nữa, tuy nhiên ngươi đã có ý nghĩ của mình, liền kiên trì đi! Những này là nương Tiền riêng, tuy nhiên không nhiều, nhưng ngươi liền thích hợp dùng đi..."

"Nương..."

Tiểu Mập Mập kinh ngạc nhìn xem mẫu thân, vành mắt trong nháy mắt ướt át...

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Hoạt Tự Ấn Xoát thuật

Buổi chiều.

Vương Bàn Tử mang theo mười mấy Thợ Thủ Công cùng ba cái thư sinh đi vào Phụng Tề lâu.

Đối với vì sao lại tới này cái địa phương, các thư sinh bao nhiêu đoán được mục tiêu, thế nhưng là Thợ Thủ Công bọn họ nhưng là không hiểu ra sao.

Đương nhiên, bọn họ cũng không cảm thấy Vương Bàn Tử là dẫn bọn hấn tới hưởng thụ.

Đứng ở phía sau viện. Vương Bàn Tử hướng về Phương Cửu giới thiệu nói: "Phương công tử, thư sinh cùng Thợ Thủ Công bọn họ ta đều đã mang đến, đón lấy muốn nhìn ngươi!"

Phương Cửu giống như cười mà không phải cười nhìn xem Vương Bàn Tử nói: "Ta còn tưởng rằng 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》 bị phong, việc này ngươi liền sẽ không nhắc lại đây!"

Vương Bàn Tử cười hắc hắc nói: "Ta lại không ngốc, Bành vương phủ chỉ là không cho tại trong thành Hằng Châu bán, nó địa phương nó có thể không quản được, với lại lớn như vậy mua bán ta làm sao có khả năng để nó từ trong tay của ta chuồn mất!"

Phương Cửu gật gật đầu, nói: "Xem ra ngươi là đã tính trước a, tuy nhiên đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi, 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》 tại nó thành thị cũng không có gì danh khí, ngươi đến lúc đó cũng đừng quá thất vọng!"

"Yên tâm đi, trong lòng ta tính toán sẵn!" Vương Bàn Tử tự tin cười một tiếng, lập tức nghiêm mặt, đối bên cạnh một đám Thợ Thủ Công nói ra: "Đội chút nữa Phương công tử sẽ dạy các ngươi một loại tân in ấn thuật, đều cho ta nghiêm túc học, nếu ai học không được, đến lúc đó cho ta chọn ra cái sọt, đừng trách ta không khách khí!"

Nghe vậy, Thợ Thủ Công bọn họ nhao nhao gật đầu xác nhận, tuy nhiên nhìn về phía Phương Cửu ánh mắt lại đều lộ ra điểm một chút kinh nghi, ba cái kia thư sinh nhìn về phía Phương Cửu ánh mắt cũng tràn ngập hiếu kỳ.

Dù sao bản khắc in ấn thuật đã truyền thừa nhiều năm chưa có mấy may biến hóa, Phương Cửu lại có thể sáng tạo ra cái gì cao minh hơn in ấn thuật đi ra?

Đương nhiên, Hoạt Tự Ấn Xoát thuật Thực Tướng đối với bản khắc in ấn thuật tới nói, cũng không tính là có tính đột phá phát minh.

Nhưng là. . .

Cũng là này ném một cái thất lạc cái biến, lại thật cái biến thế giới!

Nửa ngày, Phương Cửu suy nghĩ một chút, từ trong ngực lấy ra sớm chuẩn bị mấy trang giấy, ở trước mặt mọi người tung ra, nói: "Các người nhìn kỹ, nơi này có năm khối giấy, các người tùy tiện tuyển một tờ, hiện tại liền bắt đầu đi!" Nói, Phương Cửu cầm trong tay trang giấy đưa cho bên cạnh một cái Thợ Thủ Công.

Rất nhanh, trang giấy tại Thợ Thủ Công bọn họ trong tay truyền ra, tuy nhiên xem hết trên trang giấy nội dung về sau, Thợ Thủ Công bọn họ nhất thời có chút như lọt vào trong sương mù, không biết mùi vị.

Một cái Thợ Thủ Công một chút do dự, nói: "Phương công tử, người ý là. . . Là để cho chúng ta trực tiếp điều trên giấy nội dung?"

"Ân, dựa theo thượng diện nội dung trực tiếp điều liền có thể!" Phương Cửu gật gật đầu.

Lại một người lên tiếng nói: "Không thêm chút gì biến hóa hoặc là. . ."

"Không cần, dựa theo các người phương pháp cũ tôi là được!" Phương Cửu khẳng định nói ra.

"Không có vấn đề"

"Cái này đơn giản. . ."

"Đúng vậy a. . ."

". . ."

Mọi người nhao nhao đáp lại nói.

Chỉ là. . .

Để bọn hắn vạn vạn không nghĩ đến là, Phương Cửu vậy mà mẹ nó không có nói tiếp! Thậm chí mang theo này ba tên thư sinh chuẩn bị rời đi. . .

Trong nháy mắt, Thợ Thủ Công bọn họ hai mặt nhìn nhau, tất cả đều mông. Chẳng lẽ dựa theo trên giấy nội dung điều khắc, cũng là tân in ấn thuật? Đây cũng quá kéo dài!

Vương Bàn Tử cũng ngây người, trên trán gân xanh run rẩy đến mấy lần, mới mở miệng nói: "Phương. . . Phương huynh, người không chuẩn bị lại nói chút gì sao?"

Phương Cửu thần bí mặt cười một tiếng, nói: "Nên nói một hồi ta tự nhiên sẽ nói!"

Đây cũng không phải Phương Cửu muốn trang bức, mà chính là trước mắt rõ ràng nhân số quá nhiều, mà chữ in rời in ấn thuật lại phi thường có thể ngộ ra, Phương Cửu tuy nhiên không cầu có thể đem Hoạt Tự Ấn Xoát thuật luôn luôn chiếm làm của riêng, nhưng là có thể lũng đoạn một ngày quên một ngày. . .

Không bao lâu, Phương Cửu cùng Vương Bàn Tử cùng ba cái kia thư sinh đi vào phòng của hắn.

Vương Bàn Tử ngồi tại trong ghế, sắc mặt liên tục biến hóa, hiển nhiên còn đang suy nghĩ lấy in ấn thuật sự tình, mà Phương Cửu cũng đã thao thao bất tuyệt nói về tới.

Bất quá. . .

Cùng hắn thuyết thư lúc tình huống khác biệt, lần này Phương Cửu sắp mở thiên nội dung lần nữa cắt giảm, đem những cái kia nhảm chán nội dung toàn bộ xóa bỏ,

Chỉ để lại tinh hoa nhất bộ phận, gắng đạt tới 《Phàm Nhân Tu Tiên Truyện》có thể tại các nơi lấy lòng một chút, mà hắn cũng có thể bởi vậy cỡ nào kiếm lời một chút bạc cùng tích phân.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua,

Làm trời chiều chợt hiện thời điểm, Phương Cửu vừa vận cảm tình tiết giảng đến một cái đại cao trào, tùy theo dừng lại, chậm rãi nói: "Tốt, sách thứ nhất cứ như vậy đi!"

Nghe vậy, ba cái kia thư sinh nhất thời buông lỏng một hơi, rờn rã viết một cái buổi chiều, bọn họ hiện tại cũng hoài nghi, tay này mẹ nó vẫn là chính mình sao?

Vương Bàn Tử đối với cái này nhưng là không quan tâm chút nào, tiện tay cho ba vị thư sinh thất lạc mấy khối bạc vụn về sau, liền để bọn họ lưu lại Bàn chép tay, đi trước hắn trong phủ chờ lấy đi.

Chỉ chớp lát, gian phòng bên trong cũng chỉ còn lại có Phương Cửu cùng Vương Bàn Tử hai người.

Vương Bàn Tử do dự một chút, nói: "Phuong huynh, cái kia in ấn thuật. . ."

Hắn lời còn chưa nói hết, Phuong Cửu Thần bí mật cười nói: "Cái này ngươi cứ yên tâm đi, một hồi cũng là chứng kiến kỳ tích thời khắc!"

Vương Bàn Tử gật gật đầu, tuy nhiên hiển nhiên trong lòng còn có lo nghĩ, tiếp tục nói: "Cái kia. . . Ngươi giữa trưa nói mỹ thực, ngươi xác định thật có thể đi?"

"Ta xác định cùng khẳng định!" Phuong Cửu không chút do dự nói ra.

Vương Bàn Tử xấu hổ cười một tiếng, nói: "Ta không phải hoài nghi ngươi, chỉ là vừa mới ta muốn dưới, tựa hồ chỉ dựa vào ngươi nói mỹ thực, giống như có vẻ hơi quá quá duy nhất, rất khó hấp dẫn khách đến thăm người!"

Đối với Vương Bàn Tử nói tới vấn đề này, Phuong Cửu trước đó nếu cũng có suy nghĩ, chỉ là. . .

Hắn hiện tại trừ thuyết thư cùng nấu nướng bên ngoài, thật không có nó có thể đem ra được đồ vật.

Đương nhiên, hát một chút ca hắn cũng là đi, thế nhưng là tại không có Nhạc Khí nhạc đệm tình huống dưới, hắn cũng không cảm thấy thanh xướng có bao nhiêu người sẽ thích!

Nửa ngày, Phuong Cửu suy nghĩ một chút, nói: "Vấn đề này, ta quay đầu sẽ suy nghĩ thật kỹ một chút, ngươi cũng không cần quan tâm, đi, chúng ta về phía sau viện nhìn xem, bọn họ hẳn là đều điều xong!"

Đối với thuần thực công tới nói, điều một tờ bản cũng không khó, cho nên khi Phuong Cửu cùng Vương Bàn Tử đi vào hậu viện thời điểm, sở hữu Thợ Thủ Công đều sớm đã điều xong, giờ phút này đang buồn bực ngán ngẩm chờ lấy.

Phuong Cửu mắt nhìn bọn họ tác phẩm, lập tức tại Vương Bàn Tử bên tai nhỏ giọng thăm thì vài câu. Vương Bàn Tử tùy theo gật gật đầu, đưa tay chỉ hướng bên trong một cái tuổi lớn hơn Thợ Thủ Công, trầm giọng nói: "Trừ hắn ra, người khác tới trước bên ngoài chờ lấy đi, nếu ai dám nhìn lên, ta đào ánh mắt hắn!"

Chỉ chớp lát, trong hậu viện chỉ còn lại Phuong Cửu ba người bọn họ, mà Phuong Cửu cũng không do dự nữa, cầm lấy cái cửa, đối bên trong một khối bản khắc hung hăng cửa đứng lên.

"Phuong huynh, ngươi đây là. . ." Vương Bàn Tử xoa đem mồ hôi lạnh, một mặt mòng ép. Bên cạnh Thợ Thủ Công cũng là không hiểu ra sao.

Tuy nhiên Phuong Cửu cũng không để ý gì tới sẽ hai người, vẫn như cũ phối hợp cửa lấy.

Không bao lâu, Phuong Cửu cầm cái cửa vút trên mặt đất, ánh chừng trong tay ba cái lớn chừng ngón cái Mộc Khối, cười nói: "Tốt, đây chính là ta trước đó nói tới in ấn thuật!"

"Đây chính là?"

Vương Bàn Tử miệng hơi mở, sững sờ!

Cái kia Thợ Thủ Công càng là một mặt si ngốc giống!

Thấy thế, Phuong Cửu lắc đầu cười cười, chợt cầm trong tay Mộc Khối bày ở mặt đất hung hăng ấn vào, mặt đất trong nháy mắt xuất hiện ba chữ.

Vương Bàn Tử méo mặt thì thầm: "Vương Bàn Tử?"

Phuong Cửu mỉm cười, cầm Mộc Khối một lần nữa tổ hợp về sau lại nhấn một cái. . .

"Bàn tử vương?"

Một câu đọc lên, Vương Bàn Tử cùng cái kia Thợ Thủ Công liếc nhau, nhất thời lần nữa sững sờ, tâm đều có loại thiên cầu cảm giác.

Đây con mẹ nó cũng quá đơn giản đi!

Bất quá. . .

Mấy giây về sau, hai người nhìn về phía Phuong Cửu ánh mắt bất thành linh liền trở nên ngưng trọng lên!

Dù sao. . . Nếu thật đơn giản như vậy, vì sao qua nhiều năm như vậy, đều không có người có thể nghĩ đến. . .

Chương 70: Phúc Tinh

Nửa ngày.

Vương Bàn Tử tâm tình hơi hơi bình phục một chút, tuy nhiên nhìn về phía Phương Cửu ánh mắt lại như cũ lộ ra một cỗ nói không rõ không nói rõ cảm giác.

"Người nhìn như vậy ta làm gì? Chẳng lẽ trên mặt ta có hoa hay sao?" Phương Cửu cười nói.

Vương Bàn Tử lắc đầu: "Không phải, ta chỉ là muốn biết, người đến là thế nào nghĩ đến cái này biện pháp!" Tuy nhiên Phương Cửu bày ra cái này tân in ấn thuật, chỉ là tại bản khắc in ấn thuật trên cơ sở tiến hành tăng chút một cái biến.

Nhưng là. . .

Vương Bàn Tử chỉ là một chút suy tư, liền đã nghĩ rõ ràng loại này tân in ấn thuật cường đại, thậm chí cảm xưng là vĩ đại cũng không đủ!

Phương Cửu chỉ chỉ đầu mình, cười nói: "Chỉ cần đầu óc tốt lắm, muốn ra cái này không khó lắm!"

Nghe vậy, Vương Bàn Tử ngơ ngác, cái này ép Trang, hẳn là không lời nào để nói. Bên cạnh Thợ Thủ Công nhưng là do dự một chút, nói: "Phương công tử, ta đối với người cái này phát minh xác thực cũng khâm phục, tuy nhiên bằng ta nhiều năm kinh nghiệm đến xem, tựa hồ nó cũng không phải là cũng thực dụng, dù sao Bỏ củi dính nước sau khi tương đối dễ dàng biến hình, nếu là đơn độc cầm chữ móc đi ra, chỉ sợ dùng không bao lâu liền sẽ hỏng!"

Nghe vậy, Vương Bàn Tử hơi biến sắc mặt, Phương Cửu lại chỉ là giống như cười mà không phải cười nhìn xem hai người, hơn nửa ngày mới từ tốn nói: "Chất gỗ đương nhiên cất ở đây vấn đề, nhưng nếu là đổi thành bùn, nung khô về sau lại dùng, người cảm thấy có thể chứ?"

"Bùn? Nung khô?"

Thợ Thủ Công nhướng mày, không khỏi nhanh liền giãn ra, tiếp theo trong mắt dần dần xuất hiện một vòng không che giấu được kinh hi, kích động nói: "Phương công tử, người quá lợi hại, nếu là dùng bùn lời nói, vậy khẳng định có thể làm!"

Vương Bàn Tử tuy nhiên không biết trung môn nói, nhưng nhìn thấy Thợ Thủ Công lộ ra như thế kinh hi thần sắc, biết việc này nhất định có phổ, chợt nhin không được tán dương: "Phương huynh, người thật sự là đại tài a!"

"Bình thường đi!" Phương Cửu mỉm cười, trong lòng cũng không có bao nhiêu tự hào, dù sao chân chính phát minh Hoạt Tự Ấn Xoát thuật là tất? N cái này thần nhân, mà không phải hắn.

Hắn chỉ có điều từng tại đến trường thời điểm trùng hợp giải được Hoạt Tự Ấn Xoát thuật tương quan tri thức, minh bạch làm một chữ tai hại, tỉ như bởi vì vật liệu gỗ hoa văn sơ mặt không đều đặn, không chỉ có khắc chế khó khăn, dính nước sau khi còn có thể biến hình, thậm chí cùng mực tề dính chung một chỗ sau khi đều không phải là rất có thể tách ra.

Phương pháp tốt nhất cũng là dùng chì chữ hoạt, tuy nhiên lấy thời đại này công nghiệp mức độ hiển nhiên không đạt được, cho nên lui mà tìm lần, chỉ có thể như tất? N một dạng, sử dụng bùn chữ hoạt!

Không bao lâu, Phương Cửu lại cùng bọn họ đại khái kể một ít Hoạt Tự Ấn Xoát thuật cần thiết phải chú ý những việc, Vương Bàn Tử lúc này mới một mặt ước mơ mang theo Thợ Thủ Công bọn họ rời đi.

Mà Phương Cửu. . .

Giờ phút này cũng trở về đến chính mình trong phòng.

Nguyên bản hắn chuẩn bị buổi tối hảo hảo nghỉ ngơi một chút, thuận tiện cho các cô nương nấu điểm thần nữ canh điều trị điều trị thân thể, chờ sáng sớm ngày mai, liền đối với Phương Tề lâu tới cái Đại Thanh quét, sau đó ban đêm mở cửa buôn bán!

Bất quá. . .

Tại tinh tế hồi tưởng Vương Bàn Tử trước đó trong phòng nói tới về sau, Phương Cửu bất thành linh phát hiện, tựa hồ chính mình trước đó muốn có chút quá mức đơn giản.

Mặc dù hẳn có thể làm ra vô cùng món ăn ngon, có thể Phương Tê lâu dù sao cũng là thanh lâu, vẹn vẹn chỉ dựa vào mỹ thực, có lẽ có thể dẫn tới một chút không thiếu tiền ăn hàng, nhưng nếu chỉ là như vậy, muốn bóc lừa. . .

Vẫn còn có chút độ khó khăn!

"Xem ra còn cần thêm điểm mánh mề liệu mới được a!" Phương Cửu có chút bức bối xoa xoa đầu, chột đi vào ngoài cửa, đứng tại lầu hành lang nơi vắng lặng nhìn xuống toàn bộ đại sảnh.

Tuy nhiên hẳn đối với Phương Tê lâu hoàn cảnh đã vô cùng quen thuộc, nhưng như thể tinh tế quan sát, nhưng vẫn là lần đầu.

Nhưng mà. . .

Quan sát càng là tường tận, hẳn càng nhiều lại càng sâu.

Nửa ngày, Phương Cửu bất thành linh thờ dài, có chút bất đắc dĩ lẩm bẩm: "Ai, không có nước sơn, gạch men sứ những vật này, hoàn cảnh làm sao đối cũng là cơ bản giống nhau a!"

Nghĩ đến, Phương Cửu không khỏi lắc đầu, quay người hướng về trong phòng đi đến. Tuy nhiên vừa mới đi vào cửa bên trong, ánh mắt hẳn bất thành linh nhú lại, lại lui ra ngoài,

Chột quay đầu, nhìn về phía vài mét có hơn một cái cột trụ hành lang, giống như cười mà không phải cười nói ra: "Tiểu Đào Khí, ta nhìn thấy ngươi, ra đi!"

Không có động tĩnh.

Phương Cửu khước miệng hơi hơi giương lên, lần nữa cười nói: "Không ra ta liền đến. . ."

Hắn vừa mới nói xong, cột trụ hành lang đằng sau có một chút động tĩnh, ngay sau đó, một đạo xinh đẹp đáng người chậm rãi từ cột trụ hành lang đằng sau dời đi ra.

"Nghênh Nguyệt?"

Phương Cửu đầu lông mày vẩy một cái, hẳn vốn cho là là tính nghịch tiểu Thu Hương đây!

Do dự một chút, Phương Cửu ho nhẹ một tiếng, có chút xấu hổ nói ra: "Nghênh Nguyệt, đã lâu không gặp a!"

Nói thật, từ khi một giấc chiêm bao lại tới đây về sau, hẳn nếu nghĩ tới mau mau đến xem Nghênh Nguyệt, thế nhưng là vừa nghĩ tới hai người điểm này xấu hổ phá sự, hẳn thực sự không biết gặp mặt sau khi lại nên nói chút gì, cho nên luôn luôn kéo tới hiện tại cũng không có chủ động đi tìm Nghênh Nguyệt.

Nghênh Nguyệt gương mặt nghiêng mắt nhìn phía dưới cửu, lại lập tức ngượng ngùng cúi đầu xuống, ôn nhu nói: "Ta nghe bọn tỷ muội nói, là ngươi cứu được muội muội, cảm ơn ngươi!"

"Nhìn ngươi nói, ta chỉ là giúp chút ít bận bịu mà thôi, cảm ơn ta làm gì!" Phương Cửu mỉm cười, ánh mắt đồng thời không tự giác tại Nghênh Nguyệt trên thân chạy đứng lên.

Dường như cảm giác được Phương Cửu ánh mắt, đỏ bừng trong nháy mắt nhuộm đầy Nghênh Nguyệt gương mặt.

Thấy thế, Phương Cửu xấu hổ cười cười, vội vàng thu hồi ánh mắt, mà Nghênh Nguyệt lại tựa hồ như làm ra quyết định gì, nàng cắn răng một cái, tiến lên mấy bước, cầm vác tại sau lưng tay nhỏ vươn ra, trong tay bưng lấy một kiện mới tinh quần áo.

"Ừm?" Phương Cửu mí mắt nhảy xuống, nghi nói: "Đây là cho ta?"

"Àn!" Nghênh Nguyệt ngượng ngùng gật gật đầu, đỏ bừng trong nháy mắt kéo dài đến bên tai.

Như thế tình huống, Phương Cửu thật rất muốn trêu chọc nàng vài câu, tuy nhiên nhìn xem Nghênh Nguyệt này đã có chút không biết làm sao bộ dáng hẳn cuối cùng vẫn nhìn xuống, lập tức đưa tay cầm quần áo nhận lấy.

Chậm rãi cầm quần áo tiến hành, Phương Cửu ánh mắt nhất thời sáng lên, nhìn không được khen: "Tay nghề của ngươi thật giỏi, y phục này ta nếu là xuyên ra ngoài, quay đầu dẫn đầu khẳng định tặng gấp bội!"

Nghênh Nguyệt không biết Phương Cửu trong miệng quay đầu dẫn đầu, nhưng từ trong lời nói lại có thể rõ rệt cảm giác được, Phương Cửu đây là đang khen nàng.

Trong nháy mắt, Nghênh Nguyệt khuôn mặt nhỏ đỏ cơ hồ đều muốn bốc cháy, lập tức cắn môi dưới nói ra: "Ta nhìn ngươi quần áo có chút phá, cho nên liền cho ngươi may một kiện, ngươi ưa thích liền tốt!"

"Cảm ơn ngươi, y phục này ta thực sự rất ưa thích. . ." Nói đến đây, Phương Cửu trong đầu hình như có thứ gì bất thành linh chớp lên một cái, nhất thời

sừng sốt.

Thấy thế, Nghênh Nguyệt sắc mặt hơi đỏ, sợ hãi hỏi: "Phượng công tử, người. . . Người làm sao!"

Nàng vừa dứt lời, Phượng Cửu trên mặt nhất thời xuất hiện một vòng không che giấu được kích động, lập tức một tay lấy nàng ôm lấy, nói: "Người thật sự là ta Phúc Tinh!"

Nhưng mà. . .

Không đợi Nghênh Nguyệt kịp phản ứng, Phượng Cửu đã như gió lốc xông vào trong phòng, chỉ để lại mặt đỏ tới mang tai Nghênh Nguyệt kinh ngạc đứng tại chỗ, không rõ cái này đến là thế nào một chuyện!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Hội Họa

Về đến phòng.

Phượng Cửu không kịp chờ đợi cầm Bút Mặc trang giấy lấy ra, sau đó hơi suy nghĩ một chút, ngay tại trên giấy rồng bay phượng múa bơi lên đứng lên.

Một phút đồng hồ.

Hai phút đồng hồ.

Ba phút.

Phượng Cửu lông mày hung hăng nhíu một cái, một tay lấy trang giấy nhào nặn thành đoàn, vút trên mặt đất, sau đó lại tiếp theo một lần nữa vẽ lên tới.

Thời gian cứ như vậy từng giây từng phút trôi qua, tốt nhất giấy Tuyên Thành bị Phượng Cửu lãng phí một tấm lại một tấm, tuy nhiên Phượng Cửu tịnh không để ý, hẳn hiện tại chỉ muốn một sự kiện, cũng là mục đích nó ai có thể cho hắn tới cầm bút chỉ, Bút bi hoặc là Bút máy cũng được a!

Dùng Bút Lông Hội Họa, thật sự là quá cố hết sức!

Yên lặng theo vào tới Thu Hương lặng lẽ đứng ở một bên, nàng nhìn không ra Phượng Cửu là đang vẽ cái gì, nhưng nhìn Phượng Cửu mặt buồn rười rượi lãng phí từng cái giấy Tuyên Thành, nàng cuối cùng nhìn không được, nhẹ giọng hỏi: "Phượng công tử, người đang vẽ cái gì đâu? Có muốn hay không ta hỗ trợ?"

Nghe vậy, Phượng Cửu sững sờ, lúc này mới phát hiện chính mình vừa rồi thực sự quá chuyên chú, vậy mà không biết Nghênh Nguyệt là khi nào theo vào đến, tuy nhiên cái này cũng không trọng yếu, trọng yếu là Nghênh Nguyệt lời nói để cho tâm hắn động.

Tuy nhiên qua trong giây lát, Phượng Cửu liền vứt bỏ để cho nàng hỗ trợ ý nghĩ, tuy nhiên Nghênh Nguyệt là Dương Mục bồi dưỡng được tới Tài Nữ, Cầm Kỳ Thư Họa mọi thứ tinh thông, thế nhưng là mình muốn họa đồ vật, căn bản không phải dùng miệng liền có thể đơn giản hình dung đi ra.

Nghĩ đến cái này, Phượng Cửu lắc lắc đầu nói: "Cái này ta tự mình tới là được, không cần người hỗ trợ!" Nói, Phượng Cửu đột nhiên nghĩ đến một sự kiện, lập tức nhếch miệng cười một tiếng, lại nói: "Nghênh Nguyệt cô nương, chúng ta trong lâu cô nương có phải hay không đều sẽ thù hằn?"

"Ừm?"

Nghênh Nguyệt đôi mi thanh tú một đám, có chút không vui nói: "Phượng công tử, người có phải hay không không thích ta làm cho người y phục?"

"Không phải, người làm y phục ta cũng ưa thích, chỉ là ta muốn cho tỷ người muội bọn họ giúp ta làm chút chuyện!" Phượng Cửu liên tục khoát tay nói.

Nghe vậy, Nghênh Nguyệt sắc mặt lúc này mới hơi hơi đỏ một ít, lập tức suy nghĩ một chút, chậm rãi nói: "Tựa hồ trừ Thu Hương bên ngoài, tỷ hẳn muội bọn họ đều cũng am hiểu thù hằn!"

Nàng vừa dứt lời, Thu Hương bất thình lình vênh lên cái miệng nhỏ nhắn đi tới, thở phì phì nói ra: "Nghênh Nguyệt tỷ, người sao có thể tại Phượng công tử trước mặt nói xấu ta đâu?"

Nghênh Nguyệt sắc mặt tái đi, không nghĩ tới tiểu Thu Hương vậy mà liền giấu ở cửa ra vào.

"Hừ, ta không thích ngươi!" Tiểu Thu Hương tức giận hừ một tiếng, chợt nắm lấy Phương Cửu cánh tay đang đưa đứng lên, làm nũng nói: "Phương công tử, ta sẽ thêu thùa, ngươi không nên tin Nghênh Nguyệt tỷ lời nói, ta thêu thùa làm vừa vặn rất tốt. . ."

Phương Cửu cười khở ngắt lời nói: "Tốt, đừng đem đưa, Ta tin tưởng ngươi!"

Thu Hương vẫn như cũ đem đưa, mỹ lệ mắt to đồng thời nhanh chóng trong phòng quét một vòng, ánh mắt sau cùng rơi vào bày đặt trên giường một kiện bộ đồ mới thêu, lập tức lại nói: "Vậy ta cũng cho ngươi làm bộ y phục đi. . ."

"Tốt, ngươi muốn làm liền làm đi!" Phương Cửu bắt đầu đi thờ dài, nói.

Bên cạnh Nghênh Nguyệt nhìn xem Thu Hương vô sở có kỳ nắm lấy Phương Cửu cánh tay, đôi mắt hơi hơi Ám Nhất dưới, nói khẽ: "Ta có chút buồn ngủ, về phòng trước nghỉ ngơi!"

Nói, Nghênh Nguyệt chậm rãi rời phòng, Thu Hương trên mặt nhất thời lộ ra đắc ý thần sắc, thấy Phương Cửu cười khở không thôi, hần làm sao không mình bạch Thu Hương điểm tiểu tâm tư kia, thế nhưng là hần một cái hai mươi tuổi người, để cho hần đối với một cái mười ba mười bốn tuổi tiểu cô nương sinh sôi điểm hormone, hần thực sự sinh sôi không ra a.

Nửa ngày.

Phương Cửu lần nữa tại trên bàn chuyên chú vẽ lên đến, tiểu Thu Hương thì chống cái cằm lẳng lặng nhìn xem, một mặt hạnh phúc.

Không biết qua bao lâu, Phương Cửu trên mặt cuối cùng có một vết vui mừng, cười ha ha một tiếng nói: "Thời gian không phụ người có quyết tâm, cuối cùng vẽ xong!"

"Phương công tử, Ngươi quá hay rồi a, họa quá tốt!" Thu Hương đi theo hưng phấn nhảy dựng lên.

"Đúng thế, cũng không nhìn một chút Ta là ai? Ta là không gì làm không được Phương Cửu!" Phương Cửu tự hào nói ra, đồng thời nháy mắt một cái không nháy mắt thường thức chính mình kiệt tác,

Đó là càng xem càng hài lòng.

Lúc này, Thu Hương âm thanh thỉnh thoảng vang lên lần nữa: "Phương công tử, ngươi họa đẹp mắt như vậy, đến họa là thứ gì a!"

Thứ gì?

Ngươi ngay cả ta vẽ cái gì đồ vật cũng nhìn không ra, ngay tại đây liên tục gọi tốt?

Đây con mẹ nó cũng quá thương tổn tự tôn đi!

Trong lúc nhất thời, Phương Cửu cái trán không tự giác hiện ra ba cái hắc tuyến, im lặng tới cực điểm.

Hơn nửa ngày, Phương Cửu mới thờ dài, giải thích nói: "Bức tranh này của ta là y phục, ngươi từ nơi này phương hướng xem, đúng, lần này xem hiểu a?"

Thu Hương hưng phấn cái đầu nhỏ điểm không ngừng, kích động nói ra: "Ngươi y phục này họa cũng quá xinh đẹp đi, nếu là mặc ở trên người ngươi, tuyệt đối đặc biệt đẹp đề!"

Phương Cửu: ". . ."

Hần hiện tại đánh người tâm đều có, hần rõ ràng họa là nữ nhân y phục, có thể Thu Hương ánh mắt này. . .

Hần Chân Vô nại tới cực điểm, thậm chí trong đầu đều không tự giác sinh sôi ra một cái ý nghĩ, Thu Hương không phải là người nào phải tới có ý buồn nôn hần đi!

Nửa ngày, Phương Cửu xoa xoa bị tức sắp bạo liệt lá gan phổi, tức giận nói ra: "Tốt, ta không nói cho ngươi, ngươi đi đem ngươi các tỷ tỷ đều để đến đại sảnh bên trong đi, ta có việc cùng các nàng nói!"

"Toàn bộ kêu đến?"

"Chiếu cố Dương Mục cũng không cần gọi, còn lại hơn người đều để tới!"

Không bao lâu, các cô nương đi vào đại sảnh, Phương Cửu quét mắt mọi người, cất cao giọng nói: "Ta nghe nói các ngươi thêu thùa đều làm rất không tệ, cho nên hiện tại có kiện sự tình cần các ngươi giúp một chút, đương nhiên cái này cũng không vèn vẹn đang giúp ta, cũng là đang giúp ngươi bọn họ chính mình!"

"Giúp chúng ta chính mình?"

Các cô nương hai mặt nhìn nhau, thần sắc vốn là có chút không hiểu.

Phương Cửu gật đầu nói: "Vâng, ta vừa nghĩ đến một cái biện pháp, có thể để cho các người trở nên mê người hơn, càng xinh đẹp!"

Nghe vậy, các cô nương trên mặt nhất thời lộ ra kích động không thôi thần sắc, nhao nhao hỏi tới.

"Phương công tử, đến là phương pháp gì a?"

"Đúng vậy a người nhìn ta cũng có thể thay đổi xinh đẹp không?"

"Phương công tử, người mau nói a, chỉ cần có thể để cho ta thay đổi xinh đẹp, ta làm gì đều được!"

". . ."

Các cô nương lú lú nói, Phương Cửu Thần bí mặt cười một tiếng, lập tức đưa tay chỉ hướng bày đặt ở bên cạnh trên bàn giấy vẽ, cất cao giọng nói: "Có thể để các người thay đổi xinh đẹp cũng là nó!"

"Nó?"

Các cô nương nhao nhao rướn cổ lên trông đi qua.

Trong nháy mắt, đại sảnh bầu không khí bất thành linh trở nên quỷ dị.

"Tranh này là cái gì a?"

"Không biết, ta nhìn giống cái cây. . ."

"A, người đừng nói, thật đúng là giống cái cây!"

"Thế nhưng là Thụ có thể làm cho chúng ta thay đổi xinh đẹp?"

". . ."

Nghe các cô nương tiếng nghị luận, Phương Cửu trên mặt thật không tự giác co quắp.

Giờ khắc này, hần đột nhiên cảm thấy, vẫn là tiểu Thu Hương vô não năng khen, nghe tựa hồ càng thêm dễ nghe một chút. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Quần áo

Phương Cửu dùng Bút Long vẽ tranh công phu tuy nhiên không được, nhưng là hần ngôn ngữ biểu đạt năng lực vẫn là tương đối không sai.

Không bao lâu, các cô nương tuy nhiên vẫn còn có chút như lọt vào trong sương mù, nhưng đại khái dĩ nhiên minh bạch Phương Cửu muốn để các nàng làm gì.

"Tất nhiên tất cả mọi người không có gì nghi vấn, vậy thì nắm chặt thời gian làm việc đi, chúng ta trước tiên làm hai bộ giả bộ thử một chút hiệu quả!"
Phương Cửu quét mắt mọi người, cất cao giọng nói.

Bên cạnh một cô nương do dự một chút, nhỏ giọng hỏi: "Phương công tử, người để cho chúng ta làm bộ y phục này, ta làm sao cảm giác có chút là lạ!"

Phương Cửu Thần bí mặt cười một tiếng, nói: "Người bây giờ khả năng cảm thấy có chút cổ quái, bất quá chờ người mặc lên người về sau, chỉ sợ cũng không nổi thoát."

"Có khoa trương như vậy à. . ." Cô nương rõ ràng có chút không tin, bất quá vẫn là quay người hướng về gian phòng của mình bước đi.

Chỉ chốc lát, các cô nương cầm Châm thêu tiến vào đại sảnh, tiểu Thu Hương cũng dựa theo Phương Cửu phân phó, tìm tới hai khối lớn vải trắng cùng miếng vải đen.

Trong lúc nhất thời, các cô nương trong đại sảnh công việc lu bù lên.

Đối với các cô nương tới nói, Phương Cửu làm cho các nàng làm đồ vật cũng không phức tạp, nói trắng ra cũng là một kiện cùng loại váy ngắn y phục.

Chỉ là. . .

Y phục vì sao không có tay áo?

Váy bộ vị càng là muốn ngắn đến bẹn đùi?

Không có người minh bạch Phương Cửu ý đồ, cũng căn bản nhìn không ra cái này cùng loại váy ngắn y phục tốt chỗ nào, càng không cảm thấy bộ y phục này có thể như Phương Cửu trước đó nói tới như thế, có thể làm cho các nàng trở nên càng xinh đẹp hơn. Đặc biệt vừa nghĩ tới sau này mình nếu là ăn mặc ngắn đến bẹn đùi váy ngắn trước mặt người khác đi lại, các nàng cũng cảm giác trên mặt nóng bỏng tại đó, tâm lý nói không nên lời quái dị!

Nhưng là, hiện tại Dương Mục không thể chủ sự, Phương Cửu cái này Nhị Bà Thủ lời nói các nàng cũng không dám không nghe, cho nên, mọi người tuy nhiên đầy bụng nghi hoặc, nhưng trên tay nhưng vẫn là phi thường nhanh nhẹn làm việc tới.

Không bao lâu, một cô nương cúi đầu mắt nhìn trên người mình váy ngắn, một chút do dự, cầm vải vóc đi vào Phương Cửu trước mặt, hỏi: "Phương công tử, người xem váy bộ cái này chiều dài được không?"

"Không được, lại ngắn một chút, ngắn đến người không mặt mũi xuyên ra tới trình độ kia là được rồi. . ."

"A! Vậy ta còn làm sao mặc a. . ." Tuy nhiên ngoài miệng nói như vậy, nhưng là tra hỏi cô nương cuối cùng vẫn là khẽ cắn môi, Geb liệu tới một tiền đạo.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, trong nháy mắt đã là đến lúc ăn cơm chiều ở giữa.

Cô nương thay phiên lấy sau khi cơm nước xong, tiếp tục trong đại sảnh bận rộn.

Ngay trong tháng đó lên ngọn cây thời điểm, vây quanh ở một cái trên bàn bận rộn mấy cái cô nương liếc nhau, trong mắt đều không tự giác lộ ra một vòng thất vọng, bên trong một cái cô nương hơi hơi thờ dãi, đứng người lên đối Phương Cửu kêu lên: "Phương công tử, chúng ta dựa theo người yêu cầu làm tốt!"

"Ồ?"

Phương Cửu sắc mặt vui vẻ, liền vội vàng đi tới, chung quanh nó cô nương cũng đều dừng lại trong tay sống, nhao nhao vây tới.

Thế nhưng là. . .

Một phen sau khi xem, không chỉ có Phương Cửu mày nhăn lại đến, hẳn cô nương cũng đều không kìm lại được lắc đầu, cảm thấy trong nháy mắt không có nhiệt tình!

Có mấy người cô nương càng là ngoác miệng ra, rất cảm thấy thất vọng nói đến: "Phương công tử, người không phải là muốn để cho chúng ta mặc cái này đi!"

"Đúng vậy a cái này cũng quá khó xem một chút đi, còn không có trên người của ta y phục đẹp mắt đây!"

"Đúng đấy, không có chút nào đẹp mắt!"

". . ."

Phương Cửu không nói gì, chỉ là chống cái cằm lẳng lẳng nhìn xem bày trên bàn y phục.

Không đúng!

Rõ ràng ngoại hình đã rất tương tự, nhưng vì cái gì cũng là không đúng vị đâu?

Phương Cửu đổi mấy cái góc độ đi xem, nhưng vẫn là cảm giác có chút không thích hợp.

Nửa ngày, Phương Cửu ngẩng đầu, ánh mắt ở chung quanh các cô nương trên thân chậm rãi đảo qua, sau cùng nhãn tình sáng lên, ánh mắt rơi vào một cái ngực tròn ra bằng bạc cô nương trên thân.

"Uyển Nhi, người đi đem bộ y phục này mặc vào thử một chút!"

"A? Ta xuyên?" Uyển Nhi biến sắc.

"Ân, người xuyên ra tới để cho ta nhìn xem hiệu quả thực tế như thế nào!" Phương Cửu gật gù đầu.

"Có thể cái này. . ." Uyển Nhi rất là ghét bỏ nhìn xem trên bàn quần áo. Tuy nhiên tại Phương Cửu ánh mắt nhìn gần dưới, nàng cuối cùng vẫn không tình nguyện cầm quần áo lên hướng về gian phòng của mình đi đến.

Không bao lâu.

Uyển Nhi phản nản khuôn mặt, xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Trong nháy mắt, cười vang liên tiếp.

"Uyển Nhi, đây chính là ta gặp qua người xuyên khó coi nhất y phục, tuyệt đối không có cái thứ hai!"

"Đúng vậy a y phục này thật không dễ nhìn, mau trở về đổi đi!"

"Đúng đây, hiện tại ngay cả người eo đều không nhìn thấy. . ."

Nghе bоn tỷ muội tiếng cười, Uyển Nhi sắc mặt lúc xanh lúc trắng, nước mắt đều nhanh muốn đến rơi xuống.

Tuy nhiên Phương Cửu lại cuối cùng phát hiện vấn đề nguyên nhân chỗ, lập tức hướng về vành mắt đã là hồng nhuận phon phớt Uyển Nhi vẫy tay nói: "Uyển Nhi, người qua đây, ta biết vấn đề ở chỗ nào bên trong!"

Uyển Nhi rất là ủy khuất xem Phương Cửu liếc một chút, thấp cái đầu nhỏ đi qua.

Phương Cửu cười an ủi: "Đừng khóc tang lấy khuôn mặt, một hồi tuyệt đối để người thay đổi xinh đẹp!"

Uyển Nhi trên mặt gạt ra một vòng so với khóc còn khó xem nụ cười, hiển nhiên căn bản không tin, hấn cô nương càng là che miệng cười trộm lấy, càng là không tin Phương Cửu chuyện hoang đường!

Phương Cửu cũng lười giải thích cái gì, lập tức từ bên cạnh trên bàn mang tới một đầu bàn tay bao quát màu trắng vải vóc, tại Uyển Nhi bên hông vòng một chút, sau đó hung hăng kéo một phát.

"A!" Uyển Nhi bị đau một tiếng, Phương Cửu hơi buông lỏng một chút, chợt đánh một cái nơ con bướm.

Sau một khắc. . .

"Hả?"

Chung quanh các cô nương đôi mắt vốn là sáng lên.

"Tựa hồ đẹp mắt một chút. . ."

"Đúng vậy a đột nhiên liền trở nên không giống nhau "

"Quái sự a. . ."

Các cô nương nhỏ giọng thăm thi lấy, Phương Cửu cũng hướng lui về phía sau hai bước, lẳng lặng thưởng thức.

Trước đó khó coi đó là bởi vì quần áo làm có chút nông rộng, nổi bật không ra Uyển Nhi thân eo, hiện tại dùng bao quát dây vải như thế kéo một phát, không chỉ có màu sắc bên trên tăng thêm đẹp mắt đen trắng đường vân, Uyển Nhi diêm dúa lẻo lết đáng người càng là lập tức nổi bật đi ra.

Bất quá. . .

Phương Cửu xem hai mắt về sau, vẫn còn có chút không hài lòng, lập tức từ bên cạnh trên bàn nắm lên một cái tiền đao, đưa cho bên cạnh một cô nương, nghiêm mặt nói: "Đi đem nàng cổ áo kéo lớn hơn một chút!"

"Kéo bao lớn?"

Phương Cửu suy nghĩ một chút, đối với mình ở ngực bút họa một chút, chung quanh cô nương thấy thế, từng cái nhất thời ngây người.

Uyển Nhi vừa mới có vẻ tươi cười khuôn mặt nhỏ cũng trong nháy mắt cứng đờ, lắp bắp nói ra: "Phương. . . Phương công tử, cái này. . . Cái này có chút không ổn đâu!" Tuy nhiên nàng là trong thanh lâu cô nương, nhưng cũng không có bại lộ đam mê a!

Phương Cửu tự tin cười nói: "Người yên tâm, cắt đứt về sau, người sẽ kinh ngạc đến ngây người!"

"Ta đã kinh ngạc đến ngây người. . ."

Chỉ chớp lát, theo mấy đao tiếng tạch tạch vang lên, đại sảnh bất thành linh trở nên lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người kinh ngạc ngây người, có chút không

đám tin tưởng mình ánh mắt.

"Cái này. . ."

"Trời ạ!"

"Làm sao lại dạng này. . ."

"Ta vì sao bắt thành linh cũng muốn đem ở ngực kéo lớn hơn một chút. . ."

Các cô nương có một cái quên một cái, trong mắt toàn bộ tỏa ra ánh sao!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mỗ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: Trang phục nữ bộc

Nguyên bản.

Tại Uyển Nhi ăn mặc món kia dài rộng Váy đầm xuất hiện trước mắt mọi người trong nháy mắt, trong đại sảnh các vị các cô nương đều đã hoàn toàn thất vọng, chỉ là trở ngại Phương Cửu mặt mũi mới chỉ là thuận miệng phản nản vài câu, cũng không có cảm nội tâm chân thật nhất lời nói thổ lộ đi ra.

Nhưng bây giờ. . .

Nhìn xem Uyển Nhi trên thân món kia Váy đầm bắt thành linh như nhặt được tân sinh, không chỉ có nổi bật ra Uyển Nhi uyển chuyển eo nhỏ, càng đem trước ngực nàng âm âm sóng dậy hoàn mỹ không một tí vết triển lộ ra.

Cái này khiến các cô nương từng cái tâm động không thôi!

Dù sao làm một cái Thanh Lâu Nữ Tử, các nàng làm sao không biết nam nhân thích gì, mà bộ y phục này, nhất định cũng là chuyên môn vì là câu dẫn nam nhân mà tồn tại một dạng!

Thậm chí có mấy người tư sắc không được, cơ hồ bị Dương Mục xem như Lão Mục Tử sai sử nữ tử, giờ phút này trong lòng cũng là xuẩn xuẩn dục động, dù sao Uyển Nhi tư sắc cũng không thể coi là quá tốt, có thể mặc bên trên bộ y phục này về sau, thân thể mỗi một chỗ bộ vị nhất định đều tràn ngập cực điểm dụ hoặc!

Nhưng mà. . .

Phương Cửu nhưng là đang vượt cái cảm tình hình cụ thể một lúc sau, vẫn còn có chút không hài lòng lác đác, chậm rãi nói ra: "Tuy nhiên khuôn mẫu đã không sai biệt lắm thành hình, tuy nhiên tựa hồ còn thiếu điểm vị đạo!"

"Còn thiếu điểm vị đạo? Ta cảm giác đã rất tốt a!"

"Đúng vậy a muốn eo có eo, muốn ngực có ngực, Uyển Nhi cô nương cơ hồ đều đại thay đổi!"

"Cũng là a, ta cũng cảm thấy đã rất không tệ. . ."

Các cô nương rất là không hiểu nhìn qua Phương Cửu. Phương Cửu suy nghĩ một chút, chỉ một ngón tay Uyển Nhi, cười hỏi: "Các người không cảm thấy Uyển Nhi trên chân cặp kia hồng sắc Tú Hoa Hài có chút chói mắt sao? Làm sao cũng phải đổi thành hắc sắc hoặc là màu trắng mới tốt xem đi! Với lại chân lộ quá nhiều liền không có hương vị gì, cho nên tốt nhất có đâu có thể đạt tới bên đầu gối bí tất, màu sắc tốt nhất cũng phải tuyền dụng hắc sắc hoặc là màu trắng mới càng thêm phối hợp!"

Nghe vậy, các cô nương một bên nhìn xem Uyển Nhi, một bên tinh tế suy nghĩ Phương Cửu đề nghị.

Rất nhanh.

Không ít cô nương nhìn về phía Phương Cửu ánh mắt liền lộ ra một vòng khâm phục, hiển nhiên đã ý thức được Phương Cửu đề nghị là cỡ nào cao minh, nếu thật dựa theo hắn đề nghị phối hợp, mặc vào bộ quần áo này tuyệt đối nước mỹ ngọc!

Phuong Cừu cười mắt nhìn mọi người, tiếp tục nói: "Vói lại. . . Bộ y phục này trước mắt màu sắc cùng kiểu dáng vẫn còn có chút đơn giản, hắc sắc trên váy nếu là lại khe hở bên trên một tầng ngắn bên trên như vậy một lượng tác điệp vẫn váy trắng. Tay áo một bên, mép váy cùng dẫn bên cạnh nếu là lại có thể tăng thêm điểm màu trắng đường viền, dạng này mặc đi ra mới có thể càng có vị đạo!"

Nghe vậy, các cô nương lần nữa khẽ giật mình, từng cái ánh mắt nhất thời sáng lên, không ít cô nương càng là nhin không được tán thưởng đứng lên.

"Phuong công tử, người thật sự là quá lợi hại. . .

"Đúng vậy a người đến là thế nào nghĩ tới những thứ này. . ."

"Chỉ là ngẫm lại người nói những này, ta đều hận không thể lập tức làm ra một bộ mặc lên người!"

Các cô nương lao nhao nói, không khỏi nhanh, bên trong mấy cái cô nương tựa hồ ý thức được cái gì, vội vàng hướng phía bên cạnh cái bàn chạy tới.

Hắn cô nương thấy thế, cũng lập tức kịp phản ứng, tranh nhau chen lấn tranh đoạt lên trên bàn vải vóc.

"Đừng đoạt a, khối kia vải vóc là ta. . ."

"Ai nha, người nào dẫm lên ta chân!"

"Đó là ta tiền đạo, Thái Diệp, người làm sao ngay cả tiền đạo đều đoạt a. . ."

Trong lúc nhất thời, đại sảnh loạn cả một đoàn, Uyển Nhi nhưng là thấp cái đầu nhỏ, tâm lý đặc ý nhìn xem trên người mình y phục, trong lòng càng là nghĩ đến một hồi nhất định phải dựa theo Phuong Cừu đề nghị thật tốt sửa lại, đặc biệt là cổ áo, nàng cảm giác tựa hồ lại đem cổ áo kéo lớn như vậy từng chút một, mới có thể càng thêm nổi bật ra bản thân ưu thế.

Mà đúng lúc này, một cái vóc người có chút cồng kềnh cô nương đi đến bên người nàng, vừa cười vừa nói: "Uyển Nhi, bộ y phục này mới vừa rồi là dựa theo ta hình thể làm, người xem có phải hay không có thể còi ra cho ta?"

"Cái này. . ." Uyển Nhi sững sờ, rất là nổi buồn nói ra: "Hồng tỷ, y phục này ta đều mặc qua, người lại từ tâm làm một kiện đi!"

"Nhưng ta liền ưa thích món này. . ."

"Thế nhưng là ta cũng cũng ưa thích a,

Hồng tỷ, người liền để cho ta đi. . ." Uyển Nhi diêm dạm đáng yêu nói ra, tuy nhiên Hồng tỷ lại rõ ràng không phải rất muốn bỏ những thứ yêu thích hướng về để cho.

Thấy thế, một bên Phuong Cừu nhin không được lắc đầu cười cười, chợt đi đến Uyển Nhi bên cạnh, nói: "Uyển Nhi, đem y phục cho Hồng tỷ đi, bộ y phục này kích thước xác thực không thích hợp người, người dựa theo chính mình dáng người tỉ lệ làm tiếp một kiện, hiệu quả tuyệt đối sẽ càng thêm xuất sắc!"

"Cái này. . ." Uyển Nhi có chút nổi buồn, nhưng cuối cùng vẫn gật gật đầu.

Không bao lâu.

Theo mấy khối lớn màu sắc khác nhau vải vóc bị các cô nương ôm đến đại sảnh, đại sảnh lần nữa công việc lu bù lên, tuy nhiên lần này không giống nhau, các cô nương hiển nhiên cũng là các việc có liên quan, chuẩn bị vì chính mình may một kiện hợp thể y phục.

Bên trong có không ít cô nương rõ ràng muốn suy nghĩ khác người, hữu dụng Red Machine hai màu tới phối hợp, hữu dụng Hoàng Hắc Bạch tam sắc tới phối hợp, thậm chí có hai cái cô nương tuyển dụng Hồng Lục loại này thi đấu chó má màu sắc đi phối hợp!

Đối với cái này, Phuong Cừu chỉ là cười không nói, dù sao đối với trang phục nữ bộc, hắn tuy nhiên chỉ gặp qua đen trắng, Lam Bạch, Red Machine cái này mấy loại màu sắc phối hợp, nhưng cũng không nhất định nó màu sắc phối hợp liền không dễ nhìn, ngược lại trong lòng của hắn còn có nho nhỏ chờ mong, hi vọng các cô nương có thể làm ra càng đẹp mắt trang phục nữ bộc tới. Về phần Hồng Lục hai màu phối hợp, Phuong Cừu nhưng không có bất luận cái gì chờ mong!

Đương nhiên, tại Phuong Cừu vốn là muốn pháp bên trong, nếu nữ nhân xuyên chỉ đen, áo dài, Hận Thiên Cao Tài có thể nhất nổi bật khí chất cùng mỹ lực.

Nhưng tại thời đại này, áo dài tuy nhiên không khó làm, nhưng là tất chân cùng Hận Thiên cao hai loại đồ vật lại hiển nhiên không phải dễ dàng như vậy liền có thể lấy ra.

Cho nên, Phuong Cừu lui mà tìm lần, lựa chọn treo tơ tằm bọn họ thích nhất trang phục nữ bộc, dạng này phối hợp bên trên đen trắng màu sắc Tú Hoa Hải, cũng sẽ không lộ ra quá mức đột ngột!

Vói lại, trang phục nữ bộc vốn là tràn ngập dụ hoặc, đặt ở hậu thế, một đám nữ tử ăn mặc trang phục nữ bộc, này đều có thể xưng là nữ bộc dụ hoặc !

Cho nên, theo Phương Cửu, dù là không thể cho các cô nương mặc vào chỉ đen, áo dài, Hận Thiên cao, trang phục nữ bộc cũng tuyệt đối sẽ hiện ra những khách nhân Khắc Kim Cầu Nhân!

Đến lúc đó, hai hàng sáu tên thân mang trang phục nữ bộc cô nương tại cửa ra vào thẳng tắp đứng lên, phàm có khách hàng đến cửa, thân thể hơi cong một chút, thân thiết kêu lên một câu à đứng chờ người ra !

Sai!

Hắn là thân thiết kêu lên một tiếng hoan nghênh quang lâm, Phương Cửu không tin thời đại này khách nhân còn có thể bình tĩnh.

Đến lúc đó, chỉ sợ căn bản không cần quá nhiều tuyên truyền, dư luận cũng đều vì Phương Tê lâu tạo ra không nhỏ giọng xu thế, những cái kia không chịu ngồi yên đám công tử ca còn có thể không đến nhìn một chút, nhìn một chút?

Sau đó chính mình lại dùng tiện nghi một chút mỹ thực trước tiên một chút câu dẫn. . .

Nghĩ đến cái này, Phương Cửu cảm thấy không khỏi có chút nóng máu sôi trào, đối với đêm mai nữ bộc thịnh yến càng là chờ mong tới cực điểm!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Không coi trọng

Hôm sau trời vừa sáng,

Bận rộn đến đêm khuya các cô nương còn tại ngủ say, Phương Cửu cũng là bị sớm chạy đến Tiểu Mập Mập Tê Nguyên Hà cho đánh thức.

Đơn giản rửa cái mặt, Phương Cửu đánh lấy hà hơi ngồi trong phòng trong ghế, tức giận nói ra: "Trời lúc này mới vừa mới sáng đi, người liền đến tìm ta, đến có cái gì việc gấp a!" Nói, Phương Cửu lần nữa đánh cái hà hơi.

Tiểu Mập Mập sắc mặt không phải rất dễ nhìn, hẩn một chút do dự, cắn răng nói: "Phương công tử, có kiện sự tình ta có lỗi với người!"

"Ủm?" Phương Cửu ánh mắt trong nháy mắt nheo lại. Hẩn đời này ghét nhất cũng là nghe người ta nói thật xin lỗi, bởi vì cái này biểu thị có người tổn hại lợi ích của hắn.

Suy nghĩ một chút, Phương Cửu trầm giọng nói: "Người làm cái gì có lỗi với ta sự tình?"

"Không phải ta làm!" Tiểu Mập Mập vội vàng khoát khoát tay.

Phương Cửu đầu lông mày hơi hơi dương dương: "Không phải người làm, người tại sao phải cùng ta nói xin lỗi?"

Tiểu Mập Mập giải thích nói: "Là. . . Là ta đại ca làm! Hẩn tối hôm qua đi Nghi Xuân lầu uống hoa tửu, cảm chúng ta hợp tác sự tình đều nói ra ngoài!"

Nghe vậy, Phương Cửu nhất thời thờ phào, chậm rãi nói: "Ta làm cái đại sự gì đâu, nói liền nói ra đi thôi!"

"Thế nhưng là ta đại ca hẩn tựa hồ không phải rất xem trọng chúng ta lần này hợp tác, thậm chí muốn cho nhà chúng ta cùng người phải sạch quan hệ, cho nên nói rất nhiều gièm pha người mê sảng, phi thường không dễ nghe!"

Phương Cửu không quan trọng cười cười, nói: "Xem ra cha mẹ người hôn cũng nhất định không phải rất xem trọng chúng ta lần này hợp tác đi!"

Tiểu Mập Mập thờ dài, gật đầu nói: "Bọn họ xác thực không coi trọng lần này hợp tác, hơn nữa còn cũng lo lắng lần này hợp tác sẽ thất lạc bọn họ mặt mũi!"

"Vậy người ý nghĩ là?" Phương Cửu giống như cười mà không phải cười hỏi.

Tiểu Mập Mập do dự một chút, nói ra: "Nói thật, nếu ta cũng không phải rất xem trọng lần này hợp tác, tuy nhiên không biết vì sao, bọn họ càng là phản đối, ta càng là muốn làm ra một phen thành tích để bọn họ hẩn nhìn một chút!"

Nghe vậy, Phương Cửu khòe miệng một phát, lắc đầu cười rộ lên, cái này căn bản cũng là thanh thiếu niên Phán Nghịch Kỳ tiêu biểu triệu chứng a!

Tục xưng bướng bỉnh con lừa !

Cũng may, lần này đụng phải là hần, nếu không tại Tiểu Mập Mập huynh trưởng cùng phụ mẫu cũng không coi trọng tình huống dưới, Tề Nguyên Hà còn muốn như thế xúc động đối nghịch, tuyệt đối sẽ ăn không thiệt nhỏ!

Nghĩ đến cái này, Phương Cửu mí mắt bỗng nhiên nháy một cái, bất thành linh ý thức được một sự kiện, tất nhiên Tiểu Mập Mập phụ mẫu như thế không coi trọng hần cái này cái cộc sinh ý, nghĩ như vậy tất nhiên Vương Bàn Tử cùng Trương Vĩnh Hồ, Mã Kiên Nguyên bọn họ phụ mẫu, thậm chí cả ngoại giới tất cả mọi người khẳng định cũng đều sẽ không nhìn kỹ hần cái này cái cộc sinh ý!

Mà ở loại tình huống này dưới, nếu là mình còn có thể một tiếng hót làm kinh người, sáng tạo ra một cái kỳ tích! Chắc hẳn chính mình nhất định sẽ thanh danh lan truyền lớn, tiến tới lần sau kết bạn quyền quý thời điểm, nói không chừng liền có thể kết bạn đến những chân chính đó có Quyền có Thế đám quan chức, mà không chỉ có chỉ là những này phủ nhị đại cùng hoàn khổ đệ tử!

Vừa nghĩ đến đây, Phương Cửu suy nghĩ một chút, nghiêm mặt nói: "Đã người nghĩ như vậy tại trước mặt cha mẹ làm ra một phen thành tích, như vậy việc này ta giúp định người!"

"Ủm?" Tiểu Mập Mập không hiểu ra sao, hiển nhiên không có minh bạch Phương Cửu lời nói bên trong ý tứ.

Phương Cửu thờ dãi, giải thích nói: "Ta đã quyết định, tối nay liền mở cửa buôn bán!"

"A, tối nay liền bắt đầu?" Tiểu Mập Mập miệng một tấm, sừng sốt.

Phương Cửu gật gù đầu, rất là kích tình nói ra: "Cho nên ngày mai người liền có thể thẳng tắp sống lưng đứng tại phụ mẫu phía trước, lớn tiếng nói cho bọn hần, người lựa chọn là đối!"

Tiểu Mập Mập không những cảm giác một tia nhiệt huyết, ngược lại vô cùng gấp gáp nói ra: "Có thể. . . Có thể đây có phải hay không là quá gấp một điểm? Chúng ta hần là chuẩn bị thêm mấy ngày mới đúng a, với lại các người Tú Bà còn làm bị thương đâu, vạn nhất xuất hiện việc tang lễ cũng không Fausto a!"

Phương Cửu mỉm cười nói: "Dương Mụ thương tổn đã không có nguy hiểm tính mạng, cho nên người cứ yên tâm đi, không có việc tang lễ phát sinh. Với lại ta đã làm tốt vạn toàn chuẩn bị, cam đoan ban đêm để người giặt náy cả mình!"

Tiểu Mập Mập nhân tình sáng lên,

Nói: "Người sẽ không còn chuẩn bị nó chiêu a?"

"Bí mật!" Phương Cửu Thần bí mặt cười cười, lập tức lại nói: "Đúng, tối nay người có thể nhất định phải cỡ nào kéo mấy cái bằng hữu tới cổ động a, dù sao nơi này chính là có người một phần sinh ý!"

Nghe vậy, Tiểu Mập Mập sắc mặt nhất thời cứng đờ, vẻ mặt đau khổ nói: "Ta. . . Ta cố gắng đi!"

Cùng lúc đó.

Chính như Phương Cửu suy nghĩ như vậy, làm tin tức truyền ra về sau, tất cả mọi người không coi trọng hần cái này cái cộc sinh ý, thậm chí không ít người đều cho là hần là muốn tiền muốn điên!

"Ai, ta còn tưởng rằng Phượng Tề lâu sẽ đẩy ra chuyện xưa mới đâu, ai có thể nghĩ đến lại muốn kinh doanh cái gì mỹ thực. . ."

"Đúng vậy a rất nhiều người đều coi là cái kia gọi Phương Cửu gia hỏa sẽ làm ra một cái chuyện xưa mới đến, nhưng hần vậy mà đối nghề!"

"Nào chỉ là đối nghề a, nhất định cũng là muốn cho Phượng Tề lâu đóng cửa, một phần đồ ăn bán mấy chục trên trăm hai, muốn tiền muốn điên cũng không phải biện pháp này a!"

"Ai, xem ra 《 Phàm Nhân Tu Tiên Truyện 》 bị cấm đối Phương Cửu kích thích không nhỏ a, nếu không cũng sẽ không làm ra ngu xuẩn như vậy quyết định!"

". . ."

Cùng loại nghị luận không ngừng tại phố lớn ngõ nhỏ diễn ra, thậm chí tại rất nhiều thanh lâu cùng Thanh Quan trong quán, cũng không thiếu như vậy tâm tai đề họa âm thanh.

Bất quá. . .

Nhất làm cho bọn họ cao hứng là, Phượng Tề lâu lần này cải biến, cuối cùng có thể làm cho bọn họ triệt để buông lỏng một hơi.

Dù sao 《 Phàm Nhân Tu Tiên Truyện 》 tuy nhiên bị cấm, nhưng bọn hần vẫn là cũng lo lắng, vạn nhất Phương Cửu lại làm ra một bản 《 phàm nhân Tu

Thần truyền 》 đi ra, vậy bọn hắn coi như khóc không ra nước mắt.

...

Cùng một thời gian

Tại Vạn Hoa Lâu trong một gian phòng.

Hoa tỷ nhắm mắt ngồi tại trong ghế, Trương Thanh Sơn đứng tại hắn đối diện, thấp giọng hỏi báo.

Nửa ngày. Trương Thanh Sơn ngậm miệng lại, Hoa tỷ lúc này mới chậm rãi mở to mắt, nhũ mày hỏi: "Ngươi là ý nói, Phụng Tê lâu chuẩn bị kinh doanh từ lâu sinh ý?"

Trương Thanh Sơn lắc đầu nói: "Không phải kinh doanh từ lâu sinh ý, nghe nói chỉ là muốn cung ứng mỹ thực!"

"Mỹ thực? Một phần bán mấy chục trên trăm hai? Cái này cừu thật sự là càng sống càng trở lại, thiết thòi ta trước đó còn như vậy coi trọng hắn!" Hoa tỷ cười lạnh nói.

Trương Thanh Sơn gật đầu nói: "Cái này cừu trước đó quả thật có chút bản sự, bất quá lần này sự tình, để cho ta cảm giác cũng không đáng tin cậy, thậm chí cảm thấy cho hắn là đang cố ý lấy lòng mọi người!"

"Cố ý lấy lòng mọi người?" Hoa tỷ đôi lông mày nhũ lại: "Ngươi là ý nói. . . Hắn rất có thể có khác mục tiêu?"

Trương Thanh Sơn gật đầu nói: "Ta cảm thấy hắn là dạng này, nếu không một phần đồ ăn bán mấy chục trên trăm lượng bạc, đó căn bản không thực tế a!"

Hoa tỷ suy nghĩ một chút, hừ lạnh một tiếng nói: "Tất nhiên dạng này, vậy ngươi bây giờ liền đi tra một chút, nhìn xem tiểu tử này đến đánh cái gì tính toán nhỏ nhất, tra được lập tức trở về hướng ta báo cáo!"

"Vâng, ta cái này đi!"

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Chen 1 chen

Mặt trời lên cao.

Phượng Cửu hồi lung giác cuối cùng ngủ dễ chịu.

Hắn bò lên giường, đơn giản rửa mặt một phen, đẩy cửa phòng ra vừa ra đi, liền mơ hồ nghe được các cô nương trong đại sảnh lóu ríu nghị luận.

"Đây là chuyện gì xảy ra a? Vì sao ta cảm giác Uyển Nhi y phục trên người tựa hồ so ta đẹp một chút!"

"Đúng vậy a ta cũng có loại cảm giác này, thậm chí cảm thấy được các ngươi y phục trên người đều so với ta tốt xem. . ."

"Các ngươi xem Tinh nhi, nàng bất thành linh cũng biến thành xinh đẹp. . ."

"Đúng vậy a và Uyển nhi cảm giác cơ hồ giống như đúc. . ."

"Các ngươi nói, có phải hay không bởi vì chúng ta cái chỗ kia đối với các nàng lớn. . ."

"Nói vậy bọ gì đó, ta so với các nàng rất tốt à. . ."

"Không phải đâu, vì sao ta cảm giác không thấy. . ."

"Người ánh mắt gì a. . ."

Nghe các cô nương ở đại sảnh không hề có kỵ đàm luận, Phương Cửu cười lắc đầu, lập tức tiến lên hai bước, phóng nhãn trông đi qua. . .

Hắn hiện tại tâm lý thực sự hiếu kỳ gấp, các cô nương thuần một sắc mặc vào trang phục nữ bộc về sau, đến hợp là bức nào lộng lẫy phong cảnh đâu?

Sau một khắc!

"Đậu đen rau muống. . ."

Phương Cửu như là gặp phải tia chớp, miệng một tấm, nhãn cầu kém chút rơi trên mặt đất.

Nói xong nữ bộc hấp dẫn chứ?

Làm sao mẹ nó từng cái biến thành gánh xiếc thú Tiểu Sưu thẳng hề?

Trong lúc này đến phát sinh cái gì vô cùng thâm sự tình a?

Phương Cửu thực sự không dám tin xoa xoa con mắt, lần nữa trông đi qua, có thể hình ảnh vẫn là quá độc, quá cay ánh mắt!

Giờ phút này, các cô nương trên thân trang phục nữ bộc cơ hồ đã bị đổi hoàn toàn thay đổi, hơn nữa còn xấu tới cực điểm, các loại không phối hợp!

Đặc biệt là tới hôm qua đồ phối xanh này hai cái cô nương, nếu là xanh đỏ loè loẹt phối cùng một chỗ cũng coi như, có thể hết lần này tới lần khác nhất định phải vẽ rằn thêm chân tại trên quần áo đồng khe hở một khối xanh, tây bù một khối đỏ.

Tuổi sống Thoát Thoát cũng là một cái tam lưu Trừu Tượng Phái hoạ sĩ dưới ngòi bút con khi a! Mà các nàng lại còn không chút nào tự biết? Trên mặt thậm chí còn tràn đầy đắc ý nụ cười?

Trong lúc nhất thời, Phương Cửu thực sự vô pháp dùng ngôn ngữ tới nhỏ nước bọt mình bây giờ tâm tình, không đa nghi đầu nộ hỏa nhưng là soạt soạt soạt trong nháy mắt thiêu đốt đến đỉnh đầu.

Phải biết tối nay muốn mở cửa làm ăn, nhưng bây giờ. . .

Liên trước mắt như vậy cay ánh mắt hình ảnh, chỉ sợ không chỉ có thể độc mù những khách nhân Khắc Kim Cầu Nhân, thậm chí còn có thể làm cho những khách nhân đem bữa cơm đêm qua đều cho phun ra!

Phương Cửu thực sự không rõ các nàng tại sao phải một mình tiến hành trên diện rộng cái biến? Cũng không hiểu các nàng lẫn nhau ở giữa vì sao liên không thể nhắc nhở một chút? Chẳng lẽ cũng bởi vì sợ đến tội nhân?

Nhưng là trong lòng của hắn nhưng là phi thường rõ ràng, nếu hiện tại trễ uốn nắn, tuyệt đối sẽ chậm trễ ban đêm chính sự.

Nghĩ đến cái này, Phương Cửu liên tiếp hít sâu mấy khẩu khí, mới đưa lửa giận trong lòng hơi hơi đè xuống một chút, lập tức mặt đen thui hướng về dưới lầu đại sảnh đi đến.

Nhìn thấy Phương Cửu đi vào đại sảnh, các cô nương lập tức cao hứng bùng bùng vây quanh.

"Phương công tử, người nhìn ta y phục này đổi xem được không?"

"Phương công tử, ta chịu một đêm, có ý tại ở ngực thêu một đoá Mẫu Đơn, người cảm thấy đẹp mắt a?"

"Phương công tử, ta cảm thấy tất cả mọi người xuyên một dạng kiểu dáng có chút khó chịu, cho nên một mình thêm mấy loại màu sắc, người sẽ không trách ta đi?"

"Phương công tử. . ."

Các cô nương lưu riu nói vài lời về sau, lúc này mới cuối cùng phát giác được Phương Cửu tâm tình tựa hồ có chút không thích hợp, lập tức nhao nhao ngậm miệng lại.

Mà Phương Cửu. . .

Nguyên bản chuẩn bị răn dạy một phen ngôn ngữ cũng kẹt tại trong cổ họng, bởi vì hắn từ các cô nương trong lời nói, có thể rõ rệt cảm giác được, các nàng hiển nhiên là không muốn đụng áo, mà muốn cho chính mình trở nên càng xinh đẹp hơn, mới tự chủ trương đối với y phục kiểu dáng tiến hành thích hợp điều chỉnh.

Chỉ có điều các nàng nhãn quang Phương Cửu thực sự không dám lấy lòng, đương nhiên, cũng không phải là nói các nàng đối không có đặc sắc.

Đặc biệt giờ phút này hắn hỏa khí đã biến mất, lại đi nhìn lên phát hiện trên người các nàng quần áo nếu cũng không có vừa rồi hỏa khí tăng cao lúc nhìn thấy như vậy vô cùng xấu xí, nhưng lại cùng tâm hắn mục tiêu ở trong thời thượng, dù hoặc, đáng yêu các loại hình tượng cách xa nhau rất xa!

Như thế ăn mặc còn không bằng làm cho các nàng xuyên về nguyên lai mình vậy ngắn tới thuận mắt!

Nghĩ đến cái này, Phương Cửu hơi hơi thờ dãi, đối với chung quanh những cô nương này đã không có muốn trách cứ suy nghĩ, muốn trách cũng chỉ có thể trách hần tối hôm qua không có đem lời nói hoàn toàn nói rõ ràng. . .

Lúc này, bên cạnh một cô nương bất thành linh cảm môi dưới, rụt rè hỏi: "Phương công tử, ngươi có phải hay không không hài lòng chúng ta tự tiện chủ trương đem y phục kiểu dáng cho đôi?"

Đương nhiên không hài lòng!

Đổi thành hiện tại cái này xấu bẹp bộ dáng, hần làm sao có thể hài lòng?

Muốn đổi làm sao cũng phải hướng về xinh đẹp bên trong đôi a!

Bất quá. . .

Lời nói có ba nói, nếu là trực tiếp châm chọc khiêu khích một trận phun tung tóe, chỉ sợ không chỉ có sẽ làm bị thương các cô nương lòng tự trọng, sẽ còn làm cho các nàng đối với bộ y phục này sinh ra mãnh liệt mâu thuẫn tâm lý, vậy thì phải không đền mắt!

Cho nên, Phương Cửu suy nghĩ một chút, trên mặt lập tức gạt ra một vòng nụ cười, lắc lắc đầu nói: "Không có không hài lòng, chẳng qua là cảm thấy các ngươi cải biến còn thiếu khuyết một điểm vị đạo, nếu là lại hơi điều chỉnh một chút, sợ rằng sẽ càng tốt hơn!"

"A? Thật?"

Nghe vậy, các cô nương nhất thời buông lỏng một hơi, nụ cười lần nữa hiện lên ở các nàng trên mặt.

Phương Cửu gật gật đầu, cười nói: "Các ngươi bây giờ trở về phòng đều đem y phục thoát, sau đó đem Châm khâu đều lấy xuống, chúng ta cùng nhau nghiên cứu lấy đang điều chỉnh một chút kiểu dáng!"

"Quá tốt. . ."

"Phương công tử, ta liền chờ ngươi câu nói này đây. . ."

"Đúng vậy a có ngươi hỗ trợ, y phục nhất định có thể càng xinh đẹp. . ."

Các cô nương hưng phấn nói vài lời, nhao nhao không kịp chờ đợi hướng mình gian phòng bước đi.

Mất thấy tất cả mọi người muốn rời khỏi, Phương Cửu vội vàng hô: "Uyển Nhi, Tình nhi, Tuyết Nhi, Thái Liên, các ngươi y phục kiểu dáng không tệ, cũng không cần đổi, trước tới, ta có việc cùng các ngươi nói!" Bốn người này y phục tuy nhiên cũng đều tiến hành cải biến, có thể cải biến biên độ phi thường nhỏ, màu sắc cùng ngoại hình cơ bản cùng hần tối hôm qua hình dung không có gì khác nhau.

Nghe vậy, Uyển Nhi cùng Tình nhi cười gật gật đầu, Tuyết Nhi cùng Thái Liên trên mặt lại lộ ra một vòng nói không rõ nói rõ tâm tình.

Bốn người đi tới, Tuyết Nhi cẩn thận nói: "Phương công tử, ta luôn cảm thấy trên thân bộ y phục này có chút không vừa vặn, còn cần điều chỉnh một chút mới được!" Bên cạnh Thái Liên cũng hợp thời gật gật đầu.

"Ồ? Ta nhìn cảm giác rất tốt a, ngươi cảm thấy chỗ nào không vừa vặn?" Phương Cửu không hiểu tại trên thân hai người quét mắt một vòng.

"Cái này. . ." Tuyết Nhi cùng Thái Liên liếc nhau, trên gương mặt nhất thời xuất hiện một vòng đỏ bừng.

Trong nháy mắt, Phương Cửu dường như minh bạch cái gì, ánh mắt không tự giác tại hai người trước ngực quét quét, sau đó lại đối so một chút Tình nhi và Uyển Nhi này âm âm sáng dậy son phong, nhất thời nhẹn không được cười rộ lên.

"Phương công tử, ngươi cười cái gì?" Tuyết Nhi đỏ mặt, sảng giọng.

Phương Cửu khoát khoát tay, vội vàng nín cười, nói: "Không có cười cái gì, chẳng qua là cảm thấy các ngươi nếu là muốn đạt tới Uyển Nhi hoặc là Tình nhi trình độ, chỉ sợ mặc cái gì y phục đều không có bất cứ tác dụng gì!"

Tuyết Nhi cùng Thái Liên hai người trong mắt nhất thời lộ ra một vòng thất vọng. Phương Cửu thấy thế, vội vàng nói bổ sung: "Nếu cũng không phải không có cách nào, chỉ cần chen một chút dù sao là có thể có!"

Nghe vậy, bốn người đầu tiên là sững sờ, tiếp theo trên mặt đều không tự giác hiện ra một vòng đỏ tươi.

"Phương công tử, ngươi thật là xấu a!"

"Đúng đây, ngươi ngay cả chúng ta đều đùa giỡn. . ."

"Chán ghét người. . ."

Các cô nương mặt đỏ tới mang tai nói, Phương Cửu nhưng là mặt không đổi sắc, ngược lại chẳng chặc đảng hoàng đế cho bốn người hướng về trước mặt đến một chút, sau đó tại các nàng bên tai nhỏ giọng thầm thì đứng lên.

Chỉ chốc lát.

Tuyết Nhi gương mặt trong nháy mắt đỏ bừng lên, lập tức tức giận phe trắng cửu liếc một chút, sắc giọng: "Phương công tử, không nghĩ tới người ngay cả cái này đều có nghiên cứu, trước kia khẳng định hồng châu!"

Tuy nhiên ngoài miệng nói như vậy lấy, Tuyết Nhi trong mắt lại để lộ ra không che giấu được vui sướng, lập tức vội vàng hướng gian phòng của mình chạy tới. . .

Hơn ba người liếc nhau, cũng nóng lòng muốn thử theo sau, hiển nhiên cũng muốn thử một chút Phương Cửu cho các nàng nói biện pháp!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76: Thần khí

Không bao lâu.

Các cô nương cầm còi ra trang phục nữ bộc dần dần bày ở trong đại sảnh trên bàn.

Phương Cửu tuy nhiên không cảm thấy chính mình thẩm mỹ có bao nhiêu xuất sắc, nhưng là thẩm xấu năng lực vẫn là tương đối không sai.

Đối với những cái kia chương mất màu sắc, khối vải hoặc là đường viền, chỉ cần thấy ngứa mắt, hết thấy để cho cô nương ngay tại chỗ chỉnh đốn và cải cách.

Đương nhiên, về phần chỉnh đốn và cải cách đi qua hiệu quả như thế nào, Phương Cửu trong lòng nếu cũng không có bao nhiêu, nhưng là một lần nữa làm một kiện hiển nhiên đã tới không kịp, dù sao cũng không phải là mặc vào trang phục nữ bộc ban đêm liền có thể mị lực vắng khắp nơi, còn cần tiến hành nhất định huấn luyện, mới có thể đạt tới hiệu quả!

Không bao lâu.

Trong đại sảnh một mảnh bận rộn, giọng hỏi, tiếng trả lời liên tiếp.

"Đúng, đừng khiến cho quá lòe loẹt, đơn giản điểm ngược lại hiệu quả sẽ tốt hơn. . ."

"Phương công tử, ta đây?"

"Người nó đều rất phù hợp, cũng là ống tay áo thêm chút, tỉ lệ cảm giác không phải cũng phối hợp, người hơi điều chỉnh một chút là được rồi. . ."

"Từ Quyên, người váy đường viền màu sắc quá nhiều, nhìn có chút chói mắt, vẫn là màu sắc đơn giản điểm càng đẹp mắt. . ."

"Ân. . . Ta trước đó cũng có loại cảm giác này. . ."

". . ."

Phương Cửu hấp thụ tới hôm qua kinh nghiệm, cũng không dám lại làm cái vung tay chường quỹ, giờ phút này không đứng ở trong đại sảnh xuyên qua, dần dần cảm chính mình đề nghị cho ra tới. . .

Không biết qua bao lâu, mấy cái cô nương đều trước sau ăn mặc đổi hảo nữ bộc Trang lại xuất hiện ở đại sảnh.

Lần nữa sau khi xem, Phương Cửu trên mặt cũng cuối cùng hiện ra hài lòng nụ cười.

Tuy nhiên trên người các nàng đổi khoản sau khi trang phục nữ bộc cùng Phương Cửu vốn là muốn tượng bên trong hình tượng vẫn có chút khác nhau, nhưng không thể không nói, các cô nương ý nghĩ vẫn là vô cùng đáng giá tán thưởng.

Hiện tại trên người các nàng trang phục nữ bộc tuy nhiên ít một chút đáng yêu cùng xinh xắn cảm giác, nhưng lại cỡ nào một loại người đời sau bọn họ đoán không đến Đại Đường phong vận nước mỹ.

Cái này khiến Phương Cửu bất thành linh phát hiện, tựa hồ các cô nương tự chủ trương cũng không phải không phải một chuyện tốt, dạng này lần nữa đổi khoản về sau, rõ ràng cảm nhận cá nhân càng thêm rõ rệt nổi bật đi ra.

Đang nghĩ ngợi, mấy đạo vui cười đùa giỡn âm thanh bất thành linh từ lầu hai truyền đến.

Ngay sau đó, bốn cái dáng người uyển chuyển nữ tử vừa nói vừa cười xuống tới đại sảnh, hướng về Phương Cửu đi tới.

Thấy thế, Phương Cửu nhãn tình sáng lên, cười nói: "Xem ra ta biện pháp vẫn là rất không tệ đi!"

Tuyết Nhi gương mặt đỏ lên, tức giận lườm hán một cái, ngượng ngập nói: "Biện pháp tuy tốt, chỉ là có chút không thoải mái!"

"Ha-Ha, muốn dễ chịu vẫn là muốn đẹp mắt, liền xem chính ngươi lựa chọn!" Phương Cửu cười hắc hắc, lập tức lại nói: "Đúng, các ngươi trước tiên ở bên cạnh ngồi một hồi, chờ sau đó ta còn muốn cho các ngươi đơn giản huấn luyện một chút!"

"Huấn luyện?"

Mấy người mắt lộ không hiểu, nhưng nhìn đến Phương Cửu đang bận, cũng đều không tiếp tục hỏi cái gì, lập tức ở bên cạnh trên ghế ngồi xuống.

Mà đúng lúc này, Tuyết Nhi bên cạnh một cô nương dường như thấy cái gì thật không thể tin đồ vật, ánh mắt một hồi, che miệng hoảng sợ nói: "Tuyết Nhi, ngươi. . . Ngươi ngực làm sao. . . Làm sao biến lớn!"

Lời vừa nói ra.

Bạch! Bạch! Bạch!

Mấy chục đạo ánh mắt đồng loạt bắn về phía Tuyết Nhi, chuẩn xác hơn nói, là bắn về phía Tuyết Nhi này nổi sóng chập trùng Hung Khí!

Sau một khắc.

Đại sảnh đột nhiên liền không có tiếng vang, tất cả mọi người tròn tròn ánh mắt, kinh ngạc đến ngây người!

Một giây. . .

Hai giây. . .

Ba giây. . .

Cuối cùng, một cô nương nhin không được lên tiếng hỏi: "Tuyết Nhi, ngươi đó là chuyện gì xảy ra. . ." Nàng tiếng nói vừa ra, hán cô nương lúc này mới kịp phản ứng, từng cái lao nhao hỏi tới.

"Tuyết Nhi, ngươi làm sao làm. . ."

"Oa, ngươi đó là chuyện gì xảy ra?"

"Trước kia không cảm thấy ngươi khoa trương như vậy. . ."

Các cô nương vô cùng kinh ngạc cùng hâm mộ nói, không ít cô nương càng là vây đến Tuyết Nhi bên cạnh,

Đó là xem lại xem, nhìn lại nhìn. . .

Thế nhưng là này chiều sâu! Này độ cao!

Thực sự bác người nhãn cầu! Hơn nữa còn là hàng thật giá thật!

Trong lúc nhất thời, các cô nương càng phát ra hô đồ, không rõ cái này đến là thế nào chuyện, mới một lát công phu không gặp, Tuyết Nhi liền một lần nữa phát dục? Lớn lên?

Cái này thực sự có chút quá già đi!

Nhìn xem từng đôi nóng rực nhưng lại lộ ra kinh ngạc ánh mắt bắn tại trên người mình, Tuyết Nhi trong lòng không có tồn tại dâng lên một vòng tự hào, lập tức hé miệng cười một tiếng, nói: "Ta hảo tỷ muội bọn họ, đều đừng như vậy ngạc nhiên được không? Ta trước kia chính là như vậy, chỉ là các ngươi không có chú ý tới mà thôi!"

Nghe Tuyết Nhi nói như thế, không ít cô nương lật lên bạch nhãn, dù sao các nàng cùng một chỗ đã sinh hoạt rất nhiều năm, ai là tình huống như thế nào,

mọi người tâm lý cũng là nhất thanh nhị sở.

Lúc này, một bên Uyển Nhi cuối cùng nhận không được ý cười, che miệng cười nói: "Tốt, đều đừng có lại mù trùng mắt, nói cho các người biết lời nói thật đi, đây đều là Phương công tử công lao!"

"Phương công tử?"

Mọi người giật mình, lập tức hai mặt nhìn nhau, trên gương mặt đều hiện ra từng tia từng tia quái dị hồng sắc, nhìn về phía Phương Cửu ánh mắt càng là xuất hiện một vòng nói không rõ không nói rõ vị đạo.

Cảm giác kia. . .

Để cho Phương Cửu rất là xấu hổ, phảng phất chính mình ăn vụng, lập tức vội vàng khoát khoát tay, cười khổ nói: "Các người cũng đừng hiểu sai, ta cũng không có động thủ hỗ trợ, chỉ là ra cái chủ ý mà thôi!"

Chủ ý?

Đồ chơi kia là ra cái chủ ý liền có thể biến lớn sao?

Người vậy đơn giản chính là cho nàng thay cái tân có được hay không?

Trong lúc nhất thời, các cô nương tuy nhiên lo ngại, không rõ Phương Cửu đến ra ý định gì có thể làm cho Tuyết Nhi nơi đó rục rờ hẩn lên, nhưng trên mặt đều triển lộ ra nóng lòng muốn thử biểu lộ.

Đối với cái này, Phương Cửu tương đối lý giải các nàng tâm tình, dù sao nữ nhân nào không hy vọng chính mình có được ngạo nhân sự nghiệp tuyến, đặc biệt ở đời sau. . .

Vì là có được bác người nhân cầu sự nghiệp tuyến, không ít nữ tính thế nhưng là không tiếc hướng bên trong tiềm vào pha lê nhựa cây loại hình đồ chơi.

Mà đối với thời đại này chỉ mặc cái yếm nữ tính mà nói, muốn thăng tấp, muốn có được ngạo nhân sự nghiệp tuyến thật rất khó.

Đương nhiên. . .

Hậu thế trên dưới trăm năm thời gian đã nghiệm chứng, nữ nhân nha, chen một chút dù sao là có.

Cho nên, Phương Cửu đem cặp ngực cái này một thân khí đơn giản cho Tuyết Nhi các nàng giới thiệu về sau, lại phối hợp vốn là nổi bật sự nghiệp tuyến trang phục nữ bộc, sau đó chen lên như vậy một chen. . .

Tuyết Nhi hiện tại giống như giành lấy cuộc sống mới, kìa sáng đăng trang, đồng thời chán nản trong đại sảnh sở hữu cô nương.

Như thế tình huống, để cho Phương Cửu bất thành linh ý thức được một sự kiện, nếu là một hồi để cho các cô nương toàn bộ như thế rục rờ hẩn lên, sau đó lại tại cửa ra vào như vậy tản bộ một vòng, cái kia còn sầu không tạo được cường đại thanh thế dư luận?

Chỉ sợ chỉ là dân chúng nước bọt đều có thể tại vào đêm trước đó làm đến mọi người đều biết cấp độ!

Nghĩ đến cái này, Phương Cửu trong lòng không khỏi có chút nhỏ nhỏ kích động, lập tức ho nhẹ một tiếng nói: "Tốt, đều đừng nhìn ta, tranh thủ thời gian làm việc, chờ việc để hoạt động xong, ta tự sẽ nói cho các người biết phương pháp!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Chuẩn bị chiến đấu

Buổi chiều.

Thành Hàng Châu thanh lâu cũng dần dần công việc lu bù lên.

Đương nhiên, nếu là ở trước kia, thời gian này đơn giản cũng là quét dọn quét dọn vệ sinh, các cô nương sớm đem trang vẽ xong là được.

Nhưng là. . .

Theo 《 Phàm Nhân Tu Tiên Truyện 》 bất thành linh làm rồi, thanh lâu Tú Bà bọn họ đều ý thức được thuyết thư cái này tân sinh sự vật, trước mắt đối với ôm khách có trọng yếu cỡ nào tác dụng. Cho nên, phàm có thực lực thanh lâu, vô luận cổ sự tốt xấu, cái này hai đêm trước sau đều muốn thuyết thư mang lên sân khấu.

Bởi vậy, thời gian này tại thành Hàng Châu tất cả nhà thanh lâu trong đại sảnh, cơ bản đều có thể nghe được Thuyết Thư Tiên Sinh sớm diễn luyện âm thanh. . .

Giờ phút này, tại Thanh Hoa ngõ hẻm trong tháng vui mừng trong lầu.

"Trước tiên dừng một cái!"

Theo một đạo có chút không vui âm thanh vang lên, Thuyết Thư Tiên Sinh âm thanh im bật mà dừng, ánh mắt nhìn về phía ngòi tại chính đối diện một cái trung niên nữ tử, ngữ khí có chút phức tạp hỏi: "Bảo muội, có phải hay không chỗ nào lại không thích hợp?"

Tú Bà đôi mi thanh tú cau lại, trầm giọng nói: "Vừa rồi đánh nhau này đoạn tình tiết ngươi làm sao lại không nhớ được đâu? Ngữ khí nhất định không thể quá cứng nhắc, nhất định phải đem loại kia kích tình tứ xạ cảm giác nói ra mới được, nếu không nghe chìm vào hôn mê còn có cái gì ý tứ!"

"Cái này. . ."

Thuyết Thư Tiên Sinh mặt lộ vẻ khó xử, hẳn không phải là không muốn nói ra cái loại cảm giác này đến, hẳn là phi thường muốn đem cái loại cảm giác này nói ra, thế nhưng là. . .

Hắn ném lấy Thạch Đầu để đi qua sông, thuyết thư đây là đầu một lần a, căn bản không có bất luận cái gì kinh nghiệm có thể tham khảo!

Như không phải vì này làm cho người trông mà thêm bạc, hẳn mới không muốn đứng ở chỗ này như cái ngu ngốc một dạng thao thao bất tuyệt một lần lại một lần luyện tập.

Với lại từ buổi sáng đến bây giờ, hắn không sai biệt lắm đã bị kêu dừng hơn năm mươi lần, trong lòng tà hỏa như không phải có trĩu nặng bạc đè ép, đã sớm nhảy dựng lên muốn chửi mề.

Hơi hơi thở dài, Thuyết Thư Tiên Sinh chậm rãi nói: "Bảo muội, vừa rồi đánh nhau này một đoạn, ta thử một lần nữa đi!"

Tú Bà gật gật đầu, trấn an nói: "Luu Công Tử, ta cũng không phải cố ý muốn làm khó ngươi. Chỉ là ngươi hẳn phải biết, Phượng Tê lầu 《 Phàm Nhân Tu Tiên Truyện 》 bị cấm về sau, hiện tại tất cả nhà thanh lâu cạnh tranh đã đến gay cấn giai đoạn! Đặc biệt là chúng ta Thanh Hoa ngõ hẻm trong những này thanh lâu, tất cả nhà cấp bậc đều không khác mấy, hiện tại duy nhất có thể kéo mở khoảng cách nói đúng là sách chuyện này. Nếu như bây giờ không chiếm trước Ngao Đầu , chờ những khách nhân đối với thuyết thư việc này tươi mới sức lực đi qua, chỉ sợ cho dù tốt cổ sự cũng không có cách nào đền bù hiện tại tổn thất, ngươi mình bạch ta ngoài ý muốn nghĩ sao?"

Thuyết Thư Tiên Sinh tâm lý rất muốn nói, ngươi có hay không tổn thất cùng lão tử có lông quan hệ, bất quá vẫn là trước tiên gật gật đầu.

Tú Bà hơi hơi thở dài, lại nói: "Luu Công Tử, ngươi không cần chê ta? ? Lắm điều, không biết ngươi có hay không chú ý tới, bây giờ nói sách trận này gió đã từ chúng ta Hàng Châu lan tràn ra ngoài, đặc biệt tới hôm qua Nghi Xuân lầu Tề Công Tử hòa chi về sau, nghe nói Tô Châu đã có mấy nhà thanh lâu hướng về hắn phát ra mời, muốn cho hắn qua bên kia thuyết thư."

Nói đến đây, Tú Bà hơi hơi dừng một cái, nhìn thấy Luu Công Tử thần sắc trở nên hơi hơi ngưng trọng lên, lúc này mới tiếp tục nói: "Cho nên nếu là Luu Công Tử ngươi có thể sớm tại ta chỗ này cũng nói ra điểm danh khí đến, không chỉ muốn sau khi bạc chỉ sợ sẽ không lại thiếu, bảo đảm không cho phép còn có thể bởi vậy trở thành Danh Dương Tử Hải nhân vật a!"

"Ừm?"

Luu Công Tử mí mắt bỗng nhiên nhảy một cái, điểm này hẳn thật đúng là không nghĩ tới, bất quá bây giờ nghĩ kỹ lại, tựa hồ thật đúng là chuyện như thế, dù sao thuyết thư chuyện này hiển nhiên không phải nhất thời bán hội liền sẽ bị đào thải, mà hẳn nếu có thể bởi vậy trước thời gian thành danh, nói không chính xác thật đúng là có thể ở trên con đường này làm ra một phen kết quả, thậm chí trở thành một đời danh nhân.

Nghĩ đến cái này, Luu Công Tử hô hấp không khỏi hơi hơi gấp rút một chút, lập tức nghiêm mặt, trang nghiêm nói: "Bảo muội, cảm ơn ngươi nhắc nhở, ta biết nên làm như thế nào!"

Nói, Luu Công Tử hít sâu một cái khí, cảm trạng thái điều chỉnh đến tốt nhất, lúc này mới lên tiếng nói về tới. . .

Sau một khắc.

Vô luận là dưới đài Tú Bà vẫn là hắn cô nương, đều có thể rõ rệt cảm giác được,

Luu Công Tử lần này vô luận là ngữ khí vẫn là tiết tấu, hiển nhiên đều có không nhỏ tăng lên!

Cùng lúc đó.

Tại khoảng cách thảng vui mừng lâu không xa Nghi Xuân trong lầu.

Theo trên đài một tên thư sinh trẻ tuổi sinh động như thật cảm cố sự kể xong, dưới đài tiếng vỗ tay lập tức vang lên, Tú Bà càng là ngay đầu tiên mặt mày hớn hở nghênh đón: "Ai nha, Tề Công Tử, người cái này giảng là càng ngày càng tốt nghe a!"

Công tử đắc ý cười cười, lập tức khách khí nói: "Bảo muội, vẫn là người mua cố sự này tốt, nếu không ta giảng cho dù tốt, chỉ sợ cũng không ai ưa thích đi!"

Tú Bà cười nói: "Ta dám mời người Tề Công Tử đi ra thuyết thư, đó là đương nhiên là có chuẩn bị mà đến, về phần bên ngoài bán những cái kia hàng tiện nghi rẻ tiền, ta làm sao có khả năng lấy ra mặt mặt xấu hổ!"

"Đúng thế, bảo muội hào phóng ta có thể luôn luôn có chỗ nghe thấy, nếu không ta cũng sẽ không tiếp nhận người mời!"

"Nhìn người nói. . . Đi, chúng ta đi trước ăn cơm, đồ ăn ta đều đã chuẩn bị tốt. . ."

. . .

Vì là ban đêm có thể nắm vào càng nhiều khách nhân, cùng loại hình ảnh không ngừng tại thành Hàng Châu mỗi cái trong thanh lâu diễn ra, liền ngay cả Vạn Hoa Lâu cũng không ngoại lệ, Hoa tử cũng mời đến nội thành một cái phi thường nổi danh Tú Tài, đồng thời còn dùng nhiều tiền, cố ý mời mấy cái thư sinh tại trong lầu ngày đêm viết bản thảo, tối nay liền chuẩn bị cảm thuyết thư một chuyện mang lên sân khấu.

Đương nhiên, hai ngày không có đi ra ngoài Phụng Cửu cũng không biết những này, coi như biết, hấn hiện tại đối với thuyết thư chuyện này cũng không có bất cứ hứng thú gì.

Giờ phút này, hấn đang tại đứng tại Phụng Tề lầu trong đại sảnh, tại trước người hấn, một đám ăn mặc trang phục nữ bộc các cô nương chia hai hàng, chỉnh chỉnh tề tề đối mặt mà đứng.

Phụng Cửu lẳng lặng nhìn xem mọi người, hơn nửa ngày mới lên tiếng: "Vừa rồi ta dạy cho các người đều nhớ kỹ sao?"

"Nhớ kỹ!"

Phụng Cửu gật gật đầu, nói: "Này lại đến một lần cuối cùng, nhất định phải cam đoan cười không lộ răng, hiểu chưa!"

"Minh bạch!" Các cô nương nói.

"Tốt! Vậy bắt đầu đi!"

Nói, Phụng Cửu hát lên ống tay áo, chấp tay cất bước, đi thẳng về phía trước.

Một giây sau.

"Hoan nghênh quang lâm. . ."

Các cô nương đều nhịp hơi hơi khom người xuống, từng đạo từng đạo làm cho người phun máu sự nghiệp tuyến trong nháy mắt bạo lộ tại Phụng Cửu trong ánh mắt.

Tuy nhiên trước đó đã nhìn qua nhiều lần, nhưng là trong nháy mắt này, hấn vẫn là không nhận được liếc trộm vài lần, thuận tay lại sờ sờ lỗ mũi mình, sợ sẽ mất mặt xấu hổ cảm máu mũi cho phun ra ngoài.

Chỉ chốc lát, Phụng Cửu đứng ở đội ngũ cuối cùng, hấn không có lập tức trở về qua thân thể đến, thẳng đến nhịp tim đập nhẹ nhàng một chút, lúc này mới xoay người, phình lên chương, cười nói: "Không tệ, rất không tệ, đi. . . Chúng ta đi bên ngoài luyện tập một chút, để cho nội thành dân chúng cũng mở mang kiến thức một chút, các người hiện tại là cỡ nào có mị lực!"

Nói, Phụng Cửu khoe miệng bất thành linh gạt ra một vòng nụ cười cổ quái. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78: Không có bình

Đầu đường.

Buổi chiều khoảng thời gian này mặc dù không có ban đêm náo nhiệt như vậy, nhưng là hoa ngõ hẻm chỗ Tây Hồ bên bờ, tới lui người đi đường vẫn là vô cùng nhiều, đặc biệt tại Phụng Tê lầu phụ cận, người qua đường tựa hồ nhiều một cách đặc biệt một chút.

Đương nhiên, nếu như tinh tế quan sát, liền có thể phát hiện bởi hồi tại cửa ra vào những người đi đường này bên trong, tựa hồ có không ít người đều mang một tia mục tiêu tính. . .

Giờ phút này, tại Phụng Tê lầu chệch đối diện một góc Dương Thụ dưới, hai cái nam tử trẻ tuổi buồn bã ỉu xiu dựa vào Thụ mà ngồi.

Bên trong một cái mặt béo nam đánh cái hà hơi, hữu khí vô lực nói ra: "Dương huynh, nếu không chúng ta rút lui đi, đây con mẹ nó đều ngồi xồm một ngày, ngay cả cái bóng người đều không nhìn thấy, chắc chắn sẽ không có sự tình phát sinh!"

Bên cạnh nam tử suy nghĩ một chút, lắc lắc đầu nói: "Đợi thêm một hồi đi, nó theo dõi người đều không có rút lui, vạn nhất trong thời gian này phát sinh điểm biến cố, chúng ta có thể đảm nhận chờ đợi không nổi a!"

Mặt béo nam tức giận xi một cái, phản nản nói: "Cũng không biết mụ mụ là thế nào muốn, một cái hạ lưu thanh lâu hiện tại cũng muốn đổi thành tửu lâu, còn có cái gì tốt theo dõi. . ."

Hắn lời còn chưa dứt, bên cạnh nam tử ồ một tiếng, nói: "Là Mã gia cùng Trương gia này hai cái tiểu tử, ngươi xem bọn hắn sắc mặt tựa hồ không tốt lắm!"

Nghe vậy, bàn tử tròn mắt hơi híp, thấp giọng nói: "Hai tiểu tử này tựa hồ lại già bất thiện a! Ta đi nghe một chút bọn họ đang nói cái gì. . ."

Nói, mặt béo nam vỗ vỗ trên thân bụi đất, đứng dậy hướng hai người đi đến. Tuy nhiên còn không có tới gần, hai người có chút không vui âm thanh liền đã truyền tới.

"Cái này cừu cũng thật sự là, ban đêm khai trương trọng yếu như vậy sự tình đều không cho ta biết bọn họ một tiếng, nhất định đem hai chúng ta xem như ngoại nhân a!"

"Còn không phải sao, tốt xấu ta hai cũng là có thân phận người, làm cho ta hiện tại trong nội tâm đó là một bụng tà hỏa!"

"Ta cũng giống vậy! Một hồi nhất định phải thật tốt hỏi một chút hắn đến có ý tứ gì. . ."

Nghe được cái này, mặt béo nam trên mặt không khỏi có chút thất vọng, quay người chuẩn bị đi trở về, dù sao hai người nói nội dung không có chút nào dinh dưỡng có thể đàm luận, hắn nhưng là sớm tại giữa trưa liền đã nhận được tin tức, Phụng Tê lầu tối nay muốn khai trương kinh doanh kia là cái gì mỹ thực!

Mà liền tại hắn chuẩn bị rời đi trong nháy mắt, một đạo dáng người thẳng tắp nam tử bất thành linh từ Phụng Tê trong lầu đi tới.

"Phụng Cừu?"

Mặt béo nam nao nao, dừng bước lại, lỗ tai lần nữa dựng thẳng lên tới.

Đi đến cửa ra vào Phụng Cừu ngay đầu tiên cũng nhìn thấy mặt béo nam, bất quá đối với loại này người qua đường Giáp nhân vật, ánh mắt của hắn cơ hồ không có bất kỳ cái gì dừng lại, liền di động đến chạm mặt tới Mã Kiên Nguyên cùng Trương Vĩnh Hồ trên thân hai người.

"Làm sao sớm như vậy liền đến?" Phụng Cừu cười ha hả hướng hai người đi qua.

Mã Kiên Nguyên tức giận nhìn xem Phụng Cừu, không vui nói: "Nếu như không phải nghe được người khác đồn đại, hai chúng ta chỉ sợ cũng không biết ngươi tối nay muốn lên lút khai trương buôn bán!"

"Ừm?" Phụng Cừu sững sờ, tuy nhiên qua trong giây lát, liền minh bạch hai người vì sao một mặt khổ đại cừu thâm bộ dáng, lập tức cười cười, nói: "Thật có lỗi! Lần này là ta sơ sẩy, trước đó một mực đang bận bịu sự tình, cho nên liền đem thông tri các người sự tình cấp quên!"

Nghe vậy, hai người sắc mặt thoáng đỡ một ít, Mã Kiên Nguyên suy nghĩ một chút, lại nói: "Ngươi tối nay muốn mở cửa buôn bán, này lại sẽ không quá sốt ruột một điểm? Bên ngoài bây giờ dư luận nhưng đối với ngươi không có chút nào sắc a. Với lại ta còn nghe nói, tối nay Thanh Hoa ngõ hẻm mấy nhà thanh lâu vì là cướp đoạt khách hàng, đều chuẩn bị đại chiêu, ngươi lúc này lựa chọn cất vào, tuyệt đối không phải cái gì tốt thời gian a!"

Bên cạnh Trương Vĩnh Hồ cũng gật đầu phụ họa nói: "Đúng vậy a nếu không chúng ta trì hoãn mấy ngày đi, nếu không ngay cả cái khởi đầu tốt đẹp đều không có, ngươi phải dùng mỹ thực ôm khách biện pháp chỉ sợ cũng muốn treo!"

Phụng Cừu tự tin cười một tiếng, nói: "Yên tâm đi, ta đã chuẩn bị kỹ càng đại chiêu!"

"A?" Mã Kiên Nguyên đầu lông mày vậy một cái: "Ngươi cũng có đại chiêu?"

Trương Vĩnh Hồ cả kinh nói: "Người chuẩn bị cái gì đại chiêu a?"

Phượng Cửu cười hắc hắc, lập tức quay đầu nhìn lại,

Thế nhưng là sau lưng cũng không có cô nương giống như đi ra.

"Chẳng lẽ ra cửa sẽ còn thẹn thùng hay sao?"

Phượng Cửu trong đầu không tự giác hiện lên như thế một cái buồn cười suy nghĩ, lập tức mở miệng kêu lên: "Đều đừng lảng nhà lảng nhãng, mau chạy ra đây đi!"

Nghe được Phượng Cửu tiếng la, trong môn xuất hiện ngắn ngủi bạo động, ngay sau đó, một cái vóc người yếu đuối nữ tử mảnh xoay eo thon từ trong cửa chậm rãi đi tới.

Mấy giây về sau, ngoài cửa dường đi như là theo Shizune khóa, đột nhiên liền không có tiếng vang.

Vô luận là người qua đường vẫn là Mã Kiên Nguyên hoặc là Trương Vĩnh Hồ, đều trừng thẳng ánh mắt, ánh mắt đồng loạt trông đi qua. . .

Đi ra cô nương dường như bị này từng đạo từng đạo nóng rực ánh mắt nhìn đến có chút run rẩy, vô ý thức hướng về Phượng Cửu phía sau tránh thoát đi.

Mà cho đến lúc này, trên đường phố mới dần dần có âm thanh.

"Đậu đen rau muống, Phượng Tê lâu lúc nào làm ra như thế một cái cô nương xinh đẹp!"

"Ta đoán hẳn là Phượng Tê lâu giấu đi Đậu Bài đi, người nhìn nàng này đáng người, nhất định. . ."

"Nàng y phục kia cũng siêu cấp mê người a, nếu có thể cho nhà ta bà nương cũng làm bên trên một kiện, chắc chắn. . ."

"Ha-Ha, ta cũng có loại ý nghĩ này. . ."

Những người đi đường hưng phấn nói, Mã Kiên Nguyên cùng Trương Vĩnh Hồ hai người tại ngắn ngủi ngây người về sau, nhưng là cũng không khỏi tự chủ nhíu mày.

Bên trong Mã Kiên Nguyên một chút do dự, mở miệng nói: "Phượng công tử, cái cô nương này không phải là người đại chiêu a?"

Phượng Cửu không có trả lời, mà chính là nhíu mày cửa trước bên trong liếc mắt một cái, lập tức quay đầu nhìn về phía sau lưng cô nương, không vui nói: "Tuyệt Nhi, các nàng lẽ mà lẽ mà đều làm gì chứ? Làm sao còn không ra?"

Uyển Nhi vội vàng nói: "Bọn tỷ muội muốn tại trước khi ra cửa bồi bổ trang, cho nên. . ." Nàng lời còn chưa nói hết, Uyển Nhi cùng Tinh nhi cùng Thái Liên ba người từ trong cửa đi tới.

Trong nháy mắt, dường đi lần nữa an tĩnh lại, trên mặt mọi người cũng đều không tự giác hiện ra một vòng kinh ngạc, tuy nhiên cái này ba cái cô nương hình dạng không bằng Tuyệt Nhi xinh đẹp, thế nhưng là này đáng người, này cách ăn mặc, còn có này cổ nói không rõ không nói rõ khí chất, tuyệt đối xem như nhất đẳng cô nương tốt.

Mã Kiên Nguyên cùng Trương Vĩnh Hồ trên mặt càng là có một vết kích động, nếu là chỉ có một cái làm cho người kinh diễm cô nương, Phượng Tê lâu đó là vô luận như thế nào đều không cạnh tranh được Thanh Hoa ngô hém trong những cao đó hồ sơ thanh lâu.

Thế nhưng là liên tiếp xuất hiện bốn cái. . .

Vậy thì không giống nhau a!

Hai người hiện tại thật quá ngoài ý muốn! Bọn họ thực sự không nghĩ tới Phượng Cửu tại ngắn ngủi vậy thời gian bên trong, vậy mà vô thanh vô tức làm ra bốn cái như thế làm cho người kinh diễm mỹ nữ.

Nhưng mà. . .

Không đợi hai người kinh ngạc xong, một cái lại cả người tư thế ngạo nhân cô nương chậm rãi từ trong cửa liên tiếp đi tới.

Trong nháy mắt, không ít người qua đường nhân cầu cơ hồ đều rơi trên mặt đất.

Một người đi đường hoảng sợ nói: "Ta đi. . . Nhiều mỹ nữ như vậy, với lại đáng người đều tốt như vậy?"

Một cái khác người qua đường dùng sức cổ họng nước bọt, lẩm bẩm nói: "Mặc dù có chút tướng mạo nhìn rất bình thường, nhưng không biết vì sao, cũng là có xúc động a. . ."

Mặt béo nam xoa xoa con mắt, cũng là một mặt không thể tin lắm lắm: "Không phải đều nói Phụng Tê lâu là cái hạ lưu thanh lâu sao? Đây con mẹ nó là thế nào chuyện a?"

Trong lúc nhất thời, trên đường phố vô luận là nam nhân vẫn là nữ nhân đều cảm thấy có chút choáng, trước mắt một màn này thực sự quá ngoài dự liệu.

Ai cũng không nghĩ tới, Phụng Tê trong lâu vậy mà cũng chứa chấp lấy nhiều như vậy cô nương tốt!

Mã Kiên Nguyên cùng Trương Vĩnh Hồ càng là một mặt mộng ép nhìn xem Phụng Cửu.

Thực sự không rõ hẳn làm sao làm được?

Chẳng lẽ lại là đem nhà khác thanh lâu cho một tổ bụng?

Vậy mà vô thanh vô tức làm ra nhiều như vậy đáng yêu, xinh xắn cô nương! Đặc biệt là này đáng người, vậy mà không có một cái bình!

Cái này nếu là truyền đi, tuyệt đối oanh động toàn thành a!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Cả nước đứng đầu mỹ thực phục trang xuất sắc

Phụng Tê cửa lâu.

Các cô nương tuy nhiên đều đi ra, thế nhưng là những người đi đường nhưng là đem cửa ra vào đường đi vậy cái chặt như nêm cối.

"Oa. . . Thật xinh đẹp!"

"Y phục này kiểu dáng ta chưa từng thấy a. . ."

"Những cô nương này đáng người thật sự là tuyệt à!"

"Đúng vậy a cái này đến là ăn cái gì ăn thành như thế a. . ."

"Ăn có thể ăn đi ra không? Chuyện này chỉ có thể dựa vào trời sinh!"

"Cút đi, trời sinh có thể sinh ra nhiều người như vậy a?"

". . ."

Dân chúng vây xem lao nhao nói, nếu là ở thường ngày, bị người vây quanh làm khi nghị luận, Phụng Cửu đã sớm quay đầu đi, bất quá bây giờ chính là tạo dư luận thanh thế cơ hội tốt, hẳn có thể không nỡ cơ hội này.

Suy nghĩ một chút, Phụng Cửu quét mắt chung quanh bách tính, cất cao giọng nói: "Thế nào? Chúng ta Phụng Tê lâu cô nương có phải hay không vóc người lại đẹp lại xinh đẹp?"

Vây xem nam tính nhao nhao gât đầu, nữ tính nhưng là một mặt khinh thường.

Thấy thế, Phụng Cửu hơi cười cợt, nói: "Nếu đây. . . Chắc hẳn mọi người cũng đều đã nghe nói, tối nay chúng ta Phụng Tê lâu muốn tổ chức một trận thịnh yến, đẩy ra chúng ta Phụng Tê lâu đặc thù tính phẩm mỹ thực, mà những này mỹ thực, vô luận là cảm giác vẫn là vị đạo, các người tuyệt đối không có hưởng qua, bởi vì đó là đến từ Tiên Giới vị đạo!"

"Tiên Giới vị đạo?"

Dân chúng vây xem nhất thời giật mình.

Trong lâu các cô nương cũng là trong nháy mắt mộng, bởi vì Phụng Cửu căn bản không cùng các nàng nói qua tối nay muốn chuẩn bị cử hành một trận mỹ thực thịnh yến a!

Nhìn xem mọi người biểu lộ, Phuong Cừu không một chút nào ngoài ý muốn, hần muốn cũng là loại hiệu quả này, dù sao muốn cảm dư luận thanh thế quơ lấy đến, hơn nữa còn muốn trong khoảng thời gian ngắn dựa vào miệng loại này cổ lão công cụ đưa nó truyền ra, nếu là không có điểm dẫn bạo tính đề tài, ai sẽ không có chuyện làm giúp người đi truyền nhân thoại a.

"Hô!"

Hít sâu một cái khí, Phuong Cừu cao giọng tiếp tục nói: "Đương nhiên, ta nói chuyện là có một chút như vậy khuếch trương, nhưng là các người hẳn là đều chú ý tới, chúng ta Phụng Tê lâu các cô nương đáng người cũng là như vậy ngạo nhân! Mà đây chính là bởi vì thời gian dài dùng ăn chúng ta mỹ thực tạo thành!"

Lời vừa nói ra, trong lâu các cô nương trong nháy mắt ngẩn ngơ, ánh mắt phức tạp hướng về hần trông đi qua. Nhưng là mọi người chung quanh cũng không có chú ý tới những này, giờ phút này bọn họ ánh mắt đều rơi vào các cô nương này ngạo nhân đáng người bên trên.

Một giây đồng hồ. . .

Hai giây. . .

Ba giây đồng hồ. . .

Cuối cùng, trong đám người một cái trung niên nữ tính nhện không được hô: "Các người Phụng Tê lâu mỹ thực tốt như vậy, này bán bao nhiêu tiền a?"

"Đúng vậy a? Tận nghị lời nói đề cho ta cũng ném thử!"

"Là được. . ."

Nghe vậy, Phuong Cừu vừa muốn mở miệng, tuy nhiên trong đầu trong nháy mắt nghĩ đến một cái phi thường có thể tạo thanh thế quảng cáo, lập tức cảm thấy cười thầm, cất cao giọng nói: "Nếu đâu, chúng ta Phụng Tê lâu mỹ thực cũng không quý, với lại cũng là thống nhất giá, giá gốc một phần chỉ cần chín trăm chín mươi tám lượng!"

"Chín trăm chín mươi tám lượng?"

Lời vừa nói ra, đường đi trong nháy mắt liền không có âm thanh, tất cả mọi người trừng mắt châu, toàn bộ ngốc!

Hơn nửa ngày.

"Ta thảo! Mặc như vậy, người còn dám nói không quý a?"

Một câu không có chút nào che lấp thô tục đột nhiên trong đám người vang lên, mọi người lúc này mới giật mình tỉnh lại.

"Đậu đen rau muống. . ."

"Hần vừa nói cái gì?"

"Ai có thể lại một lần nữa một lần? Ta giống như không có nghe rõ!"

"Chín trăm chín mươi tám lượng? Điên a? Cái giá này cũng dám mở?"

Bên cạnh Mã Kiên Nguyên vỗ ót một cái: "Xong, việc này truyền đi đủ người cười một năm!"

Trương Vĩnh Hồ cũng suýt nữa phun ra một cái năm xưa lão huyết, hần tổ tông mười tám đời anh mình, hôm nay xem như toàn bộ hủy!

Bất quá. . .

Phuong Cừu sắc mặt nhưng là không thay đổi chút nào, hần nhìn thấy mình muốn hiệu quả, lập tức ép một chút tay, lớn tiếng nói: "Đều yên lặng một chút, nghe ta nói! Vừa rồi ta nói đó là giá gốc, mà hiện giá, ta khẳng định không cần các người chín trăm chín mươi tám,

Cũng không cần chín mươi tám, chỉ bán các người tám lượng, cái này đủ tận nghị đi!"

Tận nghị?

Tận nghị con em người a!

Dân chúng vây xem mặt đều xanh, trong lâu các cô nương nhưng là che miệng nhao nhao cười trộm đứng lên, các nàng bất thành linh phát hiện, Phuong Cừu nói tới nói lui cực kỳ có ý tứ, đặc biệt này chín trăm chín mươi tám lượng bất thành linh thay đổi đến tám lượng, thật sự là thần chuyển ý.

Chỉ chớp lát.

Nhìn xem dân chúng lại làm bầm một hời, Phương Cửu chuẩn bị dẫn các cô nương trở lại, dù sao hần mục tiêu đã đạt tới, hiện tại chỉ cần chờ chờ đợi dân chúng bốn tẩu cùng nhau phun, cảm sự tình truyền đến những quyền quý kia công tử ca trong tai là được rồi.

Mà liền tại hần chuẩn bị dẫn người rời đi thời điểm, trong đám người bất thành linh vang lên một đạo có chút khàn khàn giọng nam: "Các cô nương, có thể hỏi một chút các người y phục trên người là mua ở đâu sao? Ta muốn cho nhà mình bà nương cũng mua một kiện!"

Thanh âm hần vừa ra, vây xem mọi người dường như mới nghĩ đến cái gì, nhao nhao hỏi tới.

"Đúng vậy a các người y phục là cái nào mua?"

"Không phải là tự mình làm a?"

"Bộ dáng thật xinh đẹp!"

Nghe vậy, các cô nương hai mặt nhìn nhau, sau cùng ánh mắt cũng không khỏi tự chủ rơi vào Phương Cửu trên thân.

Thấy thế, Phương Cửu cười cười, lớn tiếng nói: "Cái này y phục là chúng ta Phụng Tê lâu độc nhất vô nhị thiết kế, trước mắt còn không có địa phương bán ra, nếu như các người nhớ kỹ kiểu dáng, trở lại liền chính mình thử làm đi!"

"Cái này sao có thể nhớ được a!"

"Đúng đấy, bán chúng ta một kiện đi, quý một chút cũng không quan trọng a!"

"Đúng vậy a đẹp mắt như vậy y phục, không bán rất đáng tiếc a!"

"Không thành thuê chúng ta một kiện cũng được a, ta trở lại để cho nhà mình bà nương cũng khe hở một kiện cùng loại. . .!"

Bên cạnh Mã Kiên Nguyên do dự một chút, cũng mở miệng nói: "Phụng huynh, các cô nương hôm nay mặc y phục xác thực rất dễ nhìn, với lại kiểu dáng còn phi thường phong phú, cho nên ta cảm thấy, nếu là làm cái này phục trang sinh ý lời nói, nếu cũng là rất có lợi nhuận!"

"Ừm?"

Nghe hần kiểu nói này, Phương Cửu ánh mắt không tự giác mắt nhìn các cô nương trên thân đều có đặc sắc trang phục nữ bộc, trong đầu dường như có cái gì đồ vật bất thành linh chớp lên một cái, cảm thấy lập tức hiện ra một cái làm hần nhiệt huyết sôi trào chủ ý.

Một giây sau.

Phương Cửu nghiêm mặt, quay đầu đối với bên cạnh Uyển Nhi nói: "Uyển Nhi, đi đem ta trước đó viết Hoành Phi lấy ra!"

Hoành Phi?

Cái gì Hoành Phi?

Uyển Nhi một mặt không khỏi điệu.

Phương Cửu yên lặng đối với nàng nháy nháy mắt, lập tức lại nói: "Người chẳng lẽ quên sao? Tối nay chúng ta Phụng Tê lâu nhưng là muốn tổ chức cả nước đứng đầu mỹ thực phục trang xuất sắc!"

Cả nước đứng đầu mỹ thực phục trang xuất sắc?

Đây là cái gì quý?

Nghe cao đại thượng, thế nhưng là mọi người nhưng bây giờ không rõ đây là cái gì ý tứ a?

Bất quá. . .

Cả nước đứng đầu bốn chữ này tất cả mọi người vẫn là nghe hiểu được?

Thế nhưng là nho nhỏ một cái Phụng Tê lâu, có tài đức gì cũng dám nói xằng muốn tổ chức cả nước đứng đầu mỹ thực phục trang xuất sắc?

Trong lúc nhất thời, mọi người chung quanh vốn là một mặt mòng ép nhìn xem Phương Cửu.

Mã Kiên Nguyên cũng là trợn mắt hốc mồm nhìn xem Phương Cửu!

Trương Vĩnh Hồ miệng một tấm, muốn nói nhưng lại không biết nên nói cái gì.

Liền Liền Phụng dừng lâu các cô nương nhìn về phía Phương Cửu ánh mắt, cũng tràn ngập phức tạp vận vị, các nàng thực sự không rõ cái này cả nước đứng đầu mỹ thực phục trang xuất sắc đến là thứ đồ gì a!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Miếng quảng cáo

Không bao lâu.

Một đạo Hồng Bạch chữ, viết có cả nước đứng đầu mỹ thực phục trang xuất sắc tại giờ Tuất ba khắc (tám giờ rưỡi tối) tại ta cửa hàng long trọng cử hành Hoàn Phi liên treo ở Phụng Tê cửa lầu chủ tịch phụng.

Ngoài cửa chưa tán đi dân chúng lần này là thật ngốc mắt.

Dù sao vừa rồi Phụng Cửu chỉ là ngoài miệng nói một chút, về phần hấn có thể hay không làm thật, cái kia còn chỉ là một cái ẩn số.

Nhưng bây giờ. . .

Nhìn xem môn chủ tịch phụng cái kia đạo vừa rộng vừa dài Hoàn Phi, dân chúng đối trước mắt cái này tên không chuyển Kinh Truyền Phụng Tê lầu cùng Phụng Cửu thật sự là bội phục đầu rạp xuống đất.

Đặc biệt cái này Hoàn Phi bên trên cả nước đứng đầu bốn chữ, trả lại hấn nương làm cho vô cùng lớn hơn một chút, tựa hồ sợ hấn thổi ngưu bức truyền không đi ra.

Vâng.

Giờ phút này Phụng Cửu tại Phụng Tê lầu trong đại sảnh liên tục đi đạo, tản bộ, trong đầu cũng là đang tự hỏi nên như thế nào để cho tiêu

Hơi thở truyền càng nhanh! Càng rộng! Càng thâm nhập nhân tâm!

Dù sao hấn tối nay đã không chỉ có chỉ là muốn kinh doanh mỹ thực, mà chính là cơ hồ có thể xóc lên lịch sử phần mới mỹ thực Thời Trang Tú, cho nên hấn vô cùng cần thiết càng nhiều đến hơn quan Quý Nhân tới quan sát Hòa Tham cùng!

Mà bây giờ khoảng cách giờ Tuất ba khắc chỉ còn lại không tới ba canh giờ, vèn vèn chỉ dựa vào đến cửa đưa thiệp hoặc là dư luận, hấn thật cũng lo lắng buổi tối tới người quá ít, như thế xuất sắc tiến hành bắt đầu sau khi khẳng định không có cách nào dẫn bạo bầu không khí, chớ nói chi là đề cho xuất sắc triển khai trong thành gây nên oanh động!

Nhưng mà. . .

Trong đại sảnh người khác nhưng là không còn hấn phần này lo lắng. Bởi vì qua nét mặt của mọi người đến xem, bọn họ hiển nhiên căn bản không coi trọng trong miệng hấn cái này cả nước đứng đầu mỹ thực phục trang xuất sắc, đặc biệt là Mã Kiên Nguyên cùng Trương Vĩnh Hồ hai người, giờ phút này sắc mặt khó coi cơ hồ như cùng chết Cha.

Tuy nhiên hai nhà bọn họ cùng Phụng Tê lầu ở giữa chỉ là một chút lợi ích quan hệ, dù cho Phụng Tê lầu như thế nào mất mặt, nếu cùng bọn hấn hai nhà cũng không liên quan quá nhiều.

Có thể hỏi đề mấu chốt là, việc này là từ hai người bọn họ một tay giật dây mà thành! Ở nhà người cùng trước mặt bằng hữu càng là sớm đã quảng xuống muốn kiếm nhiều tiền ngoan thoại.

Mà bây giờ. . .

《Phàm Nhân Tu Tiên Truyền》 bị cấm, bọn họ tuy nhiên phi thường thất vọng, nhưng tâm lý bao nhiêu còn ôm lấy một tia hi vọng, dù sao Phụng Cửu dùng mỹ thực ngoa nhân cái chủ ý kia tuy nhiên nghe có chút hoang đường, nhưng bao nhiêu còn có thành công cơ hội, chỉ cần Phụng Cửu trù nghệ thật có thể đạt tới hấn thổi ngưu bức lúc cái kia độ cao.

Thế nhưng là mỹ thực Thời Trang Tú là cái quỷ gì?

Đề cho người ta xem y phục?

Đề cho người ta đổi mỹ thực giường mắt nhìn?

Hai người vô luận như thế nào muốn, đều không cảm thấy cái này có cái gì ý tứ a! Chớ nói chi là có thể kiếm được đến cửa đồng tiền lớn a!

Hai người suy nghĩ chuyển động ở giữa, lập đi lập lại dạo bước Trung Phương cửu bất thành linh dừng lại, trên mặt tùy theo xuất hiện một vòng nụ cười, lập tức vẫy tay. Ngồi ở bên cạnh Uyển Nhi vừa muốn đứng dậy, cách đó không xa tiểu Thu Hương thử chuẩn mắt một chút chạy tới.

"Công tử, có chuyện gì sao?" Tiểu Thu Hương cười hi hi hỏi, nàng hiện tại có lẽ là Phương Tê trong lâu duy nhất tin tưởng Phương Cửu có thể thành công người!

"Người đi trong phòng ta, đem bút mực giấy nghiên giúp ta lấy tới!"

"Phương công tử, người lại muốn làm họa?" Tiểu Thu Hương nháy mắt mấy cái, nói.

Phương Cửu trên mặt thịt không có tồn tại run rẩy một chút, lập tức tức giận nói ra: "Bớt nói nhảm, nhanh đi cầm!"

Thu Hương le lưỡi, hướng về lầu hai chạy lên đi.

Ngồi ở một bên Mã Kiên Nguyên cùng Trương Vĩnh Hồ hai người thấy thế, liền vội vàng đứng lên đi tới.

"Phương huynh, người có phải hay không lại có nó chủ ý?" Mã Kiên Nguyên một mặt chờ đợi nói ra.

"Àn, ta chuẩn bị kỹ càng tốt tuyên truyền một chút chúng ta mỹ thực Thời Trang Tú!" Phương Cửu cười gật gật đầu.

Nghe vậy, Mã Kiên Nguyên nhất thời sững sốt, Trương Vĩnh Hồ sau khi ngẩn ngơ, khó hiểu nói: "Phương huynh, người còn muốn tuyên truyền a? Bên ngoài bây giờ chỉ sợ sớm đã truyền xôn xao!"

"Như thế vẫn chưa đủ!" Phương Cửu lắc đầu, khuôn mặt trang nghiêm nói: "Ta hi vọng tại vào đêm trước đó, toàn bộ thành Hàng Châu tất cả mọi người có thể biết chúng ta Phương Tê lâu tới nay muốn tổ chức mỹ thực Thời Trang Tú!"

"Cái này. . ."

Trương Vĩnh Hồ thực sự không thể nào hiểu được Phương Cửu ý nghĩ,

Trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì là tốt, bên cạnh Mã Kiên Nguyên do dự một chút, nói: "Phương huynh, ta có thể hỏi một chút không? Trong miệng người cái này mỹ thực Thời Trang Tú đến là cái gì a?"

Phương Cửu suy nghĩ một chút, nói: "Đơn giản tới nói, nếu cũng là triển lãm y phục và mỹ thực!"

Nghe vậy, Mã Kiên Nguyên cùng Trương Vĩnh Hồ hai người tức thì có một loại thiên câu cảm giác! Hai người bọn họ còn tưởng rằng Phương Cửu mỹ thực Thời Trang Tú sẽ có cái gì chỗ đặc biệt, nguyên lai mẹ nó chính là như vậy một chuyện a!

Lúc này, tiểu Thu Hương ôm bút mực giấy nghiên đi tới.

"Thả trên bàn đi!" Phương Cửu cười sờ sờ tiểu Thu Hương đầu, lập tức cầm bút lên dính mực, không chút do dự trên giấy viết.

Phương Cửu chữ vẫn như cũ phi thường đoạt người nhãn cầu, chữ thứ nhất liền thấy Trương Vĩnh Hồ cùng Mã Kiên Nguyên hai người lông mày rất là co quắp một trận.

Tuy nhiên mấy giây về sau, hai người sắc mặt liền xuất hiện biến hóa.

"A?"

"Câu nói này. . ."

"Cao Phong đối với leo nó mà không phải ngưỡng vọng người khác tới nói mới có chân chính ý nghĩa!"

Mã Kiên Nguyên ngờ ngẩn, hần tuy nhiên không rõ Phương Cửu tại sao phải viết câu nói này, nhưng trên giấy ngăn ngùi này một câu nói, nhưng là để cho tâm hần không khỏi sinh ra một vòng nói không rõ không nói rõ cảm giác.

Bên cạnh Trương Vĩnh Hồ cũng là thật bất ngờ xem Phương Cửu liếc một chút, tuy nhiên hai người đều không có lên tiếng, chỉ là lẳng lẳng xem Phương Cửu tiếp tục đi xuống viết.

Mấy giây về sau, hai người trên mặt liền lộ ra một vòng khổ ép cùng nhau, chỉ thấy Phương Cửu viết đến: "Nếu muốn leo Cao Phong, giò Tuất ba khác, cả nước đứng đầu mỹ thực Thời Trang Tú tại Phương Tê lâu cùng người không gặp không về!"

"Cái này. . ."

Trương Vĩnh Hồ cùng Mã Kiên Nguyên liếc nhau, trong lúc nhất thời im lặng tới cực điểm, ngược lại là bên cạnh tiểu Thu Hương giống như là phát hiện

cái gì Tân Đại Lục, kinh hi nói: "Oa, Phương công tử, ngươi tài văn chương thật sự là càng ngày càng cao a!"

Phương Cửu không nói gì, tiếp tục đi xuống viết, chung quanh các cô nương cũng là bị Thu Hương này âm thanh kinh hô toàn bộ hấp dẫn tới.

"Ừm?"

"Câu nói này viết quá tốt!"

"Đúng vậy a tràn ngập ngụ ý. . ."

"Đều nhỏ giọng một chút, đừng quấy rầy Phương công tử. . ."

Vây quanh ở đằng sau mấy cái cô nương thấp giọng nói.

Mấy giây về sau, trên giấy sồi nổi xuất hiện một câu đề cho mọi người dở khóc dở cười lời nói: "Một nam trên đường nhìn thấy một mỹ nữ cổ áo mở rất thấp, xuân quang ngoại tiết, nói trêu thật sự là hoa đào nở rộ địa phương a . Mỹ nữ nghe xong, vén quần lên nói: Còn có sinh ngươi nuôi ngươi địa phương đây! Nếu muốn trở lại quen thuộc chỗ cũ, giờ Tuất ba khắc, cả nước đứng đầu mỹ thực Thòi Trang Tú tại Phụng Tê lầu cùng ngươi không gặp không về!"

"PHỐC. . ."

"Cái này chuyển biến cũng quá nhanh đi!"

"Đúng vậy a làm cho ta đều không quen!"

"Các ngươi không có phát hiện rất có ý tứ sao? Thật sự là chết cười ta. . ."

"Xác thực quá đùa!"

Các cô nương lao nhao nói, Mã Kiên Nguyên cùng Trương Vinh Hồ liếc nhau, dường như ý thức được cái gì, trong mắt không khỏi tách ra một vòng tinh quang!

Mà Phương Cửu vẫn như cũ không găm âm thanh, chỉ là liên tục tiếp tục đi xuống viết: "Vĩ nhân sở dĩ vĩ đại, là bởi vì hắn cùng người khác chung sống nghịch cảnh thì người khác mất đi tự tin, hắn lại hạ quyết tâm thực hiện chính mình mục tiêu. Nếu muốn thành tựu vĩ nghiệp, giờ Tuất ba khắc, cả nước đứng đầu mỹ thực Thòi Trang Tú tại Phụng Tê lầu cùng ngươi không gặp không về. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 81: Dán đầy toàn thành

Không bao lâu.

Phương Cửu một hơi viết mười cái tiết mục ngắn, lúc này mới cầm bút bày ở một bên, chậm rãi ngẩng đầu.

Chỉ là. . .

Bầu không khí mẹ nó thực sự quá quỷ dị, kém chút hoảng sợ hắn nhảy một cái.

Chỉ gặp có người rơi lệ có người cười, Mã Kiên Nguyên càng là không biết chịu đến cái gì kích thích, khuôn mặt cơ hồ trở thành thên heo sắc.

Mà Trương Vinh Hồ cũng không tốt gì, sắc mặt lúc xanh lúc trắng, cúi đầu không biết đang suy nghĩ gì.

Hơn nửa ngày, dường như có nhân tài phát hiện Phương Cửu đã dừng lại bút, lập tức tỉnh táo lại, kinh hô một tiếng, nói: "Phương công tử, ngươi thật sự là quá lợi hại!"

Lời vừa nói ra, giống như như tại cột dầu bên trong giọt đi vào một chậu Thanh Thủy, đại sảnh bầu không khí trong nháy mắt bị dẫn bạo, liên tiếp âm thanh nhất thời vang lên không ngừng.

"Phuong công tử, ngươi đến là thế nào nghĩ tới những thứ này lời nói!"

"Đúng vậy a ta rất ưa thích ngươi viết những lời này, tốt lắm!"

"Sinh hoạt tựa như cưỡng gian, tất nhiên không thể phản kháng, sao không thỏa thích hưởng thụ! Câu nói này bây giờ nói đến ta tâm khảm bên trong, ô . . ."

"Nhìn thấy ngươi khả năng chỉ là trên cái thế giới này một người, nhưng đối với người nào đó tới nói, ngươi chính là toàn thế giới câu nói này về sau, không biết vì sao, cũng là rất muốn niệm người nhà. . ."

". . ."

Trong đại sảnh một đám nam nữ giờ phút này tâm tình đều có chút kích động, Phuong Cửu viết súp gà cho tâm hồn cùng lệ chí tiết mục ngắn nhất định viết đến bọn họ trong tâm khảm.

Đặc biệt đối với những cái này sinh hoạt tại Phụng Tê trong lâu cô nương cùng Quy Nô, cái nào một đường đi đến hiện tại không có một đồng lớn lòng chưa xốt chuyện cũ. Mà những này kinh điển súp gà cho tâm hồn để cho hậu thế không ít người cũng vì đó xúc động cùng cảm khái, chớ nói chỉ là những này tiếng lòng yếu ớt mọi người.

Nửa ngày.

Đại sảnh dần dần an tĩnh lại, mọi người kích động tâm tình cũng theo đó bình phục rất nhiều, Mã Kiên Nguyên lúc này mới hít sâu một cái khí, nhìn xem Phuong Cửu nghiêm mặt nói: "Phuong huynh, nguyên bản ta đối với ngươi hôm nay quyết định phi thường hoài nghi, bất quá ta hiện tại cái gì cũng không muốn hỏi, ngươi liền trực tiếp nói đi, chúng ta đón lấy làm thế nào!"

Bên cạnh Trương Vĩnh Hồ tâm tình dường như còn có chút nhỏ nhỏ kích động, đỏ mắt nói: "Ta hiện tại cũng không muốn hỏi lại nó, ngươi nói thẳng đi, chúng ta có thể giúp đỡ gấp cái gì?"

Phuong Cửu lăng lăng nhìn xem hai người, nói thật, hắn căn bản không nghĩ tới chính mình chuẩn bị lôi kéo khách nhân miếng quảng cáo vậy mà trước tiên đem hai người kia cho hàng phục.

Bất quá. . .

Hiện tại hai người thái độ như thế, xác thực sẽ để cho hắn đón lấy rất nhiều chuyện dễ làm đứng lên.

Nghĩ đến cái này, Phuong Cửu nghiêm mặt, nói: "Tất nhiên dạng này, ta chỗ này xác thực có hai chuyện cần làm phiền các ngươi!"

"Cứ việc nói đi!"

"Chuyện thứ nhất, cũng là hi vọng các ngươi có thể giúp ta cho nội thành gia đình giàu có đưa tiền Thiếp mời!"

Mã Kiên Nguyên không có chút nào do dự, nói: "Việc này giao cho ta, một hồi ta liền sai người đi tiền đưa!"

Phuong Cửu gật gật đầu, nhìn về phía Trương Vĩnh Hồ, nói: "Chuyện thứ hai hơi có chút phiền phức. . ."

Hắn lời còn chưa nói hết, Trương Vĩnh Hồ nhất chỉ trên bàn trang giấy, nói: "Là để cho ta đem nó dán ra đi?"

Phuong Cửu cười gật gật đầu, nói: "Cũng là đem nó dán ra đi, bất quá. . . Ta cái này hết thấy viết 13 cái tiết mục ngắn, cho nên ngươi cần tìm thêm một ít nhân thủ, đem những này tiết mục ngắn tách ra sao chép, sau đó đưa chúng nó dán đầy toàn thành!"

Cái gì?

Dán đầy toàn thành?

Mọi người chung quanh nhất thời giật mình, nhìn về phía Phuong Cửu ánh mắt tràn đầy thật không thể tin. Mà Trương Vĩnh Hồ nguyên bản chịu tiết mục ngắn ảnh hưởng, tâm tình còn có như vậy một chút nhỏ nhỏ kích động, có thể nghe Phuong Cửu nói như vậy, nhất thời giật mình. Hơn nửa ngày mới có hơi chần chờ nói ra: "Tùy tiện dán lên chút cũng không khó, nhưng nếu là dán đầy toàn thành, cái này sợ rằng sẽ gây nên rất nhiều phiền phức a!"

Phuong Cửu minh bạch, tuy nhiên trong thành Hằng Châu không có Thành Quán, nhưng nếu là muốn đem miếng quảng cáo dán đầy toàn thành, tất nhiên sẽ gây nên Quan Phủ chú ý, dù cho Trương Vĩnh Hồ là quan lại con em, loại chuyện này thiết lập tới cũng tuyệt đối sẽ tiếp nhận phi thường lớn áp lực.

Bất quá. . .

Muốn oanh động!

Muốn tới nay một tiếng hót làm kinh người!

Như vậy thì tuyệt đối cần đại thủ bút! Mà đây thành quảng cáo tuyệt đối là không thể thiếu một trong thủ đoạn.

Nghĩ đến cái này, Phương Cửu ngữ khí kiên định nói ra: "Trương huynh, việc này cho người đi làm quả thật có chút ép buộc, tuy nhiên chuyện này phi thường trọng yếu, tối nay chúng ta có thể hay không oanh động toàn thành, liền nhìn xem người có thể dân bao nhiêu!"

Trương Vĩnh Hồ trên mặt thịt dùng sức run rẩy một chút, nói: "Thật như vậy quan trọng?"

Phương Cửu rất là khẳng định gật đầu nói: "Phi thường mấu chốt, nếu như dân đủ nhiều, ta dám khẳng định, tối nay nội thành ít nhất có gần một nửa quyền quý sẽ đến chúng ta tại đây, mà lấy ta kiếm tiền năng lực chắc hẳn các người đều biết cái này sẽ mang ý nghĩa cái gì, cho nên. . ."

Phương Cửu không có nói đi xuống, nhưng là ở đây tất cả mọi người ánh mắt cũng không khỏi tự chủ sáng lên, Trương Vĩnh Hồ trên mặt càng là trong nháy mắt hiện ra một vòng mắt tự nhiên hồng sắc, hẳn vừa muốn mở miệng nói chuyện, bên cạnh Mã Kiên Nguyên đã là mắt đỏ, giành nói: "Tất nhiên dạng này, việc này liền từ ta cùng Trương huynh cùng đi xử lý, tuyệt đối cố gắng dân đầy toàn thành!"

Trương Vĩnh Hồ gật gật đầu, nói bổ sung: "Ân, việc này ta nhất định toàn lực ứng phó!"

Không bao lâu, Trương Vĩnh Hồ cùng Mã Kiên Nguyên hai người rời đi, Phương Cửu chú ý lực cũng hoàn toàn trở lại trong đại sảnh cái này một đám cô nương trên thân.

Tối nay có thể hay không đại hoạch thành công, chính yếu nhất liền trước mắt những cô nương này đến họp như thế nào biểu hiện.

Tuy nhiên trước đó, trong thiên hạ tuyệt đối không có đi xuất sắc cái thuyết pháp này, càng không có mỹ thực phục trang xuất sắc như thế một vật, cho nên nếu vô luận các cô nương đi như thế nào, chỉ cần biểu hiện không phải quá kém, tuyệt đối không ai sẽ nói ba đạo bốn!

Nhưng là đối với Phương Cửu tới nói, từ quyết định muốn tổ chức mỹ thực Thời Trang Tú một khắc kia trở đi, hắn đã đem tối nay Tú Tráng cấp bậc định đến Victoria Secret tầng này mặt.

Đương nhiên, chịu thời đại có hạn, tối nay Tú Tráng khẳng định không thể như là Victoria Secret như vậy nóng này mười phần, nhưng âm nhạc, ánh đèn, nùng trang các loại loạn thất bát tao đồ vật.

Cái kia có cái gì, chỉ cần có thể làm được, Phương Cửu tuyệt đối không muốn chịu đựng.

Bởi vì . .

Tối nay Catwalk là Đại Đường khai sáng lịch sử một trận Catwalk!

Là Phụng Tê lâu từ đó dương danh thiên hạ một trận Catwalk!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Mèo Trang

Nửa canh giờ sau khi.

Phụng Tê lâu tối nay muốn tổ chức cả nước đứng đầu mỹ thực phục trang xuất sắc sự tình ngay tại trong thành Hàng Châu truyền xôn xao.

Không có cách nào!

Phụng Tê cửa lâu trước treo Hoành Phi thực sự quá lộ liễu! Quá khuếch trương!

Mười lượng liếc một chút?

Ngàn lượng không quý?

Cả nước đứng đầu?

Mỗi một chữ mắt đều tràn ngập phun điểm, với lại trước đó tại đầu đường biểu diễn trang phục nữ bộc lại là như vậy đoạt người nhãn cầu! Cái này khiến

trong lúc rảnh rỗi dân chúng nếu là không hào hảo nhỏ nước bọt một phen, làm sao có thể nhẫn nhịn được nội tâm dày vò.

"Trương huynh, người biết không? Phụng Tê lâu tới nay lại có đại động tác!"

"A? Lại có đại động tác?"

"Đúng vậy a! Phụng Tê lâu tới nay muốn tổ chức cả nước đứng đầu Mỹ Thực Thời Trang Tú?"

"Người mới vừa nói cái gì? Cả nước đứng đầu Mỹ Thực Thời Trang Tú? Ta không nghe lắm chứ?"

"Không nghe lắm, cũng là cả nước đứng đầu Mỹ Thực Thời Trang Tú. . ."

"Ta thảo, Phụng Tê lâu đây là muốn nghịch thiên sao? Cả nước đứng đầu bốn chữ này nó cũng dám dùng!"

"Đúng vậy a nếu như không phải ta vừa rồi tận mắt thấy Phụng Tê cửa lâu trước kéo ra tới Hoành Phi, đánh chết ta cũng không tin!"

"Mụ, Phụng Tê lâu đám người kia quả thực là điên. . ."

Phàm là nghe được nghe đồn dân chúng, phản ứng đầu tiên cơ bản cũng là chấn kinh, đệ nhị phản ứng vẫn là chấn kinh, thứ ba phản ứng. . . Không sai biệt lắm cũng vẫn là chấn kinh!

Dù sao thời đại này không phải hậu thế, Thương gia sẽ rất ít dùng loạn thất bát tao xuyết đầu tới dẫn bạo dư luận, càng là có rất ít người sẽ dùng cả nước đứng đầu cả nước đệ nhất các loại giống như từ ngữ tới rêu rao chính mình sinh ý.

Bởi vì như thế chói mắt từ ngữ vừa ra, tất nhiên sẽ tại đồng hành bên trong gây nên công phẫn, thậm chí còn có thể dẫn tới rất nhiều không tất yếu phiền phức!

Tì như sẽ dẫn tới một ít ưa thích gây chuyện thị phi hoàn khổ đệ tứ đến cửa gây chuyện, hay là quan lại quyền quý tự mình chơi ngáng chân các loại, đây đối với Thương gia tới nói, là tuyệt đối không chịu đựng nổi!

Bất quá đối với Phụng Cửu tới nói, những chuyện này hiển nhiên đều không phải là hấn cần lo lắng.

Dù sao hấn hiện tại lợi ích đã cùng nội thành bốn nhà tiểu quyền quý buộc chặt cùng một chỗ, bình thường hoàn khổ đệ tứ hơn phân nửa sẽ không nhân tới không có việc gì đi tìm hấn để gây sự, mà giống Bành vương phủ loại này cao cao tại thượng tồn tại. . .

Tuy nhiên rất có thể lần nữa xuống tay với hấn, tuy nhiên cùng lo lắng loại này như là Thiên Tai phá sự, còn không bằng trực tiếp cảm sự tình chơi đại! Chơi tuyệt! Thậm chí đem thành Hằng Châu trời cho nó xuyên phá.

Dạng này Bành vương phủ dù cho còn muốn tìm phiền toái, có thể Phụng Tê lâu liên tiếp hai lần oanh động toàn thành, muốn đến Thứ Sử, Biệt Giả dạng này quyền cao chức trọng thực quyền nhân sĩ cũng đều không phải người mù, Kẻ điếc, càng không phải là cái gì có tiền không kiếm lời ngu ngốc, về sau nhất định đều sẽ bao nhiêu tham gia tiến đến một chân.

Tới lúc kia, có hào môn quyền quý hỗ trợ, giống Bành vương phủ loại địa vị này cao thượng, lại không thực quyền xấu hổ nhân vật còn muốn động đến hấn, chỉ sợ cũng cần nghĩ lại mà làm sau!

Đương nhiên. . .

Phụng Cửu trong lòng tính toán nhỏ nhặt đánh tuy tốt, nhưng chân chính thực hành đứng lên thời điểm, hấn mới phát hiện cần giải quyết vấn đề vì sao nhiều.

Giờ phút này, Phụng Tê trong lâu một mảnh bận rộn.

Tất cả mọi người tại vì mấy canh giờ sau khi cả nước đứng đầu Mỹ Thực Thời Trang Tú liều mạng.

Bất quá. . .

Mọi người tuy nhiên cũng là đồ mờ hồ như mưa đang bận, nhưng thật tâm bên trong đều không cái gì, bởi vì đến bây giờ, bọn họ vẫn là không nghĩ mình bạch cái này Mỹ Thực Thời Trang Tú đến có gì hấp dẫn người địa phương.

Tại lâu hai trong một gian phòng, vây quanh ở một cái bàn hơn mấy cái cô nương một bên bận rộn, một bên xì xào bàn tán.

"Uỷ Nhi, người nói ban đêm cái này Mỹ Thực Thời Trang Tú có thể thành công sao?"

"Ta xem Phụng công tử tự tin hoàn toàn, hấn là có thể chứ!"

"Nhưng ta vì sao một chút lòng tin đều không có a, đặc biệt hấn còn để cho chúng ta khe hở đầu cái đuôi tại phía sau cái mông, ta cái này một hồi làm sao ra ngoài gặp người a. . ."

"Người cái này đã coi như là tốt, Tuyết Nhi các nàng tại sát vách khe hở cánh đầu, hiện tại thế nhưng là một phòng trọ Kê Mao. . ."

"Đúng đấy,

Ta mới vừa rồi còn nghe nói, Phương công tử bất thành linh quyết định, để cho Tình nhi mấy người các nàng ban đêm không mặc quần áo liền đi ra. . ."

"A! Thật giả? Cái này không mặc quần áo làm sao đi ra ngoài a!"

"Đúng vậy a tuy nhiên chúng ta cũng là cái loại người này, có thể cái này thực sự quá dọa người đi. . ."

"Tình nhi các nàng khẳng định phải khóc. . ."

"Ài. . ."

"Đều đừng nói, Phương công tử tới!"

Nói nhỏ mấy người nhìn thấy Phương Cửu tiến đến, lập tức ngậm miệng lại, tuy nhiên mấy người vừa rồi nội dung nói chuyện Phương Cửu sớm đã nghe được.

Đối với cái này, hắn cũng không muốn nói thêm cái gì, dù sao hắn để cho các cô nương làm những chuyện này, ở đời sau đã có vô số người làm qua, với lại hiệu quả cũng là xuất sắc như vậy.

Hơi quét mắt mấy người bày trên bàn thành quả lao động, Phương Cửu mỉm cười nói: "Cái đuôi mèo làm đều rất đẹp, tuy nhiên bộ dáng vẫn là thiếu điểm biến hóa, các ngươi một hồi thoáng đổi một chút, tốt nhất mỗi loại cái đuôi mèo đều có chính mình đặc sắc, dạng này mặc bên trên mới có thể càng đẹp mắt!"

"Ân! Chúng ta cái này sửa đổi một chút!" Uyển Nhi gật gật đầu.

Phương Cửu suy nghĩ một chút, lại nói: "Đúng, ta để cho Triệu Tứ làm cho Thiết Phiến, hắn lấy tới sao?"

"Còn không có. . ." Các cô nương liếc nhau, nhao nhao lắc đầu.

Phương Cửu hơi nhíu nhíu mày, lập tức lại nói: "Một hồi Triệu Tứ đem Thiết Phiến lấy ra, các ngươi tới tìm ta dưới, ta dạy cho các ngươi làm lỗ tai mèo!"

Cái gì?

Lỗ tai mèo?

Các cô nương con ngươi trừng một cái, từng cái trong nháy mắt ngây người như phỗng sừng sốt.

Phía sau cái mông mang con mèo cái đuôi đã đem các nàng làm cho không phản bác được, mà bây giờ Phương Cửu lại còn muốn để các nàng làm lỗ tai mèo, chẳng lẽ ban đêm muốn hoàn toàn cách ăn mặc thành mèo hay sao? Thật tình không biết, như không phải thời gian không đủ, Phương Cửu thật đúng là muốn làm ra một bộ báo văn series đi ra.

Hơn nửa ngày, một cô nương về mặt cầu xin, nói: "Phương công tử, một đầu cái đuôi đã đủ khó coi, lỗ tai mèo cũng không cần làm đi!"

Bên cạnh một cô nương vội vàng phụ họa nói: "Đúng đấy, lại là cái đuôi lại là lỗ tai, nhất định đều cách ăn mặc thành quái vật!"

Phương Cửu không nói gì, chỉ là lẳng lặng nhìn xem mấy người, thẳng xem mấy người có chút tâm hoảng ý loạn thời điểm, lúc này mới giống như cười mà không phải cười nói ra: "Ta nhớ được tối hôm qua tựa hồ phát sinh qua cùng loại sự tình, tuy nhiên sau cùng một ít người giống như đối với ta thiết kế y phục đều yêu thích không buông tay, ta nói đúng sao?"

Nghe vậy, các cô nương mặt đỏ lên, nhất thời không biết nên nói cái gì. Bất quá trong lòng đối với mèo Trang vẫn là vô cùng bài xích, dù sao trang phục nữ bộc bản vẽ tốt xấu là một kiện bình thường y phục, mà bây giờ nhưng là muốn đánh đóng vai thành mèo, các nàng nhất thời bán hội thật có chút vô pháp tiếp nhận.

Nhìn xem các cô nương sắc mặt không ngừng biến hóa, Phương Cửu lười đi giải thích cái gì, lập tức lắc đầu cười cười nói: "Tốt, đều đừng suy nghĩ nhiều, tranh thủ thời gian làm việc đi, ban đêm các ngươi tuyệt đối sẽ kinh hi vạn phần!"

Nói, Phương Cửu rời phòng, hướng phía trần đầy Kê Mao vị căn phòng cách vách đi đến.

Bởi vì thời gian hơi có vẻ vội vàng, cho nên tối nay Catwalk, Phương Cửu có thể làm lựa chọn không nhiều, bất quá. . .

Mèo Trang!

Thiên sứ Trang!

Nguyên trấp nguyên vị trang phục nữ bộc.

Cộng thêm một cái trứng màu: Hoa Trang Nội Y Tú!

Phương Cừ không tin còn sáng mù không những khách nhân nhãn cầu!

Chỉ là. . .

Hắn hiện tại phi thường đau đầu một sự kiện, cái kia chính là âm nhạc và ánh đèn nên như thế nào chuẩn bị, nếu là không có hai thứ đồ này tới tởm đậm bầu không khí, các cô nương sau cùng biểu hiện dù cho lại thế nào xuất sắc.

Tôi nay Tú Trang cũng tuyệt đối thành công không!

Càng không cách nào gây nên oanh động!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Quảng cáo trải rộng ra

Không bao lâu.

Trời chiều dần dần ngoài trời bên cạnh.

Thành Hàng Châu phố lớn ngõ nhỏ không có dấu hiệu nào ở giữa, đột nhiên liền bị ùn ùn kéo đến miếng quảng cáo cho oanh tạc, trên tường, trên cây các loại chỉ cần dễ thấy địa phương, khắp nơi đều có thể nhìn thấy miếng quảng cáo thân ảnh.

Trong lúc nhất thời, nội thành dân chúng tất cả đều kinh ngạc đến ngây người, bọn họ chưa từng gặp qua như thế khuếch trương, khác loại thậm chí có thể nói là phát rõ tuyên truyền thủ đoạn.

Nhưng mà. . .

Bọn họ cũng không biết, lúc này mới vền vẹn chỉ là chán kinh bắt đầu. . .

Khi bọn hắn nhìn thấy miếng quảng cáo bên trên nội dung về sau, từng cái đều kinh động như gặp thiên nhân, này từng đoạn nhiếp nhân tâm phách văn tự, mỗi một chữ mắt, mỗi một cái từ ngữ trực tiếp đâm tiến vào bọn họ trong trái tim, phảng phất những văn tự đó cũng là chuyên môn vì bọn họ mà sinh. Nếu như Phương Cừ giờ phút này xuất hiện tại đầu đường, không ít bách tính chỉ sợ đều muốn xóa sạch nước mắt lau nước mắt, cúi đầu liền bái.

"Tình nguyện làm qua hồi hận, cũng không cần bỏ lỡ hồi hận!"

Một cái Lạc Phách Thư Sinh kinh ngạc nhìn xem trên tường đoạn này quảng cáo từ, đó là xem một lần lại một lần, không biết xem bao nhiêu lần về sau, hắn con người bất thành linh cơ rụt lại, dường như cuối cùng làm ra cái nào đó quyết định.

"Nếu như không thể trở thành cuộc sống khác trứng mục tiêu lễ vật, cũng không cần đi vào cuộc sống người khác!"

Một cái sắc mặt trắng bệch nữ tử từ mình lăm bằm, nước mắt không tự giác từ trong hốc mắt tràn ra tới.

"Trừ từ bỏ bên ngoài không có thất bại!"

Một cái chán nản người xem hết câu nói này về sau, mắt đỏ lên, thần tình kích động rồi đi.

Phương Cừ viết cái này 13 cái tiết mục ngắn, tuyệt đại đa số cũng là súp gà cho tâm hồn cùng tràn ngập chính năng lượng lệ chí tiết mục ngắn, dù sao hắn tối nay chủ công đối tượng là nội thành con em quyền quý.

Chỉ là. . .

Những này súp gà cho tâm hồn cùng lệ chí tiết mục ngắn tuy tốt, xác thực cũng ảnh hưởng đến không ít người. Nhưng là cũng không có tạo thành quá lớn tiếng vọng, ngược lại là ba cái kia mang theo một sợi màu sắc tiết mục ngắn, nhưng là tại trong dân chúng gây nên oanh động to lớn!

"Người tìm tới nó không?"

"Không có, cả con đường đều nhìn qua, liền cái này ba cái tiểu cổ sự. . ."

"Mụ, liền không thể cỡ nào tới điểm loại này Tiểu Cổ Sự sao? Vừa nhìn qua nghiệm a!"

"Đúng vậy a như thế thoải mái Tiểu Cổ Sự, viết nhiều mấy cái vừa mệt không chết!"

"Các người nói, nó đường đi sẽ có hay không có đường cổ sự. . ."

"Đi, chúng ta đi nó địa phương tìm xem đi!"

Đối với chưa bao giờ tiếp xúc qua câu đùa tục phổ thông người dân tới nói, hết thấy là như vậy mới lạ, như vậy có ý tứ, như vậy hấp dẫn người! Bọn họ trước kia nhưng cho tới bây giờ không nghĩ tới, trên đời lại có người có thể sử dụng ngắn ngủi mấy câu, liền đem một cái cổ sự viết như vậy vàng, bạc lực như vậy, hơn nữa còn mẹ nó đẹp như thế, nhất định muốn ngừng mà không được a!

Trong lúc nhất thời, nội thành phố lớn ngõ nhỏ khắp nơi đều tràn ngập tìm kiếm câu đùa tục bách tính, chỉ là cuối cùng được đến kết quả để bọn hắn không khỏi hơi có chút thất vọng, dù sao Phương Cửu chỉ viết tam điều câu đùa tục.

Bất quá. . .

Tuy nhiên lòng ngứa ngáy khó nhịn dân chúng tại không có tìm tới càng nhiều câu đùa tục về sau, đều hứng thú tề nhạ ai về nhà nấy, nhưng như thế đại động yên tĩnh, nhưng là trong thành tạo thành không tầm ảnh nhỏ tiếng nổ.

Đến mức nội thành các quyền quý ngay đầu tiên trên cơ bản đều phải biết việc này, đồng thời câu lên bọn họ mãnh liệt lòng hiếu kỳ.

Chỉ là. . .

Bọn họ tự kiểm chế thân phận, trong lòng lại thế nào hiếu kỳ, cũng không có khả năng như là phổ thông người dân đi ra phố xem những tiểu đồ quảng cáo.

Tuy nhiên loại này nịnh nọt chủ nhân sự tình, các quyền quý thù hạ đó là một cái so một cái làm chuồn mất, thậm chí đầu đường rất nhiều bách tính đều không xem hết 13 cái tiết mục ngắn, nội thành không ít trong phủ đệ, cũng đã đem sở hữu tiết mục ngắn toàn bộ gom góp.

Giờ phút này.

Tại Thành Tây một gian Phủ Trạch trong thư phòng.

Một cái Tiểu Mập Mạp ngồi tại trong ghế lẳng lẳng nhìn xem bày trên bàn tám mười Trương Tiểu quảng cáo, sắc mặt không ngừng biến hóa.

Nửa ngày.

Bản tử cuối cùng xem hết trên bàn miếng quảng cáo, tùy theo bỗng nhiên vỗ bàn một cái, thần tình kích động nói ra: "Mụ,

Cái này tài văn chương thật sự là không lời nói, thấy ta đều nhiệt huyết sôi trào!"

Bên cạnh một cái thù hạ cười hắc hắc, lập tức lại đưa tới ba tấm miếng quảng cáo, nịnh nọt nói ra: "Thiếu gia, cái này còn có ba tấm không giống nhau, tuy nhiên nội dung có chút thô tục, thậm chí có thể nói là khó coi, tuy nhiên tiêu nhân cảm thấy rất có ý tứ. . ."

"Ồ?" Bản tử đuôi lông mày giương lên, cầm qua miếng quảng cáo nhìn, càng xem càng là mặt mày hớn hở, nhìn không được thì thào: "Một nữ binh Nữ giả Nam Trang trên chiến trường, một ngày tại trên trận địa bỗng nhiên Đại Di Mụ đến, dưới đó một mảnh, Đội Trưởng hỏi: Người cái nào thụ thương? Nữ binh vội nói: Không có. . . Không có việc gì. Đội Trưởng bận bịu còi xuống quần nàng, giặt mình: Đều không còn nói không có việc gì? Ha-Ha. . . Mụ nội nó viết quá tốt, thật sự là rất có ý tứ, Ha-Ha! Người chờ chút, không, hiện tại liền đi bên ngoài nhìn xem, tìm thêm lần nữa có hay không cùng loại Tiểu Cổ Sự, mụ nội nó thật sự là quá thú vị!"

Cùng loại sự tình tại trong thành mỗi cái trong phủ đệ không ngừng diễn ra, tuy nhiên cùng tuyệt đại đa số ưa thích câu đùa tục dân chúng khác biệt, đại đa số các quyền quý vẫn là như là Phương Cửu suy nghĩ như thế, đối với những cái kia tràn ngập trí tuệ cùng chính năng lượng tiết mục ngắn càng thêm thưởng thức một chút.

Khiến không ít quyền quý đang nhìn xong những tiểu đồ quảng cáo về sau, đối với tới nay Phương Tề lâu muốn tổ chức cả nước đứng đầu Mỹ Thực Thời Trang Tú sự tình nhất thời sinh ra nồng hậu dày đặc hứng thú.

Nhưng mà. . .

Đối với nội thành tất cả nhà thanh lâu Tú Bà tới nói, Phương Cửu quảng cáo thể công nhưng là làm cho các nàng rớt cuộc ngồi không yên.

Dù sao trước đó Phương Tề lâu tuy nhiên tuyên bố muốn tổ chức cả nước đứng đầu Mỹ Thực Thời Trang Tú, nhưng tại này trước đó cũng không có cái gì tuyên truyền, với lại cả nước đứng đầu Mỹ Thực Thời Trang Tú chuyện này, nếu từ chữ tới phỏng đoán, thấy thế nào đều không cảm thấy có cái gì ý

tứ, càng giống là một loại vì là lấy lòng mọi người mà cố ý tạo nên tới tuyệt đầu.

Nhưng bây giờ tình huống lại không giống nhau, Phụng Tê lâu lớn như thế quy mô tuyên truyền thế công, dù cho ngu ngốc đều hiểu, nếu là Phụng Tê lâu không chuẩn bị điểm chân tài thực học, nó làm sao dám như thế chơi? Hơn nữa còn chơi lớn như vậy.

Nó cái này rõ ràng thật sự là muốn gây sự tình a!

Trong lúc nhất thời, nội thành không ít thanh lâu Tú Bà đều hoảng!

Đặc biệt là những cái kia tới nay chuẩn bị phóng đại đưa tới ôm khách thanh lâu các quán sự, từng cái tâm tình mấy như thiên cầu một dạng! Dù sao Phụng Tê lâu trước đó đánh mặt Vạn Hoa Lâu cùng Kim Duyệt lâu sự tình, các năng thế nhưng là rõ mồn một trước mắt a! Cái này khiến các nàng làm sao không lo lắng, làm sao không kinh hoảng!

Giờ phút này.

Nghi Xuân lâu lâu hai trong một gian phòng.

Tú Bà trong mắt tràn ngập tơ máu, gắt gao nhìn chăm chăm trong tay tấm mành Trương Tiểu quảng cáo.

Tuy nhiên quảng cáo bên trên nội dung để cho nàng tâm không khỏi muốn tán thưởng một phen, có thể ý nghĩ này cũng chỉ là tại nàng trong đầu chợt lóe lên, liền bị ngăn chặn không được nộ hỏa bao phủ lại.

Phải biết nàng Nghi Xuân lâu tới hôm qua mới vừa vặn lửa cháy đến, Phụng Tê lâu liền nhảy ra gây sự tình, cái này khiến nàng làm sao không giận?

Nửa ngày.

Tú Bà tay run rẩy, run rẩy, cuối cùng không chế không được một tay lấy miếng quảng cáo vãi ra, nghiêng răng nghiêng lợi mắng: "Đáng chết Phụng Tê lâu, đây là cô ý muốn cùng chúng ta đối nghịch hay sao?"

Bên cạnh áo lam thư sinh mặt không biểu tình từ dưới đất nhặt lên một tấm miếng quảng cáo, một phía dưới, ánh mắt không khỏi vì đó sáng lên, tuy nhiên qua trong giây lát, trên mặt hắn liền lộ ra một vòng khinh thường, âm thanh lãnh đạm nói ra: "Bảo mụ, tuy nhiên Phụng Tê lâu chơi chiêu này có chút ý tứ, tuy nhiên chúng ta Nghi Xuân lâu có sự tới hôm qua đã hồng biến toàn thành, những khách nhân điên cuồng ngơoi lúc đó cũng là rõ như ban ngày, hắn Phụng Cửu dù cho có Thông Thiên khả năng chịu đựng, chẳng lẽ lại còn có thể đem thuộc về khách nhân chúng ta cho ngành sinh sinh cướp đi?"

Tú Bà không nói gì, trên mặt rõ ràng có lo lắng, áo lam thư sinh cười lạnh, tiếp tục nói: "Có kiện sự tình ta quên nói cho ngơoi biết, tới hôm qua thuyết thư đi qua, ta nghĩ đến rất nhiều để cho những khách nhân càng hưng phấn chú ý, vốn cũng không muốn nóng lòng làm ra cái biến, tuy nhiên tất nhiên bảo mụ ngơoi như thế lo lắng, vậy ta liền giúp ngơoi đem những khách nhân một mực lưu tại Nghi Xuân trong lâu đi!"

"Ừm?" Tú Bà đôi lông mày nhíu lại, không kìm được vui mừng nhìn xem áo lam thư sinh, nói: "Tê Công Tử, ngơoi chuyện này là thật?"

Tê Công Tử phi thường tự tin gật gật đầu, tùy theo hướng phía Phụng Tê lâu chỗ phương hướng trông đi qua, ánh mắt kia trong nháy mắt này, dường như xuyên việt tầng tầng lầu các, xuyên việt Tây Hồ, Xuyên Việt Không Gian, đi vào Phụng Cửu trên thân. . .

Hắn hiểu được, muốn dương danh Tứ Hải, trở thành sách nói giới đệ nhất nhân.

Như vậy thì nhất định phải cầm Phụng Cửu cái này thuyết thư người sáng lập giẫm tại dưới chân, tốt nhất để cho hắn cả một đời cũng không thể xoay người, để cho thế nhân hoàn toàn quên hắn tồn tại!

Cho nên, mặc kệ Phụng Cửu tới nay muốn làm cái gì sự tình, hắn cũng không thể để cho Phụng Cửu đã được như nguyện.

Nghĩ đến cái này, Tê Công Tử trong mắt nhỏ bé không thể nhận ra hiện lên một vòng hàn quang, lập tức chậm rãi thu hồi ánh mắt, tại Tú Bà bên tai nhỏ giọng thầm thì đứng lên. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Khúc mục tiêu

Phượng Tê lâu.

Vương Bàn Tử cùng Tề Nguyên Hà hai người trước sau bị nội thành ừn ừn kéo đến quảng cáo cho nổ tới.

Giờ phút này.

Trong đại sảnh, hai người thần sắc phức tạp tới cực điểm, vừa thỉnh thoảng nhìn xem trong tay miếng quảng cáo, một bên lo lắng không thôi nhìn qua cách đó không xa đang tại bận rộn Phương Cửu.

"Phương công tử, đèn lồng trực tiếp làm thành màu sắc rực rỡ không là tốt rồi sao? Vì sao bên ngoài còn muốn khoác lên một tầng giấy đen a!"

"Người đây liền không hiểu sao, giấy đen thượng diện móc ra mấy cái hình dáng khác nhau lỗ nhỏ, đến lúc đó xoay tròn ngoại tầng hắc che đây, các loại hình dáng thái quang chẳng phải có thể xuất hiện?"

"A? Còn có thể dạng này chơi?"

"Người cho rằng đâu? Nhanh đi làm đi, vào đêm trước đó, ta muốn nhìn thấy đại sảnh toàn bộ hiện ra đèn màu, đúng, còn nhiều hơn làm mười cái dạng này đèn lồng, ta có nó tác dụng!"

"Không có vấn đề!"

Nói, Phương Cửu quanh thân mấy người rồi đi, Vương Bàn Tử cùng Tề Nguyên Hà thấy thế, vội vàng đi tới.

"Phương huynh!" Tề Nguyên Hà thoáng qua một cái tới liền dương dương trong tay miếng quảng cáo, vội vã không nhịn nổi hỏi: "Người cái này đến là tình huống như thế nào a!"

Phương Cửu mỉm cười: "Chính như người thấy như thế, ban đêm kế hoạch xuất hiện biến hóa!"

"Có thể cả nước đứng đầu Mỹ Thực Thời Trang Tú là cái quỷ gì a? Trước người làm sao không cho ta biết một tiếng a!" Tề Nguyên Hà có chút bất mãn nói ra.

Vương Bàn Tử cũng lên tiếng phụ họa nói: "Đúng đây, người đến khi đôi chủ ý coi như không thương lượng với chúng ta, làm sao cũng cần phải để cho người ta cho chúng ta biết một tiếng a!"

"Thực sự thật có lỗi, tại đây bận quá, nhất thời không có lo lắng cái này một gốc rạ!" Phương Cửu có chút áy náy nói ra.

Vương Bàn Tử xem Phương Cửu liếc một chút, lập tức thờ dài nói: "Quên, việc này cứ như vậy bỏ qua! Tuy nhiên người muốn làm cho cái này cả nước đứng đầu Mỹ Thực Thời Trang Tú, đến là thử gì?"

Phương Cửu mỉm cười, chỉ trong đại sảnh đã dựng tốt T hình đài, cười nói: "Đơn giản tới nói, cũng là để cho các cô nương mặc vào các loại quần áo xinh đẹp, tại phía trên kia đi đi lại lại đi vài vòng. . ."

"Liền cái này?"

Vương Bàn Tử cùng Tề Nguyên Hà hai người liếc nhau, nhất thời mắt tròn.

Đây con mẹ nó cũng quá nhàm chán đi!

Hai người thực sự nghĩ không ra có cái nào nhược trí sẽ đến xem loại này nhàm chán diễn xuất!

Chỉ sợ sẽ là miễn phí, cũng sẽ không có người đến xem đi!

Nhìn xem hai người không ngừng biến hóa thần sắc, Phương Cửu lắc đầu cười khổ một tiếng, trong lòng của hắn minh bạch, đối với thời đại này người mà nói, Thời Trang Tú loại vật này nếu là không cho bọn họ tận mắt thấy cuối cùng hiệu quả, chỉ sợ bọn họ cả một đời cũng vô pháp tưởng tượng ra Thời Trang Tú mị lực đến ở nơi nào.

Nửa ngày, hai người hơi hơi thanh tỉnh một chút, Tề Nguyên Hà lần nữa dương dương trong tay miếng quảng cáo, về mặt cầu xin, nói: "Phương huynh, người làm cho cái này đồ chơi nhỏ đã quấy đến xôn xao dư luận, liền ngay cả ta phụ mẫu bọn họ đều đang nghị luận chuyện này, với lại ta giữa trưa còn mời mấy cái bằng hữu chuẩn bị ban đêm tới cô động, nhưng bây giờ. . ."

Nói đến đây, Tề Nguyên Hà cực độ thất vọng thờ dài, không có tiếp tục nói đi xuống, tuy nhiên Phương Cửu làm sao không biết phía sau hắn nguyên bản chuẩn bị nói cái gì.

Không có gì hơn cũng là lão tử đều đem cái quần thoát, người mẹ nó liền cho ta xem cái này A Chi loại lời nói. . .

Bên cạnh Vương Bàn Tử suy nghĩ một chút, mở miệng nói: "Phương huynh, ta cùng Tề Huynh xác thực không thể hiểu người nói tới cái này Mỹ Thực Thời Trang Tú, tuy nhiên đã người đều đã bắt đầu làm, vậy ta cũng liền không còn nói này nói kia, chỉ là. . ."

Nói đến đây, hần nhủ nhủ mầy, ánh mắt nhìn về phía chung quanh bận rộn đám người, lúc này mới chậm rãi nói ra: "Cái này. . . Về thời gian có phải hay không có chút quá vội vàng, ta cảm giác liền trước mắt loại tình huống này, người ban đêm Mỹ Thực Thời Trang Tú khả năng tổ chức không nổi a!"

Nghe vậy, Phương Cửu trên mặt nhất thời lộ ra một vòng đắng chát nụ cười, trước đó hần luôn cảm thấy tổ chức cái Thời Trang Tú không có gì hơn cũng là dựng cái đài, chuẩn bị đốt đèn ánh sáng, sau đó để cho các cô nương mặc xong quần áo đi ra chạy một vòng là được.

Thật là làm bất đầu làm việc thời điểm, lúc này mới phát hiện sự tình căn bản không có hần vốn là muốn đơn giản như vậy,

Phải biết trong lâu tất cả mọi người không biết Thời Trang Tú là cái gì đồ chơi, cho nên vô luận chuyện lớn chuyện nhỏ, đều cần hần tự mình chỉ đạo kiểm tra mới được, liền nói dựng T đài loại này đơn giản sự tình, chỉ là T Thai Trưởng ngắn, độ cao, đều cần hần tự mình đi tốn thời gian phí sức đi tính toán cân nhắc, càng đừng đề cập nó loạn thất bát tao sự tình.

Bất quá. . .

Nghe Vương Bàn Từ kiểu nói này, trong đầu hần đột nhiên một chút nghĩ đến một sự kiện, lập tức cười hắc hắc nói: "Vương Huynh, người cũng nhìn đến đây tình huống, cho nên chỉ sợ còn cần hướng về người mượn chút nhân thủ mau cứu giúp!"

"Cái này không có vấn đề, ta giúp người tìm hai mươi người tới, đây đủ đi!" Vương Bàn Từ không chút do dự nói ra.

Phương Cửu sắc mặt vui vẻ, liền vội vàng gật đầu nói: "Có hai mươi người hỗ trợ lời nói, về thời gian hần là có thể tới kịp!"

Bên cạnh Tề Nguyên Hà một chút do dự, cũng lên tiếng hỏi: "Phương huynh, cái kia còn có hay không nó cần hỗ trợ sự tình? Ta nhìn người hiện tại tình huống này, tâm lý thật sự là gấp a!"

Phương Cửu suy nghĩ một chút, nói: "Ta còn cần mười tên đao công tốt đầu bếp, không biết cái này người có thể hay không giúp ta tìm đến?"

Tề Nguyên Hà sững sờ, về mặt đau khổ nói: "Người tất nhiên cần, ta chính là tìm không đến, cũng muốn biện pháp giúp người làm ra a!"

"Vậy thì cảm tạ hai vị nhân huynh!" Phương Cửu cười nhìn qua hai người, nói: "Còn lại các người cứ yên tâm đi, ban đêm tuyệt đối sẽ không để cho các người thất vọng!"

Đang nói, Đỗ Quyên tỷ mang theo mười mấy thiếu nữ từ ngoài cửa đi tới.

"Phương công tử, thanh quan nhân ta tìm tới cho người, cũng là đề đi quán xuất sắc nhất các cô nương!" Ngăn chặn tỷ cười giới thiệu nói.

"Hoan nghênh! Hoan nghênh a! Tất cả ngồi xuống, đừng câu nệ như vậy!" Phương Cửu cười tùm tùm cùng đối diện các cô nương chào hỏi, lập tức cầm Đỗ Quyên tỷ kéo lại một bên, thấp giọng nói: "Đỗ Quyên tỷ, ta không phải để người mời tốt hơn điểm thanh quan nhân tới sao? Người làm sao đem đề đi quán người mời đến, ta nhớ được đề đi quán rất là không được tốt lắm a!"

Ngăn chặn tỷ thấp giọng trả lời: "Hai ngày này Thanh Quan quán sinh ý rất là nóng nẩy, phàm là danh khí lớn Thanh Quan quán đã sớm không nhàn rồi cô nương, mấy cái này cô nương tuy nhiên đến từ đề đi quán, nhưng là người có thể hoàn toàn yên tâm, Cầm Kỳ ta vừa rồi tự mình nghiệm chứng qua, rất là không tệ!"

"Ai, hi vọng các nàng đúng như người nói tốt như vậy đi!" Phương Cửu bắt đầu dĩ thời dài, lập tức quay người đi trở về đi, cười nhìn qua đề đi quán các cô nương, cao giọng nói ra: "Trước khi đến Đỗ Quyên tỷ hần là đều cho các người nói đi, chúng ta tối nay muốn tổ chức một trận long trọng tiệc rượu, cho nên ta hi vọng các người đều có thể nhắc lên sức lực, xuất ra sung mãn nhất nhiệt tình, để hoàn thành tối nay diễn xuất!"

Một người đáng đáp thanh tú cô nương gật gật đầu, nói: "Phương công tử, lai lịch bên trên Đỗ Quyên tỷ đều cho chúng ta giảng minh bạch, tuy nhiên nàng nói người muốn để chúng ta trình diễn tân khúc mục tiêu, có thể cho chúng ta nhìn xem Khúc Phổ sao? Chúng ta nắm chặt thời gian tập diễn một chút!"

Nghe vậy, Phương Cửu mí mắt bỗng nhiên nhảy một cái, yên lặng!

Hần căn bản liền quên còn muốn chuẩn bị Khúc Phổ cái này một chuyện tình, tuy nhiên dù cho lúc ấy ý thức được, chỉ sợ hần cũng làm không đến cái gì Khúc Phổ a, với lại coi như làm ra, chắc hần những cô nương này cũng xem không hiểu hậu thế Khúc Phổ a!

Nhìn xem Phương Cửu yên lặng không nói, cái cô nương kia mắt lộ một tia không hiểu, lập tức nhìn về phía một bên Đỗ Quyên tỷ.

Đỗ Quyên tỷ vội vàng đẩy đẩy Phương Cửu, nói khẽ: "Phương công tử, người Khúc Phổ đâu?"

Phương Cửu trên mặt thật hơi hơi run rẩy một chút, vẫn như cũ giữ yên lặng.

Lần này, Đỗ Quyên tỷ trong nháy mắt trở lại vị, ngạc nhiên nói: "Phương công tử, người. . . Người sẽ không không có Khúc Phổ a?"

Phương Cửu ho nhẹ một tiếng, có chút xấu hổ nói ra: "Xác thực không có Khúc Phổ!"

Trong nháy mắt, Đỗ Quyên tỷ sắc mặt cứng đờ, Thạch Hóa!

Bên cạnh Vương Bàn Tử cùng Tề Nguyên Hà hai người không hèn mà cùng vỗ ót một cái, mặt mũi tràn đầy im lặng, lòng đang trong chớp nhoáng này đối với ban đêm Thời Trang Tú rất là không còn ôm lấy bất cứ hy vọng nào.

Những đề đó đi quán các cô nương càng là phảng phất bị sét đánh qua, từng cái ngậy người như phồng trùng tròn mắt, trực lăng lăng nhìn qua Phụng Cửu.

Phải biết tại lai lịch thượng, Đỗ Quyên tỷ thế nhưng là hết lần này đến lần khác cường điệu, tối nay biểu diễn là tân khúc mục tiêu, làm cho các nàng nhất định phải đem mười hai phần nhiệt tình lấy ra, nếu là diễn luyện thời điểm biểu hiện quá kém, tuyệt đối sẽ không lưu tình chút nào cầm đào thải.

Nhưng bây giờ. . .

Mẹ nó thậm chí ngay cả cái Khúc Phổ đều chuẩn bị, cái này khiến các nàng như thế nào biểu hiện?

Đây quả thực là khôi hài a!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85: 0 năm các loại 1 quay về

Đại sảnh.

Bầu không khí quỷ dị dị thường.

Không có người nói chuyện, nhưng là mọi người rõ ràng đều nhận được cũng vất vả, nếu như không phải Phụng Cửu thân phận đặc thù, chỉ sợ có người tại chỗ muốn cười ra tiếng.

Thấy thế, Phụng Cửu hơi có vẻ xấu hổ cười cười, lập tức nghiêm mặt, cất cao giọng nói: "Tuy nhiên ta quen chuẩn bị Khúc Phổ, bất quá bây giờ chuẩn bị, hẳn là tới gấp đi!"

Lời vừa nói ra, không ít người nhìn về phía Phụng Cửu ánh mắt trong nháy mắt thay đổi.

"Phụng huynh? Ngươi còn hiểu Âm Luật?" Vương Bàn Tử rất là ngoài ý muốn nói ra.

"Phụng huynh, nguyên lai ngươi thâm tàng bất lộ a!" Tề Nguyên Hà cũng không nhận được lên tiếng khen, dù sao Phụng Cửu tài văn chương đã là rõ như ban ngày, mà hẳn nếu là còn hiểu đến Âm Luật, đây đối với sẽ chỉ sống phóng túng Tiểu Mập Mập tới nói, vậy đơn giản cũng là thần nhân mới có thể đạt tới cảnh giới.

Bất quá. . .

Đỗ Quyên tỷ lại nhú nhú mày, nói: "Phụng công tử, dù cho ngươi tinh thông Âm Luật, có thể đến khi sáng tác, chỉ sợ không thích hợp đi!"

Phụng Cửu lắc lắc đầu nói: "Không nói gạt ngươi, ta nếu cũng không phải là rất hiểu Âm Luật, nhưng. . ." Hẳn lời còn chưa nói hết, Đỗ Quyên tỷ sắc mặt cứng đờ, một cái năm xưa lão huyết kém chút phun ra ngoài.

Wang Bàn Tử cùng Tề Nguyên Hà hai người càng là mắt Nhân Nhất phiên, cơ hồ muốn té xỉu.

Ta dựa vào!

Ngươi không biết Âm Luật tri thức, vậy ngươi còn giả trang cái gì ép a?

Những đề đó đi quán các cô nương, lần này lại lấy nhận không được trong lòng ý cười, từng cái che miệng cười trộm đứng lên.

Các nàng tại nhìn thấy Phụng Cửu trước đó, đối với Phụng Cửu đại danh thế nhưng là sớm có nghe thấy, trong lòng đối với có thể nhìn thấy Phụng Cửu bản tôn vẫn là có chỗ chờ mong, nhưng đề các nàng vạn vạn không nghĩ đến là, Phụng Cửu lại là như thế một cái không đứng đắn trên chột.

Trong lúc nhất thời, mọi người chung quanh nhìn về phía Phụng Cửu ánh mắt đều lộ ra một vòng buồn cười cười quái dị.

Gặp này tình huống, Phương Cửu nhưng là mặt không đổi sắc, tiếp theo phía trước lời nói tiếp tục nói: "Tuy nhiên ta xác thực không hiểu nhiều lắm Âm Luật, bất quá ta đề cảm giác mạnh phi thường, đến khi làm thủ khúc năng lực vẫn là có!"

Đỗ Quyên tỷ dờ khóc dờ cười, nói: "Phương công tử, nếu không coi như đi, chúng ta liền dùng quen thuộc từ khúc đến, dạng này cũng không dễ dàng ngoài ý muốn nổi lên."

Nghe vậy, Phương Cửu lập tức lắc đầu.

Nói đùa!

Thời đại này những cái kia từ khúc trừ đề cho người ta ngủ được càng hương thơm bên ngoài, hẳn thật đúng là tìm không thấy mấy thủ xuôi tai từ khúc.

Mà cái này. . .

Cũng không phải là Phương Cửu đang nói đùa, phải biết thanh lâu các cô nương mỗi ngày đều muốn luyện Cầm, cho nên thời đại này nổi danh từ khúc hẳn đều không khác mấy nghe mấy lần.

Xác thực như là người đời sau bọn họ chỗ đánh giá như vậy, Âm Luật tại Đại Đường thời kỳ này cũng không có quá quá độ triển khai, đây cũng là vì sao Đường Thi có thể lưu truyền trăm ngàn năm, thế nhưng là Đường Triều Âm Luật, lại chưa có lưu truyền xuống dưới.

Cho nên nếu là dùng thời đại này âm nhạc đi phối hợp Thôi Trang Tú, không nói vị đạo trong nháy mắt sẽ trở nên phi thường cô quái, chỉ sợ chỉ là loại kia để cho người ta buồn ngủ bầu không khí, đều sẽ lập tức đuổi đi một bộ phận lớn khách nhân.

Mà âm nhạc làm Thôi Trang Tú tô đậm bầu không khí trọng yếu nhất một bộ phận.

Nhất định phải tràn ngập kích tình! Tràn ngập nhiệt độ! Để cho người ta điên cuồng! Để cho người ta vì đó say mê!

Cho nên, muốn ban đêm Thôi Trang Tú có thể một tiếng hét làm kinh người, thời đại này từ khúc khẳng định không được, tuyệt đối phải áp dụng hậu thế từ khúc.

Nghĩ đến cái này, Phương Cửu suy nghĩ một chút, lại nói: "Đỗ Quyên tỷ, nếu là ta trực tiếp đem từ khúc hát đi ra, người có thể đem Âm Luật viết lên đi ra không?"

Nghe vậy, mọi người tại đây hơi hơi ngần ngại, hiển nhiên không nghĩ tới Phương Cửu vậy mà như thế chấp nhất, Đỗ Quyên tỷ cũng không ngoại lệ, tuy nhiên nâng tay ngăn ngại người về sau, cuối cùng vẫn gật gật đầu, nói: "Tuy nhiên ta không có hoàn toàn chắc chắn, nhưng chỉ cần người hát từ khúc không phải rất khó khăn, ta muốn có lẽ vẫn là có thể!"

Phương Cửu cười hắc hắc, nói: "Chắc chắn sẽ không rất khó khăn!"

"Người có thể hát ra khó được đó mới kỳ quái!" Mọi người chung quanh đều nghĩ như vậy.

Ngay tại lúc mọi người suy nghĩ chuyển động ở giữa, Phương Cửu bất thành linh cảm một bên trên bàn bút mực giấy nghiên lấy tới.

"Đỗ Quyên tỷ, chúng ta bắt đầu đi!" Phương Cửu cười cầm bút đưa tới.

"Hiện tại liền bắt đầu?" Đỗ Quyên tỷ thần sắc tri tri. Mọi người chung quanh trong mắt cũng không nhận được lộ ra một vòng kinh ngạc, hiển nhiên không nghĩ tới Phương Cửu đã vậy còn quá nhanh muốn bắt đầu.

Bất quá. . .

Mọi người kinh ngạc thuộc về kinh ngạc, trong lòng bọn họ nhưng vẫn là đều không khỏi sinh ra một vòng nho nhỏ chờ mong, tuy nhiên bọn họ cũng không cảm thấy Phương Cửu có thể hát ra cái gì tốt nghe tân từ khúc tới.

Một giây sau.

Phương Cửu nhìn thấy Đỗ Quyên tỷ cầm bút đã chuẩn bị kỹ càng, lập tức ập ủ một chút tình cảm, cao giọng hát nói: "A . . A . . A . . A . ."

Năm cái a chữ vừa ra. . .

Đại sảnh không khí trong nháy mắt cứng lại!

Đỗ Quyên tỷ lông mày không ngừng nhảy rung động đứng lên!

Vương Bàn Tử cùng Tề Nguyên Hà hai người trợn mắt hốc mồm!

Đề di quán các cô nương cũng nghe được mắt trợn tròn!

Nguyên bản trong lòng mọi người còn ôm lấy một tia nho nhỏ chờ mong, dù sao Phương Cửu lời mới vừa nói thời điểm thế nhưng là tự tin hoàn toàn, có

ai nghĩ được đến, Phương Cửu mẹ nó cũng quá không đáng tin cậy.

Cái này gọi từ khúc?

Đây quả thực là bị xe ngựa ép chân sau khi đang gào gọi a!

Nhưng mà. . .

Ý nghĩ này chỉ tiếp tục không đến một hai giây, Phương Cửu bất thành linh đổi khẩu khí, câu tiếp theo Ca Từ lập tức liền đem ở đây tất cả mọi người nghe được há to mồm!

"Ngàn năm các loại một lần, chờ một lần a!"

"Ngàn năm các loại một lần, ta không hối hận a!"

"Là ai ở bên tai nói, yêu ta vĩnh viễn không bao giờ thay đổi."

"Chỉ vì câu này, A ha Đoạn Trường cũng không oán."

"Vũ Tâm nát, Phong Lưu nước mắt ai!"

"Mộng triều miên, tình xa xăm ai!"

"Á . . . Á . . . Á . . . Á . . ."

"Tây Hồ nước, ta nước mắt!"

"Ta tình nguyện cùng nguoi hóa làm một đám lửa!"

"A . . . A . . . A . . ."

". . ."

Phương Cửu du dương bành trướng tiếng ca không ngừng ở đại sảnh quanh quẩn, mọi người thẳng nghe được hai mặt nhìn nhau.

"Hắn cái này hát?"

"Cảm giác này. . ."

"Cái này đến là cái gì từ khúc a?"

Tề Nguyên Hà ánh mắt dờ dẩn chỉ chớp lát, bỗng nhiên lệch ra đầu, nhìn về phía Đỗ Quyên tỷ.

Hon người cũng hai mắt phấp hắc nhìn về phía Đỗ Quyên tỷ, bọn họ đều biết, Đỗ Quyên tỷ đã từng thể nhưng là Danh Dương Tứ Hải Ca Cơ.

Có thể ánh mắt rơi vào Đỗ Quyên tỷ trên mặt về sau, mọi người phát hiện Đỗ Quyên tỷ vậy mà so với bọn hắn ánh mắt hạt châu tròng đến còn muốn lớn, không cần hỏi, mọi người trong nháy mắt đều hiểu.

Phương Cửu hát cái này thủ khúc tuyệt đối mẹ nó là tân!

Thậm chí rất có thể vẫn là đến khi sáng tác đi ra!

Phương Cửu nhìn xem mọi người trợn mắt lú lười thần sắc, tâm không khỏi càng phát ra hưng phấn lên, tuy nhiên điệu cũng không có đi chệch, vẫn như cũ duy trì tại người bình thường thủy chuẩn tả hữu.

Đương nhiên. . .

Ngàn năm các loại một lần!

Bài hát này cũng không thích hợp giọng nam, cũng không phải phi thường thích hợp làm Catwalk nhạc kèm, nhưng bài hát này vô luận là ca tên vẫn là Ca Từ nội dung, đều phi thường thích hợp ban đêm Catwalk mở ca hát!

Với lại trọng yếu nhất là, bài hát này gió tương đối nhu hòa, có thể để cho người ta tiếp nhận. Phương Cửu cũng không muốn vừa lên tới bởi vì liệu dưới quá mạnh, mà hoảng sợ chạy một nhóm khách nhân, vậy thì phải không đền mất!

Nửa ngày.

Phương Cửu một khúc hát a.

Mọi người cũng là thật sự rõ ràng ngốc, Đỗ Quyên tỷ cầm bút tay càng là từ đầu đến cuối đều không có đặt bút!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Vào đêm

Yên tĩnh!

Không có người nói chuyện!

Đối với cái này, Phuong Cửu cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, nếu là mọi người không bị kinh sợ đến, vậy hẳn chỉ sợ cũng muốn ngoài ý muốn.

Đỗ Quyên tỷ sắc mặt thay đổi trong nháy mắt nhìn xem Phuong Cửu, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải: "Ngươi. . . Ngươi cái này từ khúc. . ."

"Làm sao? Cái này từ khúc không tốt sao?" Phuong Cửu giống như cười mà không phải cười nói ra.

Đỗ Quyên tỷ ho nhẹ một tiếng, có chút xấu hổ nói ra: "Kia cái gì, từ khúc rất tốt, cũng đặc biệt, cũng là vừa rồi ta quên Phổ Nhạc, nếu không ngươi lại tới một lần?"

Mọi người nhất thời ngất, Phuong Cửu nhưng là không quan trọng gật đầu nói: "Không có vấn đề, bất quá lần này ngươi cần phải phổ chuẩn xác, dù sao hiện tại thời gian đã còn thừa không có mấy, ta đằng sau còn có mấy bài hát đây!"

"Còn có mấy bài hát?"

Mọi người hai mắt nhìn nhau, nhất thời kinh ngạc đến ngây người, tuy nhiên từng đôi trong đôi mắt lại đều tách ra vô cùng chờ mong tinh quang, liền ngay cả Vương Bàn Tử cùng Tề Nguyên Hà hai người trong nháy mắt này cũng đều có chút không nỡ đi, bọn họ rất muốn nghe xong mặt mấy thủ khúc lại đi, bất quá bây giờ thời gian hiển nhiên gấp vô cùng bách, hai người cuối cùng đành phải phiến muộn rời đi.

Bất quá. . .

Rời đi Phượng Tê lầu trong nháy mắt, hai người tâm không khỏi đều đối với tối nay Mỹ Thực Thời Trang Tú tràn ngập vô cùng chờ mong!

Không bao lâu.

Phuong Cửu tiếng ca lần nữa quanh quẩn tại Phượng Tê lầu trong đại sảnh, Đỗ Quyên tỷ một mặt kích động phổ lấy từ khúc.

Một lần. . .

Lại một lần. . .

Một bài. . .

Lại một bài. . .

Vô luận là Đỗ Quyên tỷ vẫn là đệ di quán cô nương thậm chí cả trong lầu đang tại bận rộn người khác, tại ngắn ngủi này mấy bài hát thời gian bên trong, đối với Phuong Cửu bội phục đó là đầu rạp xuống đất.

Các nàng chưa từng có nghĩ tới, từ khúc vậy mà có thể hát như thế kích tình tứ xạ, hát như thế hào tình vạn trượng, hát như thế cảm động lòng người!

. . .

Không biết qua bao lâu

Khi sắc trời dần dần đêm đen đến, ngoại giới cũng có chút không yên ổn, tại phố lớn ngõ nhỏ, đều có thể nghe được dân chúng đang nghị luận một sự kiện.

Mà chuyện này, cũng chính là Phương Cửu thả ra một chiêu cuối cùng đòn sát thủ, nghèo đói tiếp thị!

"Trương huynh, nghe nói sao? Phương Tê lâu đã tại đầu đường dán ra bố cáo, đến khi quyết định tối nay chỉ cung cấp một trăm năm mươi cái ngò vào, mỗi cái ghế đều bán hai mươi lượng!"

"Cái gì? Hai mươi lượng? Phương Tê lâu đây là điên sao?"

"Đúng vậy a tất cả mọi người cảm thấy Phương Tê lâu đây là điên, tuy nhiên vừa rồi ta tình té nghĩ một hồi, bọn họ bán cũng không phải là rất đắt!"

"PHỐC. . . Cái này còn không quý? Kia cái gì gọi quý?"

"Người xem, bọn họ chỉ cung cấp một trăm năm mươi cái ngò vào, hiển nhiên nhằm vào chỉ là nội thành những người có tiền kia gia lão gia môn, mà đối với những người có tiền kia tới nói, hai mươi lượng xác thực không tính là gì, chỉ là đối với chúng ta người nghèo mà nói, một cái ngò vào bán hai mươi lượng nhất định cũng là Thiên Giới a!"

"Nghe người kiểu nói này, tựa hồ thật đúng là cái này lý, tuy nhiên người cảm thấy tối nay Phương Tê lâu còn có thể giống ngày đó một dạng bạo mãn? Sau đó một đêm doanh thu hơn ba ngàn hai?"

"Cái này ai biết, tuy nhiên nếu là ta có hoa không hết bạc, ta liền nguyện ý đi xem một chút, trong lòng thực sự quá hiếu kỳ!"

". . ."

Dân chúng tại đầu đường trắng trợn đàm luận, tin tức rất nhanh liền truyền đến nó tất cả nhà trong thanh lâu.

Làm những thanh lâu đó các quán sự nghe được tin tức này về sau, tuyệt đại đa số người đều giật mình, dù sao hai mươi lượng có thể tuyệt đối không phải một cái số lượng nhỏ, mà một trăm năm mươi cái hai mươi lượng càng là một cái thiên văn số tự a.

Tuy nhiên tại ngăn ngùi kinh hãi về sau, các quán sự một chút suy tư, nhưng cũng không khỏi buông lỏng một hơi, dù sao Phương Tê lâu chỉ cung cấp một trăm năm mươi cái ngò vào, dù là tối nay Phương Tê lâu thật có thể bạo mãn, nhưng cũng tuy nhiên chỉ là cầm nội thành gần một nửa đám thổ hào kéo qua đi, mà không hề giống đêm hôm đó một dạng, cơ hồ cầm nội thành ưa thích chơi đùa có tiền đám công tử ca cơ hồ một mẻ hết gọn!

Đương nhiên, trọng yếu nhất là, bọn họ suy đi nghĩ lại, cũng muốn không rõ một cái rõ ràng cũng là lấy lòng mọi người cả nước đứng đầu Mỹ Thực Thời Trang Tú có thể có cái gì ý tứ,

Chỉ sợ sau cùng chịu hoa nặng như thế Jean đi Phương Tê lâu người căn bản không có mấy cái đi!

Đặc biệt là trước mắt thân ở Nghi Xuân lâu Tê Công Tử, hần nhìn xem trong đại sảnh sớm liền đến chiếm trước chỗ ngồi tất cả gia công tử anh em, đối với Phương Tê lâu Mỹ Thực Thời Trang Tú càng là tràn ngập khinh thường.

Hần giờ phút này thậm chí đã nghĩ kỹ, ngày mai nên như thế nào cầm Phương Tê lâu xem như bàn đạp, tới khai hỏa chính mình danh hào!

Bất quá. . .

Tuy nhiên nội thành tuyệt đại đa số người cũng không phải là rất xem trọng Phương Tê lâu tối nay cả nước đứng đầu Mỹ Thực Thời Trang Tú, nhưng vẫn là có một phần nhỏ người tương đối coi trọng.

Giờ phút này, Vạn Hoa Lâu bên trong trong một gian phòng.

Hoa tỷ lẳng lặng đứng tại phía trước cửa sổ, ngoài cửa sổ sẽ trôi qua trời chiều là nàng thích nhất cảnh sắc, bởi vì mỗi khi lúc này, đều mang ý nghĩa Vạn Hoa Lâu lại phải có nhất bút không ít bạc doanh thu.

Bất quá. . .

Giờ phút này nàng đối với tối nay Vạn Hoa Lâu sự tình đã đề không nổi một tia hứng thú, đầy trong đầu muốn cũng là Phương Tê lâu Mỹ Thực Thời Trang Tú, nàng rất nhớ đi Phương Tê lâu nhìn một chút, nhìn xem họ Phương gia hoá kia náo ra như thế đại động yên tĩnh, đến lại chơi thủ đoạn gì.

Chỉ chớp lát, đến lúc cuối cùng một sợi trời chiều dần dần rơi xuống, Hoa tỷ chậm rãi xoay người, ánh mắt rơi vào lẳng lặng đợi ở cửa một cái tuổi trẻ nam tử trên thân, nói khẽ: "Thanh Sơn, đi chuẩn bị ngựa xe đi, chúng ta đi Phương Tê lâu!"

"Phương Tê lâu?" Trương Thanh Sơn mắt lộ một tia không hiểu, tuy nhiên cuối cùng vẫn gật gật đầu, đi ra ngoài. . .

Một bên khác.

Kim Duyệt lâu Tú Bà đang do dự hồi lâu sau, cũng leo lên ngồi xe ngựa hướng về Phương Tê lâu mau chóng đuổi theo, tuy nhiên lần trước nàng Kim Duyệt ôm vào cùng Phương Tê lâu trong quyết đấu có thể nói là thua thương tích đầy mình, thậm chí cầm Kim Duyệt lâu mặt mũi đều hoàn toàn mất hết.

Có thể đúng là như thế, nàng đối với Phương Tê lâu nhất cử nhất động càng thêm chú ý.

Mà đêm nay, Phụng Tê lâu làm ra làm việc lớn như vậy, dù cho nàng cũng không phải là rất xem trọng Mỹ Thực Thời Trang Tú vật này, có thể nàng cũng là muốn tận mắt đi nhìn một chút Phụng Tê lâu đến lại có thể chơi ra cái gì tươi mới hoa văn tới!

Đương nhiên, nếu như khả năng lời nói, nàng còn muốn từ Phụng Tê lâu học một chút đồ vật trở lại. . .

Không bao lâu.

Theo màn đêm buông xuống.

Nội thành tất cả nhà trong phủ đệ dần dần có xe ngựa lái ra, bên trong tuyết đại đa số xe ngựa đều hướng về đèn đuốc sáng trưng, người người nhón nháo Thanh Hoa ngõ hẻm bước đi.

Nhưng cũng có một một số nhỏ xe ngựa hoặc là hướng thẳng đến Thanh Hoa ngõ hẻm chạy tới, hoặc là ở nửa đường bên trên bất thành linh thay đổi tuyến đường, hướng về Phụng Tê lâu chỗ Thanh Hoa ngõ hẻm bước đi.

Mà liền tại phố lớn ngõ nhỏ tràn ngập đủ loại kiểu dáng xe ngựa thời điểm, một cái đẹp đến mức không tưởng nổi nam tử từ trên tường kéo xuống tới một tấm miếng quảng cáo.

Hắn tại tinh tế một lần về sau, khoe miệng không khỏi giờ lên một vòng làm cho người kinh diễm nụ cười. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Khách nhân không nhiều

Ánh trăng chột nòng.

Phụng Tê lâu tuy nhiên còn có một số vấn đề nhỏ đang tại gấp rút đẩy nhanh tốc độ.

Bất quá. . .

Tuyết đại bộ phận công việc trọng yếu đã hoàn mỹ kết thúc công việc, dù sao tối nay Catwalk cùng hậu thế so ra, vậy thì thật là đơn sơ tới cực điểm.

Nếu là có một nhánh chuyên nghiệp đoàn đội lời nói, những chuyện này chỉ sợ chỉ cần hai ba giờ liền có thể toàn bộ giải quyết, mà Phụng Cửu hoa thời gian dài như vậy, nếu tuyết đại đa số thời gian đều lãng phí ở tự mình chỉ đạo, tính toán các loại những này vụn vặt sự tình bên trên.

Cho nên có lần này kinh nghiệm về sau, Phụng Cửu tin tưởng về sau nếu là lại tổ chức một lần Catwalk, nhiều nhất bốn giờ liền có thể giải quyết hết thấy.

Đương nhiên. . .

Những này cũng chỉ là Phụng Cửu tự suy nghĩ một chút mà thôi, về phần có thể hay không còn có lần sau Catwalk, hắn nói không tính, dù sao đây là một cái Hoàng Quyền đến thượng, thân phận lộ ra tôn thời đại, lại hắn không có đạt tới nhất định thân phận và địa vị trước đó, không có cái gì đồ vật là hắn có thể cam đoan.

Bất quá. . .

Trong lòng của hắn nhưng là phi thường rõ ràng một việc, cái kia chính là tối nay Mỹ Thực Thời Trang Tú đi qua, thân phận của mình cùng địa vị, mặc kệ là trực tiếp vẫn là gián tiếp, tất sẽ có một cái tăng lên trên diện rộng!

. . .

Giờ phút này, Phụng Tê lâu ngoại nhai Đạo Nhân đầu phun trào, những khách nhân cũng đã liên tiếp đến nhà, chỉ là từ những khách nhân đến nhà tàn suất đến xem, tựa hồ tối nay muốn để cho Phụng Tê lâu trở nên không còn chỗ ngồi, đó là có chút không có khả năng!

"Phụng huynh, còn có nửa khắc đồng hồ liền đến thời gian, thế nhưng là những khách nhân tựa hồ có chút thiếu a!" Một bên Mã Kiên Nguyên liếc mắt cách đó không xa đồng hồ nước (cỗ đại Máy tính giờ cổ), có chút bận tâm nói ra.

Trương Vĩnh Hồ cũng là tâm sự nặng nề hướng về hắt nhìn qua.

"Có sao?" Phương Cửu mỉm cười, một mặt không quan trọng bộ dáng.

Mã Kiên Nguyên: ". . ."

Trương Vĩnh Hồ: ". . ."

Có sao?

Ngươi mất ngủ à?

Chẳng lẽ không nhìn thấy à?

Toàn bộ đại sảnh đến bây giờ lúc này mới ngồi bao nhiêu người?

Mười cái khách nhân a!

Mã Kiên Nguyên cùng Trương Vĩnh Hồ khí kém chút ngất đi! Phải biết khách nhân đến nhà bình thường đều là sớm đến, tới điểm ấy lại mới đến mười cái khách nhân, dù cho sau cùng còn lại điểm ấy thời gian, đến nhà khách nhân sẽ hơi nhiều một ít, có thể dựa theo kinh nghiệm đến xem, có thể ngồi đầy một nửa muốn cảm ơn trời đất!

Suy nghĩ một chút, Mã Kiên Nguyên không giữ được bình tĩnh nói ra: "Phương huynh, nếu không chúng ta còn muốn điểm nó biện pháp đi, nếu không cứ như vậy điểm khách nhân, cái này truyền đi thực sự quá mất mặt a!"

Phương Cửu cười nói: "Làm sao? Không có lòng tin?"

"Không phải không tự tin, chỉ là chúng ta trước đó trong thành nào ra lớn như vậy động tĩnh, hiện tại nội thành tất cả mọi người ánh mắt cơ hồ đều chăm chú vào trên người chúng ta!" Tề Nguyên Hà nói: "Cho nên dù cho không thể như như lời ngươi nói như thế oanh động toàn thành, nhưng cũng không thể cứ như vậy mấy cái khách nhân đi! Phải biết nội thành trên tường dán những tiểu đồ đồ chơi đều là ta cùng Trương huynh chuẩn bị, cho nên nếu là Phương Tề lâu tới nay không thể buôn bán ra hơi lớn động tĩnh đến, vậy ta cùng Trương huynh khuôn mặt về sau còn để nơi nào a!"

Bên cạnh Trương Vĩnh Hồ gật gật đầu, hắt nhiên cũng có phương diện này lo lắng!

Có thể Phương Cửu lại nháy mắt lòng đen, thế mà hỏi ngược một câu: "Vậy ngươi phát hiện thừa điểm ấy thời gian, chúng ta còn có thể làm chút gì sao?"

Mã Kiên Nguyên kinh ngạc: "A?"

Trương Vĩnh Hồ cũng sững sờ một chút: "Cái này. . . Dù là chỉ là tùy tiện làm chút gì, cũng so cái gì đều không làm tốt đi!"

Phương Cửu lắc đầu cười cười, hỏi lại: "Các ngươi vì sao đã cảm thấy một hồi khách nhân liền không thể bạo mãn đâu?"

Mã Kiên Nguyên nghe xong, kinh ngạc nói: "Chẳng lẽ lại ngươi cảm thấy lấy hiện tại loại tình huống này, khách nhân sau cùng sẽ bạo mãn?"

Phương Cửu mỉm cười, cái chính nói: "Không phải ta cảm thấy, là tới nay khẳng định sẽ bạo mãn!"

Lời này vừa ra, chung quanh tất cả mọi người ánh mắt đều không tự giác nhìn về phía Phương Cửu.

Mã Kiên Nguyên im lặng nói: "Phương huynh, ngươi cũng không cần nói đùa, liền dưới đài điểm này khách nhân, bên trong có ba người vẫn là bằng hữu ta đâu!"

Trương Vĩnh Hồ cũng là một mặt không tin: "Phương huynh,

Không phải ta không tin ngươi, chỉ là tình huống bây giờ không có cách nào để cho ta tin tưởng a!"

Phương Cửu nhìn xem hai người, rất là tự tin nói ra: "Nếu không sợ nói cho các ngươi biết, ta trước mắt lo lắng nhất cũng không phải là khách nhân đến không đủ nhiều, mà chính là một hồi nếu là khách nhân đến quá nhiều, ta không biết nên an bài như thế nào chỗ ngồi!"

Lời vừa nói ra, mọi người nhất thời mòng ép.

Liền trước mắt trong đại sảnh điểm ấy khách nhân, Phương Cửu lại còn lo lắng một hồi khách nhân sẽ thêm đến không có cách nào an bài cấp độ? Cái này có ngu ngốc có tin hay không? Dù sao bọn họ là không tin!

Trong lúc nhất thời, mọi người nhìn về phía Phương Cửu ánh mắt đều cỡ nào một vòng phức tạp, hiển nhiên không rõ hắt vì sao lại tự tin như vậy.

Gặp này tình huống, Phương Cửu mỉm cười nói: "Ta biết trong lòng các ngươi cũng không tin ta nói chuyện, tuy nhiên vừa rồi các ngươi hắt là đều nhìn thấy tập diễn lúc tình huống đi, thế nào? Có phải hay không cảm thấy rất ngoài dự liệu?"

Mọi người yên lặng, không nói gì.

Tuy nhiên vừa rồi tập diễn bọn họ nhưng là đều nhìn thấy, với lại cũng là phi thường hài lòng, rất là có chút kinh diễm.

Thế nhưng là. . .

Catwalk đặc sắc trình độ, hiện tại rõ ràng đã cùng khách nhân sẽ tới hay không không có chút nào quan hệ a!

Phương Cửu mỉm cười, tiếp tục nói: "Nếu đâu, vừa rồi tập diễn chỉ là tối nay tiết mục một bộ phận, có một số việc ta còn không có nói cho các người biết!"

"Hả? Còn có không cùng chúng ta nói sự tình?" Mọi người hai mặt nhìn nhau, đôi mắt vốn là tách ra một vòng vui mừng.

Phương Cửu gật gật đầu, nói: "Tì như mỹ thực khâu!"

Mã Kiên Nguyên đầu lông mày vẩy một cái, nói: "Mỹ thực khâu?"

Trương Vĩnh Hồ có chút thất vọng nói: "Người không nói cái này, ta đều quên tối nay đây là Mỹ Thực Thời Trang Tú, tuy nhiên mỹ thực thứ này. . . Ta thật không thể nào nhìn kỹ, huống hồ nó cũng không có khả năng nửa đường cầm khách nhân kéo qua tới đi!"

Trong lòng mọi người đều tràn ngập nghi hoặc, không biết Phương Cửu đến chuẩn bị chơi cái gì chuyện ẩn ở bên trong.

"Ta đương nhiên thấy rõ các người lo lắng, bất quá ta tự có biện pháp, các người cứ yên tâm đi!" Phương Cửu Thần bí mặt cười một tiếng, lập tức liếc mắt cách đó không xa đồng hồ nước, lại nói: "Tốt, chênh lệch thời gian không nhiều, ta muốn trước về phía sau trừ bận bịu một trận!"

Nói, Phương Cửu bước nhanh mà rời đi, chỉ để lại mọi người đứng tại chỗ hai mặt nhìn nhau. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88: Lên sân khấu nữ tử

Khoảng cách giờ Tuất ba khắc còn có một lát.

Những khách nhân lần lượt đến đây.

"A? Trong đại sảnh ở giữa làm sao bày lớn như vậy một cái cái bàn?"

"Những Thanh Quan đó làm sao đều ngồi ở trong góc?"

"Ừm? Cái bàn bên cạnh những cái kia hắc đèn lồng là thế nào chuyện?"

"Có chút ý tứ. . ."

"Chỉ là có chút tiểu quý a, hai mươi lượng bạc đây!"

"Hạng huynh, nhà người như vậy phong phú, sẽ còn thiếu hai mươi lượng bạc?"

". . ."

Những khách nhân nhập tọa sau khi lú lú lẫn lẫn nhau trò chuyện.

Vương Bàn Tử mấy người bọn họ nhìn thấy quen biết các bằng hữu trước sau đến đây, cũng đều xuống tới đại sảnh làm lên tiếp khách, dù sao những người này là xem ở bọn họ trên mặt mũi mới đến.

Thế nhưng là. . .

Tuy nhiên mấy người bằng hữu phi thường nể tình, nhưng bọn hán giờ phút này nhưng là một chút cao hứng cũng không có, bởi vì bây giờ cách giờ Tuất ba khắc đã không có bao lâu thời gian, nhưng là toàn bộ đại sảnh lại như cũ lộ ra trống rỗng, những khách nhân càng là chỉ có bốn mươi mấy người, với lại trọng yếu nhất là, cái này bên trong có gần một nửa khách nhân đứng là bọn họ bằng hữu!

Cái này khiến mấy người nhất thời im lặng tới cực điểm, rất là có loại mắc lừa bị lừa cảm giác, dù sao cơ hồ một nửa khách nhân là bọn họ bằng hữu, này chỗ nào vẫn là làm ăn? Đây rõ ràng là tại tiêu phí bọn họ nhân tình a!

Bất quá. . .

Muốn nói lớn nhất im lặng, sao còn muốn thuộc Tiểu Mập Mập Tề Nguyên Hà, bởi vì hán cha cùng đại ca hán vậy mà cũng tới!

Trong lúc nhất thời, Tiểu Mập Mập là hoàn toàn hoảng hốt, bởi vì tình huống trước mắt cùng trước đó hán trong nhà lời thề son sắt nói tới quả thực là ngày đêm khác biệt, như là hai thế giới một dạng!

Cũng may đủ cha cho dù đối với trước mắt tình huống tuy nhiên rất là không hài lòng, nhưng hán hiển nhiên cũng không muốn tại trước công chúng phía dưới răn dạy con trai mình, lập tức mặt đen lên, tùy tiện tìm chỗ ngồi xuống tới.

Tuy nhiên đủ cha mặc dù không có nói cái gì, nhưng là Tiểu Mập Mập đại ca tại bốn phía nhìn liếc một chút về sau, nhưng là cảm kéo đến một bên, âm thanh lãnh đạm nói ra: "Trước người không phải còn thối phồng tới nay sẽ đại hoạch thành công sao? Làm sao hiện tại liền chút người này, cái này giống như là thành công bộ dáng sao?"

Tề Nguyên Hà sắc mặt tái đi, không nói gì.

Đại ca hán nhưng là tiếp tục nói: "Tối nay việc này kết thúc, tranh thủ thời gian cùng nơi rách nát này phui sạch quan hệ, ai. . . Người a người. . . Thật sự là quá không cho người bớt lo!" Nói, hán bải xuống ống tay áo, hướng về đủ cha đi qua, chỉ để lại Tiểu Mập Mập kinh ngạc đứng tại chỗ.

Hán hiện tại hy vọng dường nào có một đám người lớn có thể lập tức từ ngoài cửa tràn vào đến, trong nháy mắt đem trọn cái đại sảnh chen bể, sau đó để cho phụ thân hán cùng đại ca nhìn thấy, tự mình lựa chọn là cỡ nào chính xác!

Thế nhưng là. . .

Hán nguyện vọng tuy tốt, nhưng hiện thực nhưng là tàn khốc như vậy, mắt thấy khoảng cách lúc bắt đầu ở giữa đã là càng ngày càng gần, lại cũng chỉ có rải rác ba bốn người khách đi tới.

Cái này ba, bốn người bên trong, bên trong có hai người chính là tại cửa ra vào quan vọng một hồi Hoa tử cùng Kim Duyệt lâu Tú Bà.

Đương nhiên. . .

Hai người thân phận đều có chút đặc thù, cho nên sau khi đi vào hai người cũng không có cùng những công tử ca kia bọn họ ngồi cùng một chỗ, mà chính là đều giữ im lặng tại vắng vẻ vài chỗ ngồi xuống, sau đó quan sát bốn phía đứng lên.

Bất quá. . .

Một phen nhìn xem đến, hai người cũng không có cái gì cảm giác đặc biệt, duy nhất làm cho các nàng hai mắt tỏa sáng cũng chỉ có trong đại sảnh cái kia T đài.

Vài đo bao khóa, cánh hoa chồng chất hai bên, không thể nói đến cỡ nào hào hoa, nhưng là phi thường bác người nhân cầu.

Lúc này, Phương Cửu bất thành linh xuất hiện tại T trên đài.

Đối với dưới đài cái này rải rác không nhiều khách nhân, nhiều ít vẫn là có chút vượt quá hán dự liệu, bất quá hán tâm lý sớm có ứng đối phương pháp, cho nên trên mặt cũng không có lộ ra cái gì thất vọng, vẫn như cũ chất đầy nụ cười nói ra: "Chư vị, tối nay Mỹ Thực Thời Trang Tú lập tức liền muốn bắt đầu, một hồi kính xin mọi người không cần lớn tiếng ồn ào, cũng không cần kêu sợ hãi, để tránh ảnh hưởng người khác thể nghiệm!"

Nghe vậy, dưới đài không ít khách nhân trên mặt nhất thời lộ ra khịt mũi coi thường biểu lộ,

Dù sao to như vậy trong sảnh mới ngần ấy khách nhân,

Làm sao có thể để bọn hán còn có tiếp tục tiếp tục chờ đợi dục vọng, như không phải xem ở Vương Bàn Tử bọn họ trên mặt mũi, chỉ sợ đang ngồi không ít người đều muốn đứng dậy rồi đi.

Thấy thế, Phương Cửu lắc đầu cười cười, lập tức đối chung quanh sớm bố trí tốt nhân viên làm thủ thế.

Một giây sau.

Xoạt! Xoạt! Xoạt!

Trong đại sảnh Tổ Sắc đèn lồng liên tiếp dập tắt, toàn bộ đại sảnh lâm vào một mảnh tối tăm!

"Ừm?"

"Chuyện gì xảy ra?"

"Đèn làm sao diệt?"

"Đây là làm cái gì a?"

". . ."

Dưới đài không ít khách nhân lập tức bất mãn lắm bầm đứng lên.

Tuy nhiên mấy giây về sau, làm bầm âm thanh lập tức biến mất, mọi người đôi mắt không khỏi lộ ra một vòng kinh ngạc, chỉ gặp bốn phía hiện ra đủ mọi màu sắc thái quang.

Đương nhiên, để cho mọi người kinh ngạc không thôi cũng không phải là những này thái quang, mà chính là thái quang chiếu rọi tại trên vách tường về sau, vậy mà bày biện ra Tinh hình, Nguyệt Tinh, hình tròn các loại đồ án.

Trong lúc nhất thời, mọi người tại kinh ngạc thời khắc, cảm thấy đều tới một vòng hứng thú, liền ngay cả mặt đen lên đủ cha giờ phút này ánh mắt cũng xuất hiện một vòng biến hóa rất nhỏ.

Tuy nhiên Hoa tử cùng Kim Duyệt lâu Tú Bà hai người, giờ phút này thần sắc lại như cũ thuộc về ngốc trệ bên trong, bởi vì đối với hai người bọn họ tới nói, cái này thái quang ứng dụng nhất định cũng là Thần Kỳ a, nếu là dùng tốt, tuyệt đối là nhất đại đòn sát thủ a!

Mà liền tại hai người chán kinh thời điểm, Phương Cửu âm thanh vang lên lần nữa: "Hoan nghênh mọi người đi vào cả nước đứng đầu Mỹ Thực Thời Trang Tú hiện trường, chắc hẳn tất cả mọi người không biết cái gì là Mỹ Thực Thời Trang Tú a? Không quan hệ, qua tới nay, các người liền biết chính mình là may mắn dường nào, có thể mắt thấy đến một ngàn năm về sau mới có thể xuất hiện tiết mục!"

Một ngàn năm về sau mới có thể xuất hiện tiết mục?

Mọi người dưới đài nhất thời sững sờ, không khỏi nhanh liền có người cười lạnh kêu lên: "Phương Cửu, người cái này nói có chút quá khuếch trương đi!"

"Đúng vậy a? Tuy nhiên người vừa rồi lộ cái kia một tay có chút ý tứ, có thể một ngàn năm về sau tiết mục? Người biết đó là dạng gì sao?"

Mấy cái hoàn khổ đệ tử lớn tiếng kêu lên, Phương Cửu cười hắc hắc, lập tức cất cao giọng nói: "Nếu ta nằm mơ thời điểm xác thực gặp qua, cho nên tới nay liền để các người thử nghiệm một lần ta Mộng Trung Thế Giới!"

Nói, Phương Cửu đánh cái búng tay, tiếng trống vang lên theo.

Phương Cửu trên mặt hiện ra một vòng thần bí nụ cười, quay người hướng phía dưới đài đi đến, mà tiếng trống cũng theo bước chân hắn càng ngày càng gấp rút.

Không bao lâu.

Làm Phương Cửu đi xuống đài, tiếng trống lập tức dừng lại.

Ngay sau đó.

Bốn phía lập tức vang lên ưu mỹ Cầm Thanh, chiếu rọi tại mọi người trên thân thái quang cũng theo đó xoay chậm chậm đứng lên.

Trong nháy mắt, mọi người tâm thần vốn là run lên, trong mắt không khỏi lộ ra một vòng kinh ngạc.

Mà đúng lúc này, một bộ nữ tử áo trắng xuất hiện tại T trên đài, nàng há miệng ra, mọi người dưới đài lập tức bị cả kinh toàn thân lông tóc đều dựng thẳng lên tới!

"Ngàn năm các loại một lần, chờ một lần a!"

"Ngàn năm các loại một lần, ta không hối hận a!"

"Là ai ở bên tai nói, yêu ta vĩnh viễn không bao giờ thay đổi."

"Chỉ vì câu này, A ha Đoạn Trường cũng không oán."

"Vũ Tâm nát, Phong Lưu nước mắt ai!"

"Mộng triều miên, tình xa xăm ai!"

". . ."

Một khúc chưa hát thôi, mọi người dưới đài ngời nhìn ta, ta nhìn người, trong mắt tất cả đều là không che giấu được chấn kinh!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mỏ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Mang thức ăn lên

"Cái này. . ."

"Ta dựa vào!"

"Cái này từ khúc thật sự là tuyệt. . ."

"Đây là cái gì từ khúc? Trên người của ta làm sao nổi da gà a?"

Dưới đài những khách nhân tại gần ngai kinh ngạc về sau, đều kim lòng không được đứng lên.

Tề Nguyên Hà giờ ngón tay cái, liên tục dùng lực bãi động.

Đại ca hần thì trừng thẳng ánh mắt, nhãn cầu cơ hồ đều muốn rơi trên mặt đất.

Hoa tử cùng Kim Duyệt lầu Tú Bà hai người càng là mặt mũi tràn đầy rung động nhìn chăm chăm trên đài Nghênh Nguyệt, các nàng đã không biết nên dùng dạng gì ngôn ngữ để diễn tả giờ phút này tâm tình.

Trước mắt đây hết thảy, cũng quá mẹ hần để cho người ta rung động đi!

Đặc biệt là cái này thủ khúc?

Như thế ưu mỹ! Như thế dễ nghe!

Mà các nàng làm trong thành Hàng Châu đại danh đỉnh đỉnh Tú Bà, vậy mà không biết? Cái này nếu là nói ra nhất định cũng là một chuyện cười a!

Tuy nhiên ngay tại hai nàng suy nghĩ chuyển động trong nháy mắt, Nghênh Nguyệt tiếng ca đột nhiên để cho nàng hai thân thể đột nhiên run lên.

Tây Hồ nước, ta nước mắt?

Ca Từ viết là Tây Hồ?

Cái này mẹ nó phân minh cũng là người địa phương sáng tác đi ra a, hơn nữa còn rất có thể là mới sáng tác đi ra, mà có thể sáng tác ra như thế tốt khúc người, hai người không cần nghĩ cũng minh bạch, tuyệt bức cũng là Phương Cửu không thể nghi ngờ.

Trong nháy mắt, hai người ánh mắt không tự giác di động đến trạm tại T sau đài mặt Phương Cửu trên thân, mắt lần nữa ngăn chặn không được hiện lên một vòng rung động thật sâu.

Có thể kể chuyện, có thể soạn Nhạc, còn có thể cầm ánh đèn chơi như vậy có Tân Ý.

Cái này mẹ nó còn là người sao?

Nhất định cũng là thần a!

Nhưng mà. . .

Theo Phương Cửu, tối nay Catwalk nếu vẫn có rất nhiều chỗ thiếu sót, đặc biệt khi Nghênh Nguyệt chân chính bắt đầu sau khi biểu diễn, hần mới phát hiện ánh đèn thiết trí nếu còn có thể càng tốt hơn, an bài ở đại sảnh trong góc Thanh Quan nếu là người số lại nhiều một điểm, nếu âm nhạc hiệu quả còn có thể càng mạnh. . .

Nhưng tại dưới đài các vị khách nhân trong mắt. . .

Ánh đèn là như vậy hoàn mỹ!

Sân khấu là như vậy đặc biệt!

Tiếng ca càng là như là tà âm.

Mà giờ khắc này đang tại trên đài hiển hát Nghênh Nguyệt, bị màu sắc sắc sỡ ánh đèn như vậy vừa chiếu, càng là mấy như tiên nữ hạ phàm, toàn thân trên dưới đều lộ ra một cỗ mộng lung dụ hoặc, câu không ít khách nhân hồn đều nhanh không!

Trong lúc nhất thời, dưới đài những khách nhân tâm tình là hoàn toàn bị nhen lửa, như không phải bọn họ lý trí vẫn còn tồn tại, biết làm cho nếu là quá hung ác, sẽ ảnh hưởng đến trên đài mỹ nhân biểu diễn, chỉ sợ không ít người đều muốn vì đó reo hò! Vì đó sôi trào!

Có thể mặc dù như thế, không ít khách nhân giờ phút này vẫn còn có chút không chế không nổi tâm tình mình!

"Thật mẹ nó quá êm tai!"

"Đúng vậy a ta đều nghe say, cái này mẹ hấn mới là từ khúc a!"

"Đúng đấy, nghe loại này từ khúc mới thật sự là đã nghiền, với lại trên đài cô nương này cũng thật sự là đẹp vô cùng!"

"Đúng vậy a ta cảm giác mình đã yêu nàng!"

". . ."

Không bao lâu, khúc âm thanh dần dần chỉ, Phương Cửu đi đến sân khấu.

Mấy giây về sau.

Chờ đợi khúc âm thanh tri tri, Phương Cửu cũng trùng hợp xuất hiện tại Nghênh Nguyệt bên cạnh, lập tức cất cao giọng nói: "Cảm tạ nữ thần của chúng ta —— Nghênh Nguyệt cô nương, cảm tạ nàng tối nay cho chúng ta dâng lên tuyệt vời như vậy một ca khúc 《 ngàn năm các loại một lần 》， các người thích nghe sao?" Nói xong lời cuối cùng một câu, Phương Cửu âm thanh trong nháy mắt nâng cao mấy chục cái đề-xi-ben.

"Thích nghe!"

"Quá thích nghe!"

"Lại đến một bài!"

". . ."

Mọi người dưới đài nghen hồi lâu tâm tình, trong nháy mắt này là hoàn toàn bạo phát.

Tiếng vỗ tay! Tiếng hoan hô! Như là cuồng phong bạo vũ không chút nào keo kiệt vang lên.

Nhìn trước mắt rầm rộ, Nghênh Nguyệt trên gương mặt không khỏi hiện ra một mặt triều hồng, nàng có chút thẹn thùng nghiêng mắt nhìn mắt Phương Cửu, tuy nhiên lại bị đang tại ngấm tha phương cửu bắt tại trận.

"Vừa rồi biểu hiện cũng khen nha!" Phương Cửu hướng nàng nhảy nhảy mắt,

Chuẩn bị khuôn mặt trong nháy mắt đồ đến bên tai, lúc này mới cười cười, lập tức hướng phía dưới đài tâm tình hơi không không chế được những khách nhân ép một chút tay.

Thấy thế, dưới đài những khách nhân dần dần an tĩnh lại, vốn là một mặt chờ mong nhìn xem Phương Cửu cùng bên cạnh Nghênh Nguyệt.

Bọn họ đối với tối nay Mỹ Thực Thời Trang Tú thật là cảm kích cực điểm, căn bản đoán không ra đằng sau còn có cái gì làm cho người kinh diễm tiết mục.

Nhưng chính là ngắn ngủi này một bài mở màn khúc, đã hoàn toàn nhóm lửa bọn họ tâm tình, câu lên bọn họ hứng thú, thậm chí giờ phút này không ít khách nhân đều ở trong tối từ may mắn, chính mình tối nay may mắn đến, nếu không như thế đặc sắc tiết mục nếu là bỏ lỡ, đời này còn có thể hay không nhìn thấy hồi 2, đây tuyệt đối là một cái ẩn số!

Dù sao Bành vương phủ có thể 《 Phàm Nhân Tu Tiên Truyện 》， như vậy thì có thể phong sát Mỹ Thực Thời Trang Tú .

Mà Vương Bàn Tử mấy người bọn họ, giờ phút này cũng mới từ mộng ép trong trạng thái khôi phục lại, bọn họ tuy nhiên nhìn qua trước đó tập diễn, cũng bị tập diễn lúc tình cảnh sở kinh đến.

Nhưng để bọn họ vụn vụn không nghĩ đến là, tập diễn lúc cảnh tượng cùng vừa rồi so ra, mẹ nó nhất định kém mười vạn tám ngàn bên trong có hay không?

Hắn không biết đây có phải hay không là bởi vì buổi chiều không có thái quang nguyên nhân tạo thành!

Nhưng là. . .

Bọn họ biết, chỉ bằng vừa rồi mở màn khúc rung động hiệu quả đến xem, đằng sau tiết mục tuyệt bức mẹ nó có thể xông lên chân trời a!

Thậm chí, bọn họ vừa rồi đối với cảm bằng hữu mới khi đi tới chỗ sinh ra áy náy, giờ phút này cũng hoàn toàn biến thành tự hào!

Là!

Cũng là tự hào!

Nếu không phải bọn họ mới, bên cạnh bọn họ bằng hữu có thể nhìn thấy cái này như thế rung động biểu diễn sao? Có thể trở nên như thế không kim chế được nổi nòng sao?

Bất quá. . .

Duy nhất làm bọn hắn không hài lòng là, như thế đặc sắc tiết mục khách nhân vậy mà không có bạo mãn, đây quả thực là phung phí của trời a!

Là!

Nếu là vẹn vẹn chỉ có trước mắt những khách nhân này, tuy nhiên tối nay cũng có thể có một ngàn lượng tả hữu doanh thu.

Nhưng là đối với Phương Cửu mà nói, cảm hơn một nghìn năm sau khi được thể chấp tiết mục lấy ra, có thể không hề chỉ chi muốn muốn này một ngàn lượng tả hữu bạc, hắn muốn là oanh động, nếu là danh khí, nếu là cảm thành Hàng Châu trời cho nó xuyên phá. . .

Sau đó để cho thành Hàng Châu tất cả mọi người minh bạch, chính mình trước mắt thân phận dù là chỉ là một giới Quy Nô, nhưng cũng không phải cái gì tiểu nhân vật, mà chính là một cái có thể nhiều lần sáng tạo kỳ tích nhân vật hung ác!

Cho nên, suy nghĩ một chút, Phương Cửu cất cao giọng nói: "Nhìn thấy mọi người vừa rồi sục sôi tâm tình, ta thật cao hứng, thật thật cao hứng, thế nhưng là. . . Ta tâm nhưng cũng bất thành linh thấp thỏm lo âu, cảm thấy sợ hãi!"

Sợ hãi?

Thấp thỏm lo âu?

Tình huống như thế nào?

Người sợ hãi lo lắng cộng lòng a?

Mọi người hai mặt nhìn nhau, trong mắt vốn là lộ ra một vòng không hiểu.

Phương Cửu cố ý trừng trừng mắt bốn phía nhìn liếc một chút, lúc này mới ra vẻ khản trương nói ra: "Ta vừa rồi nhìn một chút, tựa hồ tại trận khách nhân bên trong cũng không có đại phu, một hồi nếu là có người kích động ngất đi, cái này cũng không tốt xử lý a!"

"A?"

Mọi người sững sờ, tiếp theo không ít người lập tức cười ha ha đứng lên, tuy nhiên Phương Cửu mặc dù nói có chút khuếch trương, nhưng cũng lần nữa đem bọn hắn lòng hiếu kỳ công lên.

"Phương Cửu, tranh thủ thời gian bắt đầu phía dưới đi!"

"Đừng đấy, đừng bút tích, nếu là có thể đem ta dọa ngất, ta tuyệt đối không tìm làm phiền người. . ."

"Đúng vậy a mau đi cho ta ngất đi qua đi!"

Mọi người dưới đài lao nhao nói ra, Phương Cửu tùy theo cười gật gật đầu, nói: "Tốt, như vậy phía dưới, chính là mọi người mong đợi nhất khâu!"

Nói đến đây, Phương Cửu ngừng một hồi, cất cao giọng nói: "Mang thức ăn lên!"

Hai chữ vừa ra, mọi người đoàn thể té xỉu!

"PHỐC. . ."

"Mang thức ăn lên?"

"Người nào chờ mong mang thức ăn lên a!"

"Cái này Phuong Cừu, thật sự là đem ta cho tức điên!"

Tất cả mọi người coi là Phuong Cừu đang nói đùa, thế nhưng là. . .

Mấy giây về sau.

Phuong Cừu mẹ nó vậy mà thật mang thức ăn lên!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Điểm tâm

Đại sảnh.

Những khách nhân trong lúc nhất thời hoàn toàn mộng ép.

Vừa điều động tâm tình trong nháy mắt để cho bùng lên điểm tâm nhỏ cho pha trộn không có.

Liền ngay cả Vương Bàn Tử bọn họ cũng là sững sờ lại sững sờ, không rõ Phuong Cừu vì sao không thừa thắng xông lên, trực tiếp bắt đầu đằng sau tiết mục, cầm bầu không khí lẫn nữa dẫn bạo, tạo thành oanh động!

Không khỏi nhanh, mấy người liền mở to hai mắt, như có điều suy nghĩ nhìn về phía những cái kia bùng lên điểm tâm nhỏ, bởi vì Phuong Cừu trước đó cũng đã có nói một chút không khỏi diệu lời nói, để bọn hắn rất là không thể lý giải, nghe Phuong Cừu ý tứ, tựa hồ những này điểm tâm nhỏ bên trong sẽ có chuyện ẩn ở bên trong?

Chẳng lẽ Phuong Cừu là muốn dùng những này điểm tâm nhỏ cảm khách nhân kéo qua tới?

Vừa nghĩ đến đây, mấy người đều lập tức phủ định cái này buồn cười suy nghĩ, bởi vì cái này căn bản không có khả năng a!

Lúc này, Phuong Cừu nhìn thấy những khách nhân bên cạnh trên bàn đều mang lên điểm tâm nhỏ, âm thanh cũng theo đó vang lên lẫn nữa tới: "Xem ra chư vị cũng nghi hoặc ta vì sao lại lúc này đưa lên điểm tâm nhỏ đi!"

Dưới đài không ai giấu âm thanh, tuy nhiên từ biểu lộ đến xem, hiển nhiên đều có chút không hiểu Phuong Cừu vì sao lại ở thời điểm này lại đột nhiên chặn ngang nhất đao, tới ảnh hưởng bọn họ tâm tình, dù sao đang ngồi mọi người không phú thì quý, cái dạng gì điểm tâm chưa ăn qua?

Mà trước mắt đưa ra những này điểm tâm nhỏ không những có chút diện mạo xấu xí, càng có thể khí là, trong mâm chỉ có ba khối, mỗi khối mẹ nó còn chỉ có một cái lớn chừng ngón cái.

Cái này mẹ nó là đuôi khát cái đồ sao?

Phuong Cừu lẳng lặng nhìn qua mọi người, hơn nửa ngày mới tiếp tục nói: "Nếu đâu, ta cũng rất muốn tiếp tục bắt đầu đằng sau tiết mục, tuy nhiên nếu là không đem những này quý giá đồ vật đưa cho chư vị, trong lòng ta khó có thể bình an a!"

Chỉ những thứ này phá điểm tâm còn quý giá? Còn tâm lý khó có thể bình an?

Ngươi cái này kéo cái gì con bê đâu?

Mọi người dưới đài đều nghĩ như vậy đến, liền ngay cả Vương Bàn Tử mấy người cũng là mờ hồ một chút, đây con mẹ nó nói cũng khuếch trương điểm đi.

Nhưng mà sau một khắc, làm Phuong Cừu mới mở miệng, Vương Bàn Tử mấy người nhất thời như là bị giẫm cái đuôi giống như, lập tức cả kinh kém chút ngay cả mặt đáng đều hoảng sợ đi ra.

Phuong Cừu cất cao giọng nói: "Các ngươi chó xem thường những này điểm tâm, những này điểm tâm mỗi một khối nhỏ đều giá trị mười lượng bạc! Bọt

mì tuyền dụng chính là Thiên Sơn Cước dưới tinh xảo nhất tốt đẹp Tiểu Mạch, thông qua Thất Thất 49 Đạo trình tự làm việc mài chế mà thành, phối hợp Trường Bạch Sơn ưu chất nhất nước suối, cộng thêm Thạch Long tinh xảo Kẹo mạch nha dung hợp chín chín tám mươi một nói tự nấu nướng mà thành..."

Phượng Cửu lời còn chưa dứt, đại sảnh đã là trở nên lặng ngắt như tờ.

Đứng ở phía sau đài Triệu Tứ cả kinh cái cảm đều nhanh đến rơi xuống, bởi vì vô luận là bột mì vẫn là nó cái gì nguyên liệu, cũng là hán buổi chiều mới từ Tập Thị mua sắm trở về, cái này ngu ru bức thối cũng quá khuếch trương điểm đi!

Vương Bàn Tử cùng Trương Vĩnh Hồ mấy người cũng là từng cái suy nghĩ nửa máu tươi cuồng phún. Bọn họ ngàn muốn vạn muốn, chính là không có nghĩ đến, Phượng Cửu đem điểm tâm bùng lên chính là vì thối cái này ngu ru bức.

Dưới đài những khách nhân ngốc!

Hoa tử cùng Kim Duyệt lầu Tú Bà ngốc.

Một cái khuôn mặt tuyệt mỹ nam tử cũng ngây người.

Ở đây tất cả mọi người cơ bản đều bị Phượng Cửu thối ngu ru bức cho kinh sợ.

Một cái áo lam công tử tại gần ngửi kinh ngạc về sau, không tin tã cảm bốc lên một khối hương về chính mình trong miệng nhét vào.

Mọi người chung quanh ánh mắt lập tức hướng hán đầu đi qua, dù sao ai cũng không tin như thế một khối nhỏ diện mạo xấu xí điểm tâm có thể đáng mười lượng bạc, càng không tin như thế một khối Tiểu Phá đồ vật, lại còn muốn cái gì chín chín tám mươi một nói tự, đặc biệt một cái bột mì lại còn muốn Thất Thất 49 Đạo trình tự làm việc mài chế, đây con mẹ nó chính là cho hoàng đế lão tử làm thân thể Long Bảo cũng không có khó khăn như vậy a!

Nhưng mà...

Đề cho mọi người không nghĩ tới là, cái kia áo lam công tử ăn xong một khối về sau, chân mày bất thành linh vậy một cái, vậy mà trực tiếp sững sờ.

"Kiều huynh? Vị đạo như thế nào?"

"Kiều huynh? Người làm sao?"

"Kiều huynh, nói chuyện a!"

Áo lam công tử bên cạnh mấy người mặt mũi tràn đầy ngạc nhiên hỏi.

Một giây sau.

Áo lam công tử đôi mắt bỗng nhiên sáng lên,

Lập tức hung hăng vỗ bàn một cái, lớn tiếng nói: "Thật mẹ nó ăn quá ngon, lại cho ta tới mười bàn!"

"Mười bàn?"

Bên cạnh mọi người nhất thời giật mình, nhất định như là giống như gặp quỷ trùng trùng nhìn xem áo lam công tử.

Hơn nửa ngày, mới có một người nhỏ giọng nhắc nhở: "Kiều huynh, một khối nhỏ muốn mười lượng bạc đây!"

Nghe vậy, áo lam công tử ngẩn ngơ, dường như lúc này mới tỉnh táo lại, tiếp theo xấu hổ cười một tiếng, nói: "Vừa rồi quá kích động..."

Mọi người chung quanh nhất thời có chút im lặng, nhưng cũng đều lập tức câu lên bọn họ lòng hiếu kỳ, tuy nhiên một khối nhỏ điểm tâm muốn bán mười lượng bạc, bình thường người thực tình tiêu phí không dậy nổi.

Cho nên đang ngồi không ít cũng không phải là như vậy dồi dào đám công tử ca, cho dù đối với trong mâm điểm tâm nhỏ rất là trông mà thèm, nhưng cũng chỉ là nhìn xem, cũng không có động thủ.

Thấy thế, đứng tại T trên đài Phượng Cửu hơi cười cợt, cất cao giọng nói: "Chư vị, những này điểm tâm nhỏ là chúng ta Phượng Tê lâu đặc địa cho các người chuẩn bị lễ vật, cứ việc hưởng dụng đi, toàn bộ miễn phí!"

"Ồ?" Mọi người sững sờ, trong lòng không khỏi dâng lên một vòng hoài nghi, dù sao một khối nhỏ điểm tâm nếu là bán mười lượng bạc, bọn họ cũng không tin tưởng Phượng Cửu sẽ như thế hào phóng trực tiếp trắng trợn đưa tặng.

Đối với cái này, Phượng Cửu đã sớm nghĩ kỹ lý do, lớn tiếng nói: "Những này điểm tâm là ta một cái hảo hữu trước khi đi đặc biệt vì ta làm, với lại làm rất nhiều, ta một người hưởng dụng không hết, với lại nếu là thả qua đêm, vị đạo nhảy chồm liên không tốt, cho nên tối nay chư vị có thể buông ra hưởng dụng, chúng ta Phượng Tê lâu bao no!"

Đối với Phương Cửu tạm được lí do thoái thác, mọi người cũng không phải cũng tin tưởng, nhưng miễn phí cái từ này vừa ra, mọi người cũng liền lười nhắc nhở Phương Cửu lí do thoái thác có thể hay không tin, lập tức mang theo một vòng hiếu kỳ, nhao nhao hưởng dụng lên trong mâm điểm tâm nhỏ.

Không bao lâu.

Từng đôi tách ra tinh quang đôi mắt trong đại sảnh sáng lên.

"Ta trời ạ, mùi vị kia..."

"Thật sự là ăn quá ngon, cái này đến là dùng cái gì làm a!"

"Ta kém chút ngay cả mình đầu lưỡi đều ăn hết!"

"Một cái điểm tâm nhỏ vậy mà có thể làm ra loại vị đạo này, tay nghề này cũng quá khuếch trương đi, ta cảm giác thật giá trị mười lượng bạc..."

Mọi người một bên hưởng dụng, một bên sợ hãi thán phục nghị luận.

Nhìn thấy một màn này, Phương Cửu biết thời cơ không sai biệt lắm, lập tức hít sâu một cái khí, cất cao giọng nói: "Chư vị, vui một mình không bằng vui chung, các người nếu là có cái gì thân bằng hảo hữu muốn gọi tới cùng một chỗ nhấm nháp, có thể phái thủ hạ đi hô, đúng, tối nay thời khắc cuối cùng, ta còn có một phần giá trị ngàn lượng bạc mỹ thực chờ lấy cùng chư vị miễn phí chia sẻ đây!"

Nghe vậy.

Mọi người nhất thời giật mình, ánh mắt đồng loạt bắn về phía Phương Cửu.

Trong nháy mắt này, mọi người đã lười đi phân biệt Phương Cửu nói chuyện là thật là giả, dù sao điểm tâm nhỏ vị đạo bọn họ đã hưởng qua, vô cùng vô cùng khen!

Mà giá trị ngàn lượng mỹ thực cùng miễn phí hai cái này từ, giờ phút này mấy như một cái tuyệt sắc mỹ nữ tại vậy tao bọn họ, cái này khiến bọn họ làm sao không tâm động?

Bất quá...

Hoa tử cùng Kim Duyệt lâu Tú Bà hai người sắc mặt giờ phút này liền có vẻ hơi cổ quái, bởi vì Phương Cửu như thế đoạt khách phương pháp thực sự quá vô sỉ.

Có thể hết lần này tới lần khác cũng là mẹ nó quá có sức hấp dẫn!

Liền ngay cả bọn họ giờ phút này cũng có chút động tâm, dù sao cầm bằng hữu gọi tới hưởng dụng lớn như thế bữa ăn cộng thêm thưởng thức như thế có đặc sắc tiết mục, đây quả thực là lại tiền nhân tình a!

Trong lúc nhất thời, hai người tâm tư dị biệt, nhưng là đối Phương Cửu chân chân chính chính bội phục đầu rạp xuống đất!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mơ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: Đèn đuốc sáng trưng

Một bên khác.

Giờ phút này Thanh Hoa ngồi hèm trong đèn đuốc sáng trưng, tiếng cười quanh quẩn!

Vên vện chỉ là đứng trên đường, đều có thể rõ ràng cảm giác được hai bên đường thanh lâu là cỡ nào náo nhiệt.

Đối với cái này, qua lại phổ thông người dân bọn họ đó là hâm mộ dị thường, tuy nhiên nhưng cũng vên vện chỉ có thể hâm mộ một chút, dù sao cao như thế hồ sơ nơi chốn, cho dù là bọn họ không ăn không uống tích lũy một năm trước tiền, chỉ sợ cũng không đủ đi vào tiêu phí một chuyến.

Đương nhiên, tuyệt đại đa số phổ thông người dân cũng sẽ không hy vọng xa vời lấy đi loại này cấp cao nơi chốn tiêu phí, nhưng là đối với những cái kia loạn thất bát tao chuyện bất quá tình bọn họ nhưng là phi thường mưu cầu danh lợi.

Hôm nay Phụng Tê lâu nào ra lớn như vậy động tĩnh, rõ ràng có muốn cùng Thanh Hoa ngõ hẻm trên con đường này cấp cao thanh lâu nhất quyết thư hùng tư thế, trong lúc rảnh rỗi dân chúng há có thể không tới tham gia náo nhiệt.

Bất quá. . .

Rất nhiều bách tính tới Thanh Hoa ngõ hẻm về sau, lập tức cũng có chút thất vọng. . .

"Ta còn tưởng rằng tới nay Thanh Hoa ngõ hẻm không có quá nhiều khách nhân đâu? Bất quá bây giờ xem ra, xe ngựa mấy may không ít bao nhiêu a!"

"Đúng vậy a Phụng Tê lâu nào ra lớn như vậy động tĩnh, đại gia hóa đều coi là tới nay con đường này khẳng định sẽ trở nên quanh quệ rất nhiều, không nghĩ tới vậy mà căn bản không có gì biến hóa!"

"Không nói gat người, nếu ta đã sớm dự liệu được lại là kết quả này, dù sao cái kia Mỹ Thực Thời Trang Tú thấy thế nào đều không có ý tứ gì, nếu là có người chịu tiêu nhiều tiền như vậy đi tiêu phí, đó mới thật sự là gặp quý đây!"

"Ha-Ha, anh hùng sở kiến gần giống nhau, nếu là ta có tiền lời nói, khẳng định cũng sẽ không đi xem cái gì Mỹ Thực Thời Trang Tú ! Còn rêu rao vì là cả nước đứng đầu? Nghe xong cũng là đang khoác lác!"

"Đúng đấy, cùng xem Phụng Tê lâu Mỹ Thực Thời Trang Tú, còn không bằng đi Nghi Xuân lâu nghe sách đi, nghe nói Nghi Xuân lâu cái này hai đêm đã nói cái kia 《 thần tiên hạ phàm 》 nhất định đặc sắc tới cực điểm, so trước mấy ngày nóng nảy dị thường 《 Phàm Nhân Tu Tiên Truyện 》 đều không kém chút nào!"

"Cái này 《 thần tiên hạ phàm 》 có đặc sắc như vậy?"

"Cũng không phải sao? Nghi Xuân lâu còn không có vào đêm liền đã khách nhân bạo mãn, người cảm thấy 《 thần tiên hạ phàm 》 có thể kém sao?"

"A? Nghe người kiêu nói này, thật sự là quá hiếu kỳ!"

Trên đường bách tính như thế nghị luận, Nghi Xuân lâu Tề Công Tử giờ phút này cũng là một mặt dương dương đắc ý, không chỉ là bởi vì tới nay khách nhân lần nữa bạo mãn, mà chính là hắn vừa rồi đã chiếm được tin tức, Phụng Tê lâu tới nay khách nhân tuyệt đối sẽ không vượt qua năm mươi người.

Như thế rải rác hơn mười người, cùng ban ngày nào ra tới đại động tĩnh tới so sánh, nhất định có thể nói là cảm khuôn mặt hoàn toàn cho thất lạc sạch sẽ.

Bất quá. . .

Phụng Tê lâu càng là mất mặt, hắn mới càng là cao hứng, dù sao hiện tại rất nhiều người vừa nhắc tới Phụng Tê lâu, nghĩ đến lập tức cũng là Phụng Cửu.

Cho nên, chỉ cần Phụng Tê lâu mất mặt, hắn liền có thể nhờ vào đó đánh mặt Phụng Cửu, tiếp theo tăng lên chính mình danh khí.

Hắn tin tưởng, lấy hắn tình huống bây giờ tới nói, chỉ cần có thể cầm Phụng Cửu cái này thuyết thư người sáng lập gấu gấu tại dưới chân, như vậy không lâu sau, hắn liền sẽ bị người mang theo Hàng Châu đệ nhất người viết tiểu thuyết danh hào.

Đến lúc kia, hắn liền có thể không e dè tuyên bố chính mình vì Thiên Hạ đệ nhất người viết tiểu thuyết! Dù sao hắn đã kỹ càng hiểu biết qua, trước đây cả nước các nơi nhưng không có thuyết thư chuyện này!

Mà có thiên hạ đệ nhất người viết tiểu thuyết thân phận.

Tiền tài, mỹ nữ, biệt thự các loại trước mắt với hắn mà nói xa không thể chạm đồ vật đó còn là vấn đề sao?

Hiển nhiên căn bản không phải vấn đề a!

Đến lúc đó nói không chừng còn có thể vào kinh cho Đương Kim Thánh Thượng nói lên như vậy một đoạn, sau cùng độ sức hắn một cái lưu truyền thiên cổ!

Nghĩ đến cái này, Tề Công Tử cảm thấy không khỏi có chút nóng máu sôi trào, thuyết thư âm thanh cũng không nhịn được lộ ra một vòng không che giấu được kích động: "Tầm kia Trường Minh làm một cái thần tiên, mặc dù bây giờ tiên thuật mất hết, có thể trên trời một ngày, mặt đất một năm, hắn mở đầu Trường Minh cái gì chưa thấy qua, há có thể để cho mấy cái Lưu Manh cho hù sợ. . ."

"Giết chết mấy cái kia Lưu Manh. . ."

"Dám tìm thần tiên sự tình, thật sự là muốn ăn đòn!"

Dưới đài khách nhân tâm tình kích động hô. . .

Nửa ngày.

Tề Công Tử liếc mắt bầy ở đại sảnh một góc đồng hồ nước, lập tức âm thanh trì trệ, cất cao giọng nói: "Muốn nghe xong sự tình như thế nào, xin nghe Hạ Hồi Phân Giải!" Lời ấy từ Phurong Cửu trong miệng lưu truyền tới về sau, hiện tại đã trở thành người viết tiểu thuyết kết thúc lúc kinh điển dừng từ.

Dưới đài những khách nhân nghe xong, nhất thời mắc kẹt, bọn họ đang nghe được thoải mái đây, cứ như vậy bất thành linh kết thúc, bọn họ làm sao có thể nguyện ý.

"Tề Huỳnh, không mang theo chơi như vậy a, nói tiếp đi a!"

"Đúng vậy a nghe đang sáng khoái đây!"

"Đúng đây, người ta Phurong Cửu nói một chút một buổi tối, người lúc này mới nói không đến nửa canh giờ, làm sao lại kết thúc, hôm qua còn nói hơn một lúc thân đây!"

Nghe được dưới đài có người nâng lên Phurong Cửu, Tề Công Tử đôi mắt chỗ sâu nhỏ bé không thể nhận ra hiện lên một vòng khinh miệt, lập tức mỉm cười, giải thích nói: "Chư Vị Công Tử, tối nay thuyết thư cũng không có kết thúc, chỉ là ta thân thể hơi có chút khó chịu, hãy cho ta hơi nghỉ ngơi một hồi, chờ sau đó chúng ta tiếp theo tiếp tục!"

Nghe hẳn nói như vậy, những khách nhân kích động tâm tình lập tức bình phục lại.

"Nói sớm đi!"

"Đúng đây, ta bây giờ nghe muốn nghe xong sự tình như thế nào, xin nghe Hạ Hồi Phân Giải câu nói này, toàn thân liền không thoải mái!"

"Ta cũng giống vậy!"

Những khách nhân nói thăm vài câu, liền cùng bên cạnh bằng hữu nói chuyện phiếm đứng lên, mà Tề Công Tử cũng từ trên đài đi xuống.

Vừa mới hạ xuống, Tú Bà lập tức liền vinh quang đầy mặt nghênh tới: "Tề Công Tử, vất vả người!"

Đi theo bên cạnh một nữ tử liền tranh thủ trà đưa qua: "Tề Công Tử, ngài uống trà!"

Tề Công Tử mỉm cười, đưa tay tiếp nhận bát trà nhẹ nhàng uống một cái, chậm rãi nói: "Bảo muội, thế nào, ta biện pháp không sai đi, tối nay người Nghi Xuân lâu thế nhưng là không còn chỗ ngồi a!"

"Nhờ có Tề Công Tử người biện pháp, chúng ta Phurong Tề lâu tối nay mới có thể có như thế nóng nảy tràng diện, tôi. . . Đây là ta một điểm tâm ý. . ."

Tú Bà nói, từ bên hông gỡ xuống một cái dường như sớm đã chuẩn bị kỹ càng túi tiền, cười mỉm đưa tới.

Tề Công Tử giả vờ giả vịt chối từ một chút, lập tức đưa tay cầm túi tiền nhận lấy.

Vừa vào tay, này trĩu nặng cảm giác trong nháy mắt để cho trên mặt hắn hiện ra một sợi rục rờ nụ cười: "Bảo muội, nhiều tiền như vậy, thật là làm cho người tốn kém!"

"Nhìn người nói, về sau chúng ta Nghi Xuân lâu còn muốn dựa vào lấy người Tề Công Tử đây!"

"Ha-Ha, yên tâm đi! Bảo muội, ta Tề mỗ Nhân Tuyệt đối với sẽ đem hết toàn lực để người Nghi Xuân lâu trở thành thành Hàng Châu đệ nhất thanh lâu!"

Tú Bà cười trả lời: "Đến lúc đó Tề Công Tử ngài chỉ sợ cũng liền trở thành thiên hạ đệ nhất Thuyết Thư Tiên Sinh!"

Hai người liếc nhau, nhao nhao thoải mái cười ha hả.

Mà đúng lúc này, hai người cũng không có chú ý tới, mấy cái ăn mặc rất là không thấy được nam tử từ ngoài cửa đi tới. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Khách Bằng

Cùng lúc đó.

Thanh Hoa ngỡ hèm trong nó trong thanh lâu cũng lục tục ngo ngoe tràn vào một chút nam tử.

Tuy nhiên những người này cũng không phải là rất nhiều, phân tán đến tất cả nhà thanh lâu về sau càng là lộ ra như vậy không đáng chú ý, cho nên cũng không có gây nên tất cả gia lão bảo cùng quần sự chú ý.

Thế nhưng là đối với trên đường cái bách tính tới nói, đột xuất hiện như thế một đám người nhưng là phi thường chói mắt, để bọn hắn trong lòng không khỏi sinh sôi ra một vòng hoài nghi, tiến tới gây nên bọn họ lòng hiếu kỳ.

"A, các người xem . . Nhiều người như vậy thời gian này điểm mới tới, không phải là từ Phụng Tê lầu bên kia đến đây đi!"

"Bất thành linh xuất hiện nhiều người như vậy, ta đoán tám thành là từ Phụng Tê lầu bên kia tới."

"Chẳng lẽ Phụng Tê lầu bên kia tổ chức cả nước đứng đầu Mỹ Thực Thời Trang Tú thất bại?"

"Hơn phân nửa không thành công hoặc là xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, nếu không những khách nhân tuyệt đối sẽ không ở cái này thời gian điểm rời đi a!"

"Nói cũng thế, xem ra Phụng Tê lầu đúng như trước đó nghe đồn như thế, cũng là muốn dựa vào lấy trước đó danh khí lớn kiếm bọn, cái kia cả nước đứng đầu Mỹ Thực Thời Trang Tú nếu cũng là một cái âm mưu. . ."

"Phụng Tê lầu có sao mà to gan như vậy sao?"

"Người nguyên mắc câu đi! Lại nói Phụng Tê lầu phía sau tựa hồ còn có mấy nhà quyền quý hỗ trợ, người ta sợ cái chim này a!"

"Thật sự là thật ác độc a. . ."

Trên đường dân chúng càng nói càng là không hợp thói thường, phảng phất Phụng Tê lầu làm cái gì thập ác bất xá sự tình một dạng.

Không khỏi nhanh, trên đường nói bừa mấy ba loạn kéo những bách tính đó bọn họ liền không tự giác ngậm miệng lại, mở to hai mắt, hướng cách đó không xa trông đi qua, chỉ gặp Kim Duyệt trong lầu bất thành linh tuôn ra không ít người.

Nếu vèn vèn chỉ là như vậy, dân chúng có lẽ cũng không biết quá mức kinh ngạc, nhưng từ Kim Duyệt lầu đi ra những người đó còn không có ngồi lên xe ngựa, chung quanh nó thanh lâu liền như là bạo phát như bệnh dịch, đột nhiên liền có hàng loạt liền miên khách nhân kêu loạn đi tới.

"Cái này. . ."

Dân chúng kinh ngạc nhìn xem một màn này, nhất thời ngây người, không biết đây cũng là đang nháo loại nào, bất quá trước mắt một màn này nhưng là triệt để đem bọn hắn lòng hiếu kỳ câu đứng lên.

Đương nhiên, mặc kệ bọn họ như thế nào suy nghĩ lung tung, cũng tuyệt đối sẽ không đem việc này cùng Phụng Tê lầu liên tưởng đến nhau.

Trong lúc nhất thời, ồn ào tiếng nghị luận tại đầu đường cuối ngõ liên tiếp, xe ngựa nhanh như tên bắn mà vụt qua âm thanh xen lẫn bên trong, toàn bộ Thanh Hoa ngỡ hèm tại thời khắc này là thật sự rõ ràng náo nhiệt đứng lên.

Bất quá. . .

Đối với Thanh Hoa ngỡ hèm tất cả nhà thanh lâu Tú Bà cùng các quần sự tới nói, giờ phút này tâm tình nhưng là không còn như vậy sáng khoái, từng cái mây như chết Cha, sắc mặt khó coi tới cực điểm.

Kim Duyệt lầu một tên quần sự giận không thể tha thứ nằng: "Đáng chết Phụng Tê lầu. . ."

Tốt hưng lầu Tú Bà đỏ mắt nói: "Dùng hèn hạ như vậy thủ đoạn đoạt khách, thực sự quá đáng giận!"

Vui mừng dương lầu Tú Bà nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Đều mang cho ta nhà trên băng, chúng ta đi Phụng Tê lầu. . ."

Đối với Thanh Hoa ngỡ hèm tất cả nhà thanh lâu Tú Bà cùng quần sự tới nói, tối nay Nghi Xuân lầu lợi dụng 《 thần tiên hạ phàm 》 cầm một nửa khách nhân đoạt đi, đã để các nàng ở trong lòng ghen một cái không chỗ có thể để lộ buồn khổ chi khí, nhưng để các nàng vạn vạn không nghĩ đến là. . .

Vốn cho là nhảy nhót không nổi Phụng Tê lầu, lại vào lúc này bất thành linh cho các nàng chơi tới một tay nổi đồng rút lương, trực tiếp đem bọn hắn trong lầu còn thừa không nhiều khách nhân đều cướp đi.

Cái này khiến các nàng làm sao không giận? Làm sao không phát cuồng?

Bọn họ hiện tại thế nhưng là ngay cả cầm đao giết người tâm đều có!

Một bên khác Nghi Xuân lâu.

Tề Công Tử cùng Tú Bà hai người ở bên ngoài nháo đằng trước tiên liền chạy ra khỏi đến, giờ phút này đứng tại cửa ra vào kinh ngạc nhìn xem bên ngoài cái này khuếch trương một màn, trong lúc nhất thời là hoàn toàn mất trọn tròn, bọn họ không rõ cái này đến là thế nào chuyện? Vì sao nó thanh lâu khách nhân lại đột nhiên đại quy mô rời đi.

Tuy nhiên loại này nghi hoặc tại hai nàng trong đầu chỉ dừng lại như vậy một hai giây, hai người liền đột nhiên bừng tỉnh, lập tức nghĩ đến cái gì.

"Phượng Tê lâu?"

Hai người liếc nhau,

Trong mắt vốn là lộ ra một vòng kinh hãi.

Một giây sau.

Tề Công Tử trên mặt xuất hiện một vòng bối rối, vội vàng quay đầu hướng đại sảnh nhìn lại. Nhìn thấy trong đại sảnh khách nhân trước mắt cũng không có đứng dậy rời đi tư thế, cái này khiến hắn bao nhiêu buồn lòng một hơi, trong lòng cũng không khỏi sinh sôi ra một sợi tự hào.

Hắn hiểu được. . .

Đây hết thảy tuyệt đối cũng là chính mình công lao, nếu như không có 《 thần tiên hạ phàm 》 cường hãn sức hấp dẫn, nói không chừng trong đại sảnh khách nhân cũng sẽ như cùng nó thanh lâu, xuất hiện khách bán ra tượng!

Bất quá, tự hào thuộc về tự hào, hắn vẫn là tại trước tiên quay người hướng về thuyết thư đài đi đến, dù sao nếu là tiếp tục bỏ mặc những khách nhân suy nghĩ lung tung, ai biết sẽ xuất hiện biến cố gì.

Nhưng mà. . .

Không đợi hắn đang kể chuyện đài bên trên đứng vững, một cái công tử áo trắng cao sắc mặt biến lại thay đổi về sau, dường như cuối cùng chịu đựng không nổi trong lòng hiếu kỳ, đứng dậy hướng ra phía ngoài đi ra ngoài.

Hắn cái này nhất động, lập như lũ quét tại Đê Đạp phía trên xông phá một đạo miệng nhỏ. Chung quanh không ít khách nhân cũng đều không đang do dự, nhao nhao đứng người lên. . .

Dù sao 《 thần tiên hạ phàm 》 tuy nhiên cũng đặc sắc, nhưng cũng không có đặc sắc đến không nghe sẽ chết phân thượng, với lại nhân tính vốn là đối với không biết sự vật trần ngập mãnh liệt thăm dò muốn, huống hồ Phượng Tê lâu ban ngày náo ra tới động tĩnh nếu đã sớm tại bọn họ tâm đậm xuống hiếu kỳ chủng tử, bên ngoài bây giờ như thế nháo trò đẳng, bọn họ còn có thể nhịn được mới gặp quý!

Trong lúc nhất thời, nhìn thấy có không ít khách nhân rời đi, rất nhiều trước mắt còn không rõ cho nên khách nhân cũng đều một mặt mờ mờ đứng người lên. . .

Mấy giây về sau, đại sảnh những khách nhân như là cỡ nào Naomi Cốt Bài bị đập đổ, từng cái nhao nhao đứng dậy muốn rời đi!

Gặp này tình huống.

Tú Bà nhất thời giật mình.

Tề Công Tử sắc mặt cũng nhất thời trở nên một mảnh trắng bệch.

Trong lâu các cô nương càng là hoảng có chút không biết làm sao!

Bất quá. . .

Nghi Xuân lâu thật vất vả mới này rầm rộ, vô luận là Tú Bà vẫn là Tề Công Tử thậm chí cả trong lâu những cô nương kia, há có thể cứ như vậy trở mặt nhìn xem những khách nhân rời đi.

Trong nháy mắt, mọi người nhao nhao gạt ra nụ cười, hướng về chuẩn bị rời đi những khách nhân ngênh đón.

"Vương công tử, Từ công tử. . . Thời gian còn sớm đâu, ngồi một hồi nữa a!"

"Ta có một số việc phải xử lý, hôm nào lại đến đi!"

"Ta cũng vậy!"

"Kiểu công tử, người không phải thích nghe nhất nhà chúng ta 《 thần tiên hạ phàm 》 sao? Làm sao cũng phải đi a! Tề Công Tử thế nhưng là lập tức liền

muốn bắt đầu bài giảng a!"

"Cái này. . . Vậy bọn hán đây đều là muốn làm gì đi a?"

Nghe vậy, Tú Bà cùng bên cạnh mấy người kém chút ngất, người mẹ nó liên phát sinh sự tình gì cũng không biết, tập hợp cái rầm ráo nhiệt a!

Vâng.

Thực sự tòa phần lớn người cho tới bây giờ cũng không biết bên ngoài phát sinh sự tình gì, cũng không biết trong đại sảnh người khác tại sao phải đi.

Thế nhưng là mù quáng theo, theo Trào Lưu vốn chính là phi thường hiện tượng bình thường, tất cả mọi người đi, nếu là ta không đi, đây chẳng phải là lộ ra ta rất ngu ngốc sao?

Bất quá. . .

Minh bạch cái hiện tượng này về sau, Tú Bà, Tề Công Tử bọn người dựa vào Tam Thốn không nát miệng lưỡi khuyên giải đứng lên liền có thể rất nhiều.

Có thể mặc dù như thế, chỉ chốc lát công phu, đại sảnh vẫn là thiếu không sai biệt lắm một nửa khách nhân, cái này khiến đứng trên đài thuyết thư Tề Công Tử sắc mặt khó coi tới cực điểm, thậm chí trong miệng mỗi một câu ngôn ngữ, đều lộ ra một cỗ nói không nên lời oán hận!

Hắn thực sự nghĩ mãi mà không rõ. . .

Phượng Tê lâu đến làm cái quỷ gì trò xiếc, vậy mà có thể ngành sinh sinh từ nơi này cướp đi một nửa khách nhân!

Càng không rõ. . .

Cái kia Mỹ Thực Thời Trang Tú đến tốt chỗ nào?

Vậy mà dẫn tới nhiều như vậy khách nhân chạy theo như vịt!

Là!

Thực hiện tại rất nhiều hướng phía Phượng Tê lâu mau chóng đuổi theo trên xe ngựa, đều tràn ngập như thế nghi hoặc. . .

Bọn họ thật không rõ, vì sao đều đến thời gian này điểm, bằng hữu sẽ còn sai sử hạ nhân tới gọi bọn họ.

Chẳng lẽ cái kia Mỹ Thực Thời Trang Tú thật như vậy có ý tứ?

Đúng như cùng hạ nhân nói tới như thế, đến không nhìn liền sẽ hỏi hận trình độ?

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93: Chia của

Phượng Tê lâu.

Du dương cổ cầm âm thanh nhàn nhạt quanh quần trong đại sảnh.

Tuy nhiên Mỹ Thực Thời Trang Tú chỉ là tiến hành một cái mở màn khúc liền xuất hiện gián đoạn. Tuy nhiên tuyệt đại đa số những khách nhân cũng không phải là rất gấp, ngược lại một bên rất là hưởng thụ thưởng thức mỹ vị điểm tâm nhỏ, một bên trầm thấp trò chuyện.

"Cái này điểm tâm vị đạo thật sự là đủ khen a, một hồi Trương huynh cái kia Đại Mập Mập nếu là đến, tuyệt đối có thể đem đầu lưỡi cho nuốt vào!"

"Cái kia loại thích ăn người khẳng định sẽ, không giống ta, đối với loại này điểm tâm nhỏ làm sao đều đề không nổi hứng thú, tuy nhiên ngược lại là Phương Cửu vừa rồi trong miệng nói cái kia giá trị ngàn lượng mỹ thực tựa hồ có chút ý tứ!"

"Ha-Ha, hán ngay tại này thời đâu, người thật đúng là tin tưởng có giá trị ngàn lượng mỹ thực?"

"Nói không chừng thật là có đâu?"

"Tuyệt đối không có khả năng, người cũng không cần suy nghĩ lung tung!"

"Đúng, vừa rồi hẳn hắt cái cô nương kia tên gọi là gì tới?"

"Không biết, tuy nhiên thật sự là đủ vị a, vừa rồi ta máu mũi đều muốn phun ra ngoài!"

"Ta cũng giống vậy, nếu không một hồi chúng ta đi giải một chút?"

"Nhất định phải a! Ha-Ha. . ."

Hai người liếc nhau, không kiêng nể gì cả cười rộ lên, đứng cách đó không xa đang cùng Vương Bàn Tử đám người nói chuyện Phương Cửu vô ý thức nghiêng mắt nhìn bọn họ liếc một chút, lập tức thu hồi ánh mắt, tiếp tục nói: "Một hồi đại môn các người có thể nhất định phải bảo vệ tốt, tuyệt đối không thể để cho quá nhiều khách nhân tiến đến, nếu không tới nay tám thành xây ra nhiều loạn!"

"Phương huynh, khách nhân nhiều một chút không phải càng tốt sao? Xảy ra loạn gì a?" Mã Kiên Nguyên khó hiểu nói.

"Đúng vậy a. . ." Trương Vĩnh Hồ trong mắt cũng đầy là nghi hoặc.

Phương Cửu thở dài, giải thích nói: "Các người chẳng lẽ không có phát hiện Thanh Quan bọn họ tới nay đều bị ta an bài ở đại sảnh bốn phía trong góc sao? Đây là vì sao? Chính là sợ Khúc Nhạc âm thanh che lại tiếng ca, cho nên một hồi đại sảnh nếu là có quá nhiều khách nhân, đến lúc đó âm thanh quá mức ồn ào, ai cũng nghe không rõ tiếng ca, vậy tới nay chẳng phải là muốn sai lầm!"

Mã Kiên Nguyên cùng Trương Vĩnh Hồ hai người liếc nhau, trong mắt cũng không khỏi hiện ra một vòng ngưng trọng, hiển nhiên mới hiểu được việc này tầm quan trọng.

Một mực không nói chuyện Vương Bàn Tử, suy nghĩ một chút, nói: "Việc này đúng là cái vấn đề lớn, hơn nữa còn phi thường có thể đắc tội với người, cho nên một hồi người tới nếu là quá nhiều, để cho người nào tiến vào, không nhường ai tiến vào, cái này thực sự quá khó làm!"

Mã Kiên Nguyên cười khổ một tiếng nói: "Vương Huynh, nghe người kiểu nói này, đầu ta một lần phát hiện, nếu khách nhân thiếu điểm cũng có thiếu chỗ tốt!"

Nghe vậy, Phương Cửu cũng là cười khổ một tiếng, trong nháy mắt này, hẳn thực tình hoài niệm Microphone, âm hưởng loại đồ chơi này, nếu là có thể có hai thứ này thân khí nơi tay, đừng nói chỉ là vài trăm người, cũng là ngàn vạn người, hẳn cũng dám tiếp đãi!

Đương nhiên, những này hẳn cũng chỉ là tùy tiện ngẫm lại mà thôi, dù sao Microphone, âm hưởng hai thứ đồ này, dù cho lại cho hẳn hai trăm năm thời gian, hẳn chỉ sợ cũng chuyển không ra.

Hơi hơi suy tư một chút, Phương Cửu lại nói: "Như vậy đi, một hồi nếu là khách nhân đến thực sự quá nhiều, như vậy các người liền nhìn xem thả một nhóm khách nhân tiến đến, để bọn hắn tại lầu hai quan sát, dạng này có lẽ không có quá lớn ảnh hưởng."

"Cũng chỉ có thể làm như vậy!" Vương Bàn Tử suy nghĩ một chút, gật đầu nói.

Trương Vĩnh Hồ về mặt cầu xin, nói bổ sung: "Đây thật là một cái đắc tội với người chuyện tốt a, chỉ sợ tới nay đi qua, gần đây bên trong ta là không thể lại đi đường ban đêm"

Phương Cửu cười cười, ủng hộ nói: "Có sai lầm tất có đến nha, một hồi chúng ta chia xong bạc, khẳng định liền không nghĩ như vậy!"

Hắn vừa dứt lời, phía sau bất thành linh xuất hiện một thanh âm, nhất thời cảm mấy người giật mình: "Các người phân tiền từ, có ta phân sao?"

Trong nháy mắt, mấy người cùng nhau quay đầu trông đi qua.

Tuy nhiên một giây sau, Vương Bàn Tử bọn người liền trở nên tròn mắt hốc mồm, sừng sốt, hiển nhiên cho tới bây giờ chưa thấy qua đẹp như thể nam nhân.

Mà Phương Cửu thấy rõ gương mặt kia về sau, cũng là không tự giác hơi hơi ngốc một chút, lập tức cười cười nói: "Thiệu Cung Chúc,

Người chạy thể nào tại đây tới!"

"Đây đường đều là người dân đồ chơi nhỏ, ta đương nhiên muốn đi qua nhìn xem đi, nếu không sao có thể biết các người ở chỗ này thương lượng chia của đây!"

Phương Cửu ha ha cười cười, nói sang chuyện khác: "Đúng, vừa rồi chúng ta điểm tâm nhỏ vị đạo thể nào? Cũng không tệ lắm phải không!"

Thiệu Cung Chúc giống như cười mà không phải cười nhìn xem Phương Cửu: "Đừng nói sang chuyện khác, các người chia của có ta phân sao?"

Phương Cửu còn chưa mở miệng nói chuyện, bên cạnh mang theo giám mã công tử danh xưng Vương Bàn Tử nhưng là ánh mắt bất thành linh sáng lên, thần sắc cổ quái nhìn xem Phương Cửu, chặc chặc miệng cười nói: "Phượng huynh, thật sự là có phúc lớn a!"

Có phúc lớn?

Mã Kiên Nguyên bọn người sừng sốt, hiển nhiên không rõ hắn nói lời này là có ý tứ gì.

Phượng Cửu cười khò lắc đầu, nói: "Vương Huynh, chớ nói nhảm, chúng ta chỉ là bằng hữu!"

"Ta biết là bằng hữu!" Vương Bàn Tử cười hắc hắc, chợt lời kéo một mặt mộng ép Mã Kiên Nguyên bọn người rời đi.

Rất nhanh, trong hậu viện cũng chỉ còn lại có Phương Cửu cùng Thiệu Cung Chúc hai người.

Đối với Thiệu Cung Chúc cái cô nương này, Phương Cửu nếu vẫn rất có hảo cảm.

Chỉ là. . .

Nàng này thực sự có chút quá mức thần bí, để cho hắn có loại hoàn toàn đoán không ra cảm giác.

Cho nên, Phương Cửu đối với cùng tiếp xúc, trong lòng không khỏi có loại mâu thuẫn.

Hắn không rõ vì sao lại có loại cảm giác này, nhưng là hắn nhưng là bản năng ở đây nữ trên thân người được một tia khí tức nguy hiểm

Nhìn xem Phương Cửu sắc mặt không ngừng biến hóa, Thiệu Cung Chúc khóe miệng giương lên, dịu dàng cười một tiếng, nói: "Làm sao? Nhìn người bộ đáng tựa hồ rất sợ ta a!"

"Không có chuyện, ta làm sao có khả năng sẽ sợ người đây!" Phương Cửu lắc đầu cười cười.

Thiệu Cung Chúc hơi hơi gật gật đầu, lập tức lại nói: "Đúng, vừa rồi trên đài nữ tử kia ca hát là người viết?"

"Xem như thế đi!" Phương Cửu gật gật đầu.

Thiệu Cung Chúc ánh mắt bỗng nhiên sáng lên, tinh tế tại Phương Cửu trên thân bắt đầu đánh giá, hơn nửa ngày, mới mở ra cái miệng anh đào nhỏ nhắn, có chút không thể tin nói ra: "Nhìn không ra, người vẫn rất có tài a, làm cái Quý Nô thật có điểm uy khuất người, nếu là người đi làm Công Công lời nói, nhất định có thể kiếm ra một phen kết quả!"

Phượng Cửu sững sờ, đáng chất cười nói: "Ta vẫn là cảm thấy làm Quý Nô tốt đi một chút!"

"Tốt, không kéo chuyện này, vừa rồi ta hỏi người chuyện này người vẫn chưa trả lời ta đây, chia của đến có hay không ta phân?" Thiệu Cung Chúc giống như cười mà không phải cười nhìn xem Phương Cửu, thẳng thấy Phương Cửu tâm lý có chút run rẩy, nhưng là không biết nên trả lời như thế nào vấn đề này.

Dù sao cô nàng này thấy thế nào đều giống như nghiêm túc, mà tiền kia lại không phải một mình hắn!

Mà đúng lúc này, ồn ào tiếng bước chân bất thành linh từ bên ngoài ầm ầm truyền tới, Phương Cửu lập tức như là bắt được cây cỏ cứu mạng, vội vàng nói: "Khách nhân đến, người nhanh đi về ngồi xuống đi, ta cũng muốn đi bận bịu!"

Nói, Phương Cửu lách mình hướng trong đại sảnh chạy tới, lưu lại Thiệu Cung Chúc như có điều suy nghĩ đứng tại chỗ.

Hồi lâu, nàng bất thành linh ngậm ngậm cười lộ lên: "Một người hai mươi lượng, ta cũng không cần quá tham lam, nhận hắn ba ngàn lượng tốt!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 94: Có tiền không kiếm lời

Nghi Xuân lâu.

Tề Công Tử nằm ngang ở lừa giận trong lòng giờ phút này đã dần dần bình phục lại.

Bất quá. . .

Nhìn xem trống rỗng, so trước đó cơ hồ thiếu một nửa khách nhân đại sảnh, trong lòng của hắn biệt khuất, sỉ nhục là thế nào cũng tiêu mất không xong.

Nhưng cũng chính là bởi vậy, chôn giấu tại tâm hắn dấu chỉ nhưng là tại bất tri bất giác ở giữa bị kích phát ra tới.

Trong lúc nhất thời, hắn dường như Thế Hồ Quán Đỉnh, vô luận là ngôn ngữ vẫn là thần sắc, so trước đó thuyết thư lúc trạng thái đều có chất tăng lên.

Dưới đài nghe sách những khách nhân cảm giác nhất là rõ ràng, từng cái bị hắn sinh động như thật nhưng lại không mất kích tình ngôn ngữ vậy tạo phản chân không thôi, đặc biệt nghe được thoải mái điểm thời điểm, những khách nhân cảm giác mình phảng phất ăn Đại Lực Hoàn, cả người cơ hồ đều muốn bay lên giống như.

Mà loại này rất cường liệt thoải mái cảm giác, bọn họ trước đó thế nhưng là chỉ ở nghe Phương Cửu thuyết thư thời điểm mới trải nghiệm qua!

"Tề Huỳnh thuyết thư mức độ thật sự là tiến triển thần tốc a!"

"Đúng vậy a may mắn không có đi Phương Tề lâu, nếu không tuyệt đối ruột đều muốn hỏi hận Thanh!"

"Đúng đấy, này lại giảng thực sự quá đặc sắc, ta đều nhiệt huyết sôi trào!"

"Kiều huynh thăng ngọc hàng kia lại còn kiên trì muốn đi Phương Tề lâu, ngày mai khẳng định phải hỏi hận chết!"

"Này nhất định phải, thật không biết Phương Tề lâu có gì có thể đi, một đám không có chủ kiến gia hỏa, vẫn là 《 thần tiên hạ phàm 》 nghe đủ vị a!"

Những khách nhân một bên nghe, một bên nhỏ giọng thầm thì lấy. Tề Công Tử tuy nhiên nghe không được những khách nhân tiếng nghị luận, nhưng mọi người biểu lộ cũng là bị hắn thu hết mắt.

Cái này khiến tâm hắn dưới tự hào đồng thời không khỏi phần hận nghĩ đến, lão tử thế nhưng là thiên hạ đệ nhất người viết tiểu thuyết, bỏ ta mà đi đám kia tiện nhân bọn họ, các người liền đợi đến hỏi hận đi thôi!

Một bên khác.

Theo một cỗ lại một chiếc xe ngựa xuất hiện tại Phương Tề cửa lâu, trên đường đi dạo bách tính cùng chung quanh Diêu Quán bên trong nam nữ tất cả đều bị kinh động.

"Cái này. . ."

"Làm sao bất thành linh người tới?"

"Cái này đến là tình huống như thế nào a?"

Không có người biết vì sao vừa mới bọn họ vẫn còn ở chế giễu Phương Tề lâu vậy mà không có dấu hiệu nào cứ như vậy đánh cái khắc phục khó khăn!

Cũng không ai biết Phương Tề lâu đến chơi cái quỷ gì trò xiếc, vậy mà đều thời gian này điểm, còn có thể dẫn tới nhiều khách như vậy chen chúc mà đến.

Nhưng là bọn họ cũng hiểu được, mỗi một khách người đều mang ý nghĩa hai mươi lượng bạc a!

Chẳng lẽ Phương Tề lâu thời gian qua đi mấy ngày, tới nay lại phải viết tiếp huy hoàng?

Một đêm kiếm lời nó ba ngàn lượng bạc?

Chỉ là ngắm lại như thế một số tiền lớn, mọi người trái tim liền không chế không nổi tại phanh phanh cuồng loạn!

Dù sao đối với phổ thông người dân cùng những Diêu Quán đó bên trong người tới nói, đừng nói một đêm kiếm lời ba ngàn lượng, chỉ sợ cả đời từ có thể hay không nhìn thấy ba ngàn lượng bạc đáng đáp ra sao, cũng là một cái ẩn số.

Trong lúc nhất thời, trên đường bách tính cùng chung quanh Diêu Quán bên trong nam nữ bọn họ đều một mặt hâm mộ và ghen ghét nhìn xem Phương Tề cửa lâu lúc trước chút khách nhân, mỗi đi vào một người khách nhân, bọn họ cũng cảm giác chính mình trái tim dường như bị thứ gì hung hăng đâm một chút.

Không ít bách tính thấy thời gian dài, ghen ghét đó là ánh mắt đều muốn hướng ra phía ngoài rướm máu, thậm chí không ít người giờ phút này trong lòng đều toát ra muốn cầm Phương Tề lâu ăn cướp một phen ác độc suy nghĩ.

Nhưng mà. . .

Đề bọn hán vạn vạn không nghĩ đến là, làm nhất đại ba khách nhân sau khi đi vào, mấy cái tráng hán vậy mà không có dấu hiệu nào ngăn ở cửa ra vào, không tiếp tục để khách nhân đi vào.

Trong lúc nhất thời, trên đường dân chúng từng cái ngây người.

Chung quanh Diêu Quán bên trong nam nữ cũng là mắt tròn tròn.

Mà những cái kia vây quanh ở cửa ra vào chuẩn bị ra trận Quan to Quyền quý càng là từng cái hoàn toàn mộng ép.

Bọn họ trước đó nhưng từ không nghĩ tới, Phụng Tê lâu đôi mắt nhiều như vậy Quan to Quyền quý, lại còn dám đùa thật, chỉ tiếp chờ đợi một trăm năm mươi người khách?

Một cái công tử áo trắng liếc mắt đem cửa ra vào một mực phá hỏng mấy tên tráng hán, rất tức tối nhìn về phía bên cạnh Vương Bàn Tử: "Vương Huynh, người đây là cái gì ý tứ?"

"Đúng vậy a

Người đây là cái gì ý tứ? Chẳng lẽ muốn để chúng ta tổn hại mặt mũi, một chuyển tay không?"

"Đúng đấy, chúng ta có thể tới là cho nó Phụng Tê lâu mặt mũi, Vương Huynh, người nếu là làm như vậy lời nói, chúng ta thật là muốn tức giận!"

Chung quanh một đám con em quyền quý vốn là sắc mặt khó coi nhìn xem Vương Bàn Tử.

Tuy nhiên Vương Bàn Tử đã sớm chuẩn bị, thật là ở trước mặt đối trước mắt cái này quần bách mà Lạt Thủ tình huống thì tâm tình nhưng vẫn là trong nháy mắt buồn khổ tới cực điểm, phải biết trước mắt những khách nhân này trên cơ bản cũng là nội thành con em quyền quý, nếu là đắc tội một hai cái thật cũng không cái gì, có thể duy nhất một lần đắc tội hơn mười người, đừng nói là hán, cũng là con trai của Thứ Sử, chỉ sợ cũng không dám làm như thế.

Đến tận đây, Vương Bàn Tử nguyên bản chuẩn bị kỹ càng một phen lý do thoái thác cũng không dám lấy thêm ra tới dùng, lập tức vội vàng bồi tiểu nói ra: "Chư vị huynh đài, các người tới nay có thể tới cố động, vua ta Nghĩa Sơn cao hứng phi thường, khẳng định cũng không dám cản trở lấy mọi người, chỉ là đại sảnh tới nay xác thực chỉ có thể dung nạp một trăm năm mươi người, cỡ nào xảy ra vấn đề. Bất quá chúng ta tại lâu hai lâu hành lang nơi vì mọi người chuẩn bị ghế, nếu là chư vị huynh đài không chê lời nói. . ."

Hán lời còn chưa nói hết, trong đám người một cái công tử ca bất thành linh trùng trùng điệp điệp hừ một tiếng, âm thanh rất là không vui ngắt lời nói: "Vương Huynh, người đây là đang đùa giỡn hay sao? Đề cho chúng ta ngồi lâu hành lang nơi?"

"Cũng là? Hoa hai mươi lượng ngồi lâu hành lang? Người xác định là như vậy phải không?"

"Vương Huynh, hôm nay như không phải xem ở mặt mũi người thượng, ta không phải mang ra cái này Phụng Tê lâu không thể, thật sự là tức chết ta. . ."

"Mụ, hôm nay sự tình ta nhớ kỹ, chúng ta đi!"

"Đi, chúng ta đi Nghi Xuân lâu nghe sách đi!"

"Ta cũng đi. . ."

Vây quanh ở cửa ra vào không ít công tử ca hiển nhiên động chân nộ, tính khí nóng nảy một chút tại chỗ quay đầu bước đi, cùng Vương Bàn Tử bọn họ có chút giao tình mặc dù không có trước mặt mọi người trở mặt, thế nhưng là sắc mặt nhưng cũng là khó coi tới cực điểm. . .

Trong lúc nhất thời, Vương Bàn Tử bọn người trong lòng đó là có khổ nói không nên lời, đối với đón lấy cái này phá việc phải làm càng là hối hận ruột đều muốn Thanh.

Bất quá. . .

Trong lòng bọn họ nhưng cũng phi thường rõ ràng, nếu là bọn họ không tự mình ra mặt món ăn việc này, chỉ sợ Phụng Tê trong lâu thật không có người có thể ngăn được những này hoàn khổ đệ tử!

Đến mức sau cùng có lẽ thực biết như là Phụng Cửu nói tới như thế, tới nay Mỹ Thực Thời Trang Tử sẽ hoàn toàn biến thành một chuyện cười!

Tới lúc kia, lần này không có tiền có thể chia còn không tính cái gì, nếu là việc nhỏ cỡ này đều không làm tốt, tiền tới gây nên Phụng Cửu trước đó trong miệng nâng lên cái kia Đại Quyền Quý không cao hứng, đem bọn hán đá bị loại, vậy nhưng thật sự bị kịch!

Dù sao trước mắt một màn này, đã đem Phụng Cửu kiếm tiền năng lực triển lộ không thể nghi ngờ, mấy người thực sự nghĩ không ra, trên đời còn có ai có thể ví như cửu cang biết kiếm tiền!

Có chuyện, chỉ sợ cũng chỉ có cái kia nhân quang độc đáo Đại Quyền Quý!

Chỉ là. . .

Người kia đến là ai?

Là gia tộc nào người?

Mấy người nhưng là làm sao đều nghe ngóng không ra!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Nam nhân hát khúc?

Phượng Tê lâu.

Những khách nhân liên tiếp nhập tọa, rất nhanh liền cảm T chung quanh đài ngồi vào ngồi đầy.

Về phần lâu hai lầu hành lang nơi chuẩn bị ghế, nhưng là trống rỗng, không có một cái nào công tử ca đi lên, hiển nhiên đối với bọn hắn tới nói, cùng không nhìn, cũng không thể mất mặt ngồi tại lầu hai lầu hành lang nơi quan sát.

Đối với cái này, Phượng Cửu trong lòng mặc dù nhiều ít có chút tiếc nuối, dù sao quan sát khách nhân càng nhiều, tạo nên sức ảnh hưởng cũng mới có thể càng lớn, tuy nhiên tất nhiên những công tử ca kia bọn họ không muốn không nể mặt mặt, hắn cũng không thể cưỡng cầu cái gì.

Dù sao hiện tại đại sảnh đã ngồi đầy khách nhân, với hắn mà nói, nếu đã phi thường hài lòng.

"Hô!"

Hít sâu một cái khí, Phượng Cửu lần nữa liếc mắt đại sảnh bên trong khách nhân, lập tức quay đầu nhìn về chung quanh có chút khẩn trương các cô nương, thấp giọng nói: "Đều chuẩn bị kỹ càng a?"

"Tốt!"

"Ta cũng chuẩn bị kỹ càng, chỉ là có chút khẩn trương!"

"Ta cũng khẩn trương. . ."

Mọi người nhao nhao đáp lại, Phượng Cửu cười cười nói: "Không cần khẩn trương, các ngươi chỉ cần nhớ kỹ, một hồi cảm chính mình xinh đẹp nhất một mặt biểu diễn ra liền không có vấn đề!"

Các cô nương gật gật đầu, Phượng Cửu mỉm cười nói: "Tất nhiên cũng không có vấn đề gì, vậy thì chuẩn bị lúc sáng đăng tràng đi!"

Nói, Phượng Cửu hướng cách đó không xa Triệu Tử đánh cái thủ thế. Ngay sau đó, vì là thuận tiện những khách nhân nhập tọa mà cố ý thấp sáng mấy ngọn Tố Sắc lồng đèn lớn liền tiếp dập tắt.

Trong nháy mắt, màu sắc sặc sỡ chum sáng chiếu rọi trong đại sảnh.

"A?"

"Có chút ý tứ!"

"Không tệ a, ưôn ra có ta dự kiến!"

"Xem ra muốn bắt đầu!"

"Bắt đầu liền bắt đầu đi, ta đều có chút hối hận qua tới!"

"Điều huynh, chỉ giáo cho?"

"Tê Huỳnh vừa cho ta nói, trước đó nếu liền biểu diễn một bài từ khúc, này từ khúc hẳn đặc biệt ưa thích, cho nên liền đem ta cho kêu đến, ta thật không biết nên nói cái gì là tốt!"

"Không thể nào, ta thể nhưng là đi theo người cùng đi. . ."

"Mụ, nếu là dạng này, đây chẳng phải là quá hồ người sao!"

"Đúng đấy, từ khúc ta nghe đều chán, cho dù là tân từ khúc, lại có thể nghe hay bao nhiêu?"

"Không sai, cũng không thể hát ra hoa tới đi?"

"Đúng, Tê Huỳnh người ở đâu đâu? Hẳn sẽ không đem chúng ta lừa qua đến chính mình chuồn mất đi, đây cũng quá không trọng nghĩa. . ."

Mấy người không kiêng nể gì cả nghị luận, rất nhanh cùng loại ngôn ngữ ngay tại mới tới khách nhân ở giữa vang lên, những cái kia hưởng qua điểm tâm nhỏ, nghe qua 《 ngàn năm các loại một lần 》 những khách nhân muốn giải thích, lại nhất thời ở giữa không biết nên giải thích như thế nào.

Dù sao trước đó bọn họ xác thực chỉ là bởi vì một ca khúc, một bàn điểm tâm nhỏ mới đưa các bằng hữu cho gọi qua!

Cách đó không xa, Phương Cửu đứng tại T sau đài mặt, những khách nhân tiếng nghị luận mơ hồ truyền vào hẳn trong tai, tuy nhiên Phương Cửu lại chỉ là cười không nói.

Bởi vì . .

Làm mở màn khúc 《 ngàn năm các loại một lần 》 đều có thể tại khách nhân ở giữa tạo thành lớn như vậy oanh động, đằng sau hẳn tỉ mỉ chuẩn bị tiết mục nếu là đang tràng, hẳn giờ phút này cũng không biết sẽ tạo thành loại nào rung động tràng diện.

Chỉ chốc lát.

Bên hông một cái Thanh Quan đối với hẳn khoa tay múa chân một cái chuẩn bị hảo thủ xu thế, Phương Cửu gật gật đầu, lập tức hướng phía T trên đài đi đến.

Mấy giây về sau, Phương Cửu mới vừa xuất hiện tại T trên đài, nặng nề tiếng trống lập tức trong đại sảnh như cuồng phong mưa to lúc gấp lúc trì hoãn vang lên.

Dưới đài tiếng nghị luận trong nháy mắt này lập tức biến mất hầu như không còn, tất cả mọi người ánh mắt đều tập trung ở hướng T trên đài đi đến Phương Cửu trên thân.

Rất nhanh, làm Phương Cửu đứng vững T giữa đài, tiếng trống ngừng, trên đàn lên, Phương Cửu mỉm cười âm thanh cũng vang lên: "Mạc Vãn - chó có hỏi Phong Vân Mạc Vãn - chó có hỏi mưa, nơi này là cả nước đứng đầu Mỹ Thực Thời Trang Tú hiện trường, hoan nghênh mọi người!"

Nói đến đây, Phương Cửu ngừng khí một hồi, nháy mắt mấy cái, nói: "Nơi đây nếu là không có như sấm sét tiếng vỗ tay, vậy ta muốn chính mình cho mình vỗ tay!" Nói, Phương Cửu ra vẻ ủy khuất cho mình trông dưới chường.

Dưới đài những khách nhân nhất thời sững sờ, lập tức cười ha ha đứng lên.

"Cái này Phương Cửu. . ." Hoa tỷ ghen ngào cười nói.

"Có chút ý tứ. . ." Tê Nguyên Hà phụ thân cũng không nhịn được cười nói.

Những khách nhân vẫn là vô cùng nể tình, nhiệt liệt tiếng vỗ tay lập tức theo nhau mà đến.

Trong nháy mắt, Phương Cửu tâm tình cũng không tự giác bị điều động, tuy nhiên dưới chân sân khấu có chút đơn sơ, dưới đài khách nhân cũng không phải là rất nhiều, nhưng là đứng ở chỗ này, hẳn giờ phút này không khỏi cũng là muốn đem tốt nhất đồ vật mang cho những khách nhân!

"Hô!"

Hít sâu một cái khí, Phương Cửu ép một chút tay, tiếng vỗ tay biến mất, thanh âm hẳn lúc này mới vang lên theo tới: "Chắc hẳn chư vị nhất định phi thường tò mò, chúng ta Phương Tê lâu sẽ tổ chức cả nước đứng đầu Mỹ Thực Thời Trang Tú đến là thứ gì a?"

Dưới đài những khách nhân không nói gì, tuy nhiên từ thần tình đến xem, hiển nhiên cũng không biết Mỹ Thực Thời Trang Tú đến là thứ đồ gì.

Phương Cửu sờ sờ cái cằm, giống như cười mà không phải cười nói ra: "Nếu đâu, chỉ cần các người không kích động ngắt đi, các người liền sẽ phát hiện, vậy sẽ là một cái chân chính kỳ tích!"

Kỳ tích?

Kích động ngắt đi?

Không ít mới tới khách nhân trên mặt lộ ra một vòng khịt mũi coi thường thần sắc, Phương Cửu thấy thế, chỉ là lộ ra một vòng thần bí nụ cười, lập tức đánh cái búng tay.

Một giây sau.

Treo trên cao tại lầu hai lầu hành lang nơi sau cùng mấy ngọn Tổ Sắc đèn lồng bất thành linh vừa diệt, toàn bộ đại sảnh nhất thời rơi vào một mảnh chỉ có thái quang trong mờ tối.

Ngay sau đó.

Không đợi mới tới những khách nhân kịp phản ứng đây là cái gì tình huống, bành trướng sục sôi âm nhạc bất thành linh từ bốn phương tám hướng đập vào mặt.

"Ừm?"

"Cái này tiết tấu. . ."

"Cái này từ khúc. . ."

Vén vén chỉ là mở đầu ngắn ngủi này một điểm nhạc đậm, không ít người ánh mắt nhất thời trợn to! Tỏa ánh sáng!

Thế nhưng là. . .

Để bọn hán không hiểu là, tốt như vậy âm nhạc, tại sao phải tại như thế tối tăm hoàn cảnh hạ xuống trình diễn.

Tuy nhiên sự nghi ngờ này chỉ ở bọn họ trong đầu dừng lại như vậy một hai giây, ở đây tất cả mọi người ánh mắt đều không tự giác thẳng!

Chỉ gặp mấy đạo quang tuyến bất thành linh từ phía trên mà hàng, chiếu vào T trên đài, chuẩn xác hơn tới nói, là chiếu vào trên đài nhắm mắt mà đứng Phương Cửu trên thân.

Chẳng lẽ Phương Cửu muốn hát?

Không thể nào?

Đây cũng quá già đi!

Tất cả mọi người là một mặt không thể tin, phải biết nam nhân ở thời đại này trên cơ bản là không thể nào lên đài hát khúc, mà Phương Cửu bây giờ lại đứng trên đài, hơn nữa còn là bày ra một bộ người biểu diễn thần thái. . .

Bọn họ thực sự không dám tưởng tượng đón lấy hình ảnh lại là cỡ nào cay mắt! Cỡ nào khuếch trương! Có ít người thậm chí cũng không dám hướng về trên đài xem!

Trong lúc nhất thời, Hoa tử cùng Kim Duyệt lầu Tú Bà ngây người.

Tề Nguyên Hà đại ca trông mắt kém chút rơi trên mặt đất.

Thiếu Cung Chúc trong mắt đẹp cũng không nhận được hiện lên một vòng kinh ngạc.

Ở đây tất cả mọi người trên cơ bản đều mộng, bọn họ ngàn muốn vạn muốn, chính là không có nghĩ đến sẽ xuất hiện dạng này một cái hình ảnh.

Nam nhân hiến hát?

Cái này mẹ nó quả thực là tại kéo con bê a!

Bạch huy dễ nghe như vậy một bài từ khúc!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 96: Ta tin tưởng

T trên đài.

Phuong Cừu nhắm mắt lại, đối với mọi người dưới đài phản ứng, hẳn tất nhiên là không nhìn thấy, liền lộ ra ồn ào tiếng nghị luận nhưng là rõ rệt truyền vào hần trong tai.

Đối với cái này. . .

Phuong Cừu chỉ là khoe miệng nhắc lên một chút, lộ ra một vòng nói không rõ không nói rõ nụ cười.

Mấy giây về sau.

Làm nhạc đệm bất thành linh xuất hiện một cái cực ngắn ngủi đình trệ, màu sắc sắc sỡ đèn màu lập tức trong đại sảnh lập loè, xoay tròn, giống như ban đêm Westwood uyển chuyển nhảy múa.

Mà Phuong Cừu. . .

Trong nháy mắt này cũng theo đó bỗng nhiên mở hai mắt ra.

"Hô!"

Hít sâu một cái khí, Phuong Cừu đan điền phát lực, cực cao căng tiếng nói lập tức liền từ trong miệng hần phun ra.

"Hắc. . . A. . ."

Cái này cao vút tiếng nói vừa ra, lập tức vượt trên Khúc Nhạc, vượt trên dưới đài ồn ào tiếng nghị luận. Toàn bộ đại sảnh chỉ có Phuong Cừu cao vút sục sôi tiếng nói đang vang vọng lấy, hẳn tiếng nói bên trong không có một tia ưu mỹ, cũng không có một tia uyển chuyển, có chỉ là lực lượng!

Âm thanh bên trên lực lượng!

Trên mặt cảm tình lực lượng!

Cùng trên nhục thể lực lượng.

"Cái này. . ."

"Đậu đen rau muống. . ."

"Cái này giọng. . ."

"Đậu phộng, trên người của ta làm sao nổi da gà!"

Trong nháy mắt, dưới đài khán giả nhất thời ngây người.

Thiệu Cung Chúc cũng sửng sốt.

Nhạc đệm Đỗ Quyên tỷ cũng kinh sợ một chút.

Liền ngay cả đứng tại T sau đài mặt chuẩn bị đăng tràng các vị các cô nương cũng không tự giác trừng to mắt, tập diễn lúc Phuong Cừu tuy nhiên hát cũng cũng không tệ lắm, nhưng cũng vền vẹn chỉ là không sai mà thôi.

Nhưng bây giờ. . .

Đây là trước đó cái kia Phuong Cừu sao?

Đây con mẹ nó cùng tập diễn thì nhất định cũng là hoàn toàn hai người a!

Nhìn xem mọi người dưới đài kinh ngạc không thôi thần sắc, Phuong Cừu huyết dịch khắp người càng phát ra sôi trào lên, âm thanh càng là kim lòng không được nâng cao một chút, tiếp tục hát nói: "A. . . Ha. . . Ha. . . A. . ."

Dưới đài không ít khách nhân lông tóc trong nháy mắt nổ đứng lên.

Phuong Cừu đổi khẩu khí, theo âm nhạc hát nói:

"Muốn bay lên trời "

"Cùng thái dương vai sóng vai "

"Thế giới chờ lấy ta đi cải biến "

"Muốn làm mộng "

"Từ trước tới giờ không sợ người khác nhìn thấy "

"Ở chỗ này ta đều có thể thực hiện "

"Lớn tiếng vui cười để người ta vai sóng vai "

"Nơi nào không thể sung sướng vô hạn "

"Dứt bỏ phiền não "

Đi tới nơi này cái thế giới, Phương Cửu phiền não rất nhiều.

Hắn chưa quen thuộc tại đây.

Hắn bị nhiều lần nhắm vào.

Hắn là một cái hèn mọn Quy Nô!

Hắn không có bất kỳ cái gì tự do đáng nói!

Có thể thì tính sao?

Hắn bây giờ nghĩ cũng là cải biến!

Không riêng phải thay đổi mình vận mệnh.

Cũng phải cải biến cái thế giới này.

Hắn muốn làm cái thế giới này chủ giác!

Mà bài hát này, không thể nghi ngờ thuyết minh nội tâm của hắn chỗ sâu chôn giấu sở hữu tâm tình.

Phương Cửu âm thanh xuất hiện run rẩy: "Dừng cảm nhận chân hướng về phía trước "

Hắn dùng lực vỗ vỗ chính mình bộ ngực, lớn tiếng nói: "Ta liền đứng tại trong sân khấu ở giữa. . ."

Hoa tử một mặt chấn kinh nhìn xem!

Tề Nguyên Hà phụ thân mặt mũi tràn đầy ngạc nhiên!

Thiếu Cung Chúc cũng bị Phương Cửu hát cái này vài câu Ca Từ cho chấn trụ, cái miệng nhỏ nhắn rất là không ưu nhã mở lớn, thế nhưng là nàng lại không chút nào tự biết, cứ như vậy ngây ngốc nghe.

Phương Cửu âm thanh lần nữa nâng cao:

"Ta tin tưởng ngày mai "

"Ta tin tưởng thanh xuân không có Địa bình tuyến "

"Tại Nhật Lạc bờ biển "

"Tại náo nhiệt đường cái "

"Cũng là trong nội tâm của ta đẹp nhất chỗ vui chơi "

Vô số khách nhân đột nhiên đứng dậy.

"Đậu phộng, quá tuyệt!"

"Bài hát này quá êm tai!"

"Đây con mẹ nó mới là ca a!"

"Cảm tình ta trước đó bao nhiêu năm từ khúc đều phí công nghe a!"

"Thao,

May mắn vừa rồi không đi, nếu là đi, tuyệt bức phải hối hận chết!"

"Đúng vậy a. . ."

Trong đại sảnh những khách nhân kích động vạn phần, vây quanh ở Phương Tê cửa lâu không ít công tử ca cũng bị bên trong mơ hồ truyền đến tiếng ca cho kinh sợ đến.

Một cái mặt có sắc mặt giận dữ công tử ca ở một tiếng, kinh ngạc nói: "Loại này từ khúc trước kia cho tới bây giờ chưa từng nghe qua a. . ."

Bên cạnh một người rõ ràng cũng bị mơ hồ truyền đến từ khúc câu lên lòng hiếu kỳ, một chút do dự, cắn răng nói: "Nếu không. . . Chúng ta đi vào ngó ngó?"

Chung quanh hẳn công tử ca hiển nhiên đều có chút ý động, Vương Bàn Tử cùng Mã Kiên Nguyên mấy người thấy thế, vội vàng tươi cười nói: "Chư vị huynh đài, bên trong đã bắt đầu, chúng ta cũng không cần ở chỗ này bức bối, đi vào trước nhìn một cái rồi nói sau!"

Ngắn ngủi này một hồi sẽ thời gian bên trong, đã là cảm Vương Bàn Tử mấy người giầy vò sút đầu mẻ trán, dù sao lại muốn ngăn lại khách nhân, lại không muốn đắc tội người, nào có dễ dàng như vậy sự tình!

Nghe vậy, tại mảnh liệt lòng hiếu kỳ trắc ẩn dưới, có người mở rộng bước chân.

Có người đầu tiên.

Liền có người thứ hai. . .

Rất nhanh, mọi người vòng qua trước cửa ngăn cách, xuất hiện trong đại sảnh.

Trong nháy mắt, Phương Cửu to rõ, cao vút, kích tình tiếng ca trong nháy mắt trở nên vô cùng rõ ràng.

"Ta tin tưởng tự do tự tại "

"Ta tin tưởng hi vọng "

"Ta tin tưởng đưa tay liền có thể đụng phải trời "

"Có người ở bên cạnh ta "

"Để cho sinh hoạt mới mẻ hơn "

"Mỗi một khắc đều rực rỡ vạn phần "

"I Do Believe "

Tuy nhiên Phương Cửu nghệ thuật ca hát cũng không phải là tốt bao nhiêu, nhưng chịu không được không được 《 ta tin tưởng 》 bài hát này thực sự quá kinh điển, liền như là hậu thế nữ dân mạng thường nói như thế, cho ta 《 dũng khí 》, ta cũng có thể làm Lương Tinh Như!

Với lại lại phối hợp trong đại sảnh này tựa như tinh thần lập lòe đèn màu, trong nháy mắt liền để bước vào đại sảnh đám công tử ca kinh ngạc đến ngây người!

Hộ tống tiến đến Vương Bàn Tử mấy người cũng không ngoại lệ, như là để cho người ta gõ một muộn côn, trừng trừng mắt trực lăng lăng nhìn qua trên đài Phương Cửu.

Tại thời khắc này, tất cả mọi người trong mắt đều lóng lánh kinh hải quang mang!

Bất quá. . .

Giờ phút này âm nhạc đã tiến vào nhạc dạo, Phương Cửu cũng không có như cửa ra vào mọi người chờ mong như thế tiếp tục đi xuống hát, mà chính là đối dưới đài những khách nhân la lớn: "Các người thích không?"

"Ưu thích. . ."

Không ít tâm tình hơi không khống chế được công tử ca lập tức lên tiếng hô ứng.

"Các người muốn nhìn đến càng đặc sắc sao?" Phương Cửu cười cười, lớn tiếng lại nói.

Càng đặc sắc?

Mọi người không biết còn có cái gì sẽ trước mắt cái này càng đặc sắc, nhưng nhao nhao kêu lên.

"Muốn!"

"Càng đặc sắc càng tốt. . ."

"Là được. . ."

Phuong Cửu cười hướng phía dưới đài mọi người gật gật đầu, lập tức nghẹn một hơi, ngữ khí sục sôi quát: "Vậy thì tốt, đón lấy liền để ta mang các ngươi hoàn toàn này đứng lên đi, come On baby!"

Come On baby?

Cái này có ý tứ gì?

Không ai nghe hiểu được!

Thậm chí chờ ở hậu trường các cô nương nếu cũng nghe không biết, nhưng là các nàng từng cái lại phi thường rõ ràng, làm Khúc Nhạc nhạc đạo hoàn tất trong nháy mắt, chính là các nàng lóe sáng đăng tràng thời điểm!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Catwalk

Hậu trường.

Bầu không khí khẩn trương tới cực điểm.

Đặc biệt là cái thứ nhất muốn lên đài Tuyết Nhi, giờ phút này nàng hai tay che ngực, hai chân hơi hơi đánh lấy run rẩy, một cái lại một cái hít vào khí, thở ra!

Nàng không biết tại sao mình sẽ như thế khẩn trương, có thể không khỏi ở giữa trái tim ngay tại này điên cuồng loạn động lấy, thể cốt càng là cơ hồ đều muốn cứng ngắc.

Một bên Đỗ Quyên tỷ thăm dò yên lặng mắt nhìn trên đài Phuong Cửu, lập tức quay đầu nói: "Tuyết Nhi, chuẩn bị tiến lên!"

Tuyết Nhi khuôn mặt nhỏ tái đi, run chân nói: "Đỗ Quyên tỷ, muốn. . . Nếu không trước tiên đổi người khác đi, thực sự quá khẩn trương, hãy cho ta hoãn một chút. . ."

Chung quanh cô nương té xui, Đỗ Quyên tỷ cũng là một mặt im lặng, nói: "Ngươi bị bán được tại đây thời điểm cũng không gặp người khẩn trương như vậy qua, tranh thủ thời gian, cũng đừng phụ lòng Phuong công tử đối với ngươi tín nhiệm, phải biết cái thứ nhất lên đài tuyệt đối là không có cái nào lớn hơn vinh dự a!"

Bên cạnh Uyển Nhi che miệng cười cười, cố ý nói: "Tuyết Nhi, nếu không ta ta và ngươi thay đổi thứ tự xuất trận?"

"Ừm?" Tuyết Nhi đôi lông mày nhíu lại, dường như có người thật muốn cướp đoạt nàng bảo bối một dạng, gấp giọng nói: "Không cần, ta. . . Ta cái thứ nhất tiến lên!"

Nàng vừa rời ngoài miệng tuy nhiên nói như vậy, nhưng trong lòng lại là phi thường rõ ràng, cái thứ nhất lên đài tuyệt đối có vô thượng vinh diệu, nàng làm sao có khả năng bỏ được đem phần này vinh quang đưa cho người khác.

Lúc này, Đỗ Quyên tỷ lỗ tai dựng lên, sắc mặt cứng lại, nghiêm mặt nói: "Tuyết Nhi, tranh thủ thời gian tới, muốn lên!"

Tuyết Nhi gật gật đầu, hai ba bước đi qua.

Mấy giây về sau.

Phương Cừ đất đỏ âm thanh vang lên lần nữa: "Muốn bay lên trời cùng thái dương vai sóng vai. . ."

Cùng một thời gian, hậu trường mọi người cùng kêu lên thúc giục: "Tuyệt Nhi, muốn lên!"

Tuyệt Nhi hít sâu một cái khí, lập tức eo nhỏ uốn một cái, trên mặt gat ra một vòng mỉm cười, bước nhanh chân từ T sau đài mặt đi tới. . .

Trong nháy mắt, sớm đã chuẩn bị kỹ càng hai chùm sáng từ hai bên trái phải hai bên lầu hành lang nơi nghiêng nghiêng bắn xuống đến, màu sắc sắc sỡ thái quang cũng ngay đầu tiên đánh vào trên người nàng, trong nháy mắt đưa nàng này diêm dúa lõe loét đáng người, uyển chuyển chân dài cùng cái kia khả ái, xinh xắn trang phục hiện ra tại dưới đài sở hữu khách nhân trong ánh mắt.

Một giây sau.

Nguyên bản tập trung ở Phương Cừ trên thân ánh mắt phạch một cái toàn bộ di động đến Tuyệt Nhi trên thân, chờ đợi thấy rõ Tuyệt Nhi trên thân này quái dị, xinh xắn mà tràn ngập dụ hoặc lấy Trang về sau, ở đây sở hữu khách nhân đều xuất hiện ngẩn ngui thất thần.

Ngay sau đó, bọn họ trong đôi mắt liền không chế không nổi tách ra một vòng tinh quang.

"Ta trời ạ, đây là cái gì ăn mặc?"

"Lại có cái đuôi?"

"Trên đầu đó là lỗ tai mèo sao?"

"Ta đi, cái này ăn mặc cũng quá mê người đi. . ."

"Ta thích cái cô nương này. . ."

Mọi người dưới đài càng phát ra hưng phấn, mà trên đài Tuyệt Nhi cũng tại vô số đạo nóng rực ánh mắt nhìn soi mói, cao ngạo đi tới, nhất cử nhất động đều lộ ra một cổ diêm dúa lõe loét cùng gợi cảm.

Bất quá. . .

Cùng ở tại trên đài Phương Cừ nhưng là nhỏ bé không thể nhận ra nhũ nhũ mảy, có lẽ bởi vì chùm sáng, khoảng cách hoặc là thị giác nguyên nhân, dưới đài những khách nhân cũng không có phát hiện là lạ ở chỗ nào.

Nhưng cùng tại một đầu đường thẳng song song phía trên cửu nhưng là thấy phi thường rõ ràng, Tuyệt Nhi thực sự quá khẩn trương, đến mức thân thể cứng ngắc, đi trên đường thật là có chút không phối hợp.

Nếu như không đi đến T trước sân khấu bùng, tại như thế sức tưởng tượng mà tối tăm quang tuyến phía dưới, những khách nhân có lẽ nhìn không ra vấn đề gì đến, có thể T trước sân khấu bùng này hơn mười mét khoảng cách, mới là Catwalk người chân chính hiện ra tự mình, triển lộ nước mỹ địa phương, ngồi ở chung quanh hai bên những khách nhân tại khoảng cách gần quan sát phía dưới, không có khả năng phát hiện không những vấn đề này.

Cho nên. . .

Vô luận là vì chính mình vẫn là vì là Tuyệt Nhi, Phương Cừ cũng không thể để cho hồng bét như vậy điểm ra hiện tại những khách nhân trong miệng.

Nghĩ đến cái này, Phương Cừ không có chút nào do dự, đối chằm mặt tới Tuyệt Nhi mỉm cười, lập tức hướng nàng đưa cánh tay trái ra.

"Ủm?" Tuyệt Nhi mắt lộ không hiểu,

Bởi vì lên sân khấu trước đó nhưng cho tới bây giờ không ai từng nói với nàng sẽ có tình cảnh như vậy.

Tuy nhiên làm một cái nữ nhân, nàng cuối cùng vẫn bản năng đưa tay phải ra.

Một giây sau.

Phương Cừ quả quyết đất nàng này nhu nhuận tay nhỏ.

Trong nháy mắt. . .

Dưới đài vốn là kích tình dạt dào những khách nhân bị như thế đâm một cái kích động, nhất thời sôi trào lên.

Hậu trường các cô nương cũng từng cái há to mồm, khắp khuôn mặt là vẻ khó tin, không ít người trong mắt càng là không che giấu chút nào lộ ra vẻ hâm mộ.

Mà giờ khắc này Tuyết Nhi, phanh phanh cuồng loạn trái tim cơ hồ đều muốn đem ở ngực cho phanh nát.

Nàng lên sân khấu trước đó nghĩ tới vô số loại hình ảnh, thế nhưng là chưa từng có nghĩ tới sẽ xuất hiện trước mắt như thế thật không thể tin một màn.

Trong lúc nhất thời, ngọt ngào, ngượng ngùng, hạnh phúc các loại các loại tâm tình trong nháy mắt nổi lên nàng trong lòng, một tấm khuôn mặt càng là tại trong khoảnh khắc đỏ mặt như chín mọng trái táo.

Nàng vô ý thức cúi thấp đầu, tuy nhiên lập tức dường như nghĩ đến cái gì, vội vàng ưỡn ngực ngẩng đầu, thế nhưng là ánh mắt làm thế nào cũng không chế không được liếc về phía Phương Cửu.

Nhưng mà. . .

Để cho nàng vạn vạn không nghĩ đến là, nàng ánh mắt vừa hạ xuống tại Phương Cửu trên mặt, Phương Cửu khóe miệng một phát, lập tức hướng nàng quay về lấy một cái rục rờ nụ cười.

Một màn như thế, ở tại hậu trường các cô nương có lẽ bởi vì thị giác quan hệ cho nên không nhìn thấy, thế nhưng là dưới đài những khách nhân nhưng là thấy nhất thanh nhị sở.

Trong chốc lát, đã sớm khó nại không được trong lòng kích tình những khách nhân là triệt để sôi trào.

"A. . ."

"Hôn nàng. . ."

"Ta thao, các người xuất sắc ân ái, khiến cho ta dục hóa thiêu thân. . ."

Dưới đài đại bộ phận khách nhân hô một chút đều đứng dậy.

Tiếng vỗ tay cùng tiếng gọi ầm ĩ lập tức đem trọn cái đại sảnh nuốt mất, Khúc Nhạc âm thanh cùng Phương Cửu tiếng ca cũng tự nhiên mà vậy bị nuốt hết.

Tuy nhiên loại tình huống này Phương Cửu đã sớm chuẩn bị, mỗi năm cái khách nhân bên cạnh liền an bài một cái hầu hạ bọn họ Gã sai vặt, cho nên vèn vẹn mấy giây về sau, những khách nhân lại lần nữa an tĩnh lại, Khúc Nhạc âm thanh cùng tiếng ca cũng lần nữa quanh quẩn trong đại sảnh.

Nhưng mà. . .

Những khách nhân trong lòng thiêu đốt kích tình nhưng là làm sao cũng biến mất không, đặc biệt Phương Cửu giờ phút này nắm Tuyết Nhi đã nhanh chân đi đến T trước sân khấu bùng.

Này mê người đôi chân dài. . .

Này no đủ son phong. . .

Này xinh xắn mề Trang. . .

Này diêm dúa lẻo lết bước chân mèo. . .

Đều trán phóng cực độ mê người khí tức, không ít khách nhân ở khoảng cách gần quan sát phía dưới, máu mũi đều nhanh muốn phun ra ngoài.

Mà đúng lúc này, Phương Cửu dưới chân bất thành linh tăng tốc hai bước, Tuyết Nhi giờ phút này sớm đã không có trước đó khăn trương, trạng thái đó là tốt tới cực điểm, không cần bất kỳ trao đổi gì liền đuổi theo hần tốc độ.

Một giây sau.

Phương Cửu làm ra một cái nửa quỳ trước tiễn đưa tư thế, Tuyết Nhi theo tiết tấu lập tức bước chân mèo hướng về phía trước, làm đi đến T đài đoạn trước nhất thời điểm.

Nàng một tay cầm eo, tay kia bình thân đến trước miệng, đối dưới đài vốn là chịu đến nghiêm trọng kích thích những khách nhân đột nhiên ném một cái hôn gió. . .

Chương 98: Kinh sợ!

Chỉ một thoáng!

Dưới đài xuất hiện tại ngắn ngủi mà quý dị yên tĩnh.

Hậu trường yên lặng quan sát các cô nương từng cái trái tim không khỏi nâng lên cổ họng, rất là coi là chỗ nào xảy ra ngoài ý muốn!

Nhưng lại tại các nàng suy nghĩ chuyển động trong tích tắc, vô luận già trẻ vẫn là vừa mới ngồi trở lại trong ghế những khách nhân, hoa một chút toàn bộ đều đứng lên.

Tiếng vỗ tay cùng tiếng thét chói tai trong nháy mắt lần nữa cầm đại sảnh nuốt mất, này ồn ào ồn ào âm thanh so với vừa rồi đó là mạnh không chỉ mấy lần!

Bên trong có một chút mất đồ tuổi trẻ những khách nhân thậm chí đều điên, liều mạng khua tay quyền đầu hô hào, kêu, tựa hồ chỉ có điên cuồng như vậy, dạng này kích tình nổ rộ, mới có thể đem giấu ở tâm tình tự hoàn toàn phát tiết đi ra.

Đại sảnh như là phát sinh nổ tung.

Nổ đỉnh tai nhức óc!

Nổ thiên băng địa liệt!

Nổ toàn bộ đại sảnh đều tại hơi hơi rung động!

Thậm chí ngay cả Phượng Tê lầu bên ngoài dân chúng, đều bị trong đại sảnh động tĩnh cho nổ mộng!

"Cái này. . ."

"Bên trong đến phát sinh cái gì?"

"Mẹ ta à, làm sao động tĩnh lớn như vậy, bên trong đến đang làm cái gì đâu?"

Vây quanh ở cửa ra vào xem náo nhiệt dân chúng từng cái mặt mũi tràn đầy kinh hãi, trong mắt đều trán phóng mãnh liệt lòng hiếu kỳ, mà những cái kia vừa mới chạy đến đám công tử ca, đang nghe như thế đại động yên tĩnh về sau, từng cái như là lừa thiêu mộng, nhao nhao vào bên trong xông đi vào, dường như sợ bỏ lỡ cái gì đặc sắc hình ảnh.

Bất quá. . .

Bọn họ vừa mới xông vào đại môn, liền hoàn toàn mất trọn tròn, mộng ép!

Bởi vì cửa ra vào chung quanh vậy mà mẹ nó chặn ở thật dày mấy hàng trọn mắt hốc mồm đám công tử ca!

Làm sao lại dạng này?

Cái này đến phát sinh cái gì?

Tràn vào tới đám công tử ca sắc mặt thay đổi trong nháy mắt, đối với trong đại sảnh đến là tình huống như thế nào, đó là hiếu kỳ đến bắt lá gan cào má cấp độ.

Nhưng mà. . .

Tới bọn họ khác biệt là, Tuyết Nhi cũng là bị trước mắt một màn này dọa cho kêu to một tiếng, nàng thực sự không nghĩ tới, vèn vèn chỉ là dựa theo Phụng Cửu dạy biện pháp ném ra ngoài một cái hôn gió, vậy mà lại tạo thành thật lớn như thế, như thế khuếch trương oanh động!

Hoa tử cùng Kim Duyệt lầu Tú Bà cũng là một mặt kinh ngạc, các nàng thực sự không nghĩ ra, tư sắc cũng không tính đặc biệt xuất chúng Tuyết Nhi, vì sao có thể bằng vào chỉ là một cái mê người động tác, liền có thể để cho dưới đài khách nhân náo ra như thế khuếch trương động tĩnh.

Chẳng lẽ Tuyết Nhi thật như vậy mê người?

Thật như vậy có mị lực?

Vẫn là bọn hắn làm nữ nhân, không nhìn thấy Tuyết Nhi mị lực chỗ?

Là!

Thực sự trận không nghĩ ra rất nhiều người, trong đại sảnh nữ nhân, vô luận là Đỗ Quyên tỷ vẫn là Thiệu Cung Chúc đến mức nó cô nương, đều không muốn Tuyết Nhi sẽ đem những khách nhân tâm tình vậy tao đến như thế khoa trương bước!

Thậm chí ngay cả Phương Cửu đều không nghĩ đến sẽ xuất hiện dạng này làm cho người rung động một màn! Không khỏi nhanh, Phương Cửu khoe miệng liền lộ ra một vòng nụ cười, nghĩ rõ ràng bên trong quan trọng.

Có lẽ vèn vẹn chỉ là ném ra ngoài một cái hôn gió cũng không biết tạo thành như thế đại động yên tĩnh, nhưng vô luận là đại sảnh cái này hào quang Lưu Ly loá mắt hoàn cảnh, vẫn là này bành trướng sục sôi Khúc Nhạc, đối với lần đầu tiếp xúc những khách nhân này bọn họ tới nói, đều như là thuốc kích thích một châm lại một châm đâm tiến vào trong cơ thể của bọn họ.

Thế nhưng là. . .

Bọn họ nhưng lại không chiếm được hiệu quả phát tiết đường tắt.

Mà ở loại tình huống này dưới, tâm tình ghen lâu những khách nhân tại khoảng cách gần phía dưới bị một cái mê người, gợi cảm, tình lệ nữ hài ném ra ngoài một cái hôn gió, cái này như là cùi khô gặp được liệt hỏa, trong nháy mắt liền bị nhóm lửa! Nếu lúc này những tuổi trẻ khí thịnh đó dám công tử ca còn có thể nhẫn nại được trong lòng này phân xúc động, này chỉ sợ không phải có Long Dương Chi Hào cũng là thật gặp quý!

Phải biết ở đời sau tắm rửa trong thành xem tiết mục, không ít khách nhân đều có thể điên cuồng đến kêu sợ hãi trình độ, huống chi trước mắt những này lần đầu thể nghiệm chân chính Dạ Trăng bầu không khí người.

Vừa nghĩ đến đây, Phương Cửu cười khở một tiếng, lập tức vội vàng hướng phân tán tại dưới đài bọn sai vật yên lặng so thủ thế.

Mấy giây về sau, tiếng gọi ầm ĩ dần dần yếu hạ xuống, tuy nhiên lần này cũng không phải là những Gã sai vật đó bọn họ công lao, mà chính là Tuyết Nhi tại ném ra ngoài một cái hôn gió về sau, không chút do dự xoay người, nện bước bước chân mèo rời đi. . .

Trong nháy mắt, không ít khách nhân ánh mắt lộ ra một vòng nồng đậm nỗi buồn.

Tuy nhiên loại tâm tình này chỉ tiếp tục vài giây đồng hồ, những khách nhân ánh mắt lại lần nữa sáng lên.

Uyển Nhi nện bước bước chân mèo chậm rãi đi đến T trước sân khấu bùng, nàng tư sắc mặc dù không có Tuyết Nhi tốt, đáng người cũng không có Tuyết Nhi như vậy yêu kiều thon dài, nhưng tại loại này chỉ riêng quái lưu ly tới tắm trong hoàn cảnh, những khách nhân nhìn thấy cơ bản cũng là mộng lung đẹp, mà loại này nước mỹ nếu so loại kia rõ rệt nước mỹ càng thêm mê người!

Trong tích tắc, liên tiếp tiếng kinh hô như sóng biển vang lên lần nữa, tuy nhiên tới vừa rồi muốn so, những khách nhân lần này âm thanh rõ ràng nhỏ rất nhiều.

Dù sao có một số việc trải qua một lần về sau, liền sẽ không lại cảm thấy như vậy chấn kinh!

Có thể mặc dù như thế, Uyển Nhi vẫn là hưng phấn cả khuôn mặt đều trướng đỏ bừng.

Nàng cười hướng phía dưới đài khán giả ném cái then thùng mị nhãn, lập tức ào ào quay người, lưu lại một đạo cực ngạo kiều bóng lưng.

Không bao lâu.

Một cái lại một cái thân mặc mền Trang các cô nương nện bước bước chân mèo trước sau lên đài, dưới đài những khách nhân đó là thấy sóng mắt dập dòn, không kịp nhìn.

Tuy nhiên giờ phút này bọn họ đã không có Tuyết Nhi ra sân lúc chấn kinh, có thể nghe này sục sôi bành trướng âm nhạc, thưởng thức ăn mặc diêm dúa lòe loẹt mỹ nữ, không thể bảo là không phải một loại hưởng thụ a!

Nửa ngày.

Theo cái cuối cùng cô nương mặt mũi tràn đầy hưng phấn đi xuống T đài, âm nhạc dần dần dừng lại.

Phương Cửu đối mọi người dưới đài lễ phép tính hơi hơi cúi khom người, lập tức cười vang nói: "Chư Vị Công Tử, không biết vừa rồi chúng ta Phương Tê lâu các cô nương biểu diễn, các người còn hài lòng?"

"Hài lòng, rất hài lòng!"

"Đúng vậy a thật quá đặc sắc!"

"Đằng sau còn có cái gì đẹp mắt tiết mục, nhanh lên bắt đầu đi!"

"Đúng đấy, quá chờ mong!"

Phuong Cửu giống như cười mà không phải cười nhìn quanh một tuần, lớn tiếng nói: "Xem ra các người đều đã các loại không kịp chờ đợi, nếu đâu, ta cũng có chút vội vã không nhìn nổi, dù sao đằng sau tiết mục càng thêm đặc sắc, cho nên. . ."

Phuong Cửu cố lộng huyền hư đón đến, thẳng nhìn thấy mọi người nhao nhao rướn cổ lên, vênh tai, lúc này mới vung tay lên, cất cao giọng nói: "Mang thức ăn lên!"

"Mang thức ăn lên?"

Trong nháy mắt.

Đợt thứ nhất khách đến thăm người nhất thời nở nụ cười khổ, mà mới tới những khách nhân kia nhưng là hoàn toàn mộng.

Bọn họ vừa áp ú đứng lên kích tình a, liền bị Phuong Cửu một câu mang thức ăn lên bị đánh mộng, với lại càng thêm thật đáng giận là, Phuong Cửu âm thanh vừa hạ xuống, bốn phương tám hướng lập tức hiện ra mười cái bụng món ăn Gã sai vật.

Đối với cái này, nếu Phuong Cửu cũng không muốn dạng này mặc cảm đến, dù sao làm như vậy quả thật có chút ảnh hưởng bầu không khí.

Thế nhưng là. . .

Đối với Thời Trang Tú tới nói, nếu mỹ thực mới thật sự là kiếm tiền đồ chơi.

Dù sao Thời Trang Tú loại chuyện này một lần nhìn đẹp mắt, xem hai lần dễ chịu, xem ba lần chỉ sợ cũng không có nhiều hứng thú! Chớ nói chi là ngày ngày tổ chức, dù là một tháng tổ chức một trận, phàm là nhìn qua khách nhân cơ bản cũng đều sẽ không lại tới.

Cho nên, muốn chân chính kiếm tiền, như vậy cuối cùng vẫn cần nhờ mỹ thực!

Bởi vậy, dù là mang thức ăn lên sẽ ảnh hưởng đến bầu không khí, Phuong Cửu cũng nhất định phải mượn nhờ trước mắt cơ hội này, cầm con mồi rải ra. . .

Chỉ cần thức ăn thả đủ, đủ ngon!

Phuong Cửu tin tưởng, Phụng Tê lâu tài nguyên đến tận đây về sau chắc chắn liên tục không ngừng!

Nghĩ đến cái này, Phuong Cửu kim lòng không được hướng phía nhà bếp phương hướng liếc mắt một cái, lập tức khoe miệng giương lên, lộ ra một vòng nói không rõ không nói rõ nụ cười!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 99: 1 hôn

Không bao lâu.

Dưới đài mới tới những khách nhân tại hưởng dụng bọn sai vật bụng lên điểm tâm nhỏ về sau, từng cái trong mắt không tự giác tách ra tinh quang.

Đối với cái này, Phuong Cửu không có chút nào ngoài ý muốn, thậm chí đều chẳng muốn đi nghe bọn hắn sẽ làm ra hạng gì khen ngợi.

Giờ phút này, hắn vừa mới lui đến hậu trường, các cô nương lập tức như ong vỡ tổ tuôn đi qua, đem hắn một mực vây quanh.

"Phuong công tử, người vừa rồi hát thực sự quá tuyệt!"

"Đúng vậy a người thật sự là quá lợi hại!"

"Ta nhất định đều muốn sùng bái người!"

"Phuong công tử, ta vừa rồi thực sự quá khẩn trương, không có cho người xấu mặt a?"

"Phượng công tử, ta vừa rồi biểu hiện như thế nào?"

"Phượng công tử, ta. . . Ta còn muốn lại trèo lên một lần đài. . ."

Các cô nương hiển nhiên hưng phấn cực, vây quanh Phượng Cửu lúi rúi nói liên tục, bên trong tuyệt đại đa số cô nương đều tại hỏi thăm các nàng vừa rồi biểu hiện đến như thế nào?

Đối với cái này, Phượng Cửu phi thường lý giải các nàng giờ phút này tâm tình, dù sao đối với bất luận kẻ nào tới nói, lần thứ nhất lên đài, đều phi thường quan tâm người khác cái nhìn, hi vọng đạt được người khác khẳng định.

Bởi vậy, Phượng Cửu không có chút nào do dự, đối với các cô nương hỏi thăm, không khỏi là khen lớn đặc biệt khen, thời phỏng đến mức các cô nương từng cái khuôn mặt nhỏ đều để nở hoa.

Bất quá. . .

Ngay tại loại này vui vẻ, vui mừng trong không khí, một đạo không hài hòa âm thanh nhưng là bất thành linh vang lên: "Phượng công tử, ngươi vừa tại sao phải dắt Tuyết Nhi cô nương tay a!"

Này âm thanh một vang, chung quanh đột nhiên một chút liền trở nên an tĩnh lại.

Đỗ Quyên tỷ trong mắt lộ ra hiếu kỳ.

Tuyết Nhi khuôn mặt đỏ lên, yên lặng nghiêng mắt nhìn Phượng Cửu liếc một chút, lập tức như là chấn kinh con thỏ, lập tức xấu hổ cách cách nghiêng cái đầu nhỏ.

Bên cạnh tiểu Thu Hương tức giận xem Tuyết Nhi liếc một chút, cái miệng nhỏ nhắn lập tức cong lên đến, một mặt không cao hứng.

Ngồi cách đó không xa nhắm mắt trầm tư Nghênh Nguyệt nghe được câu này tra hỏi về sau, đuôi lông mày khẽ run lên, cũng là không tự giác mở ra đôi mắt đẹp, hướng Phượng Cửu trông đi qua.

Cảm nhận được từng đôi nóng rực ánh mắt úp mặt mà đến, Phượng Cửu tức giận trừng cái kia tra hỏi cô nương liếc một chút, lập tức con ngươi nhỏ giọt nhất chuyển, cười hồi đáp: "Nếu vừa rồi tại trên đài ta còn muốn người thân Tuyết Nhi một chút đây!"

Lời vừa nói ra, tiếng kinh hô lập tức vang lên liên miên.

"Không phải đâu?"

"Phượng công tử, ngươi sẽ không đối với Tuyết Nhi cô nương động tâm a?"

"Phượng công tử, ngươi nói thật giả?"

"Tuyết Nhi cô nương thật sự là có phúc lớn a, về sau nói không chừng chúng ta muốn xưng nàng là Phượng phu nhân?"

Nghe các cô nương mang theo vị chua tiếng nghị luận, tiểu Thu Hương khi không đứng ở dặm chân, cách đó không xa Nghênh Nguyệt trong mắt cũng lộ ra một vòng đứng như ưu thương lại hơn hẳn ưu thương thần sắc.

Mà Tuyết Nhi cô nương khuôn mặt nhỏ càng là trong nháy mắt đỏ đến cổ căn. Đối với các nàng loại này Thanh Lâu Nữ Tử tới nói, nếu là không thể bị chuộc thân, bên trong tuyệt đại đa số người tại Niên Lão Sắc Suy về sau, chỉ có thể gả cho Triệu Tử loại này vô cùng bình thường Quý Nô, mà Phượng Cửu trước mắt tuy nhiên cũng bất quá là một cái cùng loại Quý Nô tồn tại, nhưng thật coi so ra hơn nhiều lời nói, tại cả nước tới nói, hẳn cũng tuyệt đối là Quý Nô bên trong Giang Bá Tử!

Bởi vậy, tại Phượng Tê lâu sở hữu phong trần nữ tử trong mắt, Phượng Cửu tuyệt đối xem như một cái phi thường tốt kết cục.

Bất quá. . .

Phượng Cửu sắc mặt nhưng là không có chút nào biến hóa, dù sao có một số việc càng là giải thích càng khó giải thích rõ ràng, còn không bằng thoải mái nói đùa nói lên vài câu, ngược lại càng có thể hóa giải sự tình xấu hổ.

Với lại, vừa rồi hẳn trên đài có như vậy một hai giây, nếu thật đúng là sinh sôi qua một hôn chấn động toàn trường xúc động.

Đương nhiên, đó cũng không phải bởi vì Tuyết Nhi xinh đẹp vẫn là chuyện gì xảy ra!

Mà chính là vừa rồi tại trên đài dắt Tuyết Nhi tay nhỏ trong tích tắc, Phượng Cửu không tự giác hồi tưởng lại Victoria's Secret xuất sắc Trung Á đem tại trên đài này kinh điển một hôn.

Chính là này một hôn, tạo nên một năm kia Victoria's Secret xuất sắc nóng nảy dị thường, mà lúc trước hẳn nếu thật học theo làm như vậy.

Phượng Cửu tin tưởng, không cần chờ ngày mai, tối nay chính mình chỉ sợ cũng lại biến thành tuyệt không tranh luận đề tài nhân vật.

Đương nhiên. . .

Tuy nhiên tới nay Mỹ Thực Thời Trang Tú tạo ra được tới đề tài càng nhiều, sức ảnh hưởng mới có thể càng lớn, tiền tới hẳn đã được lợi ích cũng sẽ càng nhiều, bất quá đối với không có cảm giác cô nương, Phương Cửu thực sự dưới không miệng.

Với lại Nghênh Nguyệt cái này cùng hẳn có quan hệ thân thích cô nương, giữa hai người vấn đề còn không có hoàn toàn chính lý rõ ràng, lại nhiều lấy ra một cô nương, cộng thêm Thu Hương cái này còn không có lớn lên cô gái nhỏ, vậy thì thật là ba đàn bà thành cái chợ.

Chỉ là ngừng lại Phương Cửu đã cảm thấy phía sau lưng có từng trận gió lạnh thổi qua.

Nghĩ đến cái này, Phương Cửu yên lặng liếc mắt cách đó không xa Nghênh Nguyệt, lập tức cười ép một chút tay, chờ đợi các cô nương yên tĩnh một chút, lúc này mới cười ha hả mở miệng nói ra: "Chỉ đùa một chút mà thôi, các người thật đúng là tin a!"

Nghe vậy, Tuyết Nhi trong mắt nhỏ không thể thấy hiện lên một vòng thất vọng, hẳn cô nương giờ phút này tuy nhiên cũng cảm thấy Phương Cửu là đang nói đùa, tuy nhiên vẫn như cũ lú lú nói liên tục.

"Tin a!"

"Đương nhiên tin tưởng!"

"Đúng đấy, Tuyết Nhi cô nương đẹp như thế!"

Phương Cửu cười cùng các nàng tùy tiện kéo hai câu, chợt nghiêm mặt nói: "Tốt, không cùng các người nói đùa, ta muốn đi bận bịu!"

Nói, Phương Cửu đi đến Đỗ Quyên tỷ bên cạnh thân, thấp giọng nói: "Đỗ Quyên tỷ, phía dưới trận này, người giúp ta nhìn chăm chăm điểm, ta muốn đi nhà bếp bận bịu!"

Đỗ Quyên tỷ trịnh trọng gật đầu nói: "Người yên tâm bận bịu đi thôi, ta đã biết nên làm như thế nào!"

"Ân, vậy ta đi!"

Phương Cửu hướng phía hậu viện đi đến, tuy nhiên đi mấy bước về sau, khóe miệng của hắn khẽ cong, bất thành linh dừng lại.

Ngồi ở bên cạnh người kia thấy thế, mảnh mai thân thể nhỏ không thể thấy khẽ run lên, lập tức nâng lên cái đầu nhỏ, ôn nhu nói: "Có chuyện gì tình sao?"

"Không có việc gì tình, cũng là muốn hỏi một chút người chuẩn bị như thế nào?"

"Thời gian vẫn còn có chút quá vội vàng, chỗ. . . Cho nên, một hồi có thể sẽ để người có điều mất nhìn!"

Phương Cửu lắc đầu, động viên nói: "Ta tin tưởng người nhất định có thể làm, với lại bài hát này phi thường thích hợp người, người không cảm thấy sao?"

"Thích hợp ta?"

Nghênh Nguyệt thần sắc bất thành linh khẽ giật mình, trên mặt lập tức lộ ra một vòng nhàn nhạt cười khổ.

"Tốt, người nắm chắc thời gian quen đi nữa tất một cái đi, ta đi trước bận bịu, một hồi nhìn người đặc sắc diễn xuất!" Phương Cửu hướng nàng làm cổ lên động tác, lập tức bước nhanh hướng phía hậu viện đi đến.

Nghênh Nguyệt ngồi tại nguyên chỗ, cứ như vậy kinh ngạc nhìn xem Phương Cửu rời đi bóng lưng, trong lòng không khỏi ở giữa có một loại muốn khóc xúc động.

Nàng không biết Phương Cửu vì sao có thể làm ra tuyệt vời như vậy rung động lòng người ca khúc, thế nhưng là nàng lại biết, bài hát này thật phi thường thích hợp với nàng, thậm chí đưa nàng chôn giấu tại nội tâm chỗ sâu sở hữu tâm tình đều viết lên đi ra.

Chỉ là. . .

Vừa nghĩ tới này Ca Từ, nàng cũng có chút không chế không nổi chính mình nước mắt. . .

Chương 100: Tranh đoạt

Một bên khác.

Cửa đại sảnh.

Vương Bàn Tử cùng Mã Kiên Nguyên mấy người nhìn xem hai mặt nhìn nhau, có chút không biết làm sao các vị đám công tử ca, trên mặt vốn là lộ ra một vòng nụ cười cô quái.

Bên trong Vương Bàn Tử suy nghĩ một chút, trùng trùng điệp điệp ho khan một tiếng, chờ đợi cảm chung quanh người khác chú ý lực đều hấp dẫn tới, lúc này mới lớn tiếng nói: "Chư vị nhân huynh, các ngươi không cảm thấy chúng ta đứng ở chỗ này, có chút lạ xấu hổ sao?"

Vốn là phi thường xấu hổ trắng diện, để cho Vương Bàn Tử kiểu nói này, mọi người sắc mặt lúc này cứng đờ, tâm lý cảm giác như đồng nhất chó, lập tức xấu hổ tới cực điểm.

Chỉ là...

Nếu trực tiếp như vậy rời đi, bọn họ thực sự không nở a! Dù sao vừa rồi biểu diễn thật sự là đặc sắc tới cực điểm. Nhưng là nếu muốn bọn họ ngồi tại lâu hai lâu hành lang nơi quan sát, mặt mũi này bọn họ hiện tại quả là có chút kéo không xuống tới.

Trong lúc nhất thời, ở đây các vị đám công tử ca sắc mặt thay đổi trong nháy mắt, do dự bất định.

Nhưng mà...

Giờ phút này ngồi trong đại sảnh những khách nhân nhưng là sáng khoái tới cực điểm, khắp khuôn mặt là nụ cười đắc ý, bên trong mấy cái hoàn khổ đệ tử càng là một bên hưởng thụ lấy mỹ vị điểm tâm nhỏ, một bên dường như huyền diệu sách lấy miệng, vừa ăn còn bên cạnh lớn tiếng kéo nói: "Thật mẹ nó ăn quá ngon!"

"Đứng vậy a đừng nói mười lượng, cũng là năm mươi lượng ta nguyện ý dùng tiền!"

"Đúng thế, loại vị đạo này, bán một trăm lượng cũng không tính là quý!"

Nghe mấy cái kia hoàn khổ đệ tử nói bừa mấy ba loạn kéo, cửa ra vào một đám công tử ca sắc mặt biến đến càng thêm khó nhìn lên.

Mà đúng lúc này, bị bức tường người một mực ngăn tại phía ngoài nhất mấy cái công tử ca đang cố gắng ném thử mấy lần không có chen vào về sau, cuối cùng giận!

"Mụ, các ngươi đem đường cản chết như vậy, liền không thể nhường chỗ đưa sao?"

"Đúng đấy, mẹ nó vừa rồi đến phát sinh cái gì? Ta ngay cả liếc một chút đều không nhìn thấy!"

"Thao! Để cho ta được không?"

"Nhanh lên nhường một chút a..."

Đứng tại phía ngoài nhất mấy người tràn ngập hỏa khí nói. Đứng ở hàng trước mọi người tại nghe mấy lỗ tai về sau, trong lòng lập tức có một tia hỏa khí.

"Nhao nhao cái a nhao nhao! Không biết trong đại sảnh đã không có vị trí sao? Nếu không ngươi cho chúng ta nguyện ý đứng ở chỗ này?"

"Liền biết mù mấy cái loạn hô, ngươi cho ta giống như các ngươi đầu có vấn đề? Uà thích gốc Hề Hề đứng ở chỗ này?"

"Đúng đấy, muốn vị trí, đi lâu hai nhìn lại, nơi đó không ai cùng các ngươi đoạt, với lại tầm mắt còn tốt!"

Nhìn xem chung quanh đám công tử ca hỏa khí tại ngươi tới ta đi trong lúc nói chuyện với nhau dần dần bị kích động ra đến, Mã Kiên Nguyên cùng Trương Vĩnh Hồ hai người lập tức khẩn trương lên, vội vàng chuẩn bị khuyên giải.

Tuy nhiên còn chưa chờ hai người lên tiếng, Vương Bàn Tử ánh mắt lại đã là sáng lên, lập tức nhón chân lên, hướng đứng ở hàng sau mấy người cao giọng hô: "Bên ngoài nói chuyện thể nhưng là Diêu huynh, Lưu huynh..."

"Là chúng ta mấy người? Làm sao?" Bên trong một người tức giận trả lời.

"Diêu huynh, hiện tại lâu hai hành lang nơi còn có năm mươi cái ghế, nếu không ta mang các ngươi đi lên ngồi biết? Nếu không một hồi khách nhân lại đây, chỉ sợ thật sự không có địa phương ngồi!" Vương Bàn Tử âm thanh rất lớn, rõ ràng cho thấy nói cho chung quanh tất cả mọi người nghe.

Nghe vậy, chung quanh đám công tử ca cảm thấy không khỏi xuất hiện một vòng do dự, đứng ở hàng sau mấy người cũng yên lặng, không biết là đang do dự vẫn là khinh thường!

Không gì hơn cái này tình cảnh theo Vương Bàn Tử, nhưng là cảm thấy hơi vui vẻ, bởi vì một người chỉ cần xuất hiện do dự phần nhân tình này tự, như vậy thì có hi vọng.

Cho nên...

Hắn tin tưởng, chỉ cần mình lại thoáng thêm chút lửa, cảm chung quanh đám công tử ca tâm lý phòng tuyến lần nữa công phá một hai tầng, tuyệt đối có thể đem bọn họ giải quyết.

Nghĩ đến cái này, Vương Bàn Tử hắc hắc cười trộm một chút, tiếp tục nói: "Đúng, Diêu huynh, ta quên nói cho người biết một sự kiện, tôi nay tại đây tổ chức là Mỹ Thực Thời Trang Tử, cho nên hiện tại trong đại sảnh những khách nhân kia đang tại miễn phí nhấp giá trị mười lượng một phần nhỏ điểm tâm, nếu người có hứng thú đi trên lầu ngồi xuống lời nói, hiện tại hẳn là còn có cơ hội thưởng thức được!"

Lời vừa nói ra,

Đứng ở hàng trước Chư Vị Công Tử anh em sắc mặt vốn là hơi đổi, bởi vì bọn hắn thấy rõ ràng, trong đại sảnh những khách nhân kia ăn gọi là một cái ăn như hổ đói, không phong độ chút nào đáng nói!

Bởi vậy có thể tưởng tượng, những tiểu đồ điểm tâm dù cho không đáng mười lượng bạc, cũng tuyệt đối phi thường mỹ vị.

Bất quá...

Đứng ở hàng sau lòng đều không nhìn thấy mấy cái kia khách nhân nhưng là đều khịt mũi coi thường, nhao nhao khinh thường nói đến.

"Vương Huynh, người nói bảy cái gì đâu? Mười lượng một phần? Tại đây điểm tâm chẳng lẽ làm bằng vàng?"

"Đúng đấy, mười lượng một phần? Có người sẽ lớn như vậy phương?"

"Lão tử cái dạng gì điểm tâm chưa ăn qua, sẽ hiếm có tại đây miễn phí tiễn đưa phá điểm tâm!"

Mấy người nói liên miên lời nhảm nói không xong, người khác nhưng là yên lặng không nói.

Mà đứng lúc này, trong đám người một cái Thanh Y công tử ca không biết là tốt mới lạ quấy phá vẫn là thật eo chân không tốt, bất thành linh thọ dài, tự như: "Ai, gần nhất đi đứng không tốt, đứng thời gian dài như vậy thực sự đứng không vững! Thôi, ta liền miễn vì khó, đi lầu hai nghỉ ngơi một hồi đi!"

Nói, Thanh Y công tử ca đi đứng Ma Lư hướng về lầu hai đi đến, chỉ để lại một đồng vọng ép công tử ca đứng tại chỗ hai mặt nhìn nhau.

Chân người chân không tốt?

Chân người chân không tốt còn có thể nhảy? Còn có thể nhảy? Trả lại hắn nướng đi nhanh như vậy? Hồng quý đâu?

Nhưng mà...

Mọi người ở đây cảm thấy nắng to không thời khắc, lại có mấy cái đi đứng không dùng được gọi công tử ca một bên than thở, một bên Ma Lư hướng về lầu hai đi đến.

Lần này, còn lại đám công tử ca lẫn nhau một đôi mắt, giống như như chọc tổ ong vò vẽ.

Mọi người trong nháy mắt xù lông!

Phải biết lầu hai hết thấy mẹ nó liền năm mươi cái ghế, mà cửa ra vào đám người này lại khoảng chừng sáu bảy mươi người.

Nếu là tất cả mọi người không ngồi, như vậy đứng đầy cũng không mất mặt, nhưng nếu là tất cả mọi người ngồi xuống, người mẹ nó vẫn còn ở đứng ở cửa?

Cái kia còn có cái gì mặt mũi sống sót?

Đương nhiên, rồi đi là một đầu sáng suốt con đường, thế nhưng là kinh lịch trải qua vừa rồi một màn kia, mọi người chỗ nào còn bỏ được rồi đi!

Huống hồ...

Không có chỗ ngồi về sau lại rồi đi? Vậy còn không để cho người ta đem Đại Nha cho cười rồi!

Trong lúc nhất thời, ngăn ở cửa ra vào đám công tử ca rốt cuộc không lo được nó, như là hồng thủy hướng phía lầu hai bài trí ghế phun lên đi.

Thấy ngồi trong đại sảnh những khách nhân kia là trợn mắt hốc mồm, như gặp phải sét đánh!

Hoa tử cùng Kim Duyệt lầu Tú Bà kinh ngạc nhìn xem tuôn hướng lầu hai mọi người, hai nàng bây giờ không có nghĩ đến, luôn luôn đối với mặt mũi mười phần coi trọng đám công tử ca, vì là tối nay biểu diễn lại có thể kéo xuống phần này mặt mũi!

Hơn nữa còn tại này không có chút nào bất luận cái gì hình tượng đáng nói tranh đoạt?

Cái này nếu là truyền đi, tuyệt đối có thể chấn kinh vô số dưới người ba!

Mà những cái kia đứng ở hàng sau vẫn không rõ ràng cho lắm đám công tử ca gặp này tình huống, cũng là từng cái mắt tròn tròn!

Vừa rồi không đều để râm rĩ lấy ngồi tại lầu hai quan sát sẽ mất mặt mặt sao?

Làm sao mẹ nó thả cái rắm thời gian, từng cái liền giống như chó điên giống như đi đoạt chỗ ngồi?

Chẳng lẽ...

Trong nháy mắt, mấy người lúc này mới dường như ý thức được cái gì, sắc mặt tùy theo biến đổi, lập tức đi theo xông đi lên.

Dù sao tiến vào đại môn về sau, không có người nguyện ý mặt mày xám xịt rồi đi a!

Nếu thật sau cùng đành phải xám xịt rồi đi, cái này nếu là truyền đi, chỉ sợ bạn chí cốt bọn họ cười bên trên ba năm!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Chậm khúc

Nhìn xem lầu hai lầu hành lang nơi một mảnh kêu loạn bộ dáng.

Vương Bàn Tử khoe miệng giương lên, lộ ra một tia đắc ý nụ cười, lập tức vẫy tay, một cái Gã sai vật lập tức chạy tới.

"Về phía sau viện chuyển chút cái bàn đi lầu hai! Đừng để cho những công tử ca này bọn họ lại nháo đàng!" Vương Bàn Tử phân phó nói. Gã sai vật lĩnh mệnh, lập tức hô mấy người hướng phía hậu viện chạy tới.

Tuy nhiên dựa theo trước đó bố trí, lầu hai lầu hành lang nơi dung nạp năm mươi cái khách nhân liền đã nhiều nhất, tuy nhiên vừa rồi tràn vào khách đến thăm người cũng không tính quá nhiều, chỉ có sáu mươi, bảy mươi người, hơi chen một chút, miễn cưỡng vẫn là có thể ngồi xuống.

Trong lúc nhất thời, Vương Bàn Tử không khỏi có chút âm thầm may mắn, may mắn vừa rồi đi nhất đại đám người, nếu không lấy tình huống trước mắt đến xem, xử lý thật đúng là vô cùng vô cùng Lạ Thù.

Dù sao vừa rồi đại sảnh này tiếng la chấn thiên một màn hẳn đã là tận mắt nhìn thấy, nếu là trước đó vọt tới sở hữu khách nhân đều đổ thừa không đi, hẳn cuối cùng chỉ sợ vẫn là phải có điều an bài, dù sao những có thể đó không phải phổ thông người dân, những cái kia cũng là quan lại con em a!

Nhưng để toàn bộ đại sảnh lập tức trở nên chen chúc không chịu nổi!

Dù là an bài Gã sai vật lại nhiều, cũng rất khó khống chế lại những khách nhân tâm tình a, đặc biệt bên trong nếu là lại xen lẫn mấy cái có ý khác hạng người, tuyệt bức có thể hủy tối nay Mỹ Thực Thời Trang Tú !

Không bao lâu.

Lầu hai những khách nhân cả đám đều bị đàn xép lại.

Giờ phút này, bọn họ một bên thưởng thức mỹ thực, vừa mỉm cười trò chuyện, ai cũng không có đề cập ngồi ở chỗ này có cái gì không ổn.

"Mụ, cái này điểm tâm vị đạo thật sự là tuyệt..."

"Đúng vậy a cho tới bây giờ chưa ăn qua mỹ vị như vậy điểm tâm, cũng là mười lượng bạc cái giá tiền này khuếch trương điểm!"

"Người quân nó giá cả bao nhiêu, dù sao là miễn phí, người dùng sức ăn là được!"

"Đúng, chúng ta ngồi ở chỗ này, hẳn là có thể nghe được tiếng ca đi!"

"Chỉ cần phía dưới những người đó Biệt Tinh tự mất khống chế, hẳn là có thể nghe được!"

"Mụ, vừa rồi này động tĩnh người cũng không phải không có gặp, cả lâu đều muốn rung sập, một hồi tiết mục chỉ cần không thể so với vừa rồi kém quá nhiều, phía dưới Nhân Tuyệt ép khống chế không nổi tâm tình!"

"Ai, thật hối hận không có sớm một chút tới..."

"Đúng vậy a ta cũng có chút hối hận..."

Đang nói, quanh quần ở đại sảnh thanh nhã Cẩm Thanh bất thành linh dừng lại.

Ngay sau đó.

Tiếng trống tùy theo chậm rãi vang lên, một chiếc lại một chiếc sáng ngời đèn lồng liên tiếp dập tắt, toàn bộ đại sảnh rơi vào một mảnh trong mờ tối.

"Muốn bắt đầu!"

"Tốt chờ mong a!"

"Không biết lần này Phương Cửu biết hát cái dạng gì từ khúc!"

"Tốt nhất có thể làm cho ta lại nhiệt huyết sôi trào một lần!"

"Ân, hẳn vừa rồi hát này thủ khúc, quả thật làm cho người thoải mái trở mình..."

Mọi người nói chuyện ở giữa, hai chùm sáng đánh vào T trên đài, tiếng trống cũng theo đó trở nên trở nên nặng nề.

Trong nháy mắt, ở đây tất cả mọi người rướn cổ lên, mở to hai mắt, hướng phía chùm sáng vị trí chỗ ở trông đi qua.

Mấy giây về sau.

Một cái thân mặc nữ tử áo trắng xuất hiện tại chùm sáng phía dưới.

Chỉ một thoáng, không ít người trên mặt lộ ra vẻ thất vọng, đặc biệt là những cái kia ngồi tại lầu hai khách nhân, càng là thất vọng tới cực điểm.

"Mụ, làm sao không phải Phương Cửu a!"

"Đúng vậy a nữ nhân hát từ khúc ta đều nghe chán, hiện tại liền muốn nghe Phương Cửu hát khúc!"

"Đúng đấy, nữ nhân loại kia Y Y Nha Nha giọng hát, hiện tại chỉ là ngẫm lại đã cảm thấy ngán!"

"Tuy nhiên xem cái cô nương này khuôn mẫu, tựa hồ đáng đáp rất xinh đẹp!"

"Quang tuyến tới như vậy người cũng có thể thấy rõ?"

"Ai..."

Đương nhiên, cũng có một phần nhỏ khách nhân lại nhìn thấy Nghênh Nguyệt sau khi xuất hiện, trên mặt lập tức lộ ra vẻ kích động.

"Cuối cùng lại gặp mặt..."

"Ta trái tim chịu lấy không!"

"Ta tựa hồ yêu cái cô nương này!"

"A, có chút không thích hợp,

Cái cô nương này thấy thế nào đứng lên giống như là vừa mới khóc qua."

"Không phải là Phương Cửu khi dễ nàng đi!"

"Mụ, một hồi ta nhất định phải đi an ủi nàng một chút!"

"Móa, đến phiên người an ủi sao? Nàng là ta!"

Dưới đài những khách nhân lưu rú nói.

Lúc này, tiếng trống bất thình lình dừng lại, du dương Cầm Thanh vang lên theo.

Trong nháy mắt...

Ở đây tất cả mọi người lông mày cũng không khỏi tự chủ nhăn lại tới.

Bọn họ tuy nhiên không có trông cậy vào đón lấy từ khúc lại so với vừa rồi này thủ 《 Ta tin tưởng 》 còn tốt nghe, còn kinh bạo!

Nhưng để bọn họ vụn vụn không nghĩ đến là, cái này thủ khúc vậy mà trở về ban đầu vị.

Lại chậm!

Lại không kích tình!

Nhất định để cho người ta buồn ngủ!

Phải biết loại nhịp điệu này Cầm Thanh, chỉ cần thường xuyên ra vào kỹ viện người, trên cơ bản đều đã nghe được sắp nôn.

Dù sao hơi xuôi tai điểm từ khúc cứ như vậy rải rác mấy thủ, mặc kệ là nhà ai thanh lâu, cơ bản cũng là nặng ba chông bốn ngày trời tại đàn tấu.

Cũng may những khách nhân bên cạnh trên bàn đều bày có điểm tâm nhỏ, bọn họ cho dù đối với sẽ trình diễn cái này thủ khúc rất cảm thấy thất vọng, thế nhưng là đối với mỹ vị điểm tâm nhỏ nhưng là hứng thú không giảm.

Trong lúc nhất thời, có người vui đầu nhắm nháp lên điểm tâm nhỏ, có người thì trầm thấp trò chuyện, chưa có mấy người đối trước mắt cái này thủ khúc có hứng thú.

Mà liền tại loại này vi diệu bầu không khí bên trong, quanh quẩn trong đại sảnh Cầm Thanh dần dần biến lớn, bỗng nhiên còn xen lẫn nó mấy loại Nhạc Khí âm thanh.

Chỉ là...

Ca khúc giai điệu vẫn là chậm như vậy, nặng như vậy buồn bực.

Thiệu Cung Chúc trong mắt không khỏi xuất hiện một vòng tê nhạt Vô Vị.

Hoa tỷ cùng Kim Duyệt lầu Tú Bà trên mặt cũng có một vòng thất vọng, hai nàng tuy nhiên đối với Khúc Nhạc tính không được phi thường tinh thông, nhưng bao nhiêu cũng đều hiểu biết một chút, bởi vậy rất nhanh liền đoán được, trước mắt đàn tấu cái này thủ khúc, tuy nhiên từ loại nhạc khúc cùng tiết tấu đến xem cùng các nàng chỗ biết rõ từ khúc vẫn là thoáng có chỗ khác biệt.

Có thể nghe qua vừa rồi Phương Cửu diễn xướng 《 Ta tin tưởng 》 về sau, hai người đều hiểu một sự kiện, nếu muốn cảm khách nhân tâm tình hoàn toàn điều động, từ khúc tiết tấu nhất định phải sướng! Phải nhanh!

Nếu không nghệ thuật ca hát lại thể nào tốt, cũng căn bản không đùa!

Bất quá...

Trên đài Nghênh Nguyệt tựa hồ căn bản không quan tâm những khách nhân phản ứng, chỉ là cúi đầu lẳng lặng đứng đấy, giống như như có cái gì tâm sự.

Mấy giây về sau.

Làm Cầm Thanh kéo một cái trường trường khâu cuối cùng, Nghênh Nguyệt chậm rãi ngẩng đầu.

"Mỗi một lần đều tại bồi hồi cô đơn Trung Kiên mạnh "

"Mỗi một lần coi như bị thương rất nặng cũng không tránh lệ quang "

"Ta biết ta luôn luôn có song ả hình cánh "

"Mang ta Phi Phi qua tuyệt vọng "

Tiếng nói cùng một chỗ, không hề có điểm báo trước, toàn trường bất thình lình câm như hến!

Có chút đang tại ăn điểm tâm khách nhân miệng nhất thời một tắt, điểm tâm từ miệng bên trong trượt xuống đến dưới đất.

Có chút cười đang tán gẫu khách nhân biểu lộ trong nháy mắt cứng lại.

Nếu như hình dung càng thêm chuẩn xác, nếu Nghênh Nguyệt còn không có hát xong câu đầu tiên Ca Từ, toàn trường liền bỗng nhiên rơi vào dạng này một cái không khí quý quái bên trong.

Yên tĩnh!

Như là theo tĩnh âm khóa yên tĩnh!

Hoa tử sừng sốt!

Kim Duyệt lầu Tú Bà sừng sốt!

Thiệu Cung Chúc sừng sốt!

Vừa mới còn lớn hơn không nơi yên sống nhìn những khách nhân, từng cái dường như giống như gặp quỷ, tất cả đều một mặt kinh ngạc nhìn xem trên đài Nghênh Nguyệt.

Tuy nhiên ca khúc tiết tấu vẫn như cũ phi thường chậm chạp!

Nghênh Nguyệt hát cũng rất chậm, thậm chí không có chút nào kích tình đáng nói!

Nhưng là...

Dưới đài những khách nhân toàn bộ ngốc!

Trên lầu những khách nhân cũng ngốc!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mờ Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 102: Khóc

Đại sảnh.

Yên lặng như tờ, không có một tia âm thanh.

Giờ phút này không có người bỏ được tại tuyệt vời này trong tiếng ca tăng thêm một điểm tạp âm, tất cả mọi người lặng lẽ nhìn xem, tinh tế lắng nghe, lẫn lộn không tự giác đi theo nhịp nhẹ nhàng đong đưa.

Mà Nghênh Nguyệt...

Cũng vẫn như cũ lặng lẽ đứng tại chòm sáng bên trong, giống như như gió nhu hòa, dường như không tồn tại.

"Không nghĩ tới bọn họ có được mỹ lệ thái dương "

"Ta nhìn thấy mỗi ngày trời chiều cũng sẽ có biến hóa "

"Ta biết ta luôn luôn có song ả hình cánh "

"Mang ta bay cho ta hi vọng "

Nghênh Nguyệt âm thanh không phải rất lớn, hơn nữa còn phi thường nhu hòa, nhưng là nghe vào những khách nhân trong tai nhưng là kỳ ảo như vậy, đẹp như vậy!

Dường như đang nhìn Nhật Xuất, đang nhìn mối tình đầu, đang nhìn hết thấy cái gì tốt đẹp.

Dưới đài.

Kim Duyệt lầu Tú Bà há to mồm, thất thanh nói: "Cái này từ khúc..."

Hoa tử một mặt chấn kinh: "Thanh âm này..."

Tề Nguyên Hà phụ thân cũng chấn kinh tới cực điểm, lệch ra đầu hỏi: "Cái này từ khúc sẽ không lại là Phương Cửu làm đi!"

Ngồi tại bên cạnh hán Đại Nhi Tử không có lên tiếng, chỉ là kinh ngạc nhìn qua trên đài Nghênh Nguyệt, nhãn cầu bất tri bất giác ở giữa đã vẩn vện tia máu.

Trong lúc nhất thời, dưới đài là an tĩnh như vậy, yên tĩnh để cho tụ tập ở phía sau đài Đỗ Quyên tử cùng hán các cô nương thấp thỏm lo âu tới cực điểm.

Bởi vì quang tuyến vẩn đục, các nàng xem không rõ những khách nhân biểu lộ, thế nhưng là an tĩnh như thế bầu không khí, nhưng là nói rõ một vấn đề, những khách nhân rất có thể đối với cái này thủ khúc không ưa!

Đây chẳng lẽ là Nghênh Nguyệt hát không tốt?

Vẫn là cái này thủ khúc bản thân liền tồn tại vấn đề?

Sẽ lên đài các cô nương không muốn đi suy nghĩ, các nàng hiện tại chỉ biết là một sự kiện, trong đại sảnh bầu không khí an tĩnh như thế, quý dị như vậy, các nàng một hồi sau khi lên đài, chỉ sợ rất khó lại đúng hạn thu hoạch được tiếng vỗ tay cùng tiếng hoan hô.

Mà hai thứ đồ này, thế nhưng là các nàng khát vọng nhất cùng chờ đợi!

Đặc biệt xem vừa rồi Tuyết Nhi các nàng lên đài Hoàn Đại tràng diện sau khi.

Các nàng hiện tại như thế nào còn có thể nhẫn nhịn được bình thường, nhẫn nhịn được tịch mịch.

Dù sao làm một cái nữ nhân, người nào không có chút lòng hư vinh? Người nào không khát vọng thu hoạch được tiếng vỗ tay cùng tiếng hoan hô?

Dùng cái này để chứng minh chính mình tồn tại!

...

Đứng ở phía sau đài lối đi ra Đỗ Quyên tử giờ phút này sắc mặt cũng là khó coi tới cực điểm.

Tuy nhiên Nghênh Nguyệt tiếng ca để cho nàng cảm thấy phi thường mỹ diệu, thậm chí còn kinh sợ đến nàng, với lại vô luận từ mỗi cái phương diện đến xem, Nghênh Nguyệt biểu hiện đều vô cùng vô cùng xuất sắc.

Có thể hết lần này tới lần khác chính là không có điều động những khách nhân tâm tình, mà đây cũng là vấn đề lớn nhất, nhưng là nàng nhưng lại không biết vấn đề nguyên nhân ở nơi nào!

"Ai!"

Hơi hơi thờ dãi, Đỗ Quyên tử quay đầu nhìn về phía bên cạnh sắc mặt không phải rất tốt Tình nhi, động viên nói: "Tình nhi, một hồi biểu hiện tốt một chút, người nhất định được!"

Tình nhi đáng chất cười cười, không nói gì, không xem qua mắt chỗ sâu nhưng là nhỏ không thể thấy hiện lên một vòng ngân quang.

Tuy nhiên nàng không rõ tốt như vậy nghe một ca khúc vì sao không thể gây nên oanh động.

Thế nhưng là...

Nàng cũng muốn tiếng vỗ tay!

Nàng cũng muốn tiếng hoan hô!

Mà bây giờ những khách nhân tâm tình không có bị điều động, như vậy tiếp đó, chỉ có thể nhìn chính nàng biểu hiện!

Nghĩ đến cái này, Tình nhi không tự giác nắm chặt đôi bàn tay trắng như phấn.

Mà liền tại nàng suy nghĩ chuyển động trong nháy mắt, Nghênh Nguyệt âm thanh bất thình lình xuất hiện một vòng cực rõ ràng rung động...

"Ta cuối cùng nhìn thấy sở hữu mộng tưởng đều nở hoa "

"Truy đuổi tuổi trẻ tiếng ca cỡ nào to rõ "

"Ta cuối cùng bay lượn dụng tâm ngắm nhìn không sợ "

"Nơi nào sẽ có gió liền bay bao xa a "

"Bị!"

Đỗ Quyên tỷ cùng Tinh nhi liếc nhau, sắc mặt vốn là khó coi tới cực điểm. Bên cạnh chờ lấy lên đài mấy tên cô nương ở trong nháy mắt này, sắc mặt cũng là không khỏi hơi đỏ, đôi mắt càng là không tự giác tối xuống.

Nhưng mà...

Nghênh Nguyệt không kìm chế được nổi nòng thanh âm rung động nghe vào hoàn toàn tiến vào trạng thái những khách nhân trong tai, nhưng là không có cảm giác đến một tia khó chịu, ngược lại để bọn hắn tại nội tâm chỗ sâu không tự giác sinh sôi ra một vòng thương tiếc.

Hoa tỷ kinh ngạc nhìn xem Nghênh Nguyệt, nhin không được tán thán nói: "Phượng Cửu an bài chiêu này thực sự quá lợi hại!"

Kim Duyệt lầu Tú Bà chà chà không khỏi chảy xuống nước mắt, run giọng nói: "Thật sự là thủ tốt từ khúc!" Nàng mặc dù bây giờ là Tú Bà, có thể lúc tuổi còn trẻ cũng là một tên phổ thông phong trần nữ tử, loại kia lòng chua xót, loại kia tuyệt vọng, loại kia muốn có được một đôi cánh bay lượn chân trời đi tìm hi vọng tâm tình, hoàn toàn bị bài hát này viết lên đi ra.

Trong lúc nhất thời, mọi người dưới đài tâm tình hoàn toàn bị điều động, tuy nhiên phần nhân tình này tự không phải huyết dịch bên trên sôi trào, lại hơn hẳn huyết dịch sôi trào.

Bất quá...

Giờ phút này, trong đại sảnh những khách nhân mặc dù nhiều thiếu đã có chút kìm nén không được trong lòng tâm tình, có thể quanh quẩn trên không trung tiếng ca nhưng là như là Viễn Sơn chảy xuống một xuân nước biếc, ai cũng không muốn phá hư loại này khó nói lên lời cảm giác tuyệt vời!

Mấy giây về sau.

Biển ảo khôn lường tiếng ca dừng lại, nhạc dạo như gió phiêu đảng trên không trung, Nghênh Nguyệt lặng lẽ đứng tại chỗ, từ đầu đến cuối cũng không có động qua, tuy nhiên thân thể nàng giờ phút này nhưng là tại bất tri bất giác ở giữa xuất hiện hơi hơi rung động.

Trong lúc nhất thời, dưới đài những khách nhân trái tim vốn là không khỏi đau xót, rất muốn xông đi lên an ủi một phen, mà hậu trường các cô nương từng cái nhưng là quá sợ hãi.

"Đỗ Quyên tỷ, làm sao bây giờ a?"

"Nghênh Nguyệt giống như khóc!"

"Cái này tình huống như thế nào a?"

"Nàng khóc cái gì a..."

Các cô nương vội vàng hấp tấp nói, Đỗ Quyên tỷ yên lặng một chút, lập tức lên tiếng cắt ngang mọi người ngôn ngữ, trầm giọng nói: "Đều chớ quấy rầy, một hồi cái kia người nào lên sân khấu, người nào liền lên đài, dù là Nghênh Nguyệt xảy ra sự cố, các ngươi cũng không thể loạn trận cước, đều hiểu sao?"

"Minh bạch!"

Các cô nương nhao nhao gật đầu, thế nhưng là trên mặt lại không khỏi lộ ra một vòng bi quan tâm tình. Dù sao trước mắt một vòng, nói gì chờ đợi trúng chương âm thanh cùng tiếng hoan hô, chỉ sợ không mất mặt liền đã xem như không sai!

Chỉ chốc lát.

Nhạc dạo kết thúc, Nghênh Nguyệt âm thanh lại lần nữa vang lên, lần này nàng trong thanh âm trừ biển ảo khôn lường bên ngoài, càng là cỡ nào một vòng nói không rõ không nói rõ ưu thương: "Không nghĩ tới bọn họ có được mỹ lệ thái dương "

Lần này, càng là cả kinh hậu trường các cô nương từng cái hoa dung thất sắc.

Tuy nhiên Tinh nhi nhưng vẫn là khê cần môi, tại Nghênh Nguyệt tiếng ca vang lên trong nháy mắt, chậm chậm từ phía sau đài đi tới.

Chương 103: Thất lạc

Nhìn thấy Tinh nhi xuất hiện, mọi người dưới đài con người vốn là không tự giác hơi hơi co rụt lại, trong mắt lộ ra một vòng kinh ngạc.

"Cái này. . ."

"Đó là cánh?"

"Cái này cách ăn mặc?"

"Cô nương này tốc độ, đi cũng quá tiêu hồn đi!"

"Dáng người cũng quá mẹ nó nóng nảy điếm đi!"

"Mẹ ta a, ta cái này trái tim đều muốn nhảy ra!"

Mấy giây về sau, một cái lại một người khách nhân trong mắt tách ra chói mắt tinh quang, không ít tuổi trẻ khí thịnh khách nhân càng là kim lòng không được đứng người lên.

Nhưng lại tại bọn họ không chế không nổi muốn dùng reo hò, hét lên cùng tiếng vỗ tay tới phát tiết tâm tình mình thời điểm.

Nghênh Nguyệt biến ảo khôn lường tiếng ca giống như tia nắng ban mai lúc Sơ Dương, để cho mọi người đột nhiên ngẩn ngơ, thân thể không tự giác cứng đờ.

"Ta biết ta luôn luôn có song ả hình cánh "

"Mang ta Phi Phi qua tuyệt vọng "

Hai câu này vô cùng đơn giản Ca Từ tuy nhiên những khách nhân vừa rồi đều đã đi vào qua tai, có thể này nhất thời kia nhất thời.

Khi mọi người nhìn thấy một mặt ngạo nghễ Tinh nhi gánh vác lấy cánh cùng Nghênh Nguyệt lướt qua người, trong đầu giống như như có cái gì đồ vật bất thành linh nổ một chút.

Ản hình cánh?

Bên cạnh nhưng là thật cánh!

Một cái thê mỹ!

Một cái ngạo nghễ?

Cái này mẹ nó!

Muốn hay không chơi thăm liệ như vậy? Như thế dồi dào trong tung tởng a?

Dưới đài những khách nhân sắc mặt đó là thay đổi lại thay đổi, bởi vì lúc này trên đài hình ảnh triệt để tương nghênh thán triển lộ trên đài cô độc, quật cường, kiên cường cùng giống như mối tình đầu này phân mỹ hảo tỏa ra.

Trong nháy mắt.

Đứng người lên những khách nhân nhao nhao ngồi xuống.

Chuẩn bị vỗ tay những khách nhân cũng đưa tay thu hồi đi.

Những cái kia muốn hét lên, muốn reo hò những khách nhân tuy nhiên giờ phút này tâm lý kìm nén đến khó chịu dị thường, nhưng cuối cùng vẫn là cố nhịn.

Không có người nguyện ý phá hư trước mắt phần này thê mỹ mà tinh khiết cảm giác.

...

Trên đài.

Ngạo nghễ hướng đi trước sân khấu Tinh nhi trong mắt lóe lên một vòng kính ngạc, nàng không rõ những khách nhân vừa rồi rõ ràng tựa hồ là muốn vì nàng vỗ tay cùng reo hò.

Nhưng vì cái gì trong nháy mắt tất cả đều hành quân lặng lẽ?

Chẳng lẽ là mình trên thân xảy ra vấn đề?

Vẫn là?

Tinh nhi không nghĩ ra, cũng muốn không rõ!

Thế nhưng là...

Nàng thật cũng hi vọng đạt được tiếng vỗ tay cùng tiếng hoan hô.

Thật hi vọng có thể có được người khác tán thành.

Phải biết, làm một cái phong trần nữ tử, nàng tuy nhiên có chút tư sắc, có thể qua nhiều năm như vậy, nàng chưa từng có từng chiếm được tôn nghiêm, dù cho một chút tôn nghiêm đều không có từng chiếm được.

Hôm nay...

Tuyệt Nhi, Uyển Nhi các nàng vô dụng nhục thể liền đổi lấy tiếng vỗ tay, đổi lấy tiếng thét chói tai.

Thắng được thuộc về các nàng này phân tôn nghiêm.

Mà những này cũng chính là nàng nằm mộng cũng nhớ muốn cái gì.

Trong chốc lát, Tinh nhi tâm sinh sôi ra một vòng mãnh liệt không cam lòng.

Nàng thực sự không nguyện ý cứ như vậy buông tha cái này thắng được tôn nghiêm cơ hội!

Nổi lòng chuyển động ở giữa, Tinh nhi đã đi đến đến T trước sân khấu bùng.

Những khách nhân cũng nhao nhao mở to hai mắt, hô hấp càng là trong nháy mắt trở nên dồn dập lên.

Bất quá...

Tại gột rửa tâm linh trong tiếng ca, tất cả mọi người khác chế tâm mãnh liệt xúc động.

Tinh nhi nhìn xem dưới đài không có chút rung động nào khách nhân, đôi mắt hơi hơi tối sầm lại, tuy nhiên trên mặt nàng cũng không có biểu lộ ra mấy may tâm tình, vẫn như cũ treo một vòng nhàn nhạt mê người nụ cười.

Sau một khắc.

Tinh nhi đứng vững T trước sân khấu bùng, thân thể hơi hơi một bên, khuôn mặt đối với hướng về chéch phía trước, đôi mắt đẹp lại là đối lấy ngay phía trước những khách nhân chớp chớp xinh đẹp mắt to.

Đáng yêu!

Xinh xắn!

Gọi cảm!

Trong nháy mắt nhóm lửa dưới đài những khách nhân huyết dịch.

Chỉ một thoáng, trầm thấp tiếng thờ dốc tại dưới đài vang lên, nhưng tại Cẩm Thanh cùng tiếng ca che giấu dưới,

Cũng không có truyền vào Tinh nhi trong tai, mà nàng cũng vô pháp tại như thế tối tăm hoàn cảnh dưới, thấy rõ dưới đài những khách nhân biểu lộ, đương nhiên cũng không có chú ý tới..

Nếu dưới đài những khách nhân, giờ phút này từng cái kìm nén đến đó là mặt đỏ tới mang tai, tâm tình đã ở vào bạo phát biên giới...

Chỉ chốc lát.

Tinh nhi tại Ngênh Nguyệt thê mỹ trong tiếng ca, mang theo một vòng nụ cười đi xuống T đài.

Vừa mới hạ xuống, Tinh nhi sắc mặt đột nhiên cứng đờ, tức thì không chế không nổi bốn hội tâm tình, ngồi chồm hổm trên mặt đất trầm thấp khóc thút

thịt.

Bên cạnh mấy cái còn chưa lên đài cô nương sắc mặt liếc nhau, vốn là không tìm lại được thờ dài.

Bên trong một cái cô nương miệng động động, muốn an ủi một chút, thế nhưng là lời nói đến trong miệng, nhưng là không biết nên như thế nào an ủi, dù sao một hồi các nàng cũng phải lên đài, cũng phải đứng trước lúng túng như vậy cục diện!

Không bao lâu.

Hậu trường không khí ngột ngạt tới cực điểm, mỗi một cái từ trên đài đi xuống cô nương không phải ngồi chồm hổm trên mặt đất khóc thút thít, cũng là giữ im lặng cúi đầu.

Tất cả mọi người không nghĩ tới, cùng trận đầu Catwalk so sánh, các nàng không khỏi không có đạt được chờ đợi trùng chương âm thanh cùng tiếng hoan hô, ngược lại còn gặp phải như thế thể lãnh đối đãi!

Ngược lại là Phương Cửu, vừa mới từ hậu viện đi tới, Nghênh Nguyệt này thê mỹ nhưng lại lộ ra hi vọng tiếng ca lập tức để cho trên mặt hân đào dạt ra đây ý nụ cười.

Tuy nhiên hân vừa rồi tại trong hậu viện cũng không có nghe được trong tưởng tượng tiếng hoan hô, bất quá...

Hân tin tưởng, trận này Catwalk tuyệt đối phi thường thành công.

Bởi vì Nghênh Nguyệt hát thực sự quá êm tai, đặc biệt là này xen lẫn thanh âm rung động hát điệu, nhất định hoàn mỹ tới cực điểm!

Chẳng qua là khi hân đi đến hậu trường, nhất thời sững sốt, chỉ chuyển biến tốt mấy cái cô nương ngồi chồm hổm trên mặt đất trầm thấp nước nỏ, hơn mấy cái cô nương sắc mặt cũng là khó coi tới cực điểm.

"Cái này. . ."

Phương Cửu sững sờ, lập tức bước nhanh đi đến các cô nương trước người, thấp giọng dò hỏi: "Làm sao? Phát sinh cái gì? Tình nhi, người như thế khóc?"

Tình nhi chà chà nước mắt, ngẩng đầu nhìn về phía Phương Cửu, sắc âm thanh muốn nói, nhưng là nói không ra lời.

Bên cạnh Đỗ Quyên tỷ mắt nhìn chung quanh các cô nương, lập tức đi tới, thờ dài nói: "Phương công tử, ta có lỗi với người!"

"Có lỗi với ta?" Phương Cửu đầu lông mày vẩy một cái.

Đỗ Quyên tỷ gật gật đầu, nói: "Là ta không tốt, vừa rồi quên căn dặn Nghênh Nguyệt, cho nên nàng trên đài thời điểm không tìm chế được nổi nòng!"

Phương Cửu vẫn là không hiểu, Đỗ Quyên tỷ tiếp tục nói: "Những khách nhân đến bây giờ một điểm phản ứng đều không có!" Nói đến đây, Đỗ Quyên tỷ khẽ cắn môi, lại nói: "Thậm chí ngay cả một cái tiếng vỗ tay đều không có?"

Nghe vậy, Phương Cửu sắc mặt thay đổi trong nháy mắt, hơn nửa ngày mới nói: "Đối với nó?"

"Không, chỉ những thứ này!" Đỗ Quyên tỷ đầu lông mày vẩy một cái, tâm đạo những này còn chưa đủ à? Chẳng lẽ người còn muốn nhìn thấy càng khổ rồi hình ảnh?

Bất quá...

Cùng Đỗ Quyên tỷ trong tưởng tượng không giống nhau, Phương Cửu sau khi nghe xong không những không tức giận, ngược lại nhất thời buông lỏng một hơi.

"Ta cho là cái đại sự gì đâu, nguyên lai dạng này a, không có việc gì!" Phương Cửu cười cười nói.

"Có thể..." Đỗ Quyên tỷ nói.

Phương Cửu ngắt lời nói: "Đỗ Quyên tỷ, người yên tâm đi, ta nói không có việc gì liền không sao!"

Nói, Phương Cửu vội vàng an ủi lên hậu trường những này thương tâm gần chết các cô nương.

Chỉ là...

Đối với vừa mới lên đài các cô nương tới nói, nếu là không có trước đó này một trận so sánh, các nàng có lẽ cũng sẽ không quá mức thương tâm.

Nhưng có so sánh, phần này thương tâm ở đâu là Phương Cửu dăm ba câu có thể an ủi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104: Khúc cuối cùng

Chỉ chốc lát.

Tại Nghênh Nguyệt này giống như du dương trong tiếng ca, Tinh nhi cường tự treo một vòng nụ cười, chậm rãi từ trên đài đi xuống.

Vừa mới hạ xuống, Tinh nhi sắc mặt đột nhiên cứng đờ, trong nháy mắt không chế không nổi sụp đổ tâm tình, ngồi chồm hổm trên mặt đất trầm thấp khóc thút thít.

Bên cạnh mấy cái còn chưa lên đài các cô nương liếc nhau, vốn là không kìm lại được thở dài.

Bên trong một cái cô nương miệng hơi hơi động động, muốn an ủi một chút, thế nhưng là lời nói đến trong miệng, nhưng là không biết nên như thế nào an ủi, dù sao một hồi các nàng cũng phải lên đài, cũng phải đứng trước quạnh quẽ như vậy mà xấu hổ trắng diện!

Không bao lâu.

Hậu trường không khí ngột ngạt tới cực điểm, mỗi một cái từ trên đài đi xuống cô nương không phải ngồi chồm hổm trên mặt đất nức nở, cũng là giữ im lặng cúi đầu.

Tất cả mọi người không nghĩ tới, cùng trận đầu Catwalk so ra, các nàng không chỉ có không có đạt được chờ đợi trứng chương âm thanh cùng tiếng hoan hô, ngược lại còn gặp phải như thế thê lương đối đãi!

Các nàng không biết có phải hay không là bởi vì chính mình biểu hiện không tốt, cho nên những khách nhân mới một điểm phản ứng đều không có, nhưng là các nàng lại biết...

Từ đó về sau, các nàng tại đối mặt Tuyết Nhi, Uyển Nhi những người đó thời điểm, chỉ sợ rất khó lại nhắc nổi đầu.

Thậm chí...

Có ít người đã đang lo lắng suy nghĩ lung tung, một hồi các loại Phương Cửu tới, nhìn xem loại trắng diện này nên hạng gì thất vọng? Hạng gì sinh khí? Cuối cùng có thể hay không bởi vậy cảm ngộ hóa phát tiết đến trên người các nàng.

Nhưng mà, các nàng cũng không biết, giờ phút này Phương Cửu mới từ hậu viện đi ra, Nghênh Nguyệt này thê mỹ, nhưng lại lộ ra vô hạn hi vọng tiếng ca lập tức để cho tinh thần hân vì đó khẽ giật mình, tiếp theo trên mặt đào đạt ra kinh hi nụ cười.

Tuy nhiên hân vừa rồi tại trong hậu viện cũng không có nghe được trong tưởng tượng tiếng hoan hô, bất quá...

Hắn tin tưởng, trận này Catwalk tuyệt đối phi thường thành công.

Bởi vì Nghênh Nguyệt hát thực sự quá êm tai, đặc biệt là này xen lẫn thanh âm rung động hát điệu, nhất định hoàn mỹ tới cực điểm!

Chỉ là...

Khi hắn đi đến hậu trường, cả người nhưng là trong nháy mắt ngây người, chỉ chuyển biến tốt mấy cái cô nương ngồi chồm hổm trên mặt đất trầm thấp nức nở, hơn mấy cái cô nương sắc mặt cũng là khó coi tới cực điểm.

"Cái này. . ."

Phương Cửu sững sờ, lập tức bước nhanh đi đến các cô nương trước người, thấp giọng dò hỏi: "Làm sao? Phát sinh cái gì? Tinh nhi, ngươi làm sao khóc?"

Tinh nhi chà chà nước mắt, ngẩng đầu nhìn về phía Phương Cửu, sắc âm thanh muốn nói, nhưng là nói không ra lời.

Bên cạnh Đỗ Quyên tỷ mắt nhìn chung quanh các cô nương, lập tức đi tới, thở dài nói: "Phương công tử, thật xin lỗi!"

"Ủm?" Phương Cửu đầu lông mày vậy một cái.

Đỗ Quyên tỷ lần nữa thờ dài, nói: "Là ta không tốt, vừa rồi quên căn dặn Nghênh Nguyệt, cho nên nàng trên đài thời điểm không kìm chế được nổi nóng!"

Phương Cửu vẫn là không hiểu, Đỗ Quyên tỷ tiếp tục nói: "Những khách nhân đến bây giờ một điểm phản ứng đều không có!" Nói đến đây, Đỗ Quyên tỷ khẽ cắn môi, lại nói: "Thậm chí ngay cả một cái tiếng vỗ tay đều không có!"

Nghe vậy, Phương Cửu sắc mặt thay đổi trong nháy mắt, hơn nửa ngày mới nói: "Đối với nó?"

"Không, chỉ những thứ này!" Đỗ Quyên tỷ lông mày giương lên, tâm đạo những này còn chưa đủ à? Chẳng lẽ ngươi còn muốn nhìn thấy càng khổ rồi hình ảnh?

Bất quá...

Cùng Đỗ Quyên tỷ trong tương tượng không giống nhau, Phương Cửu sau khi nghe xong chẳng những không có sinh khí, ngược lại nhất thời buông lỏng một hơi.

"Ta cho là cái đại sự gì đâu, nguyên lai dạng này a, không có việc gì!" Phương Cửu cười cười nói.

"Có thể..." Đỗ Quyên tỷ nói.

Phương Cửu ngắt lời nói: "Đỗ Quyên tỷ, ngươi yên tâm đi, ta nói không có việc gì liền không sao!"

Nói, Phương Cửu đi đến hậu trường lối đi ra, thăm dò hướng phía bên ngoài nhìn một chút.

Một giây sau.

Phương Cửu chỉ lắc đầu nở nụ cười khổ.

Bởi vì liếc nhìn lại, trừ trên đài Nghênh Nguyệt bên ngoài, chỉ có bị thái quang chiếu xạ đến khách nhân mờ hồ lộ ra thân thể, chỗ trống phương vốn là một mảnh tối tăm, đặc biệt từ có ánh sáng địa phương hướng không ánh sáng chỗ nhìn lại, căn bản là cái gì cũng không nhìn thấy,

Càng đừng đề cập thấy rõ những khách nhân biểu lộ.

Mà cái này, chắc hẳn cũng chính là đề cho các cô nương thất lạc, thương tâm nguyên nhân đi! Dù sao không có tiếng vỗ tay, không có tiếng hoan hô, mà thấy không rõ khách nhân biểu lộ tình huống dưới, chỉ sợ là cá nhân đều sẽ suy nghĩ nhiều.

Dù là Phương Cửu cũng không ngoại lệ, hắn đang nhìn vài lần về sau, trong lòng cũng không khỏi sinh sôi ra một vòng nghi hoặc.

Vì sao tốt như vậy một ca khúc, hiện tại cũng đã gần kề đoạn kết âm thanh, những khách nhân vì sao còn có thể nhịn được? Thậm chí ngay cả một điểm tiếng vỗ tay cùng tiếng hoan hô cũng không cho?

Chẳng lẽ bọn họ nhất thời bán hội không chịu nhận loại này loại nhạc khúc âm nhạc?

Vẫn là Nghênh Nguyệt cầm bài hát này hát quá mức thê mị!

Hay là bài hát này triệt để cảm những khách nhân cho chán trệ?

Mang theo phần này suy nghĩ, Phương Cửu quay người lại an ủi lên hậu trường những này thương tâm gần chết các cô nương.

Về phần trận này Catwalk có thể hay không cuối cùng lấy thất bại mà kết thúc.

Phương Cửu không một chút nào lo lắng, dù sao 《 ần hình cánh 》 mặc dù là thủ nhu hòa ca, nhưng lại là vô cùng vô cùng kinh điển một ca khúc, thậm chí vừa ra đời, liền hồng biến Đại Giang Nam Bắc.

Mà đối với những này lần đầu tiếp xúc Lưu Hành Nhạc Đại Đường người mà nói, Phương Cửu thực sự không tin tốt như vậy một ca khúc, xúc động không bọn họ!

Dù sao âm nhạc thứ này không giống với đừng. Chỉ cần thật là dễ nghe, như vậy dù là địa vực văn hóa khác biệt, cũng có thể trong nháy mắt thích.

Thế nhưng là hậu trường những cô nương kia nhưng là không biết những này, cho nên mặc cho Phương Cửu an ủi ra sao, cũng là không làm nên chuyện gì.

Mà đúng lúc này. Sau cùng lên đài một cô nương cũng là ủ rũ đi xuống.

Nàng vừa đưa ra, lập tức về mặt cầu xin nói ra: "Phương công tử, thật xin lỗi!"

"Không có việc gì, ngươi biểu hiện đã phi thường tốt!" Phương Cửu cười cổ vũ nàng vài câu, lập tức thăm dò nhìn về phía trên đài Nghênh Nguyệt.

Nghênh Nguyệt đứng trên đài, từ đầu đến cuối đều không có di động qua một chút, dường như căn bản không tồn tại một dạng, nhưng này uyển chuyển biến ảo khôn lường tiếng ca, lại chứng minh nàng tồn tại.

"Ta cuối cùng nhìn thấy sở hữu mộng tưởng đều nở hoa "

"Truy đuổi tuổi trẻ tiếng ca cỡ nào to rõ "

"Ta cuối cùng bay lượn dụng tâm ngóng nhìn không sợ "

"Nơi nào sẽ có gió liền bay bao xa a "

"Ấn hình cánh đề cho mộng vĩnh cửu so Thiên Trường "

"Lưu một cái nguyện vọng để cho mình tưởng tượng..."

Khúc cuối cùng, âm tiêu, Nghênh Nguyệt vành mắt bên trong nước mắt cũng theo tưởng tượng hai chữ, cuối cùng không chế lại không chảy xuống tới.

Mặc dù lớn sảnh lúc này quang tuyến phi thường tối tăm, có thể chính là bởi vì tối tăm, đèn buộc đánh vào trên người nàng, trong suốt sáng long lanh nước mắt trong nháy mắt chiếu rọi ở trong mắt khách nhân.

Trong nháy mắt, những khách nhân rốt cuộc kìm nén không được trong lòng tâm tình.

Tất cả mọi người phạch một cái, toàn bộ đứng lên. Cái này khiến hậu trường các cô nương nhất thời quá sợ hãi, tất cả mọi người là một mặt kinh hoàng thẩm dò nhìn ra ngoài.

Nhưng lại tại các cô nương coi là khách nhân muốn làm gì thời điểm.

"Trời ạ!"

"Ta tâm đều nát, tìm người đừng khóc..."

"Quá tuyệt! Quá tuyệt! Quá tuyệt!"

"Quá cảm động!"

"Cái này từ khúc là ai mẹ hần làm, ta lão lệ a!"

Trong lúc nhất thời, toàn bộ đại sảnh như là đốt sôi nước sôi.

Thét lên, hò hét, tiếng vỗ tay, liên tiếp!

Ai nói chậm ca liền không thể điều động lên nhân tình tự?

Ai nói cô nương cũng sẽ chỉ Y Y Nha Nha giọng hát?

Cái này mẹ nó? Chậm ca nếu là điều động lên tâm tình đến, nấy như mẹ nó Hạch Bạo Tạc a!

Còn có cái này từ khúc thật quá bất khả tư nghị!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường* Mở Thanh Lâu Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Suy nghĩ tỉ mỉ cực sợ

Đại sảnh.

Tiếng vỗ tay như sấm động, tiếng hoan hô cùng tiếng thét chói tai càng là như là cuồng phong bạo vũ liên tiếp.

Trong nháy mắt, tụ tập tại Phượng Tê lâu bên ngoài dân chúng trong nháy mắt ngậy người, từng cái khắp khuôn mặt là vẻ kinh ngạc.

"Chuyện gì xảy ra?"

"Xảy ra chuyện gì tình a?"

"Lớn tiếng như vậy à?"

"Mẹ nó, đây đã là lần thứ hai, bên trong đến phát sinh cái gì?"

Giờ phút này, Phượng Tê cửa lâu dân chúng từng cái đó là hiếu kỳ đều nhanh sắp điên, dù sao bên trong nếu là không có điểm để cho người ta cực kinh hi đồ vật, làm sao có khả năng sẽ dẫn tới điên cuồng như vậy tiếng vỗ tay cùng tiếng gọi ầm ỹ.

...

Hậu trường.

Phượng Cửu nghe bốn phương tám hướng như là Hồng triều tiếng vỗ tay cùng hò hét, nói thật, hắn cũng phi thường kích động, nhịn không được nắm chặt quyền đầu.

Mà đúng lúc này, treo ở đại sảnh bốn phía đèn lồng một chiếc tiếp ngọn sáng lên.

Hậu trường nguyên bản đã là mặt mũi tràn đầy kinh hi cùng kinh ngạc cô nương khi nhìn rõ dưới đài những khách nhân này điên cuồng biểu lộ về sau, lập tức rút cuộc không trụ hay không trụ tâm tình mình.

Không ít người hốc mắt nhất thời kích động hồng nhuận phon phớt.

Đứng sau lưng Phượng Cửu Tinh nhi che miệng, thất thanh nói: "Những khách nhân đây là..."

Bên cạnh một cô nương xoa đem nước mắt, không thể tin nói: "Những khách nhân cũng là lại vì hoan hô chúng ta?"

Lại một cô nương bờ môi run rẩy nói nói: "Cái này. . . Cái này đến là thế nào chuyện?"

Phượng Cửu quay đầu quét mắt các vị hốc mắt ướt át các cô nương, cười nói: "Thế nào? Ta mới vừa nói không sai đi, các người biểu hiện đều phi thường xuất sắc, hiện tại phản này tiếng vỗ tay cũng là hiến cho các người!"

Tinh nhi lau lau nước mắt.

Bên cạnh mấy cái cô nương cũng kích động nắm chặt quyền đầu.

Tuy nhiên giờ khắc này tới hơi trễ, thế nhưng là cuối cùng vẫn là tới.

Mà cái này theo người khác có lẽ chỉ là một lát tán thưởng cùng khẳng định, nhưng là đối với bọn hắn những này phong trần nữ tử tới nói, nhưng là ý nghĩa trọng đại.

Bởi vì đây là các nàng từ lúc chào đời tới nay lần thứ nhất không có dựa vào bán rẻ tiếng cười cùng bán thịt, liền đạt được người khác khẳng định cùng tán thưởng!

Chỉ chốc lát.

Những khách nhân tâm tình tuy nhiên dần dần bình phục một chút, thế nhưng là tiếng vỗ tay cùng tiếng hoan hô lại như cũ thật lâu không thôi.

Cái này khiến đứng trên đài Nghênh Nguyệt nhất thời có chút không biết làm sao, muốn đi thế nhưng là tiếng vỗ tay chưa ngừng, nhưng là cứ như vậy đứng đấy, nàng tâm lại có loại nói không nên lời cổ quái.

Bất quá...

Trong nháy mắt này, nàng tâm nhưng là không khỏi ở giữa hiện ra một vòng nho nhỏ tự hào.

Nguyên bản vừa rồi hát đến Tinh Nùng thời điểm không kim chế được nổi nòng, để cho nàng coi là trận này Catwalk lại bởi vì nàng sai lầm mà lấy thất bại chấm dứt, có ai nghĩ được đến, dưới đài những khách nhân vậy mà lại là phản ứng như thế, thực sự vượt quá nàng dự kiến.

Nàng xem thấy dưới đài điên cuồng khách nhân, mở đầu Trương Tiểu miệng, không nhịn được nghĩ muốn đối dưới đài những khách nhân nói chút gì, có thể lời đến khóe miệng, nhưng là không biết nên như thế nào biểu đạt trong lòng mình này phân tâm tình.

Lúc này, Phượng Cửu đi tới, hắn cười cho Nghênh Nguyệt ném một cái tán thưởng ánh mắt, lập tức ép một chút tay, chờ đợi đại sảnh an tĩnh lại, lúc này mới lớn tiếng vừa cười vừa nói: "Các người những người này a, thật sự là quá xấu, có biết hay không động tĩnh lớn như vậy đều dọa chúng ta Phượng Tê lâu các cô nương!"

Phuong Cửu lời này là một lời hai lời nói, cũng là cố ý nói cho hậu trường những cô nương kia nghe, dù sao nếu là không cho các nàng rõ ràng cảm nhận được những này trong tiếng vỗ tay cũng có các nàng phân, chờ đợi có nhân sự sau khi suy nghĩ lung tung coi là những khách nhân chỉ là tại vì Nghênh Nguyệt nhảy căng hoan hô, như vậy là không nhỏ phiền phức.

Dưới đài những khách nhân nghe vậy, không ít người nhất thời cười mắng đứng lên.

"Làm sao? Còn có ngại tiếng vỗ tay quá lớn a?"

"Đúng đấy, vì là vỗ tay, tay ta đều đập đau, người cần phải bồi thường!"

"Đừng nghe Phuong Cửu tại này nói bậy, hần là cố ý nói như vậy..."

"..."

Nghe dưới đài liên tiếp âm thanh, Phuong Cửu cười cười, cất cao giọng nói: "Nghe các người vừa nói như vậy,

Ta hiện tại cuối cùng yên tâm, vừa rồi ta còn tưởng rằng các người là tại trống ngược lại chương đây!"

"Trống ngược lại chương?"

"Tại sao phải trống ngược lại chương?"

"Đúng đấy, chúng ta lại không bệnh!"

Không ít khách nhân nghi hoặc lăm lăm, Phuong Cửu lập tức nói: "Vừa rồi tại hậu trường, những cái kia lần đầu lên đài các cô nương đều nghĩ đến đám các người không hài lòng bọn họ biểu hiện đâu? Cho nên mới không có bất kỳ cái gì biểu thị, tuy nhiên xem lại các người hiện tại biểu lộ, Ta tin tưởng, các người vừa rồi đối với các nàng biểu hiện, nhất định đều phi thường hài lòng đi!"

Nghe vậy, không ít khách nhân nhất thời kịp phản ứng, nhiệt liệt tiếng vỗ tay lập tức lại vang lên.

Trong nháy mắt, đứng ở phía sau đài không ít các cô nương vành mắt đỏ lên, cuối cùng không chế không nổi tâm tình, hoàn toàn nước mắt chảy, tuy nhiên càng nhiều các cô nương nhưng là kinh ngạc nhìn qua Phuong Cửu, trong lòng tràn ngập cảm động.

Các nàng bây giờ không có nghĩ đến, Phuong Cửu vì là thân phận hèn mọn các nàng, vậy mà lại đứng trên đài hướng về những quyền quý kia con em yêu cầu tiếng vỗ tay!

Đây tuyệt đối không phải một cái người bình thường có thể làm ra giải quyết tình, có thể chính là bởi vậy, không ít cô nương tâm nhất thời sinh sôi ra một vòng Kê sĩ vì người tri kỷ mà chết tâm tình.

Mà tại dưới đài, Phuong Cửu lời vừa nói ra, Thiệu Cung Chúc khoe miệng lập tức vẫy một cái, cười nói: "Hảo thủ đoạn!"

Hoa tỷ đôi mắt cũng sáng lên, nhin không được gật gật đầu: "Thật sự là đủ cẩn thận a!"

Kim Duyệt lâu Tú Bà lắc đầu cười một tiếng, buồn bã nói: "Chờ Dương Mục khôi phục, Phượng Tê lâu chỉ sợ cũng phải đối mặt tước chiếm mưu đồ nguy hiểm!"

Tề Nguyên Hà phụ thân cũng là như có điều suy nghĩ sờ sờ cái cằm, lập tức quay đầu đối với bên cạnh Đại Nhi Từ nói: "Cái này Phuong Cửu thật sự là không đơn giản a, như thế chi tiết đều để hần không có chút nào dấu vết bày trò đến, người về sau có thể thử tiếp xúc với hần một chút!"

Đại Nhi Từ đầu lông mày vẩy một cái, không thể tin nói: "Phụ thân, người để cho ta cùng một cái Quy Nô tiếp xúc?"

Tề Nguyên Hà phụ thân sững sờ, lập tức trong mắt hơi hơi Ám Nhất dưới, dưới ánh mắt ý thức nghiêng mắt nhìn mắt cách đó không xa Tề Nguyên Hà.

Nửa ngày.

Tiếng vỗ tay ngừng, Phuong Cửu chất đống vẻ mặt vui cười, cất cao giọng nói: "Cảm tạ chư vị tiếng vỗ tay, đương nhiên, cũng phải cảm tạ chúng ta mỹ lệ, thiện lương, mê người Nghênh Nguyệt cô nương, là nàng... Cho chúng ta mang đến dễ nghe như vậy một ca khúc!"

Nói đến đây, Phuong Cửu con người nhỏ giọt nhất chuyển, khoe miệng treo lên một vòng cười xấu xa, lập tức quay đầu đối với bên cạnh Nghênh Nguyệt nói ra: "Không biết Nghênh Nguyệt cô nương, giờ phút này người có hay không lời gì muốn hướng phía dưới đài những khách nhân nói!"

Nghe vậy, Nghênh Nguyệt thần sắc căng thẳng, ánh mắt không tự giác nhìn về phía dưới đài vênh tai những khách nhân, miệng nhúc nhích, lại chỉ có thể ấp úng nói ra: "Ta... Ta..."

Lời gì cũng không nói, liền dứt quãng mấy cái ta chữ, thế nhưng là dưới đài lại là truyền đến từng trận la lên!

"Nghênh Nguyệt, tên rất hay a!"

"Người đẹp, ca đẹp, tên càng đẹp!"

"Vừa rồi thực sự quá tuyệt!"

"Rất ưa thích!"

Những khách nhân phi thường nhiệt tình, Phương Cửu làm như vậy đương nhiên cũng không phải muốn để Nghênh Nguyệt xấu hổ hoặc là khó xử, lập tức ca giọng nói tiếp: "Tất nhiên tất cả mọi người như thế ưa thích Nghênh Nguyệt cô nương, như vậy thì bởi ta làm chủ, tối nay..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Theo nhau mà đến

Nói đến đây, Phương Cửu có ý đón đến.

Dưới đài những khách nhân thần kinh trong nháy mắt này vì đó căng thẳng, tất cả mọi người dựng đứng lên lỗ tai, chờ đợi lấy Phương Cửu lời kế tiếp.

Không ít tuổi trẻ khí thịnh đám công tử ca tức thì bị Phương Cửu cái này tràn ngập mơ màng ngôn ngữ châm ngòi huyết mạch bành trướng, thậm chí đã nghĩ kỹ, nếu là một hồi cần kêu giá, dù là cũng là đại xuất huyết cũng nhất định phải cầm xuống thứ nhất! Cầm xuống cái này để bọn hắn đã là có chút vô pháp tự kèm chế xinh đẹp nương!

Nhưng mà...

Mọi người ở đây phán đoán bay tán loạn thời khắc, Phương Cửu yên lặng nghiêng mắt nhìn mắt bên cạnh mặt mũi tràn đầy ngạc nhiên Nghênh Nguyệt, lập tức mỉm cười, tiếp theo phía trước lời nói lớn tiếng nói: "Tối nay sau cùng một ca khúc, cứ giao cho Nghênh Nguyệt cô nương cho các người hiến hát, đương nhiên, đón lấy cái này một bài 《ba ngày ba đêm》 vẫn là bởi ta cho các người tự mình dâng lên, mời làm tốt điền cuồng chuẩn bị đi!"

Nghe vậy, những khách nhân không chỉ có không có làm tốt điền cuồng chuẩn bị, ngược lại kém chút một cái lão huyết cuồng phún đi ra, có rất người càng là cơ hồ muốn giơ chân lấy mắng to. Người mẹ nó để cho Nghênh Nguyệt hát sau cùng một ca khúc liền trực tiếp nói a, cần đem lại nói như thế để cho người ta miên man bất định sao?

Nhìn xem dưới đài thay đổi trong nháy mắt mọi người, Phương Cửu chỉ là mỉm cười, lập tức đánh cái búng tay.

Một giây sau.

Treo ở trên đại sảnh khoảng trống đèn lồng lần nữa liên tiếp dập tắt.

Ngay sau đó, tiếng trống tiếng nô, Cầm Thanh lên.

Trong nháy mắt.

Những khách nhân thần sắc nhất thời vì đó khẽ giật mình, bởi vì cái này từ khúc...

Vền vền chỉ là tập hợp tiếng nô một cái mở đầu, liền đã để bọn hắn huyết dịch khắp người không chế không nổi sôi trào lên.

"Cái này. . ."

"Cái này từ khúc tựa hồ so vừa rồi 《Ta tin tưởng》 còn có kích tình a!"

"Không hồ là Phương Cửu, cái này còn chưa mở miệng hát đâu, ta toàn thân cũng cảm giác tràn ngập lực lượng!"

"Đúng vậy a cái này tuyệt bức lại là một bài tốt từ khúc a!"

"Mụ, thật sự là thần!"

"Tối nay không uống công!"

Nguyên bản còn lòng có oán khí những khách nhân trong nháy mắt này lập tức thu hồi suy nghĩ lung tung, từng cái trợn mắt hốc mồm nhìn qua trên đài Phương Cửu.

Thiếu Cung Chúc hơi có vẻ kinh ngạc nhìn xem Phương Cửu, trong đôi mắt không ngừng lóng lánh nhỏ không thể thấy tinh quang.

Hoa tử cùng Kim Duyệt lầu Tú Bà cũng một mặt kinh hãi nhìn xem trên đài Phương Cửu. Phải biết làm một bài tốt từ khúc liền đã khó khăn trùng trùng điệp điệp, nhưng mà này còn cần nhất định vận khí. Có thể liên tiếp ném ra ngoài Tứ Thủ như thế kinh điển từ khúc, hai nàng thực sự không biết Phương Cửu đến là như thế nào làm đến.

Nếu là cái này Tứ Thủ từ khúc nếu như đặt ở các nàng trong thanh lâu, chỉ cần vận dụng thoả đáng, hai người dám khẳng định, tuyệt đối có thể làm cho mình thanh lâu oanh động cả nước.

Ngay tại hai người Tư Tuyên chuyển động ở giữa.

Bốn phương tám hướng bất thành linh vang lên xuôi tai giọng nữ.

"Ba ba ba, ba ba ba ba lei..."

"Đậu phộng!"

"Đây là?"

"Cái này kêu cái gì kiểu hát?"

"Tốt có kích tình a!"

Ở đây tất cả mọi người vốn là giật mình, quay đầu nhìn về phía những cái kia an bài ở đại sảnh trong góc Thanh Quan bọn họ. Phải biết thời đại này tuy nhiên đã bắt đầu lưu hành hát khúc, nhưng trên cơ bản cũng là đơn ca, mà loại này phối hợp diễn xướng phương pháp, mọi người nhưng là cho tới bây giờ chưa thấy qua!

Một giây sau.

Ngay tại những Thanh Quan đó bọn họ bị những khách nhân chăm chăm đến đã là có chút mặt đỏ tới mang tai thời khắc, Phương Cửu to rõ, tràn ngập kích tình tiếng nói trong nháy mắt nghe được mọi người cảm thấy đánh cái cơ linh.

"Không có chút nào sẽ mệt mỏi "

"Ta đã nhảy ba ngày ba đêm "

"Ta hiện tại tâm tình uống nước giải khát cũng sẽ say "

"Oh "

"Hoàn toàn cũng sẽ không rã rời "

"Ta còn muốn lại nhảy ba ngày ba đêm "

Trong nháy mắt, những khách nhân ào ào ào toàn bộ đứng lên, mặt mũi tràn đầy hưng phấn cùng kích động, có rất người càng là tại như vậy phấn khởi âm nhạc bên trong không chế không nổi vung vẩy lên cánh tay.

Cùng lúc đó.

Hoa ngô hèm.

Một cỗ lại một chiếc xe ngựa theo nhau mà đến,

Lập tức gây nên trên đường dân chúng chú ý.

"Đây là cái gì tình huống?"

"Chuyện gì xảy ra?"

"Vừa đi tại sao lại trở về?"

"Chẳng lẽ..."

Dân chúng hai mặt nhìn nhau, trên mặt vốn là lộ ra thật không thể tin thần sắc.

Mà tại Nghi Xuân trong lâu, giờ phút này Tú Bà sắc mặt nghiêm chỉnh tái nhợt ngồi tại một cái bàn thượng, ngón tay có một chút không một dưới đập mặt bàn, mặc dù lớn trong sảnh khách nhân cũng không tính rất ít, so với cùng đường phố người đi nhà trống nhà khác thanh lâu tới nói, hiện trạng đó là tốt tới cực điểm.

Nhưng là...

Ngần trông mong vạn trông mong mới tốt không dễ dàng trông bạo mãn cảnh tượng, bất thành linh cứ như vậy đi hơn phân nửa khách nhân, nàng nhất thời bán hội vẫn còn có chút không chịu nhận sự thật này, đối với Phượng Tê lâu càng là hận đến nghiến răng nghiến lợi,

Mà đúng lúc này.

Gấp rút tiếng bước chân bất thành linh từ ngoài cửa vang lên, một cái Gã sai vật vội vã xông tới, chạy đến để Tú Bà bên cạnh.

"Bảo... Bảo muội..."

Gã sai vật lời còn chưa nói hết, Tú Bà sắc mặt trầm xuống, tức giận quát: "Câm miệng cho ta, không thấy ta tâm tình không tốt sao!"

Gã sai vật lại không im miệng, vẫn như cũ kích động nói ra: "Bảo muội, những khách nhân lại trở về!"

"Trở về?"

Tú Bà giật mình, tràn đầy không thể tin nhìn xem Gã sai vật, hơn nửa ngày mới khản trương hỏi: "Người nào khách nhân trở về? Có bao nhiêu?"

Hắn lời còn chưa dứt, ồn ào tiếng vó ngựa bất thành linh truyền vào tới.

Trong nháy mắt, Tú Bà nguyên bản nhíu lên đôi mi thanh tú lập tức cao cao bốc lên, cả người càng là đằng một chút từ trong ghế nhảy dựng lên, vội vàng hướng phía bên ngoài chạy tới.

Đang tại sinh động như thật nói cổ sự Tề Công Tử cũng dừng lại thuyết thư, khắp khuôn mặt là sai kinh ngạc chi sắc, tuy nhiên qua trong giây lát, hắn dường như nghĩ đến cái gì, trên mặt không tự giác lộ ra một vòng cười lạnh.

Mà trong đại sảnh những khách nhân kia đang nghe bên ngoài truyền đến ồn ào ồn ào âm thanh về sau, từng cái tại ngăn ngồi ngây người về sau, vốn là cười trên nỗi đau của người khác cười rộ lên.

"Ta nghe được Lưu Công Tử âm thanh!"

"Ha-Ha! Ta trước đó liền nói đi, một cái phá Mỹ Thực Thời Trang Tú có cái gì tốt mới lạ, cái này không một chuyển tay không!"

"Đúng đấy, còn không bằng lưu tại nơi này nghe sách..."

"Nhất bang không có chủ kiến mặt hàng mà thôi, lần này khẳng định đều hối hận ruột Thanh!"

Trong sảnh khách nhân trong lúc nói cười, một cái lại một cái sắc mặt khó coi công tử ca từ ngoài cửa tràn vào tới.

Trong lúc nhất thời, phản nản âm thanh, tiếng mắng chửi các loại các loại tràn ngập phần nộ tâm tình âm thanh trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ đại sảnh.

"Mu, cái này Phượng Tê lâu cũng mẹ nó quá không phải đồ vật..."

"Cũng dám không cho chúng ta đi vào!"

"Đúng đấy, cái gì phá Mỹ Thực Thời Trang Tú, lão tử căn bản không có gì hứng thú!"

"Qua mấy ngày, ta không phải đem bút trưởng này cùng bọn hắn tính toán rõ ràng!"

"Tức chết ta!"

"Ta cái này lá gan a..."

Nghe các loại phản nản âm thanh, nguyên bản trong đại sảnh khách nhân vốn là mộng ép.

Tề Công Tử cũng nhất thời sững sốt.

Tú Bà càng là mắt tròn!

Cảm tình các người nhà là bị gấp trở về a!

Bạn đang đọc truyện *Ta Ở Đại Đường Mở Thanh Lâu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.